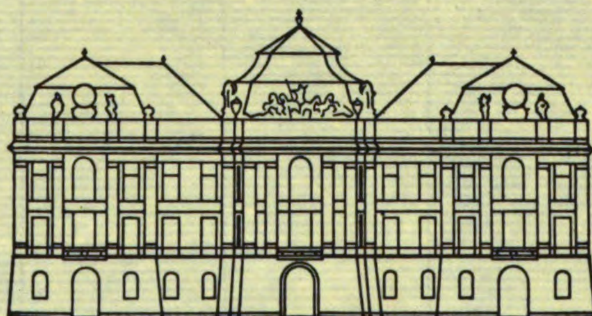
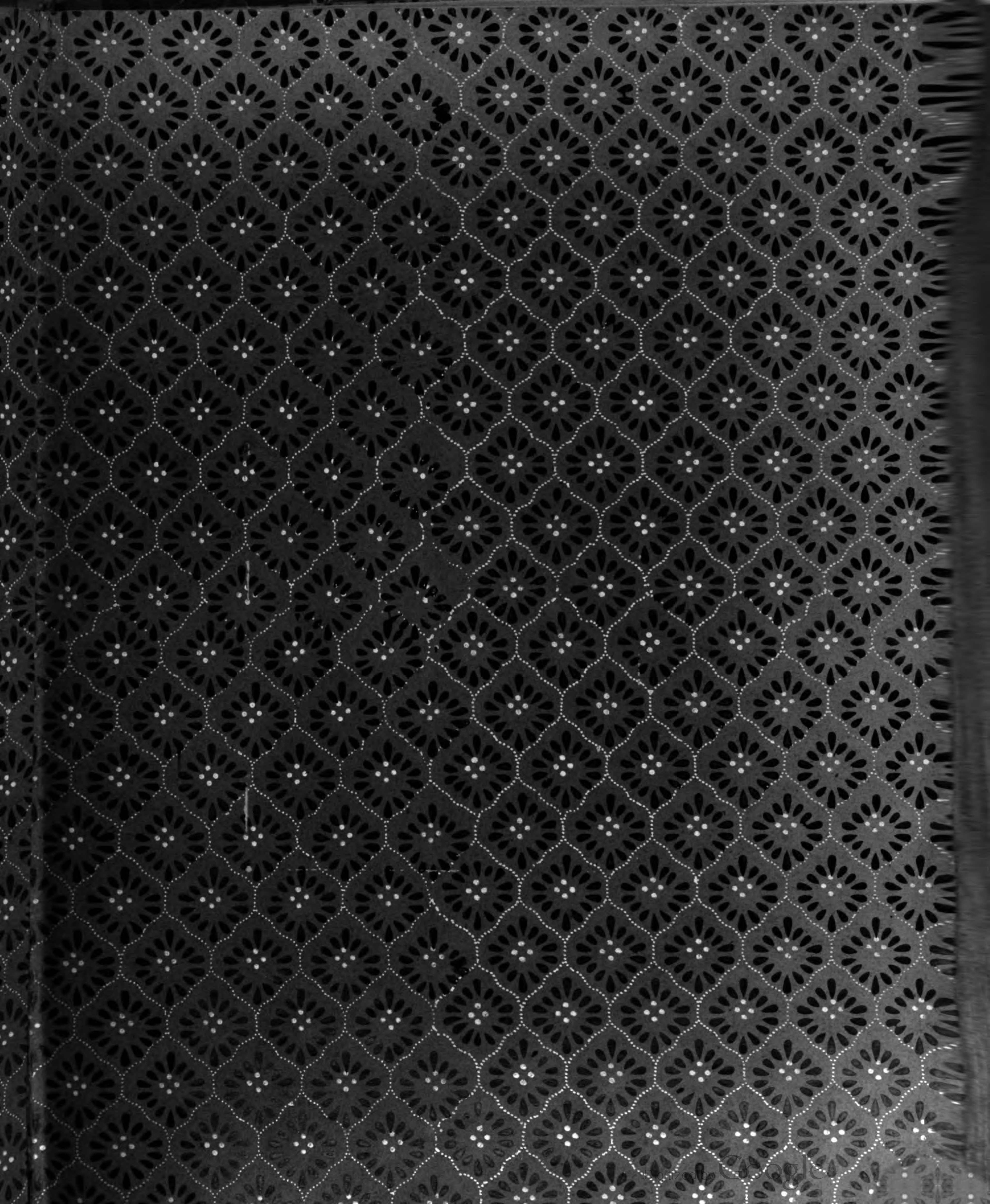

EVANGEGLJA

I KGNIGHE APOSTOLSKE

ISTOMACENE

IS MISSALA NOVOGA RIMSKOGA

U JEʃIK SLOVINSKI

SAD PRIUTJESCTENE, I POISPRAVGLJENE

POKLOGNENE

PRISVJETLOMU I PRIPOSCTOVANOMU GOSPODINU

ANTUNU GIURICÈO

BISKUPU DUBROVACKOMU.

U DUBROVNIKU
PO PET. FRANU MARTECCHINI
1841.

PRISVJETLI, I PRIPOSCTOVANI GOSPODINE!

Sakonik boſcjanstvene mudrosti, utemegljen s' poglavitom ſapovjedi od gljubavi, po putu koje Gospodin nasc Jeſus Isukærst svjetu occitovoseje, bj od gnega istoga pridat svoiem namjesnizim ſa da od gnih na ſemgli budde pomno cjuvan.

Tomacenje slovinsko dakle Apostolskieh kgnigaa, i Evangegljaa priko dnevi godiscta, kojesam ſa Zærkovgnakaa i puka svega korist priutjesctiti odredio, od itkoga boglje i millie ne moſce bitti primjeno, neghli od onoga Zærkve Pastjera, koi cistiem vjerre svete plamim raſceſcen, duhovniem s' besjedam nastojoje, i nastoi u særzu nascemu svete istine utemegliti; Pastjera, koi djellim dobrocinstva prema nevoglniku, s' poſcjagljenjem særcjaniem nesrechje bolesna bitchja grescnika, iſgledno svakomu u svako dobba pokaſcjuje kakose s' ſapovjedim gljubavi ispunnost i obſluscenje ſakona sjedignuje i ugaghja.

Sva Dubrovacka Dærſcjava Tvojoj vlasti duhovnoj podloſcna viddi occigledno, Prisvjetli i Priposctovani Gospodine, da ja ovo moje prislovotjesctenje njesam mogao nitkomu dostojnie, neghli Tvojoj dobroti pokloniti.

Nu dabi trúd moj i Tebbi vechje ugodan, i puku kærstjanskomu koristan bio, svu pomgnu postaviosam ter po tvojoj naredbi nastojosam svim pomagnkagnim priascgnega Tomacenja nadomjeriti, i starieh vidagnaa ſahode u rjecih sloſcenju ponapraviti.

Ovo moje djellovánje i særacjano i koristno, dostojna uccinitchjeme, uſſam Tvoga Pastjerskoga svetoga Blagosova.

U Dukrovniku na 21 *Svibgna* 1841.

V. P. P. G.

Pripodniſcena i pridusc̃na sluga
PET. FRANO MARTECCHINI.

PRIDOCJE
SVETKOVINAA POMICNIEH

Godiscт. Gospo-dinova	Slovo Ne-djegl.	Pristup. (Epata)	Pepeglna Srieda	Uskarsegne	Spasov dan	Duhovi	Svetkovina Tjela Issukærst.	Nedjeglja Iª Doscjastja
1842	b	xviii	9 Vegl.	27 Oſcj.	5 Svib.	15 Svib.	26 Svib.	27 Stud.
1843	A	*	1 Oſcju.	16 Trav.	25 Svib.	4 Lip.	15 Lip.	3 Pros.
1844	g f	xi	21 Vegl.	7 Trav.	16 Svib.	26 Svib.	6 Lip.	1 Pros.
1845	e	xxii	5 Vegl.	23 Oſcj.	1 Svib.	11 Svib.	12 Svib.	30 Stud.
1846	d	iii	25 Vegl.	12 Trav.	21 Svib.	31 Svib.	11 Lip.	29 Stud.
1847	c	xiv	17 Vegl.	4 Trav.	13 Svib.	23 Svib.	3 Lip.	28 Stud.
1848	b A	xxv	8 Oſcj.	23 Trav.	1 Lip.	11 Lip.	22 Lip.	3 Pros.
1849	g	vi	21 Vegl.	8 Trav.	17 Svib.	27 Svib.	7 Lip.	2 Pros.
1850	f	xvii	13 Vegl.	31 Oſcj.	9 Svib.	19 Svib.	30 Svib.	1 Pros.
1851	e	xxviii	5 Oſcj.	20 Trav.	29 Svib.	8 Lip.	19 Lip.	30 Stud.
1852	d c	ix	25 Vegl.	11 Trav.	20 Svib.	30 Svib.	10 Lip.	29 Stud.
1853	b	xx	9 Vegl.	27 Oſcj.	5 Svib.	15 Svib.	26 Svib.	27 Stud.
1854	A	i	1 Oſcj.	16 Trav.	25 Svib.	4 Lip.	15 Lip.	3 Pros.
1855	g	xii	21 Vegl.	8 Trav.	17 Svib.	27 Svib.	7 Lip.	2 Pros.
1856	f e	xxiii	6 Vegl.	23 Oſcj.	1 Svib.	11 Svib.	22 Svib.	30 Stud.
1857	d	iv	25 Vegl.	12 Trav.	21 Svib.	31 Svib.	11 Lip.	29 Stud.
1858	c	xv	17 Vegl.	4 Trav.	13 Svib.	23 Svib.	3 Lip.	28 Stud.
1859	b	xxvi	9 Oſcj.	24 Trav.	2 Lip.	12 Lip.	23 Lip.	27 Stud.
1860	A g	vii	22 Vegl.	8 Trav.	17 Svib.	27 Svib.	7 Lip.	2 Pros.
1861	f	xviii	13 Vegl.	31 Oſcj.	9 Svib.	19 Svib.	30 Svib.	1 Pros.
1862	e	*	5 Oſcj.	20 Trav.	29 Svib.	8 Lip.	19 Lip.	30 Stud.
1863	d	xi	18 Vegl.	5 Trav.	14 Svib.	24 Svib.	4 Lip.	29 Stud.
1864	c b	xxii	10 Vegl.	27 Oſcj.	5 Svib.	15 Svib.	26 Svib.	27 Stud.
1865	A	iii	1 Oſcj.	16 Trav.	25 Svib.	4 Lip.	15 Lip.	3 Pros.
1866	g	xiv	14 Vegl.	1 Trav.	10 Svib.	20 Svib.	31 Svib.	2 Pros.
1867	f	xxv	6 Oſcj.	21 Trav.	30 Svib.	9 Lip.	20 Lip.	1 Pros.
1868	e d	vi	26 Vegl.	12 Trav.	21 Svib.	31 Svib.	11 Lip.	29 Stud.
1869	c	xvii	10 Vegl.	28 Oſcj.	6 Svib.	16 Svib.	27 Svib.	28 Stud.

SIECJAGN

1 ✠ Obrescovagne Gospodinovo.
2 Osmi dan Svetkovine S. Stiepana pærvoga Mucenika.
3 Osmi dan Svetkovine S. Ivanna Apostolå i Evangeliste.
4 Osmi dan Svetkov. Ss. Mladjen.
5 Priduevje Vodokærsctja s'uspomenom S. Telesfora Pap. i Muç.
6 ✠ Vodokærsctje (Occitt. Gosp.)
7
8
9
10 } Od osmine.
11 Od osmine s'uspomenom S. Igina Pape i Muc.
12 Od osmine.
13 Osmi dan Svetkovine Vodokær.
14 S. Tito Bisk. i Spov. s'uspomenom S. Felicja Muc.

U Nedjegl. drugu po Vodokærsctju cinise Svetk. Prisvetoga Imena Jeʃussova.

15 S. Pavao pærvi Pustignak, s'umenom S. Maura Opata.
16 S. Marcello Papa i Muc.
17 S. Antun Opat.
18 Svetk. Stola S. Petra u Rimu s'uspom. S. Pavla, i S. Prisce D. M.
19 S. Canut Kragl i Muc. s'uspom. Ss. Mària i Druʃcbe Muc.
20 Ss. Fabian i Sebastian Muc.
21 S. Agnese Djev. Muc.
22 Ss. Vincenzo i Anastaʃio Muc.
23 ʃarucegne B. D. Marie, s'uspom. S. Emerenziane Diev. i Muc.
24 S. Timoteo Bisk. i Muc.
25 Obrachjegne S. Pavla Apostola s'uspom. S. Petra Apost.
26 S. Polikarpo Bisk. i Muc.
27 S. Ivan Slatousnik Bisk. i Nauc.
28 S. Anastaʃia M. s'uspom. S. Agnes.
29 S. Francesco Saleʃio Bisk. i Spov.
30 S. Martina Djev. Muc.
31 S. Petar Nolasko Spov.

VEGLJACJA

1 S. Ignazio Bisk. i Muc.
2 ✠ Occistjegne B. D. M.
3 ✠ S. Vlaho Bisk. i Muc. Poglaviti Odvjetnik Dubrovack. okolisceja.
4 S. Andria Corsin Bisk. i Spov. s'uspom. osmin. S. Vlaha.
5 S. Agata D. i M. s'uspom. osmin.
6 S. Dorotea Djev. i Muc. s'uspomenom osmine.
7 S. Romualdo Opat, s'uspom. osmin.
8 S. Ivan de Matha Spov. s'uspomenom osmine.
9 S. Apollonia Djev. i Muc. s'uspomenom osmine.
10 Osmi dan Svetkovine S. Vlaha.
11 Svetkovina Blaʃcenieh sedam Sastavitegljaa Reda Sluʃcbenikaa B. D. Marie.
12 S. Raimundo de Penafort Spov.
13 S. Ilario Biskup, i Spov.
14 S. Skolastika Djev., s'uspomen. S. Valentina Misnika, i Muc.
15 Ss. Faustin, i Jovita Muc.
16
17
18 S. Simeon Bisk., i Muc.
19 S. Gabin Misnik, i Muc.
20
21
22 Svetkovina Stola S. Petra u Antiokii, s' uspomenom S. Pavla Apost.
23 S. Petar Damiani Bisk. i Spov. s'uspom. Pridnevja S. Mattie Ap.
24 S. Mattia Apost.
25
26 S. Margarita od Cortone.
27
28

Kadja pristupno Godiscte Vegljacja ima danaa 29, tada Svetkovina S. Mattie cinise na 25, i promjenise Slovo Nedjeglno, kojeje bilo uʃeto Sjecgna, a uʃmese proscjasto, na priliku: akoje bilo slovo A. uʃmese proscjasto G. akoje bilo b. uʃmese A. akoje bilo c. uʃmese b. i tako od ostalieh.

OSCJUJAK

U pervi Petak Ofcjujka cinise Svetk. Prisv. pet Rânaa Issukær.

1
2
3
4 S. Kasimir Spov. s' uspomènom S. Lucia Pape i Muc.
5
6
7 S. Tomma od Aquina Spov. i Nauc. s'uspomenom Ss. Perpetue, i Felicitati Muccenizaa.

U drughi Petak cinise Svetkovina Prisvete Tærnove Krùnne Gospod. nascega Issukærsta.

8 S. Ivan de Deo Spov.
9 Ss. Cettærdesset Muccenikaa.
10 S. Franceska Rimskà Udoviza.
11 Ss. Cirillo i Mètodio Bisk. i Spov.
12 S. Gærgur Papa, Spov. i Nauc.
13
14

U trechi Petak cinise Svetk. Neproz. Kærvi Gosp. nasc. Issukær.

15
16 Ss. Ilario Bisk., Tazian Djakon, i Druſcba Muc.
17 S. Patrizio Bisk. i Spov.
18 S. Gabriel Arkangeo.
19 S. Joſef ſarucnik B. D. Marie.
20
21 S. Benedetto Opat.

U Petak po Nedjegli Mukke cinise Svetk. sedam Bolestii B. D. M.

22
23
24
25 ✠ Navjesctegn. B. D. M. (Blagov.)
26
27
28
29
30
31

TRAVAGN

1
2 S. Francesko od Paule Spov.
3
4 S. Iſidoro Biskup Spovjednik i Naucitegl.
5 S. Vincenzo Ferrerio Spov.
6 Svetkovina Prisvetoga Odkupiteglja.

U Petak po Nedjegli u Bielieh cinise Svetk. Kopja i Cjavalaa Gospod. nascega Issukærsta.

7
8 S. Irene Djev. i Muc.
9
10
11 S. Leun Papa Spov. i Nauc.
12 S. Domnio Bisk. i Muc.
13 S. Hermenegildo Muc.
14 Ss. Tiburzio, Valerian, i Massim Muc.
15
16
17 S. Anicet Papa, i Muc.
18
19
20

U Nedjeglju trechju po Uskærsnuchju cinise Svetk. Odvjetovagna S. Joſefa.

21 S. Anselmo Biskup Spovjed. i Naucittegl.
22 S. Kajo Papa i Muc.
23 S. Gjurag Muc.
24 S. Fidel od Sighmaringhe Mucenik.
25 S. Marko Evangelista.
26 Ss. Klet, i Marcellin Pape i Muccenizi.
27 S. Soter Papa i Muccen.
28 S. Vital Muccen.
29 S. Petar Muccen.
30 S. Katharina Djeviz.

SVIBAGN

1 Ss. Filip i Jakob Apost.
2 S. Atanasio Bisk. Spov. i Nauc.
3 Nascjastje Prisvetoga Kriscja, s'uspomenom Ss. Alesandra i Druscbe Mucen.
4 S. Monika Udoviza.
5 S. Pio V. Papa i Spov.
6 S. Ivan prid vratima Latinskiem.
7 S. Stanislav Bisk. i Mucen.
8 Prikasagne S. Michaela Archang.
9 S. Gargur Nazianzen Bisk Spov. i Naucit.
10 Svetkovina Pærvoga Prinesegna Svete Kuchje B. D. M. s' uspomenom Ss. Gordiana i Druscbe Mucen.
11 S. Antonin Bisk. i Spov.
12 Ss. Nereo i Druscba Mucen.
13
14 S. Bonifacio Muc.
15 S. Isidor Tescjak (Agric.) Spov.
16 S. Ivan Nepomucen Muc.
17 S. Paschal Baylon Spov.
18 S. Venanzio Mucen.
19 S. Petar Celestin Papa i Spov. s'uspom. S. Pudenziane Djev.
20 S. Bernardin od Siene Spov.
21 S. Felic Spov.
22 S. Ubaldo Bisk. i Spov.
23
24 Svetkovina B. D. Marie nasvane Pomocgnizom Kærstjanaa.
25 Svetkovina Obrane S. Vlaha Bisk. Muc. s' uspomenom S. Urbana Pape Muc.
26 S. Filip Nerio Spov. s'uspomenom S. Eleuteria Pape Muc.
27 S. Maria Mandaljena od Pazzi Djev. s'uspomenom S. Ivanna Pape Mucen.
28 S. Gargur VII. Papa i Spov.
29
30 S. Felic Papa i Muc.
31 S. Petronilla Djev.

LIPAGN

U Petak po osmomu dnevi Svetkovine Prisvetoga Tjela Issukæstova cinise Svetkovina Prisvetoga Særza Jesussova.

1
2 Ss. Marcellin, Petar, i Erasmo M.
3
4 S. Quirin Bisk. Muc.
5 S. Francesko Karacciolo Spov.
6 S. Norberto Bisk. i Spov.
7 B. Antun de Fatatis Bisk. i Spov.
8
9 Ss. Primo i Felician Muc.
10 B. Ivan Dominik Bisk. i Spov.
11 S. Barnaba Apost.
12 S. Ivan od S. Fakunda Spov. s'uspomenom Ss. Basilida i Druscbe Muc.
13 S. Antun od Padve Spov.
14 S. Basilio Bisk. i Spov.
15 Ss. Vid s'druscbom Muc.
16 S. Margarita Kragliza Udoviza.
17
18 Ss. Marko i Marcellian Muc.
19 S. Giuliana Djev. s' uspomenom Ss. Gervasia i Protasia Muc.
20 S. Silverio Papa Muc.
21 S. Luig Gonzaga Spov.
22 S. Paulin Bisk. Spov.
23 Pridnevje Porodjegna S. Ivanna Kærstiteglja.
24 Porodjegne S. Ivanna Kærstitegl.
25 S. Gulielmo Opat.
26 Ss. Ivan, i Pavao Muc.
27 Od osmine S. Ivanna Karstitegl.
28 S. Leun II. Papa Spov. s'uspom. Pridnevja Ss. Petra i Pavla Ap. i osmine S. Ivanna Karstitegl.
29 ✠ Ss. Petar i Pavao Apost. s'uspomenom svieh Svetieh Apostolaa.
30 Uspomena S. Pavla Apostola s' uspomenom S. Petra, i osmine S. Ivanna Karstiteglja.

SARPAGN

1 Osmi dan Svetkovine Porodjegna S. Ivanna Karstiteglja, s'uspomenom osmine Ss. Apostolaa Petra i Pavla.
2 Pohodjegne B. D. M. s'uspomen. osmine Ss. Apostolaa, i Ss. Processa i Martiniana Muc.
3 } Od osmine Ss. Apostolaa.
4 }
5 Prinossegne Ruke S. Vlaha s'uspomenom osmine Ss. Apostol.
6 Osmi dan Svetkovine Ss. Apstolaa Petra i Pavla.
7
8 S. Elisabet. Kr. od Portogal. Udov.
9
10 Ss. sedan Bratje s'Druscb. Muc.
11 S. Pio Papa Muc.
12 Ss. Hermag. Bisk. i Fortun. Djak. Muc. s'uspom. Ss. Nab. i Fel. M.
13 S. Anacleto Papa Muc.
14 S. Bonaventura Bisk. Sp. i Nauc.
15 S. Henrik Spov.
16 Svetk. B. D. M. od Bârda Karm.
17 S. Alessio Spov.
18 S. Kamillo Spov. s'uspomen. Ss. Simforose, i sinovaa Muc.
19 S. Vincenzo od Paula Spov.
20 S. Ilia Pr. s'uspom. S. Marg. D. M.
21 S. Jeron. Emil. s'usp. S. Pras. D.
22 S. Maria Mandaliena.
23 S. Liborio Bisk. Spov.
24 S. Apollinar Bisk. Muc. s'uspom. Pridnevja Svetk. S. Jakoba Ap. i S. Kristine Djev. Muc.
25 S. Jakov Ap. s'usp. S. Kristop. M.
26 S. Anna Matti B. D. M.
27 S. Pantaleon Muc.
28 Ss. Nazario s'druscbom Muc.
29 S. Marta Djev. s'uspomen. Ss. Felicja, i Druscbe Muc.
30 S. Ivan Gualberto Opat, s'usp. Ss. Abdon i Sennen Muc.
31 S. Ignazio Spov.

KOLOVOS

1 Svetkov. usaa S. Petra Ap. s'usp. S. Pavla, i Ss. Makabeaa Muc.
2 S. Stjepan Papa Muc.
3 Nascjas. S. Stjepana parv. Muc.
4 S. Dominik Spov.
5 Svetkovina Posvetjegna Zærkve S. Marie od Sniega.
6 Pribrasegne Gospodinovo.
7 S. Gajtan Sp. s'usp. S. Donat. B. M.
8 B. Augustin Lucerin Bisk. Spov.
9 S. Emidio Bisk. i Muc. s'uspom. S. Romana Muc.
10 S. Lovrienaz Muc.
11 S. Susanna Djev. Muc. s'uspom. S. Tiburzia Muc.
12 S. Klara Djev. s'usp. Osmine.
13 Ss. Ciriako s'Drusc. Muc., s'usp. Ss. Hipolita, i Kassiana Muc.
14 Od osmine s'usp. S. Eusebia Sp.
15 ✠ Usiscjastje B. D. M.
U Nedjeg. meghju osminom Usiscjastja cinise Svetkovin. S. Joakima Spov. Otsa B. D. M.
16 S. Rok Sp. s'usp. osminaa dvieh.
17 Osmi dan Svetk. S. Lovrienza.
18 S. Helena Kragliza Udov. s'usp, osmine, i S. Agapita Muc.
19 Od osmine Usiscjastja.
20 S. Bernando Opat. i Nauc.
21 S. Ivanna Franceska Udoviza.
22 Osmi dan Svetk. Usiscjastja B. D. M. s'usp. Ss. Timotea s'Drusc. M.
23 S. Filip Benizio Spov.
24 S. Hyacinto Spov.
25 S. Bartolomia Apost.
26 S. Ludovik Kragl Franacki.
27 S. Josef Kalasanzio Spov.
28 S. Augustin Bisk. Spov. i Nauc.
29 Odsjeceg. glave S. Ivanna Karst.
30 S. Rosa Limana Djev.
31 S. Raimundo Nonnat Spov.
U najposljedgnu Nedjegl. ovega Mjeseza cinise Svetk. Prisvet. særza B. D. M. s'usp. Nedjeglje.

RUJAN

1 S. Egidio Opat, s'uspom. dvanes Bratje Muc.
2 S. Stiepan Kragl Ungars. Spov.
3
4 S. Marin Djakon Spov.
5 S. Lovrjenaz Justin. Bisk. i Sp.
6
7
8 ✠ Porodjegne B. D. M.
U Nedjegl. meghju osm. Porod. cinise Svetk. Prisvet. Im.B.D.M.
9 Od osmine Porodjegna B. D. M.
10 S. Nikola Tolentin Spov. s'usp. osmine Porodjegna.
11 Od osmine, s' uspom. Ss. Prota i Jacinta Muc.
12, 13 } Od osmine.
14 Uſvisc. S. Kriſcja, s' usp. osmin.
15 Osmi dan Svetk. Porodjegna B. D. M. s'usp. S. Nikomeda Muc.
16 Ss. Cornelio i Ciprian Bisk. i Muc. s' usp. S. Euf. s'Druſc. M.
17 Ranne S. Franceska.
18 S. Joſef Kupertin Spov.
19 Ss. Genar Bisk. i Druſcba Muc.
20 Ss. Eustakio i Druſcba Muc. s'usp. Pridnevja Svetk. S. Mattea Ap.
21 S. Matteo Apost. i Evang.
22 S. Tomma od Sellanovoga (Villanova) Bisk. i Spov.
23 S. Lin Papa i Muc., s'usp. S. Tekle Djev. Muc.
24 Svetkovina B. D. M. od Odkupa.
25
26 Ss. Ciprian i Justina Muc.
27 Ss. Kuſma i Damjan Muc.
28 S. Venceslav Muc.
29 Posvechjegne Zarkve S. Mihajla Archangela.
30 ✠ S. Jeronim Sp. i Nauc. svekolik. Dalmaz. poglaviti Odvjet.
U Nedjeglju trechju Rujna cinise Svetk. sedam Bolestij B. D. M.

LISTOPAD

U Nedjeglju pærvu cinise Svetkovina Prisvetoga Roſaria B.D.M.
1 Od osmine S. Jeronima.
2 Ss. Angeli Straſcjani, s'usp. osmin.
3 Od osmine.
4 S. Francesko Spov. s'usp. osmin.
5 Od osmine, s'uspomenom Ss. Placida i Druſcbe Muc.
6 S. Brunon Spov. s'usp. osmine.
7 Osmi dan Svetk. S. Jerolima, s' usp. S. Marka Pape Spov.
8 S. Simeon Pravedni Prorok.
U Nedjeglju drugu cinise Svetkovina Materinstva B. D. M.
9 Ss. Dioniſ s'Druſcbom Muc.
10 S. Francesko Borgia Spov.
11 Ss. Særg s'Druſcbom Muc.
12 S. Remigio Bisk. Spov.
13 S. Eduardo Spov.
14 S. Callisto Papa Muc.
15 S. Tereſa Djev.
U Nedjeglju trechju cinise Svetkovina Cistochje B. D. M.
16 S. Brigida Udoviza.
17 S. Hedvigia Udov. Kr. Pogljac.
18 S. Luka Evangelista.
19 S. Petar od Alkantare Spov.
20 S. Ivan Kanzio Spov.
21 Ss. Ursula s'Druſcbom Djev. M.
22 S. Ilariun Opat.
U Nedjeglju cetvartu cinise Svetk. Posvech. Zarkve Stolne, i svieh Zarkavaa okoliscja Dubrovac.
23
24 S. Rafael Archangeo.
25 Ss. Crispin, i Crispinian Muc.
26 S. Evaristo Papa Muc.
27 Prid. Svetk. Ss. Ap. Scim. i Jude.
28 Ss. Scimun i Juda Apost.
29
U Ned. petu cinise osmi dan Svetk. posvech. Zarkve Stolne i ostal.
30 Ss. Zenobio, i Zenobia Muc.
31 Pridnevje Svetk. svieh Svetieh.

STUDENI

1 ✠ Svetkovina svieh Svetieh.
2 (Spomena svieh viern. martvieh) Od osmine svieh Svetieh.
3 Od osmine.
4 S. Karlo Bisk. Spov., s'usp. osmine, i Ss. Vitala, i Agrik. M.
5 }
6 } Od osmine.
7 }
8 Osmi dan Svetk. svieh Svetieh.
9 Posvechjegne Zarkve Spassitegl.
10 S. Andria Avellin Spov. s'usp. Ss. Trifona s'Druʃcbom Muc.
11 S. Martin Bisk. Spov.
12 S. Martin Papa, i Muc.
13 S. Stanislav Kostka Spov.
14 S. Ivan Ursin Bisk. i Spov.
15 S. Leopoldo Spov.
U drugu Nedjeglju Studenoga cinise Svetkov. Odvjetov. B.D.M.
16 S. Agripin Bisk. Spov.
17 S. Gargur Thaumaturgh B. S.
18 Posvechjegne Zarkavaa Ss. Apostolaa Petra i Pavla.
19 S. Eliʃabeta Udoviza.
20 S. Felic od Valois Spov.
21 Prikaʃagne B. D. M.
22 S. Cecilia Djev. i Muc.
U Nedjeglju trechju cinise Svetk. Odstadaka Svetjeh, koi u Stolnoj Zarkvi, i pò okoliscju Dubrovackomu nahodese.
23 S. Klement Papa i Muc.
24 S. Ivan od Kriʃcja Spov. s'usp. S. Chriʃogona Muc.
25 S. Catarina Djev. i Muc.
26 S. Silvestro Opat, s'uspomenom S. Petra Bisk. i Muc.
27 S. Geltruda Djev.
28 S. Jakob od Markie Spov.
29 S. Diego Spov., s'usp. Pridnev. Svetkovine S. Andrie Apost.
30 S. Andria Apost.

PROSJENAZ

1
2 S. Bibiana Djev. i Muc.
3 S. Francesko Saverio Spov.
4 S. Barbara Djev. Muc.
5 S. Petar ʃlatoslovnik (Chrysologh) Bisk. Spov. s'uspomen. S. Sabbe Opata.
6 S. Nikola Bisk. Spov.
7 S. Ambrogio Bisk. Spov., i Nauc.
8 ✠ ʃacechje B. D. M.
9 Od osmine ʃacechja.
10 Svetkovina Prinessegna S. Kuchje B. D. M. s'uspomenom S. Melchiada Pape Muc.
11 S. Damaʃ Papa Spov. s'uspom. osmine.
12 Od osmine.
13 S. Luzia Djev. i Muc., s'uspomenom osmine.
14 Od osmine.
15 Osmi dan Svetkovine ʃacechja B. D. Marie.
16 S. Euʃebio Bisk. i Muc.
17
18 Cekagne Poroda B. D. M.
19
20 Pridnevje Svetkovine S. Tomme Apostola.
21 S. Tomma Apost.
22
23
24 Pridnevje Porodjegna G. N. I.
25 ✠ PORODJEGNE G. N. ISSUKARSTA.
26 ✠ S. Stjepan parvi Mucenik, s'uspomenom svieh Svetieh Mucenikaa.
27 S. Ivan Apost. i Evangelista.
28 Ss. Mladjenzi.
29 S. Tomma Bisk. i Muc.
30 Od Nedjeglje meghju osminom Porodjegna, illi od osmine.
31 S. Silvestro Papa Spov.

POSOBITA
OD VREMENA.

NEDJEGLJA PÆRVA DOSCJASTJA.

Setenje Kgnighe Blaſcenoga Pavla Apostola Rimjanom. *Pog. 13.*

Bratjo, ſnajuchi, dàje vrjeme jur nami oda sna ustatti, sadabo bliſceje nasce spassenje, neggo kadasmo vjerovali. Noch-je proscla, a dansèje pribliſcio. Odværſimo dake djella od tminaa, i obuzimose oruſciem svjetlosti. Kakò ono obdan poscteno hodimo, ne u proſcdærlosti, i pjanstvieh, ne u loſcnizah i necistochjah, ne u ſavadi, i natjezzanju; neggose odjedite Gospodinom Issukærstom.

 Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Pog. 21.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus Ucenikom svoiem: Bittichje ſlamenja u sunzu, i mjesezu, i ſvjeſdah; i na ſemgli nàvala narodaa, radi smutjenja bukke morske, i valovaa: sahnusci gljudi zjech straha i cekanja, kojachje værh svega svjeta dochi: krepostibo nebeske kretatichjese: i tadachje vidjeti Sina cjovjecjanskoga dohodechjega u obláku s' oblástim velikom, i velicjanstvom. A ova kadàse pocnu ciniti, gledajte, i uſdighnite glave vasce, erse pribliſcja odkupjenje vasce. I recce gnimi priliku: gledajte smokvu, i sva stabla: kada plode jur iſ sebbe vochje, ſnate daje bliſu ljetto. Tako i vi, kad buddete vidjeti dàse ova cine, ſnajte daje bliſu kragljestvo Boſcie. U istinu govorim vami, da nechje mimochi narod ovi, doklèse sva dogærsce. Nebbochje i ſemglja prochi; a rjeci moje nechje minuti. Vjerrujem.

NEDJEGLJA DRUGA Doscjastja.

Setenje Kgnighe B. Pavla Apostola Rimjanom. *Pog. 15.*

Bratjo, kojagodsu upisana, ſa nasc nauk upisana jesu, da po ustærpjenstvu, i utjescenju od pisma uffanje imamo. A Bogh ustærpjenstva, i utjehe, dao vama ovo isto chjutjeti meghju vami po Issukærstu: da jednodusceni jedniemi ustima posctujete Boga, i Otza Gospodina nascega Issukærsta. Radi cessa primajtese meghju sobom, kakoje i Issukærst primio vas na cjás Boſciu. Govorimbo dàje Issukærst bio sluſcitegl obreſanja radi istine Boſcie, ſa potværditi obechjanja Otazaa: Narodi zjechja millosærdja da cjaste Boga kakoje upisano: radi toga spovjedatichju tebbe u Narodieh Gospodine, i tvomuchju imenu pjevati. I opeta govori: Veselitese Narodi s' pukom gnegovjem. I opet: Hvalite svi Narodi Gospodina: i uſvelicite gnega svi puzi. I opet Iſaia govori: Bittichje korjen Jesse, i koichje ùstali ſa vládati Narode, u gnegachje Narodi uffati. A Bogh od uffanja napunio vas svakoga vesseglja i mira u vjerrovanju: neka obilnujete u uffanju, i Kreposti Duha Svetoga.

Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Pog. 11.*

U onò vrjeme: Buduchi cjuo Ivan u uſah djella Issukærstova, poslavsei dva od Ucenikaa svoieh, recce gnemu: Tilisi, koi imasc dochi, alli drugoga cekamo? I odgovorivsci Jeſus, recce gnima: Poscjadsci doglasite Ivanu kojaste cjùlli, i vidjęli. Sljepzi vide, hromzi hode, gubavzise ocistjaju, glusczi cjuju, mærzi uskærsnuju, uboſiem pripovjedanoje Evangeglje: i blaſcen jest, koi uſrok od smechje ne naghje u menni. A oni otiscjadsci, pocce Jeſus govoriti mnosctvom od Ivanna: sctoste iſiscli u pustignu gledati? Tærs od vjetra vianu? Alli sctoste iſiscli gledati, Cjovjeka raskoscno obucena? Evo, koise raskoscno oblacju, u kuchjahsu kragljevskieh. Alli sctoste iſiscli gledati? Proroka? Joscter govorim vammi, i vechje neggo Proroka. Ovibo jest, od kogàje upisano: Evo ja poscigljem Angela moga prid lizem tvojem, koichje pripraviti put tvoj prid tobom. Vjerrujem.

NEDJEGLJA TRECHJA

Doscjastja.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Filipjanom. *Pog. 4.*

Bratjo, Vesselitese u Gospodinu vaſda: opeta govorim vesselitese. Krotkos vascja occitta buddi sviem gljudima: Gospodinbo bliſu jest. Isctase ne brinite: dalli u svakoj molitvi, i proscénju s' uſdavanjem hvalaa, neka pitanja vascja poſnana buddu prid Bogom. A mir Boſcii, koi nadhodi chjutjenje svako, cjuvo særza vascja, i raſumnosti vasce u Issukærstu Gospodinu nascemu.

Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Pog. 1.*

U onò vrjeme: Poslasce ſcidovi iſ Jeruſalema Svesctenike, i Levite k' Ivanu, dàbiga upitali: Tkosi ti? I spovidje, i ne ſataja: I spovidje: Jabo njesam Issukærst. I upitasce gnega: Scto dake? Tilisi Ilia? I recce: Njesam. Tilisi Prorok? I odgovori: Ne. Rekosce dake gnemu: Tkòsi, da odgovor damo oneſiem, koisu nas poslalli? Scto govorisc od tebbe istoga? Recce: Ja glas vappjuchjega u pustigni: upravite pút Gospodinov, kako recce Iſaia Prorok. I koji biahu bili poslani, biahu od Fariſeaa. I upitascega, i rekosce gnemu: ſascto dake kærstisc, ako ti njesi Issukærs, ni Ilia, ni Prorok? Odgovori gnima Ivan, i recce: Ja kærstim u voddi; a po sred vas-je stó, koga vi nepoſnate. On jest, koichje poslie menne dochi, kojje prie menne ucignen: koga ja njesam dostojan odrjesciti trak obuchje gnegove. Ovase u Bethanii ucinisce priko Jordana, gdje biasce Ivan kærstechi. Vjerrujem.

SRJEDA CETVERIEH

Vremenaa Doscjastja.

Sctenje Iſaie Proroka. *Pog. 2.*

U dni one: Recce Iſaia Prorok: Bittichje u najposledgne dnevi pripravna gora kuchje Gospodinove na værhu planinaa i uſdighnutichjese værh glavizaa, i techichje k' gnoj svi narodi. I hoditichje puzi mnoſi, i rjetichje: Doghite, i uſidimo na gorru Gospodinovu, i k'kuchi Boga Jakobova, i naucitichje nas púte svoje, i hoditichjemo po úpravam gnegoviem: erchje iſ Siona iſiti ſakón, i rjeo Gospodinova iſ Jeruſalema. I sudi-

tichje Narode, i pokaratichje Puke mnoghe: i prikovratichje mace svoje u lemisce, i Kopglia svoja u særpe: nechje Narod protiva Narodu podighnuti macja, nitichjese vechje ſabavgljati o boju. Kuchjo Jakobova dojdite, i hodimo u svjetlosti Gospodina Boga nascega.

Sctenje Iſaie Proroka. *Pog. 7.*

U dni one; govorioje Gospodin Akazu, velechi: Pitaj tebbi ſlamenje od Gospodina Boga tvoga u dubini pakgljenoj, illi u visini odiſgara. I recce Akaz: Nechju prositi, nittichju iskuscjavati Gospodina. I recce: Sluscjajte dake Kuchje Davidove: jedalivamje mallo daste dosadni gljudima, ter dosadni jeste i Bogu momu? Radi ovoga Gospodin isti datichje vami ſlamenje. Evochje Djevizza ſaceti, i poroditichje Sina, i ſvatichjese ime gnegovo Emmanuel. Maslo i med blagovatichje, nek uſumie odværchi ſlo, i odabrati dobro.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Pog. 1.*

U onò vrjeme: Poslan bj Angeo Gabriel od Boga u grad od Galilee, komuje imme Nazaret, k'Djevizzi ſarucenoj cjovjeku, komu imme bjesce Joſef, od kuchje Davidove, a imme Djevizze, Maria. I buduchi uljeſo Angeo k' gnoj, recce: ſdrava millosti punna: Gospodin s' tobom: Blagosovjena ti meghju ſcenami. Koja bivsci cjulla, smutise na govorenje gnegovo, i misljasce kakvo biasce ovo poſdravjenje. I recce Angeo gnoj: Nebojse Mario; nasclabosi millos prid Bogom: Evochjese ſaceti u utrobi, i poroditichjesc Sina, i ſvatichiesc imme gnegovo Jeſus. Ovichje bitti velik, i ſvatichjese Sin Privisokoga, i datichje gnemu Gospodin Bogh pristoglje Davida Otza gnegova: i kragljevatichje u kuchi Jakobovoj u vjeke, i kragljestvo gnegovo nechje imati sværhe. A Maria recce Angelu: kojemchjese nacinom to uciniti, cjovjekabo ne poſnam? I odgovorivsci Angeo, recce gnoj: Duh Svetichje odiſgara dochi u tebbe, i krepos Privisokoga obsjenitichje tebbe: ſato i sctochjese roditi od tebbe sveto, ſvatichjese Sin Boſcii. I evo Eliſabetta rodiza tvoja, i onaje ſacela sina u starosti svojoj: i ovi mjesez jest scesti gnoj, kojase ſove neplodniza; nisctabo prid Bogom bittichje nemoguchje. A Maria recce: Evvo sluſcbeniza Gospodinova, buddi menni po rjeci tvojoj.

PETAK CETVERIEH

Vremenaa Dosciastja.

Sctenje Iſaie Proroka. *Pog. 11.*

Ova govori Gospodin Bogh: iſniknutichje scibika iſ korjena Jesse, i zvjet iſ korjena gnegova uſitichje. I pristatichje værh gnega Duh Gospodinov; Duh mudrosti, i raſuma; Duh svjetta, i jakosti; Duh umjetonstva, i milostivosti, i napunitichjega Duh straha Gospodinova. Nechje suditi po pogledu od occii; nitichje po cjuvenju od uscii karati: neggochje suditi po pravdi ubοghe, i karatichje raſloſcito ſa krotke od ſemglje: i udaratichje ſemglju scibikom ustaa svoieh i duhom usnaa svoieh pogubitichje opakoga. I bittichje pravda pás bokaa gnegovieh: i vjerra pojaſ leghjaa gnegovieh.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Pog. 1.*

U ono vrjeme: Ustavsci Maria poghje na gorja pospjescno u grad Judin, i uljese u kuchju Zakarie, i

poſdravi Eliſabettu. I ſgodise netom ſacju poſdravjenje Mariino Eliſabetta, uſigra djetescze u gne útrobi: i nàpunise Duha svetoga Eliſabetta: i ſavapi glasom veliziem, i recce: Blagosovjèna ti meghju ſcenami, i blagosovjen plód útrobe tvoje. I od kudà ovo menni, da doghje Majka Gospodina moga k'menni? Evobò netomse ucinj glás tvoga poſdravjenja u usciju moieh, uſigra djetescze u vesseglju u útrobi mojoj. I blaſcena, kojasi vjèrrovala, erchjese iſværscitti ona, kojasu recena tebbi od Gospodina. I recce Maria: Uſvelicjuje duscja moja Gospodina: i uſradovoseje duh moj u Bogu spassiteglju momu.

SUBOTTA CETVERIEH

Vremenaa Doscjastja.

Sctenje Iſaie Proroka. *Pog. 19.*

U dni onè: Vapitichje k' Gospodinu iſ prid razviliteglja, i poslatichje gnimi Spassiteglja, i obraniteglja, koichje osloboditi gnih. I poſnatichjese Gospodin od Egipta, i poſnatichje Egipziani Gospodina u dan oni, i posctovatichje gnega u svedbah, i u darovieh: i ſavjetovatichjese Gospodinu, i ispunitichje. I udaritichje Gospodin Egipat rannom, i oſdravitichjega, i povratitichjese k' Gospodinu, i udobrovoglitchjese gnima, i oſdravitichje gnih Gospodin Bogh nasc.

Sctenje Iſaie Proroka. *Pog. 35.*

Ovà govori Gospodin: Vesselitchjese pustoscna i breſpútna, i uſradovatichjese pustigna, i zavtjetichje kòono ljer. Mnogo proniknutichje, i vesselitichjese radosna, i hvale uſdavatchje. Slava Libanska dátaje gnoj: dika Karmela i Sarona, onichje vidjeti slavu Gospodinovu, i velicjanstvo Boga nascega. Pokrjepite ruke oslabjene, i koljenna nejakosna objacjajte. Rezite strasciviem: ukrjepitese, i nemojtese bojati: evochje Bogh vasc dovestiti osvetu podarenja: Boghchje isti dochi, i spassitchje vas. Tadachjese otvárati occi sljepazaa, i usci gluscjazaa bittichje rastvorene. Tadachje skakati hromaz kakòono gljeljen, slobodan bittichje jeſik njemazaa; iſvrelebosu u pustosci vodde, i potozi u pustigni. I ſemglja od prie suha ucinitichjese blatto, i ſcedna u vrella vodaa obratitchjese: veli Gospodin Svemoguchi.

Sctenje Iſaie Proroka *Pog. 40.*

Ova govori Gospodin: Værh gorre visoke uſidi ti, koi blagovjestisc Sionu: uſvisi u jakosti glás tvoj, koi blagovjestisc Jeruſalemu, uſdighni glás, nemojse bojati. Rezi gradovima Judiniem: Etto Bogh vasc: Ettochje Gospodin Bogh dochi u jakosti, i desnizachje gnegova gospodovati: evvo plata gnegova scgnimje, i djello gnegovo prid gnim. Kakòono pastjer, staddochje svoje pasti: s' svojom jakostju sakuppitichje jagagnze, i k' skutu svomu uſdignutichjeih Gospodin Bogh nasc.

Sctenje Iſaie Proroka. *Pog. 45.*

Ova govori Gospodin pomaſanomu momu Ciru, kogasam desnizu uſeo da podloſcim gnemu narode, i rastjeram kragljeve, i otvorim prid gnim vráta, i vráta nechje bitti ſatvorena. Jachju prid tobom hoditi, i slavne od ſemglje poniſcitichju: Vrátachju mjedena skærsciti, i ſátvore gvoſdene raſlomitichju, i podatichju tebbi blaga ſakrivena, i skrovita potajnieh: neka ſnasc, dasam ja Gospodin, koi ſovem ime tvoje, Bogh Iſraelov. Radi Jakoba slughe moga, i Iſraela odabranoga moga, i ſvosam tebbe imenom tvojem:

prisimenovosam tebbe, i njesi posno menne. Ja Gospodin, i nije drugoga: isvan menne nije Boga: maccjom opasosam tebbe, i njesi posno menne: neka od Istoka i od sapada posnaju svi, da nije itkoga isvan menne. Ja Gospodin, i nije drugoga, tvorechi svjetlos, i stvarajuchi tminne, cinechi mir, i utvarajuchi slo: Ja Gospodin cinechi svà ova. Rossite Nebesa odisgara, i oblazi neka dascde pravednoga: nekse otvori semglja, i pronikne Spassiteglja: i pravda istecce sajedno. Ja Gospodin stvorih gnega.

Sctenje Daniela Proroka. *Pog. 3.*

U dni onè: Angeo Gospodinov side s'Azariom, i s' drusiem gnegoviem u pèch: i raspærscja plamen oghgneni is pechi, i ucinj srjedu od pechi kakòono vjettar rosni dihajuchi. A plamen raslievascese værh pechi cetærdeset i devet lakataa: i sasceşce, koje naghje kod pechi od kaldeaa sluscbenike kragljeve, koji gnu uscisçjahu à gnih nimallo doteghnu ogagn, ni oscjalostivi, nitti ikakvu usrokova dosadu. Tada ova tri kakòono is jednieh ustaa hvaljahu, slavjahu, i blagosivjahu Boga u pechi, govorechi:

Blagosovjensi Gospodine Bosce Otazaa nascieh: i pohvaljen, i slavan u vjeke.

I blagosovjeno ime slave tvoje, kojeje sveto.

I pohvaljeno, i slavno u vjeke.

Blagosovjensi u Zærkvi svetoj slave tvoje. I pohvaljen i slavan u vjeke.

Blagosovjensi værh pristoglja svetoga kragljestva tvoga. I pohvaljen i slavan u vjeke.

Blagosovjensi værh scibike bosçjanstva tvoga. I pohvaljen i slavan u vjeke.

Blagosovjensi koi sjedisc værh kerubinaa gledajuchi dubine. I pohvaljen i slavan u vjeke.

Blagosovjensi koi gredesc værh perja vjetaraa, i værh valovaa morra. I pohvaljen i slavan u vjeke.

Blagosivjali tebbe svi Angeli, i Sveti tvoji. I hvalili tebbe, i slavili u vjeke.

Blagosivjala tebbe Nebesa, semglja, morre, i sva kojasu u gnih. I hvalila tebbe i slavila u vjeke.

Slava Otzu, i Sinu, i Duhu Svetomu. I pohvaljenomu, i slavnomu u vjeke.

Kakòono biasce u pocetku, i sada, i vasda, i u vjeke vjekaa. Amen. I pohvaljenomu, i slavnomu u vjeke.

Blagosovjensi Gospodine Bosce Otazaa nascieh. I pohvaljen i slavan u vjeke.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Thesalonichjanom. 2. *Pog. 2.*

Bratjo: Molimo vas sa doscjastje Gospodina nascega Issukærsta, i nascega skuppa u gnemu, dàse bærso ne prighnete vasciem chjutjenstvima, nittise strascite ni od duha, ni od besjedenja, ni od kgnighe, kakòono od nas poslane, koliko daje blisu dan Gospodinov. Nekavas itko ne privarri njedniem nacinom: er ako ne budde najprie sljediti odmetnuchje, i ne buddese occitovati cjovjek od grjeha, sin od poghinutja, koise protivi, i usdisce værh svega, sctose sove Bogh, illi sctose cjasti, tako da u Zærkvi Boscioj sjede, kascjuchise kakòono dàje Bogh. Ne spomenujetelise, da kad josc biah s'vami, ova govorah vami? A sada scto usdærsci, snate, dase occituje u svoje vrjeme. Otajstvobo jur djelluje nepravednosti: samo da koiga usdærsci sada, usdærscjatiga budde, dokle budde unisceten.

I tadachjese occitovati oni opaki kogachje Gospodin Jeʃus pogubiti duhom ustaa svoieh, i unisctiti prosvjetljenjem doscjastja svoga.

Evangeglje Godiscte petnesto *iscti u Nedjeglju, koja sljedi.* Vjerrujem.

NEDJEGLJA CETVÆRTA

Doscjastja.

Sctenje Kgnighe blaʃcenoga Pavla Apostola Korintjanom. 1. *Pog. 4.*

Bratjo, neka nas tako szjeni cjovjek, kakòono sluʃcbenike Issukærstove, i raʃdjeliteglje otajstvaa Boʃcieh. Ovdise jur iscte meghju raʃdjeliteglim, dàse vjeran tkogod naghje. A mennie ʃa najmagne da buddem od vas sudjen, illi od gljudskoga suda; nu ni sam sebbe ne sudim. Niscta u menni ne poʃnam: alli radi toga njesam opravdan: a koi sudi menne, Gospodin jest. Dake nemojte prie vremena suditi, dociem doghje Gospodin, koichje i prosvjetliti skrovita tminaa, i occitovatichje svjettovanja særzaa, i tada svak imatchje pohvalu od Boga.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Pog 3.*

Godiscte petnesto Gospodovanja Tiberia Cesarra, vládajuchi Judeu Ponzio Pilato, a cetværti dio Galilee Irud, a Filip brat gnegov cetværti dio Ituree, i Trakonitide dærʃcjave, a Liʃania Abiline dio cetværti, pod poglavizami Redovnickiem Annom i Kaifom: ucinjse rjec Gospodinova værh Ivanna Sina Zakariina u pustigni. I doghje po svoj dærʃcjavi Jordana pripovjedajuchi kærsctenje pokorre na odpusctenje grjehaa, kakòonoje upisano u kgnigah govorenjaa Iʃaie Proroka: Glás vappjuchjega u pustigni: pripravite drúm Gospodinov: upravne ucinite putze gnegove: svaka dolinna napunitchjese: i svaka gora, i glavizza sniʃcitchjese: i kriva bittichje ispravjena, a kærscgliva u púte ravne: i vidjetichje svaka putt spassenje Boʃcie.

NA PRIDNEVJE PORODJENJA GOSPODINOVA.

Sctenje Kgnighe blaʃcenoga Pavla Apostola Rimjanom. *Pog. 1.*

Pavo slúga Issukærstov ʃván Aposto, odabran ʃa Evangeglje Boʃcie, koje od prie bjesce obechjo po svoiem Prorozima u svetieh pismih od Sina svoga, koi ucignen bj gnemu iʃ sjemena Davidova po putti, koi preodlucen bj Sin Boʃcii u kreposti po Duhu posvetjenja, iʃ uskærsnutja od mærtvieh, Issukærsta Gospodina nascega: po komusmo primili millost, i Apostolstvo po sviem narodima, da posluscni buddu vjerri u ime gnegovo; meghju kojemste i vii ʃaʃvani Issukærsta Gospodina nascega.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Pog. 1.*

Buduchi ʃarucena Majka Jeʃussova Maria Joʃeffu; prie neggose sastasce, naghjese u útrobi imajuchi od Duha Svetoga. Joʃef tada muʃc gne, budduchi pravedan, i ne htjejuchi opovidjetje, hotje potajno povratiti gnu. Ova tada on mislechi, evo Angeo Gospodinov u snieh prikaʃase gnemu, govorechi: Joʃeffe Sinu Davidov, nemojse bojati uʃeti Mariu ʃarucnizu tvoju: er sctoseje u gnoj ʃacelo, od Duha svetoga jest. I poroditichje sina, i ʃvatichjese ime gnegovo Jeʃus: onbochje oslobodit púk svoj od grjehaa gnihovieh.

NA DAN BOSCICHJA,
NA PÆRVOJ MISSI.

Na ovoj Missi, kako i na drugoj Misnik neima popiti kalefcja fa ufetjem kærvi: nitti ima ufimati onega vina, koim opere pærste: neggo samu kærv; ono vino, s' koim opere pærste mofce sahraniti fa trechje Misse. Akolibise fgodilo, da jednu Missu recce samu, tad mofce oprat pærste i dat onemu cegljadettu popiti, koga budde tad pricestio, pak s' eistnikom (purifikaturom) *occistit kalefc, i stavitiga osucciti.*

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Titu. *Pog. 2.*

Pridraghi, prikafalaseje millos Boga Spassiteglja nascega sviem gljudima ucechi nas, da odricjuchise od opacine i svjetovnieh poſceljenjaa, trjeſno, i pravedno, i bogomillo ſcivemo na ovomu svjetu, cekajuchi blaſcene uffanje, i doscjastje slave velikoga Boga, i Spassiteglja nascega Issukærsta: koije pridosebbe istoga ſa nas, dabi odkupio nas od svake ſlobnosti, i occistio puka sebbi ugodna sljediteglja dobrieh djellaa. Ova govorri, i nukaj u Issukærstu Gospodinu nascemu.

PJESAN

U sej vrjeme godiseta
  Mirse svjetu navjescta,
  Porodjenje djetichja
  Od Djevize Marie.
Od priciste djevize
  I nebeske Kraglize
  Angeoske Cesarize
  Svete Djeve Marie.
Djeva Sina porodj,
  Djavlu sillu kî slomj,
  Ter Kærstjane oslobodj,
  Svetom Djevom Mariom.
U jasliga stavjasce,
  Majkamuse klagnasce,
  Terga slatko gljubjasce
  Sveta Djeva Maria.
Angelimu sluſcjahu,
  Novù pjesan pjevahu,
  U gnegh' millos prosjahu,
  Svetom Djevom Mariom.
U ponochse Bogh rodj,
  Nebbo i ſemglju pogodj,
  Bogh i cjovjek iſhodj,
  Od Djevize Marie.
Svjeſda istecce Daniza
  Kad porodj Djeviza
  Angeoska Cesariza
  Sveta Djeva Maria.
Svako svjeta stvoregne
  Sadar ima smirenje
  Uſ boſcie rodjenje
  Od djevize Marie.
Otzi u limbu bivahu
  Kad te glase sluscjahu,
  Od vesseglja uſigrahu,
  Svetom Djevom Mariom.
U tamnosti er stahu
  A svjetlosti ne imahu,
  Boſciegh' Sina cekahu,
  Svetom Djevom Mariom.
Kîm obechja Bogh datti
  Sina svoga poslatti,
  Iſ tamnilla ustatti,
  Svetom Djevom Mariom.
To ſcegljahu imati
  Boſciegh' Sina gledati,
  Terga slatko uſcivati,
  Svetom Djevom Mariom.

Slava Bogu Viscgnemu
Gospodinu nascemu,
I cjovjeku smjernomu,
Svetom Djevom Mariom.
Angeo prighje nebeski
I pastjerom navjesti
Privelike radosti,
Svetom Djevom Mariom.
O pastjeri tezite
Vascegh' Kraglja vighite,
Pravogh' Boga cjastite,
S' svetom Djevom Mariom.
Tad Pastjeri poghjosce
Boſciegh' Sina iſnaghjosce
Na koljenna paddosce,
Prid Djevizom Mariom.
Kragl u jasli leſcjasce
ſcivinega poſnasce,
A suknomga obviasce
Sveta Djeva Maria.
Krepos kaſce nebesku
U uboscku odjechju
Iſgled dava cjovjeku,
Svetom Djevom Mariom.
Po porodu osmi dan
Bj Sin Boſcij obreſan
Kærv on prolj oni dan
Prid Djevizom Mariom.
Slava Bogu viscgnemu
Gospodinu nascemu
I cjovjeku smjernomu,
Svetom Djevom Mariom.
Od Istoka tri Kraglja
Vele dansu jeſdili,
Dabi Boga vidili,
Svetom Djevom Mariom.
ſvjeſda provod biasce
Kâim púte skaſasce
Gdje Sin Boſcii rodise
Od Djevize Marie.
Pridagn kadar doghjosce
ſlatne krunne skidosce
Na koljenna paddosce
Prid Djevizom Mariom.
ſlato pridà Krágl Gaspar,
A Melchior mirre dar,
Ter tamjana Baldassar
Prid Djevizom Mariom.
Mirra kaſce cjovjeka,
ſlato Kraglja velika,
Tamjan Boga od vika,
Svetom Djevom Mariom.
Djetich dare kád primj
Millos Kragljom udilj,
Dabi Boga gljubili
S'svetom Djevom Mariom
Slava Bogu viscgnemu
Gospodinu nascemu
I cjovjeku smjernomu:
Svetom Djevom Mariom.
O Jeſuse prisladki
Vrjeme mirno daj nami,
A duscjunam sahrani:
Svetom Djevom Mariom.
Boſciegh' Sina hvalimo,
Koga pórod cjastimo,
Sveto Trojstvo slavimo:
S' svetom Djevom Mariom.
Jeſusovo porodjenje
Sviem-nam bilo na spassenje,
Sin Boſcii buddi hvaljen
Po sve vjeke vjekaa. Amen.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 2.*

U onò vrjeme: Iſide ſapovjed od Cesarra Augusta, dàbise pripiso vas svjet. Ovo pripisanje pærvo bj ucigneno od Cirina vladaoza od Surie; i gredjahu svi, dabise opovidjeli jedan po jedan u svoj grád. Uſide tada Joſef iſ Galilee iſ gráda Nazaretta, u Judeu u grád Davidov, koise ſove Betlem; biascebo od kuchje, i roſcbine Davidove, nekabise opovidio s'Mariom ſarucenom sebbi ſcenom tegotnom. Ucinjse tada, budduchi ondi, iſpunniscese dni dabi porodilla. I porodj Sina svoga pærvorodjenoga, i haglinami ſavj gnega, i poloſciga u jasli, er ne biasce gnim mjesta u svratillisctu. I pastjeri biahu u dær-

ſcjavi istoj bdechi, i cjuvajuchi nochno staddo svoje. I evo Angeo Gospodinov stà bliſu gnih, i svjetlos Boſcia obasja gnih, i pristrasciscese veoma. I recce gnimi Angeo: Nemojtese bojati: evobo navjesctujem vami vesseglje veliko, kojechje bitti svemu puku: erseje rodio vami danaska Spassitegl, koije Gospodin Issukærs, u grádu Davidovu. I evovam ſlamenja: Nachjete djetescze haglinami ſavito, i poloſceno u jasli. I taj cjàs ſdruſcise s'Angelom mnosctvo vojske Nebeske, hvalechi Boga, i govorechi: Slava u priviscgnieh Bogu, i na ſemgli mir gljudima dobra hotjenja. Vjerrujem.

NA DRUGOJ MISSI.

Sctenje Kgnighe Blaſcenoga Pavla Apostola Titu. *Pog. 3.*

Pridraghi, Prikaſalaseje blagochja, i dobrostivost Spassiteglja nascega Boga, ne po diellieh pravednosti, kojasmo ucinili mii, dalli po svomu millosærdju ucinio-je, nas spassene po opranju od priporodjenja, i ponovjenja Dúha Svetoga, s'kojem obilno obdari nas po Issukærstu Spassiteglju nascemu neka opravdani millosti gnegovom basctinizi uſbuddemo po uffanju ſcivota vjecnoga: u Issukærstu Gospodinu nascemu.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Pog. 2.*

U onò vrjeme: Pastjeri govorahu meghju sobom: Poghimo do Betlema, i vighimo ovu rjec kojasèje ucinilla, kojuje Gospodin occitovo nami. I doghjosce pospjescno: i naghjosce Mariu, i Joseffa, i djetescze postavjeno u jasli. I videchiga raſumjesce scto biasce gnima recceno od djetescza ovoga. I svi, koji ſacjusce, ſacjudiscese værhu oneſieh, koja reccena biahu gnimi od pastjeraa. A Maria hranjasce sve ove rjeci, raſbirajuchiih u særzu svomu. I vratiscese pastjeri slavechi, i hvalechi Boga u svieh, koja bjehu cjulli i vidjelli, kakòono bj receno gnimi. Vjerrujem.

NA TRECHJOJ MISSI.

Sctenje Kgnighe Blaſcenoga Pavla Apostola ſcjudjelom. *Pog. 1.*

Velekràt, i mnoſiem nacinima gnekada Bogh govorechi Otzem po Prorozieh: najposlie u dni ove govorio jest nami po Sinu, kogàje postavio basctinika od svieh, po komuje i vjeke stvorio: Koi budduchi svjetlos slave, i slika bivstva gnegova, i svaka uſdærſcechi rjecim kreposti svoje, occistjenje cinechi od grjehaa, sjedi ob desnu velicjanstva u viscgnieh: ucignen toliko visci od Angelaa, kolikòje raſlicnie nad gnimi ime posvoio. Komubo od Angelaa rekòje ikadar Sin moj tisi, ja danas porodih tebbe? I opet: Jachju bitti gnemu Otaz, a onchje bitti sin menni? I opet kad uvodi pærvorodjenoga na svjet govori: I nekàse klagnaju gnemu svi Angeli Boſcii. A Angelom pak govori, koi cini Angele svoje duhove, i sluſcbenike svoje plám oghgneni. A Sinu: Pristoglje tvoje, Boſce, u vjek vjekaa: scibika pravnosti, scibika kragljestva tvoga. Gljubiosi pravdu, i mærſiosi opacinu: ſatò pomaſoje tebbe Bogh, Bogh tvoj, ugljem uſradovanja værh dionikaa tvoieh. I Tisi u pocetak Gospodine utemeglio ſemglju: i djella rukaa tvojeh Nebesasu. Gnihchje nestati, a tichjescse stavno uſdærſcjati, i svak, kakòono odjechja ostaratichje i kakòono haglinu pro-

mjenitichjesc gnih, i promjenitichjese: A tisi oni isti, i godiscta tvoja nechje ponestati.

✠ Pocetak S. Evangeglja po Ivannu. *Pog. 1.*

U pocetak bjesce rjec, i Rjec biasce pri Bogu, i Bogh biasce rjec. Ova biasce u pocetak pri Bogu. Svassu po gnoj ucignena: i beſ gne ucigneno nije iscta, scto ucigneno jest; u gnoj bjesce ſcivot, i ſcivot biasce svjetlos gljudii: i svjetlos u tminaah svjetli, i tmine gnu ne obujmisce. Bj cjovjek poslan od Boga, komu ime bisce Ivan. Ovi doghje na svjedocjanstvo dabi svjedocjanstvo iſveo od svjetlosti, nekabi svi vjerrovali po gnemu. Ne biasce on svjetlos, neggo dabi svjedocjanstvo iſveo od svjetlosti. Biasce svjetlos istinita, koja prosvjetljuje svakoga cjovjeka dohodechjega na ovi svjet. Na svjetu biasce, i svjet po gnoj ucignen jest, i svjet gnu ne pòſna. U svoja doghje, i svoi gnu ne primisce. A kolizigod gnu primisce, poda gnima vlást dabise ucinilli Sinovi Boſcii oveſiem koji vjerruju u ime gne, koji ne po kærvi, ni po hotjenju putti, ni po hotjenju cjovjeka neggo od Boga rodjeni jesu. (*ovdise poklekne*) I RJEC UCINJSE PUTT, i pribivalaje u nami, i vidjelismo slavu gne, slavu kakòono jedinorodjenoga od Otza, punna millosti, i istine. Vjerrujem.

NA SVETKOVINU SVETOGA STJEPANA.

Sctenje djellovanjaa Apostolskieh. *Pog. 6.*

U dni one: Stjepan pun millosti, i jakosti, cignasce cjudessa, i ſlamenja velika u puku. Podigoscèse tada gneki od Sinagoghe, kojàse ſove Libertinska, i Cirenenska, i Alessandrinska, i od oneſieh, koji bjehu od Cilicie, i od Aſie, natjecjuchise s'Stjepanom: i ne mogahu odoljeti múdrosti, i Dúhu, koi govorasce. Ciujuchi tada ova, puzahu u særzih svoih, i sckripahu ſubim na gnega. A budduchi Stjepan pun Dúha Svetoga: pogledavsci na Nebbo, vidje slavu Boſciu, i Jeſussa, stojechjega obdesnu Boſciu. I recce: Evo vidim Nebessa otvorena, i Sina Cjovjecjanskoga stojechjega obdesnu Boſciu. ſavapivsci tadà oni glasom veliziem, ſatisnusce usci svoje, i nasærnusce inokupno na gnega. I iſgonechiga iſvan gráda kamenovahu; a svjedozi postavisce hagline svoje kod nogaa mladza, koise ſvasce Saul. I kamenovahu vappjechjega, i govorechjega Stjepana: Gospodine Jeſusse primi duh moj. I kleknuvsci ſavapj glasom veliziem govorechi: Gospodine ne primi ovo gnima ſa grjeh. I ovo bivsci reko, ſaspa u Gospodinu.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Pog. 23.*

U onò vrjeme: Govorasce Jeſus Pisaozem, i Fariſeom: Evo ja poscigljem k'vami proroke, i múdre, i pisaoze, i od gnihchjète ubiati, i kriſcju pribiati, i gnihchjète bicevati u skupsctinah vascieh, i progonitichjete od gráda do gráda: da doghje værhu vas svaka kærv pravedna, kojasèje prolila værh ſemglje, od kærvi Abela pravednoga, tja do kærvi Zakarie, Sina Barakiina, kogàste ubilli meghju zærkvom i otarom. U istinu govorim vami, dochichje ova sva værh naroda ovoga. Jeruſaleme, Jeruſaleme, koi ubiasc proroke, i kamenujesc one, kojisu poslani k'tebbi, kolikràt hotiosam skuppiti sinove

tvoje, kakòono kokósc kupi piplichje svoje pod krila, i njesi hotio? Ettò ostavitchjese vami kuchja vascja pústa. Govorimbo vami, nechjeteme vidjeti od sada, dokle reccete: Blagosovjen, koi doghje u ime Gospodinovo. Vjerrujem.

NA SVETKOVINU S. IVANNA Apostola, i Evangeliste.

Sctenje Kgnighaa Múdrosti. *Pog. 15.*

Tkose boji Boga, cinitichje dobra: i tko uſdærſcjalaz jest pravde, uhititichje gnu, i susrestichje gnega, kakòono matti pocjastjena. Napitatichje gnega kruhom ſcivota, i raſuma, i vodom múdrosti spasovne napoitichje gnega: i utværditichjèse u gnemu, i nechjèse prighnuti: i uſdærſcjatichjega, i nechjese sméstiti: i uſvisitichjega kod iskærgnieh svoieh: i po sred Zærkve ustàchje gnegova otvoriti: i napunitichjega duhom múdrosti, i raſuma, i odjechjom slave obuchichje gnega. Radostim, i vessegljem obogatichje gnega, i djedinstvo imena vjecnoga dattichje gnemu Gospodin Bogh nasc.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Pog. 21.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus Petru: sljedi menne. Obrativscise Petar vidje onega ucenika, koga gljubjasce Jeſus, ghdjega sljeghjasce, koise i nasloni na vecerri værhu pærsii gnegovieh, i recce: Gospodine, tkoje koichje iſdati tebbe? Ovoga dake bivsci vidio Petar, recce Jeſussu: Gospodine: A ovi scto? Recce gnemu Jeſus: Ovako hochju da on stoi dokle doghjem, sctòje tebbi? Ti sljedi menne. Iſide dake govor ovi meghju bratjom, da ucenik oni ne umira. A ne recce gnemu Jeſus: ne umira; neggo: ovako hochju da on stoi dokle doghjem, sctòje tebbi? Ovi jest ucenik oni koi svjedocjanstvo iſvodi od oveſieh, i upisa ova: i ſnamo, da istinito jest svjedocjanstvo gnegovo. Vjerrujem.

NA SVETKOVINU MLADJENAZAA.

Sctenje Kgnighaa Occitovanja B. Ivanna Apostola. *Pog. 14.*

U dni onè: Vidjeh værh gorrè Sionske Jagagnza stojechjega, i scgnim stocetærdesti i cetiri tissuchje, imajuchi ime gnegovo, i ime Otza gnegova upisano na celiem svoiem. I ſacjuh glás s'nebba, kakòono glás vodaa mnoſieh, i kakòono glás groma velika: i glás, koga ſacjuh, kakòono glás guslaraa guslechieh u gusli svoje. I pjevahu kakòono pjesnu novu prid sjedisctom, i prid cetvero ſcivinami, i Starzim: I nitko mogasce rjeti pjesan, neggo one stocetærdeset i cetiri tissuchje, koisu kupjeni od ſemglje. Ovisu, koji s'ſcenami njesùse ozkværnulli, Djevzibo jesu. Ovi sljede Jagagnza kudgod budde pochi. Ovisu kùpjeni iſ meghju gljudii pærvine Bogu i Jagagnzu: i u gnih ustieh nièse náscla láſc: beſ ozkværgnégnabo jesu prid pristogljem Boſciem.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Pog. 2.*

U onò vrjeme: Angeo Gospodinov prikaſàse u snieh Ioſeffu govorechi: Ustani, i uſmi djeticka i matter gnegovu, i bjeſci u Egipat, i buddi ondi, dociem reccem tebbi. Erchjèse dogoditi, da Irud uſiscte Djeticka ſa pogubitiga. Koi ustavsci, uſè djeticka, i matter gnegovu

nochno, i uklonise u Egipat: i biasce ondi do smærti Irudove; nekabise ispunillo, scto bj receno od Gospodina po Proroku govorechjemu: Iſ Egipta ʃváh Sina moga. Tada Irud videchi, da bjesce bio porugan od kragljevaa, rasærcise veoma, i poslavsci pobj sve Djeticke, koji biahu u Betlemu, i u svieh krainah gnegovieh, od dva godiscta, i niʃce, po vremenu, koje biasce ispito od kragljevaa. Tadàseje ispunillo, scto receno bj po Jeremii Proroku govorechjemu: Glás u Rami cjuoseje plakanje i jaukanje mnogo: Rakela placjuchi Sinove svoje: i nehtjese utjesciti, ereih nije. Vjerrujem.

NA SVETKOVINU S. TOMME
Biskupa, i Mucenika.

Sctenje Kgnighe blaʃcenoga Pavla Apostola ʃcjudjelom. *Pog. 5.*

Bratjo, svaki Poglaviza Zærkovni iʃ meghju gljudii uʃet, ʃa korist gljudii postavjen-je u onieh, koja Boga utiscte, da prikaʃcjuje darove, i posvetiliscta ʃa grjehe: koise poboljeti moʃce s'neumjetniem i ʃahodniem: Ereje i on obkruʃcen slabostim: I ʃato ima, kakòono ʃa puka, tako josc i ʃa sebbe istoga prikaʃati posvetiliscte ʃa grjehe. Nitti itko sebbi uʃima cjás, neggo koije ʃaʃvan od Boga, kakòono Aaron. Tako i Issukærst nije sebbe istoga prosvjetlio, da budde ucignen Poglaviza Zærkovni: dalli koije reko gnemu: Sin moj jesi ti, ja danas porodih tebbe. Kakòono i na drugomu mjestu govori: Tisi Posvetnik u vjeke po redu Melkisedeka.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Pog. 10.*

Uonò vrjeme: recce Jeʃus Fariʃeom: Jasam pastjer dobri. Dobri pastjer duscju svoju daje ʃa ovze svoje. A najmenik, i koi nije pastjer, koga njesu ovze vlasctite, vidi vúka prihodechjega, i ostavglja ovze, i bjeʃci: a vúk grabbi, i rastærkuje ovze, a najmenik bjeʃci, er najmenik jest, i ne utiscte gnega ovze. Jasam pastjer dobri: i poʃnam ovze moje, i poʃnaju menne moje. Kakò ʃna menne Otaz, i ja poʃnam Otza: i duscju moju postavgljam ʃa ovze moje. I ine ovze imam, koje njèsu od ovoga stadda: i gnih trebùje da ja privedem, i gláschje moj sluscjati, ucinitichjèse jedno staddo, i jedan pastjer. Vjerrujem.

NEDJEGLJA
Meghju Osminom Porodjenja

Sctenje Kgnighe blaʃcenoga Pavla Apostola Galazjanom *Pog. 4.*

Bratjo: Kolikò vrjeme basctinik mallahan jest, isctase ne raʃlucjuje od slughe, budduchi Gospodar svieh: dallie pod cjuvaozim, i nastojnizim do vremena odredjena od Otza: tako i mi budduchi malahni, pod pærvostvorim svjeta biahmo sluʃcechi. Alli kada doghje iʃpugnenje vremena, posla Bogh Sina svoga, ucignena od ʃcene, ucignena pod ʃakonom, dabbi one, koji biahu pod ʃakonom odkupio, nekàbismo posinovgljenje sinovaa primili. A budduchi vi sinovi, poslòje Bogh Duha Sina svoga u særza vascja, vapjuchjega: Abba, Occe. Dake jur nije sluga, neggo Sin: i ako Sin, i basctinik po Bogu.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Pog. 2.*

U onò vrjeme: Joſef i Maria matti Jeſussova ostajahu ſacjudjeni værhu stvarii, kojese govorahu o gnemu. I blagosovi gnih Scimun, i recce Marii matteri gnegovoj: Evòje postavjen ovi ſa raſruscenje, i ſa uskærsnutje mnoſieh u Iſraellu: i ſa ſlamenje, komuchjèse protiviti: i tvoju istu duscju probitichje màc, nekàse occittuju misli iſ mnoſieh særzaa. I biasce Anna prorocniza, kchi Fanuellova od koljenna Aserova: ova biasce mnogodnevna, i biasce ſcivjela s' muſcem svojem sedam godisctaa od djevicjanstva svoga. I ova udoviza tja do godisctaa ossamdeset i cetiri: koja ne odhodiasce iſ Zærkve, postima, i moljegnim sluſcechi ob nóch i ob dán. I ova, u isto dobba doscjadsci, hvale uſdavásce Gospodinu: i govorasce od gnemu sviem, koji cekahu odkupjenje Iſraella. I kad doværscisce svaka po ſakonu Gospodinovu, vratiscèse u Galileu u grád svoj Nazaret. A djetichjak rastiasce, i krjepiascese pun múdrosti; i millos Boſcia biasce u gnemu. Vjerrujem.

NA MISSI OD OSMINE
Porodjenja Gospodinova.

Sctenje Kgnighe blaſcenoga Pavla Apostola Titu. *Pog. 3.*

Pridraghi, Prikaſalasèje blagochja, i dobrostivost Spassiteglja nascega Boga, ne po djellieh pravednosti, kojasmo ucinili mi, dalli po svomu millosærdju ucinioje nas spassene po opranju od priporodjenja i ponovjenja Dúha Svetoga, s' kojem obilno obdari nas po Issukærstu Spassiteglju nascemu: neka opravdani millostim gnegovom, basctinizi uſbuddemo po uffanju ſcivota vjecnoga: u Issukærstu Gospodinu nascemu.

¶ Evangeglje. U onò vrjeme: Pastjeri govorahu. *Iscti na listu 13.*

NA SVETKOVINU
S. Silvestra Pape, i Spovjednika.

Sctenje Kgnighe blaſcenoga Pavla Apostola Timoteu. *Pog. 4.*

Pridraghi: ſaklignemte prid Bogom, i Issukærstom, koi ima suditi ſcive i mærtve, ſa doscjastje, i kragljestvo gnegovo, pripovjedaj rjec, nukaj prigodno, neprigodno: povikuj, moli, karaj u svakomu ustærpjenstvu, i nauku. Dochjebo vrjeme, kad ſdravi nauk nechje podnositi, dalli po svoiem ſcegljam sakuppitichje sebbi nauciteglje, ſa sluscjat ugodna: i od istine odvrachjatichje cjuvenje, a na pricize obratichjese. A ti bdi, u svazieh trúdi, djello ispugnaj Evangelskoga navjestnika, sluſcbenstvo tvoje iſpunni. Trjeſan buddi. Jurbo ja na posvetilisćte odredjensam, i vrjeme ras cignenja moga pristúpa. Ærvosamse dobriem ærvanjem, tjek doværscih, vjerru uſdærſcjah. Od ostaloga menie krunna od pravde hragnena, kojuchjemi podati Gospodin u oni dán pravedni sudaz: alli ne samo menni, neggo i oneſiem, koji gljube doscjastje gnegovo.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi: *Pog. 12.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus ucenikom svoiem: Neka buddu bozzi' vasci pripasani, i svjechje goruchje u rukah vascieh, i vi priliconi gljudem, koji cekaju Gospodara svoga kadase povrati s' píra: neka, kada uſbudde dochi, i pokuzzati oncjàs otvore gnemu. Blaſceni sluſcbenizi

oni, koje, kad Gospodar budde dochi, budde nachi bdéchi: u istinu govorim vami, dachjese pripasati, i cinitichjeim posaditse, i obhodechi sluſcitichje gnimi. I ako uſbudde dochi u drugo bdjenje, i ako u trechje bdjenje budde dochi, i tako uſbudde nàchi: blaſcenisu sluſcbenizi oni. A ovo ſnajte, da kadabi ſnò Otaz od kuchje, u kojebi dobba doscjo lupeſc, bdiobi ſaisto, i nebi dopustio prokopati kuchju svoju. I vi buddite pripravni: pokli u dobba kadse naimagne nadate, dochje Sin cjovjecjanski. Vjerrujem.

NA DAN OBREſANJA

Gospodinova.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Titu. *Pog. 2.*

Pridraghi, prikaſalaseje millos Boga spassiteglja nascega sviem gljudima ucechi nas, da odricjuchise od opacine i svjetovnieh poſceljenjaa, trjeſno, i pravedno, i bogomillo ſcivemo na ovomu svjetu, cekajuchi blaſceno uffanje, i doscjastje slave velikoga Boga, i Spassiteglja nascega Issukærsta: koije prido sebbe istoga ſa nas, dabi odkupio nas od svake ſlobbe, i occistio puka sebbi ugodna, sljediteglja dobrieh djellaa. Ova govorri, i nukaj: u Issukærstu Gospodinu nascemu.

 Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Pog. 2.*

U onò vrjeme: Budduchise ispunili ossam danaa, da budde obreſan djetichjak: ſvano bj ime gnegovo Jeſus; koje naſvano bj od Angela prie, neggo u útrobi bjesce bio ſacet. Vjerrujem.

NA PRIDNEVJE VODOKÆRSCTA.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Galazianom. *Pog. 4.*

Bratjo: Koliko vrjeme basctinik mallahan jest. *Iscti na listu 16.*

 Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Pog. 2.*

U onò vrjeme: Bivsci umro Irud, etto Angeo Gospodinov prikaſase u snieh Joſeffu u Egiptu, govorechi: Ustanni, i uſmi djeticka, i matter gnegovu, i poghi u ſemgliu Iſraellovu: umærlibosu koji iskahu duscju djeticka. Koi ustavsci, uſe djeticka, i matter gnegovu, i doghje u ſemglju Iſraellovu. A cjujuchi da Arkelao kragljevasce u Judei namjesto Iruda Otza svoga, strascioseje onamo pochi: i uvjeſcban u ſnieh, sklonise u stráne od Galilee. I doscjadsci pribíva u grádu, koise ſove Nazaret, nekabise ispunilo sctòje receno pò Prorozieh: erchje bitti ſvan Nazaranin.

NA VODOKÆRSCTE.

Sctenje Iſaie Proroka. *Pog. 60.*

Ustanni, prosvjetlise Jeruſaleme: erje doscla svjetlòs tvoja, i slava Gospodinova værh tebbe isteklaje. Ettobo tminne prikritichje ſemglju, i magla pukove: A værh tebbe roditchjese Gospodin, i slava gnegova vidjetichjese u tebbi. I hoditichje Narodi na svjetlos tvoju, i

kragljevi na sjajnos Istoka tvoga. Podighni u okolo occi tvoje, i gledaj: svi ovi skuppiscese ʃa dochi k'tebbi: sinovichje tvoi iʃ daleka prichi, i kchjerri tvoje odasvuda ustatichje. Tadàchjesc gledati, i obilnovatchjesc, cjuditichjesc-se, i rasciritichjese særze tvoje, kadse uʃbudde obratiti k' tebbi mnosctvo sa strane morra, kad moguchi Narodi prighju k'tebbi. Mnosctvo kamigljaa pokritichje tebbe, dromedari Madianski, i Efe: svi-chje dochi iʃ Sabe, donosechi ʃlato, i tamjan, i hvalu uʃdavajuchi Gospodinu.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Pog. 2.*

Budduchise rodio Jeʃus u Betlemu Judinu u dni Iruda kraglja, ètto Umnizi od Istoka doghjosce u Jeruʃalem, govorechi: Gdjèje koiseje rodio krágl ʃcidovaa? ʃvjeʃdubo gnegovu vidjelismo u Istoku, i dosclismo poklonitise gnemu. Cjuvsci Irud krágl, smútise, i vas Jeruʃalem scgnim. I skuppivsci sve Poglavize Redovnicke, i Pisaoze od puka, iʃpitivasce od gnih, gdje Issukærs imascese poroditi? A onimu rekosce: U Betlemu Judinu. Ovakoboje upisano po Proroku: I ti Betleme ʃemgljo Judina, njesi najmagni meghju poglavitiem Judiniemi: erchje iʃ tebbe iʃiti vojvoda, koichje vládati pukom mojem Iʃraelskiem. Tada Irud potajno doʃvasci Umnike, iʃpita pomgnivo gnih værhu vremena u koje ʃvjeʃda prikaʃase gnimi: I poslavsci gnih u Betlem, recce: Poghite, i ispitajte pomgnivo od djeticka, i kadga uʃbuddete nachi, opovighite menni, neka i ja dosciadsci, poklonimse gnemu. Koi bivsci cjulli kráglja, otidosce: i etto ʃvjeʃda, koju biahu vidjeli u istoku grediasce prid gnima, dokle doscjadsci værhu ghdje biasce Djetichjak, prista. Videchi tad ʃvjeʃdu, obesseliscèse veoma. I ulaʃechi u kuchju, naghjosce djeticka s'Mariom matterom gnegovom: i nizem padsci, (*ovdise poklekne*) pokloniscese gnemu: i otvorivsci blaga svoja, pridascemu darove; ʃlato, tamjan, i mirru. I ponukovani dàse ne vrate k'Irudu, po drugomù pútu vratiscese u dærʃcjavu svoju.

NEDJEGLJA MEGHJU OSMINOM VODOKÆRSCTAA.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Rimjanom. *Pog. 12.*

Bratjo, Molim vas ʃa millosærdje Boʃcie, da prikaʃcete telesa vascja svedbu ʃcivuchju, svetu, Bogu millu, raʃloʃcito sctovanje vasce. I nemojtese ugaghjati s'oviem svietom, negose poispravite s' ponovjenjem chjutjenja vascega; da poʃnate kojeje hotjenje Boʃcie dobro, i ugodno, i iʃværsno. Govorimbo po millosti, kojàje podata menni, sviem kòisu meghju vami: ne ʃnati vechje, neggo potrebuje ʃnati, alli s' raʃloʃcitiem nacinom ʃnati: i po mjerri od vjerre, koju Bogh raʃdjelioje svakomu. Erbo kakòono u jednomu tjelu mnoga úda imamo, a sva úda ne imaju cin isti: takosmo mnoʃi jedno tjelo u Issukærstu, a svaki jedan drugoga úda, u Issukærstu Gospodínu nascemu.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Pog. 2.*

Budduchi Jeʃus od dvanes godisctaa, hodechi oni u Jeruʃalem po obicjaju od dneva svetcjanoga, i budduchise doværscili dni, vrachjajuchise, osta djetichjak Jeʃus u Jeruʃalemu, i ne ʃnasce roditegli gnegovi. I zjenechi dàje on s'drúʃcbom,

ucinisce dàn hoda, i iskahùga meghju rodjazim, i poʃnanzim. I ne nahodechiga, vratiscèse u Jeruʃalem, isctuchi gnega. I ʃgodise da nakon tri dni naghjoscèga u Zærkvi sjedechi po srjed naucitegljaa, sluscjajuchi gnih, i ispitujuchih. Cjudjahùse tada svi, koji gnega sluscjahu, værh múdrosti, i odgovaranjaa gnegovieh. I videchiga ʃacjudiscèse. I reccemu matti gnegova: Sinko, ʃasctosi ucinio nami ovako? Evo Otaz tvoj, i ja bolechise iskasmo tebbe. I recce gnimi: Sctòje da me iskaste? Alli ne ʃnaste da u oneʃieh, kojà utisctu Otza moga, potrebùje dàse ʃabavjam? I oni ne raʃumjesce rjec, koju biasce reko gnimi. I uputise segnimi, i doghje u Nazaret, i biasce podloʃcjan gnima. I matti gnegova hragnasce sve rjeci ove u særzu svomu. A Jeʃus naprjedovasce u múdrosti, i godisctih, i millosti pri Bogu i gljudima. Vjerrujem.

NA OSMINU VODOKÆRSCTAA.

Sctenje Iʃaie Proroka. *Pog. 60.*

Ustanni, prosvjetlise Jeruʃaleme: erje doscla svjetlos tvoja, i slava Gospodinova værh tebbe isteklàje. Ettobo tminne prikritichje ʃemglju, i magla pukove: A værh tebbe roditichjese Gospodin, i slava gnegova vidjetchjese u tebbi, i hoditichje Narodi na svjetlos tvoju, i Kragljevi na sjajnos istoka tvoga. Podighni u okolo occi tvoje, i gledaj: svi ovi skuppiscese, ʃa dochi k' tebbi: sinovichje tvoi iʃdaleka prichi, i kchjerri tvoje odasvuda ustatichje. Tadàchjesc gledati, i obilnovatchjese, cjuditichjescse, i rasciritchjese særze tvoje, kadse uʃbudde obratiti k' tebbi mnosctvo s' strane morra, kad moguchi Narodi prighju k'tebbi. Mnosctvo kamigljaa pokritichjè tebbe, dromedari Madianski, i Efe: svi-chje dochi iʃ Sabe, donosechi ʃlato, i tamjan, i hvalu uʃdavajuchi Gospodinu.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Pog. 1.*

U onò vrjeme: Vidje Ivan Jeʃussa, dohodechjega k' sebbi, i recce: Evo Jagagnaz Boʃcii, evo koi diʃcè grjehe svjeta. Ovi jèst, ó komu rèkoh: Poslie menne dochje cjovjek, koije ucignen prie menne, er bìasce prie menne, i ja ne poʃnah gnega, nu dase occituje on u Iʃraellu, ʃatòsam doscjo ja u voddi kærstechi. I svjedocjanstvo iʃvède Ivan, govorechi: Vidiosam Dúha gdje slaʃi, kakòono golubizu s' Nebba, i prista værh gnega. I ja ne ʃnah gnega: neggo koi pòsla menne da kærstim u voddi, on recce menni: Værh kòga uʃbuddesc vidjeti Dúha gdje slaʃi, i gdje pristaje værh gnega, òvi jest, koi kærsti u Dúhu Svetomu. I jàsam vidio: i svjedocjanstvòsam iʃveo, da ovi jest Sin Boʃcii. Vjerrujem.

NEDJEGLJA DRUGA PO VODOKÆRSCTU.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Rimjanom. *Pog. 12.*

Bratjo, Imajuchi darove raʃliene po millosti, kojàje podata nami: illi prorocjanstvo, po upravi od vjerre: illi sluʃcbenstvo, u posluʃcenju: illi koi uci, u nauku: koi nagovara, u nagovaranju: koi podjeljuje, u priprosnosti: koi vlada u pomgni, koi cini djella millosærdja, u vesseglju. Gljubav beʃ himbenstva. Mærʃechi na ʃlo, pohlepni ʃa dobro. Gljubavim bratinstva meghju sobom gljubechise; cjastim jedan drugoga pritjecjuchi: u nastojanju ne ljeni: dúhom go-

ruchi; Gospodinu sluʃcechi: uffanjèmse vesselechi: u tugovanju uʃtærpechi; na molitvu nastojechi: u potrebah od svetieh cinechise udionizi: putnike primajuchi: Blagosivjajte progonitegljе vasce: blagosivjajte, i nemojte proklignati: Vesselitèse s' vesselechiemi: placcite s' placniemi: isto chjutjenstvo jedan prema drugomu imajuchi, visoka nehlepiuchi, nu poniʃceniem ugadjajuchise, neggo na podniʃcena pristajuchi.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Pog. 8.*

U onò vrjeme: Ucignen bj pír u Kani Galilee, i biasce matti Jeʃussova ondi. I bj ʃván Jeʃus, i ucenizi gnegovi na pír. I nestavsci vina, recce matti Jeʃussu: Vina ne imaju. I recce gnoj Jeʃus: Sctòje menni, i tebbi ʃcenno? Nije josc dosclo vrjeme moje. Recce matti gnegova sluʃcbenikom: Sctogodjer budde rjeti vami, ucinite. I bjehu ondi kamenite muncjelle scés odredjene ʃa ocistjenje ʃcidovaa, od koieh svaka uʃdærʃcjasce mjerre dvie, alli tri. Recce gnimi Jeʃus: Napunite muncjelle vode. I nalisceih tja do værha. I recce gnimi Jeʃus. Sazærpite sada, i ponesite staromu svattu. I ponjesce. I netom òkusi stari svatt voddu ucignenu vino, a ne ʃnausci od kudda bjesce, a slughe ʃnahu, koji biahu ʃazærpli voddu: ʃove vjerenika stári svatt, i govorimu: Svaki cjovjek pærvo stavglja dobro vino, kadase budu ponapili, tada ono, koje gorre jest: A tisi hranio dobro vino do sada. Ovako Jesus ʃapoce cinit ʃlamenja u Kani od Galilee: i occitova slavu svoju, i vjerrovasce u gnega Ucenizi gnegovi. Vjerrujem.

NEDJEGLJA TRECHJA PO VODOKÆRSCTU.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apòstola Rimjanom. *Pog. 12.*

Bratjo: Nemojtese zjenit mudri pridvami istiem: Nikomu vrachjajuchi ʃlo ʃa ʃlo: nastojechi dobro cinit ne samo prid Bogom, dalli josc prid sviem gljudima. Akòje moguchje, koliko u vami stoi, sa sviem gljudim mir imajuchi: Ne branechi vas istieh pridraʃi, neggo dajte mjesto særʃgbi. Upisanòbo jest: Menni osveta; i jachju odvrátiti, govori Gospodin. Nu ako uʃbudde gladovatti nepriategl tvoj, napitajga; àkoje ʃcedan, dajmu pitje: ovakoho cinechi, ughljevje oghgnèno nagærnutichjese værh gláve gnegove. Nemoj bitti pridobiven od ʃla, neggo pridobi u dobru ʃlo.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Pog. 8.*

U onò vrjeme: Budduchi siscjo Jeʃus s' gorre, sljedisce gnega mnosctva mnoga: I evo gubavaz pristupajuchi, poklagnascèse gnemu, govorechi: Gospodine, ako hochjesc, moʃcesc menne occistiti. I pruʃcjajuchi Jeʃus rúku, teghnu gnega, govorechi: Hochju; buddi occistjen. I tu tako bj occistjena gubba gnegova. I recce gnemu Jeʃus: Paʃi ikomu ne rezi: neggo poghi, i pokaʃeise Redovniku, i prikaʃci dár, koije ʃapovidio Moiʃes ʃa svjedocjanstvo gnima. I bivsci uljeʃo u Kafarnaum, pristupj k' gnemu Centurion, molechiga, i govorechi: Gospodine, djetich moj leʃci u kuchi kljenit, i ʃlòse mucci. I recce gnemu Jeʃus: Jachju dochi, i oʃdravitichju gnega. I odgovorivsci Centurion recce: Gospodine, njesam dostojan, da uljeʃese

pod strehu moju; dalli samo rezi rjecim, i oſdravitichje djetich moj. I jasambo Cjovjek pod vlásti postavjen, imajuchi podamnom bojnike, i reccem ovemu: Poghi, i poghje; a drugomu doghi, i doghje: i sluſi momu: ucini ovo, i ucini. Sluscjajuchi tada Jeſus, ſacjudise, i oniem, koiga sljeghjahu, recce: U istinu govorim vami, njesam nascjo toliku vjerru u Iſraellu. I govorim vami dachje mnoſi od istoka, i ſapada dochi, i posaditichjèse s' Ábramom, i s' Iſakom, i s' Jakobom u kragljevstvu Nebeskomu: a Sinovi kragljestva bittichje iſaghnani u tminne iſvanske: ondichje bitti plàc, i sckrippa ſubaa. I recce Jeſus Centurionu: Poghi, i kakòonosi vjerrovo, buddi tebbi. I oſdravj sluga u ono dobba. Vjerrujem.

NEDJEGLJA CETVÆRTA PO VODOKÆRSCTU.

Sctenje Kgnighe blaſcenoga Pavla Apostola Rimjanom. *Pog. 13.*

Bratjo: Nek ne budde meghju vammi drughe duſcnosti iſvan ſamjenite gljubavi: Koibo iskærgnega gliubi, iſpunioje ſakon. Er: ne ucini prigljubovstvo: ne ùbi: ne ukrádi: ne rezi krivo ſvjedocjanstvo: ne poſcjúdi: i akòje koja ina ſapovjed, u ovojſe rjeci ponavglja: Gljubitichjesc iskærgnega tvoga, kakòono tebbe istoga. Gljubav iskærgnega ſlo ne djelluje. Ispunnost dake ſakona gljubav jest.

Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Pog. 8.*

U onò vrjeme: Ulaſechi Jeſus u plávcizu, sljedisce gnega Ucenizi gnegovi. I Ettòse ucinj uſbugnenje veliko u morru, tako da pláv pokrivahu vallovi, a on spasce. I pristupisce k' gnemu Ucenizi gnegovi, i probudisce gnega, govorechi: Gospodine: sahráni nas, ghinemo. I recce gnima Jeſus: Sctòse strascite malle vjerre? Ustavsci tada, ſapovidje vjetrom, i morru, i ucinjse tiscina velika. A gljudise ſacjudisce, govorechi: Koje ovi, komusu posluscni vjetri, i morre? Vjerrujem.

NEDJEGLJA PETA PO VODOKÆRSCTU.

Stenje Kgnighe blaſcenoga Pavla Apostola Kolosinjanim. *Pog. 3.*

Bratjo, Naresitese kakòono iſabrani Boſcii, Sveti, i obgljubjeni, s' chjutjenstvim millosærdja, blagosti, poniſcenſtva, krotkosti, ustærpjenstva: tærpechise meghju vami, i ſamjeniti oprasctajuchise, ako koigod od vas protiva drugomu ima uſroka tuſcitse, kakòonoje i Gospodin prostio vami, tako i vi. A værh svieh oveſieh, gljubav imajte, kojàje ſaveſaj iſværsnosti: i mir Issukærstov neka kragljuje u særzieh vascieh, na koi i ſvani biliste u jednomu tjelu: i harni buddite: Rjec Issukærstova nek pribiva u vami obilno, u svakoj mudrosti, ucechi, i nukajuchi vas istieh pohvalami, pjesnimi, i ſacinkami duhovniem, u millosti pjevajuchi u særzieh vascieh Bogu. Sve sctogod cinite u rjeci, illi u djellu, svaka u ime Gospodina Issukærsta, hvale uſdajuchi Bogu i Otzu po Issukærstu Gospodinu nascemu.

Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Pog. 13.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus mnosctvom pricizu ovu: Prilicnosèje ucinillo kragljestvo Nebesaa cjovjeku, koije posio dobro sjemme u gnivi svojoj. Alli kada spahu gljudi, doghje nepriategl gnegov, i posia vrat u

sred pscenize, i otide. Budduchi pak uſrasla tráva, i plód ucinilla, tadàse ukaſa i vrat. Pristupajuchi tada slughe Domachina rekoscèmu: Gospodaru njesili dobro sjemme posio u gnivi tvojoj? Od kuda dake iſniknu vrat? I recce gnimi: Nepriategl cjovjek ovo ùcinj. Slughe tada rekoscemu: Hochjèscli da poghjemo, i pokuppimòga? I recce: Ne: da nebi kuppechi vrat, iſgulili scgnime i pscenizu. Pustite oboja rastjet do ſcetve, i u vrjeme ſcetve rjetichju ſceteozem: Pokuppite pærvo vrat, i sveſcitèga u snope ſa saſcechga, a pscenizu sakkuppite na guvno moje. Vjerrujem.

NEDJEGLJA SCESTA PO VODOKÆRSCTU.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Thesalonichjanom. *Pog. 1.*

Bratjo: Hvale uſdajemo Bogu vaſda ſa svieh vas, uſpomenu cinechi od vas u molitvah nascieh beſ pristanka, spomenujuchise djellaa vjerre vasce, i truda, i gljubavi, i stavnosti uffanja u Gospodina nascega Issukærsta, prid Bogom i Otzem nasciem: snajuchi bratjo gljubjena od Boga, odabranje vasce: Er Evangeglje nasce nije bilo vami u govorenju samo, neggo i u kreposti, i u Dúhu svetomu, i u podpunnosti mnogoj, kakòono ſnate kakvismo bili meghju vami radi vas. I vistèse ucinilli nasljednizi nasci, i Gospodinovi, primajuchi rjec u suprotivi mnogoj s' radostim Dúha svetoga: tako dastèse ucinilli slika sviem koji vjerruju u Macedonii, i u Akaji. Ersèje od vas proglasila bessjeda Gospodinova, ne samo u Macedonii, i u Akaji, neggo i po svakomu mjestu occitovalase vjerra vascja, koju imate u Bogu, tako da nije nami potrebno iscta bessjediti. Onibo o nami navjestuju, kakvo biasce priscjastje nasce k'vami: i kakostese od kipovaa obratili k' Bogu, ſa sluſciti Bogu ſcivomu i pravomu, i cekati s' Nebesaa Sina gnegova, kogàje uskærsnuo od mærtvieh, Jeſussa, koinas-je oteo od særſgbe koja ima dochi.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Pog. 13.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus mnosctvom pricizu ovu: Prilicnòje kragljestvo Nebesaa ſærnu Sinapa, koje uſimgljuchi cjovjek usia u gnivu svoju: kojè ſasve daje najmagne od svieh sjemenaa: Nu kada budde uſrastjet, vechjèje od svieh ſegljaa, i ùcinjse stábar, tako da ptize od Nebba prihode, i prjbivaju na granah gnegovieh. Drugu pricizu recce gnimi: Prilicnòje kragljestvo Nebesaa kuasu, koga uſamsci ſcena ſamjesi u tri starichja múke, dokle uskisnu svekoliko. Ovàje sva govorio Jeſus u pricizah mnosctvom, i beſ pricizah ne govorasce gnimi: Nekàse ispuni, sctòje receno po Proroku govorechjemu: Otvoritichju usta moja u pricizah: i occitovatichju koja biahu potajna od utemegljenja svjeta. Vjerrujem.

U NEDJEGLJU SEDAMDESSETNIZE.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Korintianom. 1. *Pag. 9.*

Bratjo: Ne ſnateli, da oni koji u ſatoku teku, svi ſa-isto teku, alli jedan odnossi uſdarje? tako tezite, da prihitite. A svak, koise u ærvanju ſatjece, oda sviòhse uſtrucja: i oni da sværscechju krunnu primu; a mi ne sværscechju. Ja dake tako tecem, ne kakòono na srechju; takòse ærvem, ne kakòono povjetarze lupajuchi; neggo pedepscem

tjelo moje, i ſuſcjanstvu podlagam; da budduchi pripovjedo druſiem, ja isti ne ossudimse. Nechjubo da vi ne ſnate bratjo, kako Otzi nasci svi pod oblakom bilisu, i svisu próseli priko morra, i svisu bili po Moiſessu kærscteni u oblaku, i u morru; i svisu istu jestojsku duhovnu blagovalli: i svisu isto pitje duhovno pili: (a piahu od duhovnoga, nasljedujuchi gnih kami, a kami bjesce Issukærst.) Alli u mnoſiem od gnih ne bj dobrougodnos Boſcia.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Pog. 20.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus Ucenikom svoiem pricizu ovu: Prilicnòje kragljestvo Nebesaa cjovjeku Otzu od kuchje, koije iſiscjo u jutro ranno najmiti teſcjake u svoj vinograd. I ucinivsci ugoghjaj s' teſcjazím ſa na dan po pjeneſ, posla gnih u vinograd svoj. I iſiscjadsci oko trechjega dobba, vidje drughe gdje stasce po tærgovisctu iſpraſno, i recce gnima: Poghite i vi u vinograd moj, i scto budde pravedno, datichju vami. I oni poghjosce. Opeta iſide oko scestoga, i devetoga dobba, i ùcinj takoghjer. A oko jedanestoga dobba iſide, i naghje drughe stojechi, i recce gnimi: scto ovdi stoite vas dan iſpraſni? Rekosce gnemu: Er nije nas itko najmio. Recce gnimi: Poghite i vi u vinograd moj. Ucciniv-scise vecer, recce Gospodar od vinograda ſapostatu svomu: ſovi teſcjake, i podaj gnimi platu, pocinjuchi od najposlednieh do najpærvieh. Bivsci dake doscli, koji bjehu priscli oko jedanestoga dobba, primisce po jedan pjeneſ. Dohodechi tada i pærvi, szjenisce vechje primiti: alli primisce i oni po jedan pjeneſ. I uſimjuchiga mærmoscjahu protiva Otzu od kuchje, govorechi: Ovi najposledgni jednu uru trudilisu, i uciniòsi gnih jednazieh nami, koismo podnjeli tegotu dnevi, i topline. A on odgovarajuchi jednomu od gnih, recce: Priateglju, ne cinim tebbi krivo: njesilise ſa pjeneſ pògodio samnom? Uſmi sctòje tvoje, i poghi: hochjubo i ovomu najposledgnemu dati koliko i tebbi. Toli nemogu ja scto hoehju ciniti? Okòlie tvoje ſlobno, ersam ja dobar? Ovakochje bitti najposledgni pærvi, a pærvi najposledgni. Mnogoboje ſvanieh, a mallo iſabranieh. Vjerrujem.

U NEDJEGLJU SCESDESSETNIZE.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Korintianom. 2. *Pog. 11.*

Bratjo, dobrovoglno podnosite lude budduchi vi múdri. I podnosite ako vas ko u suſcjanstvo podlaga, ako vascja ko proſcdira, ako ko grabbi vascja, akòse ko værh vas uſdiſce, ako vas ko u obraſ udara. ſa necjastjenje govorim, kakòono dàsmo bili mi u ovomu od njedne zjenne. U cemu ko smie (u ludosti govorim) smiem i ja. ſcidovisu, i ja: Iſraelitisu, i ja: sjemmèsu Abramovo, i ja: Sluſcbenizisu Issukærstovi, (kako nesvjestan govorim) vechje ja: vechje u trudieh, u tamnizah obilnie, u udarzieh værh nacina, na smærti cestokrat. Od ſcidovaa pet krat po cetærdeset magne jedan udaraz primiòsam. Tri kratsam bjen bio scibikam, jednòmsam bio kamenovan, tri krat topiosamse, nóch i dán biosam u dubini od morra, u putovagnim cesto, u poghibjah rjekaa, poghibjah lupeſcjaa, poghibjah domorodazaa, poghibjah poganikaa, poghibjah sred grada, poghibjah u pustigni, poghi-

bjah u morru, poghibjah od nevjerne bratje: U trúdu i túſi, u mnoſieh bdiegnih, u gládu i ſcegi, u postieh mnoſieh, u studeni i golotigni: osvem oneſieh, kojàsu ſdvorgna nastojanje moje svakdagne, brinutje svieh Zærkavaa. Tkòse raſbaglja, a jàse ne raſbagljam? Tkòse smutjuje, a jàse ne raſciſcem? Akòse slaviti trebuje, od onieh kojà utisctu moju slabost, slavitichjùse. Bogh, i Otaz Gospodina nascega Issukærsta, koije blagoslovjen u vjeke, ſna da ne laſcem. U Damasku vladalaz púka ſa Areta kraglja, cjuvasce grád Damaska, dàbime uhitio: i proſ proſor u kroscgni biòsam spuscten niſ mir, i takòsam uteko iſ rukaa gnegovieh. Akose slaviti trebuje, ne pristoise ſa isto: dochju paka na vidienja, i objavjenja Gospodinova. ſnám Cjovjeka u Issukærstu naſad cetærnes godisctaa; (illi u tjelu, illi iſvan tjela ne ſnám, Bogh ſná) uſdighnuta do trechjega Nebba. I ſnám da ovi Cjovjek, (illi u tjelu illi iſvan tjela ne ſnám, Bogh ſná;) bioje odnesen u Raj: i cjuoje otajne rjeci, koje ne pristoise Cjovjeku govoriti. ſa ova slavitichjuse, a ſa menne nechjùse slaviti iscta, neggo u slabostih moieh. Er i akòse buddem htjet slaviti, nechju bitti nesvjestan: rjetchjubo istinu: Allichju primúcjat, da me kogod ne prozjeni værh onega, scto vidi u menni, illi scto cjuje od menne. I da me velicina objavjenjaa ne uſdighne, podátoje menni potaknutje putti moje, Angeo Sotone, dame ſamlatjuje. Radi cessa trikràtsam Gospodina molio, dabise odjelio od menne: i rekòmie: ſadostaje tebbi millos moja: er krepos u slabosti dohodi do iſværsnosti: Dobrovoglnochjùse dake slaviti u slabostih moieh, neka pribiva u menni krepos Issukærstòva.

 Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Pog. 8.*

U onò vrjeme: Kuppechise privelika mnóſc púka, i iſ gradovaa tærcechi k'Jeſussu, recce po prilizi: Iſide, koi sie, posiati sjemme svoje: I siuchi, neki dio padde uſ pút, i bj poplésan, i ptizze od Nebba poſobàscéga. A neki padde værh kamegna, i iſniknuvsci usahnu, ere nè imasce mokrine. A gneki padde meghju dracce, i ſajedno iſniknuvsci dracce, pridusciscèga. A gneki padde na dobru ſemglju, i iſniknuvsci, ùcinj stostruki plód. Ova govorechi vapiasce: Ko ima uha ſa cjutti, cjuj. I ispitovahu gnega Ucenizi gnegovi, koja bjesce ová priciza. Kojem on recce: Vamie dopuscteno raſumjeti otajstvo kragljestva Boſciega; a ostaliem u pricizah: da oni koji vidde, ne vighjaju, koji cjuju da ne raſumjevaju. Ovaje dakle priciza: Sjemme rjec-je-Boſcia. A koisu uſ pút, onisu koije sluscjaju; pak doghje Hudoba, i diſce rjec iſ særzaa gnihovieh, dàse vjerruju chi ne sahráne. A koi værh kamena onisu, koji budduchi cjulli, s'vesse-gljem primaju rjec; nu ovi ſcille ne imaju: ere ſa vrjeme vjerruju, a u dobba napastovanja odstupaju. A koje meghju dracce padde: ſlamenuje one, koji sluscjasce, alli od brinutjaa, i blaga, i nasladaa ſcivota, mallo po mallo pridusceni ostaju, i plód ne iſnose. A koje na ſemglju dobru, one ſlamenuje, koji sluscjajuchi, u særzu dobru i pri-dobru rjec uſdærſce, i plód donose u ustærpjenstvu. Vjerrujem.

U NEDJEGLJU PEDESETNIZE.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Korintianom. 1. *Pog. 13.*

Bratjo, Kadbi jeſizim gljudii i Angelaa govorio, a gljubavi nebih

imo, biobih kakòono mjed ʃvecèchi, illi búbagn bucechi. I kadbih imao prorocjanstvo, i raʃumio sva otajstva, i svako umjetonstvo: i kadbi imao svu vjerru, tako dabih gorre primjestivo, a gljubavi nebih imao, nisctàsam. I kadbih raʃdjelio u jestojske potrebnieh sva moja imanja, i kadbih pridao tjelo moje da budde saʃceʃceno, a gljubavi nebih imao, svemie nekorisno. Gljubavje ustærpechja, blágaje: Gljubav ne ʃavighja, ne ʃlotvori, ne oholise, ne hlepi slavu, ne iscte kojàsu svoja, ne raʃdraʃcjujèse, ne misli ʃla, ne vesselise værh nepravnosti, a radujese værh istine: Svaka tærpi, svaka vjerrujè, svaka uffa, svaka podnosi. Gljubav ikad ne ghinne, illi proghju prorocjanstva, illi pristanu jeʃizzi, illise unisctì múdros. Nepodpunnobo poʃnamo, i u nepodpunosti poʃnanja prorokujemo. A kad uʃbudde dochi, sctòje iʃværsno, særscitchje sctòje neiʃværsno. Kad biah malahan, govorah kakòono malahni, chjutiah kako malahan, miscgljah kako mallahan. A kadàse ucinih cjovjek, odmetnuh koja biahu od malahnoga. Vídimo sada proʃ ʃærzalo u prílizi: a tada occigledno. Sada poʃnam u komugod djelu: a tadàchju poʃnatti, kakòsam i poʃnan. Sad pak ostaje vjerra, uffanje, gljubav, troje ovo: allie naivechja od oveʃieh gljubav.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Pog. 18.*

U onò vrjeme: Uʃè Jeʃus dvanes (ucenikaa svoieh), i recce gnimi: Evo idemo u Jeruʃalem, i iʃværscitichjèse sva, kojàsu pisana po Prorozieh od Sina cjovjecjanskoga. Erchje bitti pridan Narodom i bittichje porugan, i biccim bjen, i popgljuvan: i iʃa kakòga buddu biccim billi, ubitichje gnega, i dán trechi uskærsnutichje. A oni iscta od oveʃieh ne raʃumjesce: i bjesce rjec ova sakrivena od gnih, i ne raʃumiahu, sctose govorasce. Ucinjse tada, da pribliʃcjujuchise k' Jeriku, sljepaz gneki sjediasce kod púta prosechi. I cjujuchi mnosctvo mimohodechje, ispitovasce, scto ovo bjesce. I rekoscemu, da Jeʃus Nazaranin prohodiasce. I ʃavapi govorechi: Jeʃusse Sinu Davidov smillujse menni. I koji naprjed hodiahu karahuga, dabi mucjo. A on vele vechje vapiasce: Sinu Davidov smillujse menni. Pristavsei tada Jeʃus, ʃapovidje privestit gnega k' sebbi. I bivscise pribliʃcio, upitaga, govorechi: Scto hochjesc, da tebbi ucinim? A on recce: Gospodine da vidim. I recce gnemu Jeʃus: Progledaj, vjerràje tvoja tebbe spassena ucinilla. I taj cjàs progleda, i sljediasce gnega, uʃvelicjujuchi Boga. I vas púk, netom vidje, uʃda hválu Bogu. Vjerrujem.

SRJEDA PEPEGLNA
Blagosov od pepela, illi luga.

Prid Missu imàse blagosovit Pepeo ucignen od granaa masline illi drughieh stabaraa, blagosovjenieh godiscta proscjastoga.

Misnik ʃagærnut svecenickiem Plasctom na gljubizu, illi beʃ gnega, s' samom Nadramenizom stavsci na Otaru s' strane lieve pocne værh pepela glásom jaciem govoriti.

Uslisci nas Gospodine, ere blagostivo jest millosærdje tvoje: po mnosctvu smillovanjaa tvoieh, pogledaj nas Gospodine. *Pjes.* Spassena ucini menne Boʃce: erèsu uljeʃle voddе do duscje moje.

℣. Slava Otzu, i Sinu, i ost.
Ponavgljase. Usliscinas, do pjes.
℣. Gospodin s'vami.
℞. I s' dúhom tvojem.

Molimo.

Svemoguchi vjekuvjecni Boſce, prosti pokoreniem, smillujse molechiem: i dostojse poslatti Svetoga Angela tvoga s'Nebesaa, da blago✠sovi, i pos✠veti ovi pepeo, neka budde ljek spassovni sviem, koji podniſceno ime sveto tvoje ſaſivaju, i sebbe istieh po poſnanju sagrjescenjaa svoieh osvadjaju, prid lizem tvoga smillovanja boſcjanstvenoga ſlocinstva svoja placcju, illi privedru tvoju millostivost smjerno, i priklonito prose: i udjeli po ſaſivanju prisvetoga imena tvoga; da koigod gnime possuti buddu, na odkupjenje grjehaa svoieh, tjela ſdravglje, i dusce sacjuvanje prime. Po Issukærstu Gospodinu nascemu. ℞. Amen.

Molimo.

Boſce, koi ſcelisc ne smært, neggo pokorenje grescnikaa, na slábos gljuskoga bitja priblagostiv pogledaj; i ovi pepeo, koga ſa prikaſat-ti poniſcenstvo, ſa dostighnuti oprosctenje odredjujemo postaviti na nasce glave, dostojse blago✠soviti ſa tvoju dobrostivos: neka, koji poſnamo dàsmo pepeo, i dàse imamo obratiti u práh radi nasce krivine; buddemo dostojni millosærdno dostighnuti prosctenje oda svieh grjehaa, i nadarenja pokornikom obechjana. Po Issukærstu Gospodinu nascemu. ℞. Amen.

Molimo.

Boſce, koise poniſceniem prighibjesc, i ſadovogljenjem taſcisc, uho dobrostivosti tvoje prikloni k'molbami nasciem: i værh glavaa slugaa tvoieh, ovoga pepela posutjem teghnutieh, próspi dobrostiv millos tvoga blagosova: neka gnih i dúhom pokajanja napunisc, i koja pravedno uſbuddu prossiti, krepkoim udjelisc; i udjegljena vjekovito ustanovitjena, i ne ozkværgnena da buddu uſdærſcjatse odredisc. Po Issukærstu Gospodinu nascemu. ℞. Amen.

Molimo.

Svemoguchi vjekuvjecni Boſce, koisi Ninivitim u pepelu, i u kostreti pokoreniem, ljek oprosctenja tvoga podo: millostiv dopusti; daih tako nasljedujemo odjechjom, nekaih u stecenju prosctenja dostighnuti buddemo. Po Gospodinu.

Iſa toga tri kràtchje okropit vodom Blagosovjenom pepeo govorechi : Okropitichjesc menne Gospodine &c. *pak trikràt okádit tamjanom. Nakon toga jednoga po jednoga opepelichje svu cegljad, koja buddu u Zærkvi, govorechi.*

Spomenise cjovjece: ersi práh, i u práhchjèscse obratiti.

U dobba pepegljenja, pjevaoci pjevaju sljedechja.

Pridpjesniza.

Promjenimose odjechjom, u pepèlu i kostreti postimo, i placcimo prid Gospodinom: erèje mnogo millosærdan, ſa prostiti grjehe nasce Bogh nasc.

Pridpjesniza. Meghju ulaſisctem, i Otárom plakkatichje Posvetitegli sluſcbenizi Gospodinovi, i rjetichje: Prósti Gospodine, prósti púku tvomu: i ne ſatvori usta ovieh, koji slave tebbe Gospodine.

Sljedi ℞. Iſpravimo u boglje, kojàsmo neſnanno sagrjescili, da iſ-

nenad ʃaskocceni od dnevi smærti, ne uʃisctemo vrjeme pokorenja, i nachiga neuʃmoʃcemo. Pogledaj Gospodine, i smillujse: erèsmo sagrjescili tebbi.

℣. Pomoʃi nas Gospodine spassenje nasce, i radi cjasti tvoga imena Gospodine oslobodi nas. Pogledaj Gospodine, i smillujse: erèsmo sagrjescili tebbi.

℟. Slava Otzu, i Sinu, i Dúhu Svetomu. Pogledaj Gospodine &c.

Kad budde sværsceno pepelenje rjetchje Misnik molitvu koja sljedi, koju kad doværsci oncjaschje pocet Missu.

℣. Gospodin s' vami.
℟. I s' dúhom tvojem.

Molimo.

Dopústi nami Gospodine tværghju vojnisctva kærstjanskoga svetjem ʃapoceti postom; neka protiva duhovniem ʃlobbam imajuchise ærvatti, pomochim od uʃtruccjanja pokrjepimose. Po Issukærstu Gospodinu nascemu. ℟. Amen.

NA MISSI.

Sctenje Joela Proroka. *Pog. 2.*

Ova govori Gospodin: Obratitèse k' menni sa sviem særzem vasciem, u postu, i zvilenju, i plakanju. I nekase raspuknu særza vascja, a nemojte raʃdirati haglinnu vascju, i obratitèse k' Gospodinu Bogu vascemu: erje dobrostiv i millosærdan, tærpech, i mnogoga smillovanja, i spravan ʃa uklonit pedepsu. Tko ʃná, dase obrati, i prosti, i ostavi ʃa sobbom blagosov, posvetiliscte, i prikaʃaliscte Gospodinu Bogu vascemu? ʃatrúbite trúbgljom u Sionu, navjestite sveti póst: ʃovite mnóʃc, sakuppite púk, posvetite skupsctinu, pokuppite starze, skuppite djecizu, i koji sisaju: neka iʃide vjerenik iʃ posteglje svoje, i vjereniza iʃ loʃcnize svoje. Meghju ulaʃisctem, i Otárom plakkatichje Posvetnizi sluʃcbenizi Gospodinovi, i rjetichje: Prósti Gospodine, prósti puku tvomu: i ne daj basctinu tvoju na pogærdjenstvo, da gospoduju gnimi Narodi. Puzibo rjetichje: Gdjeje Bogh gnihov? Gljubi Gospodin ʃemglju svoju, i prostiòje puku svomu. I govoriòje Gospodin, i rekoje puku svomu: Evochju ja vami poslati pscenizu, i vino, i ulje, i napunitichjetèse gnih: i nechju datti u naprjeda vas na pogærdjenstvo od narodaa: govori Gospodin svemoguchi.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Pog. 6.*

U onò vrjeme: Recce Jeʃus Ucenikom svoiem: Kada postite, nemojtèse kaʃati ʃlovoglni kakòono liʃimirzi. Satirajubo lize svoje, dase ukaʃcju gljudim, da poste. U istinu govorim vami, dasu primili plátu svoju. A ti kada postisc, pomaʃci glávu tvoju, i obraʃ tvoj umi, da póst tvoj ne budde occit gljudim, neggo Otzu tvomu, koi stoi u skrovitu. I Otaz tvoj, koi vidi u skrovitu, odvratichje tebbi. Nemojte kuppiti vami blága na ʃemgli: gdje ærghja, i grigna iʃgriʃa; i gdjeno lupeʃci podkopavaju, i krádu. Nu kuppite vami blaga na Nebbu: gdje ni ærghja, ni grigna iʃgriʃa; i gdje lupeʃci ne podkopavaju, ni krádu. Ere gdjèje blágo tvoje, ondi jest i særze tvoje.

CETVÆRTAK PÆRVI KORIſME.

Sctenje Iſaie Proroka. *Pog. 38.*

U dni onè: Raſboljse Ezekia do smærti: i uljeſe k'gnemu Iſaia Prorok Sin Amosa, i reccemu: Ova govori Gospodin: raſredi tvoje kuchne stvári, erchjesc umrjeti ti, i nechjesc ſcivjeti. I obrati Ezekia obraſ svoj k'ſidu, i moli Gospodina, i recce: Molim Gospodine, spomenise, kojem nacinom hodih prid tobbom u istini, i særzom iſværsniem, i ucinih ono scto biasce dobro prid occima tvoiem. I proplakka Ezekia placcjom velikiem. I ucinjse rjec Gospodinova k'Iſaii, govorechi: Poghi, i rezi Ezekii: Ova govori Gospodin Bogh Davidda Otza tvoga: Cjuòsam molitvu tvoju, i vidiòsam suſſe tvoje: ettòchju ja priloſciti værh dnevii tvoieh petnes godisctaa: i od mogujstva kraglja Assirianskoga iſbavitichju tebbe, i grád ovi, i branitichjuga, govori Gospodin Svemoguchi.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Pog. 8.*

U onò vrjeme: Budduchi uljeſo Jeſus u Kafarnaum, pristupi k'gnemu Stotinik, molechiga, i govorechi: Gospodine, djetich moi leſci u kuchi kljenit, i ſlosse mucci. I reccemu Jeſus: Jachju dochi, i oſdravitichju gnega. I odgovarajuchi Stotinik recce: Gospodine, njesam dostojan, da uljeſesc pod strehu moju: neggo samo rezi rjecim, i oſdravitichje djetich moj. I jasambo cjovjek pod vlasti podstavjen, imajuchi podamnom bojnike, i reccem ovemu: Poghi, i poghje; a drugomu doghi, i doghje: i sluſi momu: ucini ovo, i ucini. Sluscjajuchi tada Jeſus, ſacjudise, i oniem, koiga sljediahu, recce: U istinu govorim vami, njesam nascjo toliku vjerru u Iſraellu. I govorim vami, dachje mnoſi od istoka i ſapada dochi, i posaditichjèse s'Abramom, i s'Iſakom, i s'Jakobom u kragljestvo Nebesko: a Sinovi kragljestva bittichje iſaghnani u tminne iſvanske: Ondichje bitti plac, i sckrippa ſubaa. I recce Jeſus Stotiniku: Poghi, kakòonòsi vjerrovo, buddi tebbi. I oſdravjen bj sluga u onò dobba.

PETAK PÆRVI KORIſME.

Sctenje Iſaie Proroka. *Pog. 58.*

Ova govori Gospodin Bogh: Vikaj, ne pristanni; kakòono trúbglja uſdighni glás tvoj, i navjesti puku momu ſlocinstva gnih, i kuchi Jakobovoj grjehe gnih. Erbo menne od dnevi do dnevi isctu, i odrede moje ſnatti hochje: kakòono Narod, koije pravdu cinio, i ſákon Boga svoga nije ostavio: isctu ráſlog od súda moje pravde: i pribliſcjatise k'Bogu hochje. ſasctosmo postili, i njesise obaſrio, podniſcilismo dúh nasc, i ukaſosise kòda neſnasc? Ettòse u dán posta vascega ispugna voglja vascja, i sve duſcnike vasce sillujete. Etto ſa pravdatise, i natjezatise postite, i drugoga udarate pestim nemillosno. Nemojte postiti kakòste i do sad, dàse cjuje na visoku vapjenje vasce. Tolije taki póst kogasam obro, da cjovjek prikodan ſcjalostivi duscju svoju? Toli da krivi kakòono obruc glávu svoju, i prikriese kostretim i pepelom? Tolichjesc tò ſvatti póst, i dán ugodan Gospodinu? Njeli pacek ovo póst, kogàsam obro? Raſdrjesci ſaveſaje opacinne, raſveſci duſcnosti koje pritiskuju potrebne. Pusti slobodne one kojisu od nevogljaa tærgani, i svako bremme raskinni. Ra-

ʃlomi gladnomu kruh tvoj, i potrebne, i prosiake uvedi u kuchju tvoju: Kada uʃbuddesc vidjeti gologa, pokri gnega, i putt tvoju ne pogærdi. Tadàchje istechi kakòono zora svjetlos tvoja, i oʃdravjenje tvoje bærʃce vidjetchjesc doværsceno, i prid tobbom hoditichje právda tvoja, i slavàchje Gospodinova prigærliti tebbe. Tadàchjesc ʃaʃivati, i Gospodinchje uslisciti: vappitchjesc, i rjetichje: evòsam. Ersam millosærdan Gospodin Bogh tvoj.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Pog. 5.*

U onò vrjeme: Recce Jeʃus Ucenikom svoiem: Cjulliste, daje receno: gljubitichjesc iskærgnega tvoga, a mærʃjetichjesc na nepriateglja tvoga. A ja govorim vami: Gljubite nepriateglje vasce, dobro cinitte oneʃiem, koji mærse na vas: i molitte ʃa oneʃieh, koji vas progone, i potváraju: neka uʃbuddete Sinovi Otza vascega, koije na nebesieh: koi cini iʃtjezati sunze svoje værh dobrieh i værh ʃlieh, i daʃcdi værh pravednieh i nepravednieh. Ere ako gljubite one, koji vas gljube, kojùchjete plátu imatti? Ne cinuli ovo i Zarrinizi? I ako buddete poʃdravgljati bratju vascju samo, scto od vechje cinite? Toli i poganni ovo ne cine? Buddite dake vi iʃværsni, kakòje i Otaz vasc Nebeski iʃværstan. Nastojte ne cinit vascja dobra djella prid gljudima, da buddete vidjeni od gnih: inacie nechjete plátu imatti prid Otzem vasciem, koije na Nebesieh. Kada dake ciniso ʃaduʃcbinu, nemoj trúbgljom trúbiti prid tobbom, kakòono cine liʃimirzi u Skupsctinah, i na ulizah, da buddu posctovani od gljudii. U istinu govorim vami, dassu primili plátu svoju. A ti cinechi ʃaduʃcbinu, neka ne ʃná lieva, scto cini desna tvoja, da budde ʃaduʃcbina tvoja u sakrivenu, i Otaz tvoj, koi vidi u sakrivenu, odvratichje tebbi.

SUBOTTA PÆRVA KORIʃME.

Sctenje Iʃaie Proroka. *Pog. 58.*

Ovà govori Gospodin Bogh: Ako buddesc dighnuti iʃ sred tebbe veriggu, i pristanesc kaʃati pærstom, i govoritti nepristojna. Kada buddesc rastvorit gladnomu særze tvoje, i buddesc utjesciti duscju ʃcjalosnu, istechichje u tminah svjetlos tvoja, i tminèchje tvoje bitti kakòono podne. I pokòjchje datti tebbi Gospodin vaʃda, i napunitichje prosvjetljenjem duscju tvoju, i kostichje tvoje pokrjépit; i bitchjesc kakòono vært polievan, i kakòono kladenaz, koga vodde nechje ponestati. I ponovitchjesc u tebbi pustoscna od vjeka, uʃdignutchjesc temeglje poroda, i poroda: i ʃvatichjèscse ograditegl plotovaa, povrachjajuchi mir po putima. Ako uʃbuddesc ustruccjati nogu tvoju u dán Subotte, nitti hotjenje tvoje ispugnati buddèsc u dán sveti moj, i buddesc ʃvatti subottu dán raskoscjan, svét i stávan Gospodinu, i buddèscga proslaviti, necinechi sctosi bio obicjan, ni ispugnajuchi hotjenje tvoje nesputniem govorenjem: tadachjèsc imat nasladjenje u Gospodinu, i jachju uʃdighnuti tebbe værh ʃemaglske visine, pittachju tebbe basctinstvom Jakoba Otza tvoga: Gospodinbo svoiem ustima rekoje.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Marku. *Pog. 6.*

U onò vrjeme: Bivscise ucinio vecer, bjesce pláv po sred morra, a Jeʃus sam na kraju. I videchi Ucenike svoje gdje trudiahu voʃechi

(bjescebo vjettar protivan gnima) oko cetværtoga bdjenja nochi doghje k'gnimi hodechi po værh morra; i hotiasce mimochi gnih. Alli oni, netomga vidjesce hoditi po værh morra, zjenisce, daje nakaʃ, i ʃavapisce. Erboga svi vidjesce, i pripadoscese. I taj cjàs progovori scgnimi, i recceim: Uʃdajtèse, Jasam, nemojtese bojati. I uʃide k' gnimi na pláv, i prista vjettar. I svegh vechje u sebbise cjudiahu: Ere ne raʃumjesce cjuddo od kruhaa; bjescèbo særze gnihovo ʃasljepjeno. I bivscise priveʃli, doghjosce u ʃemglju Geneʃaretsku. I pristupisce k'kraju. I bivsci iʃiseli s' brodda, taj cjàs poʃnascega: I obhodechi svu onu dærʃcjavu, pocesce odasvud na odrieh donositi nemochne, gdjeno cjujahu, da on biasce. I gdjegodjer ulaʃiasce, u ullize, illi u sela, illi u gradove, po pogljanah staviahu nemochnike, i moliahuga, dabi isctom kraj odjechje gnegove doteghnuli: i koliziga dotizahu, oʃdravglivahu.

NEDJEGLJA PÆRVA KORIʃME.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Korintianom. 2. *Pog. 6.*

Bratjo: Ponukujemo vas da ne primite nekorisno millos Boʃciu. Onboje reko: u vrjeme ugodno usliscióʃam tebbe, i u dán od spassenja pomogòsam tebbe. Evo sad vrjeme ugodno, evo sada dán spassenja. Nikomu ne dajuchi uʃrok uvrjedjenja, nekàse ne pogærdi sluʃcbenstvo nasce: dalli u svieh kaʃcimòse mi kakòono Boʃcii sluʃcbenizi, u mnogu ustærpjenstvu, u tugovagnieh, u potrebah, u tjeskochjah, u udarzieh, u tamnizah, u pobunah, u trudieh, u bdjegnieh, u postieh, u cistochi, u umstvu, u dugotærpjenju, u sladosti, u Dúhu Svetomu, u gljubavi ne himbenoj, u rjeci od istine, u kreposti Boʃcioj, s' oruʃciem pravednosti ob desnu, i ob lievu: po slavi, i pogærdjenstvu; po oʃlogláscenju, i dobru glásu; kakòono himbenizi, a istinizi; kakòono ne ʃnanni a poʃnani: kakòono umirùchi, i evo ʃcivèmo: kakòono pedepsani, a ne umærtvjeni: kakòono ʃcjalosni, a sveghjer vesseli: kakòono potrebni, a mnoghe obogatujuchi: kakòono iscta ne imajuchi, a svaka posvojujuchi.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Pog. 4.*

U onò vrjeme: Bj poveden Jeʃus u pustignu od Dúha, nekàbi bio napastovan od Hudobe. I bivsci postio cetærdesset danaa, i cetærdesset nochii, na sværhu ogladnje. I pristupivsci napasnik, recce gnemu: Akòsi Sin Boʃcii, rezi, da kameni ovi ucinèse krussi. Koi odgovarajuchi recce: Upisano jest: Ne ʃcive cjovjek o samomu kruhu, neggo o svakoj rjeci, koja iʃhodi iʃ ustaa Boʃcieh. Tada povede gnega Hudoba u sveti grád, i postaviga na værh najvisci Zærkve, i recce gnemu: Akosi Sin Boʃcii, værʃise niʃ doli: upisanoboje, dà Angelom svoiem naslonioje pomgnu od tebbe, i na ruke uʃetichje tebbe, da nebi udrio o kami nogom tvojom. Recce gnoj Jeʃus: Joscter upisano jest: nechjesc iskuscjavati Gospodina Boga tvoga. Opeta uʃnèse gnega Hudoba na gorru veoma visoku: i ukaʃàmu svakolika kragljestva svjeta, i gnih slavu: i recce gnemu: Svachju ova tebbi datti, ako padsci mennise poklonisc. Tadàjoj recce Jeʃus: Otidi Sottono: upisanoboje: Gospodinu Bogu tvomu kla-

gnàtichjèscse, i gnemùchjesc samomu slusciti. Tada ostavi gnega Hudoba: i etto Angeli pristupisce, i sluscjahu gnemu. Vjerrujem.

PONEDJENIK PO PÆRVOJ NEDJEGLI KORISME.

Sctenje Ezekiella Proroka. *Pog. 34.*

Ova govori Gospodin Bogh: Ettochju ja isti iskatti ovze moje, i pohoditichju gnih. Kakòono pohodi pastjer staddo svoje, u dán, kadse budde nachi po sred ovazaa svoieh kojese biahu rastærkale: takochju pohoditi ovze moje, i isvestitichju gnih is svieh mjestieh po koiem biahuse rastærkalle u dán oblaka, i maglè. I isbavitichju gnih is meghju narodaa, i skuppitchju gnih is semagljaa, i uvestitichjuih u semglju svoju: i pastitchjuih po planinam Israelloviem, po potozzim, i po sviem mjestim one semglje. Na pasciah priobilnieh pastitchju gnih, i u planinah privisokieh Israellovieh bittichje pascje gnihove: ondichje pocivati værh travaa selenieh, i u pasciah pretilieh pastichjese værh planinaa Israellovieh. Jachju pastiti ovze moje: i ja chjuih cinit pocivati, govori Gospodin Bogh. Koje biahu poghinule iskatchju: i usdighnutchju one, koje biahu popadale: i koje biahu slomjene svesatichju; i utværditchju oslabjene, i cjuvatichju one, kojesu pretile i jakosne, i rasbornochjuih pastiti, govori Gospodin svemoguchi.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Pog. 25.*

U onò vrjeme: Recce Jesus ucenikom svoiem: Kada budde dochi Sin cjovjecjanski u velicjanstvu svomu, i svi Angeli scgnime: tadàchje sidjetti værh pristoglja velicjanstva svoga: i skuppitchjèse prid gnim svi Narodi, i raslucitichje jedne od drughieh, kakòono pastjer raslucjuje ovze od koslichjaa: i stavitichje ovze na desnu svoju, a koslichje na lievu. Tadàchje rjeti krágl onesiem, koji ob desnu gnegovu buddu: Hodite blagosovjeni od Otza moga, posvoite pripravno vami krágljestvo od stvorenja svjeta. Gladovahbo, i dastemi blagovatti: sceghjah, i dalistèmi pitti: pútnik biah, i privrjesciliste menne: naagh, i pokriliste menne: nemochjan, i pohodiliste menne: u tamnizzi biah, i doscliste k' menni. Tadàchje odgovoriti gnemu pravedni, govorechi: Gospodine, kadàsmo tebbe vidjeli gládna, i hranismo tebbe: scedna, i dàsmo tebbi pitje? Kadàlismo vidjeli tebbe gosta, i privrjescismo tebbe: illi gola, i pokrismo tebbe? Alli kadàsmo vidjeli tebbe nemochna, alli u tamnizi, i doghjosmo k'tebbi? I odgovarajuchi krágl, rjetichje gnimi: U istinu govorim vami: kadgodjèrste ucinilli sctogod jednomu od ove bratje moje najmagnemu, menniste ucinilli. Tadàchje rjeti i onesiem, koichje bitti ob lievu gnegovu: Otidite od menne, prokleti, u ogagn vjecni, koi pripravjen jest Djavlu, i Angelom gnegoviem. Gladovahbo, i njestèmi dali blagovati: sceghjah, i njestemi dali pitje: pútnik biah, i njeste primili menne: naagh, i ne prikriste menne: nemochjan, i u tamnizi, i njestème pohodili. Tadàchje odgovoriti gnemu i oni: Gospodine, kadàsmòte vidjeli gládna, illi scedna, illi gosta, illi gola, illi nemochna, illi u tamnizi, i njesmo posluscili tebbi? Tadàchje odgovoriti gnim, velechi: U istinu govorim vami: kadgodjer njeste ovo ucinilli jednomu od magnieh ovesieh, ni menni nje-

ste ucinilli. I pochichje ovi u muccenje vjekuvjecno, a pravedni u ſcivot vjecni.

UTORNIK PO PÆRVOJ NEDJEGLI KORIſME.

Sctenje Iſaie Proroka. *Pog. 55.*

U dni onè: Bessjedioje Iſaia Prorok, govorechî: Isctite Gospodina, dociëmse moſce náchi: ſaſivajtèga doklèje blíſu. Nek ostavi opak pút svoj, i cjovjek nepravi miscgljenja svoja, i povrátise k'Gospodinu, i pomillovachje gnega, i k'Bogu nascemu, koi obilnuje u prásctanju. Níesubo mísli moje, mísli vasce; ni púti vasci púti moi, govori Gospodin. Kolikobosu daleko Nebesa od ſemglje, tolikosu raſlizi púti moi od pútaa vascieh, i mísli moje od míslii vascieh. I kakòono slaſi daſcdiz, i sniegh s'Nebba, i górise vechje ne vrachja, neggo napaja ſemglju, i natapa gnu, i cini ploditi gnu, i dàje sjeme onomu koi sie, i kruh onomu koi blaguje: takòchje bitti rjec moja, kojàchje iſiti iſ ustaa moieh: nechjèse k'menni povrátiti neplodna, dallichje uciniti sctogodsam hotio, i srechno iſværscitchje ona, radi koieh poslah gnu: govori Gospodin svemoguchi.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Pog. 21.*

U onò vrjeme: Bivsci uljeſo Jeſus u Jeruſalem, uſbunise vas grád, govorechi: Tkòje ovi? A púzi govorahu: Ovoje Jeſus Prórok iſ Nazaretta Galilee. I uljeſe Jeſus u Zærkvu Boſciu, i iſgognasce sve koi prodávahu, i kupovahu u Zærkvi, i tærpeſe pjeneſnikaa, i sjediscta oneſieh, koji prodávahu golubize privratj. I recce gnimi: upisano-je: Kuchja moja, kuchjachjèse molitve ſvatti: a viste ucinilli gnu spillu lupeſcjaa. I pristupisce k'gnemu sljepzi, i hromzi u Zærkvi; i oſdravj gnih. A videchi poglavize Posvetnikaa, i Pisaozi, cjudnovita koja ucinj, i djezu, koja glasiasce u Zærkvi, i govorasce: Oſanna Sinu Davidovu: rasærciscèse, i rekosce gnemu: Cjujescli, scto ovi govore? A Jeſus recce gnimi: cjujem u istinu. Nikadarli njeste sctilli: da iſ ustaa djecinieh, i oneſieh, koji sissaju iſveosi iſværsnu pohvalu? I ostavivsci gnih, otide nadvór iſvan gráda u Bettaniu: i ondi prinochii.

SRJEDA CETVERIEH VREMENAA KORIſME.

Sctenje Kgnighaa Ishoda. *Pog. 24.*

U dni onè: Recce Gospodin Moiſessu: Uſidi k'menni na gorru, i buddi ondi: i daſtichju tebbi plocce kamenite, i ſákon, i naredbe, kojèsam upiso, da naucisc Sinove Iſraellove. Podigoscèse Moiſes, i Joſue sluſcbenik gnegov: i uſlaſechi Moiſes na gorru Boſciu, najstariem recce: Pocekajte ovdi, dociëmse vrátimo k'vami. Imate s'vami Arona, i Ura: akòse budde dogoditi kojegod natjezzanje, opovidjechjète gnimi. I bivsci uſiscjo Moiſes, pokrj oblak gorru, i pribiva slava Gospodinova værh Sinai, pokrivsci gnu oblakom ſa scés dánaa: a sedmi dán ſaſva gnega Gospodin iſ sred magle. Bjesce pák prikaſa slave Gospodinove, kakóono ogagn goruchi nad værhom od gorè, prid occima sinovaa Iſraellovieh. I ulaſechi Moiſes u sred maglè, uſide na gorru: i uſdærſcjase ondi cetærdesti dánaa, i cetærdesti nochii.

Sctenje Kgnigaa Kragljevaa. *Pog. 19.*

U dni onè: Doghje Ilia u Bersabee Jude, i ostavj ondi djetichja svoga: i poghje u pustignu ſa dán hodda. I bivsci doscjo, i sjedechi pod jedniem smrjekom, ſceglјasce umrjeti: i recce. Dostàje menni Gospodine, uſmi duscju moju: njesambo ja bogli, od Otazaa moieh. I prostrjese na ſemglju, i ſaspa pod sjennom smrjeka: i etto Angeo Gospodinov teghnu gnega, i reccemu: Ustanni, i blaguj. Obaſrjese, i etto uſ glávu svoju podpepelni kruh, i súd vode. Blagova dake, i napjse, i opeta ſaspa. I vratise opet Angeo Gospodinov, i teghnu gnega, i reccemu: Ustanni, blaguj: erti velicjak pút ostaje. Koi bivsci ustó, blagova, i napjse, i hodioje u jakosti jestòjske one cetærdesti danaa, i cetærdesti nochii do gorre Boſcie Horeb.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Póg. 12.*

U onò vrjeme: Odgovorisce Jeſussu gneki od Pismozaa, i Fariſeaa, velechi: Naucitegljn, hochjemo od tebbe ſlamenje vidjeti. Koi odgovarajuchi recceim: Narasctaj ſli, i prigljubodivni ſlamenje iscte; a ſlamenjèse nechje gnemu datti, neggo ſlamenje Jone Proroka. Kakòbo Jona bioje u utrobi ribbe tri dni, i tri nochi; takòchje pribivati Sin cjovjecjanski u ſemgli tri dni, i tri nochi. Gljudi Ninnive ustatchje na sudu prema narodu ovemu, i ossuditichjèga: ersu ucinilli pokorru na pripovjedanje Jone. A evo jednoga, koije vechi od Jone. Kragliza od poludne ustatchje na súdu prema Narodu ovemu, i ossuditichjèga: erje doscla s' kraj ſemglje sluscjati múdros Salamunovu: a evo ovdi jednoga koije vechi od Salamuna. Kad necisti dúh budde iſiti iſ cjovjeka, idde po mjestieh suhieh, isctuchi pokoja, i ne nahodi. Tada govori: Povratichjùse u kuchju moju, odklèsam iſiscjo. I doscjadsci, nahodi gnu práſnu, metlami pometenu, i urescenu. Tada idde, i uſima sedam druſieh duhovaa sobbom gorieh od sebbe, i ulaſechi pribivaju ondi: i posledgne bitje cjovjeka onega cinise gorre od pærvoga. Takòchjese dogoditi, i ovemu opakomu Narodu. Govorechi on joscter mnosctvom, etto Matti gnegova, i bratja stáhu iſvan, isctuchi scgnim govoriti. Recce tada gneko gnemu: Enno matti tvoja, i bratja tvoja iſvan stoje, isctuchi tebbe. A on odgovarajuchi onemu, koimu govorasce, recce: Tkoja-je matti moja, i tkojàsu bratja moja? I pruſcjajuchi rúku put Ucenikaa svoieh, recce: ovisu matti moja, i bratja moja. Kogodjerbo budde ciniti hotjenje Otza moga, koije na Nebesieh, onje moj brat, i sestra, i matti.

CETVÆRTAK PO PÆRVOJ NEDJEGLI KORIſME.

Sctenje Ezekiella Proroka. *Pog. 18.*

U dni onè: govorasce menni Gospodin, velechi: ſa koi uſrok meghju vami u ſemgli Iſraelovoj obrachjate u pripovjes pricizu ovu, govorechi: Otzi jellisu groſdje ne ſrello, i ſúbi Sinovaa utærnulisu? ſciv ja, govori Gospodin Bogh, nechje unaprjeda priciza ova bitti vami pripovjes u Iſraellu. Svebosu dusce mojè: kakòono duscja occina, tako i duscja sinovgna, moja jest: Duscja koja budde sagrjesciti, poghinutchje. I cjovjek ako uſbudde bitti pravedan, i budde ciniti sctoje pristojno, i pravedno, na gorah ne bud-

de jestiti, i oeci svoje ne budde usdisati k'kipom kuchje Israellove, i scenu iskærgnega svoga ne budde ozkværniti, i k' sceni u dobba gne saprjeke ne budde pristupiti: i ne budde cjovjeka oscjallostiviti: i budde duseniku sáklad vrátiti: ne budde i-scta sillom ugrabiti: dio kruha svoga gladnomu usbudde datti, i gologa budde pokriti haglinom: na kamatu ne budde sajmavati, ni vechje negoje poddò budde primati: usteghnut budde rúku svoju od nepravednosti, i pravedan súd isrjet budde meghju cjovjekom i cjovjekom: i po sapovjedieh moieh budde hoditi, i sakone moje budde obsluściti, sa djellovati istinu: Ovi pravedan jest, ścivjetichje, govori Gospodin svemoguchi.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Pog. 15.*

U onò vrjeme: Isiscjadsci Jesus, otide u stráne od Tira, i od Sidona. I etto seena Kananea od kraimaa onesieh isiscjadsci savapj, govorechimu: Smillujse menni Gospodine Sinu Davidov: kchi moja sloje od Hudobe muecena. Koi ne odgovorj gnoj rjec. I pristupivsci Ucenizi gnégovi, moliahuga, govorechi: Pústi gnu, er vapje sa nami. A on odgovarajuchi recce: Njesam poslan, neggo k'ovzam, kojèsu poghinule od kuchje Israellove. Alli ona doghje, i poklonjse gnemu govorechi: Gospodine pomosi menne. Koi odgovarajuchi recce: Nije dobro useti kruh Sinovaa, i værchiga psim. A ona recce: Takòje Gospodine: Er i kuciehi jedù mærvize, koje padaju s' tærpese Gospodaraa svoieh. Tada odgovarajuchi Jesus, recce gnoj: O scenno velikàje vjerra tvoja: buddi tebbi, kakòono scjudisc. I bj osdravjena kchi gne od onoga cjassa.

PETAK CETVERIEH VREMENAA KORISME.

Sctenje Ezekiella Proroka. *Pog. 18.*

Ovà govori Gospodin Bogh: Duscja, koja usbudde sagrjesciti, poghinutichje. Sin nechje nositi opacinu occinu, i Otaz nechje nositi opacinu Sinovgnu. Pravednos pravednoga værh gnegàchje bitti, i slobnóst opákoga bittichje værh gnega. A ako opáki budde uciniti pokorru svieh grjehaa svoieh, kojeje sadjellovo, i budde obsluscivati sve sapovjedi moje, ciniti budde sctoje raslosoito, i pravedno scivjetichje, i nechje umrjeti. Od svieh nepravednostii gnegovieh, kojeje sadjellovo, nechjuse spoménuti: u pravednosti svojoj, kojùjè djellovo scivjetichje. Jedalie hotienje moje smært nemilloga, govori Gospodin Bogh, a ne dàse obrati od putaa svoieh, i. scive? Akòlíse budde pravedni odvratiti od pravednosti svoje, i budde uciniti nepravednos po sviem pogærdjenstvim, koja obician-je djellovati opaki, tolichje scivjeti? Svè pravednosti gnegove, koje bjesce ucinio nechjese spomignati: u pollaccenju, kojèje uccinio, i u grjehu svomu, kogaje sadjellovo, umrjetichje. I rekoste: Nije prav pút Gospodinov. Sluscjajte dake kuchjo Israellova: nijeli pút moj prav, alli púti vasci njesu pravvi? Er kadàse budde odvratiti pravedni od pravednosti svoje, i budde sagrjesciti, umrjetichje u grjehu: U nepravednosti kojuje sadjellovo, umrjetichje. I kadàse budde odvrátiti nemilli od nemillosti svoje, kojùje djellovo, i budde ciniti sctoje rasloscito i pravedno: onchje duscju svoju oscivjeti. Rasmiscgljajuchibo, i odvrachjajuchise od svieh

nepravednosti svoieh, kojèje djellovo, ʃcivjetichje, i nechje umrjeti, govori Gospodin svemoguchi.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Pog. 5.*

U onò vrjeme: Bjesce dán svetcjani ʃcidovski, i uʃide Jeʃus u Jeruʃalem. A u Jeruʃalemu, jest ovcia lokva, kojàse ʃove ʃcidovski Betsaida, imajuchi pet trjemaa. U oveʃieh leʃcjasce mnóʃc velika bolesnieh, sljepazaa, hromazaa, susieh, koji cekaku krenutje vode. Angeòbo Gospodinov slaʃiasce po vremenu u lokvu, i smutjevascese voda. I koibi pærvi bio siscjo u lokvu ʃa smutjenjem vode, ʃdravse cignàsce, od kojegodjer nemochi bjesce uʃdærʃcjan. I bjesce gneki cjovjek ondi, koi proscjo biasce tridesti i ossam godiscta u nemochi svojoj. Ovoga videchi Jeʃus, gdje leʃcjasce, i poʃnavsci, da vele jur vremena imasce, govorimu: Hochjèscli bitti oʃdravjen? Odgovorj gnemu nemochnik: Gospodine, neimam cjovjeka, da menne spústi u lokvu, kada budde bitti smutjena voda; dociembo ja prighjem, drughi prie menne side. Govori gnemu Jeʃus: Ustanni, uʃmi posteglju tvoju, i hodi. I oncjàs osta ʃdrav cjovjek oní, i uʃdighnu posteglju svoju, i hodiasce. A bjesce Subotta dán oní. Govorahu dake ʃcidovi onomu, koi bjesce bio oʃdravjen: Subottàje, nije dopuscteno tebbi nositi posteglju tvoju. Odgovori gnimi: Koje menne ucinio ʃdrava, onije menni reko: Uʃmi posteglju tvoju, i hodi. Upitasce dake gnega: Tkoije oni Cjovjek, koìje reko tebbi: uʃmi posteglju tvoju, i hodi? A oni koi bjesce bio ucignen ʃdrav, ne ʃnadiasce ko bjesce. Jeʃusbo biascese uklonio od mnosctva skupjena na onomu mjestu. Poslie naghje gnega Jeʃus u Zærkvi, i recoemu: Ettòsi ʃdrav ucignen; nemoj vechje grjesciti, dàse sctogod gorre ne ʃgodi tebbi. Otide oni cjovjek, i navjesti ʃcidovom, da Jeʃus bjesce, koigàje oʃdravio.

SUBOTTA CETVERIEH VREMENAA KORIʃME.

Sctenje Kgnighaa Deuteronomia. *Pog. 26.*

U dni one: Govorioje Moiʃes puku, velechi: kada buddesc poddò dessetinu oda svieh vociaa tvoieh, rjetchju prid lizem Gospodina Boga tvoga: iʃniòsam, sctòje bilo posvetjeno, iʃ kuchje moje, i daosàmga Leviti, i priscjaozu, i siroti, i udovizzi, kakòonòsi menni naredio: njesam pristupio ʃapovjedi tvoje, nittisam ʃaboravio naredbe tvoje. Posluscjosam glás Gospodina Boga moga, i uciniosam sva, kakòonósi naredio menni. Pogledaj iʃ posvetjenisctva tvoga, i s' viscgnega pribivalisćta nebeskoga, i blagosovi púk tvoj Iʃraelski, i ʃemglju, kojusi dao nam, kakòonòsise ʃakleo Otzem nasciem ʃemglju mljekom, i meddom tekùchju. Danaska Gospodin Bogh tvoj ʃapovidje tebbi, da obsluʃeisc ʃapovjedi ove, i ove naredbe: i obsluʃciscih, i iʃpunniscih sasviem særzem tvojem, i sa svom duscjom tvojom. Gospodinasi odabro danas, da budde tebbi Bogh, i da hodisc po putieh gnegovieh, i ispunisc svete obicjaje gnegove, i ʃapovjedi, i ʃakone, i posluscjan buddesc naredbi gnegovoj. A Gospodin odabroje tebbe danas, dà buddesc púk possobiti gnegov, kakòonòje reko tebbi, i obsluʃcisc sve ʃapovjedi gnegove; i da ùcini tebbe uʃvisceniega oda svieh Narodaa, kojèje stvorio na pohvalu, i cjás, i

slavu svoju: da buddesc púk sveti Gospodina Boga tvoga, kakòonóje reko.

Sctenje Kgnighaa Deuteronomia. *Pog. 11.*

U dni onè: Recce Moiſes Sinnovom Iſraelloviem: Ako buddete obsluſcivati i ispugnati ſapovjedi, koje ja naredjujem vami, da gljubite Gospodina Boga vascega, i gredete po svieh putieh gnegovieh, s' gnime ujedigneni, raspærscjatichje Gospodin sve Narode ove prid lizem vasciem, i osvoitichjete gnih, sasviem da vechisu, i jacci od vas. Svako mjesto koje budde plésati nóga vascja, vascechje bitti. Od pustigne, i od Libana, od rjeke velike Eufrate, tja do morra ſapadgnega bittichje krai vasci. Nitko nechje státi protiva vami: strahochju vascju, i bojaſan dattichje Gospodin Bogh vasc værh sve ſemglje, kojuchjete plésati, kakòonoje govorio vami Gospodin Bogh vasc.

Sctenje Kgnighaa Makabeaa. 2. *Mach. 1.*

U dni onè; Molitvu cignahu svi Posvetnizi, dociem sværscivascese posvetilisctе, Jonata pocignuchi, a ostali odgovarajuchi. I Nehemie molitva biasce na ovi nacin: Gospodine Boſce svieh stvarii Stvoriteglju, strahoviti i jaki, pravedni i millosærdni, koisi sám dobri krágl, sám iſværsni, sám pravedni, i svemoguchi, i vjecni, koi iſbavgljasc Iſraella od svakoga ſlà, koisi odabro Otze, i posvetiosi gnih: primi ovo posvetilisctе ſa vaskolik púk tvoj Iſraelski, i cjuvaj dio tvoj, i posvéti: neka ſnaju Narodi, dasi ti Bogh nasc.

Sctenje Kgnighaa Múdrosti. *Pog. 36.*

Smillujse nami Boſce svieh, i pogledaj nas, i ukaſci nami svjetlost pomillovanjaa tvoieh: i udahni stráh tvoj Narodim, koji njesu iſiskivali tebbe, neka posnádu, da nije Boga, iſvan tebbe, i pripovjédu cjudnovita tvoja. Podighni rúku tvoju værh Narodaa inostrannieh, neka vidde mogujstvo tvoje. Kakòonòbosi prid occima gnihoviem ukáſo u nami svetignu tvoju, tako prid occima nasciem ukaſci værh gnih velicjanstvo tvoje, neka poſnádu tebbe, kakòonòsmo i mi poſnalli, da nije Boga iſvan tebbe Gospodine. Ponovi ſlamenja, i cini nova cjudessa. Proslavi rúku tvoju, i desnu miscizu tvoju. Probúdi gnjev, i iſlí særgbu. Dighni suprotivnika, i oſcjallostivi nepriateglja. Pospjesci vrjeme, i spomenise sværhe, nekka pripovjedu ſamjerna tvoja, Gospodine Boſce nasc.

Sctenje Daniela Proroka. *Pog. 3.*

U dni one: Angeo Gospodinov side s' Azariom, i s' druſima gnegoviem u péch, i raspærscja plamen oghgneni iſ pecchi, i ucinj srjedu od pecchi, kakòono vjettar rosni dihajúchi. A plamen raſlievascese værh pecchi cetærdesti i devet lakataa: i prasnu, i saſceſce, koje naghje kod pecchi od kaldeaa sluſcbenike kraglјeve, koji gnu uſciſcjahu. A gnih nimallo doteghnu ogagn, ni oſcjalostivi, nitti ikakvu uſrokova dosadu. Tada ovi tri kakòono iſ jednieh ustaa hvaliahu, slaviahu, i blagosiviahu Boga u pecchi, govorechi:

Blagoslovjensi Gospodine Boſce Otazaa nascieh: i pohvaljen, i slavan u vjeke.

I blagoslovjeno ime slave tvoje, kojeje sveto. I pohvaljeno, i slavno u vjeke.

Blagoslovjensi u Zærkvi svetoj slave tvoje. I pohvaljen, i slavan u vjeke.

Blagoslovjensi værh pristoglja Svetoga kragljestva tvoga. I pohvaljen, i slavan u vjeke.

Blagoslovjensi værh scibike boſcjanstva tvoga. I pohvaljen, i slavan u vjeke.

Blagoslovjensi, koi sjedisc værh Kerubinaa gledajuchi dubine. I pohvaljen, i slavan u vjeke.

Blagoslovjensi, koi gredesc værh perja vjetaraa, i værh valovaa morra. I pohvaljen, i slavan u vjeke.

Blagosivjali tebbe svi Angeli, i Sveti tvoi. I hvalili tebbe, i slavili u vjeke.

Blagosivjala tebbe Nebesa, ſemglja, morre, i sva kojasu u gnih. I hvalila tebbe, i slavila u vjeke.

Slava Otzu, i Sinu, i Dúhu Svetomu. I pohvagljenomu, i slavnomu u vjeke. Kakò biasce u pocetku i sada, i vaſda, i u vjeke vjekaa. Amen. I pohvaljenomu, i slavnomu u vjeke. Blagoslovjensi Gospodine Boſce Otazaa nascieh. I pohvaljen, i slavan u vjeke.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Tesalonichjanom. 1. *Pog. 5.*

Bratjo: Molimo vas, pokarajte nemirne, utjescite mallodușcne, krjepite slabosne, ustærpechi buddite sa sviem. Paſite, da kogod ſlo ſa ſlo komudjer ne vráti: dalli nastojte svegh cinit dobro, i jedan drugomu, i sviem ostaliem. Vaſda vesselitese. Beſ pristajanja molite. U svieh hvale uſdavajte: ovoboje hotjenstvo Boſcie u Issukærstu u sviem vami. Dúh nemojte ugasiti. Prorocjanstva nemojte pogærditi: A svaka prokuscjajte: sctoje dobro uſdærſcite. Cjuvajtese od svake prilike od ſla. A isti Bogh od mira posvetio vas u svieh stvarih, neka vaskolik dúh vasc, i duscja, i tjelo uſdærſcise beſ krivine ſa doscjastje Gospodina nascega Issukærsta.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Pog. 17.*

U onò vrjeme: Uſe sobbom Jeſus Petra, i Jakoba, i Ivanna bratta gnegova, i povede gnih na gorru visoku na stranu; i priobraſise prid gnimi. I prosvjetlise obraſ gnegov kakòono sunze; a haglinèse gnegove ucinisce bjele kakòono sniegh. I ettose prikaſasce gnimi Moiſes, i Ilia, govorechi scgnim. Odgovarájuchi tada Pettar, recce Jeſussu: Gospodine, dobròje nami ovdi bitti: ako hochjesc, da ucinimo ovdi tri pribivalisćta: tebbi jedno, Moiſessu jedno, a Ilii jedno. Govorechi joscter on, etto oblak ſvjetli obsjeni gnih, i etto glás iſ oblaka, koi govorasce: Ovi-je Sin moj gljubjeni, u komusàmse ja dobro nasladio: gnega sluscjajte. I cjujuchi Ucenizi, paddosce na lize svoje, i pripadoscese værlo. I pristupj Jeſus, i teghnu gnih, i recce gnimi: Ustannite, i nemojtèse bojati. Uſdighnusci tadda occi svoje, itkoga ne vidjesce, neggo samoga Jeſussa. I slaſechi oni s'gorrè ſapovidje gnima Jeſus, govorechi: Nikomu ne rezite vidjenje, dokle Sin cjovjecjanski od mærtvieh ne uskærsne.

NEDJEGLJA DRUGA KORIſME.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Tesalonichjanom. *Pog. 4.*

Bratjo: Molimo vas, i ſakligneme Gospodinom Jeſussom, da kakòo-

noste primili od nas, na koi nacin potrebuje da vi iddete, i ugodite Bogu, tako hodite, neka obilujete vechma. ſnatebo kojèsam naredbe podo vami od stráne Gospodina Jeſussa. Er ovoje hotjenje Boſcie, posvetjenje vasce: dàse uſdærſcite vi od bludnosti, neka ſnade svaki od vas tjelo svoje uſdærſcjati u svetigni, i posctenju: ne u pohotjenstvu poſcegljenja, kakòono i Narodi, koji ne posnaju Boga: i da itko ne nadstupi, i ne privarri bratta svoga u cinenju: erje osvetitegl Bogh od svieh oveſieh stvarii, kakòonòsmo od prie rekli vami, i svjedocilismo. Nijebo nás ſaſvo Bogh na necistochju, neggo na posvetjenje: u Issukærstu Gospodinu nascemu.

Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Pog. 17.*

U onò vrjeme: Uſè sobbom Jeſus Petra, i Jakoba, i Ivanna bratta gnegova, i povede gnih na gorru visoku na stranu; i priobraſise prid gnima. I prosvjetlise obraſ gnegov kakòono sunze; a haglinese gnegove ucinisce bjele kakòono sniegh. I ettose prikaſasce gnima Moiſes, i Ilia, govorechi scgnimi. Odgovaràjuchi tada Pettar, recce Jeſussu: Gospodine, dobroje nami ovdi bitti; ako hochjesc, da ucinimo ovdi tri pribivallisccta: tebbi jedno, Moiſessu jedno, a Ilii jedno. Govorechi joscter on, etto oblak svjetli obsjeni gnih, i etto glás iſ oblaka, koi govorasce: Ovi-je Sin moj gljubjeni, u komusamse ja dobro nasladio: gnega sluscjajte. I cjujuchi Ucenizi, paddosce na lize svoje, i pripadoscese værlo. I pristupj Jeſus, i teghnu gnih, i recce gnima: Ustannite, i nemojtese bojati. Uſdighnusci tadda occi svoje, itkoga ne vidjesce, neggo samoga Jeſussa. I slaſechi oni s'gorrè, ſapovidje gnimi Jeſus, govorechi: Nikomu nè rezite vidjenje, dokle Sin ciovjecjanski od mærtvieh ne uskærsne. Vjerrujem.

PONEDJENIK PO DRUGOJ NEDJEGLI KORIſME.

Sctenje Daniela Proroka. *Pog. 9.*

U dni onè: Moli Daniel Gospodina, govorechi: Gospodine Boſce nasc, koisi iſveo púk tvoj iſ ſemglje od Egipta jakosnom rukom, i uciniosi tebbi ime koga sad imasc: sagriescilismo, opacinu ſadjellovallismo, Gospodine, prema svakoj pravdi tvojoj: nekase odvráti, prossim særſcba tvoja, i ghgnjev tvoj od gráda tvoga Jeruſalema, i od gorè svete tvoje: Er radi grjehaa nascieh, i opacinaa Otazaa nascieh, Jeruſalem, i púk tvoj na pogærdjenstvosu sviem oniem, koisu okolo nas. Sada dake uslisci Boſce nasc molitvu slughe tvoga, i molbe gnegove: i radi tebbe istoga ukaſci obraſ tvoj værh svetiscta tvoga, kojèje ſapuscteno. Prikloni Boſce moj, uho tvoje, i cjuj: otvori occi tvoje, i raſgledaj rasap nasc, i grád, værh kogàje ſaſvano ime tvoje: Er ne poklagnamo ove molbe prid lizem tvojem u uffanju nasce pravednosti, neggo privelikoga tvoga millosærdja. Uslisci Gospodine, utaſcise Gospodine: pogledaj, i ucini: Ne dúgli radi tebbe istoga, Boſce moj: èrje imè tvoje ſaſváno værh gráda, i værh púka tvoga Gospodine Boſce nasc.

Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Pog. 8.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus mnoſctvom ſcidovaa: Ja iddem, i iskatichjete menne, i u grjehuchjete vascemu umrjeti. Kamo ja iddem vi ne moſcete dochi. Govorahu dake

ʃcidovi: Jedalichje ubiti sebbe istoga, govoribo: gdje ja iddem, vi nemoʃcete dochi? I govorasce gnimi: viste oʃdola; jàsam od gorgnieh. Viste od svjeta ovega, ja njesam od ovega svjeta. Rekòsam dake vami, dachjete umrjeti u grjesieh vascieh: akobo ne buddete vjerrovati, da ja jesam, umrjetichjete u grjehu vascemu. Govorahu dake gnemu: Tkosi ti? Recce gnimi Jeʃus: Pocetak, ja, koi govorim vami. Mnoga imam o vami govoriti, i súditi. A kòje poslo menne istinit jest: i ja kojasam cjuo od gnega, ona govorim na svjetu. I oni ne raʃumjesce, da Otza svoga ʃvasce Boga. Recce dake gnimi Jeʃus: Kada buddete s' ʃemglje uʃdighnuti Sina cjovjecjanskoga, tadàchjete poʃnatti, da ja jesam, i od menne samoga ne cinim iscta; neggo kakòonòje naucio menne Otaz, tako govorim: i koije menne poslo, samnom jest, i nije ostavio menne samoga: jabo, kojàsu ugodna gnemu, cinim vaʃda.

UTORNIK PO DRUGOJ NEDJEGLI KORIʃME.

Sctenje Kgnighaa Kragljevaa. 3. *Pog. 17.*

U dni onè: Gospodin govorioje Ilii Teʃbiti, velechi: Ustanni, i pogi u Sareftu Sidonionsku, i statichjesc ondi: Narediobosam ondi ʃceni udovizzi, da hráni tebbe. Ustade, i otide u Sareftu. I budduchi doscjo k' vrátima od grada, ukaʃamùse ʃcena udovizza, kuppechi dærva, i ʃaʃva gnu, i reccejoj: Dajmi mallahno vode u súdu, dàse napiem. I greduchi ona, dabi donjela, ʃavapj ʃa gnom, govorechi: Donesimi, prossim, i hljebaz kruha u rúzi tvojoj. Koja odgovorj: ʃciv Gospodin Bogh tvoj, ne imam kruha, neggo koliko scjaka primiti moʃce múke u muncjelli, i mallahno uglja u ugljenizi: evo kuppim dva dærva, ʃa pochi pripraviti menni, i Sinu momu, da poblagujemo, i umremo. Kojoj Ilia recce: Nemojse bojati, neggo pogi, i ucini, kakòonòsi rekla: alli najpærvo menni ucini od ono mallo múke podpepelni kruh, i donesi menni: a tebbichjesc, i Sinu tvomu uciniti poslie. A ova govori Gospodin Bogh Iʃraellov: Múka u muncjelli nechje pomagnkati, nichje uglje u súdu na magne dochi do dnevi, u koichje datti Gospodin daʃc værh ʃemglje. Koja otide, i ucinj po rjeci Iliinoj: i blagova on, i ona, i kuchnizi gne. I od onega dnevi muncjella múke ne pomagnka, i ugljeniza uglja nije na magne doscla po rjeci Gospodinovoj, koju bjesce bio reko pod usta Iliina.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Pog. 23.*

U onò vrjeme: Rekòje Jeʃus mnosctvom, i Ucenikom svoiem, govorechi: Værh stola Moiʃesova sjedu Pisaozi, i Fariʃei. Sve dake, setogod buddu rjeti vami, obsluʃcite, i cinite: a po djellieh gnih nemojte cinitti: govorèbo, a ne cine. Er sveʃcjuju bremena tescka, i ne podnosiva, i postavjaju na plechja gljudska: a pærstom svojem nechjeih krenuti. Sva pák djella svoja cine, da buddu vidjeni od gljudii, raʃ-sciruju bo skúte svoje, i prodiglivaju kraje odjechje svoje. A gljube pærva mjesta na vecerah, i pærva sjedisctа u Skupsctinah, i posdravjenja na dvoru, i bitti ʃváni od gljudii Naucitegli. A vise nemojte ʃvatti Naucitegli: jedanbo jest Naucitegl vasc, a viste svi bratja. I nemojte itkoga ʃvatti otzom værh ʃemglje: jedanboje Otaz

vasc, koi jest na Nebesieh. Nise ſovite Naucitegli: jedinibo vasc Naucitegl jest Issukærst. Koje vechi od vas, bittichie sluſcbenik vasc. I kose budde uſvisiti, bittichje poniſcen, a kose budde poniſciti, bittichje uſviscen.

SRJEDA PO DRUGOJ NEDJEGLI KORIſME

Sctenje Kgnighaa Ester. *Pog. 13.*

U dni onè: Molioje Mardokeo Gospodina, govorechi: Gospodine, Gospodine kraglju svemoguchi, u vlasti tvojoj svasu postavjena i nije koise moſce tvomu hotjenju oprjeti, ako ti buddesc odluciti sahraniti Iſraella. Tisi ucinio Nebbo i ſemglju, i sctogodjerse uſdærsci u okrugu Nebeskomu. Gospodin tisi svieh, nitije tkobise protivio velicjanstvu tvomu. I sada Gospodine kraglju Boſce Abramov smillujse púku tvomu, hochjebo nepriategli nasci pogubiti nas, i basctinstvo tvoje unisctiti. Ne pogærdi dio tvoj, kogàsi odkupio tebbi iſ Egipta. Uslisci pomoljenje moje, i millostiv buddi púku koije po srechi tvoj dio iſbrani, i obráti plac nasc u vesseglje, neka ſcivechi hvalimo ime tvoje Gospodine, i ne ſatvori usta oneſieh koji pjevaju slave tvoje, Gospodine Boſce nasc.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Pog. 20.*

U onó vrjeme: Hodechi Jeſus u Jeruſalem, uſe dvanes Ucenikaa na stranu, i recce gnimi: Evo iddemo u Jeruſalem, i Sin cjovjecjanski bittichje pridan u ruke poglavizaa redovnickieh, i pisaozaa, i ossuditichje gnega na smært: i pridatichjega Narodom, da budde porugan, i bicevàn i na kriſc pribjen, i u trechi dán uskærsnutichje. Tada pristupj k'gnemu matti Sinovaa Zebedea s'sinovima svoiem, klagnajuchise, i prosechi gnescto od gnega. Koi recce gnoj: Scto hoehjesc? Recce gnemu: Rezi, da sjeddu ova dva Sina moja, jedan ob desnu tvoju, a jedan ob ljevu u kragljestvu tvomu. A Jeſus odgovarajuchi, recce; Ne ſnáte scto prossite. Moſceteli pitti cjascju, kojuchju ja popitti? Govore gnemu: Moſcemo. Recce gnima: Cjascjuchjete moju ſaisto pitti: alli sidjetti ob desnu moju, illi ob ljevu, ne pristoise menni udjelitvam; neggo kojem-je pripravjeno od Otza moga. I deset cjuvsci ovo, rasærciscese na dva bratta. Jeſus tada doſva gnih k'sebbi, i recceim: vi ſnáte da poglavize Narodaa gospoduju nad gnimi i kojisu vechi, s'oblastim vladaju. Nechje tako bitti meghju vami: neggo koigodjer budde htjeti meghju vami vechi bitti, bittichje vasc sluſcbenik: i kogod budde htjeti meghju vami pærvi bitti, bittichje vasc slúga: Kakòono Sin cjovjecjanski nije doscjo bitti sluſcen, neggo sluſciti, i datti duscju svoju na odkupjenje ſa mnoſieh.

CETVÆRTAK PO DRUGOJ NEDJEGLI KORIſME

Sctenje Jeremie Proroka. *Pog. 17.*

Ova govori Gospodin Bogh: Proklet cjovjek, koise uſda u cjovjeka, i naslagnase na miscizu puttenu: a særzem svojem odstupa od Gospodina. Erchje bitti kakòono ſcjuka u pustigni, i nechje vidjeti kada budde dochi dobro: neggòchje pribivati u suhochi u pustigni u ſemgli slanosnoj, i ne pribivaloj. Blagoslovjen cjovjek, koise uſda u Gospodina i Gospodin-je uffanje gne-

govo. I bittichje kakòono dærvo, kojèse prisadi kod vodaa, koje k' mokrini prostire ʃcille svoje: i nechjèse bojati kada budde dochi vruchina. I bittichje listje gnegovo ʃeleno, i u vrjeme od súsce nechjèse brinuti, nichje ikada pristatti plód cinitti. ʃlochjudnòje særze svieh, i neiʃvidglivo: tkochjega poʃnatti? Ja Gospodin, koi iʃvighjam særze, i kuscjam prighnutja: Koi dajem svakomu po djellim svoiem, i po plodu namiscgljenjaa svoieh: govori Gospodin Svemoguchi.

 Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Pog. 16.*

U onò vrjeme: Recce Jeʃus Fariʃeom: Cjovjek gneki bjesce bogat, i odievascèse skarlatom, i pritankiem postavom, i blagovasce svaki dán obilno. I bjesce gneki prosiak imenom Lazar, koi leʃcjasce kod vrataa gnegovieh pun ranaa, koi ʃcjudiasce nasititise mærvizami, koje padahu s' tærpeʃe bogàtza, allimu itko ne davasce: pacek, psi dohodiahu, i liʃahu ranne gnegove. ʃgodise tada, da umrje prosiak, i bj ponesen od Angelaa u krilo Abramovo. A umrje i bogataz, i bj sunnut u Pako. I uʃdiʃcjuchi occi svoje, budduchi u mukah, vidje Abrama iʃ daleka, i Lazara u krilu gnegovu: i vapiuchi recce: Otce Abrame smillujse na menne, i poscgli Lazara, da okvasi kraj od pærsta svoga u voddu, ʃa ohladit jeʃik moj, ersam muccen u ovomu plamenu. I recce gnemu Abram: Sinko, spomenise dasi primio dobra u ʃcivotu tvomu, a Lazar takodjer ʃlá: a sada ovije utjescen, a tisi muccen. I osvem ovoga svega meghju nami, i vami, velicka propas postavjenaje; tako da ovi koji hochje od ovuda pochi k'vami, nemogu, ni od tudda ovamo dochi. I recce: Molim dake tebbe, otce, da poscgljesc gnega u kuchju Otza moga: imambo pét bratje, neka svjedoci gnima, da i oni ne doghju u ovo mjesto mukaa. I recce gnemu Abram: Imaju Moiʃesa, i Proroke: neka gnih sluscjaju. A on recce: Ne, otce Abrame: nu ako kogod od mærtvieh budde pochi k' gnimi, pokorruchje uciniti. Recce tada gnemu: Ako Moiʃesa i Proroke ne sluscjaju, nechje, ako kogod i od mærtvieh uskærsne, vjerrovati.

PETAK PO DRUGOJ NEDJEGLI KORIʃME.

Sctenje Kgnighaa Poroda. *Pog. 37.*

U dni onè: Recce Joʃef brachi svojoj: sluscjajte san moj, kogàsam vidio. Zjegnah, da mi veʃcivahmo rukovete u gnivi, i kakòono dase podiʃasce rukovet moj, i stasce, a vasce rukoveti, okolo stojechi, dàse klagnàhu rukovetu momu. Odgovorisce bratja gnegova: Jedalichjese krágl nasc bitti? Illichjemòse podloʃciti oblasti tvojoj? Ovi sni dake i govorenja, uʃrokovascè ponukovanje nenavidosti, i mærʃenju. Drughi josc san vidje, koga pripovjedajuchi brachi, recce: Vidjeh kroʃ san kakòono da sunze, i Mjesez, i jedanes ʃvjeʃdaa, klagnahuse menni. Scto bivsci Otzu svomu i brachi occittovo, pokaràga Otaz, i recce: Scto hochje rjeti ovi san, kogasi vidio? Jedali ja, i matti tvoja, i bratja tvoja klagnatichjemose tebbi værh ʃemglje? Nenavidiahu dake gnega bratja svoja: a Otaz mucéchi stvár raʃmiscgljasce. I bratja gnegova pribivajuchi u Sikem ʃa pasti stadda Otcina, recce gnemu Iʃrael: Bratja tvoja pásu ovze u Sikimah, hodi,

poslatichju tebbe k' gnimi. Koi odgovarajuchi: Spravansam, reccemu: Pogi, i oghledaj jesuli svaka dobrocesna prema brachi tvojoj, i staddom: i opovigi menni, sctòse cini. Poslan iſ Doline Hebronske doghje u Sikem: I naghje gnega cjovjek, gdjè hodiasce stranputize po poglju, i upitaga, scto iskasce. A on odgovorj: Bratju moju isctem: ukaſci menni, gdje pásu stadda. I reccemu cjovjek: Otisclisu iſ ovega mjesta: a cjuosamih gdje govorahu: Hodimo u Dotain. Poghje dake Joſef ſa bratjom svojom, i naghjeih u Dotain. A oni videchiga iſ daleka, prie neggo doghje k' gnimi, promislisce ubiti gnega. I meghju sobbom govorahu: Evo idde sanglivaz: hodite ubimoga, i værſimoga u stáru gustjernu: i rjetichjemo, ſvjer-gaje særdita proſcdærla: i tadachjese ukaſati, sctomu prude sni gnegovi; a cjujuchi ovo Ruben, nastojasce osloboditi gnega od rukaa gnihovieh, i govorasce: Nemojtega pogubiti, ni proliti kærv gnegovu, neggoga værſite u gustjernu ovu, kojaje u pustigni, i ruke vasce sahranite negrjescne. A ovo govorasce, hotechiga otéti iſ rukaa gnih, i povrátiti Otzu svomu.

 Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Pog. 21.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus mnosctvom ſcidovskiem, i poglavizam Posvetnikaa pricizu ovu: Cjoviek bjesce Otaz od kuchje, koi nasadi vinograd, i ogradiga plottom: i iskopa u gnemu tjes, i sagradi toran: i uvjetovaga teſcjakom, i u daleka mjesta otide. Budduchise pák pribliſcilo vrjeme vochja, posla slughe svoje k' teſcjakom, dabi primili plodde gnegove. A teſcjazi, uhitivsci slughe gnegove, gnekoga iſbisce, gnekoga ubisce, a gnekoga kamenovasce. Opeta posla ine slughe vechje u broju od pærvieh, i ucinisce gnimi takodjer. A najposlie posla k' gnimi Sina svoga, govorechi: Uſbojatichjese Sina moga. A teſcjazi vidivsci Sina, rekosce u sebbi: Ovije basctinik; Hodite, ubimoga, i imatichjemo basctinu gnegovu. I uhitivsci gnega, iſværgosce iſvan vinograda, i ubisce. Kada dake uſbudde dochi Gospodar od vinograda, sctochje uciniti tescjakom oneſiem? Govore oni: ſlechje ſlo pognbiti: i vinogradchje svoj uvjettovati iniem teſcjakom, koichjemu pridavati plód u vrjeme svoje. Recce gnimi Jeſus: Nikadarli njeste prosctilli u pjesmieh: Kammi, kogasu odværghli graditegli, bj uccignen temeglni od kraja? Od Gospodina bj to ucigneno, i cjudnovitoje prid occima nasciem. ſa to govorim vami, dachje bittí dighnuto od vas kragljestvo Boſcie, i datichjese Narodu, koichje iſnosit plodde gnegove. I koi budde pasti værh kamena ovega, rastuchjese: a værhu koga budde pasti, skærscitichje gnega. I bivsci cjulli poglavize Posvetnikaa, i Fariſei pricize gnegove, poſnasce da o gnimi govorasce. I isctuchi gnega uſdærſcjati, bojascese mnosctva er kakòono proroka zjegnahu gnega.

SUBOTTA PO DRUGOJ NEDJEGLJ KORIſME.

Sctenje Kgnighaa Poroda. *Pog. 27.*

U dni onè: Recce Rebeka Sinu svomu Jakobu; Cjullàsam Otza tvoga, govoriti s' Eſau brattom tvojem, i rjeti gnemu: Donesi menni od lova tvoga, i ucini jestojsku, da poblagujem, i blagosovim tebbe prid Gospodinom, prie neggo umrem. Sa-

da dake sinko moj, primi svjett moj, i poscjadsci k'staddu, donesi menni dva koſlichja najboglja, da ucinim od gnih jestojske Otzu tvomu, koje dragosno blaguje; koje kada buddesc unieti, i buddeih blagovati, blagosovi tebbe prie neggo umre. Kojoj on odgovorj: ſnásc daje Eſau brat moj cjovjek dlakav, a ja gladdak: akòme uſbudde popipati Otaz moj, i buddeme poſnatti, boimse, da ne zjeni, dasámse ja gnim htio narugati, i navedem værh menne proklestvo na mjesto blagosova. Komu matti: Værh menne buddi, recce, to proklestvo, sinko moj: Samo sluscjaj glás moj, i poscjadsci, donesi, koja rekoh. Otide, i donese, i poda matteri. Pripravj ona jestojske, kakòono ſnadiasce, daje ugodno Otzu gnegovu. I haglinami Eſau veoma dobriem koje pri sebbi imasce u kuchi, odjede gnega; i koſcize koſlichjaa ovj oko rukaa, i vrata golo pokrj. I poda smok, i krusceze, koje bjesce iſpekla, prida. Koje budduchi unio, recce: Otce moj? A on odgovorj: Cjujem. Tkosi ti sinko moj? I recce Jakob: Jasam Eſau pærvorodjeni tvoj: Ucinih, kakòonòsi naredio menni. Ustanni, sjeddi, i blaguj od lova moga, neka blagosovi menne duscja tvoja. Opeta Iſak Sinu svomu: Kojemsi nacinom, recce, tako bærſo mogo nachi, sinko moj? Koi odgovorj: Hotjenje Boſcie bj, da bærſo prema menni doghje scto hotiah. I recce Iſak: Pristupi ovamo, da teghnem tebbe, sinko moj, i kuscjam jesilli ti sin moj Eſau, alli ne. Pristupi on k'Otzu, i popipavsciga, recce Iſak: Glás ſaisto, glás Jakobov jest; alli rúke, rúkesu Eſauove. I ne poſnaga, er dlakave ruke priliku stariega bjehu uslikovale. Blagosivjajuchi dake gnega, recce: Tisi moj sin Eſau? Odgovorj: Jasam. A on, donesi, recce, menni jestojske od lova tvoga, sinko moj, neka blagosovi tebbe duscja moja. Koje pridane bivsci blagovo, podàmu i vina; kogàse napivsci, recce gnemu: Pristupi k'menni, i daj menni zelov sinko moj. Pristupi, i zelòvaga. I netom ochjutje od haglinaa gnegovieh miris, blagosivjajuchiga, recce: Evo mirisanje sina moga, kakòono mirisanje poglja punna, kogàje blagosovio Gospodin. Dao tebbi Bogh od rose nebeske, i od pretillosti ſemaglske obilnos pscenize i Vina. I ſluſcili tebbi puzi, i klagnalise tebbi koljena. Buddi ti Gospodar bratje tvoje, i prighibalise prid tobbom Sinovi mattere tvoje. Ko uſbudde proklinati tebbe, buddi on proklet; a ko budde blagosivjati tebbe, blagosovaàse napunio. Isctom Iſak bjesce sværscio bessiedovanje, i iſiscjadsci Jakob iſvan; doghje Eſau: i gottove jestojske iſ lova donese Otzu, govorechi: Podighnise Otce moj, i blaguj od lova sina tvoga, da menne blagosovi duscja tvoja. I recce gnemu Iſak: A tkosi ti? Koi odgovori: Jasam sin tvoj pærvorodjeni Eſau. Ostade Iſak ſabuscen veoma, i vechje neggòse moſce vjerrovati, cjudechise, recce: Koje dake oni, koi mallo prie uhitjen lov donese menni, i blagovah oda svieh prie neggo ti doghje? I blagosovih gnega, i bittichje blagosovjen. Cjuјuchi Eſau bessjedenja otcina ſariknu vapjenjem velickiem, i raſcjagljen recce: Blagosovi joscter i menne, Otce moj. Koi recce: Doghje brat tvoj podhibno, i primi blagosov tvoj. A on prilosсj: Pravedno ſvano bj ime gnegovo Jakob: ermèje privario etto drughi krat: Pærvorodjena moja od prie uſe; a sada drughi krat prigrabiòmie

blagosov moj. I opeta Otzu recce: Toli njesi sahranio i menni blagosov? Odgovorj Isak: Gospodarasàmga tvoga postavio, i svusam bratju gnegovu pod slúscbu gnegovu podjarmio: pscenizom i vinom ustanovittiòsam gnega: a nakon ovega, sinko moj, sctochju vechje uciniti tebbi. Komu Esau recce: jedali samo jedan blagosov imasc Otce? Blagosovi, prosim, joscter i menne. I placcjuchi jaukanjem velickiem, ganuvscise Isak, reccemu: U pretillosti semglje, i u rosi Nebba s' gara, bittichje blagosov tvoj.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Pog. 15.*

U onó vrieme: Recce Jesus Fariseom, i Pisaozem pricizu ovu: Cjovjek gneki imoje dva Sina, i recce mlagi od gnih Otzu: Otce daj menni dio imanja, koise menni pristoi. I rasdjeli gnim imanje. I ne nakon mnogo danaa, pokupivsci sva, sin mlagi putnicki otide u dærscjavu daleku: i ondi rassu imanje svoje, scivuchi rasbludno. I isa kako potrati svaka, ucinjse glád velik u dærscjavi onoj: i pocè on potrebovati. I otide, i udvorise jednomu od gradjanaa dærscjave one. I poslaga u selo svoje, dabi passo prasze. I scjudiasce napuniti tærbuh svoj sceludom, koga praszi scderahu; i nikomu ne dàvasce. Alli u se poværnuvscise, recce: Kolizi naimenizi u kuchi Otza moga obilluju krussima, a ja ovdi od gláda ghinem? Ustatchju, i pochju k' Otzu momu, i rjetchju gnemu: Otce, sagrjesciòsam prid Nebbom, i prid tobbom: jur njesam dostojan svàtse sin tvoj: ucini menne, kakòono jednoga od naimenikaa tvoieh. I podighnuscise, doghje k' Otzu svomu. I budduchi joscter daleko, vidjega Otaz gnegov, i gannuse na millosærdje, i potærcjajuchi sagærliga, i zelova. I reccemu sin: Otce, sagrjesciòsam prid Nebbom, i prid tobbom: jur njesam dostojan svatse sin tvoj. Recce tad Otaz slugam svoiem: Bærso isnesite odjechju najboglju, i obuzite gnega, i postavite pærsten na ruku gnegovu, i okolize na noghe gnegove: i dovedite junza opretigljena, i ubite, i blagujmo, i gostimose: ovibo sin moj umro biasce, i oscivioje, biasce poghinuo, i naghjèse. I pocesce blagovati. A biasce sin gnegov starii u poglju: i vrachjajuchise, kadse priblisci k' kuchi, sacju svirenje i tanze: I sasva jednoga od slugaa, i upita: scto ovo biasce? A on reccemu. Brat-je tvoj doscjo, i ubieje Otaz tvoj junza opretigljena, ereje gnega primio sdrava. Rasærcise tada, i ne htiasce uljestiti. Otaz dake gnegov isiscjadsci, pocega moliti. A on odgovarajuchi, recce Otzu svomu: Etto toliko godisctaa sluscim tebbe, i njesam sapovjed tvoju nikadar pristupio, i nikadar njesi dao menni kòslichja, dabihse pogostio s' priateglima moiem: Alli poklie doscjao sin ovi tvoj, koije proscdro imanje svoje s' bludnizami, ubiosimu junza opretigljena. A on recce gnemu: Sinko, tisi vasda samnom, i sva moja, tvojasu: a gostitise, i vesselitise potrebovasce, er brat ovi tvoj umrò biasce, i oscivioje; isgubio biascese, i nascjoseje.

NEDJEGLJA TRECHJA KORISME.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Effesianom. *Pog. 5.*

Bratjo: Buddite nasljednizi Boscii, kakòono sinovi pridrasi: i ho-

dite u gljubavi, kakòono i Issukærst gljubioje nas, i pridoje sebbe istoga ʃa nas prikaʃanje, i posvetilisćte Bogu na miris sladosti. A blúdnos, i kojamudrago necistochja, illi lakomos, nekse i ne imenuje meghju vami, kakòonòse pristoi svetiem: illi ghnusnost, illi ludo govorenje, illi bludnorjesctvo, sctoje ne pristojno; dalli veehma uʃdavanje hvalaa. Ovobo ʃnajte raʃumjejuchi, da njedan blúdnik, illi necist, illi lakomaz, u cemuse ʃabavglja kipocjastjenje, bitchje basctinik u kragljestvu Issukærstovu, i Boʃciemu. Nekavas itko ne privari tasctiem rjecima: Er radi oveʃieh dohodi særʃcba Boʃcia vœrh Sinovaa neposluscnieh. Nemojte dake bitti druʃcbenizi gnihovi. Bilistebo njeghda tmine: a sadaste svjetlos u Gospodinu. Kakóono Sinovi svjetlosti hodite: A plód svjetlosti uʃdærsoise u svakoj værsti dobrote, i pravednosti, i istine.

 Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Pog. 15.*

U onò vrjeme: Biasce Jeʃus iʃgonechi Hudobu, i ona bjesce niema. I bivsci iʃaghno Hudobu, progovori niemaz, i ʃacjudisecse mnosctva. Njeki tada od gnih rekosce: Po Belzebubu poglavizi Hudobaa iʃgoni Hudobe. A ini kuscjajuchiga, iʃkahu od gnega ʃlamenje s'Nebba. Alli on raʃumjuchi misli gnihove, reccein: Svako kragljestvo u sebbi istomu raʃdjegljeno raʃruscitichjese, i kuchja u kojoj nema jedinstva unisctitchjese. Tolije i Sotona u sebbi istoj raʃdjegljena, kakochjese uʃdærʃcjati kragljestvo gne? Govoritebo, da po Belzebubu ja iʃgonim Hudobe. Da ako ja po Belzebubu iʃgonim Hudobe, Sinovi vasci po komu iʃgone? ʃatochje oni bitti sudzi vasci. Toli po kreposti Boʃciej ja iʃgonim Hudobe, ʃaistoje dosclo vami kragljestvo Boʃcie. Kada jaki oruʃcjanik cjuva dvór svoj, u mirusu svaka koja uʃdærʃci. Toli jacci od gnega dohodechi, budde pridobitti gnega, svakolika oruʃcia gnegova odnietichje, u kojase uʃdasce, i pljenechje gnegove raʃdjeliti. Ko nije samnom, protiva menni jest: i koi ne kuppi samnom, rasipa. Bivsci necisti Dúh iʃiscjo iʃ cjovjeka, idde po mjestieh pustoscnieh isctuchi pokoja: i ne nahodechi, govori: Povratichjuse u kuchju moju, od kudasam iʃiscjo. I bivsci doscjo, nahodi gnu metlami pometenu, i urescenu. Tada idde, i uʃima sobbom sedam inieh Duhovaa gorrieh od sebbe, i uljehsci pribivaju ondi. I ucinese najposledgna onega cjovjeka gorra od pærvieh. I dogodise da cim ova on govorasce, uʃdighnuvsci glás gneka ʃcena iʃ meghju púka, recemu: Blaʃcena utroba, kojateje nosilla, i pærsi, kojesi siso. A on recce: Pacek blaʃceni, koji sluscjaju rjec Boʃciu, i obsluʃcjuju gnu. Vjerrujem.

PONEDJENIK PO TRECHJOJ NEDJEGLI KORIʃME.

Sctenje Kgnighaa Kragljevaa. 4. *Pog. 5.*

U dni onè: Naaman poglaviza bojnietva kraglja Surie, bjesce cjovjek od mnoghe zjenne i posctenja prid Gospodarom svejem: Er po gnemu poda Gospodin sahragnenje Surii; a bjesce cjovjek jaki, i bogat, alli gubav. A biahu iʃisoli iʃ Surie lupeʃci, i ʃarobjenu bjehu dovelli od ʃemglje Iʃraelske djevoj-

cizu mallahnu, koja bjesce na sluſcbi ſcene Naamanove, koja recce Gospogi svojoj: Oh da bjesce poscjo Gospodar moj k'Proroku, koije u Samarii, ſaistobiga oſdravio od gubbe koju ima: Uljeſe dake Naaman k'Gospodaru svomu, i navjestj gnemu, govorechi: Ovakòje, i ovako bessjedila djevojciza ſemglje Iſraelske. I reccemu krágl od Surie: Pogi, i poslatichju kgnighe kraglju Iſraelskomu. Koi bivsci otiscjo, i ponnio sobbom deset talenataa srebærnieh, i scés tissuchjaa ſlatnieh pjenesaa, i deset promjenaa haglinaa, donese kgnighe kraglju Iſraelskomu oviemi riecima: Kada buddesc primiti kgnigu ovu, ſnáj dasam poslo k'tebbi Naamana slugu moga, daga oſdravisc od gubbe gnegove. I bivsci prosctio krágl Iſraelski kgnighe, raſdrie haglinne svoje, i recce: Tolisam Bogh ja, da mogu ubiti, i oſcivjeti, ereje ovi poslo k'menni, da oſdravim cjovjeka od gubbe svoje? Paſite, i gledajte, da ſgodde iscte protiva menni. Scto bivsci cjuo Eliſeo cjovjek Boſcii, to jest daje raſdro krágl Iſraelski haglinne svoje, posla k'gnemu, govorechi: Cemusi raſdro haglinne tvoje? Neka doghje k'menni, i uſaſna, da ima Prorok u Iſraellu. Doghje dake Naaman s'kognimi, i s'kociami, i sta kod vrataa kuchje Eliſeove: i posla k'gnemu Eliſeo navjesnika, govorechi: Pogi, i umise sedam krat u Jordanu, i primitichje ſdravje putt tvoja, i occistichjescse. Rasærcen Naaman odhodiasce, govorechi: Zjenih, dachje iſiti k'menni, i stavsci ſaſvati ime Gospodina Boga svoga, i teghnuti rúkom svojom mjesta gubbava, i oſdraviti menne. Toli njesu beglje Abana, i Farfar rjeke Damaska, od svieh vodaa Iſraelskieh, dasc operem u gnih, i occistim? Bivscise dake odvrátio, i odhodechi rasærcen, pristupisce k'gnemu slughe svoje, i bessjedisce gnemu: Otce, i datie stvar mucnu reko Prorok, ſai ſto imobi uciniti: koliko vechje, budduchiti sada reko: umise, i occistichjescse? Poghje, i oprase u Jordanu sedam krat po bessjedenju cjovjeka Boſciega; i povratise putt gnegova, kakòono putt djetescza mallahnoga, i occistise. I vrativscise k' cjovjeku Boſciemu sa svomkolikom drúſcbom svojom, doghje, i sta prid gnim, i recce: Istinito poſnam, da nije inoga Boga u svojkolikoj ſemgli, iſvan onoga u Iſraellu.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Pog. 4.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus Fariſeom: Rjetichjete ſa isto menni ovu priliku: Ljecnice ljeci tebbe istoga. Sva kojasmo cjulli ucignena u Kafarnaum, ucini i ovdi u rodnomu mjestu. I recce: U istinu govorim vami, da nijedan Prorok primgljen-je u svomu rodnomu mjestu. U istinu govorim vami, da mnoghe udovize bjehu u Iſraellu u dni Ilie, kada ſatvoreno bj Nebbo tri godiscta, i scés mjesezaa, i biasce glaad velik po svoj ſemgli: i k'njednoj od gnih bj poslan Ilia, neggo u Sareftan Sidoninski k'ſceni udovizi. I mnoſi gubavzi bjehu u Iſraellu u vrjeme Eliſea Proroka: i njedan od gnih bj occisctjen, neggo Naaman Surianin. I napunniscese svi u Skupsctini særſcbe, ova sluscjavsci. I podigoscese, i iſtjerascega iſvan gráda, i povedoscega tja dò værha gorre, nad kojom bjesce sagradjen grád gnihov, dabiga værghli. A on prohòdechi po sred gnih, grediasce.

UTORNIK PO TRECHJOJ NEDJEGLI KORIʃME.

Sctenje Kgnighaa Kragljevaa. 4. *Pog. 4.*

U dni onè: ʃcena gneka vapiasce k' Eliʃeu Proroku, govorechi: sluga tvoj moj múʃc umroje, i ti ʃnásc, da sluga tvoj bojascese Gospodina: I evoje ʃaimallaz doscjo, ʃa uʃeti dva sina moja na sluʃcbu svoju. Kojoj recce Eliʃeo: Scto hochjesc, da ucinim tebbi? Rezimi, scto imasc u kuchi tvojoj? A ona odgovorj: Ja sluʃcbeniza tvoja nejmam drugo u kuchi mojoj, neggo mallo ulja, kojemse pomaʃcem. Kojoj recce: Pogi, prosi u ʃajam oda svieh susjedaa tvoieh súde práʃne, ne malloih. I uljeʃi, i ʃatvori vráta tvoja kad buddesc u nutra bitti ti, i sinovi tvoi: i stavgljaj odonud u sve súde one: i kada uʃbuddu punni bitti, dighnutichjesc. Poghje dake ʃcena, i ʃatvorjse u kuchju sa svoiem sinovima: oni podavahu súde, a ona uljevasce. I bivsci punni súdi, recce sinu svomu: Donesimi joscter súd. I ón odgovorj: Ne imam. I prista ulje. Poghje tada ona, i pripovidje cjovjeku Boʃciemu; A on recce: Pogi, prodaj ulje, i vráti ʃaimaozu tvomu: a ti, i sinovi tvoi ʃcivite ostaliem.

✠ **Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Pog. 18.***

U onò vrjeme: Recce Jeʃus Ucenikom svoiem: Ako budde sagrjesciti protiva tebbi brat tvoj, pogi, i pokarajga meghju tobbom i gnim samiem. Ako tebbe budde posluscjati, bittichjesc dobio brata tvoga: tolite ne budde posluscjati, povedi s'tobbom josc jednoga, illi dvoizu, neka u ustieh dvoize illi troize ustanovitise svaka rjec. Toli gnih ne budde sluscjati, rezi Zærkvi. I ako ni Zærkvu uʃbudde sluscjati: zjeniga, kakòono poganika, i Zarinika. U istinu govorim vami: kojagodjer buddete svéʃati værh ʃemglje, bittichje svéʃana i na Nebbu; i kojagodjer buddete odrjesciti na ʃemgli, bittichje odrjescena i na Nebbu. Opeta govorim vami: da ako dva od vas pogodese na ʃemgli ʃa pitati kojumudrago stvár, bittichjeim udjegljena od Otza, koije na Nebesieh. Gdjesubo dvoiza, illi troiza skupjena u ime moje, ondisam ja po sred gnih. Tada pristupajuchi k'gnemu Petar, recce: Gospodine kolikratchje sagrjesciti protiva menni brat moj, i prasctatichju gnemu? Do sedam krat? Govori gnemu Jeʃus: Ne govorim tebbi do sedam krat, neggo do sedamdeset sedam krat.

SRJEDA PO TRECHJOJ NEDJEGLI KORIʃME.

Sctenje Kgnighaa Ishoda. *Pog. 20.*

Ovà govori Gospodin Bogh: Posctui Otza tvoga, i matter tvoju, da buddesc dugoʃcivjeti na ʃemgli, kojuchje datti tebbi Gospodin Bogh tvoj. Nechjesc ubiti. Nechjesc blúdne grjesciti. Nechjesc krastiti. Nechjesc govoriti suproch iskærgnemu tvomu krivo svjedocjanstvo. Nechjesc poʃcjudjeti kuchju iskærgnega tvoga. Nechjesc poʃcegljeti ʃcenu gnegovu, ni slúgu, ni sluʃcbenizu, ni vola, ni oslichja, ni iscta sctoje gnegovo. I vas púk sluscjasce gláse, i mugne, i ʃvék trúbglje, i paʃiasce gorru koja dimgljasce: i pristrasceni, i predanjem priuʃeti stasce daleko, govorechi Moiʃessu: Govori ti nami, i sluscjatichjemo: Neknam ne govori Gospodin, da po

nesrechi nebismo umærli. I recce Moiſes púku: Nemojtese bojati: Doscjoboje Bogh kuscjati vas, i nekabi stráh gnegov bio u vami, i nebuddete grjesciti. I sta púk iſ daleka: A Moiſes pristupj k' maghli, u kojom bjesce Bogh. Recce joscter Bogh Mojſessu: Ovachjesc rjeti sinnovom Iſraelloviem: Viste vidjeli, kakosam govorio vami s'Nebba. Nechjete uciniti bogove srebærne, nittichjete ciniti bogove ſlátne. Otar od ſemglje mennichjete uciniti, i prikaſatichjete værh gnega posvetiliscta, i vasce svedbe mira, ovze vasce, i volove, na svakomu mjestu posvechjenu uspomeni imena moga.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Pog. 15.*

U onò vrjeme: Pristupisce k' Jeſussu iſ Jeruſalema pisaozi, i Fariſei, govorechi: ſascto Ucenizi tvoi pristupaju naredbe starieh? Ne umivajubo rúke svoje, kad kruha blaguju. A on odgovarajuchi, recce gnimi: a vi ſascto pristupate ſapovjed Boſciu radi naredbe vasce? Rekoboje Bogh: Posctuj Otza, i Matter. I, tko budde prokleti Otza, illi Matter, nek budde smærtim pedepsan. A vi govorite: kogodjer budde rjeti Otzu, illi Matteri, dár koigodjer od menne ucignen, tebbichje pruditi: i ne budde posctovati Otza svoga, illi matter svoju; i tasctuste ucinilli ſapovjed Boſciu radi naredbe vasce. Liſimirzi, dobroje prorokovo o vami Iſaia, govorechi: Púk ovi ustima sctuje menne: a særze gnih dalekoje od menne. I beſ koristi cjaste menne, ucechi nauke, i ſapovjedi gljudske. I doſvaosci k'sebbi mnosctva, recce gnimi: Sluscjajte, i raſumjejte. Ne scto ulaſi u usta ozkværgnuje cjovjeka; neggo scto iſhodi iſ ustaa ono ozkværgnuje cjovjeka. Tada pristupajuchi Ucenizi gnegovi, rekoscemu: ſnáscli ti da Fariſei, cjujuchi rjec ovu, smutilisuse? A on odgovarajuchi, recce: Svako usadjenje, koje nije usadio Otaz Nebeski, bittichje iskorjepjeno. Ne brinitese gnimi: Sljepisu, i vodzi sljepazaa: A sljepaz, ako vodi sljepza, obba dva u jamu paddaju. Odgovarajuchi tada Pettar, recce gnemu: Istomaci nami pricizu tu. A on reccè: Joscterste i vi beſ raſuma? Nè raſumjete, da sve scto u usta ulaſi, u tærbuh idde, i u prohod iſmechjese? A koja iſhodde iſ ustaa, iſ særza iſlase, i ta ozkværgnuju cjovjeka. Iſ særzabo iſlaſe misljenja ſla, ubojstva, prigljubovstva, blúdnosti, lupesctine, kriva svjedocjanstva, psovanja. Ovasu, koja ozkværgnuju cjovjeka: A ne umiveniemi rukami blagovati, ne ozkværgnuje cjovjeka.

CETVÆRTAK PO TRECHJOJ NEDJEGLI KORIſME.

Sctenje Jeremie Proroka. *Pog. 7.*

U dni onè: Govorioje menni Gospodin, velechi: Stanni na vratieh od kuchje Gospodinove, i pripovjedaj ondi rjec ovu, i rezi: Sluscjajte rjec Gospodinovu svi sinovi Jude, koji ulaſite proſ vráta ova, ſa poklonitise Gospodinu. Ova govori Gospodin vojskaa, Bogh Iſraellov: Ponapravite djella vascja, i vascja chjutjenstva: i pribivatichju s' vami u mjestu ovomu. Nemojtese uſdati u one rjeci laſcbene govorechi: Zærkva Gospodinova, Zærkva Gospodinova, Zærkva Gospodinova jest. Er ako vi dobro uporavite djella vascja, i chjutjenstva vascja; ako buddete pravedno súdi-

ti meghju cjovjekom, i iskærgniem gnegoviem, priscjaozu, i Siroti, i udovizi ne buddete krivo uciniti, nitti kærv pravednu uʃbuddete proliti u mjestu ovomu, i ʃa bogovima tughiemi ne buddete hoditi na ʃlo vami istiem, pribivatichju s'vami u mjestu ovomu, u ʃemgli, kojusam podo Otzem vasciem od vjeka do vjekaa: govori Gospodin Svemoguchi.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Pog. 4.*

U onò vrjeme: Iʃlaʃechi Jeʃus iʃ Skupsctine, uljeʃe u kuchju Scimunovu. A puniza Scimunova bjesce priuʃeta od velike oghgnize: i priporucisceju gnemu. I prighnuscise prema gnoj, ʃapovidje oghgnizi, i pústi gnu. I oncjàs ustavsci sluʃcjasce gnimi. Bivsci pak sunze ʃasclo, svi koji imahu bolesnikaa od raʃliziech nemochii, dovodiahuih k'gnemu. A on na svake rúke postavgljajuchi, oʃdravgljasceih. I iʃhodiahu Hudobe iʃ mnoʃieh, vikajuchi, i govorechi: Tisi Sin Boʃcii: I pokaravsci ne dopustavasce gnimi govoriti, ʃnadiahubo daje on Issukærst. I budduchi osvanuo dan, iʃiscjavsci grediasce u pustoscno mjesto, a mnosctva iʃiskovahu gnega, i doghjosce do gnega, i uʃdærʃcjahuga, dase nebi odjelio od gnih. Koiem on recce: potrebuje, da i iniem gradovim ja navjestim kragljestvo Boʃcie: ʃatobosam poslan. I pripovjedasce u Skupsctinah Galilee.

PETAK PO TRECHJOJ NEDJEGLI KORIʃME.

Sctenje Kgnighaa Broja. *Pog. 20.*

U dni onè: Sastascese Sinovi Iʃsaellovi protiva Moiʃessu, i Aronu: i uʃbugneni rekosce: Podajte nami voddu, da piemo. I Moiʃes i Aron, (ostavivsci mnosctvo) uljeʃosce u pribivaliscte od Uvjeta, i padosce niccize na ʃemglju, i ʃaupisce k'Gospodinu, i rekosce: Gospodine Boʃce, uslisci vapjenje púka ovega, i otvori gnimi blago tvoje, vrello vode ʃcive, neka napojeni, pristanu mærmosciti. I prikaʃase slava Gospodinova værhu gnih. I govorioje Gospodin Moiʃessu, velechi: Uʃmi scibiku, i sakupi púk, ti, i Aron brat tvoj, i rezite kamenu prid gnimi, i onchje datti vodde. I kada buddesc iʃvestiti voddu iʃ kamena, napitichjese sve mnoʃctvo, i gnegove ʃcivine. Uʃe dake Moiʃes scibiku, koja stasce prid lizem Gospodinoviem, kakòonomu bjesce naredio, i skupivsci mnoʃctvo prid stjenu, recce gnimi: Sluscjajte odmetnizi, i nevjernizi: Hochjemoli mochi iʃ kamena ovega voddu iʃvaditi vami? I bivsci uʃdighnuo Moiʃes rúku, udarajuchi scibikom dvakrat stjenu, iʃidosce vodde priobilne, tako da piasce púk, i ʃcivine. I recce Gospodin Moiʃessu i Aronu: Er njeste menni vjerovali, ʃa occitovati svetignu moju prid Sinovima Iʃraelloviem, nechjete uvestiti ovi púk u ʃemglju, kojuchju podati gnimi. Ova jest voda od protivnosti, gdje Sinovi Iʃraellovi protivilisuse Gospodinu, i on occitovoje svoju svetignu gnimi.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Pog. 4.*

U onò vrjeme: Doghje Jeʃus u grád od Samarie, koise ʃove Sikar, kod basctine, kojuje dao Jakob Joʃeffu sinu svomu. A bjesce ondi kladenaz Jakobov. Jeʃus dake umoren od putovanja, sidiasce tako nad kladenzom. Dobba bjesce oko scesto. Doghje jedna ʃcena iʃ Samarie

ʃazærpsti vode. Govori gnoj Jeʃus: Dajmise napiti. (A ucenizi tada gnegovi bjehu otiscli u grád, dabi jestojske kúpili). Odgovorj dake gnemu ona ʃcena Samaritana: kako igda ti budduchi ʃcjudijo, isctesc pitti od menne, kojasam ʃcena Samaritana? Ne opchjubo ʃciddovi s' Samaritanim. Odgovorj Jeʃus, i recce gnoj: Dabi ʃnalla dár Boʃcii, i tkoje, koi govori tebbi: dajmi pitti: ti moʃce bit bilabi prossila, od gnega, i on dóbi tebbi voddu ʃcivu. Govori gnemu ʃcena: Gospodine, nejmasc u cembi ʃazærpao, i kladenaz dubokje: od kud dake imasc voddu ʃcivu? Tolisi ti vechi od Otza nascega Jakoba, koije dao nami kladenaz ovi, odkle on pioje, i sinovi gnegovi, i stadda gnegova? Odgovorj Jeʃus, i recce gnoj: svak, koi budde pitti vode ove, opetachje ʃcednjeti; a tko uʃbudde pitti vode, kojuchjumu ja datti, nechje ʃcednjeti u vjeke; dalli voda, kojuchju ja datti gnemu, ucinitichjese u gnemu vrello vode, tekuchje do ʃcivota vjecnoga. Govorimu ʃcena: Gospodine, daj menni ovu voddu, da ne ʃcednim, ni dohodim ovdi zrepati. Govori gnoj Jeʃus: Pogi, ʃivni muʃcja tvoga, i dogi ovamo. Odgovorj ʃcena, i recce: Ne imam muʃcia. Govori gnoj Jeʃus: Dobrosi rekla, ne imam muʃcja: Imallasibo pét muʃcjovaa, i koga sada imasc, nije tvoj múʃc: ovosi pravo rekla. Govori gnemu ʃcena: Gospodine, vidim, dasi ti Prorok. Otzi nasci na gorri ovoj klagnallisuse, a vi govorite, da u Jeruʃalemu jest mjesto, gdjenose klagnati trebuje. Recce gnoj Jeʃus: ʃceno, vjerruj menni, daje dosclo dobba, kada ni na gorri ovoj, ni u Jeruʃalemu klagnatichjetese Otzu. Vise klagnate onemu koga ne ʃnáte: mise klagnamo onemu koga ʃnámo: Er spassenje od ʃcidovaa dohodi. Alli dochje dobba, i jur doscloje, kada pravi klagnaozi klagnatichjese Otzu u dúhu i u istini. Er i Otaz take iscte klagnaoze. Bogh jest dúh: i oni, koimuse klagnaju, trebuje dase klagnaju u dúhu, i u istini. Govorimu ʃcena: ʃnám, da ide Messia, koise ʃove Kærst. Kada dake budde dochi, onchje nas nauciti svaka. Govori gnoj Jeʃus: Ja-sam, koi govorim s'tobbom. I tu tako doghjoscc Ucenizi gnegovi: i cjudiahuse, da s'ʃcenom govorasce. Alli itko niemu reko, scto isctese, illi scto govorisc segnom? Ostavj dake muncjellu svoju ʃcena, i otide u grád, i recce onomu púku: Hodite, i vigite cjovjeka, koije menni reko sve sctogodsam ucinilla: Jedali on jest Issukærst? Iʃidosce dake iʃ grada, i doghjosce k' gnemu. U toliko moliahuga Ucenizi, govorechi: Nauciteglju, blaguj. A on recce gnimi: Ja jestojsku imam ʃa blagovati, koju vi ne ʃnate. Govorahu dake meghju sobbom Ucenizi gnegovi: Jedalimuje donio kogod blagovati? Govori gnimi Jeʃus: moja jestojska jest, da cinim hotjenstvo onega, koije poslo menne, i da iʃværscim djello gnegovo. Ne govoriteli vi: josc cetiri mjeseza, i ʃcetva gréde? Evo govorim vami: uʃdighnite occi vasce, i gledajte poglia, kakose jur bjela ʃa ʃcetve. I koi ʃcgne, plátu prima, i kuppi plód ʃa ʃcivot vjecni: neka, i koi sije, ʃaednose uʃveseli, i koi ʃcgne. U ovemubo uʃdærʃcise ona rjeo istinita: jedan sije, a drughi ʃcgne. Jasam poslo vas ʃcgneti, oko cessa njeste vi trúdili: inisu trúdili, a viste u gnih trúde uljeʃli. Od gráda tada onega mnoʃi vjerovasce od Samaritanaa u gnega, radi rjeci ʃcene one, koja svjedocjanstvo iʃvodiasce;

rekomie sva, kojasam ucinilla. Dohodechi dake k'gnemu Samaritani, moliscega, dabi posto ondi. I uſdærſcjase ondi dva dni. I veleih vechje vjerovasce u gnega, radi besjedenja gnegova. I ſceni govorahu: jur ne zjech tvoje besjede vjerrujemo: mibosmo cjulli, i poſnali daje ovi istinito Spassitegl svjeta.

SUBOTTA PO TRECHJOJ NEDJEGLI KORIſME.

Sctenje Daniela Proroka. *Pog. 13.*

U dni onè: Biasce cjovjek, koi pribivasce u Babilonii, po imenu Joakim; I uſe ſcenu imenom Suſannu kchjer Elcinu, veoma ljepu, i Boga bojechju: roditeglibo gne, budduchi pravedni, naucisce kchjer svoju po ſakonu Moiſessovu. A bjesce Joakim bogat vele, i imasce vært bliſu kuchje svoje, i k'gnemuse kuppiahu ſcidovi, bjascebo cjasnii od svieh. I odabrana biahu ono godiscte ſa sudze púka dva starza, o kojem recce Gospodin, daje u Babilonii iſiscla nepravednos od starieh Sudazaa, koise zjegnahu vladaozi púka. Ovi cesto dohodiahu u kuchju Joakimovu, i dohodiahu k'gnimi svi, koji imahu pravdanja. A vrachjajuchise púk oko podne, hodiasce Suſanna scetati po værtu muſcja svòga. I gledahu gnu starzi svaki dán, gdje ulaſasce, i scetasce, i raſcegoscese ſliem pohotjenstvom prema gnoj. I iſgubisce svjetlos raſborstva, i uklonisce occi svoje, ſa ne gledati Nebbo, nittise spomenuti sudaa pravednieh. ſgoddise tada, da paſechi oni dán prigodni: uljese jednom, kakòono biasce obicna s'dviemi samiem djevojkami, i hotje umitise u værtu, biascebo vruchina. I ne bjesce ondi itko, neggo dva starza sakrivena, koji raſgledahu gnu. Recce dake djevojkam: Donesite menni ulje, i pomasti, i vráta od værta ſatvorite, nekàse operem. I bivsci iſiscle djevojke, podigoscese dva starza, i dotekosce k'gnoj, i rekosce: Ettosu vráta od værta ſatvorena, i itko nas ne viddi, a raſceſcenismo u pohotjenstvu tvomu: ſato pogodinam, i ſadovogli poſcjude nasce. Toli ne uſbuddesc htjeti, svjedocitchjemo protiva tebbi, i rjetchjemo daje bio s'tobbom mladich, i da radi toga uſroka, poslalasi djevojke od tebbe. Uſdahnu Suſanna, i recce: Tjeskochjesu menni oda svuda: Er ako ovo buddem uciniti smærtmie: Toli ne buddem uciniti, nechju utechi iſ rúkaa vascieh. Allimije boglje beſ takoga djella upastit u rúke vasce, neggo sagrjesciti prid Gospodinom. I ſavapi glasom veliziem Suſanna: ſavapisce i starzi protiva gnoj. I potece jedan, i otvorj vráta værta. I bivsci cjulli vikanje u værtu sluſcbenizi od kuchje, potekosce kroſ vráta, dàbi vidjelli scto ono biasce. I iſa kako Starzi iſgovorisce, ſasramiscese slughe veoma: nikadarbo taka stvár recena biasce od Suſanne. I svanuo budduchi dán sutrascgni, i bivsci doscjo púk k'muſcju gne Joakimu, doghjosce i dva starza, punna nepravva miscgljenja protiva Suſanni, ſa pogubit-je. I rekosce prid púkom: Poscglite ſvatti Suſannu kchjer Elcie ſcenu Joakima: I tajcjàs poslasce. I doghje s'roditeglima i s'sinovima, i sa svom roſcbinom svojom. Plakkahu dake svojta, i svi koji gnu poſnahu. Podighnuvscise dva starza u sred púka, postavisce rúke svoje værh gláve gne. A ona placcjuchi uſdighnu k'Nebbu occi svoje: særzebo gne imasce uſdanje u Gospodina. I rekosce starzi: Scetajuchi mi sami u værtu, uljeſe ova s'dvie-

ma samiem djevojkami: i ʃatvorj vráta od værta, i iʃpustj od sebbe djevojke. I doghje k' gnoj mládaz, koi bjesce sakriven, i sagrjesci ʃcgnome. A mi budduchi u stráni od værta, i vidjevsci djello opako, potekosmo k' gnimi, i vidjesmoih grjesciti. Alli gnega, ne mogosmo uhititi, biascebo jacci od nas, i otvorivsci vráta pobjeʃce: a ovu bivsci uhitili, upitasmo, koi ono bjesce mladaz, i ne htje opovidjeti nami: od ove stvári mismo svjedozi. Vjerrova gnima mnosctvo, kakòono stariem, i sudzim púka, i ossudisce gnu na smært. ʃaupi tada Suʃanna glasom veliziem, i recce: Boʃce vjecni, koi poʃnasc potajna, koi ʃnásc svaka, od prie neggose ucine, ti ʃnasc kakosu ovi svjedocilli krivo protiva menni: i evo umirem ne bivsci iscta ucinilla od oveʃieh, kojasu ovi ʃlobno iʃmislili suproch menni. I usliscj Gospodin glás gne. I vodjena budduchi na smært, ponuka Gospodin Dúha Svetoga jednoga djetichja mladjahna, komu ime biasce Daniel: i on ʃavapi glasom veliziem: jasam cist od kærvi ove. I obrativscise k' gnemu vas púk, recce: kojeje besjedenje to, kojesi reko? A on stojechi po sred gnih, recce: Takoli ludi Sinovi Iʃraellovi, ne sudechi, ni sctoje istinito poʃnajuchi, ossudiliste kchjer Iʃraellovu? Povratitese na súd, ovibosu krivo svjedocjanstvo rekli protiva gnoj. Vratioseje dake bærso vas púk. I recce gnimi Daniel: Raʃlucite gnih jednoga daleko od drugoga, i suditichju gnih. I bivsci raʃluceni jedan od drugoga, ʃaʃva jednoga od gnih, i reccemu: Ustaranice u dnevieh ʃlieh, sadàsu doscli grjesi tvoi, koje od prie djellovosi, davajuchi ossude ne pravedne, pritiskujuchi pravedne, i slobodne pusctavajuchi krivze, u dobba kad govori Gospodin: Nekrivza i pravedna nechjese pogubitti. Sada dake akòsi gnu vidio, rezi, pod kojemsi stábrom vidio gnih govoriti meghju sobom? Koi recce: Pod triscgljom. I recce tada Daniel: u istinu ʃa tvoju poraʃu slagosi: Evobo Angeo Gospodinov, po ossudi gnegovoj, rasjechichje tebbe na pola. I uklonivsci gnega, ʃapovidje, da doghje drughi, i reccemu: Sjemme Kanaanovo, a ne Judino, ljepos privari tebbe, i poʃcjudjenje privratiloje særze tvoje. Ovako ciniste kchjerami Iʃraellovieм, i one bojechise, govorahu s' vammi: alli jedna kchi Judina nije podniela opacinu vascju. Sada dake rezi menni, pod kojem stábrom nascjosiih govoriti meghju sobbom? Koi recce: pod cesvinom. I reccemu Daniel: U istinu i tisi slago ʃa tvoju poraʃu: stoibo Angeo Gospodinov s' maccem u rúzi date prisjece na pola, i pogubi vas. ʃavika tada sva mnóʃc glasom veliziem, i blagosovisce Boga, koi sahragnuje oneʃieh, koi ufʃaju u gnega. I podighnuscese suproch dviem starzim (bjesceboih pridobio Daniel iʃ gnih ustaa, dasu rekli krivo svjedocjanstvo) i ucinisce gnimi, kakòono oni biahu ʃlo ucinilli protiva iskærgnemu, i pogubisce gnih: i sahragnena bj kærv pravedna u dán oni.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Pog. 8.*

U ono vrjeme: Poghje Jeʃus na gorru Maslinsku, i u svanutje opeta doghje u Zærkvu, i vas púk prighje k' gnemu, i sjedechi uciasce gnih. Dovode tada Pisaozi, i Farisei ʃcenu uhitjenu u prigljubovstvu: i postavisce gnu srjedu, i rekosce gnemu: Naucitegljü ovaje ʃcena sada uhitjena u prigljubovstvu: a u ʃako-

nu ʃapovidioje Moiʃes nami ovake kamenovati. Ti dake scto govorisc? A ovo govorahu, kuscjajuchi gnega, nekabiga moghli obaditi. A Jeʃus prighnuvscise doli, pisasce na ʃemgli pærstom. Alli napredujuchi ispitivatga, podighnuse i recce gnima: Koje beʃ grjeha od vas, pærvi na gnu kami værʃi. I opeta prighnuvscise, pisasce na ʃemgli. A oni cjujuchi ovo: jedan po jedan odhodiahu, pocignuchi od najstarieh: i osta Jeʃus sam, i ʃcena u srjedi stojechi. I podighnuscise Jeʃus, recce gnoj: ʃcenno, gdjesu, kojite obadiahu? Nitko nije tebbe osudio? Koja recce: Nitko Gospodine. A Jeʃus recce gnoj: Nechjute ni ja osuditi: pogi, i vechje nemoj grjesciti.

NEDJEGLJA CETVÆRTA KORIʃME.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Galazianom. *Pog. 4.*

Bratjo upisano jest da Abram imaoje dva Sina: jednoga od sluʃcbenize, a jednoga od slobodne. Alli koi od sluʃcbenize, po puttiseje rodio: a koi od slobodne, po obechjanju; kojasu po pricizi reccena. Ovobosu dva ʃakona. Jedan ʃaisto na gorri Sinajskoj, na sluʃcbenstvo raghjajuchi, kojàje Agar, (Sinaibo gorraje u Arabii, kojaje sadruʃcena s' onom, kojaje sada Jeruʃalem) i sluʃci Sinovimi svoiemi. A oni Jeruʃalem, koije gori, slobodan jest, koije matti nascja. Upisanobo jest; Vesselise neplodnizo, koja ne raghjasc: ʃavapi, i vikaj, koja ne plodisc: vechjeboje Sinovaa ʃapusctene, neggo one koja ima muʃcja. A mi, bratjo, kakoono Iʃak, sinovismo obechjanja. Alli kako onada oni, koise bjesce rodio po putti, progognasce onoga, koi biasce po dùhu; tako i sada. Alli scto govori Pismo? Iʃreni sluʃcbenizu, i gne sina: nechjebo bitti basctinik sin sluʃcbenize, s' sinom slobodne. Dake bratjo njesmo sinovi sluʃcbenize, neggo slobodne: kom slobodom oslobodio-je nas Issukærst.

✠ Sljedechja. S. Evangeglja po Ivannu. *Pog. 6.*

U onò vrjeme: Poghje Jesus priko morra od Galilee, to jest Tiberianskoga: i sljediascega mnóʃc velika, vidiahubo ʃlamenja, koja cignasce værh nemochnieh. Uʃide dake na gorru Jeʃus: i ondi sidiasce s'ucenizim svoiem. A bjesce bliʃu Vaʃam, dán svetcjani ʃcidovski. Bivsci dake podighnuo occi Jeʃus, i vidio, da mnóʃc velika doghje k' gnemu, recce Filippu: Odkudchjemo kúpiti kruha, da poblagujn ovi? A ovo govorasce, iskuscjujuchi gnega: onbo ʃnàsce, scto imasce uciniti. Odgovorj gnemu Filip: Dvie stotine pjenesaa kruha njesu dosta gnimi, da svaki mallahno sctogod uʃme. Govori gnemu jedan od Ucenikaa gnegovieh, Andria brat Scimuna Petra. Jest ovdi djetich jedan, koi ima pét kruhaa jecmenieh, i dvie ribbe: nu sctoje ovo ʃa toliko cegljadi? A recce Jeʃus: Cinitte dase gljudi posade. A bjesce ondi mnoggo sjena. Posadiscese dake gljudi brojem oko pét tisuchjaa. Uʃe dake Jeʃus kruhe, i bivʃci hvale uʃdao, raʃdjeli onesiem, koji sidiahu: Takoghjer i od ribaa, koliko hotiahu. I budduchise nasitili, recce Ucenikom svoiem: Pokuppite ulomke, koisu ostalli, da ne poghinu. Skuppisceih dake, i napunisce dvanes kroscjanjaa ulomakaa od pét kruhaa jecmenieh, koji ostasce oneʃiem, koji bjehu blagovalli. Oni dake gljudi bivsci vidjeli, koje bjesce

slamenje ucinio Jesus, govorahu: evije saisto oni prorok, koi ima dochi na svjet. Alli Jesus posnajuchi da imahu dochi, sa uhititga, i uciniti gnihoviem kragljom: pobjesce opeta na gorru on sam. Vjerrujem.

PONEDJENIK PO CETVÆRTOJ NEDJEGLI KORISME.

Sctenje Kgnighaa Kragljevaa. 3. *Pog. 3.*

U dni onè: Doghjosce dvie scene bludnize k' kraglju Salamunu, i stadosce prid gnim, od koieh jedna recce: Molimte moj Gospodaru ja i ova scena pribivahomo u jednoj kuchi, i rodih pri gnoj u loscnizi. I trechi dán, pokli ja rodih, porodj i ova: A stahomo sajedno, i nitko ini s' nami u kuchi, isvan nas dvoize. Umrje tada sin scene ove ob nóch: spechibo udavj gnega. I ústavsci sred múka nochi, dighnullàje sina moga, is krila sluscbenize tvoje, koja spasce, i namjestiga pri pærsi svoje: a svoga sina, koi bjesce mærtav, postavj pri pærsi moje. I bivscise podighnula ja u jutro, da bih podála mljeka sinu momu, vidjehga mærtva, koga pomgnivije ogledajuchi na svjetlu danu, posnah, da ne bjesce moj, koga biah porodilla. I odgovorj druga scena: Nije tako, kako ti govorisc: neggoje tvoj sin umro, a moj scive. A ona usopet govorasce: lascesc: er sin moj scive, a tvoj umro-je. I na taki nacin natjezahuse prid kragljem. Tada krágl recce: Ova govori: Sin moj scive, a sin tvoj umroje. A ona odgovara: ne, neggoje sin tvoj umro, a moj scive. Recce dake krágl: Donesite mac menni. I bivsci donieli mac prid kraglja, rassjezite, recce, djete scivo na dva djela, i dajte polovizu jednoj, a polovizu drugoj. Alli scena, koje sin bjesce sciv, recce kraglju (smutiscebose unutærnja gne værh sina svoga): Molimte, Gospodaru, podajte gnoj djete scivo, i nemojtega ubiti. A druga usopet govorasce: nek nebudde ni moj, ni tvoj, neggo nekase rasdjeli. Odgovori krágl, i recce: Podajte onoj djete scivo, i nekase ne ubie: Onabo-je matti gnegova. Cju dake vas Israel súd, koga osudi krágl, i usbojascese kraglja, videchi, daje múdros Boscia u gnemu sa ciniti súd.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Pog. 2.*

U onò vrjeme: Blisu bjesce Vasam Scidovaa, i poghje Jesus u Jerusalem: I naghje u Zærkvi prodavaoze volovaa i ovazaa, i golubizaa, i pjenesnike sjedechi. I budduchi ucinio, kakòono bic od konopcichjaa, svieh isaghna is Zærkve, i ovze i volove, i pjenesnikaa prossu mjedi, i tærpese privratj. A oniem, koji prodavahu golubize, recce: Odnesite ta od ovle, i nemojte ciniti kuchju Otza moga, kuchju od tærgovanja. I spomenuscese Ucenizi gnegovi, daje upisano: Goruchja poscjuda posctenja kuchje tvoje doværsci menne. A odgovorisce Scidovi, i rekoscemu: kojem slamenjem kascesc nami, da ova moscesc ciniti? Odgovorj Jesus, i recce gnimi: Rasværsite Zærkvu ovu, i u tri dni usdighnutichju gnu. Rekosce dake Scidovi: Cetærdesti i sces godisctaa gradjenaje bila Zærkva ova, a tichjesc u tri dni podignuti gnu? A on govorasce od Zærkve tjela svoga. I bivsci uskærsnuo od mærtvieh, spomenuscese Ucenizi gnegovi, kako ovo biasce reko: i vjerrovasce Pismu, i govorenju, koje recce Je-

ʃus. A budduchi u Jeruʃalemu na blagh dán vaʃmeni, mnoʃi vjerrovasce u ime gnegovo, videchi ʃlamenja, koja cignasce. A Jeʃus isti ne davascese gnimi, sviehbo ʃnadiasce on: nitti potrebno biasce gnemu, da kogod svjedocjanstvo iʃvede o drugomu: er on po sebbi ʃnasce, scto biasce u cjovjeku.

UTORNIK PO CETVÆRTOJ NEDJEGLI KORIʃME

Sctenje Kgnighaa Ishoda. *Pog. 32.*

U dni onè: Recce Gospodin Moiʃessu, govorechi: Sidi ʃ'gorre: púk tvoj, kogasi iʃveo iʃ ʃemglje Egipta, sagrjesciqje. Odstupilisu bærʃo s'púta, kogasi gnim ukaʃo: i ucinilisu sebbi junza slivena, i poklonilisumuse, i prikaʃcivajuchimu posvetiliscta, rekosce: Ovisu Bogovi tvoi Iʃraelle, kojisute iʃvelli iʃ ʃemglje Egipta. I opeta recce Gospodin Moiʃessu: Vidim, daje ovi púk tværdoglav: pústime, dase rasærdi ghgnjev moj protiva gnimi, i daih unisctim, i ucinitichju tebbe poglavizom værh naroda velika. A Moiʃes moliasce Gospodina Boga svoga, govorechi: Cemu, Gospodine, særcise ghgnjev tvoj protiva púku tvomu, kogasi iʃveo iʃ ʃemglje Egipta, s'jakostim velickom, i rúkom hrabrenom? Molimte, neka ne reku Egipzii: podhibno iʃveoje gnih, dabiih pobio na gorrah, i satro iʃ ʃemglje: nekse utaʃci særgba tvoja, i prósti opacinu púka tvoga. Spomenise od Abrama, Iʃaka, i Iʃraella slugaa tvoieh, koiemsise ʃakleo tobbom istiem, govorechi: Uʃmnoʃcitichju sjemme vasce, kakòono ʃvjeʃde od Nebba: i svukoliku ʃemglju ovu, o kojojsam govorio, dattichju sjemmenu vascemu, i posvoitichjete gnu ʃa vaʃda. I utaʃcise Gospodin, i ne ucini ʃlo púku svomu, kako biasce reko.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Pog. 7.*

U onò vrjeme: budduchi jur proscla poloviza danaa svetcjanieh, poghje Jeʃus u Zærkvu, i uciasce. I cjudiahuse ʃcidovi, govorechi: Kako ovi kgnighe umje, ne budduchi ucio? Odgovorj gnim Jeʃus, i recce: Moj nauk nije moj, neggò onega koije menne poslo. Kogod budde htjetti iʃværsciti hotjenje gnegovo, poʃnatichje jelli nauk od Boga, alli ja po menni istomu govorim. Koi po sebbi istomu govori, slavu svoju isctc: a koi iscte slavu onega, koigaje poslo: ovije istinaz, i nije u gnemu nepravda. Nielivam Moiʃes dao ʃakon, i niko od vas obslusciva ʃakon? ʃasctome isctete pogubitti? Odgovorj mnosctvo, i recce: Hudobu imasc: tkote iscte pogubitti? Odgovorj Jeʃus, i recce gnim: Jedno djello ucinih, i svise cjudite: Nu Moiʃes daoje vami obreʃanje (ne kako da dohodi od Moiʃessa, dalli od Otazaa), i u subottu obreʃujete cjovjeka. Ako obreʃovanje prima cjovjek u subottu, ʃa ne pristupit ʃakon Moiʃessov: na mennese særcite, ersam svega cjovjeka oʃdravio u subottu? Nemojte súditi pò ʃdvorgniem prikaʃam; neggo pravedno súdite. Govorahu dake gneki iʃ Jeruʃalema: Nieli ovi, koga isctu pogubitti? Etto ocito besjedi, i nisctamu ne govore. Tolisu istinito poʃnali poglavize, daje on Kærst? Alli ʃnámo ovoga, od kudaje: a Kærst kada budde dochi, itko neʃna, odkleje. Vapiasce dake ucechi u Zærkvi Jeʃus, i govorechi: I menne ʃnáte, i od kudasam ʃnáte: i od menne istoga njeʃam do-

scjo, allie istinit oni, koije poslo menne, koga vi ne ſnáte. Jaga ſnám, ersam od gnega, i on jest menne poslo. Iskahu dake uhititi gnega: a niko ne prostrie rúku na gnega, ne bjescebo josc doscIo dobba gnegovo. A mnoſi od púka vjerrovasce u gnega.

SRJEDA PO CETVÆRTOJ NEDJEGLI KORIſME.

Sctenje Ezekiela Proroka. *Pog. 36.*

Ovà govori Gospodin Bogh: Posvetitichju ime moje velicko, koje ozkværnjeno jest u narodieh, kogaste ozkværnuli po sred gnih: neka uſaſnaju narodi, dassam ja Gospodin, kadaværh vas uſbuddem cinit poſnati svetignu moju prid gnimi. Dighnutichjubo vas iſ narodaa; i pokuppitichju vas iſ svieh kolizieh ſemagljaa, i privestichju vas u ſemglju vascju. I iſlitichju værh vas voddu cistu, i bittichjete is-cistjeni oda svieh ozkværgnenjaa vascieh, i oda svieh kolizieh hipovaa vascieh ocistitichju vas. I podatichju vami særze novo, i dúha novoga postavitichju po sred vas; i dighnutichju særze kamenito iſ putti vasce, i datichju vami særze od mesa. I stavitichju dúha moga po sred vas, i cinitichju, da u ſapovjedieh moieh gredete, i ſakone moje obsluſcite, i djellujete. I pribivatichjete u ſemgli, kojusam dao Otzem vasciem; i bittichjete púk moj, a jachju bitti Bogh vasc: govori Gospodin Svemoguchi.

Sctenje Iſaie Proroka. *Pog. 1.*

Ovà govori Gospodin Bogh: Operitese, buddite cisti, dighnite opacinu miscgljenjaa vascieh s' occih moieh: pristannite ſlobno ciniti, naucitese dobro djellovati: isctite pravednost, podpomoſite potiscteno-ga, právdu cinite siroti, branite Udovizzu: i hodite, i tuſcitese na menne, govori Gospodin: ako uſbuddu bitti grjesi vasci kakòono grimiſ, objelitichjese kakòono snjegh; i ako buddu bitti zærgljeni kakòono zærv grimiſni, bittichje bjeli kakòono vunna. Ako buddete htjetti, i sluscjati menne, plodde ſemglje blagovatchjete, govori Gospodin Svemoguchi.

 Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Pog. 9.*

Uonò vrjeme: Mimohodechi Jeſus, vidje cjovjeka sljepa od porodjenja: i upitascega Ucenizi gnegovi: Nauciteglju, cigovaje krivina, ovega, alli roditegljaa gnegovieh, erseje rodio sljep? Odgovori Jeſus: Nittije ovi sagrjescio, ni roditegli gnegovi; alli nekase ocittuju djella Boſcia u gnemu. Trebuje, da ja cinim djella onega, koije poslao menne, dokleje dán: Grede noch, kada itko ne moſce djellovati. Doklegodsam na svjetu, svjetlos-sam svjeta. Ova bivsci reko, pgljunnu na ſemglju, i ucinj kalo slinnom: i pomaſa kalom værh occii gnegovieh, i reccemu: Pogi, umise u lokvi od Siloè, (sctose tomaci Poslan). Otide dake, i umjse, i doghje videchi. Dake susjedi, i koiga biahu od prie vidjeli prositi, govorahu: Nieli ovi, koi sjediasce i prosiasce? Jedni govorahu: ovije. A druſi, nikako, neggoje prilicjan gnemu. A on govorasce: jasam oni. Govorahu dake gnemu: kojemsuse nacinom otvorille occi tvoje? Odgovorj: oni cjovjek, koise ſove Jeſus, kalo ucinj, i pomaſa occi moje, i reccemi: Pògi na lokvu Siloe, i umise. I poghjoh, i umihse, i vidim. Rekosce dake gnemu: Gdjeje on? Recce: neſnam. Privode k' Fariseom

onega, koi bjesce bio sljep. A bjesce subotta, kada ucinj kálo Jeʃus, i otvorj occi gnegove. Opeta dáke ispitivahu gnega Fariʃei, kojem nacinom bjesce progledo. A on recce gnimi: káloje postavio menni værh occii, i umihse, i vidim. Govorahu dake gneki od Fariʃeaa: Nije ovi cjovjek od Boga, koi subottu ne obsluʃcjuje. A ini govorahu: Kako cjovjek grescnik moʃce ova ʃlamenja ciniti? I nesklad meghju gnima bjesce. Govore sljepzu dáke opeta: Ti, scto govorisc od onega, koije otvorio occi tvoje? A on odgovorj: daje Prorok. Ne vjerrovasce dáke ʃcidovi, da on bjesce bio sljep, i da bjesce progledo, dociem doʃvasce roditeglje onega, koi biasce progledo; i upitasce gnih, govorechi: jelli ovo sin vasc, koi vi govorite, daseje rodio sljep? Kako sada dáke vidi? Odgovorisce gnimi roditegli gnegovi, i rekosce: ʃnámo, da ovi jest sin nase, i daseje rodio sljep: alli kako sada vidi, ne-ʃnámo: i koje occi gnegove otvorio, mi ne ʃnámo: gnega upitajte, godiscta ima, neka on od sebbe bessjedi. Ova rekosce roditegli gnegovi, erse bojahu ʃcidovaa: biahubo odredili ʃcidovi, da, ako tkogod buddega spoʃnat ʃa Issukærsta, budde iʃaghnan iʃvan Skupsctine. ʃato roditegli gnegovi rekosce: godiscta ima, gnega upitajte. ʃaʃvasce opeta cjovjeka: koi bjesce bio sljep, i rekoscemu: Daj slavu Bogu: Mi ʃnámo, daje ovi cjovjek grescnik. Recce dake on: jelli on grescnik, neʃnám: samo ʃnám, da budduchi ja sljep, sada vidim. Rekosce dake gnemu: Sctoje ucinio tebbi? Kojemtie nacinom occi otvorio? Odgovorj gnim: jursamvam reko, i cjulliste: ʃascto hochjete opeta cjutti? Tolichjetese uciniti i vi Ucenizi gnegovi? Proklesce dake gnega, i rekosce: Ti Ucenik gnegov buddi; a mismo Ucenizi Moiʃessovi. Mi ʃnámo, daje Moiʃessu govorio Bogh: a ovoga ne ʃnámo odkudaje. Odgovorj oni cjovjek, i recce gnim: basc stvár-je ʃa ʃacjuditse; da vi ne ʃnáte od kudaje; a otvorioje occi moje. A ʃnámo, da grescnike Bogh ne sluscja: neggo ako tkogod cjasti Boga, i cini gnegovo hotjenje, onje usliscen. Od kadje svjet niese cjullo, daje tkogod otvorio occi sljepzu rodjenomu. Da nebi bio ovi od Boga, nebi mogao uciniti iscta. Odgovorisce, i rekosce gnemu: U grjesiehsise rodio vas, i ti ucisc nas? I iʃaghnascega iʃvan. ʃacju Jeʃus, dasuga iʃaghnalli nadvór; i bivsciga nascjo, reccemu: vjerrujescli ti u Sina Boʃciega? Odgovorj on, i recce: Tkoje on, Gospodine, da u gnega vjerrujem? I reccemu Jeʃus: i vidiosi gnega, i koi s'tobbom govori on jest. A on recce: Vjerrujem, Gospodine: *(ovdise poklekne)* i prostirajuchise na ʃemglju poklonise gnemu.

CETVÆRTAK PO CETVÆRTOJ NEDJEGLI KORIʃME.

Sctenje Kgnighaa Kragljevaa. 4. *Pog. 4.*

U dni onè: Doghje ʃcena Sunamite k' Eliʃeu na gorru Karmela: i bivsci gnu vidio cjovjek Boʃcii prihodit k'sebbi, recce Gjezu djeticju svomu: Evo Sunamita ona. Pogi dake prema gnoj, i rezi gnoj: steiscli dobro ti, i múʃc tvoj, i sin tvoj? Koja odgovorj: Dobro. I budduchi doscla k'cjovjeku Boʃciemu na gorru, prostrjese prid noghe gnegove: i pristupj Gjezi, dabijn odmaknuo. I recce cjovjek Boʃcii: Pústi gnu: duscjabeje gne u gorkosti, i Gospodin pota-

jao-je tu stvár od menne, i nijemie objavio. Koja recce gnemu: Tolisam ja prosilla Sina od Gospodára moga? Toli njesam rekla tebbi: dase ne narugasc mnom? A on recce Gjezu: Pripasci boke tvoje, i usmi moj sctáp u rúku tvoju, i pogi: akote susrestit budde cjovjek, ne posdravgljaj gnega; i akote budde posdraviti kogodjer, ne odgovori gnemu: i postavitichjesc sctáp moj værh obrasa djetetova. Alli matti djetetova recce: Scive Gospodin, i scivjela duscja tvoja, nechjuse odjeliti od tebbe. Podighnuse dake, i sljedi gnu. A Gjezi bjesce prid gnimi otiscjo, i bjesce postavio sctáp værh obrasa djetetova: alli on neimasce glása, ni chjutjenja. I vrátise sa susrestit Elisea, i navjestimu, govorechi: nije uskærsnulo djete. Uljese dake Eliseo u kuchju, i vidje djete mærtvo lescjati na odrizu gnegovu. I ulasechi satvorise unutra s'djetettom, i pomoljse Gospodinu. I uside na postegliu, i prostrjese værh djetetta, i postavj usta svoja værh ustaa gnegovieh, i occi svoje værh occii gnegovieh, i rúke svoje værh rúkaa gnegovieh, i prighnuse værh gnega, i stoplise putt djetetova. A on dighnuse, i proscetase po kuchi jednom ovamo, i onamo: i uside opeta, i prostrjese værh gnega, i siehnu djete sedamkrat, i otvorj occi. A on sasva Gjeza, i reccemu: sovi Sunamitu ovu. Koja svána, uljese k'gnemu. Koi recce: Usmi Sina tvoga. Doghje ona, i padde prid noghe gnegove, i poklonise do semglje: i use Sina svoga, i iside. A Eliseose pòvratj u Galgalu.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Pog. 7.*

U onò vrjeme: Grediasce Jesus u grád, koise sove Naim, i grediahu scgnim Ucenizi gnegovi, i mnosctvo veliko. I pribliscjauchise k'vrátima od gráda, ettose mærtav isnosiasce sin jedini matteri svojoj: i ova bjesce udoviza: i mnósc od gráda mnoga scgnom. Koju bivsci vidiò Gospodin, millosærdjem ganut prema gnoj, reccejoj: Nemoj plàkati. I pristupj, i teghnu ódar; a oni, koji nosiahu, stasce. I recce: Mladce, tebbi govorim, podighnise. I sjede, koi bjesce mærtav, i pocce bessjediti. I podda gnega matteri svojoj. A obujmi svieh stráh: i slaviahu Boga, govorechi: Prorok veliki prikasase meghju nami, i Bogh pohodioje púk svoj.

PETAK PO CETVÆRTOJ NEDJEGLI KORISME.

Sctenje Kgnighaa Kragljevaa. 3. *Pog. 17.*

U dni onè: Rasboljese sin scene mattere od kuchje, i bjesce bollest prijaka, tako da ostade bres dihanja. Recce dake Ilii: scto uccinih tebbi cjovjece Boscii? Dallisi doscjao k'menni, sa ponovit uspomenu opacinaa moieh, i pogubiti sina moga? I recce gnoj Ilia: Dajmi sina tvoga: I usega is gne krila, i odnesega u loscnizu, gdje on pribivasce, i postaviga na odriz svoj. I savapj k' Gospodinu, i recce: Gospodine Bosce moj, tolisi i udovizu ovu, pri kojse jedva ja hranim oscjallostivio, cinechi umrjeti gne sinu? I prostrjese, i omjerise værh djeteta trikrat, i savapj k'Gospodinu, i recce: Gospodine Bosce moj, nekase vráti, molimte, duscja djeteta ovega u tjelo gnegovo. I usliscj Gospodin glás Iliin, i duscja djetetova vrátise ugn, i oscivje. I use Ilia djete, i is loscnize svoje sniega u dognu kuchju, i prida-

de matteri svojoj, i recce gnoj: Etto ʃcive sin tvoj. I recce ʃcena Ilii: Sadasam u ovomu poʃnalla, dasi ti cjovjek Boʃcii, i daje istinita rjec Gospodinova u ustieh tvoieh.

Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Pog. 11.*

U onò vrjeme: Bjesce njeki nemochnik Lazar iʃ Betanie, iʃ grádza Marie, i Marte sestaraa gnegovieh. (A Maria bjesce, koja pomaʃa Gospodina pomasti, i otærla-je noghe gnegove vlasima svoiemi: koje brat Lazar bjesce nemochjan.) Poslasce dake sestre gnegove k'gnemu, govorechi: Gospodine, evo, koga gljubisc, nemochjan-je. Cjujuchi ovo Jeʃus, recce gnim: Nemóch ova nije na smært; neggo ʃa slavu Boʃciu: nekase proslavi Sin Boʃcii po gnoj. A gljubiasce Jeʃus Martu, i sestru gne Mariu, i Lazara. Netom dáke cjù, da biasce nemochjan, ustavise tada dva dni u istomu mjestu. Pák ʃa teʃiem recce Ucenikom svoiem: Hodimo opet u Judeu. Govore gnemu Ucenizi: Naucitegljn, sada iskahu ʃcidovi tebbe kamenovati: i opeta idesc onamo? Odgovorj Jeʃus: Toli njesu dvánes dobaa dneva? Ako tkogod idde po dnevu, ne potaknese, vidibo svjetlost ovega svjeta. Toli uʃbudde hoditi u nochi, potaknese, nejmabo svjetlosti. Ova recce, a ʃa oveʃiemi, govori gnim: Lazar priategl nasc spi: alli idem daga oda sna probúdim. Rekosce dake Ucenizi gnegovi: Gospodine, ako spi, ʃdravchje bitti. A Jeʃus bjesce reko od smærti gnegove: A oni szjenisce, da od spanja naravnoga govorasce. Tada recce gnimi Jeʃus occito: Lazarje umro: i radujemse ʃa radi vas, er ne bjeh ondi, neka vjerrujete. Alli pogimo k'gnemu. Recce dake Tomma, koise ʃove Didim, ostaliem Ucenikom: Pogimo i mi, i umrimo scgnim. Doghje dake Jeʃus, i naghje gnega jur od cetiri dni u grobu. (A bjesce Betania bliʃu Jeruʃalema oko tissuchju ossamstotinaa sedamdesset i pet sceʃcjanjaa.) I mnoʃi od ʃcidovaa bjehu doscli k'Marti, i k'Marii, dabiih utjescili radi gnihova bratta. Alli Marta netom ʃacju, da Jeʃus doscjoje, poghje susrestitga: a Maria u kuchi sjediasce. Recce dake Marta Jeʃussu: Gospodine, da budesc bio ovdi, brat moj nebi bio umro. Alli i sada ʃnám, da kojagodjer uʃbuddesc prossiti od Boga, datichje tebbi Bogh. Govori gnoi Jeʃus: Uskærsnutichje brat tvoj. Govori gnemu Marta: ʃnám dachje uskærnuti na uskærsnutje u najpokogni dán. Govori gnoj Jeʃus: Ja-sam uskærsnutje i ʃcivot: Tko u menne vjerruje, joscter da budde umro, ʃcivjetichje: i svak, koi ʃcive, i u menne vjerruje, nechje umrjeti u vjeke. Vjerrujescli ovo? Reccemu: ʃaisto, Gospodine, jasam vjerrovala, dasi ti Issukærst Sin Boga ʃcivoga, koisi doscjo na ovi svjet. I bivsci rekla ovo otide, i ʃaʃva potajno Mariu sestru svoju, govorechi: Naucitegl-je ovdi, i ʃove tebbe. Ona netom ʃacju, podighnuse bærʃo, i doghje k'gnemu: ne bjescebo joscter doscjo Jeʃus u grádaz: neggo josc bjesce na mjestu onemu, gdje Marta bjesce poscla susrestitga. ʃcidovi dake, koi bjehu scgnom u kuchi, i raʃgovarahu gnu; budduchi vidjeli Mariu podighnutse bærʃo i iʃiti, sljedisce gnu, govorechi: gréde na grob, ʃa plakkati ondi. Maria dake budduchi doscla, gdje bjesce Jeʃus, i videchiga, padde kod nogaa gnegovieh, i reccemu: Gospodine, da buddesc bio ovdi, nebi bio umro brat moj. Jeʃus tada netom vidje gnu plak-

kati, i ſcidove, koji bjehu segnom doscli, gdje plakkahu, ustressese dúhom, i smútise, i recce: Gdjestega postavili? Govore gnemu, Gospodine, hodi, i vigi. I proplaka Jeſus. Rekosce dake ſeidovi: etto kakoga gljubiasce. A njekj od gnih rekosce: Nemogasceli ovi, koi otvori occi sljepźa rodjenoga, uciniti, dabi i ovi ne umro? Jeſus dake opeta ustresajuchise u sebbi, doghje na grob: a bjesce spilla, i kami postavjen bjesce værh gne. Recce Jeſus: dighnite kami. Govori gnemu Marta sestra onega, koi biasce umro: Gospodine jur smærdi: ersu cettær dni, daje on umro. Govori gnoj Jeſus: Njesamli reko tebbi, da ako uſbuddesc vjerrovati, vidjetichjesc slavu Boſciu? Digosce dake kami: a Jeſus podighnuvsci occi uſgori, recce: Otce hvale uſdajem tebbi, ersime uslisscio. A ja ſnah, dame vaſda cjujese: alli radi púka, koji okolo stoji, rekoh: neka vjerruju, dasi menne ti poslo. Ova bivsci reko, glásom velizjem ſavapi: Lazare, hodi na dvór. I taj cjàs iſide, koi bjesce bio umro imajuchi veſane rúke i noghe povoima, a obraſ pokriven ubrusom. Recce gnim Jeſus: Odrjescitega, i pustite otiti: Mnoſi dake ſcidovaa, koji bjehu bili doscli k'Marii, i k'Marti, i bjehu vidjeli, koja ucinj Jeſus, vjerrovasce u gnega.

SUBOTTA PO CETVÆRTOJ NEDJEGLI KORIſME.

Sctenje Iſaie Proroka. *Pog. 49.*

Ova govori Gospodin: U vrjeme ugodno uslisciosam tebbe, i u dán od spasenja pomogosam tebbe: i uſdærſcjosam tebbe, i u tebbi ustanovitiosam uvjetovanje púka moga, nekabi naselio ſemglju, i posvoio basetine raspærscjane: nekabi reko oneſiem, koisu sveſani: iſidite: i oneſiem, koisu u tminnah, prosvjetlitese. Po putihchjese pasti, i po svieh ravninah bittichje ſa gnih pasce. Nechje gladovati, ni ſcednjeti, i nechje gnih poraſiti vruchina, ni sunze: erchjeih pomillovanik gnihov vládati, i na vrella vodaa napoitichje gnih. I u pute obratitichju sve gorre moje, i pútzi moi poravnitichjese. Evvo ovi iſ dalekka dochichje, i evvo oni od Sjevera, i morra, a ovi od poludne. Hvalite Nebesa, i uſradujse ſemgljo; glasitese gorre pohvalom: utjescioboje Gospodin púk svoj, i pomillovatichje ubogbe svoje. I recce Sion: ſapustioje menne Gospodin, i Gospodinje ſaboravio menne. Toli moſce ſaboravitti ſcena djetescze svoje, dase ne smilluje værh sina utrobe svoje? I ako ona uſbudde ſaboravitse, ja ſaisto nechju ſaboraviti tebbe, govori Gospodin Svemoguchi.

Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Pog. 8.*

U ono vrjeme: Govorasce Jeſus mnosctvom ſcidovskiem, velechi. Ja-sam svjetlos svjeta: ko sljedi menne, ne idde u tminnah, neggochje imatti svjetlos ſcivota. Rekosce dake gnemu Fariſei: Ti od tebbe istoga svjedocjanstvo iſvodise: svjedocianstvo tvoje nije istino. Odgovorj Jeſus, i recce gnim: ſasve da ja svjedocjanstvo iſvodim od menne istoga, istinoje svjedocjanstvo moje: ſnámbo od kudsam doscjo, i gdje grédem: a vi ne ſnáte odkle dohodim, i gdje iddem. Vi po putti sudite; ja ne súdim nikoga: a kadbih josc i sudio, súd moj pravv jest, nje-

sambo sam; neggo ja i Otaz, koije menne poslo. I u ʃakonu vascemu upisano jest: da svjedocjanstvo dvoize pravvo jest. Jasam, koi iʃvodim svjedocjanstvo od menne istoga: i svjedocjanstvo iʃvoddi od menne otaz, koije menne poslo. Govorahu dake gnemu: Gdjeje Otaz tvoj? Odgovorj Jeʃus: Ni menne ʃnáte, ni Otza moga: Dabiste ʃnalli menne, ʃnalibiste joscter i Otza moga. Oveje rjeci govorio Jeʃus u blagohranisctu, ucechi u Zærkvi: i nitkoga uhiti, ne biascebo jose doscelo dobba gnegovo.

NEDJEGLJA MUKKE, TO JEST PETA KORIʃME.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola ʃcjudjellom. *Pog. 9.*

Bratjo: Issukærst postavjen poglaviza doscjastieh dobaraa, po vechjemu, i iʃværsniemu pribivalisctu, ne rukotvorenomu, to jest, ne ovoga stvorenja: ni po kærvi koʃlichjaa, illi telichjaa, neggo po vlasctitoj kærvi uljeʃoje jednom u sveta, nascjadsci vjecno odkupjenje. Er ako kærv koʃlichjaa, i junazaa, i pepeo jallovize poscstrapajuchi ozkværgnene, posvechjujeih na occistjenje putti: koliko vechma kærv Issukærstova, koije po Dúhu Svetomu sebbe istoga prikaʃo neozkværgnena Bogu, occistitichje duscevnost nascju od mærtvieh djelaa ʃa sluʃciti Bogu ʃcivuchjemu? I ʃato novoga ʃakona posrednik jest: nekka doværscjujuchise smært gnegova na odkupjenje oneʃieh sagrjescenjaa, koja bjehu pod pærviem ʃakonom, prime ʃaʃvani obechjanje otaʃcbine vjecne: u Issukærstu Gospodinu nascemu.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Pog. 8.*

U ono vrjeme: Govorasce Jeʃus mnosctvom ʃcidovaa: Tkochje od vas pokarati menne od grjeha? Ako istinu govorim vami, ʃascto ne vjerrujete menni? Koije od Boga, rjeci Boʃcie sluscja; vi ʃato ne sluscjate, er od Boga njeste. Odgovorisce dake ʃcidovi, i rekoscemu: ne govorimoli mi dobro, dasi Samaritanin ti, i Hudobu imasc? Odgovori Jeʃus: Ja Hudobu neimam: neggo cjastim Otza moga, a viste pogærdili menne. A ja ne isctem slavu moju: jest, koi iscte, i súdi. U istinu, u istinu govorim vami: tko budde obsluʃcivati govorenje moje, nechje vidjeti smært u vjeke. Rekosce dake ʃcidovi: Sadasmo poʃnali, da Hudobu imasc. Abraam umroje, i Prorozzi; a ti govorisc: ko budde obsluʃcivati moje govorenje, nechje umrjeti u vjeke. Tolisi ti vechi od Otza nascega Abraama, koije umro? I Prorozisu umærli. Koga tebbe istoga szjenisc? Odgovorj Jeʃus: Ako ja slavim menne istoga, slavaje moja niscta: Jest Otaz moj, koi slavi menne, koga vi govorite, daje Bogh vasc, i njeste gnega poʃnali: a ja ʃnám gnega: i ako buddem rjeti, daga ne ʃnám, bittichju laʃcivaz prilicjan vami. Alli ʃnám gnega, i govorenje gnegovo obsluʃcjujem. Abraam Otaz vasc hlepioje vidjeti dán moj: vidjega, i obeselise. Rekosce dake ʃcidovi gnemu: Pedeset godisctaa joscter ne imasc, i Abraamasi vidio? Recce gnimi Jeʃus: U istinu, u istinu govorim vami: Odprie neggo Abraam bjesce ucignen, ja jesam. Uʃesce dake kamenje, dabi værgli na gnega: a Jeʃus sakrise, i iʃide iʃ Zærkve. Vjerrujem.

PONEDJENIK PO PETOJ NEDJEGLI KORIſME.

Sctenje Jone Proroka. *Pog. 3.*

U dni one: govorioje Gospodin Joni Proroku drughi krat, i recce: Podighnise, i pogi u Ninivu grád velicki: i pripovjedaj u gnemu ono scto ja govorim tebbi. I ustade Jona, i otide u Ninivu po rjeci Gospodinovoj. A Ninive bjesce grád velicjak ſa tri dni hodda. I poce Jona hoditi po grádu ſa dán hodda, i ſavapj, i recce: joscter dánaa cetærdesset, i Ninivechjese prosjestiti. I vjerrovasce gljudi Ninivite Bogu: i naredisce pós, i prikriscese kostretim od najvechjega, do najmagnega. I doghje glás k'kraglju od Ninive: i podighnuse s'pristoglja svoga, i odværſce haglinu svoju: i obucese u kostret, i posadise na pepeo. I ſavapi, i navjesti Ninivi ovu naredbu ucignenu od kraglja i poglavizaa gnegovieh, govorechi: Gljudi, i ſcivine, i volovi, i bravje neka ne okusse iscta, nek ne iddu na pascju, ni vodu piju. I nekse pokriu kostretim gljudi, i ſcivine: i vappiju k' Gospodinu sasvom jakosti, i nekase odvráti svak od svoga ſla ſcivota, i od svoieh opakieh djellovanjaa. Tko ſná, dasse Bogh ne odvráti i prostinam, i utaſci ghgnjev særgbe svoje, i ne cininam poghinuti? I vidje Bogh djella gnihova, i kako biahuse obratili od ſla gnihova ſcivota: i smillovase púku svomu Gospodin Bogh nasc.

✠ **Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu.** *Pog. 7.*

U ono vrjeme: Poslasce poglavize, i Fariſei sluſcbenike, dabbi uhitili Jeſussa. Recce dake gnim Jeſus: Josctersam mallahno vremena s'vami: i grédem k'onemu, koije poslo menne. I iskatichjete menne, i nechjeteme náchi: i gdjesam ja, vi ne moſcete dóchi. Rekosce dake ſcidovi meghju sobbom: Gdjechje póchi ovi, daga nechjemo náchi? Tolichje póchi meghju rastærkane narode, i ucitti poganike? Koije ovi govor, koga recce, iskatichjete menne, i nechjete náchi: i ghdjesam ja, vi ne moſcete dóchi: A u najposledgni dán veliki svetkovine, stásce Jeſus, i vappiasce, govorechi: Ako ko ſcedni, neka doghje k'menni, i pije. Tko u menne vjerruje, kakòono govori Pismo, rjekechje iſ utrobbe gnegove techi vode ſcive. A ovo on govorasce od dúha, koga imahu primiti oni, koji vjerrovahu u gnega.

UTORNIK PO PETOJ NEDJEGLI KORIſME.

Sctenje Daniela Proroka. *Pog. 14.*

U dni onè: Skuppiscese Babiloniani k' kraglju, i rekoscemu: Pridaj nami Daniela, koije Bela poraſio, i ſmaja ubio, inakochjemo tebbe pogubitti, i kuchne tvoje. Vidje dake krágl, da navaglivahu na gnega veoma: i potrebom usilovan prida gnimi Daniela; koiga værgosce u jammu Lavaa, i stásce ondi sces dánaa. A bjehu u jammi seddam Lavaa, i davahuse gnima svaki dán dva tjela, i dvie ovze: i tadaimse ne dasce, nekabi proſodærli Daniela. A bjesce Habakuk Prorok u Judei, i on bjesce skuho smok, i nadrobio kruha u krinzi, i grediasce u poglje, dabi ponnio ſceteozem. I recce Angeo Gospodinov Habakuku: Ponesi objed, koi imasc, u Babilonìu Danielu, koije u jammi Lavaa. I recce Habakuk: Gospodine, Babilonìu njesam vidio, i jammu neſnam. I uhiti

gnega Angeo Gospodinov ſa vlase gláve gnegove, i nossechiga u naglosti dúha svoga postaviga u Babiloniu værh jamme. I ſavapi Habakuk, govorechi: Daniele slugo Boſcii, uſmi objed, koije poslo tebbi Bogh. I recce Daniel: Spomenuosi-se od menne, Boſce, i niesi ostavio one koi gljube tebbe. I podighnuvscise Daniel, poblagova. A Angeo Gospodinov povrati Habakuka oncjàs na mjesto svoje. Doghje dake krágl u sedmi dán, dabi plako Daniela: i pribliscise k'jammi, i pogleda unutra: i vidje Daniela sidjetti meghju Lavima. I ſavapi krágl glásom velickiem, govorechi: Velicjaksi Gospodine Boſce Danielov. I iſvadiga iſ jamme od Lavaa. A one, koji bjehu bili uſrok pogubjenja gnegova, unutra værſce u jammu, i bisce proſcdærti u cjàs prid gnim. Tada recce krágl: svi, koji pribivaju po svoj kolikoj ſemgli, nekase boje Boga Danielova: onboje spasitegl, koi cini ſlamenja i cjudesa na ſemgli, koije oslobodio Daniela iſ jamme Lavaa.

 Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Pog. 7.*

U onò vrjeme: Hodiasce Jeſus po Galilei: ne htiascebo u Judeu hoditti: erga iskahu ſcidovi ubiti. A biasce bliſu dán svetcjani ſcidovski od Pribivalisctaa. I rekoscemu bratja gnegova: Otidi od ovle, i pogi u Judeu, neka i Ucenizi tvoi vidde djella tvoja, koja cinisc. Nitkobo, koi iscte bitti occit, djella svoja cini u skrovitu: Ako ova cinisc, occituj svjetu tebbe istoga: Er ni bratja gnegova vjerrovahu u gnega. Recce dake gnim Jeſus: Vrjeme moje nije joscter dosclo: a vrjeme vasce vaſdaje správno. Ne moſce svjet mærſjeti na vas: a na menne mærſi; er ja svjedocjanstvo iſvodim od gnega, dasu djella gnegova ſla. Vi pojte na dán svetcjani ovi, a ja nechju prichi na svetkovinu ovu: erse nije ispunnilo joscter vrjeme moje. Ova bivsci reko, on ostade u Galilei. Alli netom otidosce bratja gnegova, tada i on poghje na dán svetcjani, ne occito, neggo kako u skrovitu. ſcidovi dake iskahu gnega u dán svetcjani, i govorahu: Gdjeje oni? I ſcjamor mnoghi bjesce o gnemu u mnosctvu, njekibo govorahu: daje dobar. A drughi govorahu: ne, neggo varra mnosctva. Alli nitko occito govorasce od gnega, zjechja stráha od ſcidovaa.

SRJEDA PO PETOJ NEDJEGLI KORIſME.

Sctenje Kgnighaa Levitika. *Pog. 19.*

U dni onè: Govorioje Gospodin Moiſessu, i recce: Govori svemu skuppu Sinovaa Iſraellovieh, i rjetichjesc gnim: Ja Gospodin Bogh vasc. Nechjete ciniti lupesctinu. Nechjete lagati: i nechje itko varrati iskærgnega svoga. Nechjescse krivo ſaklignati u ime moje, nittichjesc pogærditi ime Boga tvoga. Ja Gospodin. Nechjesc potvorati iskærgnega tvoga: nittichjescga sillom priduscivati. Pláta naimenika tvoga nechje ostati pri tebbi do sjutra. Nechjesc ſlo govoriti ſa glusczem, i nechjese postaviti potaknutje prid noghe sljepza: neggochjescse bojati Gospodina Boga tvoga, er jasam Gospodin. Nechjesc ciniti opacinu, i nechjesc iſusliti súd nepravedan. Nemaj obſira na hip ubogoga, nittise strasci cjovjeka moguchjega. Pravedno súdi iskærgnega tvoga. Nechjesc bitti ſlogovoraz, ni scjaptalaz u púku. Nechjesc-se srociti suproch kærvi is-

kærgnega tvoga. Ja Gospodin. Nechjesc mærſjeti na bratta tvoga u særzu tvomu; neggoga occito pokaraj, da ne imasc grjeha radi gnega. Ne iscti osvetu, nise spomenuj od uvrjede gradjanaa tvoieh. Gljubitichjesc priateglja tvoga, kako tebbe istoga. Ja Gospodin. ſapovjedi moje obsluſcite. Jasambo Gospodin Bogh vasc.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Pog. 10.*

U onò vrjeme: Cignascese u Jeruſalemu svetkovina uspomene posvetjenja Zærkovnoga (Encænia). I ſima bjesce. I hodiasce Jeſus po Zærkvi pod trjemom Salamunoviem. Obkruſciscega dáke ſcidovi, i govorahumu: Dokle u sumgni dærscjatichjesc dúh nasc? Akosi ti Issukærst, rezi nami occito. Odgovorj gnim Jeſus: Rekosam vami, i ne vjerrujete: djella, koja ja cinim u ime Otza moga, ova svjedocjanstvo iſvode od menne. Alli vi ne vjerrujete, er nieste od ovazaa moieh. Ovze moje glás moj sluscjaju: i ja gnih poſnám, i one sljede menne: i ja ſcivot vjecní dajem gnim: i nechje poghinuti u vjeke, i nechje ugrabiti gnih itko iſ rúke moje. Otaz moj, sctoje dao menni, najvechjeje oda svieh: i itko ne moſce ugrabiti gnih iſ rúke Otza moga. Ja, i Otaz jedno jesmo. Podigosce dake kamenje ſcidovi, dabiga kamenovali. Odgovorj gnim Jeſus: Mnoga dobra djella ukaſosam vami po kreposti Otza moga, radi koga od ovieh djellaa kamenujete menne? Odgovoriscemu ſcidovi: zjech dobra djella ne pobiamo kamegnem tebbe, neggo zjech psovke: i er ti budduchi cjovjek, cinisc Bogom tebbe istoga. Odgovorj gnim Jeſus: Nieli upisano u ſakonu vascemu: ja rekoh: Bogovi jeste? Akoje ſvao Bogove one, koiem Bogh govorioje, i Pismo nemoſce dóch na magne: menni, kogaje Otaz posvetio, i poslo na svjet, vi govorite: ti psujesc: ersam reko: Sinsam Boſcii? Ako ne cinim djella Otza moga, nemojte menni vjerrovati. Toli gnih cinim, i ako menni nechjete vjerrovati, vjerrujte djellim: neka poſnáte, i vjerrujete, daje Otaz u menni, a ja u Otzu.

CETVÆRTAK PO PETOJ NEDJEGLI KORIſME.

Setenje Daniela Proroka. *Pog. 3.*

U dni one: Molioje Azaria Gospodina, govorechi: Gospodine Boſce nasc, ne ostavinas, prossímo, u vjeke radi imena tvoga: i ne raſruſci ſakon tvoj: i ne odvráti od nas millosærdje tvoje, zjechja Abraama gljubjenoga tvoga, i Iſaka slúghe tvoga, i Iſraella svetoga tvoga, koiemsi govorio, obechjajuchi uſmnoſciti sjemme gnihovo, kakòono ſvjeſde Nebba i kako pærſcinu, kojajè pokraj morra: mismobo Gospodine dóscli magni od svakoga inoga národa, i sadsmo poniſceni po svoj ſemgli radi grjehaa nascieh. I nije u ovo vrjeme ni poglavize, ni Vojvode, ni Proroka, ni Posvetilisćta, ni svedbe, ni prikaſalisćta, ni tamjana, ni mjesta ſa poklagnati tebbi pærvine, da moſcemo náchi millosærdje tvoje: dalli u dúsci skruscenieh, i u dúhu podniſcenieh, ti prími nas. Kakòono u posvetilisctu bravaa, i volovaa, i kakòono u posvetjenju tissuch jagagnazaa pritilieh: tako buddi svetilisćte nasce prid lizem tvojem dánas, da ugodi tebbi: ſasramjeni ne ostajubo oni, koise uſdaju u tebbe. I sada sa sviem sær-

zem sljedimo tebbe, i boimose tebbe, i isctemo obraſ tvoj. Ne ſasrami nas; neggò ucini s' nami po tihosti tvojoj, i po mnosctvu millosærdja tvoga. I slobodi nas u cjudesieh tvoieh, i proslavi imme tvoje Gospodine: I nekase smétu svi, koji ſla prjetu slugam tvoiem: neka buddu sméteni od svega mogujstva tvoga: i unisctena buddi hrabrenos gnihova. I neka poſnaju dasi ti Gospodin Bogh sam, i slavan værh sve ſemglje, Gospodine Boſce nasc.

 Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Pog. 7.*

U onò vrjeme: Moliasce Jeſussa gneki Fariſeo, dabi segnim blagovo. I ulaſechi u kuchju Fariſeovu, sjede ſa tærpeſu. I etto ſcena, koja bjesce u grádu gresceniza, netom uſaſna da Jeſus bjesce ſa tærpeſom Fariſea, donese sud od bjeloga mramora, pun pomásti: i stojechi od ſada kod nogaa gnegovieh, suſami poce poljevati noghe gnegove, i kosami gláve svoje otirasce, i zelivasce noghe gnegove, i pomástim maſasce. Gledajuchi tada Fariſeo koiga bjesce ſvó, recce u sebbi, govorechi: Ovi dabi bio Prorok, ſnóbi ſaisto, koja, i kakva jest ſcena, kojaga tice, daje gresceniza. I odgovarajuchi Jeſus, recce gnemu: Scimune, imamti nescto rjeti. A on recce: Naucitegljn, rezi. Dva duſcníka imasce gneki kamatnik: jedan bjesce duſcjan pét stotinaa pjeneſaa, a drughi pedeset. Ne imajuchi oni odkudabi vrátili, prostj dúgh obiem. Tko dake od gnih vechjega gljubi? Odgovarajuchi Scimun, recce: Szjenim, da oni, komuje vechje darovano. A on recce gnemu: Pravosi odsudio. I obrativscise k' ſceni, recce Scimunu: Vidiscli ovu ſcenu? Uljeſoh u kuchju tvoju, vodde njesi podo na noghe moje: a ovaje suſami polila noghe moje, i kosami svoiem otærlaihje. Zelov menni njesi dao: a ova odkad uljeſe nije pristala zelivati noghe moje. Uljem glávu moju njesi pomaſo: a ovaje pomastim pomaſala noghe moje. Radi cessa govorim tebbi: Prásctajuse gnoj grjesi mnoſi, erboje gljubila mnogo. A komuse magne prásctа, magne gljubi. Gnoj pák recce: Prásctajuse tebbi grjesi tvoi. I pocesce, koji ſaedno sidiahu, govoriti u sebbi: Tkoje ovi, koi joscter grjehe prásctа? A on recce ſceni: Vjerra tvoja spassenuje ucinila tebbe: pogi u miru.

PETAK PO PETOJ NEDJEGLI KORIſME.

Sctenje Jeremie Proroka. *Pog. 17.*

U dni onè: Recce Jeremia: Gospodine svi, koji ostavjaju tebbe, bittichje smeteni: on, koji odstupaju od tebbe, nà ſemglichje bitti upisani: ostavilibosu vrello vodaa ſcivuchieh, Gospodina: Oſdravi menne Gospodine, i oſdravitichju: Spasena ucini menne, i spassenchju bitti, tibosi slava moja. Evo oni govore menni: Gdjeje rjec Gospodinova? Nekase ispunni. I jase njesam smutio, sljedechi tebbe pastjera moga, i dán cjovjeka njesam poſcelio, ti ſnásc. Sctoje iſisclo iſ usnaa moieh, pravoje bilo prid lizem tvojem. Ne buddi ti menni uſrok stráha, ti uffanje moje u dán tugovanja. Smélise koji menne progone, a ne smeose ja: Strascilise oni, a ne strasciose ja: navedi værh gnih dán tugovanja, i dvostrukiem biccem saterri gnih, Gospodine Boſce nasc.

 Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Pog. 11.*

U onò vrjeme: Skuppisce Poglavize, i Fariſei vjechje protiva Jeſussu, i govorahu: Scto cinimo? ovibo cjovjek mnoga ſlamenja cini. Akoga pústimo ovako ciniti, svichje u gnega vjerrovati: i dochichje Rimjani, i uſetichje nasce mjesto, i národ. Jedan tada od gnih Kaifa imenom, budduchi Poglaviza onega godiscta, recce gnim: Vi ne ſnáte iscta: nitti raſmiscgljate daje potrebno vami, da jedan cjovjek umre ſa púk, a vas národ ne poghinne. A ovo od sebbe istoga ne recce: neggo budduchi Poglaviza godiscta onoga, prorokova, da Jeſus umrjeti imásce ſa národ: i ne samo ſa národ, neggo josctera ſa pokuppiti ſajedno sinove Boſcie, koji bjehu rastærkani. Od onoga dake dneva namislisce pogubiti gnega. Jeſus dáke nije opchio jur occito s'ſcidovima, neggo otide u dærſciavu kod pustigne, u grád, koise ſove Efrem; i ondi stásce s'Ucenizima svoiemi.

SUBOTTA PO PETOJ NEDJEGLI KORIſME.

Sctenje Jeremie Proroka. *Pog. 18.*

U dni onè: Rekosce nemilli ſcidovi meghju sobbom: Hodite, promislimo protiva pravednomu stávno: nechjebo ostat breſ ſákona Posvetnik, ni breſ svjetta umnik, ni breſ rjeci Prorok: hodite, i poraſimoga jeſikom, i nehajmo ſa sva govorenja gnegova. Pogledaj, Gospodine, menne, i cjuj glás protivnikaa moieh. Ovakolise vrachja ſlo ſa dobro, iskopascebo jammu ſcivotu momu? Spomenise, dasam stó prid lizem tvojem, dabih govorio ſa gnih dobro, i odvratio rasærcenje tvoje od gnih. Radi toga gládom pedepsci Sinove gnihove, i maccju podloſci gnih: ſcene gnihove nek ostanu beſ sinovaa, i muſcevi gnihovi smærtim poghinuli: mladzi gnihovi probodeni bili macem u boju. Cjullose jaukanje iſ kuchjaa gnihovieh: navestitchjescbo na gnih lupeſcja iſ nenadne: erbosu iskopali jammu, ſa uhititi menne, i ſancizesu ſateghli nogami moiem. A ti Gospodine ſnásc sve odrede gnihove protiva menni ſa pogubitme: Nemoj prostiti opacine gnihove, i grjeh gnihov nekase ne smærsi prid tobbom: popadali po ſemgli prid lizem tvojem, u vrjeme raſærſcbe tvoje unisci gnih, Gospodine Boſce nasc.

 Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Pog. 12.*

U onò vrjeme: Namislisce Poglavize Svetcenikaa, dabi i Lazara pogubili, mnoſibo radi gnega odhodiahu od ſcidovaa, i vjerrovahu u Jeſussa. Sutra dán mnosctvo mnogo, koje bjesce doſclo na dán svetcjani, bivsci ſacjulli, da Jeſus grediasce u Jeruſalem, uſesce granize od pomaa, i iſidosce prema gnemu, i vappiahu: Hoſanna, blagosovjen koi dohodi u ime Gospodinovo, krágl Iſraelski. I naghje Jeſus oslichja, i posadise værh gnega, kakoje upisano: Nemojse bojati kchjeri Sionova: Evo krágl tvoj idde posadjen værh oslichja. Ova ne raſumjesce Ucenizi gnegovi u pocétak: neggo kad bj proslavjen Jeſus, tadase spomenusce, da ta bjehu upisana od gnega; i gnemu bjehu ucignena. Svjedocjanstvo dáke iſvodiasce mnosctvo, koje sgnim bjesce, kako on Lazara ſaſva iſ groba, i uskærsnu gnega od mærtvieh. ſato i prema gnemu doghje mnosctvo, er ſacjusce, daje on ucinio ovo ſla-

menje. Alli Fariſei rekosce meghju sobbom: Viditeli, da ne napredujemo iscta? Ettoje vas svjet ſa gnim otiscjo. I bjehu gneki póganizi, od oneſieh koji bjehu poscli pokloniti-se Bogu u dán svetcjani. Ovi dáke pristupisce k'Filippu, koi bjesce iſ Betsaide Galileoske, i moliahuga, govórechi: Gospodaru, ſcelimo Jeſussa vidjeti. Otide Filip, i recce Andrii, a Andria i Filip rekosce Jeſussu. A Jeſus odgovorj gnim, velechi: Doghje dobba, dase proslavi Sin cjovjecjanski. U istinu, u istinu govorim vami: ako ſærno pscenize padsci na ſemglju, ne budde umrjeti, ostaje neplodno: toli uſbudde umrjeti, mnoghi plód donosi. Tko gljubi dúscju svoju, iſgubittichje gnu: a tko mærſi na dúscju svoju na ovemu svjetu, ſa ſcivota vjecnoga sacjuvatichje gnu. Tko slúſci menni, nek sljedi menne: i gdjesam ja, ondichje i slúga moj bitti. I tko budde menni sluſeiti, posctovan bittichje od Otza moga. Sadaje duscja moja smutjena. I sctochju rjeti? Otce, sahrani menne od ovega dobba. Allisam ſa to doscjo na ovo dobba. Otce, proslavi ime tvoje. Doghje dake glás s'Nebba: I proslaviosamga, i opetachjuga proslaviti. Mnósctvo dake, koje stasce, i bjesce cjullo, govorasce: daje ſagærmjelo. Ini govorahu: Angeoje gnemu govorio. Odgovorj Jeſus, i recce: Nije zjech menne doscjo ovi glás, neggo zjeehja vas. Sadaje súd svjeta: sadachje Poglaviza svjeta ovega bitti iſaghnan iſvan. I ja, kada buddem uſviscen bio od ſemglje, svakachju priteghnuti k'menni istomu. (A ovo govorasce, ſlamenujuchi, kom smærti imasce umrjeti). Odgovorj gnemu mnósctvo: mismo cjulli iſ ſakona, da Issukærst ſcive u vjeke: a kako ti govorisc, da sin cjovjecjanski ima bitti uſviscen? Koje ti sin cjovjecjanski? Recce dake gnim Jeſus: Joscter ſa mallo svjetlost-je s'vami. Hodite, dociem svjetlost imáte, da vas tmine ne obujme: a tko po tminam idde, ne ſná, gdje idde. Dokle svjetlost imáte, vjerrujte u svjetlost, neka sinovi svjetlosti buddete. Ovako govorioje Jeſus: i otide, i sakrise od gnih.

NEDJEGLJA VELIKA
OLLITI
ZVJETNA.

Blagosov. Pálmaa, i Maslinaa, stojechi Misnik na stránu ljevu Oltara, ciniſe na ovi nacin.

Hoſanna Sinu Davidovu: blagoslovjen, koi dohodi u ime Gospodinovo. O Kraglju Iſraelski: Hoſanna u viscgnieh.

℣. Gospodin s'vami.

℟. I s'dúhom tvojem.

Molimo.

Boſce, koga milovati, i gljubiti pravednoje: neiſrecene millosti tvoje u nami darove uſmnoſci: i koisi cinio nas u smærti Sina tvoga uffati koja vjerrujemo; cini, da uskærsnuvsci on, mi dopremo gdje omjeramo. Koi s'tobbom ſcive, i kragljuje u jedinstvu Dúha svetoga Bogh po sve vjeke vjekaa. Amen.

Sctenje Kgnighaa Ishoda.
Pog. 15. i 16.

U dni onè: Doghjosce Sinovi Iſraellovi u Elim, gdje bjehu dvanes vrelaa vodaa, i seddamdeset pómaa: i utaboriscese polak vodaa. I digoscese iſ Elima, i doghje sva mnóſc Sinovaa Iſraellovieh u pustignu Sin, kojaje meghju Elim, i Sinai: petnesti dán mjeseza drugoga, poslie neggo iſidosce iſ ſemglje Egipta. I mærmoscjasce sva mnóſc sinovaa Iſraellovieh suproch Moiſessu, i Aronu u pustigni. I rekosce gnim sinovi Iſraellovi: Ah da biahomo bili umærli od rúke Gospodinove u ſemgli Egipta, kada sidiahomo nad lonzim mesa, i blagovasmo kruha do sittosti: cemu nas uvedoste u pustignu ovu, ſa pomorit svu mnóſc gládom? I recce Gospodin Moiſessu: Evo, jachju daſcditi vami kruha s' Nebba: neka iſide púk, i skuppi, kojasu dosta ſa svaki dán daga kuscjam, iddeli po ſakonu momu, alli ne. A u dán scesti, neka sakuppe sctochje shraniti, i buddi dva krat vechje, neggo skuppiti obicjahu ſa svaki dán. I rekosce Moiſes, i Aron sviem Sinovom Iſraelloviem: dovecerchjete ſnatti, davasje Gospodin iſveo iſ ſemglje Egipta: i sutrachjete vidjeti slavu Gospodinovu.

℟. Skuppisce Poglavize, i Fariſei vjechje, i rekosce: Scto cinimo er ovi cjovjek mnoga ſlamenja cini? Akoga pústimo ovako, svichje vjerrovati u gnega: * I dochichje Rimjani, i uſetichje nasce mjesto, i národ.

℣. A jedan od gnih, imenom Kaifa, budduchi Poglaviza godiscta onoga, prorokova, govorechi: Korisnoje vami, da jedan cjovjek umre ſa púk, i vas národ ne poghine. Dáke od dneva onoga namislisce pogubiti gnega, govorechi. I dochichje Rimjani.

℟. Na gorri Maslinskej molioje Otza: Otce, akoje moguchje, neka-

me mimoghje ejaseja ova: * Duhboje správan, a putt slabba: buddi hotjenje tvoje.

℣. Bditte, i molitte, da ne uljeſete u nápas. Dúhboje,

✠ Sjedechja S. Evangeglja po Matteu. Pog. 21.

U ono vrjeme: Biuscise pribliſcio Jeſus k' Jeruſalemu, i doscjo u Betfage na gorru Maslinsku: tada posla dva Ucenika svoja, govorechi gnim: Pogite u grádaz, koije suproch vami, i udigljechjete nachi oslizu priveſanu, i oslichja sgnom: odveſcite, i privedite k' menni: i akovam tko sctogod budde rjeti, rezite da Gospodin od ovieh potrebu ima: i oncjàs pùstichje gnih. A ovo sve bj ucigneno, nekabise ispunilo, scto receno bj po Proroku, govorechjemu: Rezite kchjeri Sionskoj: Evvo krágl tvoj idde k' tebbi krotak, sjedechi værh oslize i oslichja sina ujarmenize. Odhodechi tada Ucenizi ucinisce, kakkoim bjesce ſapovidio Jeſus. I privedosce oslizu, i oslichja: i prostrjesce værh gnih hagline svoje, i gnega od ſgar postavisce. Primnogo tada mnosctvo prostrjesce po pútu hagline svoje: a druſi odsjezahu gráne s' dubja, i sterahu po pútu. Mnosctva tada, koja prihodiahu, i koja sljediahu, vappiahu, govorechi: Hoſanna Sinu Davidovu: Blagoslovjen, koi dohodi u ime Gospodinovo.

℣. Gospodin s' vami.

℟. I s' dúhom tvojem.

Molimo.

U ſmnoſci vjerru uffajuchieh u tebbe Boſce, i molbe sniſcenieh millostivo uslisci: neka doghje værh nas mnogo milloſærdje tvoje: nekase bla ✠goslove i ove granize pómaa, illi maslinaa: i kakosi u prilizi Zærkve uſmnoſcio Noe iſlaſechjega iſ korabglje, i Moiſessa ishodechjega iſ Egipta s' Sinnovim Iſraelloviem: tako mi nosechi póme, i granize maslinaa, susretemo Isukærsta s' dobriem djellima: i po gnemu u vjecno vesseglje uljeſemo. Koi s' tobbom ſcive, i kragljuje u jedinstvu Dúha Svetoga Bogh.

℣. Po sve vjeke vjekaa.

℟. Amen.

℣. Gospodin s' vami.

℟. I s' dúhom tvojem.

℣. Uſgor særza.

℟. Imamo k' Gospodinu.

℣. Hvále uſdajmo Gospodinu Bogu nascemu.

℟. Dostojno, i pravedno jest.

ſaisto dostojno, i pravedno jest, raſloſcno, i spassovno, da mi tebbi vaſda, i svuda hvale uſdajemo, Gospodine sveti, Otce svemoguchi, vjecni Boſce. Koise slavisc u vjechju svetieh tvoich. Tebbibo sluſce stvorenja tvoja: er tebbe samoga Satvoriteglja, i Boga poſnaju: i svako stvorenje tvoje tebbe hváli, i blagosivgljaju tebbe sveti tvoi. Onobo veliko jedinorodjenoga tvoga ime prid kraglima, i Mogujstvimi ovoga svjeta, slobodniem glásom spovjedaju. Koga dvorè Angeli, i Arkangeli, Pristoglja, i Gospostva: i sa sviem mnosctvom Nebeske vojske, pjesan slave tvoje ſacignaju, beſsværhe govorechi.

Svet, Svet, Svet, Gospodin Bogh Vojskaa. Punnasu Nebesa, i ſemglja slave tvoje: Hoſanna u viscgnieh. Blagoslovjen, koi dohodi u ime Gospodinovo, Hoſanna u viscgnieh. Sljedi.

℣. Gospodin s' vami.

℟. I s' duhom tvojem.

Molimo.

Prossimo, Gospodine sveti, Otce svemogúchi, vjecni Boſce: da ovo stvorenje masline, kojesi iſ dærvena ljesa naredio, da iſide; i kojeje golubiza, vratívscise u korabglju svojem kgljunom doniela, blago✠sloviti i posvetiti dostoisese: da koigod od gnega buddu uſeti, prime sebbi ſasctitjenje dusce, i tjela: i nekase ucini Gospodine, nascega spassenja ljek, svetotajstvo millosti tvoje. Po Gospodinu nascemu Issukærstu Sinu tvomu. i ost.

℟. Amen.

Molímo.

Boſce, koi rastærkana kuppise, i skuppjena saliragnujesc: koisi púke, koji prema Jeſussu granize nosiahu blagoslovio: bla✠goslovi, joscter ove granize póme i masline, koje sluſcbenizi tvoi na cjás imena tvoga vjerno primaju, neka u kojegodjer mjesto ponesene buddu, tvoj blagoslov pribivaozi onoga mjesta stekú: i raſaghnavsci svaku suprotivnos, desniza tvoja ſasctiti kojeje odkupio Issukærs Sin tvoj Gospodin nasc. Koi s'tobbom ſcive, i kragljuje. i ost.

℟. Amen.

Molimo.

Boſce, koi cjudniem redom naredností, josc od stvarii nechjutglivieh, podjcgljenje nascega spassenja hotiosi ukaſati: podaj, molímo, da bogogljubna særza vjernieh tvoieh spassovno raſumiju, scto otajno ſlamenuje u djellu; da danaska nebeskom svjetlosti nadahnuto mnosctvo prema Odkupitegljn iſlaſechi, pómaa i maslinaa granize pod stupaje gnegove podværgloje. Pómaa dáke granize cekaju slavodobitja od Poglavize smærti: a mladike maslinaa na gneki nacin vappe, daje dosclo duhovno pomaſanje. Raſumjeloboje jur tada ono blaſceno mnosctvo gljudii, dase slikuje; da Odkupitegl nasc, ſcjalechi gljudske nevoglje ſa ſcivot svega svjeta imaseese ærvatti s'Poglavizom smærti, i umirachi pridobitiga. I ſato ugadjajuchi taka ispunnj, kojabi u gnemu i slavu dobitja, i obilnost millosærdja oecitovala. Scto i mi joscte punnom vjerrom, i ucigneno, i ſlamenovano dærſcechi, Tebbe Gospodine Sveti, Otce svemoguchi, vjecni Boſce, po istomu Gospodinu nascemu Issukærstu podniſceno molimo da u gnemu, i po gnemu, kogasi hotio da mi uda buddemo, od smærtnoga ſapovjedanja dobitje nosechi gnegova slavnoga Uskærsnutja dostojni udionizi buddemo. Koi s'tobbom ſcive. i ost.

Molimo.

Boſce, koi po gráni masline ſapovidiosi, da golubiza mír ſemgli navjesti: dostojse, molimote, ove masline, i ostalieh stabaraa granize nebeskiem blago✠slovom posvetiti: nekka buddu svemu púku tvomu ſa spassenje korisne. Po Issukærstu Gospodinu nascemu. ℟. Amen.

Molimo.

Blago✠slovi, molimo Gospodine, ove gráne pómaa, illi maslinaa: i podaj, da scto púk tvoj ſa posctenje tvoje na dán danasegni telesno cini, duhovniem nacinom s'privelikom bogogljubnostim iſværsci, værhu nepriateglja, dobitje nosechi i djello millosærdja veoma gljubechi. Po Gospodinu. i ost.

Ovdi Misnik stavi tamjan u kadionik, ſa tim okropi kitje vodom

blagosovjenom, **govorechi: Okropitichjesc menne.** i ostalo bref pjevanja, i bref pjesni, i tri krat okadi tamjanom. Nakon toga reece.

℣. **Gospodin s'vami.**

℟. **I s'dúhom tvojem.**

Molimo.

Boſce, koisi Sina tvoga Issukærsta Gospodina nascega, ſa nasce spassenje poslo na ovi svjet, dabise ſa nas poniſcio, i nas povratio k'tebbi; komu josc kad ighjasce u Jeruſalem, nekabi ispunnio Pisma, mnosctvo vjernieh púkovaa, privjernom bogogljubnosti hagline svoje s' granami pómaa na pútu prostirahu: dopústi, molimote, damu pút od vjerre pripravimo, s'koga dighnuvsci kammi uvrjedjenja, i stjenu sméchje, prozavte prid tobbom djella nascja granami pravednosti; neka buddemo dostojni nasljedovati stupaje gnegove. Koi s'tobbom ſcive, i kragljuje u jedinstvu, i ost.

Dospinecise blagosov, pristupi k' otaru dostojnii od svescenikaa, i poda gránu blagoslovjenu onomu, koije póme i maslinu blagosovio, a ovi nitti ima kleknuti, ni rúku pogljubiti onoga, koimuje dao. ſatiem ovi stojechi prid otarom prema púku, podjegljuje kitje, najprie dostojniemu, od kogaje on primio, pák sluſciteglim obucenicm, i drughiem zærkovgnazim po redu: najposlie svjetovgnazim sviem, koi imadu kleknuti, i gránu takodjer i rúku misnika pogljubiti, iſvan Poglavizaa Zærkovnieh akose ondi nahode. I kad pocne djeliti, pjevajuse koja sljede:

Djeza ſcidovska, nosechi gráne od maslinaa, susrettosce Gospodina, vappiuchi, i govorechi: Hoſanna u viscgnieh.

Pridpjesniza. **Djeza ſcidovska hagline prostirahu po pútu, i vappiahu govorechi: Hoſanna sinu Davidovu: blagoslovjen, koi doghje u ime Gospodinovo.**

I ova, ako njesu ſadosta doklese gráne podjele, iſ novize pjevajuse dokle podjegljenje doværsci. Nakon toga Misnik reece.

℣. **Gospodin s'vami.**

℟. **I s'dúhom tvojem.**

Molimo.

Svemoguchi vjekuvjecni Boſce, koisi cinio, da Gospodin nasc Issukærst værh ſcdrjebcichja oslize sjedii, a mnosctva od púka hagline, illi gráne od stabaraa po pútu prostiraju, i da Hoſanna pjevaju na pohvalu gnegovu nauciosi: daj molimote, da moſcemo pravednos gnih nasljedovati, i gnih dostojanstvo dostojni buddemo dostighnuti. Po istomu Issukærstu Gospodinu nascemu.

℟. **Amen.**

℣. **Upútimose u miru.**

℟. **U ime Issukærstovo. Amen.**

Nakon toga cinise obascjastje **(Processiun)** okolo Zærkve na ovi nacin. Iſa kako budde stavio Misnik tamjan u kadionik, najpærvi idde s' kadionikom, a ſa gnim podjakon nosechi kriſe meghju dva svjechjunosja: pák a sljede ostali zærkovgnazi po rédu; a najposlie Misnik s'Djakonom, kojeh sljedi pák ostali nosechi svikolizi kitte, alli gráne pómaa, illi Maslinaa u rúkah, pjevajuchi sljedechje pjesni, alli sve, alli koigod dio, dokle dospie Obascjatje.

Pridpjesniza. **Pribliſcjajuchise Gospodin k' Jeruſalemu, posla dva od Ucenikaa svoieh, govorechi: Pogite u grádaz, koije suproch vami, i na-**

chichjete ſcdrjebcichja oslize priveſana, værh koga nije itko sidio od gljudii, odveſcitega, i priveditega k'menni. Ako kogod budde vas upitati, rezite: Od potrebeje Gospodinu. Odveſavsci, privedoscega k'Jeſussu, i værh gnega prostrjesce hagline svoje, i posadise værh gnega: jedni prostirahu hagline svoje po pútu: druſi gráne od stabaraa bazahu: a koji sljediahu, vappiasce: Hoſanna, blagoslovjen, koi dohodi u ime Gospodinovo: blagoslovjeno krágljestvo Otza nascega Davidda. Hoſanna u viscgnieh: Smillujse nami sinu Davidov.

Pridpjesniza. Budduchi cjuo púk, Jeſus idde u Jeruſalem, uſesce gráne pómaa, i iſidosce prema gnemu, a djeza vappiahu govorechi: Ovije, koi ima dochi ſa spassenje púka. Ovije spassenje nasce, i odkup Iſraellov. Kolikoje velik ovi, koga Pristoglja, i Gospostva srettaju? Nemojse bojati kchjeri Sionska: Evo krágl tvoj idde k'tebbi, posadjen værh ſcdrjebcichja oslize, kakoje upisano. ſdrav krágljn Sagraditeglju svjeta, koisi doscjo nas odkupiti.

Pridpjesniza. Prie sces dánaa svetkovine Vaſmene, kada doghje Gospodin u grád Jeruſalem, susretoscega djeza: i u rúkah nosiasce gráne pómaa, i vappiasce glásom veliziem, govorechi: Hoſanna u viscgnieh: blagoslovjen, koisi doscjo u mnosctvu millosærdja tvoga: Hoſanna u viscgnieh.

Pridpjesniza. Susretaju mnosctva Odkupiteglja s'zvjetjem, i s'pómami: i slavodobitniku cine pristojna posluſcenja: Sina Boſciega narodi ustimi pripovjedaju: i na pohvalu Issukærstovu rasliegajuse glasovi po oblazieh: Hoſanna u viscgnieh.

Pridpjesniza. S'Angelimi, i s'djezom naghimose vjerni, Pridobitniku smærti vappiuchi: Hoſanna u viscgnieh.

Pridpjesniza. Mnósctvo mnogo, kojese bjesce skuppilo na dán svetcjani, vappiasce Gospodinu: Blagoslovjen, koi dohodi u ime Gospodinovo, Hoſanna u viscgnieh.

Kadase povráti Obascjastje, dva, alli cetiri pjevaoza uljesu u Zærkvu, i ſatvoriusci vráta stojechi obraſom k' vratima okrenutiem, pocnu; Slava hvala i ost. I potom sværsce dva pærva redka: Misnik s'ostaliem iſvan zærkve priuſimglje iste. ſa tiem koisu unutra pjevaju drughe redke sljedechje; a koisu na dvoru na svaka dva redka odgovaraju: Slava hvala i ost.

Slava, hvala, i cjás buddi tebbi kraglju Issukærste Odkuppiteglju:
Komu djetinska dika millo ſacina Hoſanna.

Misnik s'ostaliem na dvoru priuſimglje ova ista dva redka.

Tisi krágl Iſraelski, i Davidovo plemenito rodjenje:
Koi u ime Gospodinovo krágl blagoslovjeni dohodisc.
℟. Slava, hvala, i cjast. i ost.
Sva nebeska mnóſc u viscgnieh tebbe hváli;
I umærli cjovjek, i inokupno svakolika stvorenja.
℟. Slava, hvala, i cjast. i ost.
Púk ſcidovski tebbe s'pómami susrétaa: S'molbom, s'ſavjetom, s'pjesnimi, evo doghjosmo k'tebbi.
℟. Slava, hvala, i cjast. i ost.
Ovi tebbi, koi imaosi bitti muccen, pridavahu darove pohvale:
Mi tebbi, koi kragljujesc, evo ſacignamo pjesan.
℟. Slava, hvala, i cjast. i ost.
Ugodisceti oni, budditi ugodna bogogljubnos nascja.

Kráglju dobri, kráglju blághi, komusu ugodna svaka dobra.

℟. **Slava, hvála, i cjást.** i ost.

Iʃa, toga Podjakon sctapom kriʃcia, (Alli dnom istoga, kada nebi bio na sctapu) pokuza u vráta, kojase udigl otvore, i ulaʃechi pjevase.

℟. **Ulaʃechi Gospodin u sveti grád, ʃcidovska djeciza Uskærsnutje ʃcivota iʃgovarajuchi: * S' gránami pómaa Hoʃanna vappiahu u visegnieh.**

℣. **Budduchi cjuo púk, da Jeʃus hodiasce u Jeruʃalem, prema gnemu iʃidosce. S' granami.** i ost.

ʃa tiem govorise Missa, i dærʃcjuse u rúkami gráne doklese dospie Mukka, i Evangeglje.

Sctanje Kgnighe B. Pavla Apostola Filipjanom. Pog. 2.

Bratjo: Ovo chjútite u vami, scto i u Issukærstu, koi budduchi u slicnosti Boʃciej, nije zjenio grabscju ucinitise jednak Bogu, neggoje samoga sebbe podniʃcio, uʃamsci slicnos slúghe, na priliku gljudii ucignen, i odjechjom naghjen, kako cjovjek. Podniʃcioje sebbe istoga, ucinivscise poslusejan do smærti, i smærti od kriʃcja. Radi toga, i Bogh uʃvisieje gnega: i darovoje gnemu ime, kejeje værh svakoga imena: dase u ime Jeʃussovo (ovdise poklekne) svako koljeno poklanja, Nebeskieh, ʃemaglskieh, i pakgljenieh: i svaki jeʃik uspovjeda daje Gospodin Issukærst u slavi Boga Otza.

Mukka Gospodinova pocignese beʃ prossit blagosov; nise tamjan s'svjechjami prinosi, kako na Evangeglju. Ne govorise, **Gospod. s'vami**; nise odgovara: **Slava tebbi Gospodine.** A Misnik, alli koiga govori, kada pocinja: Mukka Gospodina nascega, ne kriʃci kgnigu, ni sama sebbe, i takose cini u ostale dnevi kadase Mukka govori.

MUKKA GOSPODINA NASCEGA ISSUKÆRSTA PO MATTEU. Pog. 26.

U onò vrjeme: Recce Jeʃus Ucenikom svoiem: ✠ ʃnáte, dachje do dva dni bitti Vaʃam, i Sin cjovjecjanski bittichje iʃdan, da budde kriʃcju pribjen. C Tadase skuppisce poglavize Redovnicke, i starjescine púka, u dvór Poglavize Redovnickoga, koise ʃvasce Kaifa: i vjechje ucinisce, dabi Jeʃussa himbom uhitili, i pogubili. Alli govorahu: S Ne u dán svetcjani, dase nebi ucinilo kojegod nabugnenje u púku. C I budduchi Jeʃus u Bettanii u kuchi Scimuna gubavza, pristupi k'gnemu ʃcena, koja imasce sud pomásti dragozjenjene, i prolj værh gláve gnegove, koi sidiasce ʃa tærpesom. A videchi Ucenizi, rasærciscese, govorechi: S Cemu sctetta ova? Moglaboseje pomást ova prodatti mnogo, i raʃdjeliti uboʃiem. C A budduchi ovo ʃacjuo Jeʃus, recce gnimi: ✠ Sctoste dosadni ʃceni ovoj? Er djello dobro uccinilaje prema menni. Vaʃdabo ubogħe imáte s'vami: a menne neimáte vaʃda. Ovabo prolievajuchi pomást ovu værh tjela moga: ucinillaje kakono ʃa pokopati menne. U istinu govorim vami: gdjegod pripovjedano budde ovo Evangeglje po svemu svjetu, pripovjedatchjese joscter na gne uspomenu sctoje ona ucinila. C Tada otide jedan od dvanes, koise ʃvasce Juda Iskariot k'Poglavizam Redovniekiem; i recce gnim: S Sctochjetemi datti, i jachju gnega vami pridatti? C Oni tada odredisce gnemu tridesti srebærgnakaa. I od tada is-

kasce ſgoddu, dabiga iſdo. A u pærvi dán prjesnieh pristupisce Ucenizi k'Jeſussu, govorechi: S Gdjechjesc, da pripravimo tebbi blagovati Vaſam? C A Jeſus recce: ✠ Pogite u grád k'onomu, i rezitemu: Naucitegl govori: Vrjeme moje bliſuje, u tebbe cinim Vaſam s'Ucenizima moiem. C I ucinisce Ucenizi, kakoje naredio gnimi Jeſus, i pripravisce Vaſam. I ucinivscise vecer, sidiasce ſa tærpeſom s'dvanes Ucenikaa svoieh. I blagujuchi oni, recce: ✠ U istinu govorim vami: dachje jedan od vas menne iſdatti. C I veoma ſcjallosni, pocesce jedan po jedan govoriti: S Jedalisam ja Gospodine? C A on odgovarajuchi, recce: ✠ Koi samnom stavglja rúku u plitizu, ovichje menne iſdatti. I Sin cjovjecjanski jur idde, kakoje od gnega upisano: Alli jaoh cjovjeku onomu, po komuchje bitti iſdan Sin cjovjecjanski: dobro biasce ſa gnega dase ne bjesce rodio cjovjek oni. C A odgovarajuchi Juda koiga iſdavasce, recce: S Jedalisam ja Nauciteglju? C Recce gnemu: ✠ Tisi reko. C A vecerajuchi oni, uſe Jeſus kruha, i blagosovj, i raſlomj, i podade Ucenikom svoiem, i recce: ✠ Uſmite, i blagujte: Ovo jest tjelo moje. C I uſamsci cjascju, uſda hvále, i podade gnimi, govorechi: ✠ Píte od ovoga svi: Ovoboje kærv moja novoga ſakona, kojachjese proliti ſa mnoſieh na odpusctenje grjehaa. A govorim vami, da nechju od sada pitti od ovoga plodda loſnoga tja do dneva onoga, kadaga pitti buddem s'vami novoga u kragljestvu Otza moga. C I ſahvalivsci Bogu, iſidosce na gorru Maslinsku. Tada recce gnim Jeſus: ✠ Svichjetese vi smútiti radi menne u ovu nóch. Upisanoboje: Poraſitichju pastjera, i raſpærscjatichjese ovze stadda. A kada buddem uskærsnuti, dochichju prie vas u Galileu. C A odgovarajuchi Pettar, recce gnemu: S I akose svi buddu smútiti radi tebbe, jase nikadar nechju smútiti. C Reccemu Jeſus: ✠ U istinu govorim tebbi: da u ovu nóch, prie neggo kokot ſapjeva, trikratchjesc ſatájati menne. C Reccemu Pettar: S Joscter da trebovati budde, da s'tobbom ja umrem, nechjute ſatájati. C Takodjer i svi Ucenizi rekosce. Tada poghje Jeſus scgnimi u selo, kojese ſove Getsemani, i recce Ucenikom svoiem: ✠ Sjedite ovdi, dokle poghjem onamo, i pomolimse. C I uſamsci s'sobbom Petra, i dva Sina Zebedeova, poccese ſcjallostiviti, i ſlovogljan bitti. Tada recce gnimi: ✠ ſcjallosnaje dúscja moja do smærti: ustærpitese ovdi, i bditte samnom. C I poscjadsci mallahno daglje padde na obraſ svoj, molechi, i govorechi: ✠ Otce moj, akoje moguchje, neka mimoghje menne cjascja ova: alli ne kako ja hochju, neggo kako ti. C I doghje k'Ucenikom svoiem, i naghje gnih spechi; i govori Petru. ✠ Takoli njeste moghli jednu urru bditti samnom? Bditte, i molite, da ne uljeſete u nápas. Dúhboje správan, a putt slaba. C Opet drughi pút poghje, i moli, govorechi: ✠ Otce moj, ako ne moſce ova cjascja minuti menne, da ne popiem gnu: buddi voglja tvoja. C I doghje opeta, i naghje opeta gnih spechi: biahubo occi gnihove otesckale. I ostavivsci gnih, opeta poghje, i moli trechjom, iste rjeci govorechi. Tada doghje k'Ucenikom svoiem, i recce gnimi. ✠ Spitte jur, i pocivajte; evoseje pribliſcilo dobba, i Sin cjovjecjanski bittichje pridan u rúke grescnikaa. Ustannite, hodmo: Evoseje pribliſcio, koichje-

me iſdatti. C Joscter on govorechi, etto Juda jedan od dvanes doghje, i scgnim mnosctvo veliko s'maccima, i s'sctapima, poslani od Poglavizaa Redovnickieh, i od Starjescinaa púka. A koi iſdade gnega, podaim ſlamenje, govorechi: S Kogagod buddem zelivati, on jest, uhitite gnega. C I udigl pristupivsci k'Jeſussu, recce: S ſdrav Naucitegljn. C I zelova gnega. A Jeſus recce gnemu: ✠ Priategljn, ſasctosi doscjo? C Tada pristupisce, i rúke stavisce na Jeſussa, i uſdærſcjasce gnega. I etto jedan od oneſieh, koji bjehu s'Jeſussom, pruſcjajuchi rúku, iſvadi mac svoj, i udarivsci slúgu Poglavize Redovnickoga, odsjece uho gnegovo. Tada gnemu recce Jeſus: ✠ Povráti mac tvoj u mjesto svoje: svibo oni koji buddu uſimati mac, od macjachje poghinuti. Alli mnisc, da nemogu moliti Otza moga, i datichje menni sada vechje od dvanes cetaa Angelaa? Kojemchjese dake nacinom ispuniti pisma, po koiem trjebaje da budde ovako? C U ono dobba recce Jeſus mnosctvom: ✠ Kako na lupeſcja iſiscliste s'macima, i s'sctapima ſa uhititi menne: svaki dán meghju vami sidiah ucechi u Zærkvi, i njesteme uhitili. C. A ovose sve ucinj, nekabise ispunila pisma Prorokaa. Tada Ucenizi svi, ostavivsci gnega, pobjegosce. A oni dærſcechi Jeſussa, odvedosce k'Kaifi poglavizi Redovnickomu, gdjesse bjehu skuppili Pisaozi, i Starjescine. A Pettar sljediasce gnega iſ daleka do dvora Poglavize Redovnickoga. I uljehsci unutra, sidiasce s' slugami, dabi vidio sværhu. A Poglavize Redovnicke, i sve vjechje iskahu krivo svjedocjanstvo protiva Jeſussu dabiga pridáli na smært; i ne naghjosce, budduchi mnoſi krivi svjedozi pristupili. A najposlie doghjosce dva kriva svjedoka, i rekosce: S Ovije reko: Mogu raſoriti Zærkvu Boſciu, i nakon tri dni opeta gnu sagraditi. C I podighnuvscise Poglaviza Redovnicki, recce gnemu: S Ne odgovarasc niscta na ova, koja ovi suproch tebbi svjedoce? C. A Jeſus mucjasce. I Poglaviza Redovnicki, recce gnemu: S ſaklignemte ſciviem Bogom, da reccesc nami, akosi ti Issukærst Sin Boſcii? C Govori gnemu Jeſus: ✠ Tisi reko: a ja govorim vami, od sada vidjetichjete Sina cjovjecjanskoga, gdje sjedi ob desnu kreposti Boſcie, i gdje prihodi na oblazieh nebeskieh. C Tada Poglaviza Redovnicki, raſdrie hagline svoje, govorechi S Opsovoje: Sctonam vechje potrebuju svjedozi? Ettoste sada cjulli psovku. Scto vi súdite? C A oni odgovarajuchi, rekosce: S Krivazje smærti. C Tada ſapgljuvahu u obraſ gnegov, i ſamlatizami bisce gnega: a gneki pgljuskami po lizu gnegovu udarahu govorechi: S Prorokuj nami Issukærste, tkoje, koije udrio tebbe? C. A Pettar iſvan sidiasce u dvoru: i pristupj k' gnemu jedna sluſcbeniza, govorechi: S I ti biasce s'Jeſussom Galileaninom? C A on prid sviem ſataja, govorechi: S Ne ſnám scto govorisc. C I iſiscjadsci on iſ vrátaa, vidjega druga sluſcbeniza, i recce oniem koji ondi biahu: S I ovi bjesce s'Jeſussom Nazaraninom. C I opeta ſataja s'ſakletvom: er ne poſnám cjovjeka ovoga. I mallo poslie pristupisce, koji ondi biahu, i rekosce Petru: S ſaistosi i ti jedan od oneſieh: er i bessjedenje tvoje occituje tebbe. C Poce tada odrizatise, i kletise, da nebiasce poſno cjovjeka. I udigl kokot ſapjeva. I

Pottarse spomenu od rjeci Jeſussove, koju bjesce reko: Prie neggo kokot ſapjeva, trikratchjesc ſatájati menne. I iſiscjadsci iſvan, proplakka gorko. A budduchi svanulo, vjechje ucinisce sve Poglavize Redovnicke, i Starjescine púka suproch Jeſussu, dabiga pridáli na smært. I dovedoscega sveſana, i pridasce Ponziu Pilatu vladaozu. Tada videchi Juda, koiga iſda, da bjesce osudjen, pokajagnem gannut, vratj tridesti pjeneſaa Poglavizam Redovnickiem, i Starjescinam, govorechi. S Sagrjesciosam, iſdajuchi kærv pravednu. C A oni rekosce: S Sctoje nami ſato? Ti misli. C I bazivsci srebærgnake u Zærkvu, odstupi: i poscjadsci, ſancizomse objesi. A Poglavize Redovnicke, uſimajuchi srebærgnake, rekosce: S Ne pristoise, værchiih u blagoshranizu, ereje zjena kærvi. C Ucinivsci tada dogovor, kupisce gnimi gnivvu loncjarevu, ſa grobje pútnikaa. ſato bj ona gnivva ſvána, Aceldama, to jest, gnivva kærvi, do dneva danascgnega. Tadase ispunj, sctoje receno po Jeremii Proroku, govorechjemu: I uſesce tridesti srebærgnakaa, zjenu prozjegnenoga, koga zjenom kupisce u Sinovaa Iſraellovieh: i uloſcisceih u gnivvu loncjarevu, kakoje naredio menni Gospodin. A Jeſus stadde prid Vladaozem, i upitaga Vladaoz, govorechi: S Jesili ti krágl ſcidovaa? C Govori gnemu Jeſus: ✠ Ti govorisc. C I obbadjujuchiga Poglavize Redovnicke, i starjescine, ne odgovori iscta. Tadamu govori Pilato. S Ne cjujescli kolika svjedocjanstva protiva tebbi govore? C I ne odgovorj gnemu na jednu rjec: tako dase cjudiasce Vladaoz veoma. A u dán svetcjani imásce obicjaj Vladaoz pústiti púku jednoga tamnicjara, kogabi hotjelli. A imasce tada glasovitoga tamnicjara, koise ſvásce Barabba. Budduchise dake skuppili oni, recce Pilato: S Koga hochjete, da vam pústim, Barabbu, illi Jeſussa, koise ſove Kærst? C ſnascebo daga radi ſavidosti bjehu pridáli. I sjedechi on na pristoglju, posla k'gnemu ſcena gnegova, govorechi: S Odustavise ti od pravednoga onoga: mnogobo u snu smutilasamse danaska radi gnega. C A Poglavize Redovnicke, i Starjescine nagovorisce púk, dabi isprosili Barabbu, a Jeſussa pogubili. I odgovarajuchi Vladaoz, recce gnim: S Koga od dvoize hochjete, da pustim vami? C A oni rekosce: S Barabbu. C Govori gnimi Pilato: S Sctochju dake uciniti od Jeſussa, koise ſove Kærst? C Govore svikolizi. S Nekse kriſcju pribie. C Recceim súdaz: S A Kojeje ſlo ucinio? C A oni josc vechje vappiahu, govorechi: S Nekse kriscju pribie. C I videchi Pilato, da necignasce koristi, neggo dase vechje nabugnenje uſrokovasce, uſamsci vode umj rúke prid púkom, govorechi: S Negrescjansam ja od kærvi pravednoga ovega: Vi mislite. C I odgovarajuchi vaskolik púk, recce. S Kærv gnegova værh nas, i værh sinovaa nascieh. C Tada pústi gnim Barabbu: a Jeſussa biccim iſbjena, prida gnim nekabiga kriſcju pribili. Bojnizi tada vladaocevi uſamsci Jeſussa u dvór, skuppisce okolo gnega svekolike bojnike: i svlacechi gnega, ogærnuscega dolamom grimiſnom: i ſavivsci krunnu od dracjaa, postavisce værh gláve gnegove, a tærs u desnu gnegovu. I pokleknusci prid gnim, porughivahuse gnime, govorechi: S ſdrav krágliu ſcidovski. C I ſapgljuvajuchi na gnega, uſimahu

tærs, i udarahu po glávi gnegovoj. A poklise iſrugasce gnim, svukosce sсgnega dolamu, i obukoscega u hagline gnegove, i odvedoscega dabiga kriſcju pribili. I iſlaſechi, naghjosce cjovjeka Cirenea imenom Scimuna: i usillovascega, dabi nosio kriſc gnegov. I doghjosce na mjesto, kojese ſove Golgota, tojest Kalvarie mjesto. I podasce gnemu pitti vina s' ſcjuccim iſmjescjana. I budduchi okusio, nehtje pitti. A pokliga kriſcju pribisce, raſdjelisce hagline gnegove, srechju mechjuchi: Nekabise ispunilo, sctoje recceno po Proroku, govorechjemu: Raſdjelisce meghju sobbom odjechje moje, i værh hagline moje værgosce srechju. I sjedechi cjuvahu gnega. I postavisce værh gláve gnegove upisanu krivinu gnegovu: Ovi jest Jeſus Krágl ſcidovaa. Tadasu bila kriſcju pribjena scgnim dva lupeſcja: jedan ob desnu, a drughi ob ljevu. I oni koi mimohodiahu, psovahu gnega, krechjuchi glavami svoiem, i govorechi: S Oh ti, koi raſarasc Zærkvu Boſciu, i u tri dni opet gnu ſagradjujesc: oslobodi tebbe istoga: Akosi Sin Boſcii, sidi s' kriſcia. C Takodjer i Poglavize Redovnicke s'Pisaozim, i s'Starjescinami, rugajuchise gnime govorahu: S Drugheje oslobodio, sebbe istoga ne moſce osloboditi: akoje krágl Iſraelski, neka side sada s'kriſcja, i vjerrovachjemo gnemu: uſdaose u Boga: nekaga oslobodi sada, akoga dobro hochje: onboje reko: Sinsam Boſcii. C Oviem istiem i lupeſci koji bjehu k' kriſciu pribjeni sсgnim, korahu gnega. A od scestoga dobba tminnese ucinisce værh svekolike ſemglje, tja do dobba devetoga. I oko dobba devetoga, ſavapj Jeſus glásom veliziem, govorechi: ✠ Eli, Eli, Lammasabaktani? C Scto hochje rjeti: ✠ Boſce moj, Boſce moj, ſasctosi ostavio menne? C A gneki ondi stojechi, i cjujuchi ovo, govorahu: S Iliu ſove ovi. C I udigl, potærcechi jedan od gnih, uſe spugu, napunj osta, i postavj na tærs, i davascemu pitti. A ostali govorahu: S Pústi nek vidimo hochjeli dochi Ilia osloboditi gnega. C A Jeſus opet vapiuchi glásom veliziem, ispusti dúh. (Ovdise klekne i postoise ſa mallo). I ettose ſastor Templa raſdrje na dva djela od værha do dna: I ſemgljase strese, i kamegnase raspukosce, i grobovise otvorisce, i mnoga telesa Svetieh, koji bjehu ſaspali, uskærsnusce. I iſhodechi iſ grobovaa po Uskærsnutju gnegovu, doghjosce u Sveti grád, i prikaſascese mnoſiem. A Stotinik, i koji sсgnim bjehu cjuvajuchi Jeſussa, vidivsci trescgnu, i ona kojase dogadiahu, pristrasciscese veoma, govorechi: S ſaisto Sin Boſcii bjesce ovi. C A ondi bjehu mnoghe ſcene na daglje, koje bjehu nasljedovale Jeſussa od Galilee, sluſcechi gnemu: meghju koiem biasce Maria Mandaljena, i Maria Matti Jacoba i Joſeffa, i Matti Sinovaa Zebedeovieh. I budduchi ucinio veccer, doghje jedan cjovjek bogat od Arimatee imenom Joſef, koi biasce i on Ucenik Jeſussov. Ovi pristupj k'Pilatu, i pita tjelo Jeſussovo. Pilato tada ſapovidje, dase prida tjelo. I uſamsci tjelo, Joſef ſaviga u cis postav. I postaviga u svoj grob novi, koga bjesce iſdubo u kamenu. I navali kami veliki na vráta groba, i otide. A stasce ondi Maria Mandaljena, i druga Maria, sjedechi prema grobu.

Ovdise govori: **Ocisti særze moje.** Pítase blagoslov, nossise tamjan, bresſ svjetgnakaa, i okadese kgnighe:

ne govorise: Gospodin s' vami, i Misnik, illi Djakon necini kriſcja na knighi, ni na sebbi: i scto sljedi, pjevase glásom od Evangeglja: a na sværhu Misnik pogljubi kgnigu, i okadise. Koja sva i u drughiem Mukkam cinese, iſvan velikoga Petka.

A u drughi dán, koije ſa Petkom, skuppiscese Poglavize Redovnicke, i Fariſei k' Pilatu, govorechi: Gospodaru, spomenulismose, da oni himbenik, joscter ſcivuchi, rekoje: Nakon tri dni uskærsnutichju. ſapovigi dáke, dase cjúva grob do trechjega dneva, da ne doghju kakogod Ucenizi gnegovi, i ukraduga, i reku púku: Uskærsnuoje od mærtvieh. I bittichje poslednja privara gorra od pærve. Recce gnim Pilato: Imáte straſcju, pogite, cjuvajte, kako ſnáte. A oni otiscjavsci, utværdisce grob s'straſcjam, ſapecjativsci ploccju.

PONEDJENIK VELIKE NEDJEGLIE.

Sctenje Iſaie Proroka. Pog. 50.

U dni onè: Recce Iſaia: Gospodin Bogh otvorj menni uho, a jamuse ne suprotivim: naſada ne otidoh. Tjelo moje pridah oneſiem, koime udarahu, obraſ moja oniem, koime skubjahu: lize moje ne odvratih od oneſieh, koime pogærgivahu, i popgljuvahu na menne. Gospodin Bogh pomochnik moj, ſato niesamse smútio: ſato postavih obraſ moj, kako kami pritværdi, i ſnám, dase nechju ſasramiti. Kod menne jest, koi opravduje menne, tkochjese protiviti menni? Stanimo ſajedno na súd, tkoje moj suprotivnik? Neka pristupi k' menni. Evo Gospodin Bogh pomochnikje moj, tkoje, koichje menne osúditi? Ettochjese svikolizi kakono odjechja iſgristiti, grignachjeih iſjestiti. Tkoje od vas Bogabojech i cjuje glás slughe gnegova? Koije hoddio u tminah, i neima svjetlosti, neka uffa u ime Gospodinovo, i uſdanje svoje postavi u Boga svoga.

 Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. Pog. 12.

Sees dánaa prie Vaſma, doghje Jeſus u Betaniu, gdje Lazar biasce umro, koga Jeſus uskærsnu. I ucinisce gnemu ondi vecerru: i Marta prisluſcivasce, a Lazar bjesce jedan od oneſieh, koji sidiahu scgnim ſa tærpeſom Maria, dake uſe litru pomásti narda ſcitka mnogo zjegnenoga, i pomaſa noghe Jeſussove, i otærlaje kosami svoiem noghe gnegove: i kuchjase napuni mirisa pomásti. Recce dake jedan od Ucenikaa gnegovieh, Juda Iskariot, koiga imasce iſdatti: Cemuse nije prodala ova pomás trista pjeneſaa, i raſdjelila uboſiem? A recce ovo, ne erse on uboſiem brignasce, neggo er bjesce lúpeſc, i imajuchi toboze nosiasce ona, kojase stavgljahu. Recce dake Jeſus: Pústite gnu, nekaju ſa dán ukoppa moga hrani. Uboghebo vaſda imáte s'vami, a menne nechjete vaſda imati. Uſaſna dake mnoga mnóſc ſcidova, da Jeſus ondi bjesce: i doghjosce ne samo radi Jeſussa, neggo dabi vidjeli Lazara, kogaje uskærsnuo od mærtvieh.

UTORNIK VELIKE NEDJEGLIE.

Sctenje Jeremie Proroka. Pog. 11.

U dni onè: Recce Jeremia: Gospodine ukaſosi menni, i poſnosam: tada pokaſosimi gnih nastojanja.

I ja kako jagagnaz krotki, koise nosi na posvetillisctе: i ne poſnah, dasu vjechja smislili værh menne, govorechi: værſimo otróv u kruh gnegov, i iskorjenimo iſ ſemglje ſcivuchieh, i ime gnegovo nekase ne uspominje vechje. A ti Gospodine Vojskaa, koi pravedno súdisc, i iskuscjujesc chjutjenstva i særza, neka vidim osvetu tvoju od gnih: tebbisambo odkrio opravdanje moje, Gospodine Boſce moj.

MUKKA GOSPODINA NASCEGA ISSUKÆRSTA PO MARKU. Pog. 14.

U onò vrjeme: Bjesce Vaſam, i Prjesni nakon dva dni: i iskahu Poglavize Redovnicke, i Pisaozi, kojembi nacinom Jeſussa privarno uhitili, i pogubili. Alli govorahu. S Ne u dán svetcjani, dase nebi nabugnenje ucinilo u púku. C I budduchi Jeſus u Betanii, u kuchi Scimuna gubavza, i sjedechi ſa tærpeſom, doghje ſcéna, koja imásce sud od bjeloga mramora pun pomásti narda zvjetnoga mnogozjegnenoga, i raſbivsci sud prolj værh gláve gnegove. A bjehu gneki, koji ſlobiahu sami u sebbi, i govorahu: S Cemuse sctetta ova pomásti ucinj? Mogascebo pomás ova prodattise vechje neggo trista pjeneſaa, i raſdjeliti uboſiem. C I réſciahu na gnu. A Jeſus recce. ✠ Pústite gnu, sctòjoj dosadjujete? Dobroje djello ucinila prema menni. Vaſdabo uboghe imáte s'vami, i kada buddete htjetti, moſcete gnimi dobro ciniti; a menne nechjete vaſda imati. Sctoje ova imala, ucinilaje: dosclaje prie pomaſati tjelo moje ſa ukop. U istinu govorim vam: Gdjegodjerse budde pripovjedati Evangeglje ovo po svemu svjetu, povjedatichjese joscter sctoje ona ucciniIa na gne uspomenu. C A Juda Iskariot jedan od dvanes otide k'Poglavizam Redovnickiem, dabiga gnim iſdo. Koji cjujuchi, obeseliscese: i obechjascemu, damuchje datti pjeneſaa. I iskasce prigodu kakobiga iſdo. I u pærvi dán prjesnieh, kada Vaſam prikaſivahu, govore gnemu Ucenizi: S Gdjechjesc da poghjemo, i da pripravimo tebbi, da blagujesc jagagnza? C I posla dva od Ucenikaa svoieh, i govori gnim: ✠ Pogite u grád, i susrestichje vas cjovjek muncjellu vodè nosechi, sljedite gnega; i gdjegodjer budde uljestiti, rezite Gospodaru od kuchje: Naucitegl govori: Gdjeje gostioniza moja, gdje s'Ucenizima moiem imam blagovati Vaſam? I onchje ukaſati vami gostnizu veliku urescenu: i ondi pripravite nami. C I poghjosce Ucenizi gnegovi, i doghjosce u grád: i naghjosce, kako gnim bjesce reko, i pripravisce Vaſam. I ucinivscise veccer, doghje on s'dvanes. I gnimi, koji sjediahu ſa tærpeſom, i blagovahu, recce Jeſus. ✠ U istinu govorrim vamî, dachje jedan od vas menne iſdatti, koi blaguje samnom. C Pocescese tada oni ſcjalostiviti, i govoriti gnemu jedan ſa drughiem: S Jeda ja? Koi recce gnim: ✠ Jedan od dvanes, koi ſamocjuje samnom rúku u plitizzi. I Sin jur cjovjecjanski ide, kakoje upisano od gnega: alli jaoh cjovjeku onomu, po komuchje Sin cjovjecjanski bitti iſdan. Dobro gnemu biasce, dase ne bjesce rodio cjovjek oni. C I blagujuchi oni, uſe Jeſus kruha, i blagosivjajuchi, raſlomj, i podda gnim, i recce. ✠ Uſmite: Ovo jest Tjelo Moje. C I uſamsci cjascju, hvále uſdajuchi, podda gnim, i svise iſ gne napisce. I recce gnim. ✠ Ova jest Kærv Moja novoga ſakona, kojachjese ſa mno-

ſieh prolliti. U istinu govorim vami: da nechju jur pitti ovoga plodda loſe do dana onoga, kadachjuga pitti nova u kragljestvu Boſciemu. C I pjesan rekſci, poghjosce na gorru Maslinsku. I recce gnim Jeſus: ✠ Svichjetese smútiti radi menne u nóch ovu, upisanoboje: Udaritichju pastjera, i rastærkalichjese ovze. Alli, kada buddem uskærsnuo, pochju prie vas u Galileu. C Pettar tada recce gnemu. S I akose svi buddu smútiti radi tebbe, alli ne ja. C I reccemu Jeſus: ✠ U istinu govorim tebbi, da ti danas u nóch ovu, prie neggo kokot budde drughi pút glás datti, tri kratchjesc ſatájati menne. C A on josc vechma govorasce: S I ako potrebovati budde, da ſajedno umrem s' tobbom, nechjute ſatájati. I takoghjer svi govorahu. I doghjosce u selo, komuje ime Getsemani; i recce Ucenikom svoiem: ✠ Posjedite ovdi, dokle pomolim. C I uſimglje Petra, i Jakoba, i Ivanna s' sobbom: i pocese strasciti, i scjallostiviti, i recce gnim: ✠ ſcjalosnaje duscja moja do smærti: Poustærpite ovdi, i bditte. C Bivsci postupio mallahno, prostrjese værh ſemglje: i moljasce, dabiga minuo, akose uciniti mogasce, cjàs oni: i recce: ✠ Abba, Otce, tebbije sve moguchje, odaleci od menne cjascju ovu: alli ne, scto ja hochju, neggo scto ti. C I doghje k' gnimi, i naghjeih spechi, i govori Petru: ✠ Scimune, spisc? Njesi mogo jednu urru bditti? Bditte, i molite, da ne uljeſete u napastovanje. Dúhboje spravan, a putt slabba. C I opeta odhodechi, molj, govorechi istu bessjedu. I vrativscise, nahodi opeta gnih, gdje spáhu, (er bjehu occi gnih otesckale), i ne ſnáhu, sctobimu odgovorili. I doghje trechjom, i recce gnim: ✠ Spitte jur, i pocivajte. Dostaje: doscloje dobba: evochje sin cjovjecjanski bitti pridan u rúke grescnikaa. Ustannite, hodimo. Evoje bliſu, koichjeme iſdatti. C I joscter on govorechi, doghje Juda Iskariot jedan od dvanes, i scgnim mnogo mnosctvo s'macima, i s'sctapima, poslano od Poglavizaa Redovnickieh, i Pisalazaa, i Starjescinaa. A bjesce dao iſdajnik gnegov ſlamenje gnim, govorechi: S Kogagod buddem zelunuti, on jest, dærſcite gnega, i vodite opaſno. C I bivsci doscjó, oncjàs pristupj k' Jeſussu, i recce: S ſdrav Nauciteglju. C I zelovaga. Oni tada stavisce rúke na gnega, i uſdærſcjascega. A jedan od onieh, koji stáhu okolo, iſvadivsci mac, udarj slúgu Poglavize Redovnickoga, i odsjecemu uho. I odgovarajuchi Jeſus, recce gnim: ✠ Iſiscliste kako na lupeſcja s' macimi, i s' sctapima uhítiti menne! Svaki dán biah s' vama u Zærkvi ucechi, i njeste uſdærſcjali menne. Alli nekase pisma ispunne. C Tada Ucenizi gnegovi ostavivsci gnega, svi pobjegosce. A mladich gneki sljediasce gnega prikriven platnom værhu gola: i uſdærſcjahu gnega. A on odværghsci platno, naagh od gnih pobjeſce. I dovedosce Jeſussa k' Poglavizi Redovnickomu: skupiscese svi Svetcenizi, i Pisaozi, i Starjescine. A Petar iſ daleka sljedi gnega unutra u dvór Poglavize Redovnickoga; i sjediasce s'slugami kod oghgna, i griascese. A Poglavize Redovnicke, i sve vjechje iskahu protiva Jeſussu svjedocjanstvo, dabiga na smært pridali, i ne nahodiahu. Mnoſibo krivo svjedocjanstvo govorahu suproch gnemu: i ne skladahuse svjedocianstva. A njeki podighnuvscise svjedocisce krivo suproch gnemu, govorechi: S

Mismoga cjulli rjeti: Jachju rasoriti Zærkvu ovu rúkom tvorenu, i nakon tri dni drugu rúkom ne tvorenu sagraditichju. C I ne bjesce skladno gnih svjedocjanstvo. I podighnuvscise na srjedu Poglaviza Redovnicki, upita Jesussa, govorechi: S Ne odgovarasc iscta na ova, kojase protiva tebbi govore od ovesieh? C A on mucjasce, i niscta ne odgovarasce. Opet Poglaviza Redovnicki ispitivascega, i reccemu: S Jesili ti Kærst Sin Boga blagoslovjenoga? C A Jesus recce gnemu: ✠ Ja jesam: i vidjetichjete Sina cjovjecjanskoga sjedechjega ob desnu Bosciega velicjanstva, i dohodechjega værh oblakaa Nebeskieh. C I Poglaviza Redovnicki, rasdiruchi hagline svoje, recce: S Scto svjedoke vechje scelimo? Cjulliste psovku, sctovamse cini? C I svi osudiscega dostojna smærti. I pocesce gnjeki sapgljuvati na gnega, i pokrivati obras gnegov, i udaratiga sauscnizami, i govoritmu: S Prorokuj. C A sluscbenizi pljuskami biàhu gnega. I budduchi Pettar u dvóru doli, doghje jedna od sluscbenizaa Poglavize Redovnickoga: i bivsci vidjela Petra, koise griasce, rasgledajuchiga, recce: S I ti biasce s'Jesussom Nazaraninom. C A on sataja, govorechi: S Nittiga posnám, nitti snám scto govorisc. C I iside isvan prid dvór, i kokot sapjeva. I opeta bivsciga vidjela sluscbeniza, poce govoriti okolo stojecchiem: S I ovije od onesieh. C A on opeta sataja. I mallo poslie opeta koji ondi stáhu, govorahu Petru: S saistosi i ti od onesieh: Ersi i Galileanin. C A on poce proklignati, i saklignatise: ne snám cjovjeka toga, o komu govorite. I oncjàs kokot opet sapjeva. I spomenuse Pettar rjeci, kojumu bjesce reko Jesus: Prie neggo kokot drughi pút sapjeva, satájatichjesc menne trikrat. I poce plakkati. I oncjàs u jutro vjechje ucinivsci Poglavize Redovnicke s'Starjescinami, i s'Pisaozim, i sa sviem vjechjem, svesavsci Jesussa, odvedosce i pridasce Pilatu. I upitaga Pilato. S Tilisi krágl scidovaa? C A on odgovarajuchi, recce gnemu: ✠ Ti govorisc. C I obadivahuga Poglavize Redovnicke u mnosieh. A Pilatoga opeta upita, govorechi: S Ne odgovarasc niscta? Vidisc u kolizieh obadjaju tebbe. C A Jesus vechje iscta ne odgovorj, tako da cjudiascese Pilato. A u dán svetcjani imasce obicjaj pústiti gnim jednoga od tamnicjaraa, kogagodjerbi bili pítali. I bjesce, koise svasce Barabba, koi u nabugnenju ucinio bjesce ubojstvo. I bivsci usisclo mnosctvo, poce moliti, kakoonoim vasda cignasce. A Pilato odgovori gnim, i recce: S Hochjeteli, davam pústim krágljа scidovskoga? C snascebo, daga zjech savidosti bjehu pridali Poglavize Redovnicke. Alli Poglavize nabunisce mnosctvo; dabi prie gnim Barabbu pústio. A Pilato opeta odgovarajuchi, recce gnima: S Scto dake hochjete, da ucinim kráglju scidovskomu? C Oni tada opeta savikasce: S Krisçju pribi gnega. C A Pilato govorasce gnima: S A kojeje slo ucinio? C Alli oni josc vechma vikahu: S Krisçju pribi gnega. C I Pilato hotechi púku pogoditi, pusti gnim Barabbu, i prida Jesussa bicimi isbjena, dabiga krisçju pribili. I bojnizi povedoscega unutra, u trjem polacce, i sakupisce svu vojsku: i oblacega u grimis, i pletuchi tærnovu krunnu postaviscemu. I pocescega posdravgljati: sdrav kráglju scidovski. I udarahu po glávi

gnegovoj tærstim, i popgljuvahu gnega, i klecechi na koljenieh, klagnahuse gnemu. I poklise iſrugasce gnim, svukoscе scgnega grimiſ, i obukoscega u hagline gnegove: i iſvedoscega, dabiga kriſcju pribili. I usilovasce gnekoga, koi prohodiasce Scimuna Cirenea, koi iſ sela grediasce, Otza Alesandra, i Rufa, dabi uſeo kriſc gnegov. I dovodega na Golgote mjesto, kojeje naſvano mjesto Kalvarie. I davahumu pitti vina mirrom pomjescjana: i ne uſe. I koji kriſcju pribiahu gnega, raſdjelisce hagline gnegove, mechjuchi srechju værh gnih, kobi scto uſeo. I bjesce dobba trechje, i kriſcju pribisce gnega. I biasce nadpis osude gnegove upisan: krágl ſcidovaa. I scgnim kriſcju pribisce dva lupeſcja: jednoga ob desnu, a drugoga ob ljevu. I bj ispugneno Pismo, koje govori: I s'opaziem slucen bj. A mimohodechi psovahu gnega, krechjuchi glavami svoiem, i govorechi: S Oh, koi oriso Zærkvu Boſciu, i u tri dni sagradjujesc: ucini slobodna tebbe istoga, slaſechi s' kriſcja. C Takodjer i Poglavize Redovnicke i Pisaozi porugujuchise, govorahu jedan drugomu: S Iniehje oslobodio, sebbe istoga nemoſce osloboditi. Kærst krágl Iſraelski, neka side sada s'kriſcja, da vidimo, i vjerrujemo. C A koji scgnim bjehu kriſcju pribjeni, pogærdivahu gnega. I budduchi dobba scesto, uciniscese tminne po svoj ſemgli do devetoga dobba. A u deveto dobba ſavapj Jeſus glásom velickiem, govorechi: ✠ Eloi, Eloi, lammasabaktani? C Sctose tomacj: ✠ Boſce moj, Boſce moj, cemusime ostavio? C A gneki od oneſieh, koji okolo stahu cjujuchi, govorahu: S Evo ſove Iliu. C Jedan tada potærcjajuchi, i napunivsci spugu osta, i natakuuvscî na tærst, pitti davasce gnemu, govorechi: S Pústite, vigimo, hochjeli dochi Ilia slimiti gnega. C A Jeſus ispustivsci velicjak glás, iſdahnu. (Ovdise klekne, i postoi ſa mallo). I ſastor Zærkve raſdrjese na dvoje, od værha, do doli. I videchi Stotinik, koi suproch stasce, kako ovako vappjuchi bjesce iſdahnuo, recce: S ſaisto cjovjek ovi bjesce Sin Boſcji. C A bjehu i ſoene koje gledahu iſ daleka; meghju koiem bjesce Maria Mandaljena, i Maria Matti Jakoba mlaghjega i Joſeffa, i Salome: Koje sljediahuga jose kad biasce u Galilei, i sluſcjahumu: I ine mnoghe, koje ſajedno scgnim bjehu doscle u Jeruſalem.

Koja sljede pjevajuse glásom Evangeglja, i ostala cinese kako i u Nedjeglju.

I budduchi jur vecer ucignen (bjescebo Petak, tojest dán prid Subottom) doghje Joſef od Arimatee plemich desetnik, koi i on cekasce krágljestvo Boſcie, uljese slobodno k'Pilatu, i pita Tjelo Jeſussovo. A Pilatose cjudiasce, da bjesce jur umro. I doſvavsci Stotinika, upitaga, bjesceli jur umro. I bivsci uſaſno od Stotinika, darova Tjelo Joſeffu. A Joſef kupivsci platna, i slimivsciga, platnomga ſavi, i postaviga u grob iſduben u kamenu, i navali ploccju na vráta od groba.

SRJEDA VELIKE NEDJEGLIE.

Sctenje Iſaie Proroka. Pog. 62. 63.

Ova govori Gospodin Bogh: Recite kchjeri Sionskoj: Evo Spassitegl tvoj ide: evo pláta gnegova scgnim. Tkoje ovi, koi ide iſ Edoma i iſ Boſre s'haglinami u zærglje-

nu omasetenіem? Ovi prighiſdav u odjeechi svojoj, koi grede u mnosctvu jakosti svoje. Ja jesam koi bessjedim právdu, i obranfteglsam, koi davam spasenje. Nu cemuje zærgljena odjeechja tvoja, i hagline tvoje, kakoono mecilazaa u tjesku? Meciosam tjes sam, i nitko od narodaa samnomje. Smeciosamih u ghgnjevu momu, i poplesosamih u rasærſcbi mojoj, i kærvi gnihovom haglinesu moje posctrapjene, i sve odjechje moje ozkværnuosam. Evobo dán osvete odredjenje u særzu momu: godiscte odkupjenja moga doghje. Okolo gledah, i ne biasce pomochnika: iskah, i ne bj kobi pomogao: i sahranilaje menne desniza moja, i isto rasærcenje moje pomogloje menni. I poplesosam púkove u ghgnjevu momu, i opoiosamih rasærſcbom mojom, i oboriosam na ſemglju krepos gnihovu. Pomillovanjaa Gospodinoviéh spomenutichjuse, hvalitichju Gospodina radi svieh, kojaje ucinio namí, Gospodin Bogh nasc.

Stenje Iſaie Proroka. Pog. 53.

U dni oné: Recce Iſaia: Gospodine, tkoje vjerrovo oniem, kojaje cjuo od nas? I desniza Gospodinova, komu bj objavjena? Uſitichjebo kakoono mladiza prid gnim, i kako ſcilla iſ ſemglje ſcedne. Ne ima on ljepote, ni svjetlosti: i vidjesmo gnega, i ne imasce oblicja, i mi ſaneseni biahomo ſa gnim: Pogærdjena, i najpotiscteniega od gljudii, cjovjeka boljeſni, i koi ſnasce tærpjeti. I biasce kako sakriven obraſ gnegov, i pogærdjen, ſato ikakve zjenne ne cinismo od gnega. ſaisto onje slabosti nasce værh sebbe uſeo, i bollesti nasce onje nosio: a miga zjenismo, kako gubbava, i udarena od Boga, i poniſcena. Alli on bj ragnen zjechja nepravednostii nascieh, satren bj radi opacinaa nascieh. Pedepsa, uſrok mira nascega, padde værh gnega, i modrizami gnegoviem bismo oſdravjeni. Svi mi kakoono ovzę ſabludismo, svak svojem putem ſascjoje: i postavioje Gospodin na gnega nepravednos svieh nas. Pridan bj, er onje hotio, i nije otvorio usta svoja: bittichje odveden kako ovza na ſaklanje, i kako jagagnaz múcech stoi prid oniem, koiga striſce, tako on nechje otvoriti usta svoja. Nakon pritisnuchja i osude on bj uſviscen. Ród gnegov tkochje iſgovoriti? Evo on odzjepjen bj od ſemglje ſcivuchieh: Zjechja opacine púka moga udarih gnega. I datichje nemille ſa ukop gnegov, i bogate ſa smært gnegovu: onbo nije ucinio nepravednos, i nijese nascla himba u ustieh gnegovieh. A Gospodinje hotio sværsciti gnega u patjenju. Ako on budde postaviti ſa grjeh dúscju svoju, vidjetichje sjemme dugoſcivo, i hotjenje Gospodinovo po pútu gnegovu bittichje ispugneno. ſato, erboje trúdila dúscja gnegova, gledatichje, i nasitichjese: ſnagnem svojem ovi pravedni slúga moj opravdatichje mnoghe, i nepravednosti gnih onchje nositi. ſato datichju gnemu ſa dio gnegov mnóſc veliku; i on posvoitchje pljene jazieh, erboje prido na smært duscju svoju, i s' gresnizimi slucen bj: I onje grjehe mnoſieh nosio, i molioje ſa pogærditeglje.

MUKKA GOSPODINA NASCEGA ISSUKÆRSTA PO LUZI.

Pog. 22.

U onó vrjeme: Pribliſcjascese dán svetcjani od priesnieh, koise

ſove Vaſam: i iskahu Poglavize Redovnicke, i Pisaozi, kojembi nacinom Jeſussa pogubili: allise bojahu púka. I uljeſe Sotona u Judu, koise ſvasce Iskariot, jednoga od dvanes: i poghje govoriti s'Poglavizam Redovnickiem, i s'Vladaozim, kakobiga gnim prido. I obeseliscese, i pogodiscese datimu pjeneſaa. A on obechja. I prigodu iskasce, dabiga prido gnim beſ bukke. I doghje dân od prjesnieh, u koi imascese ſaklati vaſmeni Jagagnaz. I posla Petra i Ivanna, govorechi: ✠ Pogite, pripravite nami da blagujemo Vaſam. C A oni rekosce: S Gdje hochjese, da pripravimo? C I recce gnim: ✠ Isctom ulaſechi u grád, susrestichje vas gneki cjovjek, muncjellu vode nosechi: sljedite gnega do kuchje, u koju uljeſe, i rjetichjete domachinu kuchje: Govori tebbi Naucitegl: Gdjeje svratiscte, u komuchju blagovati Vaſam s'Ucenizima moiem? I onchje vama ukaſati gostnizu veliku spravnu, i ondi pripravite. C I poscjadsci, naghjosce, kakoje gnim reko, i pripravisce Vaſam. I bivsci dosclo dobba, sjede ſa tærpeſu, i scgnim dvanes Apostola. I recce gnim: ✠ Pohlepnosam ſcelio ovi Vaſam blagovati s'vami, prie neggo buddem muccen. Govorimbo vami, da od sada nechjuga blagovati, dociemse ispunni u krágljestvu Boſciemu. C I uſamsci cjascju hvále uſda, i recce; ✠ Uſmite, i raſdjelite meghju vami. Govorimbo vami, da nechju pitti plodda loſe, dociem krágljestvo Boſcie doghje. C I uſamsci kruha, hvale uſda, i raſlomi, i poda gnim, govorechi: ✠ Ovo jest Tjelo moje, kojese ſa vas daje: Ove cinite na moju uspomenu. C Takodjer, i cjascju, bivsci vecero, govorechi: ✠ Ova jest Cjascja Novi ſakon u Kærvi mojoj, kojachjese ſa vas proliti. Alli evo rúka onoga, koi iſdava menne, samnomje na tærpeſi. I evo Sin cjovjecjanski idde, kakoje odluceno: alli jaoh cjovjeku onomu, po komuchje bitti iſdan. C A oni pocesce iskati meghju sobbom, ko bjesce od gnih, koi ovo imasce uciniti. ſgodise joscter i natjezanje meghju gnimi, ko bjesce od gnih szjegnen vechi. A on recce gnim: ✠ Krágli naroda gospoduju værh gnih, i koi vlást imaju værh gnih, ſovuse dobrocinzi. A vi ne tako; neggo koje vechi meghju vami, buddi kako magni: i koje pærvi, buddi kako slúga. Tkoiboje vechi, koi sjedi ſa tærpeſom, alli koi sluſci? Nijeli oni koi sjedi? A jasam meghju vami, kako koi sluſci: i viste oni, koiste napredovali samnom u napastovanjeh moieh. A ja odredjujem ſa vas krágljestvo kakoje Otaz moj odredio ſa menne, da blagujete, i piete na tærpeſi mojoj u krágljestvu momu; i sjediti værh pristolja, súdechi dvanes koljenaa Iſraellovieh. C Recce joscter Gospodin: ✠ Scimune, Scimune, evo Sotona iskalaje vas, ſa prorescetatvas kako pscenizu: a ja molih ſa tebbe, da ne doghje na magne vjerra tvoja: i ti jednom obrachjen pokrjepi bratju tvoju. C Koimu recce: S Gospodine s'tobbomsam pripravan i u tamnizu, i na smært pochi. C A on recce: ✠ Govorim tebbi Petre, nechje ſapjevati dánas kokot, dokle trikrat ſataisc, dasime poſnao. C I recce gnim: ✠ Kadasam vas poslo beſ vrechize, i beſ toboza, i beſ obuchje, jedallivam pomagnka sctogodi? C A oni rekosce: S Niscta. C Recce dake gnim: ✠ A sada tko ima vrechizu, uſmi gnu, i takodjer tobolaz: a tko neima, nek proda ha-

glinu svoju, i kúpi mac. Govorimbo vami, daje potrebnito joscter dase u menni ispunni ono, sctoje bilo upisano: I s'krivzimi slucen bj. Onabo, koja utisctu menne, jursu pri sværsi. C A oni rekosce: S Gospodine evo ovdi dva macja. I on recce gnima: ✠ Dostaje. C I budduchi iʃiscjo hodiasce po obicjai na gorru maslinsku. Sljediscega joscter i Ucenizi. I bivsci doscjo na mjesto, recce gnima: ✠ Molite da ne uljeʃete u napastovanje. C A on odstupi od gnih, kolikobise kammenom doværgo, i prighnuvsci koljena, mogljasce, govorechi: ✠ Otce, ako hochjesc, odaleci od menne ovu cjascju: alli nekse ucini, ne hotjenje moje, neggo tvoje. C I prikaʃamuse Angeo s'Nebba, koi krjepiasce gnega. I smærtniem ærvanjem naskoccen, diglje mogljasce. I gnegovse ʃnoj ucinj, kako kapglje kærvi, tekuchje na ʃemglju. I bivsci usto s'molitve, i doscjo k'Ucenikom svoiem, naglje gnih spechi radi scjallosti. I recce gnima: ✠ Scto spite? Ustannite, molite, da ne uljeʃete u napastovanje. C Joscte on govorechi, etto mnosctvo, i oni koise ʃvasce Juda, jedan od dvanes, hodiasce prid gnimi: i pribliʃcise k' Jeʃussu, ʃa zelunutga. A Jeʃus recce gnemu: ✠ Juda zelovomli Sina cjovjecjanskoga iʃdajesc? C I videchi oni, koji okolo Jeʃussa bjehu, scto imasce bitti, rekoscemu: S Gospodine, hochjemoli sjechi macem? C I posjece jedan od gnih sluʃcbenika Poglavize Redovnickoga, i odsjecemu uho desno. A Jeʃus odgovarajuchi, recce: ✠ Dostaje ovako. C I bivsci teghnuo uho onoga, oʃdraviga. Recce pak Jeʃus Poglavizam Redovnickiem, i Vladaozim od Zærkve, i Starjescinam, koi biahu dosclì prema gnemu: ✠ Kako na lupeʃcja iʃiscliste oruʃcjani maccima i sctapima? Kad s' vami nahodiahse u Zærkvi, njeste prostærli rúku na menne: alli ovoje dobba vasce, i oblás tminaa. C I uhitivsci gnega, odvedosce u kuchju Poglavize Redovnickoga: a Pettar sljediasce gnega iʃ daleka. I bivsci púk uʃcego ogagn po sred dvora, i oni okolo sjedechi, i Pettar stasce po sred gnih. Koga bivsci vidjela gneka sluʃcbeniza gdje sidiasce po kraj oghgna, i budduchiga raʃgledala, recce: S I ovi s' oniem bjesce. C A onga ʃataja, govorechi: S ʃcenno, no poʃnám gnega. C I mallahno poslie drughi vidivsciga, recce: S I tisi jedan od oneʃieh. C A Pettar recce: S O cjovjece njesam. C I nakon mallo magne od urre, gneki drughi potværdivasce, govorechi: S U istinu i ovi scgnim bjesce: i onboje Galileanin. C I recce Pettar: S Cjovjece, neʃnam scto govorisc. C I tu tako joscte on govorechi, ʃapjeva kokot. I obrativscise Gospodin, pogleda Petra. I spomenuse Pettar od rjeci Gospodinove, kako bjesce rekko: prie neggo kokot ʃapjeva, trikratchjesc ʃatájati menne. I iʃiscjadsci iʃvan Pettar, proplakka gorko. A oni, koji dærʃcjahu veʃana Jeʃussa, rugahuse gnim, bijuchiga. I pokrisce occi gnegove, i udarahuga po obraʃu, i ispitivahuga, govorechi: S Prorokuj, tkoje, koitcje udarrio? C I mnoghe drughe stvari psujuchi, govorahu protiva gnemu. I kako dán osvanu, skuppiscese Starjescine od púka, i Poglavize Redovnicke, i Pisaozi, i povedoscega u vjechje svoje, govorechi: S Ako ti jesi Kærst, rezi nami. C I recce gnim: ✠ Akovam buddem rjeti nechjetemi vjerrovati; i ako buddem upitati,

nechjetémi odgovoriti, i nechjete pústiti menne. Allichje od sada bitti Sin cjovjecjanski sjedechi ob desnu k reposti Boſcie. C Rékosce tada svi: S Tisi dake Sin Boſcii? C Koi recce: ✠ Vi govorite, ja jesam. C A oni rekosce: S Scto vechje ſcelimo svjedocjanstvo? Mismo isti cjulli iſ ustaa gnegovieh. C I ustavsci sva gnih mnóſc, povedoscega k' Pilatu. I pocescega obadivati, govorechi: S Ovogasmo nascli, gdje privrachjasce púk nasc, i ſabragnivasce dohodke davati Cesarru, i gdje govorasce, daje on Kærst krágl. C Pilato tada upitaga, govorechi: S Tilisi krágl ſcidovaa? C A on odgovarajuchi, recce: ✠ Ti govorisc. C I Pilato recce Poglavizam Redovnickiem, i mnosctvom: S Ne nahodim ikakve krivine u ovomu cjovjeku. C A oni vechma navaglivahu, govorechi: S Uſbugnuje púk, ucechi po svoj Judei, pocimgljuchi od Galilee dovle. C A Pilato cjujuchi imenovati Galileu, upita: bjesceli on Galileanin. I netom poſna, da od Irudova vladanja bjesce, poslaga k' Irudu, koise nahodiasce i on u Jeruſalemu onieh danaa. I Irud videchi Jeſussa, veomase obeseli: Er od mnogo vremena ſcjudiasce vidjetiga, biascebo cjuo mnoga od gnega, i ufsasce vidjetga uciniti kojegod ſlamenje. I eignasce gnemu mnoga upitanja. A onmu niscta ne odgovarasce. I stahu ondi Poglavize Redovnicke i Pisaozi, koji obadiahu gnega stavno. A Irud s' vojnizima svoiem pogærdiga, i uciniga obuchi ſa rúgh u haglinu bjelu, i poslaga ✠ Pilatu. I uciniscese priategli Irud i Pilato u oni dán: odpriebo bjehu nepriategli meghju sobbom. Pilato pak doſvavsci Poglavize Redovnicke, i Vladaoze, i púk, recce gnima: S Pridaliste menni ovoga cjovjeka, kako uſbuniteglja púka, i etto ja prid vami ispitivajuchiga, niesam nascjo u cjovjeku ovomu nijednu krivinu od oneſieh, od koieh obadjujete gnega. Alli ni Irud: kgnemubo poslah vas, i ovomu ne bj iscta ucigneno, setose pristoii krivzu smærti. Pokaratichjuga dake i pústiti. C A dærsejau biasce na dán svetcjani pústiti gnim slobodna jednoga cjovjeka. I ſavika inokupno svekoliko mnosctvo, govorechi: S Smakni ovoga, a pusti nami slobodna Barabbu: C Ovi bjesce radi gneke smechje ucignene u gradu, i radi ubojstva stavjen u tamnizu. I Pilato govorieje opeta gnima, hotechi oslobodití Jeſussa. A oni vechma vappiahu, govorechi: S Propni, propni gnega. C A on trechjom recce gnima: S A kojeje ſlo ucinio ovi? Njednu krivinu smærti ne nahodim u gnemu: pokaratichju dake gnega, i pústitichju. C A oni navaglivahu svegh vechiem glásom, prosechi, dabi bio kriſcju pribjen: I værlo uſmnaſcjahuse glasovi gnihovi. A Pilato odsudj, dase iſværsci proscenje gnihovo. Pústi dake gnim onoga, koi zjech ubojstva, i smechje bjesce bio stavjen u tamnizu, i koga oni prosiahu: a Jeſussa gnihovu hotjenju pridade. I vodechiga, uhitisce njekoga Scimuna Cireneanina, koi hodiasce iſ sela: i stavisce na gnega kriſc, daga nossi ſa Jeſussom. I sljediasce gnega mnosctvo mnogo púka, i ſeenaa, koje plakkahu, i ſcjaliahu gnega. A Jeſus obrativscise k' gnima, recce: ✠ Kchjerri Jeruſalemske, nemojte plakkati værh menne; nu placeite værh vas istieh, i værh Sinovaa vascieh: ettobo dochichje vrjeme, u kojechjese govoritti: Blaſeene neplodnize, i utrobe, koje njesu ro-

dile, i pærsi, koje njesu ſadoile. Pocetichje tada govoriti bærdim: padite værh nas; i gorizami: pokrite nas. Er akose u dærvu ſelenu ova cine, u suhu sctochjese uciniti? C I bjehu vodjena scgnim, josc druga dva krivza dabi bila pogubjena. I budduchi doscli na mjesto, kojese od kalvarie ſove; ondi kriſcju pribiscе gnega; i lupeſce, jednoga ob desnu, a drugoga ob ljevu. I Jeſus govorasce: ✠ Otce, prosti gnim: neſnajubo scto cine. C I raſdjeglivajuchi hagline gnegove, værgosce srechju. I stasce púk gledajuchi: i ſajedno s' púkom porughivahuse gnim Poglavize govorechi: S Drugheje slobodne ucinio, neka ucini sebbe slobodna, akoje ovi Kærst Boſcii iſabrani. C Pogærdivahuga joscter i bojnizi pristupajuchi k' gnemu, i ozat podajuchimu, i govorechi: S Akosi ti krágl ſcidovaa, ucini slobodna tebbe. C A bjesce i nadpisan ſapis værh gnega slovima Gærckiem, i Latinskiem, i ſcidovskiem: Ovi jest krágl ſcidovaa. I jedan od lupeſcjaa oneſieh, koji visiahu, psovasce gnega, govorechi: S Akosi ti Kærst, oslobodi tebbe istoga, i nas. C A drughi odgovarajuchi, karasce gnega, govorechi: S Neboiscse ni ti Boga, koisi u istoj ossudi? I mi u istinu pravedno: er primamo scto bj pristojno nasciem djellima: alli ovi nije ikakvo ſlo ucinio. C I govorasce Jeſussu: S Gospodine, spomenise od menne, kada buddesc dochi u krágljestvo tvoje. C I recce gnemu Jeſus: ✠ U istinu govorim tebbi, danaskachjesc bitti samnom u Raju. C I bjesce oko scesto dobba, i uciniscese tminne po svoj ſemgli tja do devetoga dobba. I pomærcja sunze: i ſastor Zærkve raſdriese na pola. I vappiuchi Jeſus glásom velikiem, recce: ✠ Otce, u rúke tvoje priporucjujem Dúh moj. C I ova govorechi iſdahnu. (Ovdise klekne, i postoi ſa malo). I videchi Stotinik, sctose bjesce ucinilo, proslavi Boga, govorechi: S ſaisto ovi cjovjek bjesce pravedan. C I sve mnosctvo oneſieh, koji ſajedno bjehu na prikaſanju ovomu, i gledahu, kojase dogadjahu, udarajuchise u pærsi svoje, vrachjahuse. I svi poſnanzi Jeſussovi stahu po daleko, i ſcene, kojega bjehu sljedile od Galilee, ova gledajuchi.

Scto sljedi pjevase glasom Evangeglja, i drugase cine kako i u Nedjeglju.

I etto cjovjek imenom Joſef, koi bjesce Desetnik, cjovjek dobar i pravedan: ovi ne bjesce pristo k' svjettima, i k' djellima gnih, iſ Arimatee grada od Judee, koi cekasce i on krágljestvo Boſcie. Ovi pristupj k' Pilatu, i prosi Tjelo Jeſussovo: i slimivsciga, ſavj u platno, i staviga u grob iſduben u kamenu, u komu josc itko ne bjesce bio postavjen.

ŒTVÆRTAK VELIKE NEDJEGLJE.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Korintianom. 1. Pog. 11.

Bratjo, kuppechise vi ujedno, jur nije, Gospodinovu Vecerru blagovati. Svakbo prie uſimglje svoju Vecerru ſa blagovati. I njeki gladuje, a njeki pjan jest. Toli ne imate kuchje ſa blagovati, i ſa pitti? Illi Zærkvu Boſciu pogærdjujete, i ſasramgljujete one, koji ne imaju? Sctochjuvam rjeti? Hvalitichju vas? U ovomu ne hválim. Jasambo primio od Gospodina, ono sctosam i

vas naucio, da Gospodin Jeſus u onu nóch, u koju iſdan bjesce, uſè kruha, i hvále uſdajuchi, raſlomj, i recce: Uſmite i blagujte: Ovo jest Tjelo moje, kojechje bitti pridano na smært ſa vas: ovo cinite na moju uspomenu. Takodjer i cjascju, budduchi vecero, govorechi: Ova Cjascja novi ſakon jest u mojoj Kærvi: Ovo cinite, kolikrat gnu pitti buddete, na moju uspomenu. Kolikratbo blagovati buddete ovi kruh, i cjascju buddete pitti, navjestivatichjete smært Gospodinovu, dociem doghje. Dake tkogod blagovati budde kruh ovi, illi budde pitti cjascju Gospodinovu nedostojno, krivazchje bitti Tjela, i Kærvi Gospodinove. Nek kuscja ſato sebbe istoga cjovjek, i tako od onoga kruha blaguje, i od cjascje pie. Kogodbo blaguje i pie ne dostojno, ossudu sebbi blaguje i pie, ne raſabirajuchi Tjelo Gospodinovo. ſatosu mnoſi meghju vami nemochni, i slabbi, i umiru mnoſi. Er dabismo nas istieh sudili, nebismo bili ſaisto sudjeni. Alli dociemsmo sudjeni, od Gospodinasmo pokarani, neka s'oviem svjetom ne buddemo ossudjeni.

✠ **Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu.** Pog. 13.

Prie dana svetcjanoga od Vaſma, ſnajuchi Jeſus, daje dosclo vrjeme gnegovo, da poghje s'ovoga svjeta k'Otzu, budduchi gljubio svoje, koji bjehu na svjetu, gljubioihje do sværhe. I dovecerrajuchi, budduchi djavao jur stavio u særze Jude Iskariota Sina Scimunova, dabiga iſdo: ſnajuchi Jeſus damu Otaz postavi svaka u rúke, i da doghje od Boga, i k' Bogu da idde; ustaje s'veccere, i svlaci hagline svoje: i budduchi uſeo ubrus, pripassase. Paka ulj voddu u sud, i pocce umivati noghe Uccenikaa, i ottiratih ubrussom, koiem bjesce pripassan. Doghje dake k' Scimunu Petru. I govori gnemu Pettar: Gospodine, tili menni umivasc noghe? Odgovorj Jeſus, i reccemu: Scto ja cinim, ti neſnasc sada, allichjesc snatti poslie. Govori gnemu Pettar: Nechjescmi umitti noghe u vjeke. Odgovorimu Jeſus: Akote ne buddem umitti, nechjesc imati diela samnom. Govorimu Scimun Pettar: Gospodine, ne samo noghe moje, neggo i rúke, i glavu. Govori gnemu Jeſus: Koje umiven, ne potrebuje, neggo da noghe umie: ereje cist vas. I viste cisti, alli ne svi: ſnascebo, tko bjesce oni, koiga iſdavasce: ſato recce: njeste cisti svi. Netom dake umj gnihove noghe, i priuſe hagline svoje: budduchi opet sijo ſa tærpeſu, recce gnima: Snateli, sctosam ucinio vami? Vi ſovete menne Nauciteglju, i Gospodine, i dobro govorite: Erbo jesam. Ako dake ja Gospodin i Naucitegl umih noghe vasce, i vi imate jedan drugomu umivati noghe; iſgledbosam dao vama, da kako ja ucinih vama, tako i vi cinit buddete. Vjerrujem.

Danaskase ne daje gljubit **Pax tecum** priko Misse. Misnik danas posvetchjuje dvie ostie, ſa dragu spremit u mjestu ſa to pripravgljenu do sutra u jutro.

Sværscivsci Missa, nossechise prisveto Tjelo Issukærstovo k' mjestu pripravjenu ſa pokopanje; pjevase sljedechja.

PJESAN.

O Jeſice spievaj vjerno
Od slavnoga Tjela otajnos,
I od vrjedne priſamjerno
Kærvi iſlitje upjej hajnos,

Koju prollj od Naroda
Krágl ſa zienu gljuskog' rodda.
Dán bj nami, rodjen nami
Od Djevize ne ozkværgnene:
Vjerniem prosu bessjedami
ſakon sveti, i uzknene
Otajnosti dovarscio
Cjudniem redom, sctoje htio.
Najposlednju s'bratjom millom
Jur vecerru on cinechi,
Obsluſcivsci ſakon djellom
ſakonitu pichju htechi
Dvanestiem svojom rúkom
Sebbe jesti dà prid mukkom.
Rjec putt rjeci cjudno, i mochno
U putt Boſciu kruh obrati;
Svemoguchjom rjeci hochno
U kærv vino priobrati:
Scto nechjuti oko occito,
Vjerruj vjerrom stanovito.
Pocitajmo dake smerni
Svetu Otajnos priveliku,
Naukse uklon staroverni,
Rèdnam novi dajuch sliku:
Seto chjutjenje ſnat ne moſce
Dajnam poſnat vjerrom Boſce.
Roditeglju, i Rodjenomu
Slave, hvale, i radosti,
Cjast, i poſdrav prislavnomu
Bud blagosov, bud kreposti
Iſhodechja od gnih buddi
Hvala ista vjèkom svudi. Amen.

PETAK VELIKE NEDJEGLJE.

Sværscivscise Deveta, Misnik, i slughe obuceni odjechjom cærnom breſ svjechjaa, i tamjana, prihodu k'Otaru, i prid gnim prostærti ſa nekoliko mole. U to Djazi prostira samo jednu napizu værh Otara. Misnik po molitvi uſlaſi na Otar, i pogljubiga po srjedi, pak na stranu ljeva sctie Prorocjanstvo breſ nadpiſa.

Osee Pog. 6.

Ova govori Gospodin: U tugovanju svomu u jutro podighnutichjese ſa dochi k' menni: Hodite, vratimose k' Gospodinu: onboje ughrabio nas, i oſdravitichje nas: udarrionaſje, i iſljecitichje nas. Oſcivjetichje nas nakon dva dni: u dán trechi uskærsnutichje nas; ſcivjetichjemo prid gnime. ſnatichjemo gnega, i sljeditichjemo ſa poſnati Gospodina: kakó zora pripravnoje dohodjenje gnegovo: i on dochichje nami kako dohodi ſemgli daſcd jesenski i premaljetni. Sctochju uciniti tebbi Efraime? Sctochju tebbi uciniti Juda? Vascjaje dobrota, kako oblak jutærgni, i kako rosa, koja u jutro prohodi. ſatosamih vjeſcbo po Prorozieh, i pobiosamih s'rjecima ustaa moieh: ovako ossuda tvoja occitovatchjese kakono svjetlos. Jabo millosærdje gljubim, a ne posvetilisete, i ſnagne Boſcie vechje neggo prikaſaliscte.

Pridpjesniza. Gospodine cjuh cjuvenje tvoje, i uſbojahse: i raſmislih djella tvoja, i pripadohse. ℣. U sred dvie ſcivine occitovatichjesese: kadase buddu pribliſcjalla godiscta, bittichjesc poſnan, kada budde dochi vrjème, ukaſatichjesese. ℣. U to dokle budde bitti smutjena duscja moja: u særſcbi, millosærdja uspomenutichjesese. ℣. Boghchje dochi s'Libana; i Svet s'gorre obsjegnene, i guste. ℣. Nebesaje pokrillo velicjanstvo gnegovo: a hvale gnegove punnaje ſemglja.

Molimo. Prighnimo koljenna.

℟. Ustannite.

Molitva.

Boſce, od koga i Juda krivine svoje pedepsu, i spovjedagna svoga

platu lupeſe primioje: dopusti nami plod tvoga smillovanja: neka, kakoje u muzzi svojoj Issukærst Gospodin nasc raſlike plate dostojanstvaa objema poddo, tako nami, dighnuvsci starosti privaru, podjeli millos Uskærsnutja svoga. Koi s' tobbom ſcive. i ost. R. Amen.

Ishod. Pog. 12.

U dni one: Recce Gospodin Moiſessu, i Aronu u ſemgli Egipta: Mjesez ovi bittichje vami pocetak mjesezaa: pærvichje bitti u mjesezieh godiscta. Govoritte svemu skuppu Sinovaa Iſraellovieh, i rezite gnima: Deseti dán ovoga mjeseza svak uſmi jagagnza, po obitilim, i po kuchjam svoiem. Akolije magni broj, da ne moſce dosta bitti ſa iſjesti jagagnza, uſetichje susjeda svoga, koije uſ kuchju gnegovu ſa ispunnit broj duscjaa, koje moggu dosta bitti, ſa iſjesti jagagnza. A jagagnaz bittichje beſ biljega, muſcki, od godiscta: i istiem nacinom uſetichjete i koſlichja. I hranitichjete gnega do dnè cettærnestoga ovoga mjeseza: i ſaklatichjega svekoliko mnosctvo Sinovaa Iſraellovieh k' vèceru. I uſetichje od gnegove kærvi, i postavitichje værh obboje strane vrataa, i værh gorgnega pragga vrataa od kuchjaa, u koiem buddu ga blagovatti. I jestichje mesa onu nóch peccena na oghgnu, i prjesne kruhe s'locikami divjemi. Nechjete jestit od gnega sirrovo iscta, ni u vodi vareno, neggo samo pecceno na oghgnu: iſjestitchjete glavu i noghe, i unutærnja gnegova. I nechje ostati od gnega iscta do sjutra: Toli budde sctogod ostati, uſceehichjete na oghgnu. I jestichjetega ovako: imatichjete boke vasce pripassane, i obuchje na nogah, i sctape u rukah, i jestichjetega pospjescno: Erboje Fase (to jest mimoscjastje) Gospodinovo.

Trakt. Otmi menne Gospodine od ſla cjovjeka, od junaka neprava iſbavi menne. V. Koi namislisce ſlobnosti u særzu: Vas dán spravgljahu rattenja. V. Naosctrisce jeſike svoje, kako ſmie; otrovi peppeljuhe pod gnih usnami. V. Sacjuvaj menne Gospodine od rúke gresenikove, i od gljudii opazieh oslobodi menne. V. Koji namislisce podkopati stupaje moje: skrisce oholli ſancizu menni. V. I konope prostriesce u ocze nogama moiem: uſ put ſaprjecizu postavisce menni. V. Rekoh Gospodinu: Bogh moj tisi: uslisci Gospodine glás molitve moje. V. Gospodine Gospodine, kreposti spassenja moga: obsjenni glavu moju na dán ratti. V. Ne pridaj menne od ſcelje moje gresniku: namislilliſu suproch menni: ne ostavi menne, dase ikadar ne uſvise. V. Glava obhodjenje gnih: pokritichje gnih trud gnihovieh usnaa. V. ſaistochje pravedni uſvelicivati ime tvoje: i pribivatichje pravedni s'lizem tvojem.

MUKKA GOSPODINA NASCEGA ISSUKÆRSTA PO IVANNU. Pog. 18.

U ono vrjeme: Iſide Jeſus s' Ucenizim svoiem priko potokka Cedronskoga, gdje bjesce vært, u koi uljese on, i Ucenizi gnegovi. A ſnasce ovo mjesto i Juda, koiga iſdavasce: cestokratbo Jeſus bjesce onamo hodio s' Ucenizim svoiemi. Juda dake budduchi uſeo vojsku, i sluſcbenike od Poglavizaa Redovnickieh i Fariſeaa, doghje onamo s' intjernami, i s' ſubljam, i s' oruſcjem. Alli Jeſus ſnajuchi svaka, koja imahu dochi værh gnega, stupi

napried, i recce gnima; ✠ Koga isctete? C Odgovoriscemu: S Jeſussa Nazaranina. C Recce gnim Jeſus: ✠ Ja jesam. C I biasce sgnimi i Jùda, koiga iſdavasce. Alli netom recce gnim: ja jesam: odstupisce i paddosce na ſemglju. Opeta dake gnih upita: ✠ Koga isctete? C A oni rekosce: S Jeſussa Nazaranina. C Odgovorj Jeſus: ✠ Rekoh vami, da ja jesam: Ako dake menne isctete pustite ove, neka otidu. C Nekabise ispunillo govorenje, koje recce: kojeje dao menni, ne iſgubih od gnih niednoga. Scimun dake Pettar, koi mac imasce, iſvadiga, i posjece slugu Poglavize, i odsjecemu uho desno. A sluſi bjesce imme Malko. Recce dake Jeſus Petru: ✠ Stavi mac tvoj u noſcnizu. Cjascjù, kojuje dao menni Otaz, nechjescli, da gnu popiem? C Vojska dake, i tisuchnik, i slughe ſcidovske uhitisce Jeſussa, i sveſascega; i odvedosce gnega k'Anni pærvo: bjescebo tàst Kaifin, koi bjesce Poglaviza godiscta onoga: A Kaifa bjesce oni koi svjett bjesce dao ſcidovom: da potrebuje, jedan cjovjek da umre ſa pùk. I sljediasce Jeſussa Scimun Pettar, i jedan drughi Ucenik. A ovi drughi Ucenik bjesce poſnan od Poglavize, i uljeſe s'Jeſussom u dvor Poglavize. A Pettar stasce prid vratima iſvan. Iſide dake Ucenik oni, koi' bjesce poſnan od Poglavize, i recce vratarizi: i uvede Petra. Recce tada Petru sluſcbeniza vratariza: S Jedasi i ti od Ucenikaa cjovjeka ovoga? C Odgovorj on: S Niesam. C A stahu slughe, i sluſcbenizi kod ſcerave, bjescebo ſima, i griahuse: i Pettar stasce s'gnimi i griascese. A Poglaviza upita Jeſussa od Ucenikaa gnegovieh, i od gnegova nauka. Odgovorimu Jeſus: ✠ Jasam occito govorio svjetu: Jasam vaſda ucio u Skupsctini, i u Zærkvi, gdjese svi ſcidovi kuppe: a u potajnu niesam govorio iscta. Sctome ispitivasc? Upitaj one, koisu sluscjalí, sctosam govorio gnima: ovi ſnaju, kojasam ja govorio. C A budduchi ova reko, jedan ondi stojechi od slugaa, dàdde ſausenizu Jeſussu, govorechi: S Takoli odgovarasc Poglavizi? C Odgovorimu Jeſus: ✠ Akosam reko ſlo, ukaſci svjedocjanstvo od ſla: toli dobro, sctome biesc? C I poslaga Anna sveſana k'Kaifi Poglavizi. A bjesce Scimun Pettar, koi stasce, i griascese. Rekoscemu dake: S Jedasi i ti od Ucenikaa gnegovieh? C ſataja on, i recce: S Niesam. C Govori gnemu jedan od slugaa Poglavize, rodjak onoga komu Pettar odsjece uho: S Njesamlite ja vidio sgnim u værtu? C Alli Pettar ſataja opeta: i tu tako kokot ſapjeva. Odvode dake Jeſussa od Kaife u dvor sudza. A bjesce jutro: i oni ne uljeſosce u dvor, dase nebi ozkværnuli, neggo dabi blagovali Vaſam. Iſide dake Pilato iſvan k'gnima, i recce: S Koje osvadjenje donosite suproch cjovjeku ovomu? C Odgovorisce, i rekoscemu: S Da nebi bio ovi ſlocinaz, nebismoga tebbi pridali. C Recce dake gnim Pilato: S Uſmitega vi, i po ſakonu vascemu sudite gnega. C Alli ſcidovi rekosce gnemu: S Namise ne pristoi pogubitti itkoga. C Nekabise besjeda Jeſussova ispunilla, kojuje reko, ſlamenujuchi, kojom smærti imasce umrjeti. Uljese dake opeta Pilato u dvor, i doſva Jeſussa, i reccemu: S Tilisi kràgl ſcidovski? C Odgovorj Jeſus: ✠ Od tebbe istoga toli govorisc, allitisu druſi rekli od menne? C Odgovorj Pilato: S Jedalisam ja ſcjudjo? Narod tvoj, i Poglavize prida-

lisu tebbe menni: sctosi ucinio? C Odgovorj Jeʃus: ✠ Krágljestvo moje nije od ovoga ʃvjeta: dabi bilo od ovoga svjeta krágljestvo moje, sluʃcbenizi moji ærvalibise ʃaisto, da nebudem pridan ʃcidovom: Alli sada nije krágljestvo moje odovle. C Reccemu tada Pilato: S Dakesi krágl ti? C Odgovorj Jeʃus: ✠ Ti govorisc dasam ja krágl. Jasamse ʃa ovu sværhu rodio, i ʃa ovu sværhu doscjosam na svjet, dabi svjedocjanstvo iʃveo istini. Svak koije od istine, sluscja glás moj. C Govorimu Pilato: S Sctoje istina? C I budduchi ovo reko, iʃide opeta k'ʃcidovom, i govori gnima: S Ja nenahodim nijednu u gnemu krivinu. A jest obicjaj vami, da vam jednoga pustim na Vaʃam. Hochjeteli dake, da vam pustim kráglja ʃcidovaa? C A ʃavikasce opeta svi, govorechi: S Ne ovoga, neggo Barabbu. C A Barabba bjesce lupeʃc. Tada dake uhiti Pilato Jeʃussa, i biccima iʃbiga. A bojnizi splehsci krunnu od dracjaa postavisce na glávu gnegovu: i ogærnuscega haglinom grimiʃnom. I pristupahu k'gnemu, i govorahu: S ʃdrav kráglju ʃcidovaa. C I udarahu ʃauscgnizami gnega. Iʃide dake opeta Pilato iʃvan, i govori gnima: S Evovamga iʃvodim nadvor, neka poʃnate, da u gnemu nijednu krivinu ne nahodim. C I iʃide Jeʃus, nosechi od dracjaa krunnu, i grimiʃnu haglinnu. I govori gnim (Pilato): S Evo cjovjek. C A budduchiga vidjeli Poglavize, i sluʃcbenizi, vikahu, govorechi: S Pribi kriʃcju, pribi kriʃcju gnega. C Govori gnima Pilato: S Uʃmitega vi, i pribite na kriʃc: jabo u gnemu ne nahodim krivine. C Odgovorisce gnemu ʃcidovi: S Mi ʃakon imamo, i po ʃakonu ima umrjet, erseje cinio Sin Boʃcii. C Budduchi dake cjuo Pilato ovo besjedenje, vechmase uʃboja. I opeta uljeʃe u dvor; i recce Jeʃussu: S Odklesi ti? C A Jeʃus odgovor ne poda gnemu. Govori dake gnemu Pilato: S Menni ne odgovarasc? Neʃnasceli, da oblas imam kriʃcju pribiti tebbe, i oblas imam pustiti tebbe? C Odgovorj Jeʃus: ✠ Nebi imoværh menne oblas nijednu, datise ne budde dalą odiʃgara. ʃato koje menne prido tebbi, vechjegaje grjeha krivaz. C I od tada iskasce Pilato pustiti gnega. A ʃcidovi vikahu, govorechi: S Ako ovoga pustisc, njesi priategl Cesarrov: svakibo koise cini krágl, protivise Cesarru. C Pilato dake budduchi cjuo ove besjede, iʃvede Jeʃussa: I sjedde na pristolje, na mjesto, kojese ʃove Litostrotos, a ʃcidovski Gabbata. Bjesce tada veliki Petak od Vaʃma, i dobba oko scesto, i govori ʃcidovom: S Evo krágl vasc. C A oni vikahu: S Smakni, smakni, kriʃcju pribi gnega. C Govori gnim Pilato: S Kráglia vascega Kriʃcjuliehju pribitti? C Odgovorisce Poglavize: S Ne imamo kráglja iʃvan Cessarra. C Tada dake gnega prida gnima, nekabi bio kriʃcju pribjen. Uʃesce tada Jeʃussa, i iʃvedosce. I on nosechi sebbi kriʃc, uputise put mjesta kojese ʃove Kalvarie, a ʃcidovski Golgota: gdjega kriʃcju pribisce, i segnim druga dva, od ovuda, i od onuda, a po srjedi Jeʃussa. I upisa josc ʃapis Pilato, i postaviga værh kriʃcja. A bjesce upisano: Jeʃus Nazaranin krágl ʃcidovaa. Ovi dake ʃapis mnoʃi od ʃcidovaa prosetisce: bliʃubo grada bjesce mjesto, gdje bj kriʃcju pribjen Jeʃus. I bjesce upisano ʃcidovski, Gærcki, i Latinski. Govorahu dake Poglavize ʃcidovaa Pilatu: S Nemoj pisati, krágl ʃcidovaa, neggo daje on reko: kráglsam

ʃcidovaa. C Odgovorj Pilato: S Sćto upisah, upisah. C Bojnizi pak budduchiga kriʃcju pribili, uʃesce odjechje gnegove, (i ucinisce cettær diela, svakomu bojniku dio,) i hagliniza. A bjesce hagliniza ne scivena, odʃgara do doli sva spletena. Rekosce dake meghju sobom: S Ne raʃdirajmo gnu, neggo værʃimo srechju værh gne, cigova da budde. C Nekabise pismo ispunillo, koje govori: Raʃdjelisce meghju sobbom odjechje moje, i na haglinu moju værgosce srechju. Ovo dake ucinisce bojnizi. A kod kriʃcia Jeʃussova stahu matti gnegova, i sestra Mattere gnegove, Maria Kleofina, i Maria Mandaljena. Budduchi dake Jeʃus vidio Matter, i Ucenika koga gljubgljasce, gdje stasce, govori matteri svojoj: ✠ ʃcenno, etto Sin tvoj. C Paka govori Uceniku: ✠ Etto matti tvoja. C I od onoga dobba uʃeje Ucenik sobbom. Poslie ʃnajuchi Jeʃus, dasu jur sva doværscena, nekabise iʃværscillo pismo, recce: ✠ ʃcedansam. C I bjesce postavjen ondi sud pun osta. Oni dake napugnajuchi spugu osta, i obloʃciusci gnu oko sipanta prislonisce k'ustima gnegoviem. Budduchi dake uʃeo Jeʃus osta, recce: ✠ Doværsceno jest. C I prighnuvsci glavu prida dúh. (Ovdise klekne i postoi ʃa mallo.) A ʃcidovi neka nebi ostalla na kriʃcju telesa u Subottu budduchi Petak (bjescebo velik oni dán Subotte,) molisce Pilata, dabise prebilla gnih koljenna, i dabise dighnula. Doghjosce dake bojnizi, i pærvomu prebisce koljenna, i drugomu, koi bj kriʃcju pribjen scgnim. A k' Jeʃussu buduchi doscli, kako vidjesce gnega jur mærtva, ne prebisce gnegova koljenna, neggo jedan od bojnikaa sullizom bok gnegov otvorj, i tu tako iʃide kærv, i vodda. A koi vidje, ucini svjedocjanstvo. I pravvo jest svjedocjanstvo gnegovo. I on ʃna da istinu govori, neka i vi vjerrujete. Ovabo uciniscese, nekabise pismo ispunillo: nechjete prebiti kosti gnegove. I takodjer drugo pismo govori: uprjetichje ʃenize svoje u onoga, kogasu probilli.

Sćto ʃljedi sctiese, illi pjevase glasom Evangeglja, i govorise: Occisti særze moje. Alli ne pitase blagoslov, nitise nosse svjechje, ni tamjan, niti Misnik na sværhu gljubi kgnighe.

A poslie ovoga Joʃef od Arimatee (bjescebo Ucenik Jeʃussov: alli skrovit ziech straha od ʃcidovaa) molioje Pilata dabi dighnuo Tjelo Jeʃussovo. I dopusti Pilato. Doghje dake, i dighnu Tjelo Jeʃussovo. Doghje joscter i Nikodemo, (koi pærvi put poghje k'Jeʃussu ob noch), nosechi iʃmjescjanje od mirre, i od aloe, oko stò littaraa. Uʃesce dake Tjelo Jeʃussovo, i ʃaviscega ubrussim s' mirisim, kako obicjahu ʃcidovi u pokopagnu. A bjesce vært na mjestu, gdje bj kriʃcju pribjen; a u værtu grob novi, u komu joscter itko ne bjesce bio postavjen. Ondi dake radi Petka velikoga ʃcidovskoga, er bjesce bliʃu grob, postavisce Jeʃussa.

Iʃa toga Misnik stojechi na strani Epistole, pocne molitve kako sljede.

Molimo, pridraʃi nami, ʃa Zærkvu svetu Boʃciu, da gnu Bogh, i Gospodin nasc, ʃamiriti, skuppiti, i sacjuvati dostoise po svemu okoliscju ʃemaglskomu, podloʃcivsci gnoj Gospostva, i vlasti: i da poda nami miran, i pokojan ʃcivot provodechiem, slaviti Boga Otza svemoguchjega.

Molimo. Prighnimo koljenna.

℟. Ustannite.

Svemoguchi vjecni Boſce, koisi slavu tvoju objavio u Issukærstu sviem Narodom: cjuvaj djella millosærdja tvoga; neka Zærkva tvoja po svemu svjetu rasplodjena, stanovitom vjerrom, u pripovjedanju tvoga imena napreduje. Po istomu Gospodinu. i ost.

℟. Amen.

Molimo i ſa Priblaſcenoga Papu nascega N. da Bogh, i Gospodin nasc, koigaje obro u red Biskupata, sahragnena, i ſdrava sacjuva Zærkvi svojoj svetoj, ſa vladati púk sveti Boſcii.

Molimo. Prighnimo koljenna.

℟. Ustannite.

Svemoguchi vjekuvjecni Boſce, kojega sudom svakolikasu utemeljena: pogledaj milostiv na molbe nasce, i iſabranoga nami Poglavizu tvojom blagosti uſdærſci; neka púk kærstjanski, koije vladan od tebbe stvoriteglja, pod tolickiem Poglavizom, vjerre svoje dostojanstvim uſmnoſcise. Po Gospodinu nascemu. i ost. ℟. Amen.

Molimo i ſa pribogogljubnoga Biskupa nascega N. neka Bogh, i Gospodin nasc, koi po svomu millosærdju tegotu ove Dærſcjave na ramena gnegova naslonioje, millos blagochje svoje gnemu daruje, da nebi velicinom tegote pritisnut, gljudske nekrepkosti slabostim iſcesnuo.

Molimo. Prighnimo koljenna.

℟. Ustannite.

Boſce, koi ſasve velik u velizieh, cjudnovita niscta nemagne slavan tvorisc u najmagnieh, podaj sluſi tvomu N. Biskupu nascemu pribogogljubnomu svetiem pristojno sluſciti Otajstvima, i u svemu tvoje millosærdje branilo: koga svoje duscevnosti grjehota obadjuje. Po Gospodinu. i ost. ℟. Amen.

Molimo i ſa sve Biskupe, Misnike, Diakone, Podiakone, svjechjonosce, ſaklinaoze, Sctioze, Vrátare, Spovjednike, Djevize, Udovize, i ſa vas púk sveti Boſcii.

Molimo. Prighnimo koljenna.

℟. Ustannite.

Svemoguchi vjekuvjecni Boſce, koga Dúhom vas skupp Zærkovni posvetjujese, i vlada: uslisci nas, koji molimo ſa sve Redove: neka po daru millosti tvoje, svi Redovi tebbi vjerno buddu sluſciti. Po Gospodinu nascemu. i ost. ℟. Amen.

Ako nije okrugnen, rjetse ima odabranoga Cessarra.

Molimo i ſa prikærstjanskoga Cesarra nascega N. damu Bogh, i Gospodin nasc podloſcne ucini sve poganske narode ſa nasc vjecni mir.

Molimo. Prighnimo koljenna.

℟. Ustannite.

Svemoguchi vjekuvjecni Boſce, u kogasu ruzi vlasti svieh, i ſakoni svieh kráglјestvaa; pogledaj millostiv na Rimsko Cesarstvo, neka narodi, koise uſdaju u svoju værlost, desnizom tvoga moguchstva buddu utreni. Po Gospodinu nascemu. i ost. ℟. Amen.

Molimo i ſa Novovjerze nasce, da gnima Bogh, i Gospodin nasc otvori chjutjenstva særzaa gnihovieh, i vrata millosærdja; neka po opranju priporodjenja, primajuchi odpusctenje svieh grjehaa, i onise naghju u Issukærstu Gospodinu nascemu.

Molimo. Prighnimo koljenna.

℟. Ustannite.

Svemoguchi vjekuvjecni Boſce, koi Zærkvu tvoju noviem vaſda porodom rasplodivasc, uſmnoſci vjerru, i raſum Novovjerzim nasciem; neka priporodjeni voddom kærsctenja, k' Sinovima tvoga posinovgljenja pri-

drusceese. Po Gospodinu nascemu. i ost. ℟. Amen.

Molimo, pridrasi nami, Boga Otza svemoguchjega: da occisti svjet oda svieh sahodaa: dighne nemochi, glad otjera, otvorri tamnizze, verighe rasdrjesci: putnikom povratjenje, nemochnikom sdravje, pomorzem luku spassenja udjeli.

Molimo. Prighnimo koljenna.

℟. Ustannite.

Svemoguchi vjekuvjecni Bosce, utjescenje scjalosnieh, jakosti utrudjenieh: neka dopru k'tebbi molbe is kojegodjer nevoglje vappjuchieh, nekase vesele svikolizi, daimje prispjello millosærdje tvoje u potrebah svoieh. Po Gospodinu nascemu. i ost. ℟. Amen.

Molimo i sa poluvjerze, i odjeliteglje od Zærkve daih Bogh, i Gospodin nasc oslobodi oda svieh privaraa; i k'Svetoj Matteri Zærkvi Cattolicjanskoj, i Apostolskoj, prisvatti dostoise.

Molimo. Prighnimo koljenna.

℟. Ustannite.

Svemoguchi vjekuvjecni Bosce, koi svieh sahragnujesc: i nechjesc da itko poghine: pogledaj na dusce vrasciom varkom privarene; neka ostavivsci svaku poluvjersku opacinnu, særza bludechieh rasvidese, i k'jedinstvu istine tvoje povratese. Po Gospodinu nascemu. i ost.

℟. Amen.

Molimo i sa otværdnute scidove, da Bogh, i Gospodin nasc dighne sastor s'gnihovieh særzaa, neka i oni posnadu Issukærsta Gospodina nascega.

Oncjas govorise molitva, koja sljedi bes iscta odgovarat.

Svemoguchi vjekuvjecni Bosce, koi joscter i scidovsko nevjerstvo neodmechjesc od millosærdja tvoga: uslisci molbe nasce, koje sa sljepochju púka onoga uporavgljamoti: neka posnajuchi svjetlos istine tvoje, kojaje Issukærst, buddu od tminaa svoieh oslobodjeni. Po istomu Gospodinu nascemu. i ost. ℟. Amen.

Molimo i sa hudovjerze; da Bogh svemoguchi dighne opacinu od særzaa gnihovieh: da ostavivsci svoje Bogove lascive, obratese k'Bogu scivomu, i pravomu, i k'jedinomu Sinu gnegovu Issukærstu Bogu, i Gospodinu nascemu.

Molimo. Prighnimo koljenna.

℟. Ustannite.

Svemoguchi vjekuvjecni Bosce, koi ne smært gresenikaa, neggo scivot vasda isiskujesc, primi millostiv molitvu nascju, i oslobodi gnih od sctovanja Bogovaa lascivieh; i pridrusciih Zærkvi svetoj tvojoj, na hvalu, i slavu imena tvoga. Po Gospodinu nascemu. i ost.

℟. Amen.

Kad Misnik dospie molitve, dighnusci jarmizu (planitu) pristupa na kraj Otara na stranu ljevu, i ondi na najsadgnemu kraju Otara, usme od Djakona krisc dotle na Otaru pripravjen, i savit u zærnu, i odkrivajuchiga u tri puta na tri mjesta Otara govori tri krat, svaki put povisciem glasom najpærvo Misnik: **Evo dærvo kriscia.** i ost. a skupp odgovara. **Hodite.** i ost.

Evo dærvo kriscja, na komuje spassenje svjeta visjelo. Hodite poklonimose.

Tako odkrivena ponesega Misnik, i stavi na mjesto sa toga spravno. Pak tri krat pokleknuchi do gnega najpærvo Misnik zelujcga, a isa gnega ostali po redu, pjevajuchi koja sljede.

Dva pjevaoza pocimglju.

℣. **Puce moj, scto ucinih tebbi? Illi u cemu oscjallostivih tebbe? Odgovori menni.** ℣. **Er isvedoh tebbe**

iſ ſemglje Egipta: pripraviosi kriſc Spassitelju tvomu.

Pjevaozi u dva reda raſdiegljeni, pjevaju na iſmjenu.

Pærvi Red. **Sanctus Deus.**
Drughi Red. **Sveti Bogh.**
Pærvi Red. **Sanctus fortis.**
Drughi Red. **Sveti jaki.**
Pærvi Red. **Sanctus immortalis, miserere nobis.**
Drughi Red. **Sveti neumærli, pomilluj nas.**

Pak dva od drugoga reda pjevaju.

℣. **Er iſvedoh tebbe po pustigni cettærdesti godisctaa: i mannomsamte pitto, i uveosamte u ſemglju dosta dobru; pripraviosi kriſc Spassitelju tvomu.**

Pærvi Red. **Sanctus Deus.**
Drughi Red. **Sveti Bogh.**
Pærvi Red. **Sanctus fortis.**
Drughi Red. **Sveti jaki.**
Pærvi Red. **Sanctus immortalis miserere nobis.**
Drughi Red. **Sveti neumærli, pomilluj nas.**

Pak dva od pærvoga Reda pjevaju.

℣. **Sctosamti imo vechje ucinitti, i njesam ucinio? Jasambo nasadio tebbe vinograd moj priljepi; a tisise ucinio menni vele gærki: ersi nappoio ostom ſceghju moju: i kopjem probosi bòk Spasitelju tvomu.**

Pærvi Red. **Sanctus Deus.**
Drughi Red. **Sveti Bogh.**
Pærvi Red. **Sanctus fortis.**
Drughi Red. **Sveti jaki.**
Pærvi Red. **Sanctus immortalis, miserere nobis.**
Drughi Red. **Sveti neumærli, pomilluj nas.**

Dva pjevaoza ſajedno pjevaju.

℣. **Jasam zjechja tebbe poraſio Egipat s'pærvorodjenjemi svoiem: a tisi menne biccima iſbjena prido.**

Ostali pjevaozi odgovaraju.

Puce moj. i ost: do. ℣. **Er iſvedoh tebbe.**

Dva pjevaoza pærva ſajedno.

℣. **Jate iſvedoh iſ Egipta, potopivsci Farauna u morru zærgljenomu: a tisi menne prido Poglavizam Redovnickiem.**

Puce moj. i ost.

℣. **Ja prid tobbom otvorih morre; a tisi kopjem otvorio bòk moj.**

Puce moj. i ost.

℣. **Jasam prid tobbom hodio u stupu oblaka: a tisime odveo u dvor Pilatov.**

Puce moj. i ost.

℣. **Jasamte hranio mannom po pustigni: a tisi menne iſbio ſauscnizami, i biccimi.**

Puce moj. i ost.

℣. **Ja tebbe napoih vodom spassenja iſ stjene: a tisi menne napoio ſcjuccim, i ostom.**

Puce moj. i ost.

℣. **Jasam radi tebbe kráglje Kannaneanske udario: a tisi tærstim udario glavu moju.**

Puce moj. i ost.

℣. **Jasam dò tebbi scibikku kraglsku: a tisi dò glavi mojoj dracevnu krunnu.**

Puce moj. i ost.

℣. **Jasam tebbe uſvisio velickom kreposti: a tisi menne objesio na dærvu kriſcja.**

Puce moj. i ost.

ſa tiem svikolizi inokupno pjevaju.

Pridpjesniza. **Kriſcjuse tvomu poklagnamo Gospòdine: i sveto uskærsnutje tvoje hvàlimo, i slàvimo: evobo radi dærva doghje veseglje po svemu svjetu.**

Pjesan 66. **Bogh pomillovo nas: i blagoslovio nas: prosvjetlio obraſ svoj værhu nas, i pomillovo nas.**

Opetse pjeva. **Kriſcjuse**, i ost.

Pakse pjeva. ℣. **Kriſcju vjerni.**

i ost. s'pjesni: **Rat slavnoga vojevanja.** i ost.

V. **Kriʃcju vjerni meghju svjemi, jedini stabre plemeniti: niedna dubrava takoga ne raghja, listjem, zvjetjem, plodom. Sladko dærvo, sladzi cjavli, sladko bremme podnosi.**

PJESAN.

Rat slavnoga vojevanja
Pjesni vjernom ʃacinajmo,
I po kriʃcju dobivanja,
Slavnu dobit mi pjevajmo:
Kako Odkupnik svjeta ovoga
Dobj mukkom Tjela svoga.
Opetse govori. **Kriʃcju vjerni,** do: **Sladko dærvo. I** takose cini vaʃda.

Stvoriteglse rad privare
Bolech Otza najpærvoga,
Ki jedegnem vochke stare
Sobbom ʃgubi rodda svoga:
On tad dærvo ʃapameti,
ʃa nach ljeke smærtnoj seteti.
Opetse govori: **Sladko dærvo.**

Red nascega od spassenja
Ovo djello svegh proscjasee,
Dab'raʃlika privarenja
Hitros ʃbilla: to htiasce,
Ter od onud ljek nam dala,
ʃmiaih odkud otrovala.
Opetse govori. **Kriʃciu vjerni.**

Sveta dake kada doghje
Jur podpunnos od vremena,
Nehtje Otaz da mimoghje
Sina od vjeka porodjena,
Novo u putti porodjenje
Od Djevize, nam' spassenje.
Opetse govori. **Sladko dærvo.**

On na tværdieh jaslieh placce,
Gdjega Djeva Majka stavi:
I ʃcivine gdjeno tlacce;
U peleni on boravi:
Noghe, i rúke tuj povojem
Povit, dærhchjuch s'nepokojem.
Opetse govori. **Kriʃciu vjerni.**

Trikrat desset s'trí sværscivsci
On godisctaa, ispunechi
Vrjeme od tjela, rodjen bívsci
Na tu mukku, on hotechi,
Na kriʃc strasсni bj primilli
Jagnaz dighnut s'værlom silli.
Opetse govori. **Sladko dærvo.**

Ozat ovdi, tærs, i ʃcjucci,
Pgljuvotine; kopje, cjavli,
Sveto Tjelo svak iʃmucci,
Poticjuchi na to djavli:
Kærvse i voda s'bokka prolj,
ʃa opratti svjet oholi.
Opetse govori. **Kriʃcju vjerni.**

Dube viscgni prighni grane,
Rastegnuta uda oprosti:
Ah omehscjaj krepke strane
Porodjene u tværdosti;
Uda neka kráglja od Nebbi
Millo oteghnesc ti na tebbi.
Opetse govori. **Sladko dærvo.**

Dostojansi ti sam bio
Zienu od svjeta uʃnositi:
Tisi svjetu pripravio
Luku, gdjechga sahraniti:
Pomaʃate kærv prisveta
Jagnza iʃlita i propeta.
Opetse govori. **Kriʃcju vjerni.**

Slava, i cjas Bogu buddi
Svakojako Priviscgnemu
Otzu, i Sinu oda svudi
S'Dúhom svetiem: erse gnemu
Hvale, i vlas vjek pristoje
I blaʃcene sve pokoje. Amen.
Opetse govori. **Sladko dærvo.**

Ova sværsciusci kriʃc diʃcese, i stavgljase na Otar; pak iʃ mjesta ghdje jucer biloje shragneno Tjelo Gospodinovo, prinosise na Otar, onako, kakoje u Missalu Rimskomu ʃabigljeʃceno, i pjevajuse sljedechja.

PJESAN.

Krágljevinam stjeʃi ishode;
Sjà kriʃc svjetlom otajnosti,

Kiem odkupi sve narode
Propet Jeʃus pun gorkosti.
Bj sullizom on ʃcestokom
Ragnen gorko, i nemillo:
Prolj voddu, i kærv bokkom,
Da operre grescno djello.
Sværsciscese, koja recce
Prorok David pjesni vjernom:
U narodjeh dærvom, recce,
Bj krágl mochi Bogh ʃamjernom.
Dærvo jasno, i ghiʃdavo,
Grimiʃ krágljev, koje uresi,
Iʃabrano, nad sviem ʃdravo
Uda sveta teghlo jesi.
O blaʃcene tvê granize,
Na kieh vissi zjena svjeta,
Ove Tjela mjerilize
Paklu otesce sva dobita.
ʃdrav o kriʃcju nasce uffanje
U sadagne vrjeme od mukke;
Pomoʃinas na pravdanje,
Podaj odkup s' tvoje rúkê.
Tebbe Boʃce Trojstvo sveto
Dúh pohvali svaki ʃcivi,
A kîeh Tjelo jur propeto
Spasloj, millo ti oʃcivi. Amen.

Dohodechi na Otar, kadise tamjanom, i cinese ostala kakoje ʃabigljeʃeeno u Missalu Rimskomu: a sljedechja pjeva.

Molimo. ʃapovjedim spassovniem ponukovani, i Boʃciom naredbom uvjeʃcbani, smieme rjeti. Otce nasc, koisi na Nebesieh; svetilose ime tvoje: prigi krágljestvo tvoje: buddi voglja tvoja, kako na Nebbu, tako i na ʃemgli. Kruh nase svakdagni daj-nam danas: I odpusti nami dughe nasce, kako i mi odpusctavamo duʃcnikom nasciem. I ne uvedinas u napas.

℟. Nu oslobodinas oda ʃla.

Misnik pod glas govori Amen; pak istiem pervíem glasom sljedi.

Oslobodi nas, mòlimote Gospodine, oda svieh ʃalaa, proscjastieh, sadagnieh, i doscjastieh; i molechise blaʃcena, i slavna vaʃda Djeviza Maria Bogorodiza, s' blaʃceniemi Apostolima tvoiem Petrom, i Paulom, i Andriom, i sviem svetiem; podaj millostiv mir u dnevi nasce, da s'pomochi millosærdja tvoga pomoʃceni, i od grjehaa vaʃda iʃbavgljeni buddemo, i od svakoga smetanja oslobodjeni. Po istomu Gospodinu nascemu Issukærstu Sinu tvomu: koi s'tobbom ʃcive, i krágljuje u jedinstvu Dúha Svetoga, Bogh: po sve vjeke vjekaa. ℟. Amen.

Ostala kako u Missalu Rimskomu.

SUBOTTA SVETA VELIKE NEDJEGLJE.

BLAGOSOV OGHGNA.

Danas na svoje vrjeme, pokriasce Otari, i rekuse Pærva, Trechja, Seesta, i Deveta beʃ svjechjaa do pocetka Misse. Meghjutose iskresce ogagn iʃ kamena iʃvan Zærkve, i od gnegase uʃeeʃee ughljevgije. Potomtoga, rekavsci Devetu, Misnik obucen, i ʃagærnut Plascetom zærkovniem na gljubizu, stojechi kod gnega slaʃcitegli s'kriʃcem, s'vodom blagoslovjenom, i s' tamjanom prid vratima Zærkve pocigne Blagoslov oghgna na ovi nacin govorechi.

℣. Gospodin s' vami.
℟. I s' dúhom tvoiem.

Molimo.

Boʃce, koi po Sinu tvomu, to jest glavnomu kamenu, ogagnsi svjetlosti tvoje poddo vjerniema: iskresan iʃ kremena, koichje bitti koristan nasciem potrebam, novi ovi ogagn posve[illegible]ti: i dopusti nami, dase tako na ovieh svetkovinah Vaʃmenieh Nebeskiem ʃcegljami uʃceʃcemo, neka uʃmoʃcemo do svetkovine vjecne svjetlosti cistiem pa-

metima dopríetí. Po istomu Issukærstu Gospodinu nascemu.

℟. **Amen.**

Molimo.

Gospodine Bosce, Otce svemoguchi svjetlosti neghinechja, koisi satvoritegl svieh svjetlostii; blago ✠ slovi ovu svjetlos, kojaje od tebbe posvetjena, i blagoslovjena bila, koisi prosvjetlio vas svjet: neka buddemo rasceſceni onom svjetlosti, i prosvjetgljeni oghgnem gljubavi tvoje: i kakosi prosvjetlio Moiſessa, iſhodechjega iſ Egipta; tako prosvjetlisc særza i chjutjenstva nascja, da dostojni buddemo do ſcivota i svjetlosti vjecne doprieti. Po Issukærstu Gospodinu nascemu. ℟. **Amen.**

Molimo.

Gospodine sveti, Otce svemoguchi, vjecni Bosce, blagosivjajuchi mi ovi ogagn u ime tvoje, i jedinorodjenoga Sina tvoga Boga, i Gospodina nascega Issukærsta, i Dúha Svetoga, ſajedno djellovati dostojse: i pomoſi nas suproch oghgneniem strjelami nepriateglja, i prosvjetli millosti nebbeskom. Koi ſcivesc, i krágljujesc s' istiem jedinorodjeniem tvoiem, i s'Dúhom svetiem, Bogh, po sve vjeke vjekaa.

℟. **Amen.**

BLAGOSOV TAMJANA.

Neka doghje, molimote svemoguchi Bosce, værh ovoga tamjana obilno ulitje blago ✠ sova tvoga, i ovu nochnu svjetlos nevidglivi priporoditeglju usceſci: da ne samo posvetiliscte, kojeseje u ovu noch prikaſalo, potajniem iſmjescjagnem svjetlosti tvoje budde prosjati: neggo gdjegodjer setogod od otajstva ovoga posvechjenja budde poneseno, iſaghnavsci ſlobbu vraſcic privare, krepos velicjanstva tvoga budde pribivati. Po Issukærstu Gospodinu nascemu. ℟. **Amen.**

Dokle Misnik blagosívja tamjan, Djak uſamsci ahgljevglja blagoslovjenoga postavi u kadionik: a kada sværsci molitvu postavi tamjana u kadionik blagosivjajuchiga po obicjai, pak recene grumene, i ogagn okropi trikrat vodom blogoslovjenom govorechi: **Okropichjese menne.** i ost. Takodjer trikrat okadi tamjanom. Meghjutose ugase svekolike Svjechnize po Zærkvi, ſa uſcechih paka s' noviem oghgnem blagoslovjeniem. Tada Djakon obucen u bjeliem svoiem haglinam uſme tærs s' trojema svjechjami na værh gne, a ſa gnim kadionicjar s' drughiem djakom, koi nosí pet grumenaa tamjana, a ſa gnimi Podiakon kriſe nosechi, a ostali Redovnizi po redu ſa gnim. Potom toga Djakon nosechi tærs, s' trojema svjecjami, pak Misnik. I kada uljeſe u Zærkvu Djakon prighne tærs, a svjechjar prinese svjechju usceſcenu noviem oghgnem, ter uſciſce jednu od tri svjechje na tærs postavjene, i uſdignuchi tærs poklekne, i ostali svi takodjer osvem Podiakona i pjeva sàm: **Svjetlos Issukærstova;** ostali odgovaraju: **Bogu hvale.** Drugu uſciſce po sred Zærkve, i jaciem glasom pjeva: **Svjetlos.** i ost. a trechju prid velikiem Otarom josc jacce pjevajuchi: **Svjetlos.** i ost. Iſa toga Misnik uſide na Otar na stranu lievu, a Djakon dajuchi tærs s' trojema svjechjami jednomu Djaku, i uſamsci knighe Evangelske, pita od Misnika blagoslov, kakoje obicjaj, i tadamu Misnik odgovori: **Gospodin buddí u særzu tvomu, i u usnieh tvoieh da dostojno i prikla-**

no navjestisc gnegovo Vaſmeno pro-slavjenje; u ime Otza, i Sina, ✠ i Dúha Svetoga. Amen.

Iſa toga poghje na Prípovjedaliscte, i ondi okadivsci Kgnighe, pocne kako ſdola govori, stojechi svi na nogama, doklese ova pjevaju, i cinechi ostalo kakose u sljedechiem nahodi ſabigljeſceno.

Nekase jur raduje Angeosko mnosctvo Nebesaa, nekse raduju Boſcianstvena otajstva: i radi tolikoga kráglja dobitja, nek ſvekne trubglja od spassenja. Nekse veseli i ſemglja tolikiem obasjana ſrazima, i vjecnoga kráglja jasnosti prosvjetgljena, ochjuti, daje svega svjeta iſgubilla maglu. Nekse veseli i Matti Zærkva tolicke svjetlosti urescena sjanjem: i veliziemi od púka glasimi ovi dvor ſaſveknuo. ſato i vi, ovdi stojechja bratjo pridraga, na tako cjudnovatu ove svete svjetlosti jasnos, ſaedno samnom, molimvas, svemoguchjega Boga millosærdje ſaſovite: neka, koiseje dostojo menne, ne po moiem dostojanstvim u broj Zærkovgnakaa prídruſciti, prosvjetlivsci menne ſrakom svjetlosti svoje, cinj da ja pohvalu ove svjechje doværscim. Po Gospodinu nascemu Issukærstu Sinu svomu; koi scgnim ſcive, i krágljuje u jedinstvu Dúha svetoga Bogh.

Po sve vjeke vjekaa. ℟. Amen.

℣. Gospodin s'vami.

℟. I s'dúhom tvoiem.

℣. Uſgor særza.

℟. Imamo k'Gospodinu.

℣. Hvale uſdajmo Gospodinu Bogu nascemu.

℟. Dostojno, i pravedno jest.

ſaisto dostojno, i pravedno jest, nevidglivoga Boga Otza svemoguchjega, i Sina gnegova jedinorodjenoga Gospodina nascega Issukærsta svom gljubavi særza, i pameti; i sluſcbom glasa proslaviti. Koi ſa nas vjecnomu Otzu dugh Adamov platioje: i pismo stare krivine millostivom kærvi smærsioje. Ovobosu blagdani Vaſmeni, u koiemse pravi oni Jagagnaz ubia, koga kærvi vrata vjernieh posvechjujuse.

Ova nóch jest, u kojusi cinío, da pærvo Otzi nasei Sinovi Iſraellovi iſvedeni iſ Egipta, proſ morre zærljeno suhiem stupajem proghju.

Ova dake nóch jest, koja tminne grjehaa, prosvietljegnem stupa, occisti. Ova nóch jest, koja danas po svemu svjetu onieh, koji vjerruju u Issukærsta od ſlobaa svjetovnieh, i od magle grjehaa raſlucene, povrachja millosti, i s'svetignom sadruſcjuje.

Ova nóch jest, u koju, rastærghnuvsci uſe smærti, Issukærst od pakgljenieh Pridobitnik uſide. Namibo iscta nebi bilo korisno roditse, danam ne budde bilo korisno, bitti odkupjeni.

O ſamjerne prema namí, tvoga pomillovanja dostojnosti! O neprozjegnena dobrohotjenja gljubavi: dabi slugu odkupio, Sinasi pridot!

O potrebnita ſaisto sagrjescenja Adamova, koje bj Issukærstovom smærti pomærsceno!

O srechne krivine, kojaje bila dostojna, takoga, i tolikoga imatti Odkupiteglja!

O blaſcene ſaisto nóchi, koja bj sama dostojna uſaſnatti vrjeme, i dobba, u koje Issukærst od niſcieh stranaa uskærsnu!

Ova nóch jest, od koje upisanoje: I nóch kako dán bitlichje prosvjetgljena: i nóch prosvjetgljenje moje u raskoscjah moieh. Ove dake nóchi posvetjenje iſgonni ſlobnosti, krivine perre: i vrachja pravednos gresnikom, a ſcjallosniem ve-

seglje. Odgonni mærſenja, sklad pripravglja, i prighibglje gospostva.

Ovdi Diakon ſabada pet grumenaa tamjana u svjechju na nacin kriſcja.

U milos dake ove nóchi, primi sveti Otce tamjana ovoga posvetillisete veceraseuje; koje tebbi u ovomu poklognegnu svjechje, pò rukami sluſcbenikaa, od djellovanja pcelaa, prisveta Zærkva pridava. A llismo jur poſnali ovoga stupa pohvagljenja, koga na cjas Boſcju ogagn goruchi raſciſce.

Ovdi Diakon veliku svjechju uſciſce s'jednom od tri kojesu na tærsti.

Koi, prem daje na diele raſdjegljen, nije ſato od ſaimgljene svjetlosti sctettu poſno. Hranibose voskom koise topi, koga ſa bitje ove dragoziegnene svjechje pcela matti iſvede.

Ovdise uſciſcju Svjechnize.

O blaſcene ſaisto nóchi, koja ogoli Egipziane, a ſcidove obogati. Nochi, u kojuse ſdruſcjuju ſemaglska s'nebeskiem, cjovjecjanska s'Boſciem. Mollimote dake Gospodine, da svjechja ova na cjas imena tvoga posvechjena, ſa rastjerat maglu ove nochi neghinechja uſdærſcise.

I na miris sladosti primjena, s' visegniem svjetlostima nekse iſmiescja. Plamene gne neka naghje daniza jutærnja. Ona, govorim daniza, koja neſna ſapada. Ona, koja vratívscise od niſcieh stranaa, gljudskomu narodu vedra prosja.

Molimote dake Gospodine, da nas slughe tvoje, i sve Zærkovgnake, i pribogogljubni púk: ſaedno s'Priblaſceniem Papom nasciem N. i s' Biskupom nasciem N. podavsci gnima mir vremenaa, u ova Vaſmena veseglja nepristavniem ſasctitjegnem dostoisese uputiti, vladati, i uſdærſcjati. Pogledaj joscter i na pribogomilloga Cesarra nascega N. koga ti Boſce, ſnajuchi hotjegna posljude, neiſreceniem darom pomillovanja, i millosærdja tvoga, tiscinu, vjecnoga mira gnemu priloſci, i nebesko dobitje sa sviem púkom gnegoviem. Po istomu Gospodinu nascemu Issukærstu Sinu tvomu: koi s'tobbom ſcive, i krágljuje u jedinslvu Dúba Svetoga Bogh: po sve vjeke vjekaa. ℟. Amen.

Ova doværscivsci, Diakon svlacechi bielu haglinu, oblaci gljubicnu, i idde k'Misniku; koi svlaci plasct, i uſimglje narucnik, i jarmizu (Planitu) gljubicnu. ſa tiemse setiu Proroçjanstva breſ nadpisa; A Misnik setieih pod glas na Otaru na ljevoj strani. Na sværsi Proroçjanstvaa govorese molitve, kakoje doli ſabigljeſceno.

PROROCJANSTVO PÆRVO.

Porod. Pog. 1.

U pocetak stvorii Bogh nebbo, i ſemglju. A ſemglja bjesce neredna i praſna, i tminne bjehu værh liza propasti: i Dúh Boſcii idjasce værh vodaa. I recce Bogh: Nekase ucini svjetlos. I svjetlos bj uccignena. I vidje Bogh svjetlos da bjesce dobra: i raſluci svjetlos od tminaa. I naſva svjetlos, dán; a tminne nóch: I ucinise veccer, i jutro, dán jedan. Recce joscter Bogh: Nekase ucini utværdjenstvo po sred vodaa, i raſdjeli vode od vodaa. I ucini Bogh utværdjenstvo, i raſdjeli vode, koje bjehu pod utværdjenstvom, od onieh, koje bjehu værh utværdjenstva. I ucinise tako: I naſva Bogh utværdjenstvo nebbo. I ucinise veccer, i jutro, dán drughi. Recce tada Bogh: nekase skuppe vodde, kojesu pod neb-

bom, u jedno mjesto; i ukaʃeese suha. I ucinise tako. I naʃva Bogh suho ʃemglju; a skuppjenja vodaa, naʃva morria. I vidje da bjesce dobro. I recce: Neka nikne iʃ ʃemglje trava ʃelena, i plodechja sjemme; i dubje vochno, koje cini plod po værsti svojoj, sjemme od koga, u gnemu istomu da budde værhu ʃemglje. I bj ucigneno tako: I raʃplodi ʃemglja travu ʃelenu, i cinechju sjemme po værsti svojoj; i dubja koja cine plod, i koieh svako ima sjemme po værsti svojoj. I vidje Bogh, da bjesce dobro. I ucinise veccer, i jutro dán trechi. I recce Bogh: Nekse ucine svjetliliscta na utværdjenstvu nebba, i raʃdiele dán, i nóch, i bigljeʃce vremena, i dnevi, i godiscta: neka sjaju na utværdjenstvu od nebba, i prosvjetljuju ʃemglju. I ucinise tako. I ucini Bogh dva svjetliliscta velicka, svjetliliscte vechje, da uʃvlada dán: i svjetliliscte magne, da uʃvlada nóch; i ʃvjeʃde. I namjestj gnih na utværdjenstvu nebba, neka svjetle værh ʃemglje, i vladaju dán, i nóch; i raʃdiele svjetlos od tminnaa. I vidje Bogh, da bjesce dobro. I ucinise veccer, i jutro, dán cetværti. Recce joscter Bogh: Neka porode vodde laʃechja koja ʃcivu, i letuscta værh ʃemglje pod utværdjenstvom nebba. I stvori Bogh ribe velicke, i svaka ʃcivuchja i kojase miccju, koja bjehu raʃplodille vodde po værstah svoieh, i svako letuscte po plemenu svomu. I vidje Bogh, da bjesce dobro. I blagosovi gnih, govorechi: Rastite, i uʃmnoʃcitese, i napunite vodde morske; i nekase uʃmnoʃce ptize værh ʃemglje. I ucinise veccer i jutro, dán peti. Recce josc Bogh: Nek porodi ʃemglja duscju ʃcivuchju po plemenu svomu: ʃcivo laʃechje, i ʃvjeri od ʃemglje po værstah svoieh. I ucinise tako. I ucinj Bogh ʃvjeri od ʃemglje po værstah svoieh, i ʃcivine, i svako laʃechje od ʃemglje po værsti svojoj. I vidje Bogh, da bjesce dobro, i recce: Ucinimo cjovjeka na sliku, i priliku nascju: i neka vlada ribe morske, i ptize nebeske, i ʃvjeri, i svukoliku ʃemglju, i sve scto laʃi, kojese krechje na ʃemgli. I stvorj Bogh cjovjeka na sliku svoju: na sliku Boʃcju stvorj gnega, muscko i ʃeensko stvorj gnih. I blagosovj gnih Bogh, i recce: Rastite, i uʃmnoʃcitese, i napunite ʃemglju, i podloʃeite gnu: i gospodujte nad ribami morskiemi, i nad letusctiemi nebeskiem, i nad sviemi ʃcivinami, kojese krechju værh ʃemglje. I recce Bogh: Etosam dó vami svaku travu, koja donosi sjemme værh ʃemglje, i sva dubja, koja imaju u sebbi istiem sjemme værste svoje, da buddu vami u pichju i sviem ʃcivinami od ʃemglje, i svakoj ptizi od nebba, i sviem koliziem, kojase krechju na ʃemgli, i u koiehje duscja ʃcivuchja, neka imaju ciem hranitise. I ucinise tako. I vidje Bogh svaka, koja bjesce ucinio: i bjehu veoma dobra. I ucinise veccer, i jutro, dán scesti. Dake bisce doværsceena nebesa, i ʃemglja, i vas ures gnih. I doværscj Bogh sedmi dán djello svoje, koje bjesce ucinio: i pócinu sedmi dán od svakoga djella, koje bjesce uccinio.

Molimo. Prighnimo koljenna.

℟. Ustannite.

Molitva.

Boʃce, koisi cjudnovito stvorio cjovjeka, i cjudnovitie odkupio: podaj nami, molimote, da protiva nasladam grjehaa, raʃlogom pameti budemo stavno uʃdærʃcjatse: neka

ſadostoimo do vjecnoga veseglja doprieti. Po Gospodinu nascemu Issukærstu Sinu tvomu: Koi s'tobbom ſcive, i kragljuje u jedinstvu Dúha Svetoga, Bogh: po sve vjeke vjekaa. ℟. Amen.

PROROCJANSTVO DRUGO.
Porod. Pog. 5. 6.

A Noe, budduchi od petstotinaa godisctaa, porodj Sema, Kama, i Jafetta: i bivscise poceli gljudi uſmnaſcjati værh ſemglje, i budduchi kchjerii narodilli, videchi Sinovi Boſcii kchjeri cjovjecjanske, da bjehu ljepe, uſesce ſa svoje ſcene one koje meghju sviem ugodnie biahuim. I recce Bogh: Nechje pribivati dúh moj u cjovjeku u vjeke, er putt jest: i bittichje dni gnegovi stò, i dvadesti godisctaa. I Gorostasnizi bjehu værh ſemglje u ono vrjeme: Er pokli pridruſciscese Sinovi Boſcii k'kchjeram gljudskiem, i one porodisce: ovisu moguchi od vjeka, gljudi raſglasceni. Videchi tada Bogh: da bjesce mnoga ſlobba gljudii na ſemgli, i da svako misljenje særza gnihova nastojasce svegh na ſlo, pokajase, da bjesce stvorio cjovjeka na ſemgli. I krenut unutærgnom bollesti særza: Smaknutchju, recce, cjovjeka, kogasam stvorio, s'liza od ſemglje, od cjovjeka do ſcivinaa, od laſechjega do letusctieh od nebba: kajembose, dasamih ucinio. A Noe naghje millost prid Gospodinom. Ovasu porodjenja Noeva. Noe cjovjek pravedan, i iſværstan bj u dobba svoja, s'Bogomje hodio. I porodioje tri Sina, Sema, Kama, i Jafetta. Alli ſemglja iſopacise prid Bogom, i napunillaseje ſlobbe. I budduchi vidio Bogh, da ſemglja bjesce iſopacena (svakabo putt iſopacena biasce u ſcivjenju svomu værhu semglje,) recce Noeu: jur odredih sværsciti putt svukoliku; po gnim ſemglja napunilaseje ſlobbe, i jachjuih unisctiti ſajedno s'ſemgljom. Ucini tebbi korabglju od dærvaa oplagnanieh. Pribivalisctachjesc ucinitti u korabgli: i opaklitichjesc gnu iſ nutra, i s' dvora. A ucinitichjesc gnu ovako: Tristachje lakataa bitti diglina korabglje; pedesset lakataa scirina, a tridesti lakataa visina gne: prozorchjesc ucinili na korabgli, i pokrov gne sværscitichjesc u laktu visine. A s'jedne strane uccinitichjesc vrata od korabglje: s' dogne strane pristaniscta, i tri poda uccinitichjesc u gnoj. Evochju ja poslat vodde potoppa værh ſemglje ſa pogubit svu putt, u kojoj duhje ſcivota pod nebbom: i svakolika, kojasu na ſemgli, bittichje sværscena. A uccinitichju uvjet moj s'tobbom, i uljestichjesc u korabglju ti, i sinovi tvoi, ſcena tvoja, i ſcene Sinovaa tvoieh s'tobbom: I od ſvieh ſcivinaa svake værste po dvojechjesc uvestit u korabglju; neka ſcivu s'tobbom muscko, i ſcensko. Od letusctieh po værstah svoieh, i od ſcivoga værste svoje: i od svakoga laſuchjega od ſemglje po værsti svojoj, po dvachje uljesti s' tobbom, neka mogu ſcivjeti. Uſetichjesc dake s'tobbom od svieh stvarii kojese mogu jesti, i unjetichjesc s' tobbom: i bittichje toliko tebbi, koliko gnima ſa hranu. Ucinj dake Noe sva, kojamu bjesce naredio Bogh. A bjesce od ſcesstotinaa godisctaa Noe, kada vodde potoppa poduscisce ſemglju. Rastvoriscese tada ſva vrella dubine velike, i jaſi nebeski otvoriscese: i ucinise daſcd værh ſemglje cetærdesti danaa, i cetærdesti nochii. U pærvi cjas dnevi onoga uljeſe Noe, Sem, Kam, i Jafet Sinovi gnegovi, ſcena gnegova

i tri ſcene sinovaa gnegovieh scgnim u korabglju: oni, i svaka ſcivina po værsti svojoj, i svako ſcivce po plemenu svomu, i svesctose krechje værhu ſemglje po værsti svojoj, i svako letuscte po værsti svojoj. Korabglja jur plovasce værh vodaa. A vodde primogosce veoma værhu ſemglje: i pokrivene ostasce sve gorre visoke pod sviem nebbom. Petnes lakataa bj viscja voda værh goraa, koje bjesce prikrilla. I satrena bj sva putt, kojase kretasce værh ſemglje, od letusctega, ſcivuchjega, ſvjerii, i svieh laſechieh, koje laſe værhu ſemglje. A osta sam Noe, i koji scgnim bjehu u korabgli. I uſdærſcjahuse vodde værh ſemglje stoo i pedeset danaa. A spomenuvscise Bogh od Noe, i od svieh scivinaa, i od svieh ſvjerii, koje bjehu scgnim u korabgli, posla vjettar værh ſemglje, i doghjosce na magne vodde, i ſatvoriscese vrella dubine, i jaſi nebba; i bisce daſcdi ſabragneni s' nebba. A vodde tekuchi, i vrachjajuchise odhodjahu s' ſemglje: i pocesce nestajati nakon stoo i pedeset danaa. I budduchi prosclo cetærdesti danaa, otvorivsci Noe prozor korabglje, koga bjesce ucinio, iſpusti vrana, koi iſide i ne vratise, dokle ne prisahnusce vodde værh ſemglje. Iſpusti joscter golubizu ſa gnim, ſa vidjeti bjehuli jur pristalle vodde værh liza ſemglje. Koja ne bivsci nascla gdjebi nogom pristalla, vratise k' gnemu u korabglju: bjehubo vodde værh svekolike ſemglje: i pruſci rúku, i budduchie uhitio unese u korabglju. Cekavsci tada josc seddam danaa drughe, opeta ispusti golubizu iſ korabglje. A ona doghje k' gnemu k' vèceru, nosechi granizzu masline s' listjem ſeleniem u kgljunu svomu. Raſumje dake Noe, da bjehu pristalle vodde værh ſemglje. I niscta ne magne póceka drughe sedam danaa, i iſpustj golubizu, kojase vechje ne vrati k' gnemu. Recce tada Gospodin Nou, govorechi: Iſidi iſ korabglje ti, i ſcena tvoja, i Sinovi tvoi, i ſcene Sinovaa tvoieh s' tobbom. Sve ſcivine, kojesu s' tobbom od svake værste toliko od letusctieh, koliko od ſvjerii, i od sviehkolizieh laſechieh, koja laſe værh ſemglje, iſvedi s' tobbom, i sidite værhu ſemglje: rastite, i uſmnaſcjajtese værhu gne. Iſide dake Noe, i Sinovi gnegovi, i ſcena gnegova, i ſcene Sinovaa gnegovieh scgnim: pacek, i sve ſcivine, ſvjeri, i laſechja, koja laſe værh ſemglje po værsti svojoj, iſidosce iſ korabglje. Sagradi tad Noe otar Gospodinu, i uſamsci od ſvake ſcivotine, i ptizaa cistieh prikaſaih u Posvetiliscte værh otara. I mijo miris ugodi Gospodinu.

Molimo. Prighnimo koljenna.

R. Ustannite.

Molitva.

Boſce nepromjegniva kreposti, i vjecna svjetlosti; pogledaj milostiv na ſamjerno svetotajstvo sve Zærkve tvoje, i djello spassenja gljudskoga, vjecnoga odredjenja iſværscenjem tiscie djelluj, neka, i vas svjet ochjuti i viddi, dase oborrena podiſcju, ostarana ponavjaju, i po gnemu svaka na zjelovitost vrachjaju od kogasu primila pocetak; Gospodina nascega Issukærsta Sina tvoga: Koi s' tobbom ſcive, i kraglju je u jedinstvu Dúha Svetoga Bogh, po sve vjeke vjekaa. R. Amen.

PROROCJANSTVO TRECHJE.

Porod. 22.

U dni onè: Kuscjoje Bogh Abrahama, i reccemu: Abrahame,

14

Abrahame. A on odgovorj: Evosam. Reccemu: Uſmi Sina tvoga jedinorodjenoga, koga gljubisc Iſaka, i pogi u ſemglju objávgljenja: i ondichjescga prikaſati na posvetilisete værhu jedne od goraa, kojuti buddem ukaſati. Abraham dake u nochi uſtavsci, ossedla oslichja svoga, i uſè sobbom dva mladichja, i Iſaka Sina svoga: I budduchi nasjeko dærva ſa posvetillisete, poghje na mjesto, na kojemu bjesee ſabiglješcio Bogh. I u trechi dán podighnuvsci occi, uppaſi mjesto daleko: i recce mladichjom svoiem: Pocekajte ovdi s' oslichjem: ja i djete pospjescno pochjemo do onamo, i poklise budemo poklonili: vratichjemose k' vami. Uſe joscter dærva ſa posvetilisćta, i postavi værh Iſaka Sina svoga. A on nosasce u rúkah ogagn, i mac. I hodechi oba dva ſajedno, recce Iſak Otzu svomu: Otce moj. A on odgovorj: seto hochjesc Sinko? Etto, recce, ogagn, i dærva; gdjeneje svedba posvetilisćta? I recce Abraham: Boghchje providjeti sebbi svedbu ſa posvetilisćta sinko moj. Hodjahu dake ſajedno; i doghjosce na mjesto, kojemu bjesce ukaſo Bogh, na komu sagradi Otar, i od s' gara dærva naloſci. I budduchi sveſo Iſaka Sina svoga, staviga na ottar værh naloga dærvaa. I pruſci rúku, i ubitti mac, dabi posjeko Sina svoga. Kad etto Angeo Gospodinov ſavika s' nebba govorechi: Abrahame, Abrahame. Koi odgovorj: Evosam. I recce gnemu: Ne pruſcjaj rúku tvoju na djetetta, nittimu seto ucini: sadasam poſno, dase Boga boisc, i njesi prostio jedinorodjenomu Sinu tvomu radi menne. Podighnu Abraham occi svoje, i vidje od ſada ovna meghju draccjami ſadjevena roſſima, koga uſimgljuchi, prikaſa u posvetillisete ſa sina. I naſva mjesto ono, Gospodin viddi, ſato do danaska govorise: na gorri Gospodinchje vidjeti. I ſaſva Angeo Gospodinov Abrahama drughi put s' nebba govorechi: ſakleosamse mnom istiem, govori Gospodin: eresi ucinio stvar ovu, i njesi prostio sinu tvomu jedinorodjenomu radi menne: blagoslovitichju tebbe, i uſmnoſcitichju sjemme tvoje, kako svjeſde od nebba, i kako pærſcinu, kojaje po kraj morra: posvoitichje sjemme tvoje vrata nepriategljaa svoieh, i bittichje blagoslovjeni u sjemmenu tvomu svi narodi ſemglje: eresi bio posluscjan glasu momu. Vratise Abraham k' mladichim svoiem, i otidosce u Bersabeu ſajedno, i ondi pribiva.

Molimo. Prighnimo koljenna.

℟. Ustannite.

Molitva.

Boſce, vjernieh Otce priveliki, koi po svemu okolisćju ſemaglskomu Sinove obechjanja tvoga, raſlivsci posinovgljenja millost uſmnaſcjasc, i po Vaſmenomu Svetotajstvu, Abrahama slugu tvoga, kakosise ſakleo, cinisc Otza svieh narodaa: podaj púkom tvoiem dostojno prichi k' millosti ſaſvanja tvoga. Po Gospodinu nascemu Issukærstu. i ost.

℟. Amen.

PROROCJANSTVO CETVÆRTO.

Ishod. Pog. 14.

U dni onè: ucinise u bdjegne jutærgne, i etto pogledavsci Gospodin na vojsku Egypziansku iſ stupa oghgna, i oblaka, pogubj vojsku gnih: i privratj kola kocina, i tognahu na dno. Rekosce dake Egypziani: Bjeſcimmo od Iſraella: Gospodinbo vojuje ſa gnih protiva na-

mi. A Gospodin recce Moiʃessu: prostri rúku tvoju værh morra, nekase vrate vode na Egypziane værh kociaa, i gnih kognikaa. I budduchi prostro Moiʃes rúku suproch morru, povratise morre u pærvo svanutje na priascgne mjesto: i bjeʃcechi Egypziani srettosceih vodde, i ʃamjescjaih Gospodin po sred valovaa. I povratiscese vodde, i prikrisce kocie, i kognike sve vojske Faraunove, koji tjerajuchi sinove Iʃraellove bjehu uljeʃli u morre; i nijedanse od gnih ne sacjuva. A Sinovi Iʃraellovi proghjosce po sred suha morra: i bjehu gnima vodde, kakono ʃid ob desnu, i ob ljevu. I oslobodi Gospodin u dán oni Iʃraella, od rúke Egypske. I vidjesce Egypziane mærtve na kraj morra, i moguchstvo veliko, koje ukaʃa Gospodin protiva gnima; i uʃbojase púk Gospodina, i vjerrovasce Gospodinu, i Moiʃesu sluʃi gnegovu. Tada Moiʃes ʃapjeva, i Sinovi Iʃraellovi pjesan ovu Gospodinu, i rekosce:

Trakt. Pjevajmo Gospodinu, slavnoboseje proslavio: kogna, i kognika værgoje u morre: Pomochnik, i obranitegl ucinioseje menni na spassenje.

℣. Ovoje Bogh moj, i posctovatichju gnega: Bogh Otza moga, i uʃvisitichju gnega. ℣. Gospodin satáritegl ratti: Gospodin jest ime gnegovo.

Molimo. Prighnimo koljenna.

℟. Ustannite.

Molitva.

Boʃce, koga cjudessa davgna u nascja joscter vremena chjutimo da sjaju: cim sctosi jeduomu púku iʃbavgljajuchiga od progognenja Egypskoga mogujstvom desnize tvoje podo, to na spassenje narodaa po vodi novorodjenja djellujesc; dopusti, da proghje podpunnost svega svjeta u sinove Abrahamove, i u Iʃraelsko dostojanstvo. Po Gospodinu nascemu Issukærstu Sinu tvomu: Koi. i ost. ℟. Amen.

PROROCJANSTVO PETO.

Iʃai. Pog. 54.

Ovoje djeddina slugaa Gospodinovieh, i pravednost gnihova pridamnom, govori Gospodin. Svi ʃcedni hodite na vodde; i koji ne imate srebra, pospjescitese, kúpite, i blaguite: hodite, kúpite beʃ srebra, i beʃ ikakve ʃamjene vina, i mljeka. Cemu trattite srebro vasce u ono scto kruh nie, i trud vasc ne sitti? Sluscjajte pomgnivo menne, i blagujte dobro, i naslaghivatichjese u pituoj jesci duscja vascja. Priklonite uho vasce, i hodite k'menni: sluscjajte, i ʃcivjetichje duscja vascja, i utværditichju s'vami uvjet vjecni, tojest doværscenje milostii obechjanieh Davidu. Ettosamga dò svjedoka púkom, vojvodu, i nauciteglja Narodom. Etto púk ne poʃnan od tebbe ʃvatichjesc, i Narodi, koite niesu poʃnalli, k' tebbichje tærcjaʃi radi Gospodina Boga tvoga, i Svetoga Iʃraellova, ereje proslavio tebbe: isctite Gospodina, docimse moʃce nachi, ʃaʃivajtega, dokleje bliʃu. Neka ostavi opak put svoj, i cjovjek neprav misljenja svoja, i vratise k'Gospodinu, i smilovatichjese gnemu, i k'Bogu nascemu, velikboje u prasctanju. Njesubo misli moje, misli vasce, ni puti vasci, puti moi, veʃ Gospodin. Kolikobo nebbesa uʃvisjujuse od ʃemglje, tolikosu uʃvisceni puti moi, od putaa vascieh, i misli moje, od mislii vascieh. I kako ʃlaʃi daʃc, i snjegh s'nebba, i onamose vechje ne vrachja, neggo napaja ʃemglju, i gnu natapa, i gnu

cini ploditi, nekabi dala sjemme ʃa sijati, i kruh ʃa blagovati. Takochje bitti od rjeci moje, kojachje iʃiti iʃ ustaa moieh: nechjese vratiti beʃ ploda k' menni, neggochje uciniti sctogodsam hotio, i cestito doværscitichje ono, radi cessa poslosam gnu: veli Gospodin svemoguchi.

M olimo. Prighnimo koljennna.

℟. Ustannite.

M olitva.

S vemoguchi vjekuvjecni Boʃce uʃmnoʃci na cjas imena tvoga, sctosi vjerri Otazaa obechjo; i Sinove obechjanja svetiem posinjegnem rasplodi: neka sctosu pærvascgni sveti nesumgnili dachje bitti, Zærkva tvoja dasseje jur u vechjemu djelu ispunnilo, poʃnade. Po Gospodinu. i ost.

℟. Amen.

P ROROCJANSTVO SCESTO.
Baruch. Pog. 3.

P osluscjaj Iʃraelle ʃapovjedi ʃcivota: uscima pocjuj ʃa naucit raʃborstvo. Sctoje Iʃraelle, dase nahodisc u ʃemgli nepriategljaa? Ustarosise u inostranoj ʃemgli, ozkværnuosise meghju mærtviem: smjescjansi s'oniem, koji slaʃe u pako. Ostaviosi kladenaz mudrosti. Da buddescbo po putu Boʃciemu hodio, pribivobi ʃaisto u miru vjecnomu. Naucise gdjenoje mudrost, gdjenoje krepost, gdje raʃum, neka ʃnasc u isto dobba ghdjeje duggoʃcivjenje, i hrana, gdjeje svjetlos occiju, i mir. Tko naghje mjesto gnegovo? I tko utjeʃe u blago gnegovo? Gdjesu poglavize narodaa, i koji gospoduju værh ʃcivinaa, kojesu værh ʃemglje? Koise igraju s' ptizami nebeskiem, koji srebro kuppe, i ʃlato, u kojese uʃdaju gljudi, nitti igda pristaju stjezzati? Koji srebro kuju, i mnogo brinese, i neimaju sværhe djella gnihova? Satrenisu, i sisclisu u Pako: a ustalisu druʃi na mjesto gnih. Mladichisu vidjeli svjetlost, i pribivalisu værhu ʃemglje: a put naucenja njesu ʃnalli, i njesu raʃumjelli stuppaje gnegove, i njesuga primili sinovi gnih: daleko odstupj od gnih; o gnemu ne bj cjuveno govorit u ʃemgli Kanaan, nitti bj vidjeno u Temanu. Sinovi joscter Agare, koji iʃiskuju mudrost, kojaje od ʃemglje, i tærgovzi Merski i Temanski, i iʃmiscgljaozi, i iʃiskaozi raʃborstva, i raʃumnosti: a put mudrosti nepoʃnasce, i ne spomenuscese upravaa gne. O Iʃraelle, kolikoje velika kuchja Boʃcia, i veliko mjesto posvojenja gnegova? Velikje on, i ne ima sværhe; privisok, i neiʃmjeran. Ondisu bili gorostasnizi oni imenovani, koisu od pocetka bili stassa velika, vjescti u vojevanju. Nie odabro ove Gospodin: nittisu ovi iʃnascli put naucegna: ʃatosu poghinuli. I er njesu imalli mudrosti, poghinusce radi svoje ludosti. Tko uʃide na nebbo, i posvoi gnu, i iʃvede gnu iʃ oblakaa? Tkoseje priko morra pribrodio, i gnuje nascjo, i donioje gnu draʃcju od ʃlata iʃabranoga? Nie tko moʃce poʃnat pute gne, nie tko iʃiʃkuje stuppaje gne, neggo koi svaka ʃna, poʃna gnu, i iʃnascjoje gnu s'svojom ʃnanosti: Koije utemeglio ʃemglju ʃa u vjeke, i napunioje gnu ʃcivotinom, cetveronoʃiem, koi posciglje svjetlos, i idde, i ʃove gnu, i sluscjaga u predanju. A ʃvjeʃde dasce svjetlos u pribivalisctieh svoieh, i veseliscese. Bisce ʃvane, i rekosce: Evosmo: i u radosti svjetlisce radi gnega, koi gnih ucini. Ovi jest Bogh nasc, i nechje bitti szjegnen drughi osvem gnega. Ovi iʃnaghje svaki put naucenja, i pridaga Jakobu sluʃi svo-

mu, i Iſraellu dragomu ſvomu. Nakon oveſieh værh ſemglje bj vidjen, i s'gljudimi opchioje.

Molimo. Prighnimo koljenna.

℟. Ustannite.

Molitva.

Boſce, koi Zærkvu tvoju vaſda ſaſvagnem narodaa uſmnaſcjasc; dopusti milostiv: da koje vodom karsctenja perresc, nepristavniem ſasctitjegnem uscjuvasc. Po Gospodinu nascemu. i ost. ℟. Amen.

PROROCJANSTVO SEDMO.

Ezekiel. Pog. 37.

U dni onè: doghje værh menne rúka Gospodinova, i iſvede menne u dúhu Gospodinovu: i postavime na sred poglja, koje bjesce punno kostii: i okolo gnih povedeme. A bjesceih mnogho værh poglja, i biahu veoma suhe. I reccemi: Sinu cjovjecjanski, mniscli, dachje oſcivjeti ove kosti? I rekoh: Gospodine Boſce, ti ſnasc. I reccemi: Prorokuj værh kostii oveſieh, i rietichjesc gnima: kosti suhe sluscjajte rjec Gospodinovu. Ova velj Gospodin Bogh kostima oveſiem: Ettochju ja uvestit u vas dúh, i ſcivjetichjete. I dattichju værh vas ſcille, i cinitichju værh vas narastjet meso, i prostrietichju værh vas koſcju: i dattichju vami dúh, i ſcivjetichjete: i poſnatichjete, dasam ja Gospodin. I prorokovah, kakomi bjesce ſapovidio: i ſacjuse ſvek, cim ja prorokovah, i etto krenutje: i pristupisce kosti, k'kostima, svaka k'ſglobu svomu. I vidjeh, i etto værh gnih dogjosce ſcille, i meso, i prostriese na gnih koſcja odiſgara, a dúha ne imahu. I recce menni: Prorokuj dúhu, prorokuj Sinu cjovjecjanski, i rietichjesc dúhu: Ova govori Gospodin Bogh: Od cettiri vjetra dogi, dusce, i ſapuhni værh mærtvieh ovieh, neka oſcivu. I prorokovah, kakomi bjesce ſapovidio: i uljeſe u gne dúh, i oſcivjesce, i podighnuse na noghe svoje vojska veoma velika. I recce menni: Sinu cjovjecjanski, kosti svekolike ove, kuchja Iſraellova jest: oni govorre: Usahlesu kosti nasce, i poghinuloje uffanje nasce, i mismo (kakono grane) odsjecceni. ſato prorokuj, i rjetichjesc gnima: Ova velj Gospodin Bogh: ettochju ja otvoriti grobove vasce, i iſvestichjuvas iſ grobovaa vascieh, puce moj, i uvestichjuvas u ſemglju Iſraellovu. I poſnatichjete, dasam ja Gospodin, kada buddem otvoriti grobove vasce, i buddem iſvestitvas iſ grobovaa vascieh, puce moj: i buddem datti dúh moj u vas, i buddete ſcivjeti, i cinitichju da pocinete værh ſemglje vasce, velj Gospodin svemoguchi.

Molimo. Prighnimo koljenna.

℟. Ustannite.

Molitva.

Boſce, koi nas ſa svetkovati Vaſmeno svetotajstvo, obojega ſakona pismim vjeſcbasc: podaj nami raſumjeti milosærdje tvoje; neka po primanju sadagnieh darovaa, krepko budde cekanje doscjastieh. Po Gospodinu nascemu. i ost. ℟. Amen.

PROROCJANSTVO OSMO.

Iſai. Pog. 4.

Uſetichje sedam ſcenaa jednoga muſcja u dán oni, govorechi: kruhachjemo nascega jesti, i haglinamchjemose nasciem pokrivati: samonam udjeli ime tvoje, dighni pogærdu nascju. U dán oni bittichje Porod Gospodinov u velicjanstvu, i u slavvi; i plod ſemglje uſviscen, i radost bittichje oneſiem koji buddu

spasseni od Iſraella. I bittichje: da svak koi budde ostavgljen u Sionu, i ostatak u Jeruſalemu, svetchjese ſvatti, svak, koije upisan meghju ſciviem u Jeruſalemu. Kada budde opratti Gospodin glnusobe kchjerii Sionskieh, i budde oprati Jeruſalem od kærvi, kojomje ozkværnjen, po dúhu pravednosti, i po dúhu gljubavi. I stvoritichje Gospodin værh svakoga mjesta gorre Sionske, i gdjegodjer onje ſaſivan, oblak u dnevi, i dim, i svjetlos oghgna goruchjega u nóchi: værh svekolikebo slave bittichje ſasctitjenje. I pribivaliscte bittichje ſa sjenizu od dnevi protiva toplini, i ſa slobodnost, i ſaklonisete od vjetra, i od daſcda.

Trakt. Vinograd uccignen bj gljubjenomu na strani, u mjestu plodnomu. ℣. I meghjomga ogradi, i okopa: i nasadi vinograd Sorek: i sagradi toran po sred gnega. ℣. I tjesk postavi u gnemu: Vinogradbo Gospodina Vojskaa jest kuchja Iſraellova.

Molimo. Prighnimo koljenna.

℟. Ustannite.

Molitva.

Boſce, koi u svieh Sinovieh Zærkve tvoje glasom svetieh Prorokaa occitovosi, dasi ti u svakomu mjestu gospodovanja tvoga sialaz dobrieh sjemmenaa, i goitegl iſabranieh loſaa: podaj púkom tvoiem, koji imenom vinogradaa i ſcitiaa prid tobbom naſivajuse: neka iskærscivsci oblogh dracjaa i tærgnjaa, ucinese dostojniem vochjem plodni. Po Gospodinu nascemu. i ost. ℟. Amen.

PROROCJANSTVO DEVETO.
Ishod. Pog. 12.

U dni onè: Recce Gospodin Moiſessu, i Aronu u ſemgli Egypta: Mjesez ovi bittichje vami pocetak mjesezaa: pærvichje bitti u mjesezieh godiscta. Govoritte svemu skuppu Sinovaa Iſraellovieh, i rezite gnima: Deseti dán ovoga mjeseza svak uſmi jagagnza, po obitilim, i po kuchjam svoiem. Akolije magni broj, da ne moſce dosta bitti ſa iſjesti jagagnza, uſetichje susjeda svoga, koije uſ kuchju gnegovu ſa ispunnit broj duscjaa, koje moggu dosta bitti, ſa iſjesti jagagnza. A jagagnaz bittichje beſ biljega, muſcki, od godiscta: i istiem nacinom uſetichjete i koſlichja. I hranitichjete gnega do dnè cetærnestoga ovoga mjeseza: i ſaklatichjega svekoliko mnosctvo Sinovaa Iſraellovieh k' vèceru. I uſetichje od gnegove kærvi, i postavitichje værh obboje strane vrataa, i værh gorgnega pragga vrataa od kuchjaa, u koiem budduga blagovatti. I jestichje mesa onu nóch peccena na oghgnu, i prjesne kruhe s'locikami divjemi. Nechjete jestit od gnega sirrovo iscta, ni u vodi vareno, neggo samo pecceno na oghgnu: iſjestitchjete glavu i noghe, i unutærnja gnegova. I nechje ostati od gnega iscta do sjutra: Toli budde sctogod ostati, uſcechichjete na oghgnu. I jestichjetega ovako: imatichjete boke vasce pripassane, i obuchje na nogah, i sctape u rukah, i jestichjetega pospjescno: Erboje Fase (to jest mimoscjastje) Gospodinovo.

Molimo. Prighnimo koljenna.

℟. Ustannite.

Molitva.

Svemoguchi vjekuvjecni Boſce, koisi cjudnovat u raſdjegljenju svieh djelovanjaa tvoieh: neka raſumiju odkupjeni tvoi, da nije bilo iſværsnie, er u pocetak bj ucignen svjet;

negolie da na sværsi vjekaa Vaſam nasc Issukærst prikaſan bj u posvetilisete. Koi s'tobbom ſcive, i krágljuje. i ost. ℟. Amen.

PROROCJANSTVO DESETO.

Jon. Pog. 3.

U dni onè: recce Gospodin Joni Proroku drughi put, govorechi, Ustanni, i pogi u Ninivu veliki grad, i pripovjedaj u gnemu ono scto ja govorim tebbi. I podighnuse Jona, i otide u Ninivu po rjeci Gospodinovoj. A Ninive bjesce grad velik, ſa tri dni hodda. I poce Jona ulaſiti u grad ſa dán hodda: i ſavapj, i recce: Od sada do cetærdeset danaa, Ninive prosjestichjese. I gljudi Niniviti vjerrovasce Bogu: i navjestisce póst, i obukoscese u vrechje od najvechjega, do najmagnega. I doghje bessjeda do kráglja od Ninive: i dighnuse s' pristolja svoga, i odværſce odjechju svoju od sebbe, i obucese u vrechju, i posadise na peppeo. I ſavapj, i navjesti u Ninivi ovu naredbu uccignenu od kráglja i Poglavizaa svoieh, velechi: Gljudi, i ſcivine, i volovi, i ovze neka ne okusse iscta, ni popasu, ni vodese napiju. I nekase pokriu vrechjami gljudi, i ſcivine: i vappe k' Gospodinu sa svom jakostim, i nekase obrati svak od puta svoga ſla, i od nepravednosti djellovanjaa svoieh. Tko ſna jedase obrati, i prostinam Bogh; i utaſci ghgnev særſcbe svoje, i ne poghinemo? I vidje Bogh djella gnih, i dasuse obratili od svoga ſla puta: i smillovase værh púka svoga Gospodin Bogh nasc.

Molimo. Prighnimo koljenna.

℟. Ustannite.

Molitva.

Bosce, koisi raſlicnos narodaa u spovjedanju imena tvoga sakuppio: daj nami i hotjeti, i mochi, koja ſapovjedasc: neka púku u vjekuvjecnost ſaſvanomu jedna budde vjerra pameti, i bogogljubnos djellovanja. Po Gospodinu nascemu. i ost. ℟. Amen.

PROROCJANSTVO JEDANESTO.

Drugh. ſak. Pog. 31.

U dni onè: Upisa Moiſes pjesan, i naucj Sinove Iſraellove. I ſapovidje Gospodin Joſue Sinu Nunovu, i recce; Pokrjepise, i buddi hrabren: tibo uvestitchjesc Sinove Iſraellove u ſemglju, kojusam obechjo gnima, i jachju bitti s'tobbom. Pokli dake upisa Moiſes rjeci ſakona ovoga u kgnigah, i doværsci; ſapovidje Levitom, koji nosahu korabgljzu uvjetta Gospodinova, govorechi: Uſmitte kgnighe ove i postaviteih s'strane od korabglize uvjetta Gospodina Boga vascega, neka ondi buddu na svjedocjanstvo protiva tebbi (O Israelle): Jabo poſnam protivnost tvoju, i priveliko tværdoglavstvo tvoje. Joscter budduchi ja ſciv, i hodechi s' vami, vaſdastese natjezali protiva Gospodinu: kolikochjete vechje, kad buddem umro? Skuppite k'menni sve najstarie po roſcbinah vascieh, i raſumnike: i govoritichju prid gnima bessjede ove, i ſaſvatichju protiva gnima nebbo, i ſemglju. ſnambo dachjete po mojoj smærti djellovat opako, i bærſochjete ſachi s'puta, kogavam ſapovidjeh: i susrestichjevas ſla u najposlednje vrjeme, kada buddete uciniti ſlo prid lizem Gospodinoviem, raſdraſciujuchi gnega djellim rukaa vascieh. Govorioje dake Moiſes, cju-

juchi vaskolik skupp Sinovaa Iſraellovieh, rjeci pjesni ove, i tja do sværhe ispuni.

Trakt. Sluscjaj nebbo, i govoritichju, i neka cjuje ſemglja rjeci ustaa moieh. ℣. Neka cekka kako daſc besjedenje moje, i neka sidu, kako rosa rjeci moje. ℣. Kakoono daſcdiz værh troskota, i kako snjegh værhu siena: erchju ſaſvatti ime Gospodinovo. ℣. Podajte velicjanstvo Bogu nascemu: Bogh, istinita djella gnegova, i svi puti gnegovi, sudjenja. ℣. Bogh vjerni, u komu nije opacine: Pravedan, i svet Gospodin.

Molimo. Prighnimo koljenna.

℟. Ustannite.

Molitva.

Bosce visino poniſcenieh, i jakosti pravednieh, koisi po svetomu Moiſessu sluſi tvomu, tako hotio uvjeſcbati púk tvoj ſacignanjem svete pjesni tvoje, nekabise ono ſakona ponavgljanje uccinilo joscter nasce uporavgljenje: uſdighni moguchstvo tvoje na svu podpunnost opravdanieh narodaa, i podaj veseglje, taſcjuchi strahochju: neka tvoiem odpusctegnem smærsivsci grjehe svieh, scto bj navjescteno na osvetu, obratise u spassenje. Po Gospodinu. i ost. ℟. Amen.

PROROCJANSTVO DVANESTO.

Daniel. Pog. 3.

U dni onè: Nabukodonosor krágl ucinj kip ſlatni, visine lakataa scesdesset, scirine lakataa sces, i staviga na poglje Duransko dærſcjave Babilonske. I Nabukodonosor krágl posla skuppiti vladaoze, Glavare, i Sudze, Vojvode, i Samosilnike, i Poglavize, i sve ſapovjednike dærſcjavaa, nekabise skuppili na posvetjenje kipa, koga bjesce uſdighnuo Nabukodonosor krágl. Tadase skuppisce Vladaozi, Glavari, i Sudzi, Vojvode, i Samosilnizi, i Gospoda, koja bjehu u vladanjeh postavjeni, i svikolizi poglaviti dærſcjavaa, dabise sastalli na posvetjenje kipa, koga bjesce uſdighnuo Nabukodonosor krágl. I stahu prid lizem kipa, koga bjesce stavio Nabukodonosor krágl: a dvoranin vikasce veoma: Naredjujese vami o púzi, narodi, i jeſizi: U dobba, u koje buddete cjutti ſvek Trubglje, i Svirale, i Guslih, Gudnize, Psaltjera, i Diplih i svake værste skladnoglasja, padsci poklonitese kipu ſlatnomu, kogaje postavio Nabukodonosor krágl. Akose tkogod tada prostært ne budde pokloniti, bittichje u isto dobba værſcen u pech oghgna goruchjega. Nakon toga dake, netom cjusce svi puzi ſvek Trubglje, Svirale, Guslih, Gudnize, i Psaltjera, i Diplih, i svake værste skladnoglasja, padsci svi puzi, narodi, i jeſizzi pokloniscese kipu ſlatnomu, koga bjesce stavio Nabukodonosor krágl. I tu tako u to vrjeme pristupivsci gljudi Kaldei, obadisce ſcidove, i rekosce Nabukodonosor krágglju: Krágglju u vjeke ſcivio: Ti krágglju ucinj ſapovjed, da svaki cjovjek, koi budde cjutti ſvek Trubglje, Svirale Guslih, Diplih, i Psaltjera, i skladnoglasja, dase prostre, i pokloni kipu ſlatnomu. I akose tko padsci ne budde pokloniti, da budde værſcen u pech oghgna goruchjega. Jesu dake gljudi ſcidovi, kojesi postavio værh posalaa Babilonske dærſcjave, Sidrak, Miſak, i Abdenago: gljudi ovi pogærdisce, o krágglju, ſapovjed tvoju: bogove tvoje ne cjaste, i kipu ſlatnomu, kogasi uſdighnuo, ne

klagnajuse. Tada Nabukodonosor u ghgnevu, i særſcbi ſapovidje, dabi bili dovedeni, Sidrak, Miſak, i Abdenago: koji oncjas dovedeni bisce prid lize krágljevo. I govorivsci Nabukodonosor krágl, recce gnima: Jelli istina o Sidrak, Miſak, i Abdenago, da vi bogove moje ne cjastite, i kipu ſlatnomu, kogasam postavio, ne klagnatese? Sada dake akoste pripravni, u kojemudrago dobba buddete cjutti ſvek trubglje, Svirale, Guslih, Gudnize, i Psaltjera, i Diplih, i svake værste skladnoglasja, prostritese, i poklonitese kipu kogasam ucinio: tolise ne buddete pokloniti, bittichjete u isto dobba værſceni u pech oghgna goruchjega: I koije Bogh, koichje vas oteti iſ rúke moje? Odgovarajuchi Sidrak, Miſak, i Abdenago, rekosce Nabukodonosor krágljn: Ne potrebuje, dati mi na ovu stvar odgovorimo. Boghbo nasc, koga mi cjastimo, moſce nas oteti iſ pechi oghgna goruchjega, i od rúkaa tvoieh o krágljn osloboditti. Toli ne budde ktjetti, occitno buddi tebbi krágljn, da bogove tvoje ne cjastimo, i kipu ſlatnomu, kogasi uſdighnuo, ne klagnamose. Tadase Nabukodonosor krágl napunni ghgneva, i oblicese obraſa gnegova promjeni værhu Sidraka, Miſaka, i Abdenaga, i ſapovidje, dabise raſcegla pech seddam krat vechje, neggo bjesce bila obicjaj raſcechjn. A gljudem naijaciem od vojske ſapovidje, dabi sveſavsci noghe Sidraku, Miſaku, i Abdenagu, værghli gnih u pech oghgna goruchjega. I tu tako, gljudi oni sveſani s' odjechjami svoiem, i s'klobuzima, i s'obuchjam, i s'haglinami værſceni biahu u sred pechi oghgna goruchjega, ſapovjedbo krágljeva potizasce: a pech bjesce værlo raſgorjena. Alli gljudi one, koji bjehu værghli Sidraka, Miſaka, i Abdenaga, uſceſce plam oghgneni. A ova troiza, to jest Sidrak, Miſak, i Abdenago, paddosce po sred pechi oghgna goruchjega sveſani. I hodjahu po sred plamena, hvalechi Boga, i blagosivgljajuchi Gospodina.

Molimo.

Svemoguchi vjekuvjecni Boſce, jedino uffagne svjeta, koisi proglascenjem Prorokaa tvoieh occitovo otajstva vremenaa sadagnieh, uſmnoſci púka tvoga ſceglje utaſcen: er u niednomu od vjernieh, neggo po tvomu nadahnutju, uſmnoſcenja od svazieh krepostii iſlaſe. Po Gospodinu. i ost.

BLAGOSLOV KLADENZA.

Kad budde ovo sværsceno, ako Zærkva ima kladenaz kærsctenja, tada Misnik, koiga ima blagoslovit uſimglje plaset na gljubizu greduchi prid gnim sluſcitegli s'kriſcem, s'svjechjami, i s'svjechjom vaſmenom uſceſcenom, stupi k'kladenzu s'ostaliem Redovnizima; a utose pjeva u koru **Trakt,** alliga on pocne, kako oſdola sljedi.

Trakt. Pjes. 41. **Kako ljegljen ſcelii vrella vodaa: tako ſcelj duscja moja k'tebbi Boſce. ℣. ſceghjalaje duscja moja k' Bogu ſcivomu: kadachjn dochi, i prikaſatise prid obraſ Boſcii? ℣. Bilesu menni suſſe moje, krussi ob dán, i ob nóch, dociemse menni govori priko svake dnevi; gdjenoje Bogh tvoj?**

Nakon toga Misnik prie, neggo uljeſe blagosivgljati kladenaz, govori ovu molitvu kod kladenza.

℣. **Gospodin s'vami.**

℟. **I s'dúhom tvojem.**

Molimo.

Svemoguchi vjekuvjecni Boſce pogledaj millostiv na bogomilloe púka, koise priporaghja, koi kako ljegljen vodaa tvoieh ſcjudi kladenaz, i dopusti millostiv: da ſceghja iste vjerre, otajstvom kærsctenja, duscju, i tjelo posveti. Po Gospodinu nascemu. i ost. ℟. Amen.

Iſa toga stupi blagosloviti kladenaz, govorechi.

℣. Gospodin s'vami.

℟. I s'dúhom tvojem.

Molimo.

Svemoguchi vjekuvjecni Boſce, pristani k'otajnostima velikoga pomillovanja tvoga, pristani k'svetotajstvim: i ſa pokriepiti nove púke, kojeti kladenaz kærsctenja poraghja, dúh posignenja poscgli: neka, sctose ima po sluſcbi poniſcenstva naseega ciniti, djellom kreposti tvoje ispunnise. Po Gospodinu nascemu Isukærstu Sinu tvomu: Koi s'tobbom ſcive, i kragljuje u jedinstvu istoga Dúha Svetoga, Bogh.

Po sve vjeke vjekaa.

℟. Amen.

℣. Gospodin s'vami.

℟. I s'dúhom tvoiem.

℣. Uſgor ſærza.

℟. Imamo k'Gospodinu.

℣. Hvale dajmo Gospodinu Bogu nascemu.

℟. Dostojno, i pravedno jest.

Dostojno ſaisto, i pravedno jest, raſloſcno, i spassovno, da mi tebbi vaſda, i svuda hvale uſdavamo, Gospodine sveti Otce svemoguchi, vjecni Boſce; koi nevidglivom mochi, svetotajstvaa tvoieh plod ſamjerno djellujesc. I prem dasmo mi ne dostojni ſa tolika otajstva iſværscivati; alli ti millosti tvoje darove ne ſapusctavajuchi, joscter na nasce molbe, uha tvoga pomillovanja priklagnasc. Boſce, koga dúh' værh vodaa u iste pocetke svjeta nosascese, nekabi jur tada krepost posvetjenja, vodaa narav ſacela. Boſce, koisi svjeta grescna ſlochje po vodah peruchi, priporodjenja sliku u istoj potopa poplavizi ſlamenovo: nekabi otajnostim jednoga, i istoga pærvostvorja, i sværha bila ſlobam, i pocetak krepostima. Pogledaj Gospodine na lize Zærkve tvoje, i uſmnoſci u gnoj priporodjenja tvoja, koi naglostim millosti tvoje priobilne, veselisc grad tvoj, i kladenaz kærsctenja po svemu okoliscju ſemaglskomu otvorasc narodima na ponovjenje: Neka po naredbi tvoga veliejanstva primi millos jedinorodjenoga tvoga po Dúhu Svetomu.

Ovdi misnik pruſcenom rúkom raſdieli voddu na nacin kriſcja, i ruku oncjas s'ubrussom otre, govorechi.

Koi ovu voddu ſa priporoditi gljudi pripravnu, otajniem svoga boſcjanstva iſmjescjagnem naplodi: Neka posvetjenje ſacevsci, od neozkværgnena shranisčta boſcjanstvenoga kladenza, u novo stvorenje priporodjenja, nebeski porod iſide. I koje illi værsta u tjelu, illi dobba raſlikuje u vremenu, svieh majka millos porodi u jedno djetinstvo. Daleko dake odovle, po tvojoj ſapovjedi Gospodine, neka svaki dúh necisti odstupi: daleko sva ſloba vraſcie himbe uklonise. Ne imallo ovdi mjesta iſmjescjanje protivne jakosti; nek ne oblieta ſasjedajuchi: nekse ne uvlaci tajuchise: nek ne truje ozkværgnujuchi.

Sada rukom voddu dotice, govorechi.

Budi ovo sveto, i pravedno stvorenje, slobodno od svakoga nasær-

tagna protivnickoga, i occistjena s' odjeljenjem svake ʃlobbe. Buddi kladenaz ʃcivi, voda priporodechja, voda occistechja: neka svi, koi oviem opragnem spassonosniem bittichje oprani, djellujuchi u gnih Dúh Sveti, iʃværsnoga occistjenja prosctenje steku.

Sada cini tri kriʃcja værhu vode, govorechi.

Sato blagosivgljam tebbe stvorenje vode, u ime Boga ✠ ʃcivoga, Boga ✠ istinitoga, Boga ✠ svetoga, Boga, koije tebbe u pocetak rjecim raʃlucio od suhe ʃemglje, koga dúh værh tebbe nosascese.

Ovdi sada rukom raʃdjeli voddu, i prolie na cetær strane svjeta, govorechi.

Koije ucinio, da ti istjecese iʃ vrella rajskoga, i ʃapovidje, da s' cetiriem riekami ti svu ʃemglju popljevasc. Koi tebbe u pustigni gorku, podavsciti slados, uccinite podobnu pitju, i ʃeednomu púku iʃ stjene iʃvede. Blago✠sivgljam tebbe, i u ime Issukærsta Sina gnegova jedinoga Gospodina nascega: koi tebbe u Kani Galilee cjuddom ʃamjerniem svojom mochi obrati u vino. Koije værh tebbe nogami hodio: i od Ivanna u Jordani u tebbi kærscten bio; koije tebbe ʃajedno s'kærvi iʃ boka svoga iʃveo: i Ucenikom svoiem ʃapovidio dabise vjerrujúchi kærstili u tebbi, govorechi: pogite, ucite sve narode, kærstechi gnih u ime Otza, i Sina, i Dúha Svetoga.

Ovdi promjeni glas, i sljedi glasom sctenja.

Ove nami ʃapovjedi obsluʃcjujuchiem, ti Boʃce svemoguchi, blagh pristani: ti millostiv nadahni.

Tri krat Misnik dahne u vodu na nacin kriʃcja, govorechi.

Ti ove naravne vodde tvojem ustim blagosovi: neka osvem naravnoga iscistjenja, kojem ʃa opranje telesaa sluʃcitse mogu, buddu joscter moguchje ʃa occistiti dusce.

Sada Misnik uʃimgljuchi svjechju veliku spustie malahno, i ʃamoci u vodu, priuʃimajuchi glas pærvi priglasja, i govori:

Neka side u ovu podpunnost kladenza, krepost Dúha svetoga.

Iʃa toga iʃvadivsci gnu, opetje ʃamoci u vodu podubglje, govorechi jaciem glasom iste gorgne rjeci. Neka side. i ost.

Pak iʃvadivsci iʃ nova svjechju trechjom ʃamoci tja do dna, josc visciem glasom govorechi. Neka side. i ost.

Paka ʃa tiem dahne u vodu tri krat, po ovoj prilizi, ✠ sljedi govoriti.

I sve bitje ove vode naplodi djellom priporodjenja.

Ovdi vaddi svjechju iʃ vode, i sljedi.

Ovdise smærsile svieh grjehaa ozkværnosti, ovdi narav na sliku tvoju stvorena, i na cjas svoga pocetka ponapravjena, od svieh ghnusobaa starieh occistilase: neka svaki cjovjek, ulaʃechi u ovo svetotajstvo priporodjenja, na novo djetinstvo prave neozkværnosti priporodise.

Sljedechja govori sctechi.

Po Gospodinu nascemu Issukærstu Sinu tvomu: koi ima dochi suditi ʃcive i mærtve, i svjet po oghgnu.

ʃa teʃiem Misnik okropit ima tom vodom púk; a u toliko uʃme jedan od posluʃcitegljaa te vodè ʃa okropiti poslie kuchje, i ostala. Ova doværscivscise, Misnik koi blagosivglja kladenaz ulie od uglja, kojemse pomaʃcjuju Ceda na kærsctenju (catecum.) u vodu na nacin kriʃcja, cistiem glasom govorechi.

Nekase posveti, i naplodi kladenaz ovi uljem spassenja, oniem, koise priporadjaju iſ gnega, na ſcivot vjecni. R. Amen.

Pak ulie uglja kriſme, na nacin kako gori, govorechi.

Uljevanje Kriſme Gospodina nascega Issukærsta, i Dúha Svetoga utjesciteglja, nek budde u ime Svetoga Trojstva. R. Amen.

Nakon toga Misnik uſme obedvie gostarize uglja svetoga, i kriſme, i od obojega ſajedno na nacin kriſcja uljevajuchi u vodu, govori.

ſmjescjagne Kriſme posvetjenja, i uglja pomaſanja, i vode kærsctenja ſajedno ucinillose, u ime Otza ✠, i Sina ✠, i Dúha ✠ Svetoga. R. Amen.

Tada smjescja isto uglje s'vodom, i raſlie s'svojom rukom po svemu kladenzu. Akoje kogod ſa kærstitse, kærstise kakoje obicjaj. Na sværhu vrachjajuchise Misnik, i svi ostali k'Otaru pjevajuse Letanie.

LETANIE.

Gospodine pomilluj.
Issukærste pomilluj.
Gospodine pomilluj.
Issukærste cjuj nas.
Issukærste uslisci nas.
Otce s'nebesaa Boſce, pomilluj nas.
Sinu Odkupiteglju svjeta Boſce, pomilluj nas.
Dusce sveti Boſce, pomilluj nas.
Sveto Trojstvo jedan Boſce, pomilluj nas.
Sveta Mario, moli ſa nas.
Sveta Bogorodize, moli ſa nas.
Sveta Djevo Djevizaa, moli ſa nas.
Sveti Mihajle, moli ſa nas.
Sveti Gabriele, moli ſa nas.
Sveti Rafaele, moli ſa nas.
Svi Sveti Angeli, i Archangeli, molitte ſa nas.
Svi Sveti Redovi Duhovaa blaſceenieh, molitte ſa nas.
Sveti Ivanne Kærstiteglju, moli ſa nas.
Sveti Joſeffe, moli ſa nas.
Svi Sveti Patriarke, i Prorozi, molitte ſa nas.
Sveti Petre, moli ſa nas.
Sveti Pavle, moli ſa nas.
Sveti Andria, moli ſa nas.
Sveti Ivanne, moli ſa nas.
Svi Sveti Apostoli, i Evangeliste, molitte ſa nas.
Svi Sveti Ucenizi Gospodinovi, molitte ſa nas.
Sveti Stjepane, moli ſa nas.
Sveti Lovrjence, moli ſa nas.
Sveti Vincenzo, moli ſa nas.
Svi Sveti Mucenizi, molitte ſa nas.
Sveti Silvestre, moli ſa nas.
Sveti Gærgure, moli ſa nas.
Sveti Augustine, moli ſa nas.
Svi Sveti Biskupi, i Spovjednizi, molitte ſa nas.
Svi Sveti Naucitegli, molitte ſa nas.
Sveti Antune, moli ſa nas.
Sveti Benedikte, moli ſa nas.
Sveti Dominice, moli ſa nas.
Sveti Francesko, moli ſa nas.
Svi Sveti Misnizi, i Diazi, molitte ſa nas.
Svi Sveti Kalughjeri, i Pustignazi, molitte ſa nas.
Sveta Maria Mandaljena, moli ſa nas.
Sveta Agneta, moli ſa nas.
Sveta Cecilia, moli ſa nas.
Sveta Agata, moli ſa nas.
Sveta Anastaſia, moli ſa nas.
Sve Svete Djevize, i Udovize, molitte ſa nas.
Svi Sveti, i Svetize Boſcie, pomolitte ſa nas.
Millostiv buddi, Prostinam Gospodine.
Millostiv buddi, uslisci nas Gospodine.

Od svakoga ʃla, oslobodi nas Gospodine.
Od svakoga grjeha, oslobodi nas Gospodine.
Od vjecne smærti, oslobodi nas Gospodine.
ʃa Otajstvo svetoga Uputtjenja tvoga, oslobodi nas Gospodine.
ʃa doscjastje tvoje, oslobodi nas Gospodine.
ʃa porodjenje tvoje, oslobodi nas Gospodine.
ʃa Kærsctenje, i sveti post tvoj, oslobodi nas Gospodine.
ʃa kriʃc, i mukku tvoju, oslobodi nas Gospodine.
ʃa smært, i ukopanje tvoje, oslobodi nas Gospodine.
ʃa Sveto Uskærsnutje tvoje, oslobodi nas Gospodine.
ʃa cjudnovato Uʃiscjastje tvoje, oslobodi nas Gospodine.
ʃa doscjastje Dúha Svetoga Utjescitеglja, oslobodi nas Gospodine.
Na dán sudgni, oslobodi nas Gospodine.
Gresenizi, molimote cjuj nas.
Da nam prostisc, molimote cjuj nas.
Da Zærkvu tvoju svetu vladati, i cjuvati dostoiscse, molimote cjuj nas.
Da Gospodina Apostolskoga, i sve Zærkovne Redove u svetomu Bogocjastju uʃdærʃcjati dostoiscse, molimote cjujnas.
Da nepriateglje svete Zærkve poniʃciti dostoiscse, molimote cjuj nas.
Da kragljem, i Poglavizam Kærstianskiem mir, i pravo ujedignenje darovati dostoiscse, molimote cjuj nas.
Da nas istieh u tvojoj svetoj sluʃcbi pokriepiti, i uʃdærʃcjati dostoiscse, molimote cjuj nas.
Da sviem dobrocinzem nasciem vjecna dobra podasc, molimote cjuj nas.
Da plodde ʃemglje datti, i uʃdærʃcjati dostoiscse, molimote cjuj nas.
Da sviem vjerniem mærtviem pokoj vjecni darovati dostoiscse, molimote cjuj nas.
Da nas uslisciti dostoiscse, molimote cjuj nas.
Jagagnce Boʃcii, koi diʃcesc grjehe svjeta, prosti nam Gospodine.
Jagagnce Boʃcii, koi diʃcesc grjehe svjeta, uslisci nas Gospodine.
Jagagnce Boʃcii, koi diʃcesc grjehe svjeta, pomilluj nas.
Issukærste cjuj nas.
Issukærste uslisci nas.

Ovdi pjevaozi kako u dán svetcjani pocimglju.

Gospodine pomilluj. *tri krat.*
Issukærste pomilluj. *tri krat.*
Gospodine pomilluj. *tri krat.*

U to Misnik obucen u bjelieh pristupa k'otaru i reksci Pjesan. **Sudi menne Gospodine: s' slava Otzu**, *govori* **Ispovjes** *kakoje po obicjaj na mjestu svakdagnemu: pak uʃlaʃechi, gljubi otar, kadi tamjanom obicjajno. i kad doværscju pjevaozi najposlednje* **Gospodine pomilluj**, *on pocimglje pjevati,* **Slava u viscgnieh**, *i ʃvonè ʃvona.*

Slava u viscgnieh Bogu, a na ʃemgli mir gljudem dobra hotjenja. Hvalimo tebbe: Blagosivjamo tebbe: klagnamose tebbi: Slavimo tebbe: Hvale dajemo tebbi radi velike slave tvoje: Gospodine Boʃce, kraglju nebeski, Boʃce Otce svemoguchi: Gospodine Sinu jedinorodjeni Issukærste: Gospodine Boʃce, jagagnce Boʃcii, Sinu Otza: koi diʃcesc grjehe svjeta pomilluj nas: koi diʃcesc grjehe svjeta primi pomoglјenje nasce: koi sjedisc uʃ desnu Otza pomilluj nas. Er tisi sam sveti: Tisi sam Gospodin: Tisi sam privisoki

Issukærste, s'Dúhom svetiem, u slavi Boga Otza. Amen.

Misnik: ℣. **Gospodin s'vami.**

℟. **I s'dúhom tvoiem.**

Molimo.

Boſce, koi ovu prisvetu noch, slavom Gospodinova uskærsnutja prosvjetglivasc, Uſdærſci u novomu cegljadi tvoje porodu dúh posignenja, kogasi podo; neka i tjelom, i pameti ponovjeni cistu sluſcbu tebbi podadu. Po istomu Gospodinu nascemu Issukærstu Sinu tvomu: Koi s'tobbom ſcive, i kragljuje, u jedinstvu istoga Dúha Svetoga, Bogh: po sve vjeke vjekaa. ℟. **Amen.**

Setenje **Kgnighe B. Pavla Apostola Kolosensom.** Pog. 3.

Bratjo: Akoste uskærsnulli s'Issukærstom, kojasu u viscgnieh isctitte, ghdieje Issukærst ob desnu Boſciu sjedechi; kojasu u viscgnieh raſmiscgljajte, ne kojasu na ſemgli. Viboste umærli, i ſcivot vasc sakriven jest s'Issukærstom u Bogu. Kada Issukærst, ſcivot vasc, buddese ukaſati, tadachjetese i vi ukaſati scgnim u slavi.

Sværscivsci Setenje Misnik pjeva tri krat **Alleluja**, svaki put po visciem glasom, a ostali pjevaozi, svaki put istiem glasom odgovaraju, pak pjevase sliedechja

Pjesan 117.

℣. **Proslavite Gospodina, ereje dobbar: er neima sværhe millosærdje gnegovo.**

Trakt. Pjesan 116.

Hvalite Gospodina svi narodi: i pohvalite gnega svi puzi.

℣. **Ereseje utværdillo værh nas millosærdje gnegovo, i istina Gospodinova pribiva u vjek.**

 Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. Pog. 28.

Veccer tada Subotte, kad svichjasce pærvi dán po subotti, doghje Maria Mandaljena, i druga Maria vidjeti grob. I ettose trescgna ſemglje ucini velika. Angeobo Gospodinov side s'nebba, i pristupivsci odvalj kami, i sjedjasce værh gnega. A bjesce oblicje gnegovo, kako mugna; i odjechja gnegova kako snjegh. I radi straha gnegova pripaddoscese cjuvaozi, i ostadosce kako mærtvi. A odgovarajuchi Angeo, recce ſcenam: nemojtese strasciti vi: ſnambo, da isctete Jeſussa, koi bj kriſcju pribjen: nijega ovdi: Erboje uskærsnuo, kakoje reko. Hodite, i vighite mjesto, ghdje bjesce bio postavgljen Gospodin. I bærſo poscjadsci, rezitte Ucenikom gnegoviem, daje uskærsnuo: i ettochje prie vas pochi u Galileu, ondichjetega vidjeti: etto dadoh na ſnagne vama

Po Pricestjegnu pjevase ſa Vecergnu.

Pridpjesniza. **Alleluja, Alleluja, Alleluja.**

Pjesan 116.

Hvalite Gospodina svi narodi: pohvalite gnega svi puzi. Ereseje utværdillo værh nas millosærdje gnegovo, i istina Gospodinova pribiva u vjeke. Slava Otzu, i Sinu, i Dúhu Svetomu. Kako bjesce u pocetak, i sada, i vaſda, i u vjeke vjekaa.

R. **Amen.**

Ponovglivase Pridpjesniza. **Alleluja,** tri krat.

ſa teſiem Misnik pjeva.

Pridpjesniza. **Veccer tada Subotte, kad svichjasce pærvi dán po Subotti: doghje Maria Mandaljena, i druga Maria vidjeti grob. Alleluja.**

PJESAN.

Priblaſcene Djevize Marie.

Gospodina u veseglju
Uſvisivam dusce iſ moje:
Moj dúh stravgljen uſigroje
U mom' Viscgnem Spasitegliu.
Erse obaſre Sluſcbenizi
Na priklonos poniſcenu:
Eto ſvatchje sad blaſcenu
Narodime svikolizi.
Pokli ucini vele menni
On, kîe moguch nadasvime:
Gnegovoje sveto ime,
Prid kîem tærne ſmaj pakgljeni.
Millosærdje djeli svoje
On svegh punno srechna plodda
Od narodaa do narodaa
Svjem, kojise gnega boje.
On ucinj, daje occita
Svoe miscize jakos mnoga:
I raſumom særza svoga
Rasù ohole glave od svita.
Mochne s'stolom svoem rastavi.
Smjerne uſvisi, i okrunj:
Gladne dobrim svjem napunj:
A obilne praſne ostavj.
Primj u millos s'blaghe srechje
Iſraella slugu svoga:
Termu eto ſcjudjenoga
Spassiteglja posla vechje.
Pametujuch svakolika,
Koja nascjem recce Otzima,
Abramovjem Sinovima,
I Abramu svom'do vika.
Otzu, Sinu, Dúhu, trijma
Jedna hvala, cjás, i dika
Od pocetka do vik vikaa
Kô bj, kô jest, kô bit ima. Amen.

Opetse govori Pridpjes. Vecer tada Subotte. ſa teſiem Misnik.
℣. Gospodin s'vami.
℟. I s'duhom tvoiem.

Molimo.

Dúh nam Gospodine gljubavi tvoje udahni: neka koiehsi svetotajstvim Vaſmeniem nasittio, tvojom millostivostim jednodusene ucinisc. Po Gospodinu nascemu, Issukærstu Sinu tvomu: koi s'tobbom ſcive, i kragljuje u jedinstvu istoga Duha Svetoga, Bogh: po sve vjeke vjekaa.
℟. Amen.
℣. Gospodin s'vami.
℟. I s'duhom tvoiem.
Djak. Poghite Missa jest. Alleluja, Alleluja. ℟. Bogu hvale. Alleluja. Alleluja.

NEDJEGLJA USKÆRSNUTJA GOSPODINOVA.

Pristup. Pjesan. 138.

Uskærsnuosam, i josctersam s'tobbom, Alleluja: postaviosi værh menne ruku tvoju, Alleluja: ʃamjernoseje ucinillo ʃnagne tvoje, Alleluja, Alleluja. *Pjesan isti.* Gospodine kusciosi menne, i poʃnosi menne: tisi posno sidjenje moje, i ustanje moje. Slava Otzu, i Sinu, i Dúhu svetomu. Kako bjesce u pocetak, i sada, i vaʃda, i u vjeke vjekaa. Amen. Uskærsnuosam. *i ost.*

Gospodine pomilluj. *tri krat.*
Issukærste pomilluj. *tri krat.*
Gospodine pomilluj. *tri krat.*
Slava u viscgnieh, *na listu* 117.

Molimo.

Boʃce, koisi u danascgni dán po jedinorodjenomu tvomu vrata vjekuvjecjanstva, pridobivsci smært otvorionam, ʃceglje nasce, koje pritiecjuchi nadiscesc, joscter pomagajuchi nasljeduj. Po istomu Gospodinu nascemu Issukærstu Sinu tvomu: Koi s'tobbom ʃcive, i kragljuje u jedinstvu Dúha Svetoga, Bogh, po sve vjeke vjekaa. Amen.
Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola

Korintianom. *Pog. 5.*

Bratjo: Iscistite stàri kvas, neka buddete novo umjescenje kakonoste prjesni. Nasc-bo Vaʃam prikasan bj na posvetilisce Issukærst. Dake gostimose ne u staromu kvàsu, ni u kvàsu ʃlobe, i opacine, neggo u prjesnieh dobrote, i istine.

Grad. Pjes. 117.

Ovi dán, kogaje ucinio Gospodin, radujmose, i veselimose u gnemu.
℣. Proslavite Gospodina, erje dobar, nejmabo sværhe millosærdje gnegovo.
Alleluja, Alleluja. ℣. *1. Kor 5.* Vaʃam nasc prikaʃan bj na posvetilisce Issukærst.

SLJEDNIZA.

Svetillisctu vaʃmenomu
ʃacignajte svi Kærstjani
Hvale, i cjasti radosnomu
Issukærstu spjejte ʃnanni.
Jagagnazje odkupio
Ovze svoje kærvi dragom:
Gresene i Jeʃus ʃamirio
S'Bogom dusce mochno snagom.
Smærti, i ʃcivot cjudnovato
Ærvascese meghju gnimi:
Od ʃcivota obilato,
Jak vojvoda dobit primi.
Ki bj mærtav, ʃciv kragljuje,
U blaʃcenstvu on pociva,
Værh nebesaa Gospoduje,
A ʃemaglska posvoiva.
O Maria rezi nammi,
Sctos'na putu ti vidilla
S'ostaliem tad drugammi
Gospodina isctuch milla?
Vidjelasam s'môm radosti
Grob Jeʃussa ʃcivuchjega;
Uskærsnuta u svjetlosti,
U gljubavi goruchjega.
Angelisu svjedocilli
Uskærsnutje priʃamjerno,

I ubrucich josc pribili
S'haglinami, bj sve vjerno.
Mê uſſagne Jeſus blaghi
Uskærsnuoje pun svjetlosti,
Obraſmuje ljep, i draghi
Blago svazjeh od radosti.
Galileu u recenu
Prid namichje bærſo pochi
Gdjechje slavu svjem ſcjudjenu
On proslavjen odkrit dochi.
O Jeſusse vjerno ſnamo
Dasi od mærtvjeh uskærsnuo,
I dobitnik kragl (pjevamo
Pomilluj nas) ſciv svanuo.
Amen. Alleluja.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Marku. *Pog. 16.*

U ono vrjeme: Maria Mandaljena, i Maria Jakobova, i Salome kupisce mirise, nekabi doscjadsci pomaſale Jeſussa. I veoma ranno u pærvi dán po Subotti, dohode na grob, bivsci isteklo sunze. I govorahu meghju sobom: Tkonamchje odvaliti kami s'vrataa od groba? I pogledavsci vidjesce odvagljen kami. A bjesce veoma velik. I uljehsci u grob, vidjesce mladza sjedechjega na desnoj strani ogærnuta odjechjom bjelom, i ſacjudiscese. Koi recce gnima: Nemojtese bojati; Jeſussa isctete Nazaranina propetoga: uskærsnuoje nijega ovdi, evo mjesto gdjesuga bili stavili. Alli pogite, recite Ucenikom gnegoviem, i Petru: Onchje pochi prie vas u Galileu: ondichjetega vidjeti, kakoje reko vama. *Vjerrujem.*

Pokl. Pjes. 75. ſemgljase strese, i pocinu, kada ustajasce na sudu Bogh. Alleluja.

Pridglasje.

Po sve vjeke vjekaa.
℟. Amen.
℣. Gospodin s'vami.
℟. I s'duhom tvoiem.
℣. Uſgor særza:
℟. Imamo k'Gospodinu.
℣. Hvale uſdajmo Gospodinu Bogu nascemu.
℟. Dostojno, i pravedno jest.

ſaisto dostojno, i pravedno jest, raſloſcno, i spassovno, tebbe Gospodine u svako vrjeme, alli navlascito u ovi dán slavnije hvaliti, kad Vaſam nasc Issukærst bj na posvetiliscte prikaſan. Onboje pravi jaganaz, koije smærsio grjehe svjeta. Koije smært nascju umiruchi poraſio, a ſcivot uskærsnuvsci povratio. I ſato s'Angelima, i s'Archangelima: s'Pristoglima, i s'Gospostvima, i svom vojskom nebbeskoga bojnisctva, pjessan slave tvoje nepristavno ſacignamo, govorechi.

Svet, Svet, Svet Gospodin Bogh Vojskaa: punnasu nebbesa, i ſemglja slave tvoje. Oſanna u viscgnieh. Blagoslovjen, koi doghje u ime Gospodinovo. Oſanna u viscgnieh.

Pricestjenje.

Vaſam nasc prikaſan bj na posvetiliscte Issukærst, Allel: dake gostimose u priesnieh dobrote, i istine, Alleluja Alleluja Alleluja.

Po Pricestjenju.

Dúh nam Gospodine tvoje gliubavi udahni, da kojesi svetotaistvima Vaſmeniemi nasitio, tvojom millostivosti jednoduscne ucinisc. Po Gospodinu nascemu, Issukærstu Sinu tvomu: Koi s'tobbom ſcive, i kragljuje u jedinstvu istoga Duha svetoga Bogh: Po své vjeke vjekaa.
℟. Amen.
℣. Gospodin s'vami.
℟. I s'duhom tvoiem.

16

Djak. Pogite missa jest, Alleluja, Alleluja.

℟. Bogu hvale, Alleluja, Alleluja.

PONEDJENIK.

Pristup.

Ishod. Pog. 13.

Uveovasje Gospodin u ʃemglju tekuchju mljekom, i meddom, Alleluja: i nekaje ʃakon Gospodinov vaʃda u ustieh vascieh. Allel. Allel. *Pjes. 104.* Slavite Gospodina, i ʃaʃivajte ime gnegovo: navjestite meghju narodima djella gnegova.

℣. Slava Otzu, *i ost.*

Gospodine pomilluj. *tri krat.*
Issukærste pomilluj. *tri krat.*
Gospodine pomilluj. *tri krat.*

Slava u viscgnieh, *i ost.* na listu 117.

Molimo.

Boʃce, koi svetkovinom Vaʃmenom, svjetu ljeke doniosi: nadjeli puka tvoga, molimote, nebeskiem darom: neka i podpunnu slobodu uʃdostoi posvoiti, i napredovat budde ʃa ʃcivota vjecnoga. Po Gospodinu nascemu Issukærstu Sinu tvomu, *i ost.*

Sctenje Djelaa Apostolskieh.

Pog. 10.

U dni onè: Stojechi Pettar sred puka recce: Gljudi bratjo, vi ʃnate, sctoseje ʃgodilo po svom Judei: pocjansci od Galilee, nakon kærsctenja, kojeje pripovjedo Ivan. Koiem nacinom Jeʃussa Nazaranina pomaʃoje Bogh Duhom svetiem, i kreposti, koi proghje dobrocinechi, i oʃdravgljajuchi sve osvojene od hudobe; Boghbo biasce scgnim. I mismo svjedozi oda svieh, kojaje ucinio u dærʃciavi Judee, i Jeruʃalema: kogasu ubilli, objesivsciga na dærvu. Ovogaje Bogh uskærsnuo trechi dán, i uccini da budde occitovatse ne svemu puku, neggo svjedokom priodredjeniem od Boga: nama, koismo blagovali, i pili scgnim, iʃa kakoje uskærsnuo od mærtvieh. I ʃapovidioje nama pripovjedati puku, i svjedociti kako on bj postavjen od Boga sudaz ʃcivieh, i mærtvieh. Od gnega svi Prorozi svjedocjanstvo cine, da primaju odpusctenje grjehaa po Imenu gnegovu svi, koji vjerruju u gnega.

Grad. Pjes. 117. Ovi dán, kogaje ucinio Gospodin: radujmose i veselimose u gnemu.

℣. Rezi sada Iʃraelle: ereje dobar, er neima sværhe millosærdje gnegovo. Alleluja. Alleluja. ℣. Angeo Gospodinov side s'nebba: i pristupivsci odvali kami, i sjedjasce værh gnega.

Sljedniza. Svetilisctu Vaʃmenomu. *i ost. na listu 120.*

 Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. ***Pog. 24.***

U onò vrjeme: dva od Ucenikaa Jeʃussovieh ighjahu isti dán u gradaz, koi bjesce daleko od Jeruʃalema sedam tissuch i pet stotinaa sceʃcjanjaa, imenom Emaus. I oni govorahu meghju sobom od svieh onieh, kojase bjehu dogodila. I ʃgodise, cimse raʃgovarahu, i meghju sobom iʃiskivahu, isti Jeʃus pribliʃcjujuchise, gredjasce scgnimi. A occi gnih bjehu ʃabljesctene daga nebi poʃnalli. I recce gnim: Kojesu te besjede, koje govorite meghju vami hodechi, i ʃasctoste ʃcjalosni? I odgovarajuchi jedan, komu ime Kleofa, reccemu: Tilisi sam putnik u Jeruʃalemu, i njesi uʃaʃno, kojasu bila ucignena u gnemu oveʃieh danaa? Koiem on recce: Koja? I rekosce: Od Jeʃussa Nazaranina, koije bio cjovjek Prorok

moguch djellom, i besjedom prid Bogom, i prid sviem pukom. I kakoga pridasce poglavni Svesctenizi, i Gospoda nascja na smærtnu osudu, i pribisce k'kriſcju gnega. A mi uffahomo, da on imasce odkupiti Iſraella: i sada værh svieh ovieh, danasje trechi dán dase ova ſgodisce. Pacek, i ſcene gneke od nascieh pristrascilesu nas, kojesu bile prie zore na grobu, i ne nascjadsci tjelo gnegovo, doghjosce govorechi, da bjehu vidjele prikaſanje Angelaa, koji govore, da on ſcive. I poghjosce gneki od nascieh na grob: i tako naghjosce, kakosu ſcene rekle: a gnega ne naghjosce. A on recce gnima: O ludi, i særzem kasni ſa vjerrovati sva kojasu rekli Prorozi! Toli nije potrebovallo, da tá podnese Issukærst, i da tako uljeſe u slavu svoju? I pocjansci od Moiſessa, i od svieh Prorokaa, tomacjasce gnima u svieh pismieh ona, koja bjehu od gnega. I pribliſciscese k'gradzu, u koi ighjahu: i onse ukaſa, da daglje ighjasce. I usilovascega, govorechi: ostanni s'nami, erese pribliſcja veccer, i jur dán sværscjuje. I uljeſe scgnimi. I dogodise, dociem sjedjasce ſa tærpeſom scgnimi; uſe kruh, i blagosovj, i raſlomj: i gnima davasce. I otvoriscese occi gnih, i poſnasce gnega: A on odjelise s'pogleda gnihova. I rekosce meghju sobom: Nebjesceli særze nasce goruchje u nami, cim govorasce putem, i nama tomacjasce pisma? I ustavsci u isto dobba vratiscese u Jeruſalem. I naghjosce skuppjene jedanes, i one koji scgnim bjehu, govorechi: daje uskærsnuo Gospodin ſaisto, i prikaſoseje Scimunu. A oni pripovjedahu, kojase bjehu dogodila na putu: i kakoga poſnasce u raſlomjegnu kruha. *Vjerrujem.*

Pokl. Matth. 28. Angeo Gospodinov side s'nebba: i recce ſcenam: koga isctete, uskærsnuoje kakoje reko. Alleluja. *Pridglaſje kako jucer.*

Pricestjenje.

Uskærsnuoje Gospodin, i prikaſoseje Petru, Alleluja.

Po pricestjenju.

Dúh nam Gospodine, tvoje gljubavi udahni: neka, kojesi svetotajstvima Vaſmeniemi nasitio, tvojom millostivosti jednoduscne ucinisc. Po Gospodinu nascemu . . . u jedinstvu istoga Dúha svetoga, Bogh: po sve vjeke vjekaa. Amen.

UTORNIK.

Pristup.

Eccl. Pog. 15.

Voddom mudrosti napoioje gnih, Alleluja: ukriepitichjese u gnimi, i bittichje stanovit, Alleluja: i uſvisitichje gnih u vjeke, Alleluja, Alleluja.

Pjes. 104.

Proslavite Gospodina, i ſaſivajte ime gnegovo: navjestite meghju narodima djella gnegova.

℣. Slava Otzu. *i ost.*

Molimo.

Boſce, koi Zærkvu tvoju noviem vaſda plodom uſmnaſcjasc; dopusti slugam tvoiem: da svetotajstvo ſcivuchi uſdærſce, kojesu vjerrom primili. Po Gospodinu, *i ost.*

Sctenje Djelaa Apostolskieh.

Pog. 13.

U dni onè: Ustajuchi Pavò, i rukom mucjanje kaſcjuchi, recce: Gljudi bratjo, sinovi plemena Abramova, i koise meghju vami Bo-

ga bojè, vamaje poslana rjec spassenja ovoga. Pribivaozibo Jeruſalema, i Poglavize gnegove, neposnajuchi Jeſussa, ni glase prorokaa, koisę setiu u svaku subottu, ossudivsci gnega, ispunnisceih: i nikakva uſroka smærtna, ne nascjadsci u gnemu, prosisce od Pilata, dabiga ubili. I bivsci svaka iſværscili, koja bjehu upisana od gnega, slimivsciga s'dærva, postaviscega u grob. A Bogh uskærsnuogaje od mærtvieh trechi dán: Koi vidjen bj ſa dnevi muoghe od oneſieh, koji bjehu ſajedno scgnim uſiscli iſ Galilee u Jeruſalem; koisu do sada svjedozi gnegovi prid pukom. I mi vam navjesctujemo, kako ono obechjanje, koje bj ucigneno Otzem nasciem, Bogh ispunnioje Sinovima nasciem, uskærsnuvsci Issukærsta Gospodina nascega.

Grad. Pjes. 117. Ovi dán kogaje uccinio Gospodin, radujmose i veselimose u gnemu.

℣. Neka sad reku, koisu odkupjeni od Gospodina: koiehje odkupio iſ ruke nepriateglja, i iſ rusaga skuppioje gnih. Alleluja, Alleluja.

℣. Uskærsnuoje Gospodin iſ groba, koije ſa nas visio na dærvu.

Sljedniza. Svetilisctu Vaſmenomu. *Kako u nedjeglju, na listu 120.*

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Pog. 24.*

U ono vrjeme: Sta Jeſus po sred Ucenikaa svoieh, i recce gnim: Mir vama: Jasam, nemojtese bojatti. A oni smutjeni, i pristrasceni misljahu da duha gledahu. I recce gnima: sctostese smutili, i sumgne priuſimglju særza vascja? Pogledajte ruke moje, i noghe: jabo isti jesam: Popipajte, i vighite, er dúh mesa, i kostii neima, kako vidite, da ja imam. I bivsci ovo reko, pokaſa gnima ruke, i noghe. I gnima joscter ne vjerrujuchiem, i ſapagneniem rad veseglja, recce: Imateli sctogod ovdi ſa blagovati? A onimu podasce dio ribe pecene, i kus meda. I bivsci blagovo prid gnimi, uſimajuchi ostatke prida gnima. I recceim: Ovoje ono, sctovam govorah, kada josc biah s'vami, potrebnoboje, dase ispunne svaka, kojasu upisana u ſakonu Moiſessovu, i u Prorozjeh, i u Pjesnih od menne. Tada otvorj gnima raſum, nekabi raſumjeli pisma. I recce gnima; ovakoje upisano, i ovako potrebovasce, da Issukærst tærpi, i uskærsne od mærtvieh trechi dán: i dase pripovjeda u ime gnegovo pokorra, i odpusctenje grjehaa po svieh narodieh. *Vjerrujem.*

Pokl. Pje. 17. ſaghærmioje s'Nebba Gospodin, i privisoki poda glas svoj: i ukaſascese vrella vodaa. Alleluja.

Pricestjenje.
Colos. Pog. 3.

Akoste uskærsnuli s'Issukærstom, kojasu u viscgnieh isctite, gdjenoje Issukærst uſ desnu Boſciu sjedechi, Alleluja: Kojasu u viscgnieh raſmiscgljajte. Alleluja.

Po Pricestjenju.

Dopusti molimote svemoguchi Boſce: neka primjenje vaſmenoga svetotajstva, stanovito u nascieh pametieh pribiva. Po Gospodinu.

SRJEDA.

Sctenje Djelaa Apostolskieh.
Pog. 3.

U dni onè: Otvorivsci Pettar usta svoja, recce: Gljudi Iſraeliti,

i koïse boite Boga, sluscjajte. Bogh Abrahamov, Bogh Iſakov, i Bogh Jakobov, Bogh Otazaa nascieh proslavioje Sina svoga Jeſussa, kogaste vi pridali, i odmetnulistese od gnega prid Pilatom, sudechi on, dase pusti. A vi od sveta, i pravedna odmetnustese, i prosiste, davam cjovjeka uboizu daruje: a satvoriteglja ſcivota pogubiste, kogaje Bogh uskærsnuo od mærtvieh, od sctasmo mi svjedozi. I sada, bratjo ſnam, daste po neſnanstvu ucinili, kako i Poglavize vasci. A Bogh, kakoje prie navjestio pod usta svieh Prorokaa, da ima tærpjeti Kærst svoj, takoje ispunnio. Pokajtese dake, i obratitese, nekase smærse grjesi vasci.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Pog. 21.*

U ono vrjeme: prikaſase opeta Jeſus Ucenikom kod morra Tiberiadskoga. I prikaſase ovako: Bjehu ſajedno Scimun Pettar, i Tomma naſvan Didimo, i Natanael, koi bjesce od Kane Galileanske, i Sinovi Zebedeovi i druga dva od Ucenikaa gnegovieh. Govori gnima Scimun Pettar: Idèm ribati. Govore gnemu: Iddemo i mi s'tobbom. I uputiscese, i uſidosce na brod: i u onu nóch ne uhitisce iscta. I uccinivscise jutro, sta Jeſus na kraj morra; alli ne poſnasce Ucenizi, da bjesce Jeſus. Govori dake gnima Jeſus: Sinzi imateli smoka? Odgovorisce gnemu: Ne. I recceim: ſaværſite na desnu od broda mreſcju, i nachjete. ſaværgosce dake, i jur gnu ne mogahu poteſati radi mnosctva ribaa. Recce ſato Pettru Ucenik oni, koga gljubjasce Jeſus: Gospodin jest. A Scimun Pettar, bivsci cjuo, daje Gospodin, obuce haglinu, (bjescebo nagh), i spustise u morre. I Ucenizi ostali doghjosce s'broddom, (ne bjahubo daleko od kraja, neggo oko dviesti lakataa) poteſcjuchi mreſcju s'ribami. Netom dake sidosce na kraj, vidjesce ſceravu pripravjenu, i ribu od ſgara stavjenu, i kruha. Govori gnima Jeſus: Donesite od ribaa, kojeste sad uhitili: otide Scimun Pettar, i poteghnu mreſcju na kraj, punna velizjeh ribaa sto pedeset i tri. I budduchiih toliko, njese raſdærla mreſcja. Govori gnima Jeſus: Hodite objedujte. I nitko od sjedechieh, ne smiascega upitati: tkosi ti? ſnajuchi, daje Gospodin. I pribliſcise Jeſus, i uſe kruha, i podda gnima, i ribu takodjer. Ovo jur trechjom prikaſase Jeſus Ucenikom svoiem, bivsci uskærsnuo od mærtvieh. *Vjerrujem.*

CETVÆRTAK.

Sctenje Djelaa Apostolskieh. *Pog. 8.*

U dni onè: Angeo Gospodinov recce Filippu, govorechi: Ustani, i pogi suproch poludnevi, na put, koi voddi s'Jeruſalema u Gazu: ovije pustoscjan. I ustavsci otide. I etto cjovjek Etiop hadum, moguch prid Kandacjom kraglizom Etiopskom, koi bjesce værh svega gne blaga, doscjo biasce poklonitise u Jeruſalem: i vrachjascese sjedechi na kocii svojoj, i sctiuchi Iſaiu Proroka. Recce tada Dúh Filippu: Pristupi, i pridruſcise toj kocii. I pristupajuchi pospjescno Filip, ſacju, da on sctiasce Iſaiu Proroka, i recce: Muiscli da raſumjesc, koja sctiesc? Koi recce: A kako mogu, akomi ne budde ukaſati tkogod? I moli Filippa, dabi uſiscjo, i posadiose scgnim. A mjesto pisma, koje sctiasce ovo bjesce: Kakoono ovza na ſaklagne

bioje poveden: i kako jagagnaz stoi mucech prid oniem, koiga striſce, tako ne otvorj usta svoja. U poniſcenstvu gnegovu bj smærscena ossuda gnegova. Rod gnegov tkochje pripovidjeti? Bittichjebo dighnut s' ſemglie ſcivot gnegov. Odgovarajuchi tad Hadum Filippu, recce: Molimtise; o tkomu Prorok govori ovo? O sebbi, alli o tkomu drugomu? Otvorivsci tad Filip usta svoja, i pocjansci od pisma ovoga, pripovjeda gnemu Jeſussa. I iduchi po putu, doghjosce na gneku voddu: i recce Hadum: Evo voda, scto sabragnuje da buddem kærscten? A recce Filip: Ako vjerrujesc iſa svega særza, dopusctenoje. I odgovarajuchi, recce: Vjerrujem, daje Sin Boſcii Issukærst. I ſapovidje, da stanne kocia: Sidosce obba dva u vodu, Filip, i Hadum. I kærstioje gnega. A netom bjehu uſiscli iſ vode, dúh Gospodinov odnese Filippa, i vechga ne vidje Hadum. I idjasce po putu svomu veselechise. A Filipse naghje u Azotu. I prohodechi pripovjedasce sviem gradovima (dokle doghje u Ceſareu) ime Gospodina Issukærsta.

✠ **Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu.** *Pog. 20.*

U ono vrjeme: Maria stasce kod groba iſvan, placcjuchi. A dociem plakkasce, prighnuse, i pògleda u grob: i upaſi dva Angela obucena u bjelieh haglinah sjedechi, jednoga kod glave, a drugoga kod nogaa, gdje bjesce bilo stavjeno Tjelo Jeſussovo. Govore gnoj oni: ſcenno, scto placcesc? Govori gnima: Eresu uſeli Gospodina moga: i ne ſnam, gdjesuga stavili. Ovo bivsci rekla, obratise na ſad, i vidje Jeſussa stojechi, i ne ſnasce, da biasce Jeſus. Govori gnoj Jeſus: ſcenno scto placcesc? Koga isctesc? Ona mislechi da værtar bjesce, govorimu: Gospodine, akosiga ti odnio, rezimi, gdjesiga stavio; i jachjuga uſeti. Govori gnoj Jeſus: Maria. Obrativscise ona govori gnemu Rabboni: (to jest Nauciteglju.) Govori gnoj Jeſus: Nemojme teghnuti, njèsambo joscter uſiscjo k'Otzu momu; Alli pogi k'brachi mojoj, i rezi gnima: uſlaſim k'Otzu momu, i k' Otzu vascemu, k'Bogu momu, i k' Bogu vascemu. Doghje Maria Mandaljena, navjestujuchi Ucenikom: Vidjelasam Gospodina, i ovaje reko menni. *Vjerrujem.*

PETAK.

Sctenje Kgnighe B. Petra Apostola. *I. Pet. Pog. 3.*

Pridraſi, Issukærst jednom umroje ſa grjehe nasce, pravedni ſa nepravedne, nekabi nas prikaſo Bogu, umoren u putti, a oſcivgljen pak po duhu. Po komu i oneſiem duhovim, koji bjehu u tamnizzi, doscjadsci pripovjedoje: Koji bjehu gnegda bili nevjerni, kada cekasce Boſcje ustærpjenstvo u dnevieh Noa, gradechise korabglja: u kojojse malli, to jest ossam duscjaa sahranisce værh vodè. Cemu prilikujese sad ono kærsctenje kojevas sahragnuje: ne occistjenje ghnusobaa putti, neggo uvjet duscevnosti uccignene s'Bogom po Uskærsnutju Issukærsta Gospodina nascega, koije ob desnu Boſcju.

✠ **Sljedechja S. Evangeglja po Matteu.** *Pog. 28.*

U ono vrjeme: Jedanes Ucenikaa poghjosce u Galileu na gorru, gdje gnima bjesce naredio Jeſus. I

videchi gnega pokloniscemuse: a gneki posumgnisce. I pristupivsci Jesus, besjedioje gnima, govorechi: Dataje menni sva oblas na nebbu, i na semgli. Poscjadsci dake ucite sve narode, kærstechi gnih u ime Otza, i Sina, i Dúha svetoga: ucechi gnih obsluscivati sva, kojagodsam sapovidio vama. I evosam ja s'vami sa vasda, tja do sværhe svjeta. *Vjerrujem.*

SUBOTTA U BJELIEH.

Sctenje Kgnighè B. Petra Apostola *Pet. 1. Pog. 2.*

Pridrasi, ostavivsci svu slochju, i svaku privaru, i himbenosti, i nenavidosti, i sva osloglascenja, kako skoro porodjena djeciza, raslo-scita, bes varke poscjudite mljeko; da po gnemu rastete na spasenje: akoste okuscjali, kakoje sladak Gospodin. K'komu pristupajuchi kamenu scivomu, od gljudii odværscenomu, a od Boga odabranomu, i posctovanomu: i vi kako kameni scivi nadograditese, kuchja duhovna, Redovnisctvo sveto sa prikascivati duhovna posvetillisćta, ugodna Bogu po Issukærstu. Radi cessa usdærscise u pismu: Evo postavjam u Sionu kami najvechi krajni, isabrani, neprozie-gneni. I koi budde u gnega vjerrovati, nechjese smestiti. Vama dake koji vjerrujete onje od cjasti, a oniem koji ne vjerruju, onje kamen, koga odværgosce sidaozi, ovi bj ucignen sa glavu od kraja: i kami nastupanja, i stjena smutgne onesiem, kojise smetaju u rjeci, i ne vjerruju u ono na scto bilisu odredjeni. A vi plemme isabrano, i kragljevsko svecenisctvo, narod sveti, púk sadobitja, da usvisite kreposti gnegove, koije is tminaa vas savo na samjernu svjetlos svoju. Koi gnegda ne púk, a sada púk Boscii: koji ne biahote dostighli millosærdje, a sad millosærdje dostighnuliste.

Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Pog. 20.*

U ono vrjeme: U pærvi dán po Subotti Maria Mandaljena doghje u jutro, budduchi joscter tmine, na grob: i vidje kam dighnut s'groba. Potece dake, i doghje k'Scimunu Petru, i k'drugomu Uceniku, koga gljubgljasce Jesus, i govori gnima: Odnjelisu Gospodina is groba, i ne snamo gdjesuga stavili. Iside dake Pettar, i oni drughi Ucenik, i doghjosce na grob. I teziahu oba dva sajedno, nu oni drughi Ucenik potece bærsce od Petra, i doghje pærvi na grob. I bivscise prighnuo, vidje platna postavgljena, alli ne uljese. Doghje nakon gnega Scimun Pettar i uljese u grob, i vidje platna postavgljena, i ubrusaz, koi bjesce bio værh glave gnegove, ne postavgljen s'platnimi, neggo na pose savit na jedno mjesto. Tada dake uljese, i oni Ucenik, koi bjesce doscjo pærvi na grob: i vidje, i vjerrova. I joscterbo ne snahu pismo, kako trebovasce da on uskærsne od mærtvieh. *Vjerrujem.*

NEDJEGLJA U BJELIEH

Sctenje Kgnighe B. Ivanna Apostola *1. Iv. Pog. 5.*

Pridrasi, Sve sctoseje rodilo od Boga, pridobiva svjet: I ovoje dobitje, koje svjet pridobiva, vjerra nascja. A tkoje, koi pridobiva svjet, neggo oni koi vjerruje, daje Jesus Sin Boscii? Ovoje oni koi doghje po vodi, i kærvi Issukærst: Ne samo s'vodom, neggo s'vodom

i s' kærvi. I duhje oni koi svjedoci: daje Issukærst istina, trisubo, koji svjedocjanstvo daju na nebbu: Otaz, Rjec, i Dúh sveti, i ova tri jednosu. I trisu, koji svjedocjanstvo daju na ſemgli, Dúh, voda, i kærv: i ova tri jednosu. Ako svjedocjanstvo od gljudii primamo: svjedocjanstvoje Boſcie vechje: ovoboje svjedocjanstvo Boſcie, kojeje vechje, kojeje svjedocio od Sina svoga.. Ko vjerruje u Sina Boſciega, ima u sebbi svjedocjanstvo Boſcie.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Pog. 20.*

U ono vrjeme: Budduchi veccer u dán oni, pærvi po Subotti, i vrata budduchi ſatvorena, gdje bjehu Ucenizi skupgljeni radi straha ſcidovaa, doghje Jeſus, i sta u srjedi, i recce gnima: mir vama. I ovo bivsci reko, ukaſa gnima ruke, i bok. Obeseliscese dake Ucenizi, videchi Gospodina. Recce dake gnima opeta: Mir vama. Kakoje poslo menne Otaz, i ja poscigljem vas. Ova budduchi reko, dahnu, i recce gnima: Primite Dúha Svetoga: Koiem buddete odpustiti grjehe, odpusctajuse gnima: i koiemaih buddete uſdærſcjati, uſdærſcjanisu. A Tomma jedan od dvanes, naſvan Didimo, ne bjesce scgnimi, kada doghje Jeſus. Rekosce dake gnemu ostali Ucenizi: Vidjelismo Gospodina. A on recce gnima: Ako ne uſbuddem vidjeti na rukah gnegovieh scjupglinu od cjavalaa, i ne postavim pærst moj u mjesto od cjavalaa, i ne postavim ruku moju u bok gnegov, nechju vjerrovati. I nakon ossam danaa, opeta bjehu Ucenizi gnegovi unutra, i Tomma scgnimi. Doghje Jeſus s'vratima ſatvoreniem, i sta u srjedi, i recce: Mir vama. Pak govori Tommi: stavi pærst tvoj ovdi i ogledaj ruke moje, i prinesi ruku tvoju, i stavi u bok moj; i nemoj bitti nevjeran, neggo vjeran. Odgovori Tomma, i recce gnemu: Gospodin moj, i Bogh moj. Govori gnemu Jeſus: Eresi vidio menne Tomma, vjrrovosi: Blaſceni, koji njesu vidjeli, a vjerrovalisu. Mnoga drugha ſlamenja josc ucinioje Jeſus prid occima Ucenikaa svoieh, koja niesu upisana u kgnigah ovieh. A ovasu upisana, neka vjerrujete, da Jeſus jest Kærst Sin Boſcii: i neka vjerrujuchi ſcivot posvoite u ime gnegovo. *Vjerujem.*

NEDJEGLJA DRUGA PO USKÆRSNUTJU.

Sctenje Kgnighe B. Petra Apostola. *1. Pet. Pog. 2.*

Pridraſi, Issukærsje bio muccen ſa nas, vami ostavivsci iſgled, da nasljedujete stoppe gnegove. Koi nije ucinio ghrjeha, niseje nascla himba u ustjeh gnegovieh: Koi budduchi proklignan, ne praklignasce: budduchi muccen, ne prietiasce: a pridavascese onemu, koiga sudiasce nepravedno: Koi grjehe nasce ponese on isti u tjelu svomu værh dærva: neka grjehom umrievsci, pravednosti ſcivemo: modrizami koga biliste oſdravjeni. Biastebo kokòono ovze ſabludechje: allistese obratili sada k' pastiru, i cjuvaozu duscjaa vascieh.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Pog. 10.*

U onò vrjeme: recce Jeſus Fariſeom: Jasam pastjer dobri. Dobri pastjer duscju svoju daje ſa ovze svoje. A najmenik, i koi nije pastjer, koga njesu ovze vlasctite, vidi vúka prihodechjega, i ostavglja ovze, i

bjeſci: a vúk grabbi, i rastærkuje ovze, a najmenik bjeſci, er najmenik jest, i ne utiscte gnega ovze. Jasam pastjer dobri: i poſnam ovze moje, i poſnaju menne moje. Kakò ſna menne Otaz, i ja poſnam Otza: i duscju moju postavgljam ſa ovze moje. I ine ovze imam, koje njèsu od ovoga stadda: i gnih trebuje da ja privedem, i gláschje moj sluscjati, i ucinitichjèse jedno staddo, i jedan pastjer. *Vjerrujem.*

NEDJEGLJA TRECHJA PO USKÆRSNUTJU.

Sctenje Kgnighe B. Petra Apostola. *Pet. 1. Pog. 2.*

Pridraſi, Molim særcjano, da vi kakòono priscjaozi, i putnizi, cjuvatese od puttenich poſceljenjaa, koja vojuju protiva dusci, ſcivechi dobro meghju narodima: neka oniem istiem, ciemvas oſloglascjuju kakòono ſlocinze, raſgledajuchi vascja dobra djella, proslave Boga u dán, u koi buddeih pohoditi. Podloſcni dake buddite svakomu gljudskomu stvorenju radi Boga: illi kráglju, kakòono værhu svieh: illi ſapovjednizima, kakòono od gnega poslaniem ſa osvetu ſlocinazaa, a pohvalu dobrieh; takoboje hotjenje Boſcie, da dobro cinechi, ſamuknuti cinite nesvjesnieh gljudii neumjetonstvo: kakòono slobodni, a ne kakòono dærſcechi slobodu ſa ſastor ſlobbe, neggo kakòono slughe Boſcie. Svieh posctujte: gljubite bratju: bojtese Boga: kráglja cjastite. Sluſcbenizi, podloſcni buddite sviem strahom Gospodarima, ne samo dobriem, i krotkiem, neggo josc i ſlochjudniem. Ovakobo stjeccese millos, u Issukærstu Gospodinu nascemu.

Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Iv. Pog. 16.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus Ucenikom svoiem: Mallahno, i nechjete vidjeti menne jurve: i opeta mallahno, i vidjetichjete menne, idembo k'Otzu. Rekosce dake Ucenizi gnegovi meghju sobbom: Sctoje ovo, scto nama govori: Mallahno, i nechjete vidjeti menne: i opet mallahno, i vidjetichjete menne, idembo k'Otzu? Govorahu dake: sctoje ovo, scto govori mallahno? Neſnamo scto bessjedi. Poſna tada Jeſus, daga hotiahu upitati, i recce gnima: vi iſiskujete meghju vama, ſasctosam reko: Mallahno, i nechjete vidjeti menne, i opet mallahno, i vidjetichjete menne. U istinu, u istinu govorim vama, dachjete plakkati, i zviliti vi, a svjetchjese veseliti: vichjetese ſcjalostiviti: allichjese ſcjallos vascia obratiti u veseglje. ſcena, kada raghja, ſcjalos ima, ereje doscio dobba gne: a kadaje porodila djete, jurse ne spomenuje od mukke radi veseglja, erseje rodio cjovjek na svjet. I vi dake sada ſaisto ſcjalos imate, allichju opeta vidjeti vas, i veselitichjese særze vasce: i veseglje vasce itko nechje dighnuti od vas. *Vjerrujem.*

NEDJEGLJA CETVÆRTA PO USKÆRSNUTJU.

Sctenje Kgnighe B. Jakoba Apostola. *Jac. Pog. 1.*

Pridraſi, Svako dagne pridobro, i svaki dar iſværsni odiſgara jest slaſechi od Otza svjetlosti, u komu nie pripromjenjenja, ni sjenne od promjene. Onbo hotechi porodioje nas po rjeci istine, da buddemo kakoono pærvine stvorenja gnegova.

ʃnate, bratjo moja pridraga. Alli buddi svaki cjovjek bærʃ ʃa sluscjati: a kasan ʃa govoriti, i trom na rasærʃcbu. Særʃcbabo cjovjecja pravednost Boʃciu ne djelluje. Radi cessa odværghsci svaku necistochju, i obilnos ʃlobe, u krotkosti primite prisadjenu rjec, koja moʃce sahraniti dusce vasce.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Iv. Pog. 16.*

U onò vrjeme: Recce Jeʃus Ucenikom svoiem: Iddem k'onomu, koije poslo menne, i itkome od vas ne pita, gdje iddesc? Alli eresam ova reko vama, ʃcjallosje napunnila særze vasce. Alli ja istinu govorim vama: korisnoje vama, da ja poghjem; er ako ja ne buddem poci, utjescitegl nechje doci k'vama: toli buddem otiti, poslatichjuga k'vama. I kada uʃbudde doci on, pokaratichje svjet od grjeha, i od pravde, i od suda. Od grjeha, er njesu vjerrovali u menne: A od pravde, erbo k'Otzu gredem, i jurme nechjete vidjeti: A od suda, er poglaviza ovoga svjeta jurje ossudjen. Josctervam imam mnoga rjeti: alliste sada nepodobni. A kad uʃbudde doci oni dúh od istine, naucitichje vas svaku istinu: nechjebo od sebbe samoga govoriti: neggo kojagod budde cjutti, govoritichje, i koja imaju doci, navjestitichje vama. Onchje menne proslaviti, erechje uʃeti od moga, i navjestitichje vama. *Vjerrujem.*

NEDJEGLJA PETA PO USKÆRSNUTJU.

Sctenje Kgnighe B. Jakoba Apostola. *Jac. Pog. 1.*

Pridraʃi, Buddite obsluʃcitegli rjeci, a ne samo sluscjaozi; varajuchi vas istieh. Er akoje koigod sluscjalaz rjeci, a ne obsluʃcitegl, ovichje bitti prilikovan cjovjeku, koi ogleda obras svoj u ʃærzalu: i buduchi ogledo sebbe, ottide i taj cjas ʃaboravi kakavje bio. A tko budde pogledati u ʃakon iʃværsni slobode, i budde pristatti u gnemu, ne sluscjalaz ʃaboravnik ucinivscise, neggo obsluʃcitegl djellaa, ovichje blaʃcen bitti u cignenju svomu. Tolise kogod szjeni, daje bogosctovaz, ne uʃteʃcjuchi jeʃik svoj, neggo varajuchi særze svoje, ovogaje taʃcto Bogosctovje. Bogosctovje cisto, i ne ozkværgneno prid Bogom, i Otzem, ovo jest: pohoditti sirrote, i udovizze u tugovanju gnihovu, i neozkværnjena sebbe cjuvati od ovoga svjeta.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Ivan. Pog. 16.*

U ono vrjeme: Recce Jeʃus Ucenikom svoiem: U istinu, u istinu govorim vama: Ako buddete sctogodi prossiti od Otza u ime moje, dattichje vama. Do sada njeste prossili iscta u ime moje. Prossite, i primichjete, neka vesseglje vasce budde podpunno. Ovasam u pricizah govorio vama. Dohoddi dobba, kada jurve nechju u pricizah govoritti vama: neggo ocitno od Otza govoritichju vama. U dán oni u ime moje prossitichjete: i ne govorim vama, dachju ja molitti Otza ʃa vas: istibo Otaz gljubi vas, ereste vi menne gljubili, i vjerrovalliste, dasam od Otza iʃiscjo. Iʃidoh od Otza, i doghjoh na svjet; opeta ostavgljam svjet, i iddem k'Otzu. Govore gnemu Ucenizi gnegovi: Etto sada occitto govorisc, i ne sluʃciscse s'niednom pricizom. Sad poʃnamo da ʃnasc svaka, i nije potrebno tebbi, da teb-

be kogod upita: radi ovega vjerrujemo, dasi od Boga iʃiscjo. *Vjerrujem.*

NA LETANIAH VELIKIEH.

Sctenje Kgnighe B. Jakoba Apostola. *Jac. Pog. 5.*

Pridraʃi, Ispovjedajte jedan drugomu grjehe vasce, i molitte jedan ʃa drugoga, dase sahranite: mnogobo moʃce moljenje nepristavno pravednoga. Ilia cjovjek bjesce prilicjan nami, tærpeʃcgliv: i særcjanoje molio, da nebi daʃcdjelo værh ʃemglje: i nije daʃcdjelo ʃa tri godiscta, i sces mjesezaa. I opeta molioje; i nebboje dalo daʃc, i ʃemgljaje dala plod svoj. Bratjo moja, ako tkogod od vas ʃaghje od istine, i buddega tkogod obratiti: ima ʃnatti, da tko obratitse ucini grescniku od ʃahoda puta svoga, sahranitichje duscju gnegovu od smærti, i pokritichje mnoʃc grjehaa.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luc. Pog. 11.*

U ono vrjeme: Recce Jeʃus Ucenikom svoiem: kochje od vas imatti priateglja, i pocichje k'gnemu o ponochja, i rietichje gnemu: Priateglju ʃaimglimi tri kruha, doscjoboje s'puta priategl moj k'menni, i ne imam sctobih poddo gnemu. A on iʃ nutra odgovarajuchi, recce: Nemojmi dodjevati: jursu vrata ʃatvorena, i djezasu moja samnom u postegli, nemogu ustati, i podatti tebbi. I ako on uʃbudde napredovat kuzzajuchi: govorim vama, i ako nebi ustò ʃa podatmu, ermuje priategl, niscta ne magne, radi dosadjenja gnegova ustattichje, i dattimuchje kolikogodih ima od potrebe. I ja govorim vama: Prossitte, i bitichje podato vama: isctite, i nachichjete: kuzajte, i bittichje otvoreno vama. Svakibo koi prossi, prima: i koi iscte, nahoddi: i koi kuzza, otvoritichjese gnemu. I ako tko od vas u Otza prossi kruha, tolimuchje datti kami? Illi ribbu: tolichje ʃa ribbu datti gnemu ʃmiju? Alli ako budde prossiti jaje, tolimuchje podatti sctipavza? Ako dake vi, bivsci ʃli, umjete dobra danja datti sinovom vasciem: koliko vechje Otaz vasc s'nebba dattichje duha dobroga, oniem koimuga prosse.

NA PRIDNEVJE UʃISCJASTJA GOSPODINOVA.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Effeʃianom. *Effeʃ. Pog. 4.*

Bratjo, Svakomu od nas podataje millos po mjerri darovanja Issukærstova. Radi cessa govori: Uʃlaʃechi na visoko, ʃarobjeno odvede robstvo: podda darove gljudem. A sctoje erje uʃiscjo, neggo, daje prie i siscjo u niʃce strane ʃemglje? Koije siscjo, onje isti, koije i uʃiscjo værh svieh nebbesaa, nekabi ispunnio svaka. I on gneke postavi apostole, ine prorokke, ine blagovjestnike; ine pastjere i naucitegljе, na iʃværsnost svetieh, na djello sluʃcenja, na uʃmnoʃcenje Tjela Issukærstova: doklese susretemo sv. u jedinstvo vjerre, i poʃnanja Sina Boʃciega u cjovjeku iʃværsnomu, u mjerri dobba podpunnosti Issukærstove.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Ivan. Pog. 17.*

U ono vrjeme: Podighnuvsci Jeʃus occi k'nebbu, recce: Otce, doscloje dobba, proslavvi Sina tvoga, neka Sin tvoj proslavvi tebbe: Kako onosi dó gnemu vlast værhu

svieh gljudii, neka podà ʃcivot vjecni sviem oniem, kojesi pridò gnemu. A ovoje ʃcivot vjecni, da poʃnadu tebbe, samoga Boga pravoga, i kogasi poslo Issukærsta. Jasam tebbe proslavio na ʃemgli: djellosam iʃværscio, kogasi do menni, da uccinim. A sada proslavvi menne, ti, Otce, prid tobbom istiem, slavvom, kojusam imao prid tobbom, od prie neggo bjesce svjet. Occittovosam ime tvoje gljudima, kojesi do menni od svjeta: Tvoi bjehu, i menisi do gnih: i govoregnesu tvoje obsluʃcili. Sadasu poʃnalli da sva, kojasi do menni, dohodde od tebbe: rjecibo, kojesi do menni, poddosam gnima: i onisuih primili, i poʃnalisu istinito, dasam od tebbe iʃiscjo, i vjerrovalisu, dasi ti menne poslo: Ja ʃa gnih molim: ʃa svjet ne molim, neggo ʃa ovieh, kojesi do menni, eresu tvoi: i moja sva tvojasu, i tvoja mojasu: i proslavjensam u gnima. I jurve njesam na svjetu, a ovisu na svjetu, a ja k'tebbi gredem.

NA DAN USISCJASTJA GOSPODINOVA.

Sctenje Djelaa Apostolskieh.
Djel. Pog. 1.

Pærvosam govorenje uccinio, o Teofile, od svieh, kojaje poceo Jeʃus ciniti, i uciti, do dana, u koi budduchi poddo po Dúhu Svetomu svoje naredbe Apostolom kojeje odabro, bj uʃnesen: Koiem i ukaʃa sebbe istoga ʃciva nakon mukke svoje u mnoʃieh obigljeʃcjeh, ʃa cetærdesti danaa prikaʃcjuchise gnima, i govorechi o kragljestvu Boʃciemu. I blagovavsci, ʃapovidje gnima, dase nebi iʃ Jeruʃalema djelili, neggo dabi cekali obechjanje Otcino, kojeste cjulli, recce, iʃ ustaa moieh: Ivanbo ʃaisto kærstioje vodom, a vichjete bitti kærscteni Dúhom svetiem, nakon ovieh ne mnogo danaa. A koise bjehu skuppili, ispitovahu gnega govorechi: Gospodine hochjescli u vrjeme ovo povratiti kragljestvo Iʃraellovo? Recce tad gnima: nije ʃa vas ʃnati vremena, illi cjasse, kojeje Otaz postavio u svojoj vlasti: neggochjete primiti krepos Dúha Svetoga dohodechjega u vas, i bittichjete menni svjedozi u Jeruʃalemu, i u svoj Judei, i Samarii, i tja do kraja ʃemglje. I budduchi ovo reko, gledajuchi oni, uʃdighnuse: i oblak uʃe gnega s'gnihovieh occii. I gledajuchi gnega koi uʃlaʃasce na Nebbo, etto dva cjovjeka stasce kod gnih u odjechjah bjelieh, koji i rekosce: Gljudi Galileani, scto stoite paʃechi u nebbo? Ovi Jeʃus, koi uʃet bj od vas, i uʃnesen na Nebbo, ovakochje doci, kakoonostega vidjeli, gdje grede na Nebbo.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Marku. *Marc. Pog. 16.*

U onò vrjeme: Budduchi ʃasjelli ʃa tærpeʃu jedanes Ucenikaa, prikaʃase gnima Jeʃus: i pokara nevjernos gnih, i tværdos særza, er oneʃiema, koiga bjehu vidjeli, da bjesce uskærsnuo, ne vjerrovahu. I recce gnima: poscjadsci po svemu svjetu, pripovjedajte Evangeglje svakomu stvorenju. Tko uʃbude vjerrovati, i bude bitti kærscten, bittichje spassen: A tko ne uʃbudde vjerrovati, bittichje ossudjen. A ʃlamenja oneʃieh, koji buddu vjerro-

vati ovachje sljediti: U ime moje iſgonitichje hudobe: govoritichje noviem jeſizim: ſmiechje uſimati: i ako buddu sctogod smærtonosno popitti, nechje gnima nauditi: værh nemocnikaa ruke postavjatichje, i oſdravitichje. I Gospodin Jeſus, pokli biasce govorio gnima, bj uſnessen na nebbo, i sjedi ob desnu Boſciu. A oni otiscjadsci, pripovjedahu svuda, Gospodin pomagajuchi, i govorenje potværdjujuchi, sljedechiem ſlamegnimi. *Vjerrujem.*

Dospivsci Evangeglje ugasise Svjechja Vaſmena, nittise vech uſciſce, neggo u Subottu Duhovaa na blagosovu Kladenza.

NEDJEGLJA MEGHJU OSMINOM UſISCJASTJA.

Sctenje Kgnighe B. Petra Apostola. *Pet. 1. Pog. 4.*

Pridraſi, Buddite pametni, bditte u molitvah. A nadasve imajte gljubav nepristavnu meghju vammi ſamjenitu: ſasctobo gljubav pokriva mnoſc grjehaa. Primajtese na stan ſamjenito beſ opogovora: Svaki, kakoonoje primio millos, neka gnu ſamjenito podjegljuje drugomu, kakoono dobri raſdjelitegl mnogo-raſlicne millosti Boſcje. Tko bessjedi (neka bessjedi), kakoono govorenja Boſcia: tkoje u sluſcbenstvu, nekase sluſci kakoono kreposti podjegljenom od Boga: Nekase u svemu posctuje Bogh, po Issukærstu Gospodinu nascemu.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Ivan. Pog. 25.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus Ucenikom svoiem: kada uſbudde doci Utjescitegl, kogachju ja poslati vama od Otza, Dúha od istine, koi od Otza iſhodi, onchje svjedocjanstvo iſvestiti od menne: i vichjete svjedocjanstvo iſvestiti, erste od pocetka samnom. Ovasam govorio vama, nekase ne smutite. Iſ skupsctinaa istjeratichje vas: pacek doscloje doba, da svaki, koi ubije vas, szjeni, da cjasti Boga. I ovachje ciniti vama, ſasctobo njesu poſnali ni Otza, ni menne. Allisam ova reko vama, neka kad uſbudde doci ono dobba, spomenetese, dasam ja reko vama. *Vjerrujem.*

SUBOTTA PRID DUHOVE.

Sværscivsci Deveta, Misnik obucen u svoijem haglinam na gliubizu, pristupa k' Otaru, i sctie Procjanstva kakono a Subottu svetu.

Prorocjanstvo Pærvo.

U dni onè: Kuscja Bogh Abraama: *iscti na listu 105.*

Molimo.

Boſce, koisi u Abrahama slughe tvoga djellu, cjovjecjanskomu narodu podo iſgled posluha: dopusti nama, i nascega hotjenja iſopacenje slomiti, i tvoieh ſapovjedii upravnos u svieh ispunniti. Po Gospodinu nascemu. *i ost.*

Prorocjanstvo Drugo.

U dni onè: Ucinise u bdjegne jutærnje: *ſajedno s' Trakt.* Pjevajmo Gospodinu. *Kako u Subottu svetu, na listu 106.*

Molimo.

Boſce, koisi u pærva vremena ispunjena cjudesa, svjetlostim novoga ſakona occitovo, nekabi i morre zærgljeno bila slika svetoga kladenza, i oslobodjeni púk od Egipzianskoga suſcjanstva, svetoskrova kærstjanskoga púka prikaſo: po-

daj, neka svi narodi, dostighnuvsci nadarenje Israelsko dostojanstvom vjerre, udionisctvom Dúha tvoga priporodese. Po Gospodinu nascemu. *i ost.*

Prorocjanstvo Trechje.

U dni onè: Upisa Moises pjesan. *i ost. sajedno s' Trakt.* Sluscjaj Nebbo. *Kako u Subottu svetu, na listu 111.*

Molimo.

Bosce, proslavjenje vjernieh, i scivotu pravednieh, koisi po Moisessu slusi tvomu nas josc pjevanjem svete pjesni uvjescbo, sviemakoliziem narodom millosærdja tvoga dar podjeli, podajuchi blascenstvo, discjuchi strah: neka scto bj isreceno na pedepsanje, prinesese na ljek vjecni. Po Gospodinu nascemu. *i ost.*

Prorocjanstvo Cetværto.

Usetichje sedam scenaa muscja jednoga. *i ost. sajedno s' Trakt.* Vinograd uccignen bj: *Kako u Subottu svetu, na listu 109.*

Molimo.

Svemoguchi vjekuvjecni Bosce, koisi po jedinomu Sinu tvomu Zærkvi tvojoj ukaso, dasi ti tescják: svaku losu donosechju plod u istomu Issukærstu tvomu, koije prava losa, millostivo uredjujuchi, neka plodde obilnie donosi, da niedne od grjehaa dracce ne primogu vjerne tvoje, kojesi prinio, kakoono vinograd is Egipta po kladenzu kærsctenja: neka Dúha tvoga posvetjenjem utværdjeni, vjecniem ploddom obogatte. Po istomu Gospodinu nascemu Issukærstu . . . u jedinstvu istoga Duha Svetoga. *i ost.*

Prorocjanstvo Peto.

Posluscjaj Israelle sapovjedi scivota: *Kako u Subottu svetu na listu 108.*

Molimo.

Bosce, koisi nama pod usta Prorokaa sapovidio, da vremenita ostavimo, i k' vjecniema dase pospjescimo: podaj sluscbenikom tvoiem, da kojasmo od tebbe sapovidjena posnali, usmoscemo nadahnutjem nebeskiem ispunniti. Po Gospodinu nascemu Issukærstu. *i ost.*

Prorocjanstvo Scesto.

U dni onè: Doghje værh menne rúka Gospodinova: *Kako u Subottu svetu, na listu 109.*

Molimo.

Gospodine Bosce krepostii, koi oborena napravjasc, i napravjena usdærscisc: usmnosci puke koise imadu u posvetjenju tvoga imena ponoviti: neka svi, koise svetiem kærsctegnem perru, tvoiemse vasda nadahnutjem buddu upravjati. Po Gospodinu. *i ost.*

Ova budduchi sværscena, Misnik usimglje Plasct na gljubisu, i slasechi k' Kladenzu, pjeva.

Trakt. Kakoono Gljeljen sceli: *Kako u Subottu svetu, na listu 113.*

Pak Misnik prie neggo uljese blagosivjat kladenaz, govori.

℣. Gospodin s'vami.

℟. I s'Dúhom tvoiem.

Molimo.

Dopusti, molimote Svemoguchi Bosce; da, koji blagdan dara Dúha svetoga setujemo, nebeskiem poscjudam rasceсeni, kladenaz scivota sceghjamo. Po Gospodinu . . . u jedinstvu istoga Dúha svetoga. *i ost.*

Nakon ovega blagosivglja kladenaz, i cini ostalo, kako u Subottu svetu.

Molimo.

Podjeli molimo, svemoguchi Boſce, da sjajnosti tvoje ſraka prosja, i svjetlos tvoje svjetlosti, særza onieh, koisuse po tvojoj millosti priporodili, prosvjetljenjem Dúha Svetoga pokrjepi. Po Gospodinu nascemu... u jedinstvu istoga Dúha Svetoga, Bogh: Po sve vjeke vjekaa.

Sctenje Djelaa Apostolskieh.
Djel. Pog. 19.

U dni onè: Dogodise, budduchi Apollo u Korintu, da Pavó pohodivsci gorgne strane, doghje u Efeſ, i naghje gneke od Ucenikaa, i recce gnima: Jesteli Dúha Svetoga primili vjerrujuchi? A oni rekosce gnemu: njesmo ni cjulli, da jest Dúh sveti. A on recce: kakoste dake bili kærsceteni? Koji rekosce: Ivannoviem kærsctegnem. Recce tad Pavó: Ivanje kærstio kærsctegnem od pokorre púk, govorechi, dabi u onega vjerrovali, koi imasce dochi ſa gnim, to jest, u Jeſussa. Ova cjuvsci, bisce kærsceteni u ime Gospodina Jeſussa. I budduchi postavio na gnih ruke Pavó, doghje Dúh sveti værhu gnih: i govorahu jeſizzima, i prorokovahu. A bjesce u sve gljudii okó dvanes. I uljeghsci u Skupsctinu Pavó, slobodno govorasce ſa tri mjeseza, raſloſcechi, i vjeſcbajuchi o kragljestvu Boſcjemu.

 Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Ivan. Pog. 14.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus Ucenikom svoiem: ako gljubite menne, ſapovjedi moje obsluſcjujte. I jachju moliti Otza, i datichje drugoga utjesciteglja vama, da stoi s' vami u vjeke, Dúha od istine, koga svjet ne moſce primiti, erga nije vidio, nitiga poſna. A vichjete poſnati gnega: erechje s' vama pribivati, i u vamichje bitti. Nechju vas ostaviti sirrote: dochju k'vama. Joscter mallahno, i svjetme vechje jur ne vidj. A vi vidite menne: jabo ſcivem, i vichjete ſcivjeti. U oni dán vichjete poſnati, dasam ja u Otzu momu, a vi u menni, i ja u vami. Tko uſdærſci naredbe moje, i obsluſcjuje gnih, on jest, koi gljubi menne. A tko gljubi menne, bittichje gljubjen od Otza moga; i jachju gljubiti gnega, i occitovatichju gnemu menne istoga.

U NEDJEGLJU DUHOVAA.

Sctenje Djelaa Apostolskieh.
Djel. Pog. 2.

Sværscjujuchise peset danaa, (po Vaſmu) bjehu svi Ucenizi ſâjedno u istomu mjestu: i ucinise iſ nenad s' nebba ſvèk, kakoono silna vjetra, i napunni svu kuchju, gdje pribivahu. I prikaſascese gnima raſdjegljeni jeſizi, kakoono od oghgna, i stá værh svakoga od gnih: i napunniscese svi Dúhom Svetiem, i pocesce govoriti raſliziem jeſizim, kakoono Dúh Sveti davasce iſgovarati gnima. A bjehu u Jeruſalemu pribivaozi ſcidovi, gljudi bogogljubni od svakoga naroda, koije pod nebbom. I budduchise ovo proglasilo,

sakkupise mnosctvo, i ostade ʃacjudjeno, er svak sluscjasce svoiem jeʃikom gnih govoriti. A snebivahuse svi, i cjudjahu govorechi: Niesuli etto svi ovi, koji govore, Galileani? A koiem nacinom cjusmo svaki od nas nasc jeʃik, u komusmose rodili? Parti, i Medi, i Elamiti, i koji pribivaju u Meʃopotamii, Judei, i Kapadocii, Pontu, i Asii, Frigii, i Panfilii, u Egiptu, i u stranah Libie, kojaje okolo Cirene; i priscjaozi Rimjani, ʃcidovi josc, i poʃcidovgljeni, Kandiani, i Arapi, cjullismo gnih govoriti nasciem jeʃizim o velicjanstvim Boʃciem.

SLJEDNIZA.

Dusce, Viscgna o kreposti,
Dogi, ʃrakom Tvê svjetlosti
Nascju pamet prosvjetliti,
Nasce i dusce posvetiti.
Kako jesi svjetlos slipieh,
Tako jesi jeʃik niemieh;
I kakosi pamet mudrieh
Tac' si raʃum neumjetnieh.
Tisi srechja svîh nesrechnieh,
Tisi pomoch svîh nevoglnieh,
Tisi radost svîh ʃcjalosnieh,
Tisi ʃdravglje svîh bolesnieh.
Gladnieh hrana, nápoj ʃcednieh,
Tuʃcnieh pokoj utrudjenieh,
ʃdravglje i jakost svih nemochnieh,
Kripost slabih, mir nemirnieh.
Tisi sunze svê mudrosti
Tisi svake vir milosti,
Rajsi nasce Ti radosti,
I pristoglje blaʃcenosti.
Viscgne budduch' Ti Boʃcjanstvo,
Nasce blago i bogastvo,
Smakni nasce sve suʃcjanstvo,
I ukloni siromasctvo.
Da dostojno mi molimo,
Tebbe Boga i slavimo,
Dasse smerno Teb' klagnamo,
I hvaleti uʃdavamo.
Da mi krepko vjerujemo,
I iʃværsno svi ʃcivemo,
Tebbe Boga da gljubimo,
Vjecna i dobra posvoimo.
Amen. Alleluja.

Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Ivan. Pog. 14.*

U onò vrjeme: Recce Jeʃus Ucenikom svoiem: Svaki koi menne gljubi, govoregnechje moje obsluʃciti, i Otazchje moj gnega gljubiti, i k'gnemuchjemo doci, i pristanisctе ucinitichjemo pri gnemu. Tko ne gljubi menne, govorenja mojá ne obsluʃcjuje. I govorenje, kojeste cjulli, nije moje: neggo Otza, koije poslo menne. Ovasam reko vama, kod vas stojechi. A utjescitegl Dúh sveti, kogachje poslati Otaz u ime moje, onchje vas nauciti svaka, i napomenivatichje vama svaka, kojagodjer rekoh vama. Mir ostavjam vama, mir moj davam vama: ne koiem nacinom svjet daje, ja dajem vama. Nekase ne smuchjúje særze vasce, i nekse ne strasci. Cjulliste, dasam ja reko vama: odhodim, i dohodim k'vama. Dabiste gljubili menne, veselilibistese ʃaisto, er k'Otzu gredem: Otazboje vechi od menne. I sada rekoh vama, prie neggose ucini: neka kadase budde ucinitti, vjerrujete. Jurve nechju mnoga govoriti s' vami. Doghjebo Poglaviza svjeta ovoga, i ne ima scta samnom. Alli neka poʃna svjet, da gljubim Otza, i kakoje ʃapovidio menni Otaz, tako cinim. *Vjerrujem.*

PONEDJENIK DUHOVAA.

Sctenje Djelaa Apostolskieh.
Djel. Pog. 10.

U dni onè: Otvorivsci Petar usta svoja, recce: Gljudi bratjo, namaje naredio Gospodin, pripovjedati puku, i svjedociti, da on jest, koije postavgljen od Boga sudaz ʃcivieh, i mærtvieh. Od gnega svi Prorozzi svjedocjanstvo iʃvode, da primaju odpusctenje grjehaa po imenu gnegovu svi, koji vjerruju u gnega. Joscter govorechi Pettar rjeci ove side Dúh sveti værh svieh, koji slusejahu rjec: i ʃacjudiscese od obreʃanja vjerni, koi bjehu doscli s'Petrom: da i meghju narode millos Dúha Svetoga raʃlilaseje, cjujahubo gnih govoriti jeʃizzim, i uʃvelicivati Boga. Tada odgovorioje Pettar: Toli moʃce tko voddu sabraniti, da ne buddu kærscteni ovi, koisu primili Dúha Svetoga, kakòono i mi? I ʃapovidje gnih kærstiti u ime Gospodina Issukærsta.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Iv. Pog. 3.*

U ono vrjeme: Recce Jeʃus Nikodemu: Takoje Bogh gljubio svjet, daje Sina svoga jedinorodjenoga dao: neka svak, koi vjerruje u gnega, ne poghine, neggo ima ʃcivot vjecni. Niebo poslo Bogh Sina svoga na svjet, da ossudi svjet: neggo dase sahrani svjet po gnemu. Tko u gnega vjerruje ne ossudjujese: a tko ne vjerruje, jurje ossudjen; er ne vjerruje u ime jedinoga Sina Boʃciega. A ovoje ossuda: er svjetlos doghje na svjet, i obgljubisce gljudi vechma tminne, neggo svjetlos: ʃascto bjehu gnihova djella opaka. Svakibo, koi ʃlo djelluje, mærʃi na svjetlos, i ne dohodi na svjetlos, da ne buddu pokarana djella gnegova: a tko cini po istini, dohodi na svjetlos, dase ocittuju djella gnegova, eresu po Bogu ucignena. *Vjerrujem.*

UTORNIK DUHOVAA.

Sctenje Djelaa Apostolskieh.
Djel. Pog. 8.

U dni onè: Budduchi cjulli Apostoli, koi bjehu u Jeruʃalemu, da bjesce primila Samaria rjec Boʃcju, poslasce k'gnima Petra, i Ivanna.. Koji budduchi doscli, molisce ʃa gnih, dabi primili Dúha svetoga: Ne bjescebo joscter u niednoga od gnih doscjo, neggo bjehu samo kærscteni u ime Gospodina Jeʃussa. Tada stavgljahu ruke værh gnih, i primahu Dúha Svetoga.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Ivan. Pog. 10.*

U ono vrjeme: Recce Jeʃus Fariʃeom: U istinu: u istinu govorim vama, tko ne ulaʃi proʃ vrata u tor od ovazaa, neggo ulaʃi ʃ'drughe strane, onje kradalaz, i lupeʃc: A ko kroʃ vrata ulaʃi, pastjerje od ovazaa. Ovemu vratar otvorra, i ovze glas guegov sluscjaju, i ovze svoje ʃove imenom, i iʃvodi gnih. I kada budde svoje ovze iʃvesti, prid gnimi grede, i ovzega sljede, ere ʃnaju glas gnegov. A tugina ne sljede, neggo bjeʃce od gnega: ne poʃnajubo glas tugina. Ovu pricizu recce gnima Jeʃus. A oni ne raʃumjesce, scto govorasce gnima. Recce dake opeta gnima Jeʃus: U istinu, u istinu govorim vama: dasam ja vrata od ovazaa. Svi, koigodsu doscli, kradaozisu, i lupeʃci, i njesuih sluscjale ovze. Jasam vrata. Proʃame ako kogod

budde uljesti sahranitichjese: i ula∫itichje, i i∫la∫itichje, i nachje pasce. Kradalaz ne dohodi, neggo da ukrade, i ∫akoglje, i pogubi. Ja doghjoh, da ∫civot imaju, i obilnie imaju. *Vjerrujem.*

SRJEDA DUHOVAA CETVERJEH VREMENAA.

Sctenje Djelaa Apostolskieh. *Djel. Pog. 2.*

U dni onè: Stojechi Pettar s'jedanes, u∫dighnu glas svoj, i recce gnima: Gljudi ∫cidovi, i koi pribivate u Jeru∫alemu svikolizi, ovo buddi vama ocitto, i otvoritte usci na rjeci moje; njesubo ovi, kakoono vi zjenite pjanni, budduchi trechje dobba dnevi: neggoje ovo, sctonoje recceno po Proroku Joelu: I ∫goditchjese u najposlednje dni, veli Gospodin, udahnutichju Dúh moj u svieh, i prorokovatichje sinovi vasci, i kchjeri vasce, i mladichi vasci vidjenjachje vidjeti, i starii vasci snechje snjevati. I u slughe moje, i u slu∫cbenize moje u dni one udahnutichju Dúh moj, i prorokovatichje: I cinitichju cjudesa gori na nebbu, i ∫lamenja doli na ∫emgli, kærv, i oghagn, i parru od dima. Sunzechjese obratiti u tminne, i mjesez u kærv, prie neggo doghje dán Gospodinov veliki, i ocitti. I ∫goditchjese da svak, koi budde ∫a∫ivati imme Gospodinovo, spassenchje bitti.

Sctenje Djelaa Apostolskieh. *Djel. Pog. 5.*

U dni onè: Po rukam Apostolaa cignahuse ∫lamenja, i cjudesa mnoga u puku. I bjehu jednodusceno svi pod trjemom Salamunoviem. Od ostalieh paka nitko smiascese pridru∫citi k' gnima: neggoih púk u∫velicjasce. A vechmase u∫mna∫cjasce mnosctvo onieh, koi vjerrovahu u Gospodina gljudii, i ∫cenaa, tako da na ulize i∫nosjahu nemochnike, i postavgljahuih na odrizjeh, i postegljah, nekabi doscjadsci Pettar, sjenna isctom gnegova obsjenila kogagodi od gnih, i nekabise oslobodili od nemochii svoieh. A værvjasce i mnosctvo bli∫cnieh gradovaa u Jeru∫alem, prinosechi nemochne, i muccene od duhovaa necistieh: koi bjehu o∫dravgljeni svi.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Ivan. Pog. 6.*

U ono vrjeme: Recce Je∫us mnosctvom ∫cidovaa: nitko mo∫ce dochi k'menni, ako Otaz, koije poslo menne, ne budde priteghnuti gnega: i jachjuga uskærsnuti u napokogni dáu. Upisanoje u Prorozjeh: I bittichje svi uvje∫cbani od Boga. Svak koije cjuo od Otza, i naucio, prihodi k'menni. Ne erje vidio kogod Otza, neggo onj, koije od Boga, ovije vidio Otza. U istinu, u istinu govorim vama: tko u menne vjerruje: ima ∫civot vjecni. Jasam kruh ∫civota. Otzisu vasci blagovali mannu u pustigni, i umærlisu, ovije kruh, koije s'nebba siscjo: da tko budde blagovati od gnega, ne budde umrjeti. Jasam kruh ∫civi, koi s'nebba sidoh, ako kogodi budde blagovatti od ovoga kruha, ∫civjechje u vjeke: i kruh, kogachju ja datti, putt moja jest ∫a ∫civot svjeta. *Vjerrujem.*

CETVÆRTAK DUHOVAA.

Sctenje Djelaa Apostolskieh. *Djel. Pog. 8.*

U dni onè: Filip budduchi doscjo u grad Samarie, pripovjedasce

gnima Issukærsta. I pomno sluscjahu mnosctva, ono scto govorasce Filip, inokupno sluscjajuchi, i gledajuchi cjudessa, koja cignasce. Iſ mnoſiehbó, koji imahu duhe neciste, vapiuchi glasom velickiem, iſlaſahu. A mnoſi kljeniti, i hromzi oſdravjeni bisce. Ucinise dake veseglje veliko u gradu onomu.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luc. Pog. 9.*

U ono vrjeme: Doſvavsci Jeſus dvanes Apostolaa, podà gnima krepos, i oblas værh svieh hudobaa, i nekabi oſdravgljali od nemochii. I poslà gnih pripovjedati kragljestvo Boſcie, i oſdravgljati nemochne. I recce gnima: Ne nosite iscta u putu, ni scibiku, ni torbizu, ni kruha, ni pjeneſe, nitti imajte dvie haglinne. I u kojugod kuchju buddete uljesti, ondi stanujte, i od onde ne iſlaſite. I koigodjer vas ne buddu primitti: iſlaſechi iſ grada onoga, i prah od nogaa vascieh istresite na svjedocjanstvo suproch gnima. A oni iſiscjadsci, obhodjahu gradze blagovjestujuchi, i oſdravgljajuchi svuda. *Vjerrujem.*

PETAK DUHOVAA CETVERIEH VREMENAA.

Sctenje Joela Proroka. *Joel. Pog. 2.*

Ova veli Gospodin Bogh: Uſradujtese Sionski sinovi, i veselitese u Gospodinu Bogu vascemu: erje do vama naucíteglja pravednosti, i cinitichie, da side k'vama daſcdiz jutærgni, i vecergni, kakoono u pocetak. I napunnitichjese gumna pscenize, i obilnovatichje tjeskovi vinom, i uljem. I jestichjete veselo, i nasitichjetese: i hvalitichjete imme Gospodina Boga vascega, koije radi vas ucinio ſamjerna: i nechjese smestiti púk moj u vjeke. I ſnatichjete, dasam ja po sred Iſraella, i ja jesam Gospodin Bogh vasc, i nije drugoga: i nechjese smestiti púk moj u vjeke: govori Gospodin svemoguchi.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luc. Pog. 5.*

U ono vrjeme: ſgodise, da u jedan od danaa Jeſus sjedjasce ucechi. I bjehu Fariſei sjedechi, i ſakona ucitegli, koji bjehu doscli iſ svakoga gradza Galilee, i Judee, i Jeruſalema: i krepos Gospodinova bjesce ſa oſdravgljati gnih. I etto gljudi nosechi na odru cjovjeka, koi bjesce kljenit: i iskahuga unjeti, i postaviti prid gnega. I ne nahodechi kombiga stranom unjeli radi mnosctva, uſidosce værh strehe, i niſ krovnize spustisce gnega s'odrom u srjedu prid Jeſussa. Koieh vjerru videchi on, recce: Cjovjece prasctajuse tebbi grjesi tvoi. I pocesce misliti pisaozi, i Farisei govorechi: Tkoje ovi, koi govori psovke? Tko moſce prasctati grjehe, neggo sam Bogh? A Jeſus poſnajuchi misli gnih, odgovarajuchi recce gnima: Scto mislite u særzieh vascieh? Sctoje lascgne rjeti: prasctajuse tebbi grjesi; alli rjeti: Ustanni, i hodi? A neka da ſnate, da Sin cjovjecjanski ima oblas na ſemgli prasctati grjehe, (recce kljenitomu): Tebbi velim, ustanni, dighni odar tvoj, i pogi u kuchju tvoju. I taj cjas ustavsci prid gnimi, dighnu odar, na komu leſcjasce: i otide u kuchju svoju, hvalechi Boga. I svikolizi ostadosce ſacjudjeni, i hvale uſdavahu Bogu, i napuniscese straha govorechi: vidjelismo ſamjerna danaska. *Vjerrujem.*

SUBOTTA DUHOVAA. CÈTVERIEH VREMENAA.

Sctenje Joela Proroka.
Joel. Pog. 2.

Ova govori Gospodin Bogh. Udahnutichju Dùh moj u sve gljudi; i prorokovatichje Sinovi vasci; i kchjeri vasce; Starzi vasci sne snjevatichje, i mladzi vasci vidjenja vidjetichje. I josctera u slughe moje, i sluʃcbenize u dni one udahnutichju Dúh moj. I cinitichju dase prikaʃcju ʃamjernosti na nebbu, i na ʃemgli, kærv, i oghagn, i parra od dima. Sunzechjese obratiti u tminne, a mjesez u kærv, prie neggo doghje dán Gospodinov veliki, i strahoviti. I ʃgoditchjese da svak koi budde ʃaʃvatti ime Gospodinovo, spassenchje bitti.

Sctenje Kgnigaa Levitika.
Levit. Pog. 23.

U dni oné: Govorioje Gospodin Moiʃessu, velechi: Govori Sinnovom Iʃraelloviem, i rjetichjesc gnima: Kada buddete uljestiti u ʃemglju kojuchju ja dati vama, i buddete poʃcgneli ʃcitto, ponjechjete rukovete klasaa, pærvine ʃcetve vasce, Posvetniku, koichje sutra dán po Subotti uʃdighnuti snopak prid Gospodinom, neka primjeno budde ʃa vas, i posvetitichje gnega. Broichjete dake od drugoga dnevi po subotti, u koiste prikaʃali rukovet pærvinaa, seddam sedminaa punnieh, tja do drugoga dnevi ispunjenja sedmine sedme, to jest pedeset danaa, i takochjete prikaʃati posvetiliscte novo Gospodinu u svieh pribivallisctih vascieh, kruha pærvinaa dva od dvie desetine zvjeta od brascna uskisnuta, kojechjete ispechi ʃa pærvine Gospodinove. I ʃvatichjete dán ovi najslavnii, i najsvetii: niedno djello sluʃcbeno nechjete cinitti u gnemu. ʃakon vjekuvjecni ovo bittichje u svieh pribivalisctieh, i porodjenjeh vascieh, veli Gospodin svemoguchi.

Sctenje Kgnighaa Drugoga ʃakona.
Drug. ʃak. Pog. 26

U dni onè: Recce Moiʃes Sinovom Iʃraelloviem: Sluscjaj Iʃraelle, koja ja tebbi ʃapovjedam danas. Kada buddesc uljesti u ʃemglju, kojuchje Gospodin Bogh tvoj dati tebbi posvoiti, i buddesc uʃeti gnu, i buddesc u gnoj pribivati: Uʃetichjesc oda svieh vochjaa tvoieh pærvine, i stavitichjesc u kosciz, i pochjesc na mjesto, koje uʃbudde Gospodin Bogh tvoj odabrati, dase ondi ʃaʃiva ime gnegovo. I pristupitichjesc k' Posvetniku, koi budde bitti u dni one; i rjetichjesc gnemu: Spovjedam danas prid Gospodinom Bogom tvoiem, koinasje usliscio, i pogledoje na poniʃcenstvo nasce, i na trud i tjeskochju: i iʃveoje nas iʃ Egipta rukom jakosnom, i miscizom prostærtom, u velikoj strahochi, u ʃlamenjeh, i prikaʃanjeh: i uveonasje u mjesto ovo, i pridoje nama ʃemglju tekuchju mljekom, i meddom. I ʃato sada poklagnam pærvine vochjaa od ʃemglje, kojuje do menni Gospodin. I ostavitichjescih prid lizem Gospodina Boga tvoga, i poklonivsceise Gospodinu Bogu tvomu, blagovatichjesc od svieh dobaraa, koja Gospodin Bogh tvoj budde dati tebbi.

Sctenje Kgnigaa Levitika.
Lev. Pog. 26.

U dni onè: Recce Gospodin Moiʃessu: Govori Sinovom Iʃraelloviem, i rjetichjesc gnima: Ako u

naredbah moieh buddete hoditti, i ʃapovjedi moje buddete obsluʃcivati, i cinitih, datichju vama daʃcde u vremena svoja, i ʃemgljachje raghjati plod svoj, i stabrichjese vochja napunniti. Værscenje ʃcetve ʃatechichje tærganje: a tærganje nadstupitichje sjedbu: i jestichjete kruha vascega u sittosti, i beʃ straha pribivatichjete u semgli vascjoj: Datichju mir u krainah vascieh: spatichjete, i nechje bitti tko vaschje pristrasciti. Dignutichju ʃle ʃvjeri; i ʃmac nechje mimochi kraje vasce. Tjeratichjete nepriateglje vasce: i paddatichje prid vami. Potjeratichje peterizza od vascieh sto tughieh: a stottina od vas deset tisuchjaa: paddatichje nepriategli vasci od macja prid lizem vasciem. Pogledatichju na vas, i cinitichju vas rastjeti: uʃmnoʃcitichjetèse, i utværditichju uvjet moj s' vami. Blagovatichjete plodde jurve ustarane, i stare, nadstajuchi novi, poværchjete. Postavitichju pribivaliscte moje po sred vas, i nechje vas odværchi duscja moja. Hoditichju meghju vami, i bittichju Bogh vasc, i vichjete bitti púk moj, veli Gospodin svemoguchi.

Sctenje Daniela Proroka. *Pog. 3.*

U dni onè: Angeo Gospodinov side s' Azariom, i s' druʃim gnegoviem u péch: i raspærscja plamen oghgneni iʃ pechi, i uciuj srjedu od pechi kakòono vjettar rosni dihajuchi. A plamen raʃlievascese værh pechi cetærdeset i devet lakataa: i saʃceʃce, koje naghje kod pechi od kaldeaa sluʃcbenike kragljeve, koi gnu uʃciʃcjahu, á gnih nimallo doteghnu ogagn, ni oʃcjalostivi, nitti ikakvu uʃrokova dosadu. Tada ova tri kakòono iʃ jednieh ustaa hvaljahu, slavjahu, i blagosivjahu Boga u pechi, govorechi:

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Rimjanom. *Rim. Pog. 5.*

Bratjo: Opravednjeni po vjerri, mir imajmo s' Bogom po Gospodinu nascemu Issukærstu: po komu i pristupgljenje imamo po vjerri na millos ovu, u kojoj stoimo, i slavimose u uffagnu slave Sinovaa Boʃcieh. A ne samo, neggose i slavimo u tugovanjeh, ʃnajuchi, da tugovanje ustærpjenstvo djelluje: a ustærpjenstvo kuscjanje, a kuscjanje uffagne, a uffagne ne smutjuje: erè gljubav Boʃcia bj udahnuta u særzieh nascieh po Dúhu Svetomu, koi bj podan nama.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luc. Pog. 4.*

U onò vrjeme: Iʃlaʃechi Jeʃus iʃ skupsctine, ulieʃe u kuchju Scimunovu. A punniza Scimunova bjesce dærʃcjana od velike oghgnize: i molliscega ʃa gnu. I prighnuscise værh gne ʃapovidje oghgnizi, i pusti gnu. I tu tako ustavsci, sluʃcjasce gnima. Bivsci pak sunze ʃasclo: svi koi imahu nemochnikaa od nemochii raʃlizieh, privodjahuih k' gnemu. A on værh svakoga ruke postavjajuchi oʃdravgljasce gnih. I huddobe iʃlaʃahu iʃ mnoʃieh vappjuchi, i govorechi: tisi Sin Boʃcii: i pokaravsci gnih, ne dopusctavasceim da govore, erbo ʃnahu, daje on Issukærst. I ucinivscise dán, iʃiscjadsci gredjasce u pustoscno mjesto, i mnosctva iskahu gnega, i doghjosce k' gnemu: I uʃdærʃcjahu gnega, da nebi od gnih otiscjo. Koiem on recce: trebuje, da i iniem gradovom ja pripovjedam kragljestvo Boʃcie: ʃatobosam poslan. I pripovjedasce u skupsctinah od Galilee. *Vjerrujem.*

NA SVETKOVINU PRISVETOGA TROJSTVA.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Rimjanom. *Rim. Pog. 11.*

O visino bogastvaa mudrosti, i ſnagna Boſciega: Kolikosu nedohitni sudi gnegovi, i ne iſnascjasti puti gnegovi! Tkoboje poſno miso Gospodinovu? Alli tkoje bio svietnik gnegov? Alli tkoje pærvi do gnemu, i bitchjemu odvrachjeno? Od gnegabo, i po gnemu, i radi gnega svakasu: Gnemu cjas, i slava u vjeke. Amen.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Pog. 28.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus Ucenikom svoiem: Datáje menni sva oblas na nebbu, i na ſemgli. Poscjadsci dake ucite sve narode, kærstechiih u ime Otza, i Sina, i Dúha Svetoga; ucechi gnih obsluſcivati svaka, kojagodjersam naredio vama. I etto jasam s' vami po sve dni tja do sværhe svjeta. *Vjerrujem.*

NEDJEGLJA PÆRVA PO DUHOVIM.

Sctenje Kgnighe B. Ivanna Apostola. *Iv. Pog. 4.*

Pridraſi: Bogh gljubav jest. U ovomusèje prikaſala gljubav Boſcia prema nami, ereje Bogh Sina svoga jedinorodjenoga poslo na svjet, da ſcivemo po gnemu. U ovomuje gljubav; ne kakòono dàsmo bili mi gljubili Boga, neggo erèje on pærvi gljubio nas, i posloje Sina svoga oprosctenje ſa grjehe nasce. Pridraſi, akòje tako Bogh gljubio nas, i mi imamo jedan drugoga gljubiti. Nitkoje ighda vidio Boga. Ako gljubimo jedan drugoga, Bogh u nami pribiva, i gljubav gnegova u nami iſværsna jest. Po ovomu poſnamo, da u gnemu pribivamo, a on u nami: Erèje od Dúha svoga do nama. I mismo vidjeli, i svjedocimo: daje Otaz poslo Sina svoga Spassiteglja svjeta. Kogodjer budde spovidjeti, daje Jeſus Sin Boſcii: Bogh u gnemu pribiva, i on u Bogu. I poſnasmo, i vjerrovasmo gljubavi, koju Bogh nossi nami. Bogh gljubav jest: i tko pribiva u gljubavi, u Bogu pribiva, i Bogh u gnemu. U ovomuje iſværsna gljubav Boſcia u nas, da uſdanzu imamo na dán sudgni: er kakòono on jest, i mismo na ovemu svjetu. Straha nije u gljubavi: neggo iſværsna gljubav na dvor iſmechje strah, er strah mukku ima: i tkose strasci, nije isværstan u gljubavi. Mi dake gljubimo Boga, er Bogh pærvi gljubioje nas. Ako kogod budde rjeti, gljubim Boga, i na bratta svoga mærsjeti budde, laſcjaz jest. Tko ne gljubi bratta svoga, koga viddi; Boga, koga ne viddi, koiem nacinom moſce gljubiti? I ovu ſapovjed imamo od Boga: da tko gljubi Boga, gljubit budde i bratta svoga.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luc. Pog. 6.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus Ucenikom svoiem: Buddite millosærdni, kakòonòje i Otaz vasc millosærdan. Nemojte suditi, i nechjete bitti sudjeni: nemojte ossuditi, i nechjete bitti ossudjeni. Prasctajte, i bittichje prosceno vama: dajte, i datichjese vama: mjerru dobru i sbje-

nu, i stresenu, i s' værhutekuchju datichje u krilo vasce. Erechjese istom mjerrom, kôm buddete mjeriti vi, odmjeriti vama. Govorasce josctera gnima i priliku: Toli moſce sljepaz sljepa vodditi? Jedali nechje obba dva u jammu upasti? Nije Ucenik værh nauciteglja: A iſværstanchje svak bitti, ako budde kakoono naucitegl gnegov. A scto gledasc slamizu u oku bratta tvoga: a od grede, kojaje u oku tvomu, ne stavgljascse? Illi koiem nacinom moſcesc rieti brattu tvomu: Bratte, neka iſvarſcem slamizu iſ oka tvoga: ti isti gredu u oku tvomu ne videchi? Podhibnice iſværſi pærvo gredu iſ oka tvoga, i tadachjesc gledati, da iſvadisc slamizu iſ oka bratta tvoga. *Vjerrujem.*

NA SVETKOVINU

TJELA ISSUKÂRSTOVA.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Korintianom. *Kor. Pog. 15.*

Bratjo: Jasambo primio od Gospodina, sctosam i prido vama, da Gospodin Jeſus, u koju noch bjesce iſdan, uſe kruha, i hvale uſdajuchi, raſlomi, i recce: Uſmite, i blagujte: ovo jest Tielo moje, kojechje bitti pridano (na smært) ſa vas: ovo cinite na moju uspomenu. Takodjer i ciascju, bivsci vecero, govorechi: Ova ciascja, novi ſakon jest u mojoj Kærvi. Ovo cinite, kolikratgodi, buddete pitti na moju uspomenu. Ere kolikratgodi buddete blagovati kruha ovoga, i ciascju pitti, smærtchjete Gospodinovu navjestivati, dociem doghje. Dake tkogodjer blagovati budde kruha ovoga, illi pitti ciascju Gospodinovu nedostojno; krivazchje bitti Tjela, i Kærvi Gospodinove. Neka dake iskuscja sebbe istoga cjovjek, i tako od kruha onoga blaguje, i od ciascje pie. Ere tko blaguje, i pie nedostojno, ossudu sebbi blaguje, i pie, neprozienujuchi Tielo Gospodinovo.

SLIEDNIZA.

O Sione pjesni spravi,
 I gnih romon svud prostira,
 Spassiteglja ter proslavi
 I vojvodu, i pastira.
Pripravise slavit gnega
 Sa svom mochi, i kreposti,
 Jerje slavan værhu svega,
 Niega slavit moch ſadosti.
Danaskase prikaſcjuje,
 Od ſcivota ſciv kruh sveti,
 U kom isti Bogh stanuje,
 Kîse ſa nas dá propèti.
Na cestitoj kî tærpeſi,
 Ucenikom bioje podan
 Onda kad krágl od nebesi
 Bj od Jude ſa nas prodan.
Jur veseglje, rados, dika
 Dase ukaſce po sve strane,
 Jerse slavi stvar velika,
 Dusce nasce dase shrane.
Sviem cestitu uspomenu
 Blagh dán ovi donioje,
 Kad krágl vjecni pribla ſcenu
 Tuj tærpeſu naredioje.
Na kôj vaſam od novoga
 Sad ſakona, kîse sctuje:

Blagòvanje od staroga
Jur jagagnza vech svarscjuje.
ʃrak suncjani nochne tmine
Svud raʃgoni svôm svjetlosti
Sjenni kripos od istine,
A novina tej starosti.
Scto djellova priko svete
Bogh vecere tej blaʃcene:
Recce, Ovo cinichjete
Ziechja moje uspomene.
Kruh, i vino, rad naucenja
Toga mi posvetjujemo
U skaʃanju od spassenja,
Jer dán ovi svetkujemo.
Karstjanomse sviem istino
ʃakon dava, dase stvara:
Kruh u meso: u kærv vino
Svemogujstvom Boʃciem s'gara.
Sctoti pamet ne dohita,
I vidienje sctot' ne objavi:
Sve to vjèrra temeglita
Utværdjuje værh naravi.
Pod raʃliziem prilikami
Stvari ciudne skrovne stoje,
U kieh nasciem svegh duscjami
Blaʃcenstvase vjecna goje.
Mesonamje blagovagne,
A kærv pitje: nut' velike
Stvari? Gdi ima Jeʃus stagne
Vas pod obbje dvie prilike.
Blagujuchse: vik raʃdjegljen
Nechje bitti, nije bio,
Ni od najmagne mærve odjegljen,
Jerse uʃima u svjeh zio.
Scto tisuchja gljudii uʃeti
Budde, uʃèt jedan svechje:
Ter blagovan na svem sviti
Vik na magne dochi nechje.
Dobri gnega uʃimaju,
I ʃli: alli oni srechju,
ʃnaj, jednaku ne imaju:
Dobri rados, a ʃli smechju.
Smærtje opaziem, a dobriema
ʃcivot: sværhe nu pogledaj,
Tac raʃlike kôje obiema,
Ter poghinut dusci ne daj.
Kad kruh sveti prilomise,
Cin, dat' pamet s'vjerrom biva,
Jer pod mærvom ʃnaj ʃdærʃcise,
Sve, scto zio kruh pokriva.
Vjerrovati svi imamo,
Da od Tjela raʃdvojenje
Ne cinise, neghli samo,
Od ʃlamenja prilomjenje.
Ne skrachjase zjechja koga
Stas, ni bitje u nicemu,
Vik od ʃlamenovanoga,
Vaʃda ostaje zio u svemu.
Evo kruha Angeoskoga,
U kom' stoi rajska dika,
Kî naredjen jest od Boga,
ʃa jestojsku od putnika.
Istinomse ima ʃvatti
Kruh Sinovaa vjecne slave,
Kîse ne ima psom metatti,
Kako Boʃcie rjeci prave.
U slikahga ʃlamenuju
Svi Prorozi pribla ʃceni,
S'Iʃakomga prikaʃcjuju,
I s'jagagnzem, kie vaʃmeni.
Sred pustinskieh njekad stranâ,
U prilikah jur kaʃasce
Kruh nebeski cjudna manna,
Kômse Boʃcii púk hragnasce.
O Jeʃusse blagh Pastiru,
Tisi nasc kruh sladki, i pravi,
Ti nas pasi svegh u miru,
Sahrani nas tvôm gljubavi.
Dopusti nam særze cisto,
Da beʃ grjeha svi u raju
Dobudemo slavno mjesto,
Gdi blaʃceni uʃcivaju.
Ti, kî sjedech værh nebesi
Svemogujstvu ne imasc slike,
Cin' na tvojoj da tærpeʃi
Mi sjedimo po sve vike.
Stav nas u broj basctinikaa,
Dasmo druʃcba iʃabrana
U blaʃcenstvu do vik vikaa
Od cestitieh svieh gradianaa.
Amen, Alleluja.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Ivan. Pog. 6.*

U ono vrjeme: Recce Jeſus mnoсtvom ſcidovaa: Putt moja ſaisto jest jestojska, a kærv moja ſaisto jest pilje. Tko blaguje moju putt, i pie moju kærv, u menni pribiva, a ja u gnemu. Kakoonoje poslo menne Otaz ſcivechi, i ja ſcivem radi Otza: i tko blaguje menne, i onchje ſcivjeti radi menne. Ovi jest kruh, koije s'nebba siscjo. Ne kakoono Otzi vasci, koisu blagovali mannu, i umærlisu. Tko blaguje kruha ovoga, ſcivjetichje u vjeke. *Vjerrujem.*

NEDJEGLJA DRUGA PO DUHOVIM: MEGHJU OSMINOM TJELA GOSPODINOVA.

Sctenje Kgnighe B. Ivanna Apostola. *Iv. 1. Pog. 5.*

Pridraſi: Nemojtese cjudditi, ako na vas mærſi svjet. Mi ſnamo, dasmo prineseni od smærti na ſcivot, er gljubimo bratju. Tko ne gljubi, pribiva u smærti. Svaki koi mærſi na bratta svoga, uboiza jest. I ſnate, da svaki uboiza ne ima ſcivot vjecni u sebbi pribivajùchi. U ovemusmo poſnali gljubav Boſciu, erje on ſa nas postavio ſcivot svoj: i mi imamo ſa bratju ſcivot nasc postaviti. Tko budde imatti dobaraa ovega svjeta, i budde vidjeti bratta svoga u potrebi, i ne gannese na millosærdje prema gnemu, koiem nacinom gljubav Boſcia nahodise u gnemu? Sinzi moji, ne gljubimo rjeci, ni jeſikkom, neggo djellom, i istinom.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 14.*

U ono vrjeme: Recce Jeſus Fariſeom pricizu ovu: Cjovjek gneki ucini vecèru veliku, i ſaſva mnoghe. I posla slugu svoga u dobba vecere rjeti oneſiem, koisu ſvani, dabi doscli, jurbosu pripravna svaka. I pocescese svi inokupno vaditi. Pærvi recce gnemu: Basctinusam kupio, i potrebu imam pochi, i ogledati gnu: molimte prasctajmi. A drughi recce: pet jaramaa volovaa kupiosam, i gredem kuscjatih, molimte prasctajmi. A ini recce: ſcenusam doveo; i ſato nemogu dochi. I vrativscise sluga navjestioje ova gospodaru svomu. Tada rasærcen Otaz od kuchje, recce sluſi svomu: Pogi bærſo na tærgoviscta, i po ullizah grada: i uboghe, i sljepe, i hromme uvedi ovdi. I recce sluga: Gospodine ucinilloseje, kakosi ſapovidio: i joscter imma mjesta. I recce Gospodar sluſi: Iſidi na pute, i plotte: i usiluj uljesti, nekase napunni kuchja moja. A vama govorim, da itko od gljudii oneſieh, kojisu bili ſvani, nechje okussiti vecère moje. *Vjerrujem.*

NEDJEGLJA TRECHJA PO DUHOVIM.

Sctenje Kgnighe B. Petra Apostola. *Pet. 1. Pog. 5.*

Pridraſi: Poniſcitese pod moguchju ruku Boſcju, davas uſvisi u vrjeme pohodjegna. Svako brinutje vasce postavjajuchi u gnega; onbose brinne vami. Trieſni buddite, i bditte; ere protivnik vasc djavo, kakoono lav reſcechi, obhodi, isctuchi kogabi proſcdro. Komu opriecitese tværdi u vjerri: ſnajuchi da ista muccegna tærpe bratja vascja, kojasu na svjetu. Alli Bogh svake millosti, koije ſasvo nas na vjecnu slavu svoju u Issukærstu, mallahno tærpechje onchje iſværsne ucciniti, krepke, i jakosne. Gnemu slava, i gospostvo u vjeke vjekaa. Amen.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 15.*

U onò vrjeme: Bjehu pribliſcjajuchise k' Jeſussu Zarinizi, i gresenizi, dabi gnega sluscjali. A Fariſei, i Pisaozi mærmoscjahu govorechi: ovi gresenike prima, i scgnimi blaguje. I recce gnima pricizu ovu, govorechi: Tkoje od vas cjovjek, koi ima stò ovazaa, i ako budde iſgubitti jednu od gnih, neostavgljali devedeset i devet u pustigni, i idde k'onoj, koja bjesce poghinula, dokle gnu naghje? I bivsci nascjo gnu, postavgljaju na plechja svoja veselechise: i doscjadsci doma, doſiva priateglje, i susjedde, govorechi gnima: Obesselitese samnom, eresam nascjo ovzu moju, koja bjesce iſghinula. Govorim vama, dachje tako vesseglje bitti na nebbu værh jednoga gresenika, koi cini pokoru, vechje neggo værh devedeset i devet pravednieh, koi neimaju potrebu od pokorre. Illi koja ſcena, imajuchi desset pjeneſaa, ako budde iſgubitti jedan pjeneſ, ne uſceſceli svjechju: i pomete kuchju, i iscte pomgnivo, dociemga naghie? I bivsciga nascla, doſiva priateglizze, i susjedde govorechi: Obeselitese samnom, ersam nascla pjeneſ, koga biah iſgubila. Tako, govorim vama, veselitichjese Angeli Boſcii radi jednoga gresenika, koi cini pokoru. *Vjerrujem.*

NEDJEGLJA CETVÆRTA PO DUHOVIM.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Rimjanom. *Rim. Pog. 8.*

Bratjo: zjenim da mukke ovoga vremena niesu ſa slikovatse doscjastoj slavvi, kojachjese ocittovati u nami. Er cekagne stvoregna, ocittovagne Sinovaa Boſcieh ceka. Tasctiniboje stvorenje podloſcno ne po svomu hotjegnu, neggo onega, koije gnega podloſcio u uffagnu: erchje i isto stvorenje bitti iſbavgljeno od podloſcnosti rassutja na slobodu slave Sinovaa Boſcieh: ſnamobo, da svako stvorenje uſdisce, i u bolestima raghjanja nahodise tja do sada. I ne sama stvoregna, neggo i mi isti imajuchi pærvine dúha, i mi isti uſdiscemo u nami posignegne Sinovaa Boscieh cekajuchi, odkupjenje tjela nascega: u Issukærstu Gospodinu nascemu.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 5.*

U onò vrjeme: Kuppechise mnosctva okolo Jeſussa, dabi sluscjali rjec Boſciu, i on stasce kod blatta Geneſarettova. I vidje dva brodda, gdje stahu kod blatta. Ribbari bjehu siscli, i perahu mreſce. Uſiscjadsci tad na jedan brod, koi bjesce Scimunov, moliga dabi mallahno od kraja odtisnuo. I sjedechi uciasce s'brodda mnosctva. A netom prista bessjediti, recce Scimunu: Voſi u puccinu: i værſite mreſce vasce na ribbagne. I odgovarajuchi Scimun, recce gnemu: Naucitegliu, po svu noch trudechi, niscta niesmo uhitili: alli po rjeci tvojoj værchju mreſcju. I bivsci ovo ucinili, ſatvorisce veliku mnoſc ribaa; i puzzasce gnihova mreſcja. I mahnusce druſcini, koja bjesce u drugomu broddu, dabi doscli, i pomoghliih. I doghjosce, i napunisce obba dva brodda, tako da bjehu mallo magne neg' ſa potonuti. To videchi Scimun Pettar, kleknu prid koljena Jeſussova, govorechi, odstupi od menne, ersam cjovjek gresenik, Gospodine. ſabu-

scenjebo biasce obujmilo gnega, i svieh, koi bjehu scgnim, radi uhitjenja ribaa, koje bjehu uhitili. Takodjer i Jakoba, i Ivanna Sinove Zebedeove, koi bjehu druſi Scimunovi. I recce Scimunu Jeſus: Nemojse bojati: od sada jurve bittichjesc gljudi hitajuchi. I dotisnuvsci k' kraju brodove, ostavivsci sva, sljedisce gnega. *Vjerrujem.*

NEDJEGLJA PETA PO DUHOVIM.

Sctenje Kgnighe B. Petra Apostola. *Pet. 1. Pog. 3.*

Pridraſi: Svi jednodusceni u molitvi buddite, milosærdni, bratinstva gljubovnizi, milostivi, krotki, poniſceni: ne vrachjajuchi ſlo ſa ſlo, ni kletvu ſa kletvu, neggo uſopet, blagosivjajuchi: Ereste na ovo ſvani, da blagosov ſa djedinstvo posvoite. Tkobo hochje ſcivot gljubiti, i dnevi dobre gledati, usteghni jeſik svoj oda ſla, i usne gnegove, da ne govore himbu. Uklonise oda ſla, i cini dobro: uſisceti mir, i sljediga. Occibo Gospodinove værh pravednieh, i uha gnegova na gnih molbe: a obraſ Gospodinov protiva oneſiem, koi cine ſla. A koje, koichje nauditi vama, ako buddete bitti nasljednizi dobra? Alli, i ako sctogod potærpite zjechja pravednosti, blaſceni vi. A strascenjaa gnih nebojtese, i nesmutjujtese. A Gospodina Issukærsta blagosivajte u særzieh vascieh.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 5.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus Ucenikom svoiem: Ako ne budde obilnija bitti pravednost vascja vechma neggo Pisaozaa, i Fariſeaa, nechjete uljesti u kragljestvo nebesko. Cjuliste, da bj recceno stariem: Nechjesc ubitti: I tko budde ubitti, krivazchje bitti na sudu. A ja govorim vama: da svak, koise særdi na bratta svoga, krivazchje bitti na sudu. I tko budde rjeti brattu svomu, ludjace, krivazchje bitti u ſborru. A tko rjeti budde mahnice, krivazchje bitti oghgna pakgljenoga. Ako dake prikaſcjujesc dar tvoj na otaru, i ondise buddesc spomenuti, da brat tvoj ima sctogod protiva tebbi: ostavi ondi dar tvoj prid otarom, i pogi prie smiritise s' brattom tvoiem: i tada dohodechi prikaſatichjesc dar tvoj. *Vjerrujem.*

NEDJEGLJA SCESTA PO DUHOVIM.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Rimjanom. *Rim. Pog. 6.*

Bratjo: Koigodsmose kærstili u Issukærstu, u smærtismose gnegovoj kærstili. Pokopanibosmo bili scgnim po kærsctenju na smært: neka koiem nacinom Issukærst uskærsnuo jest od mærtvieh po slavi Otcinoj, tako i mi noviem ſcivotom scivjet buddemo. Er akosmo mi prisadjeni bili na priliku smærti gnegove: ſaednochjemo bitti i uskærsnutja. Ovo ſnaduchi, da stari cjovjek nasc ſajedno bioje kriſcju pribjen, nekase raſrusci tjelo grjeha, da unaprjeda ne sluſcimo grjehu. Ere koije umro, opravdanje bio od grjehaa. A akosmo umærli s' Issukærstom: vjerrujemo, dachjemo ſajedno i ſcivjeti s' Issukærstom. ſnaduchi da Issukærst uskærsnuvsci od mærtvieh, jurve ne mre, smært værh gnega u naprjeda nechje gospodovati. Er sctoje umro, grjehuje umro jednom: a scto ſcive, ſcive Bogu. Tako i vi

szjenite, daste umærli grjehu; i da ʃcivete Bogu, u Issukærstu Gospodinu nascemu.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Marku. *Mark. Pog. 8.*

U onò vrjeme: Budduchi mnoʃc velika s'Jeʃussom, i ne imajuchi, sctobi blagovali: doʃvavsci Ucenike, recce gnima: ʃcjallim mnosctvo: er ettosu tri dni dase uʃdærʃce samnom, i ne imaju sctobi blagovali. I akoih buddem pustiti lacnieh u kuchju svoju, obnemochichje u putu: gnekibo od gnih dosclisu iʃ daleka. I odgovoriscemu Ucenizi: Odkudchje ove mochi tko ovdi nasititi krusimi u pustigni? I upita gnih; Koliko kruhaa imate? Koji rekosce: Sedam. I naredi mnosctvu, dase posadi værh ʃemglje. I uʃamsci sedam kruhaa, hvale uʃdajuchi, raʃlomioje, i poda Ucenikom svoiem, dabi postavili, i postavisceih prid mnosctvom. I imahu mallo ribizaa: i gnih blagosovi, i ʃapovidje staviti. I blagovasce, i nasitiscese; i digosce scto bjesce ostalo ulomakaa sedam kroscjanjaa. A onieh, koji bjehu blagovali biasce oko cetiri tisuchje, i pusti gnih. *Vjerrujem.*

NEDJEGLJA SEDMA PO DUHOVIM.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Rimjanom. *Rim. Pog. 6.*

Bratjo: Govorim kô cjovjek, zjechja slabosti putti vasce: er kakoste pridali uda vascja sluʃciti necistoci, i opacini na opacinu: tako sada pridajte uda vascja sluʃciti pravednosti na posvetjenje. Er budduchi slughe grjeha, slobodniste bili od pravednosti. Koiste dake plod imali tada od oneʃieh, od koiehse sada sramujete? Sværhabo oneʃieh smært jest. A sada oslobodjeni od grjeha, ter slughe Boʃcie ucigneni, imate plod vasc, posvetjenje; a sværhu, ʃcivot vjecni. Plataboje grjeha, smært: A millos Boʃcia, ʃcivot vjecni, u Issukærstu Gospodinu nascemu.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Pog. 7.*

U onò vrjeme: Recce Jeʃus Ucenikom svoiem: cjuvajtese od krivjeh prorokaa, koi dohode k'vama u odjechjah ovcieh, a unutrasu vuzi grabechi, od plodaa gnihovieh poʃnatichjeteih. Toli iʃ dracjaa beru groʃdje, allì iʃ tærgna smokve? Tako svaki stabar dobri dobra vochja cini, a ʃli stabar, ʃla vochja cini. Nemoʃce stabar dobri ʃla vochja cinitti, ni stabar ʃli dobra vochja cinitti. Svaki stabar, koi ne cini vochje dobro bittichje posjeccen, i na ogagn værʃcen. Dake od plodaa gnih poʃnatichjeteih. Nè svak oni koi menni govori Gospodine, Gospodine, uljestitchje u kragljestvo nebesko: neggo koi cini hotjegne Otza moga, koije na nebesjeh, onchje uljesti u kragljestvo nebesko. *Vjerrujem.*

NEDJEGLJA OSMA PO DUHOVIM.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Rimjanom. *Rim. Pog. 5.*

Bratjo: Duʃcnismo ne putti, da po putti ʃcivemo. Er ako buddete po putti ʃcivjeti, umrjetichjete: akoli duhom buddete moriti djella putti, ʃcivjetichjete. Erbo koigodjersu duhom Boʃciem vladani: ovisu Sino-

vi Boſcii. Njestebo primili duha sluſcbe opeta u strahu, neggoste primili duha posinjenja Sinovaa, u komu vappimo, Abba (Otce). Ere isti dúh svjedocjanstvo cini duhu nascemu, dasmo Sinovi Boſcii. Alli akosmo Sinovi, i basctinizismo: Basctinizi Boſcii, i ſajedno djedinzi s'Issukærstom.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 16.*

U onò vrjeme: Reccc Jeſus Ucenikom svoiem pricizu ovu: Cjovjek gneki bjesce bogat, koi imasce ſapostata: i ovi bj oſloglascen prid gnime, kakòono da bjesce raſsuo dobra gnegova. I doſvaga, i recce gnemu: Scto ovo cjujem od tebbe? Daj raſlogh od ſapostasctva tvoga; jurbo nechjesc mochi ſapostatovatti. Recce tad ſapostat u sebbi: sctochju ucinitti, er gospodar moj diſce od menne ſapostasctinu? kopat nemogu, prositi sramujemse, ſnam sctochjr uciniti, neka, kada uſbuddem dighnut od ſapostasctine, prime menne u kuchje svoje. Doſvavsci dakle svakoga duſcnika gospodara svoga, govorasce pærvomu: kolikosi duſcjan gospodaru momu? A on recce: Sto mjeraa ulja. I reccemu: Uſmi pismo tvoje, i sjeddi bærſo, upisci pedeset. Paka recce drugomu: A ti kolikosi duſcjan? Koi reccc: Sto starichjaa pscenize. Reccemu: Uſmi kgnighe tvoje, i upisci ossamdeset. I pohvali Gospodar ſapostata nepravedna, er pametno bjesee ucinio: Sinovibo ovoga svjeta u værsti svojoj pametniisu od Sinovaa svjetlosti. I ja govorim vama: cinite vami priateglje po putu blaga nepravednosti: neka, kada buddete pomankati, prime vas u vjecna pribivaliscla. *Vjerrujem.*

NEDJEGLJA DEVETA PO DUHOVIM.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Korintianom. *Kor. Pog. 10.*

Bratjo: Ne buddimo poſcjudnizi ſalaa, kakòono i onji poſcjudjesce. Nitti buddite kipoklagnaozi, koono gneki od gnih: Kakonoje upisano: sjedde púk jestiti, i pitti, i podigoscese igratti. Ni bludno grjescimo, kakoonosu gneki od gnih grjescili, i poghinusce u jedan dán dvadesti i tri tisuchje. Niti iskuscjujmo Issukærsta: Kakoonosu gneki od gnih iskuscjavali, i od ſmijaa poghinusce. Ni mærmoscite, kakoonosu gneki od gnih mærmoscili, i poghinusce od satariteglja. A ova sva u prilizise gnima dogadjasce: a upisanasu na uvjeſcbanje nasce, koiem dosclaje sværha vjekaa. Dake tko szjeni da stoi, nek gleda da ne pade. Napas ne obujmi vas, neggo gljusdka: allije vjeran Bogh, koi neehje dopustiti da vi buddete napastovani vechje neggo moſcete: dallichje datti s'napasti joscter napredak, neka moſeete podnjeti.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 15.*

U onò vrjeme: Pribliſcjajuchise Jeſus k'Jeruſalemu, pogledavsci na grad, ſaplakkase værh gnega, govorechi: da buddesc poſno i ti, i u ovi dán, kojasu ſa mir tebbi: a sadasu skrivena od occiju tvoieh. Dochjebo dnevi ſa tebbe, i obkruſcitichje tebbe nepriategli tvoi obkrugom: i okolitichje tebbe, i pritisnutichje tebbe oda svudda; i na ſemgljuchje obaliti tebbe, i Sinove tvoje, kojisu u tebbi, i nechje ostaviti u tebbi kam værh kamena: erbo njesi po-

ʃnò vrjeme pohodjenja tvoga. I ulaʃechi u Zærkvu, poce iʃgonitti one, koi prodavahu u gnoj, i koi kupovahu, govorechi gnima: Upisano jest: kuchja moja, kuchjaje od molitve; a visteje ucinilli spillu lupeʃcjaa. I bjesce svaki dán ucechi u Zærkvi. *Vjerrujem.*

NEDJEGLJA DESETA PO DUHOVIM.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Korintianom. *Kor. Pog. 12.*

Bratjo: ʃnate, da, kad bjehote hudovjerni, hærliliste k'kipom niemiem, kakoono biehote vodjeni. ʃatovam cinim ʃnatti, da nitko govorechi po duhu Boʃciemu, govori prokletvu Jeʃussu. I nitko moʃce rjeti, Gospodin Jeʃus, neggo po Dúhu svetomu. A jesu raʃljcnosti millostii, allije isti Dúh. I raʃlicnostisu sluʃcenja: alli isti Gospodin. I raʃlicnostisu djellovanjaa: allije isti Bogh, koi djelluje svaka u svieh. A svakomuse daje occitovanje Dúha na koris. I gnekomuse daje po Dúhu govor mudrosti: a gnekomu govor umstva po istomu Dúhu: Drugomu vjerra po istomu Dúhu: Inomu millos oʃdravjenja po jednomu istomu Dúhu: inomu djellovanje krepostii: inomu prorokovanje: inomu raʃabranje duhovaa: inomu værste jeʃikaa: inomu istomacenje govorenja. A ova sva djelluje jedan, i isti Dúh, djelechi svaziem, kakoono hochje.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 18.*

U onò vrjeme: Recce Jeʃus gnekiem, koise uʃdahu u sebbe, kakoono pravedni, i pogærdivahu ostale, pricizu ovu: Dva cjovjeka uʃidosce u Zærkvu, dabi molili: Jedan Fariseo a drughi Zarinik. Fariʃeo stojechi, ova u sebbi moliasce: Boʃce, hvale uʃdajem tebbi, da njesam kakoono ostali gljudi, grabglivzi, nepravedni, prigljubodjevzi: kakoono i ovi zarinik: Postim na nedjeglju dvasc, desetine dajem oda svieh, koja imam. A zarinik iʃ daleka stojechi, ne htiasce ni occi podignuti k'nebbu: neggo udarascese u pærsi svoje govorechi: Boʃce millostiv buddi menni gresciku. Govorim vama: Vratise ovi opravdan u kuchju svoju raʃlicno od onega: svakibo, koi sebbe uʃvisi, bittichje poniʃcen: a koi sebbe poniʃci, bittichje uʃviscen. *Vjerrujem.*

NEDJEGLJA JEDANESTA PO DUHOVIM.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Korintianom. *Kor. Pog. 15.*

Bratjo: Occitno vama cinim Evangeglje, kojesam navjestio vama, kojeste i primili, i u komu stavni jeste, po komuse i sahragnujete: akoga uʃdærʃcite na oni nacin, kakosamga navjestio vama, ako njeste ʃaludu vjerrovali. Jabo naucih vas najpærvo, sctosam i primio: daje Issukærst umro ʃa grjehe nasce po pismieh; i da bj pokopan, i da uskærsnuo jest trechi dán po pismieh: i daje bio vidjen od Petra, a potom toga od jedanes. Pakaje bio vidjen od vechje neggo pet stotinaa bratje ʃajedno: od koieh mnoʃi ʃcivu do sada, a gnekisu umærli. Pak bj vidjen od Jakoba, pak od svieh Apostolaa. Najposlie oda svieh, kakoono od iʃmetka, bioje vidjen i od menne. Jasambo najmagni od Apostolaa, koi njesam dostojan ʃvattise Aposto, eresam progonio Zærkvu Boʃciu. A po mil-

losti Bóʃciom jesam ono, sctosam, i millos gnegova u menni nije bila neplodna.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Marku. *Mark. Pog. 7.*

U ono vrjeme: Iʃiscjadsci Jeʃus iʃ krainaa Tira, doghje priko Sidone na morre od Galilee po sred krainaa Dekapoleoskieh. I privode k' gnemu gluha i niema, i moljahuga, da postavi na gnega ruku. I uhitivsciga iʃ meghju púka s' strane, utisnu pærste svoje u uha gnegova, i iʃpgljunuvsci doteghnu jeʃik gnegov, i gledajuchi k' nebbu, uʃdahnu, i reccemu: Efeta, (scto rjet hochje, otvorise.) I tu takose otvorisce uha gnegova, i raʃdrjescise uʃo jeʃika gnegova, i govorasce dobro. I ʃapovidje gnima, da nebi komu rekli. A kolikoim ʃapovjedasce, toliko vechje pripovjedahu; i josc vechmase cjudjahu, govorechi: Dobroje svaka cinio: i glusczomje cinio cjutti, i niemzem govoritti. *Vjerrujem.*

NEDJEGLJA DVANESTA PO DUHOVIM.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Korintianom. *Kor. Pog. 3.*

Bratjo: Uʃdanzu taku imamo po Issukærstu k' Bogu: ne dasmo podobni misliti sctogod od nas, kakòono od nas, neggo podobnost nascja od Boga jest, koije i ucinio nas vrjedne sluʃcbenike novoga ʃakona: ne od pisma, neggo od duha: slovobo ubia, a Dúh oʃcivgljuje. Ere ako sluʃcegne smærti, slovimi upisano na kamenjeh bj slavno, tako da ne mogahu pogledati Sinovi Iʃraellovi u obraʃ Moiʃessov, radi svjetlosti nestavne obraʃa gnegova; kako nechje bitti vechma slavno sluʃcenje duha? Ere akoje sluʃcenje ossude slavno: vele vechma obilluje u slavi sluʃcenje pravednosti.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 10.*

U onò vrjeme: Recce Jeʃus Ucenikom svoiem: Blaʃcene occi, koje gleddaju, koja vi gledate. Govorimbo vama, dasu mnoʃi Prorozzi, i kragli hotjeli vidjeti, koja vi gledate, i njesu vidjeli; i cjutti, koja vi sluscjate, i njesu cjulli. I etto gneki ʃakona ʃnanaz ustà, kuscjajuchi gnega, i govorechi: Naucitegljn, scto cinechi, ʃcivotchju vjecni posvoiti? A on recce gnemu: U ʃakonu sctoje upisano? Koiem nacinom sctiesc? On odgovarajuchi, recce: Gljubitichjesc Gospodina Boga tvoga sasviem særzem tvoiem, i sasvom duscjom tvojom, i sasvom snagom tvojom, i sasvom pameti tvojom: a iskærgnega tvoga, kakòono tebbe istoga. I reccemu: dobrosi odgovorio; ovo cini, i ʃcivjetichjesc. A oni hotechi opravdati sebbe istoga, recce Jeʃussu: A koje moj iskærgni? A Jeʃus priuʃè rjec, i recce: Cjovjek gneki slaʃasce iʃ Jeruʃalema u Jeriko, i nastupi na lupeʃce, koi josc svukosce gnega, i budduchiga iʃrannili, otidosce, poluʃciva ostavivsci gnega. ʃgoddise tad, da Svesctenik gneki prohodjasce istiem putem, i pogledavsciga mimoghje. Takodjer i Levita, budduchi kod mjesta, i videchiga proghje. A Samaritanin gneki, put cinechi, doghje kod gnega, i pogledavsciga, millosærdjem ganut bj. I pribliʃcjavscise, ʃavioje ranne gnegove, ulivsci uglja, i vina: i postavivsciga na ʃcivinu svoju, povede u gostionizu, i pomgnu od gnega ima. I drughi dán iʃvadioje dva pjeneʃa, i podda gostioniku, i recce: Pomgnu

imaj od gnega: i sctogodjer buddesc savisce potratiti, kadase buddem vratiti, platichju tebbi: Tko szjenisc od ove troize, daje bio iskærgni onemu, koi upadde u lupeſce? A on recce: koi ucinioje millosærdje prema gnemu. I recce gnemu Jeſus: Pogi, i ti cini takodjer. *Vjerrujem.*

NEDJEGLJA TRINESTA PO DUHOVIM.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Galatianom. *Gal. Pog. 3.*

Bratjo: Abramu bjahu navjesctena obechianja, i sjemenu gnegovu. Ne govori: i sjemenom, kakòono mnoſiem: neggo kakoono jednomu: i sjemenu tvomu, kojeje Issukærst. A ovo govorim, naredbenstvo potværdjeno od Boga, nije uccigneno iſpraſno od onega ſakona koi bioje ucignen nakon cetiri stotine i tridesti godiscta, tako da ne budde iſværsceno obechjanje. Er akoje djedina po ſakonu, jur nije vechjc po obechjanju. Allije Bogh Abrama po obechjanju nadario. Cemu dake ſakon? Radi pristupanja postavgljen jest, dociembi doscło sjemme, komu bjesce uccigneno obechjanje, i naredjeno po Angelieh u ruzi pomiriteglja. Alli pomiritegl nije jednoga samo: A Boghje jedan. Jelli dake ſakon protiva obechjagnima Boſciem? Nikako. Ere dabi bio podan ſakon, koibi mogo oſcivjeti, u istinu od ſakona bilabi pravednost. Allije ſaklopillo pismo svaka pod grjeh, nekabise dalo obechjanje vjerrujuchiem po vjerri Issukærsta.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 17.*

U onò vrjeme: Greduchi Jeſus u Jeruſalem, prohodjasce po sred Samarie, i Galilee. I ulaſechi u gneki gradaz, susrettoscega deset gljudii gubbavieh, koi staddosce iſ daleka, i uſdighnusce glas svoj, govorechi: Jeſusse nauciteglju, smillujse na nas. Koje netom vidje, recce: Poghite, ukaſcitese svetcenikom. I ſgoddise, dociem gredjahu, occistiscese. Jedan tad od gnih, netom vidje, daseje occistio, vratise, veliziem glasom uſvelicjujuchi Boga; i padde na obraſ prid noghe gnegove, hvale uſdajuchi, i ovi bjesce Samaritanin. Odgovarajuchi tad Jeſus, recce: Tolise njesu deset occistili? A devet gdjesu? Njese nascjo, koibise vratio, i do slavu Bogu, neggo ovi inostranaz. I reccemu: Ustanni, pogi: vjerrabo tvoja ucinillaje tebbe spassena. *Vierrujem.*

NEDJEGLJA CETÆRNESTA PO DUHOVIM.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Galatianom. *Gal. Pog. 5.*

Bratjo: hodite po dúhu, i ſceglje putti nechjete iſværscivati. Putt bo poſciudjuje prottiva dúhu: a dúh protiva putti: Ovabose meghju sobbom protive: neka vi ne cinite, ona koja hochjete. Da, akòste od duha vodjeni, nieste pod ſakonom. A occitnasu djella puttena, kojasu bludnos, necistochja, neposctenje, puttenost, kiposctovanje ſlotvorstva, nepriateglstva, natjezzanja, ſavidosti, særſcbe, svaghje, neskladi, poluvjernosti, nenavidosti, ubojstva, pjanstva, proſcdærlosti, i oviema prilicna: Kojavam prigovaram, kakosamvam prie reko: da koi taka cine, kragljestvo Boſcie nechje stechi. A plod duha jest, gljubav, veseglje, mir, ustærpjenje, blagochja, dobrota, dugovittost, tihost, vjer-

nost, krotkost, ustruccjanje, cistochja. Prottiva ovesiem nije sakona. A kojisu Issukærstovi, putt svoju propelisu sa slobbami, i poscjudami.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 6.*

U ono vrjeme: Recce Jesus Ucenikom svojem: Niko mosce dvjem gospodarom slusciti, er illichje jednoga marsjeti, a drugoga gljubiti: illichje jednoga podnositi, a drugoga pogærditi. Ne moscete Bogu slusciti, i blagu. sato govorim vama: ne brinnitese ciemchjete usdærscjati duh vasc, ni ciemchjete oblaciti tjelo vasce. Nieli duscja vechje, neggo jestojska; i tjelo vechje, neggo haglina? Pogledajte na letuscta od nebba, koja ni siu, ni scgnu, ni kuppe u scitnize: i Otaz vasc nebeski hrani gnih. Niesteli vi mnogo vechje zienjeni od gnih? A tko od vas mislechi mosce prilosciti k'stassu svomu lakkat jedan? I od odjechje, sctose brinete? Rasgledajte ljere od poglja, kakoono rastu: ne trude, ni predu. A govorim vama: da ni Salamun u svoj slavi svojoj niese ogærnuo, kakoono jedan od ovesieh. Ako dake sieno od poglja, kojeje danaska, i sutrase mechje u pech, Bogh tako odjeva, koliko vechje vas malahne vjerre? Nemojtese dake brinuti, govorechi: Sctochjemo jestiti, illi sctochjemo pitti, illi cjemchjemose odjestiti? Er ova hudovjernizi isiskuju: snabo Otaz vasc, da od svjeh ovesieh imate potrebu. Isctite dake najprie kragljestvo Boscie, i pravdu gnegovu, i ovachjese sva prilosciti vama. *Vjerrujem*

NEDJEGLJA PETNESTA PO DUHOVIM.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Golazianom *Gal. Pog. 5.*

Bratjo: Ako duhom scivemo, duhom i hodimo: Ne buddimo tascte slave poscjudnizi, meghju sobbomse satjecjuchi. Bratjo, i ako budde bio priuset cjovjek od kogagod sagrjescenja, vi koiste duhovni, ovakoga uvjescbajte u duhu krotkosti, rasmiscgljajuchi tebbe istoga, da ne buddesc i ti napastovan. Jedan drugoga bremmena nosite, i takochjete ispunniti sakon Issukærstov. Ere ako kogod szjeni, daje on sctogod, budduchi nisctа, on sebbe varra. Svak djello svoje kuscjaj, i i takochje u sebbi istomu samo imati slavu, a ne prid drughiem. Svakbochje bremme svoje nositi. A oni, kojje uvjescban u rjeci, neka ucini dijo od svieh dobaraa koja imma onomu koiga vjescba. Nemojtese varrati: Bogomse ne poruguje. Er koja budde cjovjek posiati, onachje i poscgneti. Koi dake sie sa putt svoju, od puttichje i poscgneti rasutje. A tko sie radi duha, od duhachje poscgneti scivot viecni. Dobro cinechi, ne pristanimo, erbochjemo na vrjeme svoje poscgneti nepristavsci. Dake dokle imamo vrieme, cinimo dobra svjem, a navlasctito domachjema po vjerri.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 7.*

U onò vrjeme: Grediasce Jesus u grád, koise sove Naim, i grediahu s'gnim Ucenizi gnegovi, i mnosctvo veliko. I pribliscjajuchise k'vrátima od gráda, ettose mærtav isnosiasce sin jedini matteri svojoj: i ova bjesce udoviza: i mnósc od gráda

mnoga s' gnom. Koju bivsci vidio Gospodin, millosærdjem ganut prema gnoj, reccejoj: Nemoj plakkati. I pristupj, i teghnu ódar; a oni, koji nosjahu, stasce. I recce: Mladce, tebbi goverim, podighnise. I sjedde, koi bjesce mærtav, i pocce bessjediti. I podda gnega matteri svojoj. A obujmi svieh stráh:i slavjahu Boga, govorechi: Prorok veliki prikaſase meghju nami, i Bogh pohodioje púk svoj. *Vjerrujem.*

NEDJEGLJA SCESNESTA PO DUHOVIM.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Efeſianom. *Efes. Pog. 3.*

Bratjo: Molim vas, dase ne snebivate radi tugovanjaa moieh zjechja vas, kojasu vascja slava. Radi ovoga prighibam koljena moja prid Otzem Gospodina nascega Issukærsta, od koga svako otcjanstvo na nebbu, i na ſemgli imenujese, da poda vama po obilnosti slave svoje; da buddete uhrabregneni u kreposti na nacin unutærgnega cjovjeka po duhu gnegovu, da pribiva Issukærst po vjerri u særzieh vascieh: budduchi vi ukorjenjeni, i utemegljeni u gljubavi, neka uſmoſcete sa sviem svetiem raſumjeti, kojaje scirina, i diglina, i visina, i dubina: i poſnati joscter onu koja svako ſnagne nadhodi, gljubav Issukærstovu, dase napunnite svom podpunnosti Boſciom. A onemu, koije moguch svaka uciniti obilnie, neggo mi prosimo, illi raſumiemo, po kreposti, koja u nami djelluje: gnemu slava u Zærkvi, i u Issukærstu, po sviem narodima vjeka vjekaa. Amen.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 14.*

U onò vrjeme: Ulaſechi Jeſus u kuchju gnekoga Poglavize od Fariſeaa u Subottu blagovati kruha, i oniga paſahu. I etto cjovjek gneki nadut biasce prid gnim. I odgovarajuchi Jeſus, recce ſakona ſnanzem, i Fariſeom, govorechi: Dopusctalise u Subottu lieciti? A oni umuknusce. On tad doteghnusciga, oſdravj, i pusti. I odgovarajuchi gnima recce: Koi od vas, upadajuchimu ossoo, illi voo u puc, nechje iſvuchi gnega oncjas u dán Subbotni? I ne mogahu na ova odgovoriti gnemu. Recce joscter ſaſvaniema pricizu, paſechi, koiem nacinom odabirahu pærva sjedisctа, govorechi gnima: Kada buddesc bitti ſvan na pir, ne possadise na pærvo mjesto, da bærſcech ne budde od gnega bio poſvan koigod dostojnii od tebbe: i doscjadsci oni, koije tebbe, i gnega ſvo, recce tebbi: Daj mjesto ovemu: i tada pocnesc pun srama najposlednje mjesto dærſcjati. Neggo kad budesc ſvan bitti, pogi, posadise na najposlednje mjesto: neka kad uſbudde dochi, koije tebbe ſvo, recce tebbi: Priateglju uſidi po visce. Tadachje bit tebbi slava prid sviem ſaſvaniem: svakibo, koi sebbe uſvisuje, bittichje poniſeen: a koi sebbe poniſcjuje, bittichje uſviscen. *Vjerrujem.*

NEDJEGLJA SEDAMNESTA PO DUHOVIM.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Efeſianom. *Efeſ. Pog. 4.*

Bratjo: Molim vas ja sveſan radi Gospodina: da hodit buddete kakoje pristojno ſaſvagnu, k'komu biliste ſaſvani, sa sviem sniſcenstvom,

i krotkosti, s' ustærpjenstvom podnosechise meghju sobbom u gljubavi, pomgnivi obsluʃciti jedinstvo duha, po ʃaveʃaju mira. Jedno tjelo, i jedan dúh, kakoonoste ʃaʃvani u jednomu uffagnu ʃaʃvagna vascega. Jedan Gospodin, jedna vjerra, jedno kærsctenje, jedan Bogh, i Otaz svieh, koije værh svieh, i po svieh, i u sviem nami. Koije blagoslovjen u vjeke vjekaa. Amen.

 Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 22.*

U onò vrjeme: Pristupisce k' Jeʃussu Fariʃei: i upitaga jedan od gnih ʃakona ʃnanaz, iskuscjujuchi gnega: Nauciteglju, kojaje ʃapovjed velicka u ʃakonu? Reccemu Jeʃus: Gljubittichjesc Gospodina Boga tvoga ʃa sviem særzem tvoiem, i ʃa svom duscjom tvojom, i ʃa svom pameti tvojom. Ova jest naivechja, i pærva ʃapovjed. A druga prilicna jest ovoj: Gljubittichjesc iskærgnega tvoga, kakoono tebbe istoga. O ovjem dviema ʃapovjedima vaskolik ʃakon visi, i Prorozzi. I skuppivscise Fariʃei, upita gnih Jeʃus, govorechi: Scto szjenite vi od Issukærsta? Cigovje Sin? Govore oni: Davidov. Recce gnima: koiem dake nacinom David u Dùhu ʃove gnega Gospodina, govorechi: Recce Gospodin Gospodinu momu: sjeddi ob desnu moju, dokle postavim nepriateglje tvoje ʃa podnoʃcje nogaa tvoieh? Ako dake David gnega ʃove Gospodina, koiemje nacinom Sin gnegov? I nitko mogasce odgoriti gnemu rjec: nitije smio kogod od onega dnevi gnega vechje upitati. *Vjerrujem.*

SRJEDA CETVERJEH VREMENAA RUJNA.

Sctenje Amosa Proroka. *Pog. 9.*

Ova govori Gospodin Bogh: Etto dni gredu, i uhititichje orac ʃceteoza, i mecillaz grosdja siaoza sjemme: i kappatichje gorre sladost, i svechje glavizze bitti teʃcjane. I vratichju robstvo púka moga Iʃraella: i sagraditichje graddove ʃapusctene, i pribivatichje: I nasaditichje vinograde, i pittichje gnih vino: i ucinitichje værte, i blagovatichje vochja gnih: i usaditichju gnih na gnihovoj ʃemgli, i nechjuih vechje iʃguliti iʃ ʃemglje svoje, kojusam do gnima: veli Gospodin Bogh tvoj.

Sctenje Kgnigaa Eʃdre. *Eʃdr. Pog. 8.*

U dni onè: Skuppise vas púk ʃajedno na ravnizi, kojaje prid vratimi vodaa; i rekosce Eʃdri pisaozu, dabi donio Kgnighe ʃakona Moiʃessova, koga bjesce bio naredio Gospodin Iʃraellu. Donese dake Eʃdra Svesctenik ʃakon prid mnosctvom gljudii, i ʃcenaa, i prid sviem, koji mogahu raʃumjeti, u dán pærvi sedmoga mjeseza. I prosctioje u gnemu occito na ravnini, koja bjesce prid vratimi vodaa, od jutra, do podne prid gljudima, i ʃcenami, i mudriem: vas púk pomgnivo sluscjasce Sctenje Kgnigaa. Sta tad Eʃdra pisalaz na podnoʃcju dærvenomu, koje bjesce ucinio ʃa govoriti. I otvorioje Kgnighe prid sviem pùkom, stascebo visce svega púka, i kako otvorj gnih, stadde vas púk. I blagosovioje Eʃdra Gospodina Boga velikoga: i odgovorioje vas púk: Amen, amen: podighnuvsci rúke

svoje. I prighmuscese, i pokloniscese Bogu prostærti na ʃemgli. A Leviti mucjati cignahu svemu púku ʃa sluscjati ʃakon; a púk stasce na mjestu svomu. I prosctisce u kgnigah ʃakona Boʃciega raʃabrano, i occitto nekabi raʃumjeli: i raʃumisce, kadase sctiasce. A recce Nehemia, i Eʃdra Svescte̊nik, i pisalaz, i Levite, tomacechi svemu púku: Dán posvetjeni jest Gospodinu Bogu nascemu, nemojte zviliti, i nemojte plakkati. I recce gnima: Pogite, blagujte pritilla, i napitese masta: i poscglite diele oneʃiem, koi njesu spravili sebbi: Erje sveti dán Gospodinov, i nemojtese oʃcjallostiviti: vesegljebo Gospodinovo jest jakos nascja.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Marku. *Mark. Pog. 9.*

U onò vrjeme: Odgovarajuchi jedan od púka: recce Jeʃussu: Nauciteglju, doniosam sina moga k' tebbi, koi ima duha niema; koi gdjegodjerga uhiti, omlàti gnim, i pjenni, i sckripglje subimi, i iʃnemagase: i rekosam Ucenikom tvoiem, dabiga iʃaghnali, i njesu moghli. Koi odgovarajuchi gnima, recce: O narode nevjerni, doklechju bitti kod vas? Doklechju vas tærpjeti? Donesitega k'menni. I doniesce gnega. I bivsciga pogledo, tai cjas smutiogaje dúh: i obagljen na ʃemglju, vagljascese pjennechi. I upita Otza gnegova: Kolikoje vremena, damuseje ovo ʃgodillo? A on recce: Od djetinstva. I cestogaje u ogagn, i u vodde mettò, dabiga pogubio. Alli ako setogod moʃcesc, pomoʃi nas, smillovavscise na nas. A Jeʃus recce gnemu: Ako moʃcesc vjerrovati, svakasu moguchja ʃa onoga, koi vjerruje. I tu tako ʃaupivsci Otaz djetettov suʃami govorasce: Vjerruʃem Gospodine: pomoʃi nevjernost moju. I videchi Jeʃus mnosctvo, koje teziasce, ʃaprjetioje dúhu necistomu, velechi gnemu: Gluhi, i niemi dusce, ja ʃapovjedam tebbi, iʃidi iʃ gnega, i unaprjed ne uljeʃi u gnega. I ʃavikajuchi, i mnogo tærgajuchiga, iʃide iʃ gnega: i ostade kakoono mærtav, tako da mnoʃi govorahu: daje umro. A Jeʃus hittajuchiga ʃa ruku, podighnuga, i ustade. I budduchi uljeʃo u kuchju, Ucenizi gnegovi potajno iʃpitivahu gnega: Cemuga mi njesmo moghli iʃaghnati? I recce gnima: Ova værsta po nicemu nemoʃce iʃiti, neggo po molitvi, i postu.

PETAK CETVERIEH VREMENAA RUJNA.

Sctenje Oʃee Proroka. *Osee. Pog. 14.*

Ova veli Gospodin Bogh. Obratise Iʃraelle k'Gospodinu Bogu tvomu; ersi posarnuo u opacinu tvoju. Uʃmite s'vami rjeci, i obratitese k' Gospodinu, i rezite gnemu: Svaku dighni nepravednos, i uʃmi dobro, i poklonichjemoti posvetilisɕta usnaa nascieh. Asur nechje nas sahraniti,værh kognaa nechjemo uʃjahatti: nitichjemo u naprjed rieti, dasu Bogovi nasci djella rúkaa nascieh; erchjesc pomilovati sirrotu tebbi povrachjenu. Oʃdravitichju ranne gnihove, gljubitichju gnih povoglno, erseje utaʃcio ghgnev moj prema gnima. Bittichju kakoono rosa, Iʃrael zvjetatchje, kakoono ljer: a iʃniknutichje korjen gnegov, kakoono od Libbana. Prostiratichjese grane gnegove, i bittichje kakoono maslina slava gnegova; a miris gnegov, kakoono Libanov. Povratichjese sje-

dechi pod sjennom gnegovom, ſcivjetichje pscenizom, i zavtjechje kakoono vinograd: uspomenutje gnegovo, kakoono vino od Libana. Efraim: sctochjè menni vechje kipi? Jachjuga uslisciti, i upravitichjuga ja, kakoono Jelu ſelenu: od mennechje dochi ploddi tvoji. Tkoje mudar, da raſumje ta? Tko raſuman, ſa ova doprieti? Pravibosu puti Gospodinovi, i pravednichje hoditi po gnima. A gresciizichje paddati po gnimi.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 15.*

U onò vrjeme: Moljasce Jeſussa gneki Fariſeo, dabi s'gnim blagovo. I ulaſechi u kuchju Fariſeovu, sjede ſa tærpeſu. I etto ſcena, koja bjesce u grádu gresсniza, netom uſaſna da Jeſus bjesce ſa tærpeſom Fariſea, donese sud od bjeloga mramora, pun pomasti: i stojechi od ſada kod nogaa gnegovieh, suſami poce poljevati noghe gnegove, i kosami gláve svoje otirasce, i zelivasce noghe gnegove, i pomásti maſasce. Gledajuchi tada Fariſeo koiga bjesce ſvó, recce u sebbi, govorechi: Ovi dabi bio Prorok, ſnóbi ſaisto, koja, i kakva jest ſcena, kojaga tice, daje gresсniza. I odgovarajuchi Jeſus, recce gnemu: Scimune, imamti nescto rjeti. A on recce: Naucitegljи, rezi. Dva duſcnika imasce gneki kamatnik: jedan bjesce duſcjan pet stotinaa pjeneſaa, a drughi pedeset. Ne imajuchi oni ódkudabi vrátili, prostj dúgh obiem. Tko dake od gnih vechjega gljubi? Odgovarajuchi Scimun, recce: Szjenim, da onì, komuje vechje darovano. A on recce gnemu: Pravosi odsudio. I obrativscise k'ſceni, recce Scimunu: Vidiscli ovu ſcenu? Uljeſoh u kuchju tvoju, vodè njesi podo na noghe móje: a ovaje suſamí polila noghe moje, i kosami svoiem otærlaihje. Zelov menni njesi dao: a ova odkad uljeſe nije pristala zelivati noghe moje. Uljem glávu moju njesi pomaſo: a ovajè pomasti pomaſala noghe moje. Radi cessa govorim tebbi: Prásctajuse gnoj grjesi mnoſi, erboje gljubila mnogo. A komuse magne prásсta, magne gljubi. Gnoj pák recce: Prásctajuse tebbi grjesi tvoji. I pocesce, koji ſaedno sidjahu, govoriti u sebbi: Tkoje ovi, koi joscter grjehe prásсta? A on recce ſceni: Vjerra tvoja spassenuje ucinila tebbe: pogi u miru.

SUBOTTA CETVERJEH VREMENAA RUJNA.

Sctenje Kgnigaa Levitika. *Lev. Pog. 23.*

U dni onè: Bessjedioje Gospodin s'Moiſessom, velechi: U deseti dán mjeseza ovoga sedmoga, danchje bitti ocistjenja prisvecjani, i ſvatichjese sveti: i pokoritichjete dusce vasce u gnemu, i prikaſatichjete posvetilisсta Gospodinu. Njedno djello sluſcbeno nechjete ciniti u vrjeme dnevi ovega: Erje dán smillovanja, dase smilluje vami Gosponin Bogh vasc. Svaka duscja, kojase ne budde pokoriti u dán oni, poghinutichje iſ meghju púka svoga: a tkoja, budde uciniti kojegod djello, smærsitchju gnu iſ meghju púka svoga. Nechjete dake ciniti tada ikakvo djello: ovochje bitti ſakon vjekuvjecni vama, u svieh porodienjeh, i pribivallisсtieh vascieh. Ovoje dán pocivanja; i pokoritichjete dusce vasce u dán deveti mjeseza. Od veccera do vecera svetkovatichjete blaghe dnevi vasce: veli Gospodin svemoguchi.

Sctenje Kgnigaa Levitika.
Lev. Pog. 23.

U dni onè: Bessjedioje Gospodin s'Moiſessom, velechi: Od petnestoga dnevi mjeseza sedmoga, kada buddete skuppili sve plodde ſemglje vasce, svetkovatichjete blagdane Gospodinove sedam danaa. U dán pærvi, i u dán osmi, bittichje Subotta, to jest pocivanje. I uſetichjete vama u dán pærvi vochja najljepscega stabra, i granizze palama, i grane duba, gustieh listaa, i værbe iſ potokaa, i veselitichjetese prid Gospodinom Bogom vasciem; i svetkovatichjete svetkovinu gnegovu sedam danaa priko godiscta. Ovo bittichje ſakoni vjekuvjecni u porodjenjeh vascieh. U sedmi mjesez svetkovinechjete svetkovati, i pribivatichjete pod sjenizami sedam danaa. Svaki, koije od rodda Iſraellova, statichje pod sjenizam, nekase nauce posledgni vasci, dasam cinio pod sjenizam pribivati Sinove Iſraellove, kadaih iſvodjah iſ ſemglje Egipta ja Gospodin Bogh vasc.

Sctenje Mikee Proroka.
Mik. Pog. 7.

Gospodine Boſce nasc vladaj púk tvoj prutom tvoiem, staddo djedine tvoje, koje pribiva samo u dubravi, kako u dnevieh starieh. Vidjetichje narodi, i smestichjese sa svom jakosti svojom. Tkoje, o Boſce, prilicjan tebbi, koi diſcesc opacinu, i mimohodisc grjeh ostatakaa djedine tvoje? Nechje on vechje dati slobodu ghgnjevu svomu, ereje gljubitegl millosærdja. Obratitchjese k'nami, i pomillovatichje nas: smærsitichje opacine nasce, i værchje u dubinu morsku sve grjehe nasce. Ukaſatchjescse istinit Jakobu, millosærdan Abramu, kakosise ſakleo Otzem nasciem od dnevii davgnieh Gospodine Boſce nasc.

Sctenje Zakarie Proroka.
Zak. Pog. 8.

U dni onè: Ucinise rjec Gospodinova k'menni, velechi: Ova govori Gospodin Bogh vojskaa: Kakoonosam mislio, dabih vas oſcjallostivio, bivsci menne Otzi vasci na rasærcenje potaknulli, govori Gospodin, i njesamse smillovo: tako obrativscise k' vami, u dnevi ove odredih dobro ucinitti kuchi Judinoj, i Jeruſalemu: nemojtese bojatti. Ovoje dake ono sctochjete cinitti: Govorite svak istinu s'iskærgniem svoiem: istinu, i sud mira odsudite na vratieh vascieh. I nitko neka ne motri u særzu svomu prottiva priateglju svomu: i ſakletvu lascbenu ne gljubite: ovabo svaka mærſechjasu menni, veli Gospodin. I Gospodin vojskaa govorioje menni, velechi, ova govori Gospodin vojskaa: Pôst cetværtoga, i pôst petoga, i pôst sedmoga, i pôst desetoga mjeseza bittichje kuchi Judinoj na veseglje, i radovanje, i svetkovine glasovite: istinu samo, i mir gljubite, veli Gospodin vojskaa.

Sctenje Daniella Proroka.
Dan. Pog. 3.

U dni onè: Angeo Gospodinov side s'Azariom, i s'druſim gnegoviem u péch: i raspærscja plamen oghgneni iſ pechi, i ucinj srjedu od pechi kakòono vjettar rosni dihajuchi. A plamen raſlievascese værh pechi cetærdeset i devet lakataa: i saſceſce, koje naghje kod pechi od kaldeaa sluſcbenike kragljeve, koi gnu uſciſcjahu, á gnih nimallo doteghnu ogagu, ni oſcjalostivi, nitti ikakvu

uſrokova dosadu. Tada ova tri kakòono iſ jednieh ustaa hvaljahu, slavjahu, i blagosivjahu Boga u pechi, govorechi:
Blagosovjensi Gospodine: *na listu 9.*

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola ſcjudjellom. *ſcjud. Pog. 9.*

Bratjo: Pribivaliscte bj ucigneno pærvo, u komu bjehu svjetgnazi, i tærpeſa, i prikaſanje kruhaa: kojese ſove sveto. A ſa ſastorom drughiem pribivaliscte, kojese ſove prisveto, ſlatni imajuchi kadionik, i korabglizu ſakona okovanu sa svake strane ſlatom, u kojom sud ſlatni bjesce imajuchi mannu, i scibikka Aronova, koja bjesce bila prozavtjella, i plocce ſakona: i værh gne bjehu kerubini slave obsjenujùchi pomillovanstvo: od koieh ne imase sad govoriti po napose. Ova dake budduchi tako pripravgljena; u pærvo pribivaliscte vaſda ulaſahu Svesctenizi, iſværscjujuchi djella posvetilisctaa: a u drugo jednom na godiscte sam Poglaviza, ne beſ kærvi, koju prikaſcjuje ſa svoja, i púka pomankanja: Ovo ſlamenujuchi Dúh sveti, da nije josc otvoren put k' prisvetomu, imajuchi joster pærvo pribivaliscte stagne: kojeje prilika onega vremena, u koje darovi, i prikaſaliscta poklagnajuse, koja ne mogu po dùhu iſværsna uciniti Posvetiteglja samo po jestojskah, i pitju, i raſlizieh umivagnjeh, i po ostalieh odredah na opravdagne putti postavjenieh do vremena ponapravjenja. A Issukærst postavjen Poglaviza dobaraa, koja imaju dochi, po vechjemu, i iſværsniemu pribivaliscta, ne rukotvornomu, to jest, ne ovoga stvoregna: ni po kærvi jarenjaa i junazaa, nego po svojoj kærvi uljeſo jest jednom u sveto, nascjadsci vjecno odkupjenje.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 13.*

U onò vrjeme: Govorasce Jeſus mnòsctvom priliku ovu: stabar smokve imasce gneki usadjen u vinogradu svomu, i doghje isctuchi vochje na gnemu, i ne naghje. Recce tad teſcjaku vinograda: Ettosu tri godiscta, od kad dohodim isctuchi vochje na smokvi ovoj, i ne nahodim: Posjezi dake gnu: cemu joscter ſemglju priklapa? A on odgovarajuchi govori gnemu: Gospodine, pusti gnu i ovo godiscte, dociem okoppam okolo gne, i varſcem ghnoja: jeda budde uciniti vochje: toli ne, unaprjeda posjechjese gnu. Bjesce tad ucechi u gnih Skupsctinah, u Subottu. I etto ſcena, koja naſad osamnes godisctaa imasce dúha slabosti: i bjesce skucena, i nikako ne mogasce uſgor pogledatti. Koju pogledajuchi Jeſus, ſaſva gnu k' sebbi, i reccejoj, ſceno oslobodjenasi od nemochi tvoje. I postavioje na gnu rúke, i taj cjas iſpravise, i slavjasce Boga. Odgovarajuchi Poglaviza Skupsctine særdechise, er u Subottu bjesce bio gnu oſdravio Jeſus, govorasce mnosctvu: Sces danasu, u koje pristoise djellovati: u ove dake dohodite, i ljecitese, a ne u dán Subotni. A Gospodin odgovarajuchi gnemu, reccce: Liſimirzi, svaki od vas u Subottu ne odrjescjujeli vola svoga, illi osla od jasli, i odvodi napoiti? A ovu kchjer Abramovu, kojuje sottona darſcjala sveſanu, ettosu osamnes godisctaa, nieli podobno bilo odrjesciti od uſla u dán subotni? I ova govorechi, sramovahuse svi

protivnizi gnegovi: a vas púk vesegljascese u sviehkolizieh, kojase slavno cignjahu od gnega.

NEDJEGLJA OSAMNESTA PO DUHOVIM.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Korintianom. *Kor. Pog. 1.*

Bratjo: Hvale dajem Bogu momu vaſda ſa vas, radi millosti Boſcie, kojaje data vama u Issukærstu: erstese ucinili u svjeh bogatti u gnemu, u svakoj bessjedi, i u svakomu ſnagnu: kakoonoje svjedocjanstvo Issukærstovo bilo potværdjeno u vami: tako da imate svaku millost, vi, koji cekate objavgljenje Gospodina nascega Issukærsta, koichje i pokrjepiti vas do sværhe beſ sagrjescenja, na dán priscjastja Gospodina nascega Issukærsta.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 9.*

U onò vrjeme: Uſiscjadsci Jeſus na plavcizu, pribrodise, i doghje u grad svoj. I ettomu prikaſcivahu kljenita, koi leſcjasce na postegli. I videchi Jeſus gnih vjerru, recce kljenitu: Uſdajse sinko: prasctajuse tebbi grjesi tvoi. I etto gneki od pisalazaa rekosce u sebbi: Ovi psuje. I bivsci vidio Jeſus misli gnih, recce: Cemu mislite ſla u særzieh vascieh? Sctoje lascgne rjeti: Prasctajuse tebbi grjesi tvoi; alli rjeti: ustanni, i hodi? A neka da ſnate, da Sin cjovjecjanski ima oblas na ſemgli prasctati grjehe, tada recce kljenitomu, ustanni dighni odar tvoj, i pogi u kuchju tvoju. Gledajuchi tad mnosctva, uſbojascese, i proslavisce Boga, koije poddo oblas taku gljudem. *Vjerrujem.*

NEDJEGLJA DEVETNESTA PO DUHOVIM.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Efeſianom. *Efeſ. Pog. 4.*

Bratjo: Ponovitese u dúhu pameti vasce, i obuzitese noviem cjovjekom, koije po Bogu stvorren, u pravednosti i istinitoj svetigni: Radi cessa odværghsci laſc, govorite istinu svaki s'iskærgniem svoiem: udabosmojedan druſiem. Rasærditese, alli nemojte grjesciti: sunze nek ne ſaghje værh rasærſcbe vasce. Nemojte mjesto datti djavlu: Koi kradiasce, nek jurve ne krade: a vechma trudi, djellujuchi rukami svoiem, sctoje dobro neka ima od kudachje podati potrebu tærpechjemu.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 21.*

U onò vrjeme: Govorasce Jeſus Poglavizam Svesctenikaa, i Fariſeom u pricizah, velechi: Prilicnoseje ucinillo kragljestvo nebesko cjovjeku kraglju, koi ucinj pir Sinu svomu. I posla slughe svoje svatti ſaſvane na pir: i ne hotiahu dochi. Opeta posla ine slughe, govorechi: Rezite ſvaniem: Evosam objed moj pripravio, Junzi moi, i ſcivine uſcirene pobjenesu, i svaka sprevna: hoditte na pir. A oni ne hajasce; i otidosce gneki na basctinu svoju, a gneki na tærgovinu svoju: a ostali uſdærſcjasce slughe gnegove, i pogærdami uvrjedjene, pobisce. Krágl tad bivsci cjuo, rasærcise: i poslavsci vojske svoje, pogubi uboize one, i grad gnihov uſceſce. Tada recce slugam svoiem: Pirje pripravan, alli koji bjehu bili ſvani, njesu bili dostojni. Poghite dake na iſhode putaa, i kojegodjer

uſbuddete nachi, ſovite na pir. I iſiscjadsci slughe gnegove na pute, skuppisce sve, koje naghjosce, ſle, i dobre: i napunnise pir posadjenieh. Uljeſe tad krágl, dabi vidio onieh, koisuse posadili, i ugleda ondi cjovjeka ne odjevena haglinom pirnom. I recce gnemu: Priateglju, koiemsi nacinom ovdi uljeſo, ne imajuchi haglinu pirnu? A on ſamuknu. Tada recce kragl sluſcbenikom: ſveſavsci ruke, i noghe gnegove, værſite gnega u tminne iſvanske: ondichje bitti plakkagne, i sckripagne ſubaa. Mnoſibosu ſaſvani, a malli iſabrani. *Vjerrujem.*

NEDJEGLJA DVADESETA PO DUHOVIM.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Efeſianom. *Efeſ. Pog. 5.*

Bratjo: Gledajte, kakochjete opaſno hoditi: ne kakoono ludi, neggo kakoono mudri: iskupgljujuchi vrjeme, pokli dnevi hude jesu. Radi toga nemojtese uciniti neraſborni, nu raſumni hotjenstva Boſciega: I nemojtese opiati vinom, u komuje bludnos, neggose napunnite Dúha Svetoga, govorechi meghju vami istiem s'Pjesnim, hvalam, i ſacinkami duhovniem, pjevajuchi, i hvalechi u særzieh vascieh Gospodina: hvale uſdajuchi vaſda ſa svaka, u ime Gospodina nascega Issukærsta, Bogu, i Otzu. Podloſcni jedan drugomu u strahu Issukærstovu.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Ivan. Pog. 4.*

U ono vrjeme: Bjesce gneki kraglich, koga Sin bjesce nemochjan u Kafarnaumu. Ovi bivsci ſacjuo, da Jeſus grediasce iſ Judee u Galileu, poghje k'gnemu; i mogljascega, dabi siscjo, i oſdravio Sina gnegova: pocignascebo umirati. Recce dake Jeſus gnemu: Ako ne buddete vidjeti ſlamenja, i ciudesa, ne vjerrujete. Govori gnemu kraglich: Gospodine sidi prie, neggo umre Sin moj. Veli gnemu Jeſus: Poghi, Sin tvoj ſcive. Vjerrova cjovjek govoregnu, koje recce gnemu Jeſus, i ottide. Jurve tad on slaſechi, slughe susretosce gnega, i navjestiscemu, govorechi, da Sin gnegov ſcivgljasce. Ispitivasce dake dobba od gnih, u kojeseje ochjutio bogli. I rekoscemu: da jucera u dobba sedmo pustilaje oghgniza gnega. Poſna dake Otaz, da ono dobba bjesce, u kojeje reko gnemu Jeſus: Sin tvoj ſcive: i vjerrova on, i sva kuchja gnegova. *Vjerrujem.*

NEDJEGLJA DVADESET I PÆRVA PO DUHOVIM.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Efeſianom. *Efeſ. Pog. 6.*

Bratjo: Pokriepitese u Gospodinu, i u moguchstvu kreposti gnegove, obuzitese oruſcjem Boſciem, neka uſmoſcete oprjecivatise ſasjedam djavoskiem: Er nejmamose ærvati s' puttim, i s' kærvim: neggo s' Poglavizam, i vlastima, i s'vladaozima svjeta tminaa oveſieh, s' duhovim ſlobeniem, povjetarza. Radi ovoga uſmite oruſcje Boſcie, neka uſmoſcete odogljeti na dán ſli, i u svazieh iſværsni stati. Buddite dake s'pripasaniem bozzima vasciem u istini, i obuceni oklopom pravednosti, i s'obuceniem nogami, na pripravgljenje Evangeglja mira. Værhu svieh uſmite sctit vjerre, koiem uſmoſcete svake striele oghgnene priſlobnoga ugasiti: i kazigu spassenja uſmite, i mac dúha, koije rjec Boſcia.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 18.*

U ono vrjeme: Recce Jeʃus Ucenikom svoiem pricizu ovu. Prilikovano jest kragljestvo nebesko cjovjeku kraglju, koi hotje raʃlogh raʃabrati s'slugami svoiem. I budduchi poceo raʃlogh raʃabirati, bj prikaʃan gnemu jedan, koimu bjesce duʃcjan desset tissuchjaa talenataa. I ne imajuchi od kudbi vratio, ʃapovidje gospodar gnegov gnega prodati, i ʃcenu gnegovu, i sinove, i svaka, koja imasce, i dugh vratiti. A sluga oni padsci nize, mogljascega, govorechi: Ustærpjenstvo imaj proch menni, i svakachju vratiti tebbi. Smillovavscise tad gospodar na slugu onega, pustj gnega, i dughmu prostj. Iʃiscjadsci tad sluga oni, naghje jednoga od druʃcbenikaa svoieh, koi bjesce gnemu duʃcjan sto pjeneʃaa: i uhitiusci davgljasce gnega, govorechi: Vratimi sctosi duʃcjan. I padsci nize druʃcbenik gnegov mogljascega, govorechi: Ustærpjenstvo imaj proch menni, i svakachju vratiti tebbi. A on ne htje: neggo otide, i staviga u tamnizzu, dociembi vratio dugh. Gledajuchi tad druʃcbenizi gnegovi, kojase cignahu, oʃcjallostiviscese vele: doghjosce, i spovidjesce gospodaru svomu sva, kojase bjehu dogodila. Tada doʃva gnega gospodar svoj, i reccemu: Slugo ʃlobni, vas dugh prostih tebbi, eresi molio menne: ne trebovasceli dake, dase i ti smillujesc na druʃcbenika tvoga, kakoonosamse i ja na tebbe smillovo? I rasærcivscise gospodar gnegov, pridda gnega daga mucce, dociembi vratio vaskolik dugh. Takochje i Otaz moj nebeski uciniti vama, ako ne uʃbuddete prostiti svaki brattu svomu iʃ særzaa vascieh. *Vjerrujem.*

NEDJEGLJA DVADESET I DRUGA PO DUHOVIM.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Filipjanom. *Filip. Pog. 1.*

Bratjo: Uʃdamose u Gospodina Jeʃussa, da oni koije poceo u vami djello dobro, iʃværscitichje tja do dnevi Issukærsta. Kakoonoje pravedno, da ja ovo chjutim ʃa svieh vas: imambo u særzu, kako vi i u uʃah moieh, i u bragnenju, i pokrjepgljenstvu Evangeglja, druʃcbeniziste veseglja moga. Boghboje svjedok menni koiem nacinom gljubim svieh vas u unutærgnieh Issukarsta. I ovo molim, da gljubav vascja vechma, i vechma uʃobilluje u umstvu, i u svakomu raʃborstvu: da raʃaberete boglja, da buddete pravedni, i beʃ uvrjedjenja tja do dana Issukærstova, napugneni ploddom pravednosti po Issukærstu, na slavu, i hvalu Boʃciu.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 12.*

U onò vrjeme: Otiscjadsci Fariʃei, vjechje ucinisce, dabi uhitilli Jeʃussa u govorenju. I posciglju k'gnemu Ucenike svoje s'Erodianima, govorechi: Naucitegliu, ʃnamo dasi istinit, i put Boʃcii u istini ucisc, beʃ gledati na itkoga: ne paʃiʃcbo u obraʃ gljudii. Rezi dake nama, scto ti szjenisc? Pristoilise davati dohodak Cesarru, alli ne? A Jeʃus poʃnavsci gnih ʃlobbu, recce: Sctome iskuscjujete liʃimirzi? Ukaʃcitemi pjeneʃ dohodka. A onimu poddasce pjeneʃ. I recce gnima Jeʃus: Cigovaje ova prilika, i nadpis? Govoremu: Cesarrova. Tada recce gnima: Vratite dake Cesarru, kojasu Cesarrova, a kojasu Boʃcia, Bogu. *Vjerrujem.*

NEDJEGLJA DVADESET I TRECHJA PO DUHOVIM.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Filipjanom. *Filip. Pog. 3.*

Bratjo: Nasljednizi moji buddite, i paſite one, koji iddu po prilizi, koju imate u nami. Mnoſibo iddu, o koiem cestokrat govorah vama (a sad i placcjuchi govorim) nepriategli kriſcja Issukærstova: koiehje sværha poghinutje, koieh Bogh jest tarbuh, i slava smechja gnihova, kojisu k'semaglskiem priljepgljeni. A nasce opchjenstvo na nebesieh jest: od kud i Spassiteglja cekamo Gospodina nascega Issukærsta, koiohje priobraſiti tjelo poniſcenstva nascega, prilikovavsciga tjelu svjetlosti svoje: po djellovanju, kojem moſce podloſciti josc sebbi svaka. Dake bratjo moja pridraga, i prigljubjena, veseglje moje, i krunno moja: tako stojte u Gospodinu pridraſi. Evodiu molim, i Sintikenu primagljam da buddu imati ista chjutjenstva u Gospodinu. Joscte molim i tebbe bratte druſce, pomagaj gnih, kojesu samnom trudile u Evangeglju s'Klementom, i s'ostaliem pomochnizima moiem, koiehsu imena u pismu ſcivota.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 9.*

U onò vrjeme: Besjedechi Jeſus s'mnosctvom, etto Poglaviza gneki pristupj, i poklagnascese gnemu govorechi: Gospodine, kchi moja sadje priminula: alli hodi, postavi ruku tvoju værh gne, i ſcivjetichje. I podighnuvscise Jeſus sliedjasce gnega, i Ucenizi gnegovi: I etto ſcena, koja kærvotocje tærpgljasce ſa dvanes godisctaa, pristupi od ſada, i doteghnu skut hagline gnegove: govorascebo u sebbi: Ako samo buddem doteghnuti skut haglinne gnegove, ſdravachju bitti. A Jeſus obratívscise, i pogledavsci gnu, recce: Uſdajse kchjerze, vjerra tvoja ſdravuje tebbe ucinilla: I ſdravase ucinj ſcena od onoga dobba. I budduchi Jeſus doscjo u kuchju Poglavize, i vidje glumze, i mnosctvo talabucechi, govorasce: Odstupite: nijebo umærla djevojciza, neggo spj. I posmjehovahuse gnim. I bivsci iſaghnano mnosctvo, uljeſe, i uhitj rúku gne. I podighnuse djevojciza. I iſide glas ovi po svoj ſemgli onoj. *Vjerrujem.*

Proscti Rubriku po Vodokærsctah novoga Missala.

NEDJEGLJA DVADESET I CETVÆRTA I NAJPOSLEDNJA PO DUHOVIM.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Kolosensom. *Kolos. Pog. 1.*

Bratjo: Ne pristajemo ſa vas molechi, i prosechi, dase napunite poſnagna hotjegna Boſciega u svakoj mudrosti, i raſumu duhovnomu: neka buddete hodit dostojno Bogu u svazieh ugadjajuchi: u svakomu djellu dobru plodechi, i rastuchi u ſnanstvu Boſciemu: u svakoj kreposti pokrjepgljeni po moguchstvu svjetlosti gnegove, u svakomu ustærpjenstvu, i dugovitosti, s'vesegljem hvale uſdajuchi Bogu Otzu, koije nas ucinio dostojnieh bitti udionizi srechje svetieh u svjetlosti: koinasje iſmaknuo iſ vlasti tminaa, i prinio u kragljestvo Sina gljubavi svoje: u komu imamo odkupjenje po kærvi gnegovoj, odpusctenje grjehaa.

✠ **Sljedechja S. Evangeglja po Matteu.** *Mat. Pog. 24.*

U onò vrjeme: Recce Jeʃus Ucenikom svoiem: kada uʃbuddete gledati pogærdjenstvo raʃruscenja, koje bj recceno od Daniela Proroka, stojechjega u mjestu svetomu, ko sсti, neka raʃumie: tada kojisu u Judei, neka bjeʃce na gorre: i koji na strehi, neka ne sidu uʃeti sctogod iʃ kuchje svoje: i koji u poglju, nekase ne vrate uʃeti haglinnu svoju. A jaoh tegotniema, i koje doje u dni one. Molite ʃato, dase ne dogodi bjeʃcjanje vasce u ʃimi, illi u Subottu. Tadabochje bitti tugovanje veliko, kakvo nije bilo od pocetka svjeta do sada, nitichje bitti. I dase ne buddu bili skratili dni onji, nebi cjovjeka bilo sahragnena, alli zjech iʃabranieh, bittichje skratjeni dni onji. Tada ako vam budde kogod rjeti: evo ovdije Issukærst, illi ondi, nemojte vjerrovati. Postatichjebo krivi Issukærsti, i krivi Prorozzi, i davatichje ʃlamenja velika, i prikaʃni, tako dase u privaru navedu (akoje moguchje) joscter i iʃabrani. Ettovamsam navjestio. Ako dake buddu rjeti vama: evoje u pustigni, nemojte iʃiti. Evo u skrovitieh, nemojte vjerrovati. Kakobo trjes iʃlaʃi iʃ Istoka, i prikaʃcese tja u ʃapadu: takochje bitti doscjastje Sina cjovjecjanskoga. Ghdjegod uʃbudde bitti tjelo, onamochjese kuppiti i orli. Taj cjas nakon tugovanja danaa oneʃieh, sunzechje pomærcjatti, i mjesez nechje datti svjetlos svoju, i ʃvjeʃdechje paddati s'nebba, i krepostichjese nebeske kretati: I tadachjese prikaʃati ʃlamenje Sina cjovjecjanskoga na nebbu: i tadachje plakkati sve rodʃcbine ʃemaglske: i vidjetichje Sina cjovjecjanskoga dohodechjega na oblazieh od nebba s'kreposti mnogom, i s'velicjanstvom. I poslatichje Angele svoje s' trubgljom, i s'glasom velickiem: i skuppitichje iʃabrane gnegove od cetiri vjetra od jednoga kraja nebba, tja do drugoga. A od stabra smokve naucite pricizu; kad jurve grana gne budde mlada bitti, i listja uʃrasla, ʃnate daje bliʃu ljetto. Tako i vi, kada uʃbuddete vidjeti ova sva, ʃnajte, daje bliʃu na vratjeh. U istinu govorim vama: da nechje mimochi porodjenje ovo, dociemse sva ova iʃværsce. Nebbochje, i ʃemglja prochi; a rjeci moje nechje prochi. *Vjerrujem.*

VLASCTITA SVETAZAA.

SVETKOVINE STUDENZA.

Dan XXIX.

NA PRIDNEVIE S. ANDRIE AP.

Sctenje ... Blagosov Gospodinov. *U Opchjenstvu Apostol.* na listu i.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Iv. Pog. 1.*

U onò vrjeme: Stasce Ivan, i od Ucenikaa gnegovjeh dva. I pogledavsci Jeſussa, koi hodiasce, recce: Evvo Jagagnaz Boſcii. I ſacjusce govoregne gnegovo dva Ucenika: i sljedisce Jeſussa. A obrativscise Jeſus, i gledajuchi gnih, kojiga sljedjahu, recce gnima: Scto isctete? Koji rekosce gnemu: Rabbi (scto rjet hochje Nauciteglju) ghdje pribivasc? Veli gnima: Hòdite, i vighite. Doghjosce, i vidjesce ghdjeno pribivasce, i s' gnim ostasce oni dán: bjesce tad oko deseto dobba. A bjesce Andria brat Scimuna Petra jedan od dvoize, koji bjehu cjulli od Ivana, i bjehu sljedili gnega. Naghje pærvo ovi bratta svoga Scimuna, i govori gnemu: Nasclismo Messiu, (scto rjet hochje Karst.) I privedega k' Jeſussu. A pogledavsciga Jeſus, recce: Tisi Scimun Sin Jonin: Tichjescse ſvati Cefas, sctose tomachi Petar. Sutra dán hotje pochi u Galileu, i naghje Filippa. I recce gnemu Jeſus: Sljedi menne. A bjesce Filip od Betſaide, rodnoga mjasta Andrina, i Petrova. Naghje Filip Natanaella, i govori gnemu: Nasclismo onoga, o komu upisoje Moises u ſakonu, i Prorozi Jeſussa Sina Joſeffova od Nazareta. I recce gnemu Natanael: Od Nazareta moſceli sctogod dobro bitti? Veli gnemu Filip: Hodi, i vighi. Pogleda Jeſus Natanaella, koi grediasce k' gnemu, i govori od gnega: Evo pravi Iſraelita, u komu nijè himbe. Govorimu Natanael: Od kud menne ſnasc? Odgovorj Jeſus, i reccemu: Prie neggoje Filip ſvo tebbe, vidiosamte kadsi bio pod smokvom. Odgovorj gnemu Natanael, i recce: Naucitegliu, tisi Sin Boſcii, tisi kragl Iſraelski. Odgovorj gnemu Jeſus, i recce: Eresam reko tebbi: vidiosamte pod smokvom, vjerrujese: Vechjehchjesc stvarii od ovieh vidjeti. I recce gnemu: U istinu, u istinu govorim vama, gledatichjete nebbo otvoreno, i Angele Boſcie, uſlaſechje, i slaſechje værh Sina cjovjecianskoga.

Dan XXX.

NA SVETKOVINU S. ANDRIE APOSTOLA.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Rimjanom. *Rim. Pog. 10.*

Bratjo: Særzembose vjrruje ſa pravdu: a ustimse spovjedagne cini ſa spassegne. Er govori pismo: svaki koi u gnega vjerruje, nechjese smestiti. Niebo raſluke meghju judeaninom, i Gærkom: erje isti Gospodin oda svjeh, bogat prema svjema, koji ſaſivaju gnega. Svakibo, koigodjer budde ſaſivati ime Gospodinovo, bittichje spassen. A kojemchje nacinom ſaſivati, u koga njesu vjerrovali? Illi kojemchje nacinom vjerrovati u onega, o komu niesu

cjulli govoriti? A kojemchje nacinom cjutti beʃ pripovjedaoza? Kakochje paka pripovjedati, akose ne poscigljn? Kakoonoje upisano: Kolikosu liepe noghe oneʃieh, koji navjestuju mir, koji navjestuju cestitost? Alli svi njesu posluscni Evangeglju. Govoribo Iʃaia: Gospodine tkoje vjerrovo ono sctoje od nas cjuo? Dake vjerra iʃ cjuvegna, a cjuvegne po rjeci Issukærstovoj. Alli govorim: Toli niesu cjulli? A ʃaisto po svoj ʃemgli presuose glas gnihov, i rjeci gnihove tja do krajaa okoliscja ʃemaglskoga.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 4.*

U onò vrjeme: Hodechi Jeʃus po kraj morra Galileoskoga, vidje dva bratta, Scimuna, koise naʃiva Pettar, i Andriu bratta gnegova, mechjuchi mreʃce u morre (bjehubo ribbari) i recce gnima: Hodite ʃa mnom: i ucinitichju vas ribbare od gljudii. A oni tu tako ostavivsci mreʃce, sljedisce gnega. I odhodechi od onle, vidje druga dva bratta, Jakoba Zebedeova, i Ivana bratta gnegova u broddu s'Zebedeom Otzem gnihoviem, ponapravjajuchi mreʃce svoje, i ʃaʃva gnih. A oni taj cjas ostavivsci mreʃce, i Otza, sljedisce gnega. *Vjerrujem.*

SVETKOV. PROSJENZA.

Dan VI. *Prosjenza*

NA SVETKOVINU S. NIKOLE BISKUPA.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola ʃcjudjelom.

Bratjo: Spomenitese od starjescinaa vascieh. *Iscti u Opchjenstvu Spovjednika Biskupa.* na listu xii.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 25.*

Cjovjek odhodechi u daleko mjesto. *na listu* xi.

Dan VII.

NA SVETKOVINU S. AMBROGIA BISKUPA.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Timoteu. *Tim. 2. Pog. 4.*

Pridraghi: ʃaklignemte prid Bogom: *Iscti u Opchjenstvu Nauciteglјaa,* na listu xiii.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 5.*

U onò vrjeme: Recce Jeʃus Ucenikom svoiem: Viste só ʃemglje: *u istomu Opchjenstvu,* na listu xiii.

Dan VIII.

NA SVETKOVINU ʃACECHJA B. DJEVIZE MARIE.

Sctenje Kgnigaa Mudrosti. *Mudr. Pog. 8.*

Gospodin s'sobbom imoje menne u pocetak djellovagnaa svoieh, prie neggo stvar ikakvu biasce stvorio od pocetka. Od vjekasam odredjena, i od davgnieh, od prie neggo bjesce ʃemglja ucignena. Ne bjehu joscter dubbine: a ja jurve bjeh ʃaceta. Ne bjehu josc vrella vodaa iʃtekla: nitti gorre josc biahu tegotom velicine svoje postalle: Prie svjeh bærdaa ja biah porodjena: joscter ʃemglju ne bjesce ucinio, ni rjeke ni stoscere okoliscja ʃemaglskoga. Kada nebbesa pripravjasce, ondi bjeh: Kada stavniem ʃakonom, i krugom obkruʃcevasce dubbine: Kada vlaggu ukrjepgljevasce odi-

ſgara, i mjerrasce vrella vodaa: Kada obkruſcevasce morre krajem svoiem, i ſakon postavjasce vodamma, da nebi proscle priko krainaa svoieh: Kada postavjasce temeglje ſemglje. S' gnim bjeh, svaka skladajuchi: i radovahse po sve dnevi, igrajuchi prid gnim breſ pristanka, igrajuchi na okoliscju ſemglje: i raskosce moje, bitti s'sinovim cjovjecjanskiem. Sada dake sinzi sluscjajte menne: Blaſceni, koji iddu po putim moiem. Sluscjajte naucegne, i buddite mudri: i nemojtega odværchi. Blaſcen cjovjek, koi sluscja menne, i koi bdi kod vrataa moieh svaki dán, i paſi kod praga ſatvora moga. Ko budde menne nachi, nachichje ſcivot, i primitchje spassegne od Gospodina.

✠ Pocetak S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 1.*

Kgnighe rodda Issukærsta Sina Davidova, Sina Abramova: Abram rodi Iſaka: a Iſak rodi Jakoba. A Jakob rodi Judu, i bratju gnegovu. A Juda rodi Fareſa, i Zarama od Tamare. A Fareſ rodi Eſrona. A Eſron rodi Arama. A Aram rodi Aminadaba. A Aminadab rodi Naaſona. A Naaſon rodi Salmona. A Salmon rodi Booſa od Rahabe. A Booſ rodi Obeda od Rute. A Obed rodi Jesse. A Jesse rodi Davida kraglja. A David kragl rodi Salamuna od one, koja bj Uriina. A Salamun rodi Roboama. A Roboam rodi Abiu. A Abia rodi Asa. A Asa rodi Joſafatta. A Joſafat rodi Jorama. A Joram rodi Oſiu. A Oſia rodi Joatama. A A Joatam rodi Akaſa. A Akaſ rodi Eſekiu. A Eſekia rodi Manassa. A Manasse rodi Amona. A Amon rodi Joſiu. A Joſia rodi Jekoniu, i bratju gnegovu u primjescteguu Babilonskomu. A po primjescteguu Babilonskomu: Jekonia rodi Salatjela. A Salatiel rodi Zorobabella. A Zorobabel rodi Abiuda. A Abiud rodi Eliacima. A Eliacim rodi Azora. A Azor rodi Sadoka. A Sadok rodi Akima. A Akim rodi Eliuda. A Eliud rodi Eleazara. A Eleazar rodi Matana. A Matan rodi Jakoba. A Jakob rodi Joſeffa muſcja Marie, od kojeseje rodio Jeſus, koise ſove Kærst. *Vjerrujem.*

Dan xı.

NA SVETKOVINU S. DAMAſA PAPE, I SPOVJED.

Sctenje: Mnoſi ucigneni jesu svesctenizi. *Iscti na listu* xi.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 24.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus Ucenikom svoiem: Bditte, er ne ſnate, u koju urru. *Iscti u Opchjen. Biskupaa.* na listu xii.

Dan xiii.

NA SVETKOVINU S. LUZIE DJEVIZE, I MUCEN.

Od Opchjenstva Djevizaa.

Sctenje: Bratjo: Tkose slavi, nekase slavi, u Gospodinu. *na listu* xvii.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Pog. 31.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus Ucenikom svoiem. Prilikovano jest kragljestvo nekesko blagu. *Iscti na listu* xvii.

Dan xx.

NA PRIDNEVJE S. TOME.

Od Opchjenstva Apostolaa. *na listu* i.

Dan XXI.

NA SVETKOVINU S. TOMME APOSTOLA.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Efeſianom. *Efeſ. Pog. 2.*

Bratjo: Jur njeste gosti, ni priscjaozi: neggoste gradjani svetieh, i domachi Boſcii, sagradjeni værhu temeglja Apostolaa, i Prorokaa, bivsci najvisci krajni kami Issukærst. Na komu svè sagradjegne ſaſidano uſvisivase u Zærkvu svetu Gospodinovu. Na komuste i vi ſajedno sagradjeni u pribivaliscte Boſcie po Duhu.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Ivan. Pog. 20.*

U onò vrjeme: Tomma jedan od dvanes, naſvan Didimo, ne bjesce s'gnimi, kada doghje Jeſus. Rekosce dake gnemu ostali Ucenizi: Vidjelismo Gospodina. A on recce gnima: Ako ne uſbuddem vidjeti na rukah gnegovieh scjupglinu od cjavalaa, i ne postavim pærst moj u mjesto od cjavalaa, i ne postavim ruku moju u bok gnegov, nechju vjerrovati. I nakon ossam danaa, opeta bjehu Ucenizi gnegovi unutra, i Tomma scgnimi. Doghje Jeſus s'vratima ſatvoreniem, i sta u srjedi, i recce: Mir vama. Pak govori Tommi: stavi pærst tvoj ovdi, i ogledaj ruke moje, i prinesi ruku tvoju, i stavi u bok moj; i nemoj bitti nevjeran, neggo vjeran. Odgovori Tomma, i recce gnemu: Gospodin moj, i Bogh moj. Govori gnemu Jeſus: Eresi vidio menne Tomma, vjerrovosi: Blaſceni, koji njesu vidjeli, a vjerrovalisu. *Vjerrujem.*

SVETKOVINE SJECGNA.

NEDJEGLJA II. PO VODOKÆRSCTAH

SVETKOVINA PRISVETOGA IMENA JEſUSSOVA.

Sctenje Djellaa Apostolskieh. *Djel. Pog. 4. 8.*

U dni onè: Pettar napugnen Duhom svetiem, recce: Poglavize od puka, i starjescine, cjujte. Ako mi danaskasmo na raspravdagnu o dobru uceignenu cjovjeku nemochnu, po cemu on bioje oſdravjen, buddi na ſnagne sviem vama, i svemu puku Iſraelskomu: da u imme Gospodina nascega Issukærsta Nazaranina, koga vi na Kriſe pribiste, koga Bogh uskærsnuoje od mærtvieh, u tomu ovi stoi ſdrav prid vami. Ovoje kamen, koi odværſcen bioje od vas gradilazaa, koi bj uccignen poglavni kraja, i nie ſdravglja u drugomu itkomu. Erbo nitije drugoga imena pod nebbom podata gljudima, u komu potrebuje, da mi buddemo spasseni.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Pog. 2.*

U onò vrjeme: budduchise ispunili ossam danaa, da budde obreſan djetichjak: ſvano bj ime gnegovo Jeſus; koje naſvano bj od Angela, prie neggo u utrobi bjesce bio ſacet. *Vjerrujem.*

Dan XIV.

NA SVETKOVINU S. TITA BISKUPA, I SPOVJED.

Od Opchjenstva Spovjednika Bisk.

Sctenje... Evo Svescenik veliki. *na listu* XI. *Evangeglje.* Odabroje Gospodin. *Iscti na 25. Travna.*

Dan xv.

NA SVETKOVINU
S. PAVLA PÆRV. PUSTIGNAK.

Od Opchjenstva Spovjednika ne Biskupa.

Sctenje..... Bratjo: Kojesu menni bile dobiti. *na listu* xv. *Evangeglje.* U onò vrjeme: Odgovarajuchi Iesus, recce: hvale usdajem. *na listu* x.

Dan xvi.

NA SVETKOVINU
S. MARCELLA PAPE MUCEN.

Od Opchjenstva Mucenika Biskupa.

Sctenje.... Bratjo: Blagoslovjen Bogh, i Otaz. *na listu* ii. *Evangeglje.* U onò vrjeme: Recce Jesus ucenikom svoiem: Ako tko hochje dochi sa mnom, *na listu* ii.

Dan xvii.

NA SVETKOVINU
S. ANTUNA OPATA.

Od Opchjenstva Opataa.

Sctenje i Evangeglje od istoga Opchjenstva. *na listu* xv.

Dan xviii.

NA SVETKOVINU STOLA
S. PETRA U RIMU.

Sctenje Kgnighe B. Petra Apostola *Pet. 1. Pog. 1.*

Pettar Apostô Issukærstov, priscjaozem raspærscjaniem po Pontu, Galazii, Kapadocii, Asii, i Bittinii, odabraniem po prisnagnu Boga Otza, na posvetjegne duha, na posluh Issukærstu da buddu okropgljeni kærvim gnegovom: millos, i mir usmnosciose. Blagoslovjen Bogh, i Otaz Gospodina nascega Issukærsta, koije po millosærdju svomu velikomu priporodio nas na uffagne scivo, po Uskærsnutju Issukærsta od mærtvieh, u djedinu neisctetglivu, i ne ozkværgnenu, i nesaghgnitivu, sahragnenu na nebesieh sa vas, koiste po kreposti Boscjoj cjuvani po vjerri na spassegne pripravno odkritise u vrjeme najposledgne. U kojechjetese usradovati, ako potrebuje mallahno sada oscjalostivitise u raslizieh napastovanjeh: nekase kuscjagne vasce vjerre, mnogo vechje sziegnene od slata (kojese oghgnem kuscja) naghje na pohvalu, i slavu, i cjaas, na objavjegne Issukærsta Gospodina nascega.

 Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 16.*

U onò vrjeme: Doghje Jesus u strane Cesaree Filippove, i pitasce Ucenike svoje govorechi: Koga gljudi govore, daje Sin cjovjecjanski? A oni rekosce: Gneki Ivana Kærstiteglja, a gneki Iliu: a gneki Jeremiu, illi jednoga od Prorokaa. Odgovori gnima Jesus: A vi koga menne govorite, dasam? Odgovarajuchi Scimun Pettar, recce: Tisi Issukærst Sin Boga scivoga. I odgovarajuchi Jesus, recce gnemu: Blascensi Scimune Bariona: Er putt, i kærv nije tebbi objavila, neggo Otaz moj, koije na nebesieh. I ja govorim tebbi, dasi ti Pettar, i værh ovega kamena sagraditichju Zærkvu moju, i vrata pakgljena nechje primochi prottiva gnoj. I tebbichju datti kgljuce kragljestva nebeskoga. I sctogodjer usbuddesc savesati værh semglje, bittichje savesano i na nebesieh: i sctogodjer buddesc odrjesciti værh semglje, bittichje odrjesceno i na nebesieh. *Vjerrujem.*

Dan xix.

NA SVETKOVINU
S. CANUTA KRAGLJA I MUCEN.

Od Opchjenstva Mucenika ne Bisk.

Sctenje . . . Pravednogaje priveo Gospodin. *na listu* ii. *Evangeglje.* U ono vrjeme. Recce Jesus ucenikom svoiem: Nemojte zieniti. *na listu* iii.

Dan xx.

NA SVETKOVINU
SS. FABIANA, I SEBASTIANA MUCENIKAA.

Od Opchjenstva vechje Mucenikaa.

Sctenje . . . Sveti po vjerri *na listu* ix. *Evangeglje.* U onò vrjeme: slasechi Jesus. *na listu* vii.

Dan xxi.

NA SVETKOVINU
S. AGNETE, DJEVIZE, I MUC.

Od Opchjenstva Djevizaa.

Sctenje . . . Hvalitichju tebbe Gospodine. *na listu* xvi. *Evangeglje na istomu listu sljedi.*

Dan xxii.

NA SVETKOVINU
SS. VINCENZA, I ANASTASIA MUCENIKAA.

Od Opchjenstva vechje Mucenikaa.

Sctenje . . . Pravednieh dusce. *na listu* vi. *Evangeglje na istomu listu sljedi.*

Dan xxiii.

NA SVETKOVINU.
SARUCEGNA B. D. MARIE.

Sctenje . . . Gospodin posvoioje menne. *na listu* . . . *Evangeglje iscti na Pridnevje Bosciehja na listu 10.*

Dan xxiv.

NA SVETKOVINU
S. TIMOTEA BISKUPA, I MUC.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Timoteu. *Tim. 1. Pog. 6.*

Pridraghi: Sljedi pravednost, bogogljubstvo, vjerru, gljubav, ustærpjenstvo, krotkost. Ærvise u dobru voevagnu vjerre: uhiti scivot vjecni, radi kogasi sasvan, ispovidiosi dobro spovjedagne prid mnosiem svjedozim. Sapovjedam tebbi prid Bogom, koi oscivgljuje svaka, i prid Issukærstom, koije svjedocjanstvo ucinio od dobra spovjedagna pod Ponziem Pilatom. Da obsluscisc sapovjed neozkværgneuu, ne pokaranu, do doscjastja Gospodina nascega Issukærsta: Kojechje u svoja vremena ukasati blasceni, i sam moguchi, kragl kragljevaa, i Gospodin gospodujuchieh: koi sam ima neumærlost, i u svjetlosti pribiva ne pristupglivom: koga nije niedan od gljudi vidio, pacek ne mosce ni vidjeti: komu cjàs, i vladagne vjekuvjecno. Amen.

Evangeglje. Ako kogod grede k' menni: *Iscti u Opchjenstvu jednoga mucenika Biskupa.* na listu i.

Dan xxv.

NA SVETKOVINU
OBRACHJEGNA S. PAVLA AP.

Sctenje Djelaa Apostolskieh. *Pog. 9.*

U dni onè: Saul joscter discjuchi prjetgnam, i ubojstvom prottiva Ucenikom Gospodinoviem, pristupj k' Poglavizi Svescenikaa; i prosioje od gnega kgnighe sa Damascjak k' skupsctinah: nekabi priveo svesane u Jerusalem, kolikogodbiih nascjo

ovega ſakona, gljudi, i ſcene. I put cinechi, ſgoddise, dase pribliſcjasce k'Damascku: i tu takoga obsjenni svjetlos s'nebba: i padsci na tle, ſacju glas, govorechi sebbi: Saule, Saule, scto menne progonisc? Koi recce: Tkosi ti, Gospodine? A on: Jasam Jeſus, koga ti progonisc: trudnoje tebbi prottiva sciglku pruzzatise. I dærhchjuchi, i cjuddechise, recce: Gospodine, scto hochjesc, da ja ucinim? A Gospodin gnemu: Podighnise, i uljeſi u grad, i rjetichjese tebbi, scto trebuje, da ti ucinisc. A gljudi oni, koji biahu u druſcbi s'gnim, stahu ſabusceni, cjnjuchi glas, a itkoga ne videchi. Podighnuse tad Saul s'ſemglje, i otvorivsci occi, ne vighjasce iscta. I ſa ruku vedechiga, uvedosce u Damascjak. I bjesce ondi ſa tri dni ne videchi, i ne blagova, nitise napj. Bjesce tad gneki Ucenik u Damascku imenom Anania: i recce gnemu u vidjegnu Gospodin: Anania. A on recce: Evome, Gospodine. I Gospodin gnemu: Podighnise, i poghi u ulizu, kojase ſove pravva: i iscti u kuchi Judinoj jednoga iſ Tarsa koise ſove Saul: enobo moli (i vidje cjovjeka Ananiu imenom, koi ulaſasce, i postavgljasce gnemu ruke, da primi vid). Odgovorj tad Anania: Gospodine cjuosam od mnoſieh od cjovjeka ovega, kolikaje ſla ucinio svetiem twoiem u Jeruſalemu: I ovdi on ima oblas od Poglavizaa Redovnickieh, sveſati svieh, koji ſaſivaju ime tvoje. A Gospodin reccemu: Poghi, oviboje sud odabrani od menne, da nossi ime moje prid narodim, i kraglim, i sinovim Iſraelloviem. Jabochju ukaſati gnemu, koliko trebuje, da on tærpi radi imena moga. I otide Anania, i uljese u kuchju: i postavivsci na gnega ruke, recce: Saule bratte, posloje menne Gospodin Jeſus, koitiseje prikaſo na putu, po komu ti gredjasce: neka progledasc, i napuniscse Duha Svetoga. I tu tako paddosce s'occiju gnegovieh, kakòono gljustre, i vidje primio: i ustavsci kærsceten bj. I bivsci uſeo jestojsku, pokrjepise. Bj tad s'Ucenizim, koji bjehu u Damascku ſa gnekoliko danaa. I breſ pristanka u skupsctinah pripovjedasce Jeſussa: Govorechi ovije Sin Boſcii. Cjudjahuse tad svi, kojiga sluscjahu, i govorahu: Nieli ovi, koi progognasce u Jeruſalemu one, koji ſaſivahu ime ovo: i ovamoje ſa ovo doscjo, dabi sveſane one poveo k'Poglavizam Redovnikaa? A Saul vele vechje pokrjepglivascese, i sbuscivasce ſcidove, koji pribivahu u Damascku, potværdjujuchi, da ovi jest Issukærst.

Evangeglje. Recce Scimun Pettar Jeſussu: *Iscti u Opchjenstvu Opataa* na listu xvi. *I govoríse.* Vjerrujem.

Dan xxvi.

NA SVETKOVINU S. POLIKARPA BISKUPA, I MUCENIKA.

Sctenje Kgnighe B. Ivanna Apostola. *Iv. 1. Pog. 3.*

Pridraſi: Svaki koi nije pravedan, nije od Boga, i koi ne gljubi bratta svoga: Ovoboje navjesctegne, kojeste cjulli od pocetka, dase meghju vami gljubite. Ne kakòono Kain, koi ſlobban bjesce, i ubioje bratta svoga. I radi scta ubioje gnega? Er djella gnegova bjehu ſla: a bratta gnegova pravedna. Nemojtese cjudditi, bratjo, ako na vas mærſi svjet. Mi ſnamo, dasmo prineseni od

smærti k' ſcivotu, erbo gljubimo bratju. Tko ne gljubi, stoi u smærti: svaki, koi mærſi na bratta svoga, uboiza jest. I ſnate, da svaki uboiza ne ima ſcivota vjecnoga u sebbi pribivajuchjega. U ovemusmo poſnali gljubav Boſciu, er on ſcivot svoj ſa nas postavioje, i mi imamo ſa bratju ſcivot postavjati.

Evangeglje. U onò vrjeme: Recce Jeſus Ucenikom svoiem: nisctaje sakriveno. *na listu* iii. *Iscti u Opchjenstvu Mucenika*, *ne Biskupa.*

Dan xxvii.

NA SVETKOVINU
S. IVANNA GRIſOSTOMA.

Od Opchjenstva Naucitegljaa.

Sctenje... Pridraghi ſaklignemte. *Evangeglje.* U onò vrjeme: Recce Jeſus... Viste sò od ſemglje. *na listu* xiii.

Dan xxviii.

NA SVETKOVINU
S. ANASTASIE MUCENIZE.

Od Opchjenstva.

Sctenje... ſcenu jaku tkochje nachi? *na listu* xviii. *Evangeglje* Prilicnoje kragljestvo nebesko blagu sakrivenu. *na listu* xvii.

Dan xxix.

NA SVETKOVINU
S. FRANCESKA OD SALES
BISKUPA, I SPOVJEDNIKA.

Sctenje... Evo Svescteník veliki. *Evangeglje* U onò vrjeme ... Cjovjek odhodechi u daleko. *od Opchjenstva: Spovjednika Biskupa na listu* xi.

Dan xxx.

NA SVETKOVINU
S. MARTINE DJEVIZZE
I MUCENIZE.

Od Opchjenstva ſa Djev. i Muccen.

Sctenje... Hvalitichju tebbe Gospodine. *Evangeglje*... Prilicnochje bitti kragljestvo nebesko desset djevizam. *na listu* xvi.

Dan xxxi.

NA SVETKOVINU
S. PETRA NOLASCO SPOVJED.

Od Opchjenstva Spovjed. ne Bisk.

Sctenje... Bratjo Prikaſa. *na listu* xiv. *Evangeglje* U onò vrjeme... Nemojtese bojati *na listu* xiv.

SVETKOV. VEGLJACE.

Dan i.

NA SVETKOVINU
S. IGNAZIA BISKUPA,
I MUCENIKA.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apóstola Rimjanom. *Rim. Pog. 8.*

Bratjo: Tkochje nas raſluciti od gljubavi Issukærstove? Jedali tugovagne, illi tjeskochja, illi glad, illi golotigna, illi poghibja, illi progonstvo, illi mac (kakòonoje upisano: radi tebbe morrenismo po vas dan: szjegnenismo, kakòono ovze od pobjegna.) Alli od svieh oveſieh dobitnizismo radi onega, koije gljubio nas. ſnambo istinito, da ni smært, ni ſcivot, ni Angeli, ni poglavstva, ni kreposti, ni sadagna, ni doscjastja, ni jakost, ni vissina, ni dubina, ni ino stvorenje nechje nas mochi rasluciti od gljubavi Boſcie, kojaje u Issukærstu Gospodinu nascemu.

Evangeglje. Recce Jeʃus... Ako ʃærno: *Iscti u Opchjenstvu Mucenika, i Biskupa.* na listu iv.

Dan 11.

NA SVETKOVINU OCCISTJENJA DJEVIZE MAR.

BLAGOSLOV SVJECHJAA.

℣. Gospodin s'vami.
℟. I s'duhom tvoiem.

Molimo.

Gospodine sveti, Otce svemoguchi, vjecni Boʃce, koisi sva od niscta satvorio, i naredbom tvojom po djellovagnu pcelaa ovi sok cinio da doghje na iʃværsnost sviechje: i koisi u dán danascgni ispunio proscegne pravednoga Simeona: tebbe sniʃceno molimo, da ove svjechje na sluʃcbu gljudsku, i na ʃdravje telesaa i duscjaa, illi na ʃemgli, illi na vodah, po ʃaʃvagnu tvoga prisvetoga imena, i po isprossegnu Blaʃcene Marie vaʃda Djevizze, kojese danas svetkovine bogogljubno sctuju, i po molbah svieh Svetieh tvoieh, dostoiscse blago ✠ sloviti, i posve ✠ titi: i ovega puka tvoga, koiih cjasno ʃceli u rukah nositi, i tebbe pjevajuchi hvaliti, da usliscisc glase s'nebba svetoga tvoga, i s'pristolja velicjanstva tvoga; i millostiv buddesc svjema, vappjuchiem k' tebbi, kojesi odkupio neprozjegnenom kærvim Sina tvoga. Koi s'tobbom ʃcive, i kragljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bogh, po sve vjeke vjekaa. ℟. Amen.

Molimo.

Svemoguchi vjekuvjecni Boʃce, koi u danascgni dán jedinorodjenoga tvoga prikaʃosi da primjen budde na ruke od svetoga Simeona u Zærkvi svetoj tvojoj: smerni prossimo tvoju blagos: da ove svjechje, koje mi sluʃcbenizi tvoi, na uʃvelicjanstvo tvoga imena primajuchi, ʃcjudimo nositti svjetlostju uʃceʃcene, blagoslo ✠ viti, i posve ✠ titi, i svjetlostju viscgnega blagosova uʃcechi dostoiscse, neka prikaʃcjujuchih tebbi Gospodinu Bogu nascemu, dostojni, i svetiem oghgnem prisladke gljubavi tvoje raʃceʃceni, u Zærkvi svetoj tvoje slave ʃadostojmo prikaʃatise. Po istomu Gospodinu nascemu. *i ost.*
℟. Amen.

Molimo.

Gospodine Issukærste svjetlosti prava, koi prosvjetgljujesc svakoga cjovjeka dohodechjega na ovi svjet: ulj blago ✠ slov tvoj værh ovieh svjechjaa, i posve ✠ ti gnih svjetlosti millosti tvoje, i dopusti millostiv: da kakoono ova svjetliliscta oghgnem vidiviem uʃceʃcena, nochne tminne iʃgone; tako særza nascja nevidiviem oghgnem, to jest, Duha Svetoga ʃrakom prosvjetgljena, od sljepochje svazieh ʃlobaa buddu iʃbavgljena: neka ocistjeniem okom pameti uʃmoʃcemo onaa gledati, kojasu tebbi ugodna, i nascemu spassegnu korisna: neka nakon ovega svjeta tmastieh poghibnostii, na svjetlos neghinechju prichi ʃadostoimo. Po tebbi Issukærste Spassiteglju svjeta, koi u Trojstvu iʃværsnomu ʃcivesc, i kragljujesc Bogh, po sve vjeke vjekaa. ℟. Amen.

Molimo.

Svemoguchi vjekuvjecni Boʃce, koi po Moiʃessu sluʃcbeniku tvomu, pricisti sok ulja, ʃapovidiosi dase pripravglja ʃa uresivati svjetliliscta sveghjer prid lizem tvoiem: Blago ✠ slova tvoga millos værh ovieh svjechjaa millostiv ulii: neka tako podieglivati buddu svjetlos ʃ'dvora, da, po

tvomu darovagnu, svjetlos Dúha tvoga nasciem pametima unutra ne pomagnka. Po Gospodinu nascemu Issukærstu Sinu tvomu, koi s'tobbom ſcive, i kragljuje u jedinstvu istoga Dúha Svetoga Bogh, po sve vjeke vjekaa. ℟. Amen.

Molimo.

Gospodine Issukærste, koi u dán danascgni, u suſcjanstvu putti nasce meghju gljudima prikaſavscise, od roditegljaa biosi u Zærkvi prikaſan: Koga Simeon posctovani staraz, svjetlostim Dúha Svetoga prosvjetgljen, poſna, primi, i blagoslovj: podaj millostiv, da istoga Dúha Svetoga millostim prosvjetgljeni, i nauceni, tebbe istinito poſnamo, i vjerno gljubimo. Koi s'Bogom Otzem, u jedinstvu istoga Dúha Svetoga ſcivesc, i kragljujesc Bogh, po sve vjeke vjekaa. ℟. Amen.

Ovdise pokrope svjechje, i okade tamjanom. ſa tiem raſdjegljujuse, pjevajuchi sljedechja.

Pridpjes. Svjetlos na prosvjetgljegne narodaa, i na slavu puka tvoga Iſraelskoga.

Pjes. Sadachjesc pustit slugu tvoga Gospodine, po rjeci tvojoj u miru.

Pridpjes. Svjetlos. *i ost.*

Vidjelebosu occi moje spassegne tvoje.

Pridpjes. Svjetlos. *i ost.*

Kojesi pripravio prid obraſom svjeh Pukaa.

Pridpjes. Svjetlos. *i ost.*

Slava Otzu, i Sinu, i Dúhu Svetomu.

Pridpjes. Svjetlos. *i ost.*

Kakoonobjesce u pocetak, i sada, i vaſda, i u vjeke vjekaa. Amen.

Pridpjes. Svjetlos. *i ost.*

Pridpjes. Podighnise Gospodine, pomoſi nas: i oslobodi nas zjechja imena tvoga.

Pjes. Boſce uscima nasciem cjusmo: Otzi nasci navjestisce nama.

℣. Slava Otzu: *i opeta govortse:* Podighnise.

Pak Misnik govori.

Molimo.

Djakon. Prighnimo koljena.

℟. Ustanite.

Uslisci, prossimo Gospodine púk tvoj: i koja iſvan svakoljetnom bogogljubnosti podajesc posctovati, unutærgnom svjetlosti millosti tvoje stechi dopusti. Po Issukærstu Gospodinu nascemu. ℟. Amen.

Djak. Uputimose u miru: ℟. U ime Issukærstovo. Amen.

Pridpjes. Uresi kuchju tvoju Sione, i primi kraglja tvoga Issukærsta: ſaghærli Mariu, kojaje vrata nebeska: onabo nossi kraglja slave nove svjetlosti: postaje Djeviza, donossechi rukami Sina od prie Lucifera porodjena: koga primivsci Simeon na ruke svoje, pripovjeda pukom, daje on Gospodin ſcivota, i smærti, i Spassitegl svjeta.

Pridpjesniza druga. Odgovor primioje Simeon od Dúha Svetoga, da nechje on vidjeti smært, ako nebi vidio Issukærsta Gospodina: i uvodechi djetescze u Zærkvu, primiga na ruke svoje, i blagoslovioje Boga, i rekoje: Sadachjesc pustit slugu tvoga Gospodine u miru.

℣. Uvodechi djetichka Jeſussa roditegli gnegovi, dabi ucinili po obicjaii ſakona ſa gnega: on primi gnega na ruke svoje. *(I ulaſechi u Zærkvu pjevaju.)*

℟. Poklonisce ſa gnega Gospodinu dvie ghærlize, illi dva golubichja: kakoonoje upisano u ſakonu Gospod.

℣. Poklese ispunnisce dni ocistjegna Marina po ſakonu Moiſessovu, ponjesce Jeſussa u Jeru-

ſalem, dabiga prikaſali Gospodinu. Kakoonoje upisano *i ost.*

℣. Slava Otzu, i Sinu, i Dúhu Svetomu. Kakoonoje upisano. *i ost.*

NA MISSI.

Sctenje Malakie Proroka. *Mal. Pog. 3.*

Ova veli Gospodin Bogh: Evo ja poscigljem Angela moga, i pripravitichje put prid obraſom moiem. I tu takochje dochi k'Zærkvi svojoj Gospoditegl, koga vi isctete: i Angeo naredbenstva, koga vi hochjete. Evo idde, veli Gospodin od vojskaa: a tkochje mochi promisliti dán doscjastja gnegova? I tkochje stati ſa gledati gnega? Onbo bittichje kakoono ogagn, koi rastapa, i kakono trava pèrazaa. I sidjetichje raſtapajuchi, i cistechi srebro, i iſcistitichje sinove Levi, i prozjeditichje gnih, kakoono ſlato, i kakoono srebro: i bittichje prikaſujuchi Gospodinu posvetiliscta pravednosti. I ugodnochje bitti Gospodinu posvetiliscte Judino, i Jeruſalemovo, kakoono u dnevi proscjaste, i kakoono u godiscta stara: Veli Gospodin svemoguchi.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 2.*

U onò vrjeme: Poklisuse ispunili dni ocistjegna Mariina po ſakonu Moiſessovu, ponesosce Jeſussa u Jeruſalem, dabiga prikaſali Gospodinu, kakonoje upisano u ſakonu Gospodinovu: da svako muscko, koje otvara utrobu, bittichje posvetjeno Gospodinu: Nekabi dali prikaſaliscte, kakoje recceno u ſakonu Gospodinovu, dvie ghærlize: illi dva golubichja. I etto cjovjek bjesce u Jeruſalemu, komu ime Simeon: i cjovjek ovi pravedan, i Boga bojechise, cekajuchi utjescegne Iſraellovo; i Dúh Sveti bjesce u gnemu. I bjescemu objavgljeno od Duha Svetoga, da nechje vidieti smærti, prie negobi vidio Issukærsta Gospodinova. I doghje po Dúhu u Zærkvu. I uvodechi djetichka Jeſussa roditegli gnegovi, nekabi ucinili po obicjaj ſakona ſa gnega: i on primi gnega na ruke svoje, i blagoslovioje Boga, i recce: Sadachjesc pustiti slugu tvoga Gospodine, po rjeci tvojoj u miru. Vidjelebosu occi moje spassegne tvoje: Kojesi pripravio prid obraſom svieh pukaa: Svjetlos na prosvjetgljegne narodaa, i na slavu puka tvoga Iſraelskoga. *Vjerrujem.*

Dan III.

NA SVETKOVINU S. VLAHA BISKUPA, I MUCEN.

Sctenje. Bratjo: Sveti po vjerri pridobilisu kragljestva. *Iscti u Opchjenstvu vechje Mucenikaa.* na listu IX.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 19.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus Ucenikom svoiem: Kada buddu progoniti vas u ovomu gradu, bjeſcite u drughi. U istinu govorim vama, nechjete donauciti gradove Iſraellove, dociem doghje Sin cjovjecjanski. Nije ucenik værh nauciteglja: ni sluga værh gospodara svoga. Dostaje uceniku, da budde, kakòono naucitegl gnegov: i sluſi da budde kakono gospodar gnegov. Ako Otza od kuchje naſvasce Belzebubom, koliko vechma domachje gnegove? Nebojtese dake gnih. Nisctabo pokrivenoje, sctose ne occituje; ni skrovito, sctose ne uſaſna. Scto govorim vama u tminnah, rezite na svjetlosti:

i scto na uho cjujete, pripovjedajte værh strehaa. I nemojtese bojati onesieh, koji ubiaju tjelo, a duscju ne mogu ubiti: ñeggo vechmase bojte onoga, koi mosce i duscju i tjelo pogubiti u vjecnomu oghgnu. *Vjerujem*.

Dan IV.

NA SVETKOVINU
S. ANDRIE KORSINI.

Od Opchjenstva Spovjednika Biskupa *na listu* XI.

Dan V.

NA SVETKOVINU
S. AGATE DJEV. I MUCEN.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Korintianom. *Kor. 1. Pog. 1.*

Bratje: Rasmislite sasvagne vasce, kako ne mnosi mudri po putti, ne mnosi moguchi, ne mnosi plemeniti: neggo kojasu luda na svjetu, obroje Bogh, sa smestiti mudre: i nejaka svjeta, obroje Bogh, da smete jaka; i ne plemenita svjeta, i pogærdjena, obroje Bogh, i ona, koja njesu, nekabi ona, koja jesu rasruscio, dase ne slavi svaka putt prid lizem gnegoviem. A od gnegaste vi u Issukærstu; koi, radinas od Boga bioje uccignen mudros i pravednos, i posvetjegne, i odkupgljegne: neka kakòonoje upisano: tkose slavi, u Gospodinu slavise.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 19.*

U onò vrjeme: Pristupisce k'Jessussu Farisei, iskuscjujuchi gnega, i govorechi: Jelli dopusctene cjovjeku odværchi scenu svoju radi kogamudrago usroka? Koi odgovarajuchi, recce gnima: njesteli sctilli, da oni koije stvorio cjovjeka od pocetka, muscja i scenu stvorioje gnih? I recce: Radi ovega ostavitichje cjovjek Otza, i matter, i pridruscitichjese k'sceni svojoj: i bittichje dvoiza u putti jednoj. Dake jur njesu dvoiza, neggo jedna putt. Sctoje dake Bogh sadruscio, neka cjovjek ne rasluci. Rekosce oni: Cemu dake Moises naredioje dati pismo odværscegna, i pustiti? Recce gnima: Moises radi otværdnutja særza vascega, dopustioje vama odværchi scene vasce: alli od pocetka nije bilo tako. A ja govorim vama: da koigodjer budde odværchi scenu svoju, osvem sa usrok prigljuhodjestva, i drugu budde useti, bludno grjesci; i koi s'odværsceenom sarucise, bludno grjesci. Govoremu Ucenizi gnegovi: Akoje tako bitje cjovjeka s'sceenom, ne trebuje scenitise. A on gnima recce: Ne rasumiju svi rjeetu: neggo oni koiemje podato. Jesubo hadummi, koisuse tako rodili is utrobbe matterine: i jesu hadummi, koisu ucigneni od gljudii, i jesu hadummi, kojisu sebbe istieh usckopili radi kragljestva nebeskoga. Tko mosce rasumjeti, neka rasumije.

Dan VI.

NA SVETKOVINU
S. DOROTEE DJEV. I MUCEN.

Od Opchjenstva Djevizaa i Mucenizaa. *na listu* XVII.

Dan VII.

NA SVETKOVINU.
S. ROMUALDA OPATA.

Od Opchjenstva Opataa. *na listu* XV.

Dan VIII.

NA SVETKOVINU
S. IVANNA OD MATHE.

Od Opchjenstva Spovjednika ne Biskupa. *na listu* xiv.

Dan IX.

NA SVETKOVINU
S. APOLLONIE DJEV. I MUC.

Od Opchjenstva. *na listu* xvii.

Dan X.

OSMINA
S. VLAHA BISKUPA I MUCEN.

Kakòono na gnegov dan.

Dan XI.

NA SVETKOVINU
SEDAM SASTAVITEGLJAA
REDA SLUſCBENIKAA
B. D. MARIE.

Sctenje... Bratjo: Kojesu menni bile dobiti. *na listu* xv. *Evangeglje.* U onò vrjeme... Nemojtese bojati. *na listu* xiv.

Dan XII.

NA SVETKOVINU
S. RAYMUNDA OD PENNAF.
SPOVJEDNIKA.

Od Opchjenstva. *na listu* xiv.

Dan XIII.

NA SVETKOVINU
S. ILARIA BISKUPA SPOVJED.

Od Opchjenstva Naucitegljaa. *na listu* xiii.

Dan XIV.

NA SVETKOVINU
S. SKOLASTIKE DJEVIZE.

Od Opchjenstva. *na listu* xvii.

Dan XV.

NA SVETKOVINU
Ss. FAUSTINA I JOVITE MUC.

Od Opchjenstva *na listu.* vii. *Trechje Sctenje s' Evangegljem.*

Dan XVIII.

NA SVETKOVINU
S. SIMEONA BISK. I MUCEN.

Od Opchjenstva. *na listu* i.

Dan XIX.

NA SVETKOVINU
S. GABINA MISNIKA I MUCEN.

Sctenje... Pravednogaje priveo Gospodin. *na listu* ii. *Evangeglje.* Ako kogod grede k'menni. *na listu* i. Od Opchjenstva jednoga Mucenika.

Dan XXII.

NA SVETKOVINU
STOLA S. PETRA U ANTIOKII.

Kako na 18. Sjecgna.

Dan XXIII.

NA SVETKOVINU
S. PETRA DAMIANI BISK. SP.

Od Opchjenstva Naucitegljaa. *na listu* xiii.

Dan XXIV. *illi* XXV.

NA SVETKOVINU
S. MATTIE APOSTOLA.

Sctenje Djelaa Apostolskieh.
Djel. Ap. Pog. 1.

U dni onè: Ustavsci Pettar po sred bratje, recce (a bjesce mnoſo gljudii ſaedno oko sto i dvadesti): Gljudi bratjo trebuje, dase ispunni pismo, kojeje reko Duh sveti pod usta Davidova, od Jude, koi bj vojvoda oneſieh, koji uhitisce Jeſus-

sa: koi bjesce bio ubrojen s'nami, i bioje steko srechju sluſcbenisctva ovega. I ovije posvoio gnivu od plate nepravednosti, i objesivscise napolase raspuknu, i prosuscese sva zrjeva gnegova. I occitnose ucinj sviema, koji pribivaju u Jeruſalemu, tako da bj gniva ona naſvana gnihoviem jeſikom, Haceldama, to jest, gniva kærvi. Upisanobo jest u kgnigah Pjesamaa: Nekase uccini pribivalisćte gnihovo pusto, i nebio, kobi pribivo u gnemu: i Apostolstvo gnegovo uſeo drughi. Trebuje dake od oveſieh gliudii, koisu s'nami ſdruſceni bili u svako vrjeme, u kojeje pribivo s'nami Gospodin Jeſus, pocjamsci od kærsctegna Ivannova, tja do dnevi, u koj odjegljen od nas, bj uſnesen, da jedan od oveſieh uccinise svjedok s'nami od Uskærsnutja gnegova. I postavisce dva, Joſeffa, koisc ſvasce Barsaba, koi bj naſvan pravedni, i Mattiu. I molechi rekosce: Ti Gospodine, koi poſnasc svacia særza, ukaſci, kogasi obro od ova dva, dabi uſeo mjesto sluſcbenisctva ovega, i Apostolstva, s'koga padde Juda, nekabi otiscjo na mjesto gnegovo. I værgosce srechju, i padde srechja værh Mattie. I bj ubrojen s'jedanes Apostolim.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 11.*

U onò vrjeme: Odgovarajuchi Jeſus, recce: Hvale uſdajem tebbi, Otce, Gospodine nebba, i ſemglje, ersi sakrio ova mudriem, i pametniem, i occitovoihsi mallahniem. Takoje Otce; er tako bj tebbi ugodno. Svasu menni pridata od Otza mega. I nitko poſna Sina, neggo Otaz; ni Otza poſna kogod, neggo Sin, i oni komu uſbudde hjetti Sin occitovati. Hodite k'menni svi, koi trudite, i napærtjeniste, i jachju pokrjepiti vas. Uſmite jaram moj værh vas, i naucitese od menne, eresam krotak, i poniſcena særza: i nachjete pokoj duscjama vasciem, jarambo moj slastan jest, i bremme moje lagahno. *Vjerrujem.*

Dan. XXVI. *illi* XXVII.

NA SVETKOVINU
S. MARGARITE OD CORTONE.

Od Opchjenstva ſa ni Djevizu ni Mucenizu. *na listu* xviii.

SVETKOV. OSCJUJKA.

PÆRVI PETAK
SVETKOVINA PET RANAA
GOSPODINA N. J. K.

Sctenje, i *Evangeglje.* Kako na Missi ſavjetnoj od Mukke Gospod. *na listu* XX.

Dan IV.

NA SVETKOVINU
S. CAſIMIRA SPOVJEDNIKA.

Od Opchjenstva. *na listu* xiv.

Dan VII.

NA SVETKOVINU
S. TOMME OD AQUINA
SPOVJED. I ZÆRKVE NAUC.

Sctenje Kgnighaa Mudrosti.
Mudr. Pog. 7.

Poſcjudjeh, i bj menni podata raſumnost, i ſaſvah, i doghje u menne dúh mudrosti: i prozjenih gnu værhu kragljestvaa, i pristogljaa; i blaga szjenih niscta pri gnoj. Nitisam gnoj prilikovo kami pridraghi: svebo ſlato pri gnoje pærſcina drobna, i kakoono kalo bittichje

szjegneno srebro pri gnoj. Værh ʃdravglja, i ljeposti gljubih gnu: i odlucih ʃa svjetlos imati gnu: neugasiva boje sjajnost gne. I dosclasu menni sva dobra inokupno scgnom, i neiʃbrojno bogastvo po ruke gne, i uʃradovosamse u svieh: er upravitegl moi bj ova mudros, i ne ʃnadiah, daje svieh oveʃieh ona matti. Kojusam naucio beʃ himbe, i beʃ ʃavidosti podjegljujem, i bogastva gne ne sakrivam. Neiʃmjernoboje gne blago gljudem: koiem, koisuse sluʃcili, dionizisuse ucinili priateglstva Boʃciega, pohvagljeni radi darovaa naucegna.

Evangeglje. Viste sò ʃemglje. *na listu* xiii.

DRUGHI PETAK SVETKOVINA KRUNNE TÆRNOVE GOSPOD. N. J. K.

Sctenje Kgnigaa Mudrosti. *Mudr. 3. 4.*

Okolo posteglje Salamunove stojè scesdeset od naijakosnieh Iʃraela: svi dærʃcechi macce, vjescti u vojevagnu: svaki pripasan dærʃci mac, radi nochnoga straha. Kragl Salamun uccinioje sebbi kocciu od dærva Libanskoga; stupe gne uccinj od srebra, leghja od ʃlata, pokrov grimiʃni, unutærgna dragozjegneniem stvarima pokrioje radi kchjerii Jeruʃalemskieh. Iʃidite, i raʃgledaite, o kchjeri Sionske, Kraglja Salamuna naresceną krunnom, kojomga okrunj Matti gnegova u dán ʃarucegna gnegova, i u dán veseglja særza gnegova. Kolikosi ljepa, o priateglizo moja, kolikosi ljepa! Occi tvoje kakoono golubize, breʃ onoga, sctoje u unutærgnieh sakriveno. Doghi s'Libana ʃarucnizo moja, doghi s'Libana, bittichjese okrugnena.

✠ **Sljedechja S. Evangeglja po Iavnnu. *Iv. Pog. 19.***

U onò vrjeme: uhiti Pilato Jeʃussa, i biccima iʃbiiga. A bojnizi splehsci krunnu od dracjaa, postavisce na glavu gnegovu: i oghærnuscega haglinom grimiʃnom. I pristupahu k'gnemu, i govorahu: ʃdrav kraglju ʃcidovaa, i ʃauscgnizami udarahu. Iʃide dake opeta Pilato iʃvan, i govori gnima: evovamga iʃvodim na dvor, neka poʃnate, da u gnemu nijednu krivinu ne nahodim. Iʃide dake Jeʃus, nosechi krunnu od drachjaa, i grimiʃnu haglinu. *Vjerujem.*

***Dan* VIII.**

NA SVETKOVINU S. IVANNA DE DEO SPOVJED.

Sctenje. Blaʃcen cjovjek. *na listu* xiv. *Evangeglje. Icsti u Nedjeglju 17. po Duhovim.* na listu 155.

***Dan* IX.**

NA SVETKOVINU CETÆRDESET MUCENIKAA.

Od Opchjenstva vechje Mucenikaa.

Sctenje. Sveti po vjerri. *na listu* ix. *Evangeglje.* Slaʃechi Jeʃus s'gorre. *na listu* vii.

***Dan* X.**

NA SVETKOVINU S. FRANCESKE UDOVIZE.

Od Opchjenstva ni Djevize ni Muc.

Sctenje i Evangeglje. *na listu* xviii.

***Dan* XI.**

NA SVETKOVINU Ss. CIRILA I METODIA BISK. I SPOVJEDNIKAA.

Od Opchjenstva Biskupaa Spov.

Sctenje. Mnoſisu bili ucigneni. *na listu* xi. *Evangeglje.* Bditte. *na listu* xii.

Dan xii.

NA SVETKOVINU
S. GÆRGURA PAPE I NAUCIT.

Od Opchjenstva Nauciteglјaa. *na listu* xiii.

TRECHI PETAK
SVETKOVINA NEPROZJEG.
KÆRVI GOSP. N. J. K.

Sctenje. Issukærst postavjen Poglaviza. na listu 62. u Nedjeglju Mukke.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Iv. Pog. 19.*

U onò vrjeme: Budduchi uſeo Jeſus osta, recce: Doværsceno jest. I prighnusci glavu, prida dúh. Scidovi dakle (budduchi Petak) neka nebi ostalla na kriſcju telesa u Subotu (bjescebo velik oni dán Subote) molisce Pilata, dabise prebila gnihova koljena, i dabise dighnula. Doghjosce dakle bojnizi: i pærvomu prebisce koljena i drugomu, koi bj kriſcju pribjen s'gnim. A k'Jeſussu budduchi doscli, kako vidjesce gnega jur mærtva, ne prebisce gnegova koljena; neggo jedan od bojnikaa sulizom bok gnegov otvori, i tu tako iſide kærv i voda. I koi vidje uccini svjedocjanstvo, i pravo jest svjedocjanstvo gnegovo. *Vjerrujem.*

Dan xvi.

NA SVETKOVINU
Ss. ILARIA BISK. I TAZIANA
DJAKONA I DRUſCBE MUC.

Od Opchjenstva vechje Mucenikaa. *na listu* vi.

Dan xvii.

NA SVETKOVINU
S. PATRIZIA BISK. I SPOV.

Od Opchjenstva Biskupa Spov. *na listu* xi.

Dan xviii.

NA SVETKOVINU
S. GABRJELA ARKANGELA.

Sctenje Daniela Proroka.
Dan. Pog. 9.

U dni onè: uccinilosеje, kad moljah i spovjedah grjehe moje, i griehe puka moga Iſraelskoga, i poniſcivah molitve moje prid lizem Boga moga, ſa gorru svetu Boga moga: Dociem ja molechi govorah, etto viteſ Gabriel, koga biah vidio s'pocetka u prikaſagnu, bærſo letechi, doteghnume u dobba posvetilіscta veccergnega. I naucime, i besjedimi, i recce: Daniele, sad iſidoh da te naucim, i uraſumjesc. Od pocetka moljegna tvoga naredba bimi podata: I ja doghjoh, ſa oſnaniti tebbe, budduchi ti cjovjek poſcjudaa. Ti dakle ſapametuj govor, i raſumjej prikaſagne. Sedamdeset sedmizaa ſabiljeſcenesu puku tvomu, i gradu svetomu tvomu, ſada budde smærsceno beſakogne, i grjeh uſima sværhu, i smaknuta budde opacinna, i privedena budde pravednost vjekuvjecna, i budde ispugneno prikaſagne, i prorocjanstvo i budde pomaſan Prisveti. ſnaj dake, i ſapametuj: od kada iſide naredba, da opeta buddese sagraditi Jeruſalem, do Kærsta vojvode, bittichje sedmizaa sedam i sedmizaa scesdeset i dvie; i opeta bitchje sagradjen prostor, i ſidi u tjeskochi vremenaa. I nakon scesdeset i dvie sedmize bitchje ubjen Kærst, i nechje bitti gnegov

púk oni koichjega ſanjekati. I grad, i svetiscte rassutchje púk s'vojvodom doscjastiem, i sværha gnegova bittichje raſruscegne, i sværscivsci ratt, stanovita bittichje pustosc. A utværditchje uvjet s'mnoſiem u sedmizi jednoj, i u sred sedmize nestatchje svedbe, i posvetiliscta, i bittichje u Templu pogærda pustosci, i do ſaværscegna, i dospjetka uſdærſcjatchjese opustoscegne.

Dan XIX.

NA SVETKOVINU.
S. JOSEFA ſARUCNIKA B. D. M.

Sctenje. Obgljubjen od Boga. *Od Opchjenstva Opataa na listu* XV. *Evangeglje.* Budduchi ſarucena *na pridnevje Boſcichja.* na listu 10.

Dan XXI.

NA SVETKOVINU
S. BENEDIKTA OPATA.

Od Opchjen. Opataa. *na listu* XV.

Dan XXV.

NA SVETKOVINU
NAVJESCTEGNA B. D. MARIE.

Sctenje, i *Evangeglje iscti* u srjedu cetver. vrem. Doscjast. *na listu* 7.

PETAK PONEDJEG. OD MUKKE
SVETKOVINA
SEDAM BOLESTII B. D. MARIE.

Sctenje Kgnigaa Juditte.
Jud. Pog. 13.

Blagoslovioje tebbe Gospodin u kreposti svojoj, er po tebbi unisctioje nepriateglje nasce. Tisi kchi blagoslovjena od Gospodina Boga viscgnega nada sviem ſcenami værhu ſemglje. Blagoslovjen Gospodin, koi stvori nebbo i ſemglju; danaskabo tako uſvelicioje ime tvoje, da hvale tvoje bittichje vaſda u ustieh gljudii, koichjese u vjeke spomignati od kreposti Gospodinove, radi koieh nijesise kratila postaviti na poghibju ſcivot tvoj, raſgledajuchi tjeskochje, i tugovagna naroda tvoga, neggo opriecilasise rasapu prid lizem Boga nascega.

SLJEDNIZA.

Stasce Majka boleſcgliva
Bliſu Kriſcja i suſcgliva,
Videch' Sina propeta.
Ciju duscju uſdiscechju,
Svu ſcjalosnu, i bolechju,
Mac prigorki probode.
Kako tuſcna, i uzvigljena
Bjesce ona priblaſcena
Majka Sina Boſciega!
Koja gorko tad bogljasee
Milla Matti kad gledasce
Mukke Sina dragoga.
Tkochje suſe uſdærſcjati,
Videch'Majku Boſcju stati
U tolikoj bolesti?
Tkose nebi ſcjalostio,
Kadbi tuſcnu gnu vidio,
Kako s'sinom boluje?
Raddi grjeha svoga puka
Vidje Sina, koga mukka,
I bic tescki umorj.
Vidje sladka Sina svoga
Umirajuch' ſcjalosnoga,
I na Kriſcju iſdahnuta.
Slavna Majko vir gljubavi
Moje u særze boles stavi
Cin' da s'tobom ſcjalujem.
Cin' da gori særze moje
Od gljubavi svete tvoje
Prema Bogu Jeſussu.
Sveta Majko cin'da tvoga
Ranne Sina propetoga
Moje særze ragnuju.

Tvoga Sina isragnena,
I ziech' menne ismucena,
Djeli samnom bolesti.
Dokle ovdi sciv pribivam,
Cin'da s'tobom suse lievam,
I propeta millujem.
Blisu Krisceja s'tobom stati,
Tebbe scjudim sdrusceivati,
I u placiu ja sliditi.
Od Djevizaa Djevo milla
Nemoj menni bit nemilla:
Cinmi s'tobom plakati.
Cinmi po sred særza moga
Nosit mukku Sina tvoga,
I ranne spomignati.
Cinme rannam isranniti,
Cinme Kriseem napoiti,
I kærvim Jesussovom.
Djevo time od pakgljene
Ciuvaj sille, ti sa menne
Stoj na sudu Bosciemu.
O Jesusse, kad priminem
Daj po Majzi da dostighnem
Vjekovito spasegne.
Duscja tjelo kad ostavi,
Cin'u Rajskoj dase slavi
Po sve vjeke raduje.
Tako buddi.

Evangeglje. *Isctí u Missah savjetnieh* B. D. M. *na listu* xxi.

SVETKOVINE TRAVNA.

Dan II.

NA SVETKOVINU S. FRANCESKA OD PAULE SPOVJEDNIKA.

Sctenje. Bratjo: Kojesu menni bile dobiti. *na listu* xv. *Evangeglje* Nemojtese bojati malahno staddo: *na listu* xiv. Od Opch. Spov. ne Biskupa.

Dan IV.

NA SVETKOVINU S. ISIDORA BISK. SPOV. I NAUC.

Od Opchjenstva Naucitegljaa. *na listu* xiii.

Dan. v.

NA SVETKOVINU S. VINCENZA FERRER. SPOV.

Od Opchjenstva. *na listu* xiv.

Dan VI.

NA SVETKOVINU PRISVETOGA ODKUPITEGLJA.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Efesianom. *Efes. Pog. 1.*

Blagoslovjen Bogh, i Otaz Gospodina nascega Issukærsta, koinasje blagoslovio sa svakiem blagoslovom duhovniem i nebeskiem u Issukærstu, kakono isabronasje u gnemu prie postanka svjeta, da buddemo sveti, i neozkværgneni prid gnime u gljubavi. Koinasje priodredio na posinovgljegne sinovaa po Issukærstu sa slavu gnegovu, po ugodnosti svoga hotjegna, nekase usvelicjuje slava millosti gnegove, po kojoj ucinionasje ugodne u gljubjenomu sinu svomu. U komu imamo odkupjegne po kærvi gnegovoj, odpusctegne grjehaa po bogastvu millosti gnegove, koja priusmnoscilase u nami u svakoj mudrosti, i rasborstvu: nekabi occitovala nami otajstvo hotjenstva svoga, po odredi svojoj, kojuje odlucio u gnemu.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Ivan. Pog. 3.*

U onò vrjeme: Recce Jesus Nikodemu: nije itko usisejo na Nebbo, neggo oni, koije s'Nebba siscjo, Sin cjovjecjanski, koi pri-

biva na Nebbu. I kako Moiſes uſvisioje ſmìu u pustigni; tako trjebaje dase uſvisi Sin Cjovjecjanski: neka, kogod vjerruje u gnega, ne poghine, neggo uſima ſcivot vjecni. Boghbo nie poslo Sina svoga na svjet, da svjet ossudi; neggo da po gnemu svjet budde spassen. Tko vjerruje u gnega, nie ossudjen: alli tko ne vjerruje, jurje ossudjen; er ne vjerruje u ime jedinorodjenoga Sina Boſciega. *Vjerrujem.*

Dan VIII.

NA SVETKOVINU
S. IRENE DJEVIZE MUCEN.

Od Opchjenstva. *na listu* xvi.

Dan XI.

NA SVETKOVINU
S. LEONA PAPE SPOV. I NAUC.

Sctenje. Pravedni ranno. *na listu* xiii. *Evangeglje iscti na 18 Sjecgna.*

Dan XII.

NA SVETKOVINU
S. DOMNIA BISKUPA I MUC.

Sctenje. Statichje pravedni. *na listu* iv. *Evangeglje.* Jasam loſa prava. *na listu* v.

Dan XIII.

NA SVETKOVINU
S. ERMENEGILDA MUCENIKA.

Sctenje. Statichje pravedni. *na listu* iv. *Evangeglje.* Ako kogod grede k'menni. *na listu* i. Od Opchjenst.

Dan XIV.

NA SVETKOVINU
Ss. TIBURZIA I DRUſCBE MUC.

Od Opchjenstva. *na listu* iv. Kako na gori na xii. istoga Travna.

Dan XVII.

NA SVETKOVINU
S. ANICETA PAPA I MUCEN.

Sctenje. Statichje pravedni. *na listu* iv. *Evangeglje.* U istinu u istinu govorim vami dachjete zviliti. *na listu* vi.

U NEDJEGLJU TRECHJU
PO USKÆRSNUTJU
SVETKOVINA ODVJETOV.
S. JOſEFFA.

Sctenje Knighaa Poroda.
Por. Pog. 49.

Sin rastèchi Joſef, Sin rastèchi i dicna liza: djevize potærkovasce po værh ſidaa. Alli oſcjalostivisce gnega, i natjezahuse, i ſavidisce gnemu strjegljaozi. Luk gnegov naslonise na Jakosna, i ſaveſaii miscizaa, i rukaa gnegovieh bilisu raſdrjesceni po ruzi Jakosnoga Jakobova: od tuda iſide pastjer, i kamen Iſraelov. Bogh Otza tvoga bittichje pomochnik tvoj, i svemoguchi blagoslovitichje tebbe s'blagoslovim s'gara s'Nebba, s'blagoslovim dubine, kojaje doli, s'blagoslovim pærsii, i utrobe. Blagoslovi Otza tvoga nadhodde blagoslove Otazaa gnegovieh; dociem doghje oni, koije poſcjuda brjegaa vjecnieh: pristali oni værh glave Joſefove, værh glave Nazarea meghju bratjom svojom.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 3.*

U onò vrjeme: ſgodise, da, kærstechise vas púk, budduchi bio kærscten i Jeſus, i stojechi on na molitvi, rastvorise Nebbo, i side Dúh sveti værh gnega u prilizi telesnoj kakono golubiza: i s'nebba ſacjusse ovi glas: Tisi moj sin pri-

gljubjeni, u tebbi jasamse nasladio. I isti Jeʃus ʃapocignasce oko trideseto godiscte, sin kakose zjegnasce Joʃefov. *Vjerrujem.*

Dan XXI.

NA SVETKOVINU
S. ANSELMA BISK. SP. I NAUC.

Od Opchjenstva. *na listu* xiii.

Dan XXII.

NA SVETKOVINU
S. CAJA PAPE I MUCENIKA.

Od Opchjenstva. *na listu* iv.

Dan XXIII.

NA SVETKOVINU
S. GJURGHJA MUCENIKA.

Sctenje. Pridraghi spomenise. *na listu* iii. *Evangeglje.* Jasam loʃa prava. *na listu* v.

Dan XXIV.

NA SVETKOVINU
S. FIDELA OD SIGMAR. MUC.

Od Opchjenstva. *na listu* iv.

Dan XXV.

NA SVETKOVINU
S. MARKA EVANGELISTE.

Sctenje Ezekjela Proroka.
Ezek. Pog. 1.

Prilika obraʃa cetiri ʃcivinaa: obraʃ cjovjeka, i obraʃ lava, ob desna cetiri gnih: a obraʃ vola ob ljeve cetiri gnih: i obraʃ orla værhu cetiri gnih. I obraʃi gnih, i perja gnih prostærta biahu odiʃgara: dva pera svake od gnih sklapahuse, a dva pokrivahu telesa gnih. I svaka od gnih prid obraʃom svoiem hodjahu: ghdjeno bjesce naglost Dúha, onamo gredjahu, i hodechi ne obrachjahuse naʃad. I prilika ʃcivinaa, bjesce kakoono ʃcerava oghgna goruchjega; i kakoono svjechje uʃceʃcene. Gledascese iʃlaʃiti iʃ meghju ʃcivinaa sjagne oghgna, i iʃ oghgna sjevati mugne. I ʃcivine grediahu, i vrachjahuse na nacin mugne, koja sjeva.

 Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 10.*

U onò vrjeme: Odabroje Gospodin i drughe sedamdesset i dva; i posla gnih dva po dva prid sobbom u svaki grad, i mjesto, kuda on imasce prochi. I govorasce gnima: ʃcetvaje ʃaisto mnoga, a teʃcjakaaje mallo. Mollite dake Gospodara ʃcetve, da poscglje teʃcjake u ʃcetvu svoju. Poghite: etto ja poscigljem vas, kakoono jagagnze meghju vukove. Nemojte nositi vrechizu, ni torbu, ni obuchje; i nikoga po putu ne poʃdravjajte. U kojugodjer kuchju buddete uljestiti, pærvo rezite: Mir ovoj kuchi. I ako ondi budde bitti Sin mira, pristatichje værh gnega mir vasc, toli ne, k'vamachjese vratiti. U iʃtoj kuchi pribivajte, blagujuchi, i piuchi, kojasu kod gnih: dostojanboje teʃcjàk plate svoje. Nemojte prihoditi od kuchje, do kuchje. I u koigodjer grad buddete uljestiti, i buddu vas primiti, blagujte, kojase postavjaju prid vas: i ljecite nemochnike, koisu u gnemu, i rezite gnima: Pribliʃciloseje k'vama kragljestvo Boʃcie. *Vjerrujem.*

Dan XXVI.

NA SVETKOVINU
Ss. CLETA I MARCELLINA
PAP. I MUCEN.

Od Opchjenstva. *na listu* v.

Dan xxvii.

NA SVETKOVINU
S. SOTERA PAPE I MUCEN.

Od Opchjenstva. *na listu* iv.

Dan xxviii.

NA SVETKOVINU
S. VITALA MUCENIKA.

Od Opchjenstva. *na listu* ii.

Dan xxix.

NA SVETKOVINU
S. PETRA MUCENIKA.

Sctenje. Pridraghi spomenise. *na listu* iii. *Evangeglje.* Jasam loſa prava. *na listu* v.

Dan xxx.

NA SVETKOVINU
S. KATARINE DJEVIZE.

Od Opchjenstva. *na listu* xvii.

SVETKOVINE SVIBGNA.

Dan i.

NA SVETKOVINU
Ss. APOST. FILIPPA, I JAKOBA.

Sctenje. Statichje pravedni. *na listu* iv.

 Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Iv. Pog. 14.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus Ucenikom svoiem: Nekase ne smutjuje særze vasce. Vjerrujte u Boga, i u menne vjerrujte. U kuchi Otza moga, pribivalisctasu mnoga. A da ne, biobih reko vama; ja gredem spraviti mjesto ſa vas. I ako buddem otiti, i buddem spraviti vama mjesto; opetachju dochi, i uſetichju vas k' menni istomu, neka ghdjenosam ja, i vi buddete. I ghdje ja gredem, ſnate, i put ſnate. Govorimu Tomma: Gospodine ne ſnamo ghdje iddesc; a kako moſcemo put ſnati? Veli gnemu Jeſus: Jasam put, istina, i ſcivot. Nitko dohodi k' Otzu, neggo po menni. Dabiste bili poſnali menne, i Otza moga bilibiste ſaisto poſnali: i od sadachjete poſnati gnega: i vidjeliste gnega; govori gnemu Filip: Gospodine ukaſci nami Otza, i dostaje nami. Govorimu Jeſus: od tolikosam vremena s' vami, i njeste poſuali menne? Filippe, tko viddi menne, viddi i Otza. A koiem nacinom ti govorisc: Ukaſci nama Otza? Ne vjerrujete, dasam ja u Otzu, a Otaz u menni? Rjeci koje ja govorim vama, od menne samoga ne govorim. A Otaz koi u menni pribiva, onje koi djelluje. Ne vjerrujete, dasam ja u Otzu, a Otaz u menni? ſa najmagne radi djellaa istieh vjerrujte. U istinu u istinu govorim vama: tko vjerruje u menne, djella, koja ja cinim, i onchje ciniti, i vechjachje od oveſieh ciniti: jabo k' Otzu iddem. I sctogodjer buddete pitati od Otza u ime moje, ucinitichju. *Vjerrujem.*

Dan ii.

NA SVETKOVINU
S. ATANAſIA BISK. I SPOV.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Korintianom. *Kor. 1. Pog. 4.*

Bratjo: Ne pripovjedamo nas istieh, neggo Issukærsta Gospodina nascega: a nas slughe vasce po Jeſussu: Boghbo, koi recce da iſ tminaa, ſasjà svjetlos; on isti prosijnu u særzieh nascieh na prosvjetgljegne poſnagna slave Boſcie, u obraſu Issukærsta. A imamo blago ovo u sudjeh od ghgnille, neka uſviscegne budde krepasti Boſcie, a ne od nas.

U svieh tugovagne tærpimo, allise ne ſcjallostivimo; potrebnimo, allise ne ſapusctavamo: progonstvo tærpimo, alli njesmo ostavjeni: poniſcenismo, alli ne ghinnemo: sveghjer umærtvegne Jeſussovo u tjelu nascemu nosechi, nekase i ſcivot Jeſussov ocittuje u telesieh nascieh. Vaſdabo mi, koji ſcivemo, na smærtse pridajemo radi Jeſussa: nekase i ſcivot Jeſussov ocittuje u nascjoj putti umærloj. Dake smært u nami djelluje, a u vami scivot. A imajuchi dúh isti vjerre, kakoonoje upisano: Vjerrovah, ſato govorih: i mi vjerrujemo, ſato i govorimo: ſnajuchi, da koje uskærsnuo Jeſussa, i naschje uskærsnuti s'Jeſussom, i datichjenam mjesto meghju vami.

Evangeglje. *Iscti na tri Vegljace na listu* 175.

Dan III.

NA SVETKOVINU IſNASCJASTJA S. KRIſCJA.

Sctenje: *iscti u Nedjeglju svjetnu na listu 74.*

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Iv. Pog. 3.*

U onò vrjeme: Bjesce cjovjek od Fariſeaa, Nikodemo imenom, poglaviza ſcidovaa. Ovi doghje k' Jeſussu ob noch, i reccemu: Naucitegljn, ſnamo, dasi bio poslan od Boga naucitegl: Nitkobo moſce ova ſlamenja ciniti, koja ti cinisc, ako ne budde bitti Bogh s'gnim. Odgovorj Jeſus, i recce gnemu: U istinu, u istinu govorim tebbi: kogodse ne priporodi opeta, ne moſce vidjeti kragljestvo Boſcie. Govori gnemu Nikodemo: Kakose moſce cjovjek poroditi budduchi star? Toli moſce opeta uljestiti u utrobu mattere svoje, i priporoditise? Odgovorimu Jeſus: U istinu, u istinu govorim tebbi: akose tko ne budde priporoditi po voddi, i po Dúhu Svetomu, ne moſce uljestiti u kragljestvo Boſcie. Sctoseje porodilo od putti, putt jest: a sctoseje porodilo od dúha, dúh jest. Ne cjudise, ako rekoh tebbi: trebuje, dase vi porodite iſ nova. Dúh ghdjeno hochje diha: i glas gnegov cjujesc, a ne ſnasc, od kud dohodi, illi ghdje idde. Tako jest svaki, koiseje porodio od dúha. Odgovorj Nikodemo, i recce gnemu. Koiem nacinom moguse ova uciniti? Odgovori Jeſus, i reccemu: Tisi Naucitegl u Iſraellu, i ova ne ſnasc? U istinu, u istinu govorim tebbi, da scto ſnamo govorimo: i sctosmo vidjeli, svjedocimo, i svjedocjanstvo nasce ne primate. Akosam reko vama ſemaglska, i ne vjerrujete: kakochjete vjerrovati, akovam buddem rjeti nebeska? I itko ne uſlaſi na nebbo, neggo koje siscjo s'nebba, Sin cjovjecjanski, koije na nebbu. I kakoonoje Moiſes uſvisio ſmiu u pustigni, tako trebuje, dase uſvisi Sin cjovjecjanski: neka svaki koi vjerruje u gnega, ne poghinne, neggo da ima ſcivot vjecni. *Vjerrujem.*

Dan IV.

NA SVETKOVINU S. MONIKE UDOVIZE.

Sctenje: Pridraghi: Udovize postuj. *na listu* xviii. *Evangeglje*: Grediasce Jeſus u Grad. *na listu* 153.

Dan V.

NA SVETKOVINU S. PIA PETOGA PAPE I SPOV.

Od Opchjenstva. *na listu* xi.

Dan vi.

NA SVETKOVINU S. IVANNA PRID VRATIMA LATINSKIEM.

Sctenje: Statichje pravedni. *na listu* iv. *Evangeglje.* Iscti na 25 Særpgna.

Dan vii.

NA SVETKOVINU S. STANISLAVA BISK. I MUC.

Od Opchjenstva. *na listu* iv.

Dan viii.

NA SVETKOVINU PRIKAſAGNA S. MIHAJLA ARK.

Kako na 29 Rujna.

Dan ix.

NA SVETKOVINU S. GÆRGURA NAZIANZENA BISK. SPOV. I NAUCIT.

Od Opchjenstva Nauc. *na listu* xiii.

Dan x.

NA SVETKOVINU PÆRVOGA PRIMJESCTEGNA S. KUCHJE B. D. MARIE.

Sctenje: iscti na 15 Kolovoſa. *Evangeglje:* Poslan bj Angeo. *na listu* 7.

Dan xi.

NA SVETKOVINU S. ANTONINA BISK. I SPOV.

Od Opchjenstva. *na listu* xi.

Dan xii.

NA SVETKOVINU Ss. NEREA I DRUſCBE MUC.

Sctenje: Statichje pravedni. *na listu* iv. *Evangeglje:* U ono vrjeme: bjesce gneki kraglich. *na listu* 161.

Dan xiv.

NA SVETKOVINU S. BONIFACIA MUCENIKA.

Od Opchjenstva. *na listu* iv.

Dan xvi.

NA SVETKOVINU S. IVANNA NEPOMUC. MUC.

Sctenje. Statichje pravedni. *na listu* iv. *Evangeglje:* Nisctaje sakriveno. *na listu* iii.

Dan xvii.

NA SVETKOVINU S. PASKALA BAYLON SPOV.

Od Opchjenstva. *na listu* xiv.

Dan xviii.

NA SVETKOVINU S. VENANZIA MUCENIKA.

Od Opchjenstva Mucen. *na listu* iv.

Dan xix.

NA SVETKOVINU S. PETRA CELEST. PAPE SP.

Od Opchjenstva. *na listu* xi.

Dan xx.

NA SVETKOVINU S. BERNARDINA OD SIENE SP.

Sctenje: Blaſcen cjovjek. *na listu* xiv. *Evangeglje:* Recce Pettar Jeſussu. *na listu* xvi.

Dan xxi.

NA SVETKOVINU S. FELICJA OD CANTAL. SP.

Sctenje: Bratjo naresitese. *na listu* 22. *Evangeglje:* U ono vrjeme. Hvale uſdajem tebbi. *Od Opchjenstva.* na listu x.

Dan xxii.

NA SVEVKOVINU
S. UBALDA BISK. SPOVJED.

Od Opchjenstva. *na listu* xi.

Dan xxiv.

NA SVETKOVINU
B. D. MARIE NAſVANE
POMOCHNIZOM KÆRSTJAN.

Iscti na listu xxi. meghju missam ſavjetniem.

Dan xxv.

NA SVETKOVINU
OBRANE S. VLAHA.

Kako na gnegov dán na 3 Vegljace.

Dan xxvi.

NA SVETKOVINU
S. FILIPPA NERI SPOVJED.

Sctenje: Poſcjudjeh. *Iscti na 7 Oſcjujka*, *na listu* 178.

Dan xxvii.

NA SVETKOVINU
S. MARIE MANDALIENE OD
PAZZI DJEVIZ.

Od Opchjenstva. *na listu* xvii.

Dan xxviii.

NA SVETKOVINU
S. GÆRGURA SEDMOGA PAPE
I SPOVJED.

Sctenje: Evo Svesctenik. *na listu* xi. *Evangeglje.* U ono vrjeme .. Bditte. *na listu* xii. Od Opch. Spov. Bisk.

Dan xxx.

NA SVETKOVINU
S. FELICJA PAPE I MUCEN.

Od Opchjenstva. *na listu* i.

Dan xxxi.

NA SVETKOVINU
S. PETRONILLE DJEVIZE.

Od Opchjenstva. *na listu* xvii.

SVETKOVINE LIPGNA.

Dan ii.

NA SVETKOVINU
Ss. MARCELLINA I DRUſCBE
MUCENIKAA.

Od Opchjenstva. *Sctenje.* na listu viii. *Evangeglje.* na listu vi.

Dan iv.

NA SVETKOVINU
S. QUIRINA BISK. I MUC.

Od Opchjenstva. *na listu* ii.

Dan v.

NA SVETKOVINU
S. FRANCESCA CARAC. SP.

Od Opchjenstva. *na listu* xiv.

Dan vi.

NA SVETKOVINU
S. NORBERTA BISK. I SPOV.

Od Opchjenstva. *na listu* xi.

Dan vii.

NA SVETKONINU
B. ANTUNA FATATI BISK. I SP.

Od Opchjenstva. *na listu* xii.

Dan xi.

NA SVETKOVINU
Ss. PRIMA I FELICIANA MUC.

Sctenje: Pravednichje u vjeke. *na listu* vii. *Evangeglje:* Hvale uſdajem; *na listu* x.

Dan x.

NA SVETKOVINU
B. IVANNA DOMINIKA
ARCIBISK. DUBROVACKOGA.

Od Opchjenstva. *na listu* xi.

Dan xi.

NA SVETKOVINU
S. BARNABE APOSTOLA.

Sctenje Djelaa Apostolskieh.
Djel. Pog. 11.

U dni onè: Mnoghi broj vjernieh u Antiokii obratioseje k'Gospodinu. I doghje ovi glas na uha Zærkve, koja bjesce u Jeruſalemu: i poslasce Barnabu tja do Antiokie. Koi budduchi doscjo, i vidio millos Boſciu, obeselise: I nagovarasce svieh, dabi særzom stavniem napredovali u Gospodinu, bjescebo dobar cjovjek, i pun Duha Svetoga, i vjerre. I priloſcise mnoga mnoſc Gospodinu. I poghje Barnaba u Tarso, dabi isko Saula: koga bivsci nascjo, privede u Antiokiu. I ſa sve godiscte opchisce ondi u Zærkvi; i naucisce mnosctvo mnogo, tako dase naſvasce najpærvo u Antiokii Ucenizi Kærstjani. A bjehu u Zærkvi, koja bjesce u Antiokii, Prorozi, i ucitegli, meghju koiem Barnaba, i Scimun, koise ſvasce zærni, i Lucio Cireneanin, i Manahen, koi ſajedno s'Irudom Tetrarkom bj dojen, i Saul. Sluſcechi tad oni Gospodinu, i postechi, recce gnima Dúh sveti: Raſlucite menni Saula, i Barnabu ſa djello, na kojesam odredio gnih. Tada postechi, i molechi, i postavgljajuchi værh gnih ruke, odpravisce gnih.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 10.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus Ucenikom svoiem: Etto ja poscigljem vas, kakòono ovze u sred Vukovaa. Buddite dake opaſni, kakòno ſmie, i priprostivi, kakòno golubize. A cjuvajtese od gljudii: erèchje pridavati vas u Saborjeh, i u Skupsctinah svoieh bicevachje vas: i bichjete vodjeni k'Vladaozem, i k'Kragljem radi menne, na svjedocjanstvo gnima, i narodom. A kada vas buddu pridavati, nemojte misliti, koiem nacinom, illi sctochjete govoriti. Erchjese datti vama u onò dobba, sctochjete govoriti. Njestebo vi, koji govorite: neggo Dúh Otza vascega, koi govori u vami. A pridavatichje brat bratta na smært, i Sina Otaz; i uſdighnutichjese sinnovi prottiva roditeglima, i smærtim pogubitichje gnih. I bittichjete mærſechi svjema gljudem radi imena moga: a tko budde napredovati do sværhe, bittichje spassen. *Vjerrujem.*

Dan xii.

NA SVETKOVINU
S. IVANNA OD S. FACUNDA SP.

Od Opchjenstva. *na listu* xiv.

Dan xiii.

NA SVETKOVINU
S. ANTUNA OD PADOVE SPOV.

Sctenje. Prikaſa uccinilismose: *na listu* xiv. *Evangeglje:* Neka buddu bozzi vasci pripasani: *na istomu listu.*

Dan xiv.

NA SVETKOVINU
S. BAſILIA BISK. SPOV. I NAU.

Sctenje: Pridraghi: ſaklignemte: *na listu* xiii. *Evangeglje:* Ako kogod grede k'menni: *na listu* i.

Dan. xv.

NA SVETKOVINU
Ss. VITA I DRUʃCBE MUCEN.

Sctenje: Pravedniel dusce: *na listu* vi. *Evangeglje:* Tko vas sluscja: *na listu* x.

Dan xvi.

NA SVETKOVINU
S. MARGARITE KRAGL. UDOV.

Od Opchjenstva. *na listu* xviii.

Dan xviii.

NA SVETKOVINU
Ss. MARKA I MARCELLIANA MUCENIKAA.

Sctenje: Opravdani po vjerri: *na listu* viii. *Evangeglje:* Govorasce Jeʃus: *na listu* x.

Dan xix.

NA SVETKOVINU
S. JULIANE DIEVIZE.

Od Opcjenstva. *na listu* xvii.

Dan xx.

NA SVETKOVINU
S. SYLVERIA PAPE I MUCEN.

Sctenje Kgnighe B. Jude Apostola.

Pridraʃi: Spomenujtese riecij, kojesu od prie reccene vama od Apostolaa Gospodina nascega Issukærsta: koji govorahu vama, da u najposledgne vrjeme dochje himbenizi, po ʃcegljah svoieh ʃcivechi u opacinah. Ovisu, koji raʃlucjuju sebbe iste, ʃcivine ne imajuchje duha. A vi pridraʃi, gradechi vas istieh værh prisvete vasce vjerre, u Duhu Svetomu molechi, uʃdærʃcitese u gljubavi Boʃcjoj, cekajuchi millosærdje Gospodina nascega Issukærsta ʃa ʃcivot vjecni.

Dan xxi.

NA SVETKOVINU
S. LUIGJA SPOVJEDNIKA.

Sctenje. Blaʃcen Cjovjek: *na listu* xiv. *Evangeglje*: na istomu listu.

Dan xxii.

NA SVETKOVINU
S. PAULINA BISK. I SPOVJED.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Korintianom. *Kor. 1. Pog. 8.*

Bratjo: ʃnate millos Gospodina nascega Issukærsta: Er zjechja vas ubogh seje ucinio, budduchi bogat, nekabiste vi ubosctvom gnegoviem bogatti bili. I svjetovagnevam u ovomu dajem, ovoboje korisno vama, kojiste ne samo poceli ciniti, neggo i hotjetti poceliste od predgnega godiscta. A sada, i djellom iʃværscite: neka kakòonoje pripravan Dúh hotjeti, tako buddi i ʃa iʃværsciti po mochi vascjoj. Ere akoje hotjegne pripravno, po onemu, scto ima, primgljeno jest, ne po onemu, scto ne ima. Ne da druʃi buddu obilnovati, a vi u tjeskochi, neggo ʃa ujednacitise. U sadagne vrjeme vascja obilnos gnih potrebu nadopunni, neka, i gnih obilnos nadopunni potrebe vasce, dase ucini iʃjednacegne, kakònoje upisano: Tko mnogo (imoje), nije imo od vechje, a tko mallo (imoje), nie imo od magne.

Evangeglje. *Od Opchjenstva Spovjednika ne Biskupa.*

Dan xxiii.

U PRIDNEVJE
S. IVANNA KÆRSTITEGLJA.

Sctenje Jeremie Proroka. *Jer. Pog. 1.*

U dni onè: Ucinjse rjec Gospodinova k'menni, govorechi: od prie,

neggo ʃatvorio bjeh tebbe u utrobi, ʃnadiah tebbe, i od prie neggosi iʃiscjo iʃ utrobe, posvetih tebbe, i Proroka narodima podah tebbe. I rekoh, A, a, a, Gospodine Boʃce: Evo ne umiem govoriti, jabosam djete. I recce menni Gospodin: Nemoj govoriti, djetesam: Er pochjesc ciniti svaka, radi koieh buddem poslati tebbe: i sva koja buddem narediti tebbi, govoritichjesc. Nebojse gnih: jasambo s'tobom, da oslobodim tebbe, veli Gospodin. I prostrje Gospodin ruku svoju, i teghnu usta moja: I recce menni Gospodin: Ettosam dao rjeci moje u ustieh tvoieh: Ettosam postavio tebbeværh narodaa danaska, i værh kragljestvaa: neka iʃgulisc, i raʃorisc, i raʃværʃcesc, i raspesc, i sagradisc, i usadisc, veli Gospodin svemoguchi.

Pocetak S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 19.*

Bj u dni Iruda kraglja od Judee, svesctenik gneki imenom Zakaria, od reda Abjina: a ʃcena gnegova od kchjerij Arònovieh; i ime gne Eliʃabetta. I bjehu pravedni obba prid Bogom, greduchi ne ʃabavni u svieh naredbah, i ʃakonieh Gospodinovieh: i ne imahu oni sina, erbo Eliʃabetta bjesce neplodna, i obba bjehu ustarani. Dogodise tad, da cinechi djello svesctenisctva prid Bogom u redu svomu, po obicjajnosti svesctenisctva, srechjamu iʃide uljestiti u Zærkvu Gospodinovu, ʃa pokloniti tamjan: i sva mnoʃc puka bjesce iʃvan molechi u dobba tamjana. I prikaʃamuse Angeo Gospodinov, stojechi ob desnu otara od tamjana. I Zakariase smutj videchiga; i strah popade gnega. Recce tad gnemu Angeo: Nebojse Zakaria, er bj usliʃceno moljegne tvoje: i ʃcena tvoja Eliʃabetta poroditichje tebbi Sina, i postavitichjesc gnemu ime Ivan: i bittichje tebbi veseglje, i uʃradovagne, i mnoʃichjese na porodjegnu gnegovu veseliti: bittichjebo velik prid Gospodinom: ni vino, ni ʃcitnoga piva nechje pitti, i Duhom svetiemchjese napuniti joscter od utrobbe mattere svoje: i mnoghe Sinnove Iʃraelske obratichje k'Gospodinu Bogu gnihovu: i onchje hoditti prid gnim u duhu, i kreposti Ilinoj: da obrati særza Otazaa k'Sinnovom, i nevjernike na mudros pravednieh, ʃa pripravit Gospodinu puka iʃværsna.

Dan XXIV.

NA PORODJEGNE S. IVANNA KÆRSTITEGLJA.

Sctenje Iʃaie Proroka *Iʃai. Pog. 49.*

Cjujte otozzi, i sluscjajte puzi iʃ daleka. Gospodinje iʃ utrobbe ʃaʃvó menne, josc kad biah u utrobbi mattere moje, ʃpomenuoseje od imena moga. I ucinj usta moja, kakòono mac osctri: pod sjennom ruke svoje ciuvoje menne: i postavioje menne, kakòono strjelu iʃabranu: u tærkescju svomu sakrioje menne. I recce menni: Slugasi moj ti Iʃraelle, slavitichjuse u tebbi. I sada velj Gospodin, stvarajuchi menne iʃ utrobbe slugu sebbi. Evo daosam tebbe na svjetlos narodaa, da buddesc spassegne moje, tja do kraja ʃemglje. Kraglichje gledati, i podighnutichjese Poglavize, i klagnatichjese tebbi radi Gospodina, i svetoga Iʃraellova, koije odabro tebbe.

Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 1.*

Eliʃabettiseje ispunnilo vrjeme, ʃa roditi, i porodilaje Sina. I cju-

sce susjedi, i rodjazi gne, daje usvelicio Gospodin millosærdje svoje prema gnoj, i obesegljahuse s' gnom. I ucinise da u dán osmi doghjosce obresati djete, i nadjevahumu ime Otza svoga, Zakaria. I odgovarajuchi matti gnegova, recce: Nikako: neggochjese svatti Ivan. I rekosce gnoj: nije niko u rodscbini tvojoj, koise sove oviem imenom. I namigovahu Otzu gnegovu, kakobi hotio, dase sove on. I pitavsci pisalo, upisa govorechi: Ivan jest ime gnegovo. I saejudiscese svikolizi. I taj cjas otvoriscese usta gnegova, i rasdrjescise jesik gnegov, i govorasce, blagosivgljajuchi Boga. I obujmi strah sve susjede gnegove: i po svieh gorah Judee rasglasivahuse ova: i svi, kojí bjehu ova cjulli, rasabirahu u særzu svomu, govorechi: Kakvochje bitti djete ovo? Rukabo Gospodinova bjesce s' gnim. I Zakaria gnegov Otaz bj napugnen Duhom Svetiem: i prorokova, govorechi: Blagoslovjen Gospodin Bogh Israellov: ereje pohodio, i odkupio puka svoga.

Dan xxv.

NA SVETKOVINU S. GUGLIELMA OPATA.

Od Opchjenstva. *na listu* xv.

Dan xxvi.

NA SVETKOVINU Ss. IVANNA, I PAVLA, MUC.

Sctenje: *Iscti u Osminu Ss. Apostolaa Petra, i Pavla:* a Evangeglje: *od Opchjen. Mucen.* na listu x.

Dan xxvii.

NA SVETKOVINU S. LEONA PAPE, I SPOVJEDN.

Od Opchjenstva *na listu* xi.

Dan xxviii.

NA PRIDNEVJE SS. APOST. PETRA, I PAVLA.

Sctenje Djelaa Apostolskieh. *Djel. Ap. Pog. 3.*

U dní onè: Pettar, i Ivan ulasahu u Zærkvu u deveto dobba molitve. I gneki cjovjek, koi bjesce hrom is utrobbe mattere svoje, bjesce nosen: koga svaki dan stavgljahu kod vrataa Zærkve, kojase sovu Ljepa, dabi prosio sadušcbinu u onieh, koi ulase u Zærkvu. On vidjevsci Petra, i Ivanna koji bjehu sa uljestiti u Zærkvu, mogljasce, dabimu podali sadušcbinu. Pogledajuchiga tad Pettar s' Ivannom, recce: Pogledaj na nas. A onih gledasce, uffajuchi, dachje sctogod primiti od gnih. Pettar tad recce: Srebra, i slata nije pri menni; a scto imam, tebbi dajem: U ime Issukærsta Nazaranina ustanni, i hodi. I pohitivsci ruku gnegovu desnu, podighnuga, i tu takose utværdisce noghe gnegove, i podplati. I skocivsci, sta, i hodjasce, i uljese s' gnimi u Zærkvu, hodechi, i skacjuchi, i hvalechi Boga. I vidje vas púk gnega, ghdje hodjasce, i hvagljasce Boga. A posnavahu gnega, da oni bjesce, koi sidjasce i prosiasce sadušcbinu kod Ljepieh vrataa Zærkve: i napuniscese sabuscegna, i sacjudjegna radi onega sctose bjesce gnemu dogodillo.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Iv. Pog. 21.*

U onò vrieme: Recce Jesus Scimunu Petru: Scimune Ivannov, gljubiscli menne vechma od ovesich? Govorj gnemu: Takoje Gospodine, ti snasc, date ja gljubim. Veli gnemu: Pasi jagagnze moje. Recce ope-

ta: Scimune Ivannov gljubiscli menne? Odgovorimu: Takoje Gospodine, ti ʃnasc, date ja gljubim. Veli gnemu: Pasi jagagnze moje. Govorimu trechjom: Scimune Ivannov gljubiscli menne? Oʃejallostivise Pettar, eremu recce trechjom gljubiscli menne. i recce gnemu: Gospodine ti svaka ʃnasc: ti poʃnasc date ja gljubim. Recce gnemu: Pasi ovze moje. U istinu, u istinu govorim tebbi: kada biosi mlaghì, opasivosi tebbe, i hodiosi, ghdjesi hotio: a kada buddesc ostarati, prostrjetichjesc ruke tvoje, i drughichje tebbe pasati, i voditi, kamo ti nechjesc. A ovo recce, ʃlamenujuchi, kojom smærti imasce proslaviti Boga.

Dan XXIX.

NA SVETKOVINU SS. APOST. PETRA, I PAVLA.

Sctenje Djelaa Apostolskieh. *Djel. Pog.* 12.

U dni onè: Irud kragl pocce progoniti gneke od Zærkve. I pogubi macem Jakoba bratta Ivannova. I videchi, da ovo biasce ugodno ʃeidovom, odredi uhititi i Petra. A bjehu dnevi od prjesnieh. Koga bivsci uhitio, værʃce u tamnizu, pridajuchiga cetiriem cetverinam bojnikaa, ʃa cjuvatiga, hotechi po vaʃmieh iʃvestitiga puku. Pettar dake bjesce hragnen u tamnizi. A molitvase cignasce ʃa gnega beʃ pristajagna od Zærkve k'Bogu. A kad bjesce Irud ʃa iʃvestitiga, u istu noch Pettar spavasce meghju dva bojnika, sveʃan dviemi verigami: i straʃcjani prid vratmi cjuvahu tamnizu. I etto Angeo Gospodinov sta: i svjetlos prosja u pribivallisctu: i udarivsci po bokku Petra, probudiga, govorechi: Ustanni bærʃo. I paddosce verighe s'rukaa gnegovieh. I reccemu Angeo: Pripascise, i sveʃei obuchje tvoje: i ucinioje tako. I reccemu: ogbærnise odjechjom tvojom, i sljedi menne. I iʃiscjadsci sljedjasce gnega, i ne ʃnadiasce, daje istinó, setose cignasce po Angelu: neggo szjegnasce, da on vidjegne gledasce. I mimohodechi pærvu, i drugu straʃcju, doghjosce na vrata gvoʃdena, koja vodè k'gradu: kojase gnima po sebbi otvorisce. I iʃiscjadsci proghjosce ulizu jednu: i taj cjas odjelise od gnega Angeo. I Pettar u se povrativseise, recce: Sada ʃnam ʃaisto daje poslo Gospodin Angela svoga, i iʃbavioje menne od ruke Irudove, i od svega onoga seto iscekivasce púk ʃcidovski.

Evangeglje. *Iscti od Stola S. Petra.* na listu 169.

Dan XXX.

NA USPOMENU S. PAVLA APOSTOLA.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostole Galazianom. *Gal. Pog.* 1.

Bratjo: Occitno vama cinim, da Evangeglje, koje bj pripovjedano od menne, nije po cjovjeku: jabo niesamga primio, ni naucio, od cjovjeka neggo po objavgljegnu Issukærstovu. Cjulliboste gnekada opchjegne moje u ʃcidovstvu: kako iʃvan nacina progognah Zærkvu Boʃeiu, i obærvavah gnu, i napredovah u ʃcidovstvu nad mnoʃiem værsnizima moiem, værste moje, obilnie naslidnik budduchi occinskieh naredbenostij. A kad bj ugodno onemu, koije menne raʃlucio iʃ utrobbe mattere moje, i ʃaʃvo po millosti svojej, ʃa objaviti Sina svoga menni, nekabi ja pripovjedo gnega narodima; taj cjas ne pristah putti, i kærvi: nitti do-

ghjoh u Jerusalem k'oniem, koi bjehu Apostoli prie menne: neggo otidoh u Arabiu, i opetase povratih u Damascjak: paka nakon tri godiscta, doghjoh u Jerusalem vidjeti Petra, i postah s'gnim petnes danaa: A inoga od Apostolaa ne vidjeh: neggo Jakoba bratta Gospodinova. A koja piscem vama, evo prid Bogom, da ne lascem.

SVETKOVINE SARPGNA.

Dan I.

OSMINA S. IVANNA KÆRSTITEGLJA.

Kakòono na dan Porodjegna gnegova.

Dan II.

NA SVETKOVINU POHODJEGNA B. D. MARIE K'ELISABETTI.

Sctenje Kgnigaa Mudrosti. *Pjev. Pog.* 2.

Evo ovi grede, poskakujuchi po gorah, priskakujuchi priko glavizaa. Prilicjanje obgljubgljeni moj koscjutti, i ljeljeucichju. Enno on stoij sa sidom nasciem gledajuchi kros prozore, i pogledajuchi pros rasmrescja. Evo obgljubgljeni moj govori menni: Ustanni, potescise priateglizo moja, golubizo moja, ljepahna moja, i dojdi. Jurboje sima proscla, dascdizje otiscjo, i nestadde. Zvjechjeseje prikasalo na semgli nascjoj; vrjemeje resagna dosclo, glas ghærlize cjuoseje u semgli nascjoj; smokvaje isværghla pærvine svoje: vinogradi zvietajuchi dalisu miris svoj. Ustanni priateglizo moja, krasna moja, i dojdi: Golubize moja, u scjupglinah stjene, u sckrapah ograde, ukasci menni obras tvoj, neka svekne glas tvoj u usciu moieh: glasboje tvoj sladak, i ugljudno lize tvoje.

Evangeglje. *Iscti u Petak Cetver vremenaa Doscjastja Gospodinova.*

Dan III.

MEGHJU OSMINOM SS. APOST. PETRA I PAVLA.

Sctenje: Po rukah Apostolaa. *na listu* 138. Evangeglje. *Od Opchjen. Opataa.* na listu XV.

Dan V.

NA SVETKOVINU PRINOSSEGNA S. VLAHA.

Kako na 3 Vegljace.

Dan VI.

NA OSMINU SS. APOST: PETRA, I PAVLA.

Sctenje Kgnigaa Mudrosti. *Mudr. Pog.* 44.

Ovisu gljudi od millosærdja, koieh bogomillos nie saboravjena. S a sjemmenom gnihoviem stoje dobra, djedinstvo sveto unuzi gnihovi, i u naredbenstvjeh prista sjemme gnihovo: i sinovi gnihovi, radi gnih u vjeke stoje: sjemme gnihovo, i slava gnihova nechje dochi na magne. Telesasu gnihova u miru ukopana, a ime gnihovo scive u vjeke vjekaa. Mudros gnihovu spovjedaju puzi, i hvalu gnihovu navjestivatichje sva skupsctina svetieh.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog.* 14.

U onò vrjeme: Usillova Jesus Ucenike svoje, dabi usiscli na plavcizu, i poscli cekatga na drugu stranu, dociembi pustio mnosctva. I budduchi pustio mnosctvo, uside na

gorru sam molliti. I ucinivscise vecer, sam bjesce ondi. A Plavciza po sred morra bjesce primetana od valovaa: bjescebo protivni vjettar. U cetværto tad bdjegne od nochi doghje k'gnima hodechi po værh morra. I gledajuchiga værh morra hoditi, smutiscese, govorechi, ovoje nakaſ. I zjech straha ſaupisce. Alli taj cjas bessiedioje gnim Jeſus, govorechi: Imajte uſdanzu: ja jesam, nemojtese strasciti. Odgovarajuchi tad Pettar, recce: Gospodine, akosi ti ſapovidi, da ja doghjem k'tebbi værh vodaa. A on recce: Hodi. I slaſechi Pettar iſ plavcize, hodjasce værh vode, ſa dochi k'Jeſussu. Alli videchi vjetar værli, uſbojase: i bivsci poceo tonuti, ſaupj, govorechi: Gospodine, sahragnena ucini menne. I tu tako prostiruchi Jeſus ruku uhiti gnega, i reccemu: Mallahne vjerre, cemusi posumgnio? I bivsci uſiscli na plavcizu prista vjettar. A koji bjehu u plavcizi, doghjosce, i pokloniscese gnemu, govorechi: tisi istinito Sin Boſcii. *Vjerrujem.*

Dan VIII.

NA SVETKOVINU S. ELIſABETTE KRAGL. PORT. UDOVIZE.

Od Opchjenstva. *na listu* xviii.

Dan x.

NA SVETKOVINU Ss. MUCEN. SEDDAM BRATJE, I RUFINE i ost.

Sctenje: ſcenu jaku. *na listu* xviii.

 Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 12.*

U onò vrjeme: Govorechi Jeſus mnosctvom, etto matti gnegova, i bratja stahu iſvan, isctuchi govoriti s' gnim. I recce gnemu gneki, evo matti tvoja, i bratja tvoja iſvan stoje isctuchi tebbe. A on odgovarajuchi onemu, koi govorasce gnemu, recce: koja jest matti moja, i kojasu bratja moja? I Prostiruchi ruku na Ucenike svoje, recce: evo matti moja, i bratja moja! Kogodjer budde cinitti hotjegne Otza moga, koije na nebesjeh, on jest moj brat, i sestra, i matti.

Dan XI.

NA SVETKOVINU S. PIA PAPE, I MUCCENIKA.

Od Opchjenstva. *na listu* i.

Dan XII.

NA SVETKOVINU Ss. HERMAGIA BISKUPA, I FORTUNATA DJAK. MUC.

Od Opchjenstva. *na listu* vi.

Dan XIII.

NA SVETKOVINU S. ANACLETA PAPE, I MUCEN.

Od Opchjenstva, jednoga Mucenika Biskupa. *na listu* I.

Dan XIV.

NA SVETKOVINU S. BONAVENTURE BISKUPA, SPOVJEDN. I NAUCIT.

Od Opchjenstva Nauciteglјaa. *na listu* xiii.

Dan XV.

NA SVETKOVINU S. ENRIKA SPOVJEDNIKA.

Od Opchjenstva *na listu* xiv.

Dan xvi.

NA SVETKOVINU
B. D. M. OD BÆRDA CARMEL.

Sctenje: *iscti na pridnevje Usnessegna B. D. M.* Evangeglje: *megghju Missam savjetniem na listu* xxi.

Dan xvii.

NA SVETKOVINU
S. ALEHSIA SPOVJEDNIKA.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Timoteu. *Tim. 1. Pog. 6.*

Pridraghi: Vellika dobit jest, bogogljubstvo sa sadovoglnosti. Nisctabosmo donjeli na ovi svjet: i nie sumgne, da nemoscemo nicesa ni odnieti. A imajuchi pichje, i ciemse pokriemo, od ovesieh buddimo sadovoglni. Kojibo hochje ucinitise bogatti, upadaju u napas, i u sancizu vrasciu, i u scegljegna mnoga nekorisna, i sctetna, koja topè gljudi u poghinutje, i u poghibju. Korienbo svieh salaa jest poscjuda: koju gneki hlepchi, saghjosce od vjerre, i sapletoscese u bollesti mnoghe. A ti o cjovjece Boscii, bjesci od ovesieh: ter nasljeduj pravednost, bogogljubnost, vjerru, gljubav, ustærpgljenstvo, krotkost. Ærvise dobriem ærvagnem vjerre, uhitti scivot vjecni.

Evangeglje. *Od Opchjenstva Opataa.* na listu xvi.

Dan xviii.

NA SVETKOVINU
S. CAMILLA OD LELLIS SPOV.

Sctenje: Pridrasi: nemojtese cjuditi: *na listu* 145. *Evangeglje:* ovoje sapovjed moja: *na listu* i. Od Opchjenstva.

Dan xix.

NA SVETKOVINU
S. VINCENZA OD PAULA SP.

Od Opchjen. *na listu* xiv. ii. Mis.

Dan xx.

NA SVETKOVINU
S. ILIE PROROKA.

Sctenje Kgnigaa Mudrosti. *Mudr. Pog. 48.*

Ustade Ilia Prorok, kakono ogagn, i rjec gnegova biasce kakono subglja gorùchja. Koi uvede glad u puke, i ucciniscese u mallomu broju oni, koji, radi savidosti, progognahu gnega: nemogahubo podnossiti sapovjedi Gospodinove. S'rjeci Gospodinovom on satvorj nebbo, i tri krat ucinj s'neba padati ogagn: ovakose Ilia uccinj slavan s'cjudesam svoiem. I tkoje tko mosce prilieno tebbi slavitise? Ti po kreposti rjeci Boscie martva isveosi is groba, i is oblasti smærti. Ti rastarkosi kragljeve na poghibju, i u lasnochi sniscios i mogucstvo gnihovo, i slavne (obaliosi) s'posteglje svoje. Tisi sluscjo værh Sine ossudu, i værh Horebba odrede osvete. Ti mascèsc kragljeve na osvetu, i nakon tebbe ostavgljasc proroke nasljednike tvoje. Tisi bio uset u vihru oghgnenu værh kollieh kognaa oghgneniéh. Tisi sapisan u odredah vremenaa, kako oni, koichiesc utasciti særscbu Gospodinovu, sdruscitchjesc s'sinom særze Otza, i povratichjesc koljena Jakobova.

Evangeglje: *iscti u drugu Nedjegljú Korisme.* na listu 39.

Dan xxi.

NA SVETKOVINU S. PRAXEDE DJEVIZE.

Sctenje: *Od Opchjenstva.* Od Djevizaa, sapovjed Gospodinovu. *na listu* xvii. Evangeglje: *Od Opchjenstva Djevize i Mucenize na listu* xvi.

Dan xxii.

NA SVEVKOVINU S. MARIE MANDALJENE.

Sctenje Kgnigaa Mudrosti. *Piev. Pog. 2.*

Ustatichju, i obitichju grad: po ulizah, i po tærſieh iskatichju koga gljubi duscja moja: Iskalasamga, i njesam nascla. Naghjosce menne straſcjani, koji cjuvaju grad. Jedaliste vidjeli, koga gljubi duscja moja? Mallahno, bivsci gnih mimoscla, naghjoh, koga gljubi duscja moja: uſdærſcjah gnega, i nechju pustiti, dociemga uvedem u kuchju mattere moje, i u loſciscte roditeglize moje. ſaklignam vas kchjeri Jeruſalemove Særnami, i Ljeljenimi od pogljaa, da ne probudite, ni raſbuditi cinite obgljubgljenu, dociem ona hochje. Postavi menne, kakòono pecjat værh særza tvoga, kakòono pecjat værh miscize tvoje: jakaboje, kakòono smært, gljubav; tværdo, kakòono pakò, natjezzagne. Svjechje gne, svjechje od oghgna, i od plamena. Vodde mnoghe njesu moghle ugasiti gljubav, nitichje rjeke gnu potopiti: a kadbi dao cjovjek sve imagne kuchje svoje ſa gljubeſan, kakòono niscta, pogærdiobiga.

Evangeglje: *od Cetværtka po petoj Nedjegli Koriſme.*

Dan xxiii.

NA SVETKOVINU S. APOLLINARA BISK. I MUC.

Sctenje Kgnighe B. Petra Apostola. *Petr. 1. Pog. 5.*

Pridraſi: Svescteniko, kojisu meghju vami, mollim, ja ſajedno svescteník, i svjedok Issukærstovjeh mukaa, koi, i udionik one slave, kojachjese jedan dán odkriti: pasite staddo Boſcie, koje vamje naslogneno, vladajuchi ne sillom, neggo dobrovoglno, po Bogu: ni radi potisctena dobitka, neggo hotechi: ni kakoòno gospodujuchi værh basctinstva, neggose iſgled stadda ucinivsci iſ særza. I kadase budde prikaſati Poglaviza pastiraa, primitichjete ne raſruscnu krunnu slave. Takodjer, mladichi, podloſcni buddite starjema. A svi meghju vami poniſceni ukaſcitese: Boghbo oholiema protivise, a poniſceniema dava millos. Poniſcitese dake pod moguchjom rukom Boſciom, da vas uſvisi u vrjeme pohodjegna: Svako brinutje vasce postavgljajuchi u gnega, onbose brinne vami. Trjeſni buddite, i bditte: ere protivnik vasc djavo, kakòono lav reſcechi obkodi, isctuchi kogabi proſcdro: Komuse opritte stavni u vjerri: ſnajuchi da ista podnose, kojasu po svjetu bratja vascja. Alli Bogh svake millosti, koije ſaſvo nas na vjecnu slavu svoju u Issukærstu, mallahne tærpechje, onchje iſværsne uciniti, krepke, i jakosne. Gnemu slava, i Gospostvo u vjeke vjekaa. Amen.

Sljedechja S. Evangeglja po Luzi.

U onò vrjeme: ſgodise natjezanje meghju Ucenizima tko bjesce

od gnih szjegnen vechì. A Jeʃus recce gnima: Kragli narodaa gospoduju værh gnih, i koi vlást imaju værh gnih, ʃovuse dobrocínzi. A vi ne tako; neggo koje vechi meghju vami, buddi kako magni: i koje pærvi, buddi kako slúga. Tkoiboje vechi, koi sjedi ʃa tærpeʃom, alli koi sluʃci? Nijeli oni koi sjedi? A jasam meghju vami, kako koi sluʃci: i viste oni, koiste napredovali samnom u napastovanjeh moieh. A ja odredjujem ʃa vas krágljestvo kakoje Otaz moj odredio ʃa menne, da blagujete, i piete na tærpeʃi mojoj u krágljestvu momu: i sjedite værh pristolja, súdechi dvanes koljenaa Iʃraellovieh.

Dan xxv.

NA SVETKOVINU S. JAKOBA APOSTOLA.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Korintianom. *Kor. Pog. 4.*

Bratjo: Szjenim da nas Apostole najposledgne prikaʃoje Bogh, kakòono na smært odredjene: Ersmose ucinili prikaʃa svjetu, i Angelom, i gljudem. Mi ludi zjech Issukærsta, a vi raʃborni u Issukærstu: mi nejazi, a vi jazi: vi plemediti, a mi potiscteni. Tja do ovega dobba, i gladujemo, i ʃcednimo, i golismo, i ʃauscnizamismo bjeni, i nestanovitismo, i trudimo djellujuchi rukami nasciem: proklignanismo, i blagosivjamo: progonstvo tærpimo, i ustærpienismo: opsovanismo, i molimo: kakòono smetliscta ovoga svjeta ucinillismose, svjeh odmetiscte tja do sada. Ne piscem ova, da vas ʃasramim: neggo kakòono sinove moje pridraghe vjescbam. Ere da desset tissuchjaa uciteglja imate u Issukærstu, alli ne imate mnoghe Otze. Jeresam u Issukærstu po Evangeglju ja vas porodio.

Evangeglje: *iscti u sriedu po drugoj Nedjegli koriʃme.*

Dan xxvi.

NA SVETKOVINU S. ANNE MAIKE D. M.

Od Opchjenstva ni Djeviz. ni Mucenizaa. *na listu* xviii.

Dan xxvii.

NA SVETKOVINU S. PANTALEONA MUCEN.

Od Opchjenstva, jednoga Mucenika Biskupa. *na listu* i.

Dan xxviii.

NA SVETKOVINU Ss. NAZARIA, I CELSA.

Od Opchjenstva vechje Mucenikaa. *na listu* v.

Dan xxix.

NA SVETKOVINU S. MARTE DJEVIZE.

Sctenje: Tkose slavi: *od Opchjens. Djev. na listu* xvii. Evangeglje: *Kako na Uʃviscegne B.D.M.* na listu 201.

SVETKOV. KOLOVOSA.

Dan i.

NA SVETKOVINU S. PETRA U TAMNIZI.

Sva kako na Svetk. Ss. Petra, i Pavla. na listu 193.

Dan ii.

NA SVETKOVINU S. STJEPANA PAPE, I MUC.

Sctenje Djelaa Apostolskieh. *Djel. Ap. Pog. 20.*

U dni onè: Iʃ Mileta Pavo poslavsci u Effeʃ, doʃva najstarie Zær-

kve. Koji budduchi doscli k'gnemu, i ʃajedno stojechi, recce gnima: Vi ʃnate od pærvoga dnevi, u koisam uljeʃo u Aʃiu: kakosam s'vami po sve vrjeme bio, sluʃcechi Gospodinu sa sviem poniʃcenstvom, meghju suʃami, i napastovagnima, kojese menni dogodisce radi ʃasjedaa ʃcidovskieh: kako njesam propustio stvar ikakvu korisnu, beʃ ne navjestitje vama, i ucitvas occito, i po kuchjah, nukajuchi ʃciddove, i nevjernike na pokorru u Bogu, i vjerru u Gospodinu nascemu Issukærstu.

Evangeglje: *od Opchjenstva, jednoga Mucen. ne Biskupa. na listu* ii.

Dan III.

NA SVETKOVINU NASCJAST. TJELA S. STJEP.

Sctenje, i Evangeglje: *Kako na 26* Prosjenza *na listu 14.*

Dan IV.

NA SVETKOVINU S. DOMINIKA SPOVJEDNIKA.

Sctenje: *Od Opchjen. Naucitegl.* Evangeglje: *od Opchjen. Spovjed. ne Biskupa.*

Dan V.

NA SVETKOVINU S. MARIE OD SNJEGA.

Kakono na Missi ʃavjetnoj od Rusagl. do Doscjast. na listu xxi.

Dan VI.

NA SVETKOVINU PRIOBBRAʃEGNA G. N. ISSUK.

Sctenje Kgnighe B. Petra Apostola. *Petr. 2. Pog. 1.*

Pridraʃi: Ne sliedechi umjeteone pripovjesti, occitovalismo vama Gospodina nascega Issukærsta krepos, i prikaʃagne: neggo ucinivscise raʃgledaozi gnegova velicianstva. Primajuchibo od Boga Otza cjaas, i slavu, slaʃechi k'gnemu od velicjanske slave glas ovaki: Ovi jest Sin moj gljubgljeni, u komusamse nasladio gnega sluscjajte. I ovismo glas mi cjulli, s'nebba donesen, budduchi s'gnim na gorri svetoj. I imamo krepcie govoregne prorocjansko, koje dobro cinite paʃechi, kakòono svjechju, koja svietli u tmastu mjestu, dociemse dán rasvanne, i danizza istecce u særzieh vascieh.

Evangeglje. *Iscti u Nedjeglju drugu koriʃme. na listu* **39.**

Dan VII.

NA SVETKOVINU S. GAJTANA SPOVJEDNIKA.

Sctenje: *Od Opchjenstva:* Blaʃcen Cjovjek. *na listu* xiv. Evangeglje: *iscti u Nedjeglju* xiv. *po Duhovim na listu 153.*

Dan VIII.

NA SVETKOVINU S. AUGUSTINA LUCERINA BISK. SPOV.

Od Opchjenstva *na listu* xi.

Dan IX.

NA SVETKOVINU S. EMIDIA BISK. MUCEN.

Sctenje Kgnigaa Occittovanja B. Ivanna Apostola. *Occit. Pog. 11.*

U cjas oni uccinise trescgna velika, i deseti dio grada raʃorise, i pobjeni ostadosce u trescgni sedam tissuchja poglavizaa gliudij: i ostali ostadosce pristrasceni, i dadosce slavu Bogu nebeskomu. Drugo

jaoh prosceloje: i etto dochichje bærʃo trechje jaoh. I sedmi Angeo trubgljom ʃveknu; i ucciniscese na nebu glasovi jakosni govorechi: kragljestvo svjeta ovoga uccinilloseje kragljestvo Gospodina nascega, i Kærsta gnegova, i kraglievatichie u vjeke viekaa. Amen. I dvadesti i cettiri starza, koi sjedu u sjediactieh svoieh prid lizem Boʃciem, paddosce na obraʃe svoje i pokloniscese Bogu, govorechi: Hvale uʃdajemo tebbi, Gospodine Boʃce Svemoguchi, koi jesi, i koisi bio, i koichjese dochi: sluʃciobosise mogucstvom tvoiem velikiem, i posvoiosi kragljestvo.

Evangeglje. *Od Opchjenstva. na listu* vi.

Dan x.

NA SVETKOVINU S. LOVRIENZA MUCENIKA.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Korintianom. *Kor. 2. Pog. 9.*

Bratjo: Tko mallo posie, mallochje i poʃcgneti: A tko mnogo posie mnogo i poʃcgnetichje. Svaki kakòonoje namjenio u særzu svomu, ne ʃlovoglno illi radi potrebe: Vesselabo davaoza gljubi Bogh. A moguch-je Bogh svaku millos ciniti, da obiluje u vami: neka u svieh vaʃda svu ʃadovoglnos imajuchi, obilujete u svakomu djellu dobru, kakòonoje upisano: raʃasuoje, podoje uboʃiema: pravednost gnegova stoi u vjeke vjekaa. A tko podjegljuje sjemme onemu koi sie, datichjemu joscter kruha ʃa blagovati, i uʃmnoʃcitichje sjemme vasce, i svegh obilnie uccinitichje plodde pravednosti vasce.

Evangeglje. *Od Opchjen. jednoga Mucen. ne Biskup.* U istinu, u istinu govorim vama: Ako ʃærno. *na listu* iv.

Dan xii.

NA SVETKOVINU S. CLARE DJEVIZE.

Od Opchjenstva. ʃa Djevizu samo. *na listu* xvii.

Dan xiii.

NA SVETKOVINU Ss. CIRIAKA, LARGA, I SMARAGDA MUCENIKAA.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Tesalonichjanom. *Tesal. 1. Pog. 2.*

Bratjo: Hvale uʃdajemo Bogu beʃ pristanka: er budduchi vi primili rjec Boʃciu kojuste cjulli od nas, primilisteje, ne kakòono rjec cjovjecjansku, neggo (kakòono jest pravo) rjec Boʃciu, koi djelluje u vami, kojiste vjerrovali. Vibostese naslie-dnizi ucinili, bratjo, Skupsctinaa Boʃcieh, kojesu po Judei u Issukærstu: Ereste ista tærpjelli i vi od mjestanaa vascieh, kakòono i oni od ʃcidovaa, kojisu i Gospodina Jeʃussa ubilli, i Proroke, i nas progonillisu, i Bogusu neugodni, i mærʃechisu sviem gljudima: koi ʃabragnuju nama narodom govoriti, dase sahragneni ucine, neka svegh ispugnati buddu mjerru grjehaa svoieh, prisclaboje rasærʃcba Boʃcia værh gnih tja do sværhe.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Marku. *Mark. Pog. 16.*

U onò vrjeme: Recce Jeʃus Ucenikom svoiem: poscjadsei po svemu svjetu, pripovjedajte Evangeglje svakomu stvorenju. Tko uʃbudde vjerrovati, i budde bitti kærscten, bittichje spassen: a tko ne uʃbudde vjerrovati, bittichje ossudjen. A ʃlamenja oneʃieh, koji buddu vjerrovati ovachje sljediti: U ime

moje iſgonittichje hudobe: govoritichje noviem jeſizim; ſmie uſimatichje: i ako buddu sctogod smærtonosno popitti, nechje gnima nauditi: værh nemochnikaa rukechje postavgliati, i oſdravitichje.

Dan XIV.

NA PRIDNEVJE UſVISCEGNA B. DJEV. MAR.

Sctenje Kgnigaa Mudrosti.
Mudr. Pog. 24.

Ja kakoono loſa plodih slados mirisa, i Zvjetje moje, ploddisu slave, i bogastva. Ja matti ljepe gljubavi, i straha, i uſaſnagna, i svetoga uffagna. U menni sva dika puta, i istine, u menni svako uffagne ſcivota, i kreposti. Dogite k' menni svi, koji ſcjudite menne, i plodima moiem nasititese. Duhbo moj værh medda sladakje, i djedinstvo moje værh medenoga kusa: uspomena moja u porodjenjeh vjekaa. Koji blagujn menne, joscteehje gladovati, i koji pju menne, joscterchje ſcednjeti. Koi sluscja menne, nechjese smestiti: i koji djelluju u menni nechje sagrjesciti. Koji prosvjetgljuju menne, ſcivotchje vjecni imatti.

Evangeglje: *Iscti meghju Missami ſavietniem. na listu* XXI.

Dan XV.

NA UſVISCEGNE B. D. M.

Sctenje Kgnigaa Mudrosti.
Mudr. 1. Pog. 24.

U sviehsam iskalla pokoj, a u djedini Gospodinovoj pribivatichju. Tadaje ſapovidio, i govorio menni stvoritegl svieh: i koije stvorio menne, odredioje pribivalisete moje, i rekoje menni: U Jakobu pribivaj, i u Iſraellu udjedinise, i meghju obraniem moiem postavi ſcille. I takosamse u Sionu ustanovitila, i u gradu posvetjenomu takodjersam pocinula, i u Jeruſalemu bj vlast moja. I uſcililasamse u púku slavnomu, i u djelu Boga moga, koije djedinstvo gnegovo, i u punnom skupsctini svetazaa bj pribivagne moje. Kakoono Cedar uſvisihse værh Libana, i kakoono cempres na gorri Sionskoj: kakoono poma uſviscenasam u Kadesu: i kakoono ussadjegne ruse u Jeriku. Kakoono maslina ljepa u pogljeh, i kakoono Javor uſviscenasam kod vodaa, na ravninah. Kakoono cinamom, i balsam mirisni vognsam dala: kakoono mirra iſabrana dalasam ugodni miris.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 10.*

U onò vrjeme: Uljeſe Jeſus u gneki gradaz: i ſcena gneka Marta imenom primi gnega u kuchju svoju: i ova imasce sestru imenom Mariu, koja joscter sjedechi kod nogaa Gospodinovieh, sluscjasce rjec gnegovu. A Marta pomgnu imasce oko mnoſieh poslovagnaa kuchje: Koja stadde i reece: Gospodine, tise ne brinnesc, daje sestra moja ostavila menne samu sluſciti? Rezi dake gnoj, dami pomoſce. I odgovarajuchi, reece gnoj Gospodin: Marta, Marta pomgnivasi, i smuchjujescse radi primnoſieh. Alli jedno jest potrebno. Maria najbogli dio obralaje, koise nechje dighnuti od gne. *Vjerrujem.*

Dan XVI.

NA SVETKOVINU S. ROKKA SPOVJEDNIKA.

Od Opchjenstva. Sctenje: Prikaſa ucinilismose. *na listu* XIV. *Evangeglje* Cjovjek gneki plemeniti. *na listu* XV.

Dan xvii.

NA OSMINU S. LOVRJENZA.

Kako na dán gnegov.

Dan xviii.

NA SVETKOVINU S. HELENE KRAGLIZE UDOV.

Od Opchjenstva na listu xviii.

Dan xx.

NA SVETKOVINU S. BERNARDA OPAT. I NAUC.

Sctenje: Pravedni ranno. *Evangeglje:* Viste sò ſemglje. *Od Opchjenstva na listu* xiii.

Dan xxi.

NA SVETKOVINU S. IVANNE FRANCESKE FREM.

Od Opchjenstva na listu xviii.

Dan xxii.

NA OSMINU UſVISCEG. B. D. M.

Kako na dán Uſviscègna.

Dan xxiii.

NA SVETKOVINU S. FILIPPA BENIZIA SPOVJED.

Od Opchjenstva na listu xiv.

Dan xxiv.

NA PRIDNEVJE S. BARTOLOMIE APOST.

Od Opchjenstva Apost. na listu i.

Dan xxv.

NA SVETKOVINU. S. BARTOLOMIE APOSTOLA.

Sctenje Kgnighe B. Petra Apostola Korintianom. *Kor. 1. Pog. 12.*

Bratjo: Viste Tjelo Issukærstovo, i uda od uda. I gneke postavioje Bogh u Zærkvi: Pærvo Apostole, drugo Proroke, trechje naucitelje, paka kreposti; poslie millosti od oſdravgljegna, pomoſcegna, vladagna, værste jeſikaa, istomacegna govoregnaa. Tolisu svi Apostoli? Tolisu svi Prorozi? Toli svi naucitegli? Toli svi kreposti? Toli svi imaju millos oſdravgljegna? Toli svi jeſizim govore? Toli svi tomacce? Alli hlepite darovanja boglia.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 6.*

U onò vrjeme: Iſide Jeſus na gorru molliti, i prinochjevasce na mollitvi Boſcioj. I bivscise dán ucinio, ſaſva Ucenike svoje, i iſabra dvanes od gnih, (koje i Apostole imenova): Scimuna koga priſimenova Petra, i Andriu bratta gnegova, Jakoba, i Ivanna, Filippa, i Bartolomiu, Mattea, i Tommu, Jakoba Alfeova, i Scimuna, koise ſove Zelot, i Judu Jakobova, i Judu Iskariotta, koi bj iſdajnik. I slaſechi s'gnimi, sta na poglju, i mnoſc Ucenikaa gnegovieh, i mnoſc obilna puka svê Judee, i Jeruſalema, i Primorja, i Tira, i Sidona, koji bjehu doscli dabiga sluscjali, i dabi bili oſdravgljeni od nemochij svoieh. I koji bjehu muceni od duhovaa necistjeh, bjehu oſdravgljeni. I sve mnosctvo iskasce teghnuti gnega: kreposbo iſ gnega iſlaſasce, i oſdravgljasce svieh. *Vjerrujem*

Dan xxvi.

NA SVETKOVINU S. LUDOVIKA KRAGLJA SPOV.

Sctenje: Pravednogaje priveo Gospodin. *Od Opchjenstva na listu* ii. *Evangeglje:* Cjovjek gneki plemeniti. *na listu* xv

Dan xxvii.

NA SVETKOVINU S. JOSEFA KALASANZIA SPOV.

Sctenje: Pravednogaje priveo Gospodin. *Od Opchjenstva. na listu* ii. Evangeglje: *iscti na* xxix. *Rujna.* Pristupisce Ucenizi. *do:* menne prima.

Dan xxviii.

NA SVETKOVINU S. AGUSTINA BISK. I SPOVJED.

Od Opchjen. Naucitegl. *na listu* xiii.

Dan xxix.

NA ODSJECEGNE GLAVE S. IVANNA KÆRSTIT.

Sctenje Jeremie Proroka. *Jerem. Pog. 1.*

U dni onè: Govorioje menni Gospodin, velechi: Pripasci boke tvoje, i ustanni, i govori Judi sva, koja ja naredjujem tebbi. Nebojse gnihova obraſa: nechjubo ciniti, dase ti strascisc od liza gnihova. Jabosam ucinio tebbe danas kakono grad utværdjeni, i kakono stup gvoſdeni, i kakono ſid mjeddeni, protiva svoj ſemglj, protiva kragljem Judiniem, Poglavizam gnegovjem, i Svescteniziim, i puku od ſemglje. I vojevatichje protiva tebbi, i nechje primochi; jasam s'tobbom, veli Gospodin, da oslobodim tebbe.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Marku. *Mar. Pog. 6.*

U onò vrjeme: Posla Irud, i uhitj Ivanna, i sveſaga u tamnizzi, radi Erodiade ſcene Filippa bratta svoga, bjascebo uſeo gnu. Erbo govorasce Ivan Iruddu: Nije dopusceno tebbi, imati ſcenu bratta tvoga. I Erodiade ſasjèdasce gnemu: i hotiasce ubiti gnega, alli ne mogasce. Irudbose bojasce Ivanna, ſnaduchi gnega cjovjeka pravedna, i sveta; i bragnascega, i sluscjajuchi gnega mnoga cignasce, i dobrovoglnoga sluscjasce. I budduchi doscjo dán prigodan, Irud ucinioje vecerru rodjegna svoga Poglavizama, i tisuschnikom, i pærvjema od Galilee. I bivsci uljeſla kchi iste Erodiade, i poigralla, i ugodila Iruddu, i ſajedno posadjenjema: kragl recce djevoicizi: Pitaj od menne, scto hochjesc, i dattichju tebbi: i ſaklese gnoj: sctogod uſbuddesc pitati, dattichju tebbi, dabi josc i polovizu kragljestva moga. Koja bivsci iſiscla, recce matteri svojoj: sctochju pitati? A ona recce: Glavu Ivanna Kærstiteglja. I vrachjajuchise taj cjas pospjescno u kraglja, pita, govorechi: Hochju, da oncjas dasc menni na plitizzi glavu Ivanna Kærstiteglja. I oſcjallostivise kragl radi ſakletve, i radi ſajedno posadjenich ne htje gnu oſcjallostiviti: neggo poslavsci raſbojnika ſapovidje, dase donese glava gnegova na plitizzi. I odsjece glavu gnemu u tamnizzi. I donese glavu gnegovu na plitizzi, i podaje djevojcizi, a djevojciza podda matteri svojoj. Scto cjuvsci Ucenizi gnegovi, doghjosce, i odnjesce tjelo gnegovo, i postaviscega u grob.

Dan xxx.

NA SVETKOVINU S. ROſE LIMANE DJEVIZE.

Od Opchjenstva. *na listu* xvi i.

Dan xxxi.

NA SVETKOVINU S. RAYMUNDA NONNATA SPOV.

Od Opchjenstva. *na listu* xiv.

SVETKOVINE RUJNA.

Dan I.

NA SVETKOVINU
S. EGIDIA OPATA.

Od Opchjenstva. *na listu* xv.

Dan II.

NA SVETKOVINU
S. STJEPANA KRAGLJA
UNGARSKOGA SPOV.

Od Opchjenstva. *na listu* xiv.

Dan IV.

NA SVETKOVINU
S. MARINA DJAKONA SPOV.

Od Opchjenstva Opataa. *na listu* xv.

Dan V.

NA SVETKOVINU
S. LOVRJENZA JUSTINIANA
BISK. I SPOVJEDNIKA.

Od Opchjenstva. *na listu* xi.

Dan VIII.

NA SVETKOVINU
PORODJENJA B. D. M.

Sve kako na viii. *Prosinza.*

Dan X.

NA SVETKOVINU
S. NICOLE OD TOLENT. SPOV.

Od Opchjenstva. *na listu* xiv.

Dan XIV.

NA SVETKOVINU
USVISCENJA S. KRISCJA.

Sctenje: *iscti na* iii. *Svibnja.*

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Iv. Pog. 12.*

U onò vrjeme: Recce Jesus mnosctvom scidovaa: sadaje sùd svjeta: sadachje poglaviza svjeta ovega bitti isaghnan isvan. I ja kada buddem usviscen bio od semglje, svakachju priteghnuti k'menni istomu. (A ovo goverasce, slamenujuchi, kojom smærti imasce umrjeti). Odgoverj gnemu mnosetvo: mismo cjulli is sakona da Kærst scive u vjeke: a kako ti govorisc, da Sin Cjovjecjanski ima bitti usviscen? Tkoje ti Sin Cjovjecjanski? Recce dake gnim Jesus: joscter sa mallo svjetlosje s' vami. Hodite dociem svjetlost imate, da vas tmine ne obujme: a tko po tminam idde, ne sna, ghdje idde. Dokle svjetlost imate, vjerrujte u svjetlost, neka sinovi svjetlosti buddete. *Vjerrujem*

Dan XV.

NA OSMINU PORODJEN. B.D.M.

Kako na dàn Porodjenja

Dan XVI.

NA SVETKOVINU
Ss. CORNELIA, I CIPRIANA
BISKUPAA I MUCCEN.

Od Opchjenstva. *na listu* vi.

Dan XVII.

NA SVETKOVINU
UTJESCTENJA RANAA
U TJELO S. FRANCESKA.

Sctenje: *iscti na* iv. *Listopada.* Evangeglje: Ako tko hochje dochi sa mnom. *Od Opchjenstva. na listu* ii.

Dan XVIII.

NA SVETKOVINU
S. JOSEFA OD KUPERTINA.

Sctenje: *iscti u Nedjeglju Pedesetnize. na listu* 25. Evangeglje: *iscti u Nedjeg.* xix. *po Duhovim na listu* 160.

Dan xix.

NA SVETKOVINU Ss. GENARA I DRUſCBE MUC.

Od Opchjenstva. *na listu* vii.

Dan xx.

NA SVETKOVINU Ss. EUSTAKIA I DRUſCBE MUC.

Od Opchjenstva druga. *na listu* vii.

Isti Dan

NA PRIDNEVJE S. MATTEA APOST. I EVANG.

Sctenje: Blagoslov Gospodinov. *Od Opchjenstva na listu* i.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 5.*

U onò vrjeme: Vidje Jeſus Zarinika imenom Levi, sjedechi ſa tærpeſom od pjeneſaa, i recce gnemu: Sliedi menne. I ostavivsci svaka, ustavsci sljedioje gnega. I ucinimu goſbu velicku Levi u kuchi svojoj: i bjesce mnosctvo mnogo Zarinikaa, i inieh, koji s'gnimi bjehu ſa tærpeſom. I mærmoscjahu Fariſei, i pisaozi gnihovi, govorechi Ucenikom gnegovjem: Cemu s' Zarinizima, i s' grescnizima blagujete, i piete? I odgovorivsci Jeſus, recce gnima: Ne imaju potrebu, od ljecnika kojisu ſdravi, neggo kojise ſlo cjuju. Njesam doscjo ſvatti pravedne, neggo grescnike na pokorru.

Dan xxi.

NA SVETKOVINU S. MATTEA APOST. I EVANG.

Sctenje: *Kako na Svetkovinu S. Marka. na listn* 184.

Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 9.*

U onò vrjeme: Vidje Jeſus cjovjeka, koi sjedjasce ſa tærpeſom od pjeneſaa, imenom Mattea. I reccemu: Sliedi menne. I ustavsci sljedioje gnega. I ucinise, da, sjedechi on ſa tærpeſom u kuchi, etto mnoſi Zarinizi, i grescnizi dohodechi, sjedjahu ſa tærpeſom s' Jeſussom, i s' Ucenizima gnegovjem. I gledajuchi Fariſei, govorahu Ucenikom gnegovjem: Cemu s' Zarinizima, i s' grescnizima blaguje naucitegl vasc? A Jeſus cjujuchi, recce: Nije potreban ſdravjema ljecnik, neggo oniem kojise ſlo cjuju. A poscjadsci naucitese, scto jest: Millosærdje hocju, a ne posvetilliscte, njesambo doscjo ſvatti pravedne, neggo grescnike. *Vjerrujem.*

Dan xxii.

NA SVETKOVINU S. TOMME OD SELANOVOGA BISKUPA I SPOV.

Od Opchjenstva. *na listu.* xi.

Dan xxiv.

NA SVETKOVINU B. D. M. OD ODKUPA SUſCNJEH.

Kako na Missi ſavjetnoj: Od Duhovaa do Doscjastja. *na listu* xxi.

Dan xxvii.

NA SVETKOVINU Ss. KUſME I DAMJANA MUC.

Od Opchjenstva, drugo Sctenje i Evangeglje. *na listu* vii.

Dan xxix.

NA SVETKOVINU S. MIHAJLA ARKANG.

Sctenje Kgnigaa Occittovagna B. Ivanna Apostola. *Occit. Pog. 1.*

U dni onè: ʃlamenova Bogh, kojase imahu dogodit bærʃo, navjestujuchi po Angelu svomu, sluʃi svomu Ivannu, koije svjedocjanstvo iʃveo rjeci Boʃcioj, i svjedocjanstvo od svega onoga, sctoje vidio od Issukærsta. Blaʃceni, koi sctie, i koi sluscja rjeci prorocjanstva ovega: i obsluʃcjuje kojasu u gnemu upisana: vrjemeboje bliʃu. Ivan sedmeriem Zærkvam, kojesu u Asji. Millos vama, i mir od onega, koi jest, i koi ima dochi: i od seddam duhovaa, kojisu prid pristoljem gnegoviem: i od Issukærsta, koije svjedok vjerni, pærvorodjeni od mærtvjeh, i Poglaviza od kragljevaa ʃemaglskieh, koije gljubio nas, i opraoje nas od grjehaa nascieh u kærvi svojoj.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 18.*

U onò vrjeme: Pristupisce Ucenizi k' Jeʃussu, govorechi: tko mnisc, daje najvechi u kragljestvu nebeskomu? I doʃvavsci Jeʃus mallahnoga, postaviga po sred gnih, i reece: U istinu govorim vama, akose ne buddete obratiti, i ne ucinitese kakoono mallahni, nechjete uljestit u kragljestvo nebesko. Tkogodjerse dake budde sniʃciti, kakoono mallahni ovi, ovije vechi u kragljestvu nebeskomu. I koi uʃbudde primiti jednoga mallahnoga takoga u ime moje, menne prima. A tko budde smutiti jednoga od mallahnjeh oveʃieh, koji u menne vjerruju, bogljeje gnemu, damuse objesi na vratu gnegovu ʃcjærvan osgljarski, i dase potopi u puccinu morsku. Jaoh svjetu radi smuchjaa. Potrebnoboje da budde smutgnaa: alli jaoh cjovjeku onomu, po komu smutgne dohode. A ako ruka tvoja, illi noga tvoja smuchjuje tebbe, odsjezi gnu, i odværʃi od tebbe: bogljeje ʃa tebbe da dopresc na scivot breʃ jedne ruke illi noghe, neggo imajuchi dvie ruke, illi dvie noghe, da buddesc væʃsceu u ogagn vjecni. I ako oko tvoje smuchjuje tebbe, iʃvadiga, i odværʃi od tebbe: bogljeje ʃa tebbe, da s' jedniem okom u ʃcivot uljeʃesc, neggo imajuchi dva oka, da buddesc værʃcen u ogagn pakgljeni. Paʃite da nepoghærdite jednoga od oveʃieh mallahnieh: govorimbo vamæ, da Angeli gnihovi na nebesieh, vaʃda vidde obraʃ Otza moga, koije na nebesieh. *Vjerrujem.*

Dan xxx.

NA SVETKOVINU S. JEROLIMA NAUCIT. ZÆRK.

Od Opchjenstva Naucit. na listu xiii.

U NEDJEGL. TRECHJU RUJNA *cinise Svetkovina* **sedam bolesti B. D. M.** *Kako u petak po Nedjegli Mukke.*

SVETKOV. LISTOPADA.

U NEDJEGLJU PÆRVU *cinise Svetkovina*, **Prisvetoga Roʃaria B. D. M. Sctenje, i Evangeglje** *kako na Mis-si Suvjetnoj:* **Od Duhova do Doscjastja.** *na listu* **xxi.**

Dan ii.

NA SVETKOVINU Ss. ANGELAA STRAʃCJANAA.

Sctenje Kgnigaa Iʃhoda. *Iʃhod. Pog. 23.*

Ova govorj Gospodin Bogh! Etto jachju poslati Angela moga, koi-

chje prihodit tebbe i cjuvati po putu, i uvestit u mjesto, kojesam pripravio. Cjasti gnega i sluscjaj glas gnegov, i paſj dobro ne potlacitga: nechjeboti prostiti, ako sagrjescisc; i u gnemuje ime moje. Ako pak buddese sluscjati glas gnegov, i ucinisc svaka kojati govorim, bittichju nepriategl nepriategljaa tvoieh, i progonitichje progoniteglje tvoje, i moj Angeo hodittichje prid tobom.

Evangeglje: *iscti na* xxix. *Rujna.*

Dan iv.

NA SVETKOVINU S. FRANCESCA SPOVJED.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Galazianom. *Gal. Pog. 6.*

Bratjo: Daleko od menne slavitise u inomu, neggo u kriſcju Gospodina nascega Issukærsta: po komuje menni sviet kriscju pribjen, a ja svietu. Ere u Issukærstu, ni obreſovagne vrjedno jest, ni neobreſovagne, neggo novo stvoregne. I kojigodjer ovu upravu buddu sljediti, mir værh gnih, i millosærdje, i værh Iſraella Boſciega. Od ostaloga nikomi ne dosadjuj. Jabo ranne Gospodina Jeſussa, u tjelu momu nossim. Millos Gospodina nascega Issukærsta s'duhom vasciem, bratjo. Amen.

Evangeglje. *Od Opchjenstva mnoſieh Mucenikaa na listu* x.

Dan vii.

NA OSMHNU S. JEROLIMA.

Kako na dán Svetkovine.

Dan viii.

NA SVETKOVINU S. SIMEUNA PRAVED. PROR.

Sctenje: Blaſcen Ćjovjek. *Od Opchjenstva na listu* xiv. Evangeglje: *iscti na* ii. *Vegljace.*

Dan ix.

NA SVETKOVINU Ss. DIONIſA, RUSTIKA, I ELEUTERIA MUCENIK.

Sctenje Djelaa Apostolskieh. *Djel. Ap. Pog. 17.*

U dni onè: Stavsci Pavo po sred' Areopaga, recce: Gljudi Ateniesi u sviemi vas gnescto savisee vjernjeh vidim. Ere prohodechi, i raſgledajuchi kipe vasce, naghjoh, i Oltar, na komu bjesce upisano: Ne poſnannomu Bogu. Scto dake ne poſnajuchi cjastite, ovo ja vama navjesctujem. Bogh, koije ucinio sviet, i sva kojasu u gnemu, ovi budduchi nebba, i ſemglje gospodar, ne pribiva u rukotvornieh Zærkvah, nitise rukami cjovjecjanskiemi cjasti, koliko da ima potrebu od koje stvari, dajuchi on svjema ſcivot, i odihagne, i svaka. I ucinioje od jednoga vas narod gljuski, da pribiva værh sve prostranosti ſemaglske, ſabigljeſcio budduchi odredjena vremena, i kraje pribivagna gnihova, da isctu Boga, jedaga kakogod doteghnu, illi naghju, ſa sve da nije daleko od svakoga od nas. U gnemubo ſcivemo, i krechjemose, i jesmo: kakoonosu i gneki od vascjeh spjevalazaa rekli: jesmobo i rod gnegov. Rod dake budduchi Boſcji, ne imamo prozjenit, daje boscjanstvo prilicno ſlatu, illi srebru, illi kamenu iſdjegljanu od hitrosti, i misli cjovjecjanske. I ſa vremena ta-

koga nepoſnanstva ne hajuchi Bogh, sada navjesctuje gljudem, da svi svuda pokorru cine: odlucioboje dán, u koichje suditi svjet u pravednosti, po cjovjeku, odredjenu od gnega, kakonoje dò vjerru svjema, uskærsnuvsciga od mærtvjeh. Cjuvsci tad uskærsnutje od mærtvjeh, gnekise rugahu, a gneki rekosce: sluscjatichjemo tebbe o ovemu drughi put. Takò Pavo iſide iſ meghju gnih. A gneki gljudi pristavsci k'gnemu vjerrovahu; megju koiem, i Dioniſio Areopagita, i ſcena imenom Damara, i ini s'gnimi.

Evangeglje: *Od Opchjen. vechje Muc.* Cjuvajtese od kvasa. *na listu* x.

Dan x.

NA SVETKOVINU S. FRANCESKA BORGIE SPOV.

Od Opchjenstva Opataa. *na listu* xv.

Dan xi.

NA SVETKOVINU Ss. SÆRGJA I DRUſCBE MUC.

Od Opchjenstva. *na listu* vii.

Dan xiv.

NA SVETKOVINU S. KALISTA PAPE I MUCEN.

Sctenje: Svaki Biskup. *Od Opchjenstva na listu* xii. *Evangeglje:* Nisctaje sakriveno. *na listu* iii.

Dan xv.

NA SVETKOVINU S. TERESIE DJEVIZE.

Od Opchjenstva. *na listu* xvii.

Dan xvi.

NA SVETKOVINU S. BRIGIDE UDOVIZE.

Od Opchjenstva. *na listu* xviii.

Dan xviii.

NA SVETKOVINU S. LUKE EVANGELISTE.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Korintianom. *Kor. 2. Pog. 8.*

Bratjo: Hvale uſdajem Bogu, koije dao isto pobrinutje u særzu Titovu ſa vas, ereje i ponukovagne primio: a budduchi dosta pomgniv, po svomu hotjegnu doscjoje k'vama. Poslalismo joscter s'gnim bratta, kogaje pohvala u Evangeglju, po svjeh Zærkvah, alli ne samo, neggoje bio josc i odreghjen od Zærkavaa drugh nascega putovagna, ſa ovu millos, kojaje sluſcena od nas na Gospodinovu slavu, i na occitovagne pomgniva hotjegna nascega: cjuvajuchisè od ovoga, da nas kogod ne poghærdi radi ove podpunnosti, od kojesmo posluſcitegli. Mibo nastoimo na dobro, ne samo prid Bogom, neggò joscter prid gljudmi. A poslalismo s'gnimi i bratta nascega, koga brinutje kuscjalismo u mnoſieh cestokrat, i koi sada vele vechma brinese, radi mnoga uſdagna u vas. Illi ſa Tita, koije drugh moj, i u vas pomochnik: illi bratja nascja, Apostoli Zærkavaa, slava Issukærstova. U oveſieh dake pokaſcite prid Zærkvami kakvaje gljubav vascja, i radi eessa slavimse ja u vami.

Evangeglje. *Kako na Svetkov. S. Marka Evangeliste. na listu* 184.

Dan xix.

NA SVETKOVINU S. PETRA OD ALKANTARE.

Sctenje: Kojesu menni bile dobiti. *Od Opchjenstva. na listu* xv. *Evangeglje:* Nemojtese bojatti. *na listu* xiv.

Dan XXI.

NA SVETKOVINU
Ss. URSULE I DRUSCBENIZAA DJEVIZAA MUCENIZAA.

Sctenje: Od Djevizaa. *Od Opchjenstva. na listu* XVII. *Evangeglje:* Prilicno .... deset Djevizam. *na listu* XVI.

Dan XXII.

NA SVETKOVINU
S. ILARIUNA OPATA.

Od Opchjenstva. *na listu* XV.

Dan XXVI.

NA SVETKOVINU
S. EVARISTA PAPE I MUCEN.

Od Opchjenstva jednoga Mucenika Biskupa. *na listu* I.

Dan XXVII.

NA PRIDNEVJE
Ss. APOST. SCIMUNA I JUDE.

Sctenje: Prikasa uccinilismose. *Od Opchjenstva. na listu* XIV. *Evangeglje:* Jasam losa. *na listu* V.

Dan XXVIII.

NA SVETKOVINU
S. APOST. SCIMUNA I JUDE.

Sctenje: *Kako na pridnevje Usiscjastja Gospodinova.*

Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Iv. Pog.* 15.

U onò vrjeme: Recce Jesus Ucenikom svoiem: Ova sapovjedam vama, dase gljubite meghju vami. Ako svjet na vas mærsi, snajte, daje na menne prie vas mærsio. Dabiste od svjeta bili, svjetbi gljubio, sctoje gnegovo: alli ne budduchi vi od svjeta, neggosam ja obro vas is meghju svjeta, sato svjet na vas mærsi. Uspomenitese od moga bessiedegna, kojesam ja reko vama: Nije sluga vechi od gospodara svoga. Akosu progonilli menne, i vaschje progoniti: akosu bessiedegne moje obsluscili, i vascechje obsluscivati. Allichje sva ova ciniti vama radi imena moga: ne snadubo onega, koije poslo menne. Da njesam bio doscjo, i govorio gnima, grjeha nebi imalli: a sada opravdagna ne imaju od grjeha svoga. Tko na menne mærsi, i na Otza moga mærsi. Da ne buddem bio cinio djela meghju gnimi, koja nitko ini cinioje, nebi grjeha imalli: a sada i vidjelisu, i mærsjelisu i na menne i na Otza moga. Alli nekase ispunni govor, koije u gnihovu sakonu upisan: mærsjelisu na menne bes usroka. *Vjerrujem.*

Dan XXXI.

NA PRIDNEVJE
SVJEH SVETJEH

Sctegne Kgnigaa Occittovagna B. Ivanna Apostola. *Occitt. Pog.* 5.

U dni onè: Evo ja Ivan vidjeh po sred pristolja, i cetiri scivinaa, i po sred starieh, Jagagnza stojechjega kakoono ubjena, imajuchjega seddam rogaa, i ocji seddam; kojesu seddam duhova Boscieh, poslani po svoj semgli. I doghje, i use kgnighe is desne onega, koi sjedjasce na pristolju. I bivsci otvorio kgnighe, cetiri scivine, i dvadesti i cetiri starji paddosce prid Jagagnzem, imajuchi svaki gusle, i gostare slatne, punne mirisagna, kojasu mollitve svetieh, i spjevahu pjesan novu govorechi: Dostojansi Gospodine primiti kgnighe, i otvoriti pecjatte gnih; erbosi bio ubjen, i odkupiosi nas Bogu u kærvi tvojoj is svakoga

koljenna, i jeſika, i púka, i naroda: i uciniosi nas Bogu nascemu kragljeve, i Svesctenike, i kragljevattichjemo værh ſemglje. I vidjeh, i ſacjuh glas Angelaa mnoſieh u okolo pristolja, i ſcivinaa, i starjeh: a bjesce broj gnih tissuchja tissuchjaa, koji govorahu glasom velickiem: Dostojanje Jagagnaz, koije bio ubjen, primiti krepos, i boſcjanstvo, i mudros, i jakos, i cjaas, i slavu, i blagosov u vjeke vjekaa. Amen.

Evangeglje: *Od Opchjenstva vechje Muceuikaa.* Slaſechi Jeſus s'gore. *na listu* vii.

SVETKOV. STUDENZA.

Dan. I.

NA SVETKOVINU SVJEH SVETJEH.

Sctenje Kgnigaa Occittovagna B. Ivanna Apostola. *Iv. Pog. 7.*

U dni onè: Evo ja Ivan vidjeh drugoga Angela, koi uſlaſasce od Istoka suncjanoga, i imasce ſlamegne Boga ſcivoga: i ſaupi glasom veliziem cetveriem Angelom, koiemje podato ſlo ciniti ſemgli, i morru, govorechi: Nemojte udditi ſemgli, i morru, ni dubju, dociem ſlamenujemo slughe Boga nascega na celjeh gnih. I ſacjuh broj ſlamenovanjeh, stô cettærdesti i cetiri tissuchje ſlamenovanjeh od svakoga koljenna Sinovaa Iſraellovjeh. Od koljenna Judina dvanes tissuchjaa ſlamenovanjeh. Od koljenna Rubenova dvanes tissuchjaa ſlamenovanjeh. Od koljenna Gadova dvanes tissuchjaa ſlamenovanjeh. Od koljenna Aserova dvanes tissuchjaa ſlamenovanjeh. Od koljenna Nevtalinova dvanes tussuchjaa ſlamenovanjeh. Od koljenna Manaseva dvanes tissuchjaa ſlamenovanjeh. Od koljenna Simeonova dvanes tissuchjaa ſlamenovanjeh. Od koljenna Levina dvanes tissuchjaa ſlamenovanjeh. Od koljenna Issakarova dvanes tissuchjaa ſlamenovanjeh. Od koljenna Zabulonova dvanes tissuchjaa ſlamenovanjeh. Od koljenna Joſeffova dvanes tissuchjaa ſlamenovanjeh. Od koljenna Beniaminova dvanes tissuchja ſlamenovanjeh. ſa teſiem vidjeh mnosctvo veliko, koje ne mogasce niko pribroiti, od svjeh narodaa, i koljennaa, i pukaa, i jeſikaa, stojechi prid pristoljem, i prid lizem Jagngnza, oghærnutjeh odjechjami bjeljem, i pome u gnih rukah: i vapiahu glasom velickiem, govorechi: slava Bogu nascemu, koi sjedi værh pristolja, i Jagagnzu. I svi Angeli stahu u okolo pristolja, i starijeh, i cetiri ſcivinaa: i paddosce nize prid pristoljem, i poklonisćese Bogu, govorechi: Amen. Blagoslov, i slava, i mudros, i uſdagne hvalaa, cjaas, i krepos, i jakos Bogu nascemu u vjeke vjekaa. Amen.

Evangeglje: Videchi Jeſus mnosctvo. *Od Opchjenstva vechje Mucenikaa. na listu* ix.

Dan IV.

NA SVETKOVINU S. KARLA BISKUPA I SPOV.

Od Opchjenstva Spovjednika Biskupa. *na listu* xi.

Dan VIII.

NA OSMINU SVIEH SVETIEH.

Kako na dán Svetkovine gnikove.

Dan ix.

NA POSVETJEGNE ZÆRKVE SPASSITELJA.

Od Opchjenstva Posvetjegna Zærkve. *na listu* xix.

Dan x.

NA SVETKOVINU S. ANDRJE AVELLINA SPOV.

Od Opchjenstva Spovjednika ne Biskupa. *na listu* xiv.

Dan xi.

NA SVETKOVINU S. MARTINA BISKUPA I SPOV.

Od Opchjenstva Spovjednika Biskupa. *na listu* xi.

Dan xii.

NA SVETKOVINU. S. MARTINA PAPE I MUCEN.

Sctenje: Pridraʃi: Udionizi budduchi. *Od Opchjenstva. na listu* iv. *Evangeglje:* Ako kogod grede k' menni. *Od Opchjenstva. na listu* i.

Dan xiii.

NA SVETKOVINU S. STANISLAVA KOSTKE SP.

Od Opchjenstva Spovjednika ne Biskupa. *na listu* xiv.

Dan xiv.

NA SVETKOVINU S. IVANNA URSINA BISKUPA I SPOVJED.

Sctenje: Bratjo: Nemojtese zienit. *Iscti u Nedjeglju trechju po Vodokærsctu. na listu 21.*

 Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 10.*

U onò vrjeme: Recce Jeʃus Uccnikom svoiem: U kojugodjer kuchju buddete uljestit, pærvo rezite: Mir ovoj kuchi. I ako ondi budde bitti Sin mira, pristatichje værh gnega mir vasc, toli ne, k'vamachjese vratiti. U istoj kuchi pribivajte, blagujuchi, i piuchi, kojasu kod gnih: dostojanboje teʃcjàk plate svoje. Nemojte prihoditi od kuchje, do kuchje. I u koigodjer grad buddete uljestiti, i buddu vas primiti, blagujte, kojase postavjaju prid vas: i ljecite nemochnike, koisu u gnemu, i rezite gnima: Pribliʃciloseje k' vama kragljestvo Boʃcie. *Vjerrujem.*

Dan xv.

NA SVETKOVINU S. LEOPOLDA SPOVJEDNIKA.

Od Opchjenstva Spovjednika ne Biskupa. *na listu* xiv.

Dan xvii.

NA SVETKOVINU S. GARGURA TAUMATURGA BISK. I SPOVJED.

Sctenje: Evo Svesctenik veliki. *Od Opchjen. Spov. Bisk. na listu* xi.

 Sljedechja S. Evangeglja po Marku. *Mar. Pog. 11.*

U onò vrjeme: Odgovorivsci Jeʃus Ucenikom svoiem, recceim: Imajte vjerru u Boga. U istinu govorim vama, da kogodjer budde rjeti ovoj gorri: dighnise, i værʃise u morre; i ne budde posumgniti u særzu svomu: neggo budde vjerrovati, sctogodjer budde rjeti, dase ucini, ucinittichjese gnemu. ʃato go-

vorim vama: Svaka kojagodjer mollechi prosite, vjerrujte, dachjete primiti, i dogoditichjese vama.

Dan XVIII.

NA POSVETJEGNE ZÆRKAVA Ss. PETRA I PAVL.

Od Opchjenstva Posvetjegna Zærkve. *na listu* xix.

Dan XIX.

NA SVETKOVINU S. ELISABETTE UDOVIZE.

Od Opchjenstva. *na listu* xviii.

Dan XX.

NA SVETKOVINU S. FELICJA OD VALOIS SPOV.

Od Opchjenstva Spovjed. ne Bisk. *druga Missa na listu* xiv.

Dan XXI.

NA SVETKOVINU PRIKAſAGNA B. D. MARIE.

Kako na Missam ſavjetn. na listu XXI.

Dan XXII.

NA SVETKOVINU S. CECILIE DJEVIZE I MUC.

Sctenje: Gospodine Boſce moj uſvisiosi. *Od Opchjenstva. na listu* xvii. *Evangeglje:* Prilicnochje bitti... deset djevizam. *Od Opchjen. na listu* XVI.

NEDJEGLJA TRECHJA STUDENOGA

NA USPOMENU SVETIEH

Koieh Telesa, illi ostadzi u Stolnoj Zærkvi, i u svemu Dubrovackomu okoliscju nahodese.

Sctenje, i Evangeglje. *Od Opchjen. vechje Mucen. na listu* vii.

Dan XXIII.

NA SVETKOVINU S. CLEMENTA PAPE I MUC.

Sctenje: Bratjo: Nasljednizi moji buddite. *U Nedjeglju dvadeset i trechju po Duhovim na listu 163. Evangeglje:* Bditte. *Od Opchjenstva Spovjed. Bisk. na listu* xii.

Dan XXIV.

NA SVETKOVINU S. IVANNA OD KRIſCJA SPOV.

Od Opchjenstva. *na listu* xiv.

Dan XXV.

NA SVETKOVINU S. CATARINE DJEVIZE I MUC.

Od Opchjenstva. *na listu* xvi

Dan XXVI.

NA SVETKOVINU S. SILVESTRA OPATA.

Od Opchjenstva Opataa. *na listu* xv.

Dan XXVII.

NA SVETKOVINU S. GELTRUDE DJEVIZE.

Od Opchjenstva. *na listu.* xvii.

Dan XXVIII.

NA SVETKOVINU S. JAKOBA OD MARKIE SPOV.

Od Opchjenstva. *na listu* xiv.

Dan XXIX.

NA SVETKOVINU S. DIEGA SPOVJEDNIKA.

Od Opchjestva Spovjed. ne Bisk. *druga Missa. na listu* xiv.

OPCHJENSTVO SVETIEH.

NA PRIDNEVJE JEDNOGA APOSTOLA.

Sctenje Kgnigaa Mudrosti.
Mudr. Pog. 44.

Blagosov Gospodinov værh glave pravednoga. ʃato podomuje Gospodin djedinu, i podjelioje gnemu dio u dvanes koljenaa, i nascjoje millos prid sviem gljudima. I ucinioje gnega velika, i strahovita nepriateglima, i na rjeci gnegove cjudotvorja utiscioje. Proslaviogaje prid kragljevim, i podomuje ʃapovjedi daih navjesti púku svomu: i occitovomuje slavu svoju. Po vjerri, i tihosti gnegovoj ucinioje sveta gnega, iʃ meghju svieh gljudii iʃabroje gnega, i podoje gnemu occigledize ʃapovjedi, i ʃakon ʃcivota, i naucenja: i usvisioje gnega. I s'gnimje utværdio naredbenstvo vjecno, i opasogaje pasom pravednosti, i naresiogaje Gospodin krunnom slave.

✠ **Sljedechja S. Evangeglja po Ivanu.** ***Iv. Pog. 15.***

U onò vrjeme: Recce Jeʃus Ucenikom svoiem: Ovoje ʃapovjed moja, dase gljubite meghju vami, kakonosam ja gljubio vas. Itko nejma vechju gljubav od ove, da duscju svoju prida ʃa priateglje svoje. Viste priategli moji, ako buddete ucciniti scto ja vami ʃapovjedam. Jur nechjuvas vechje ʃvati slughe: neʃnabo sluga scto cini Gospodar gnegov. Nu vas ʃvosam priateglje: svebo scto cjuh od Otza moga, ocitto ucinih vama. Njeste vi odabrali menne; nu ja odabrah vas, i odredih vas dabiste poscli i plod iʃnjeli, i plod vasc da budde stavan; neka kojagodjer buddete prositi od Otza u ime moje, podda vami.

OPCHJENSTVO
Jednoga Mucenika Biskupa.

Sctenje Kgnighe B. Jakoba Apostola.
Jak. Pog. 1.

Pridraʃi: Blaʃcen ejovjek, koi podnossi napastovagne: ere kada uʃbudde bitti kuscjan, primitichje krunu ʃcivota obechjanu od Boga gljubechiem gnega. Nitko kadaje napastovan, neka ne recce, daje od Boga napastovan: Boghbo nije napasnik ʃlieh: i on nitkoga napastuje. A svakje napastovan od poʃceglјenja svoga ʃmesen, i ʃablaʃnjen. Poʃcegljegne paka budduchi ʃacelo poraghja grjeh: a grjeh kadje iʃværscen, poraghja smært. Nemojtese dake privariti, bratjo moja pridraga. Svako dagne pridobro, i svaki dar iʃværsni dohodi odiʃgara, slaʃechi od Otza svjetlosti, u komu nije promjegnenja, ni promjene obsjegnenja. Onboje nas po svomu hotjegnu porodio rjecim istine, neka buddemo kakono pærvine stvoregna gnegova.

✠ **Sljedechja S. Evangeglja po Luzi.** ***Luk. Pog. 14.***

U onò vrjeme: Recce Jeʃus mnosctvom: Ako kogod grede k'menni, a ne mærsi na Otza svoga, i na matter, i na ʃcenu, i na sinove, i na bratju, i na sestre, i joscter i na duscju svoju, ne moʃce bitti moj Ucenik. I tko ne nosi kriʃc svoj, i sliedi menne, ne moʃce bitti moj Ucenik. Tkobo od vas hotechi ʃagra-

diti turragn, i prie sjedechi ne raſmjera potratjenja, kojasu potrebna, imali ſa sværsciti; da, pokli budde postavio temegl, i ne budde mogo sværsciti, svi, koi vidde, ne pocnu rugatise gnim, govorechi: ovi cjovjek poceoje graditi, a nije mogo doværsciti? Illi koi krágl imajuchi pochi vojevati protiva drugomu kraglju, prie sjedechi ne rasmisli moſceli s'deset tissuchjaa susrestiti onega, koi s'dvadesti tissuchjaa idde k'gnemu? Inako on joscter daleko stojechi, poklisare poslavsci, prossi mir. Tako dake svaki od vas, koise ne budde odrechi oda svieh, koja ima, ne moſce bitti moj Ucenik.

OD ISTOGA OPCHJENSTVA.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Korintianom. *Kor. 2. Pog. 1.*

Bratjo: Blagoslovjen Bogh, i Otaz Gospodina nascega Issukærsta, Otaz millosærdja, i Bogh svake utjehe, koi nas tjesci u svakomu tugovanju nascemu: neka moſcemo i mi utjesciti one, koisu u svakoj tjeskochi, po utjescenju, koiemsmo i mi utjesceni od Boga. Er kakoono obilluju mucenja Issukærstova u nami: tako i po Issukærstu obilluje utjescegne nasce. A illismo mi ſcjalosni, (ſcjallosnismo) ſa vasce utjescegne i spassegne; illismo utjesceni, (utjescenismo) ſa vasce utjescegne: illismo nagovarani, ſa vasce nagovaragne, i spassegne, kojese djelluje po tærpjenju istieh mucenjaa, koja i mi tærpimo: neka budde krepko uffanje nasce ſa vas: ſnaduchi, da kakoonoste druſcbenizi u mucenju, takochjete bitti, i u utjescenju: u Issukærstu Gospodinu nascemu.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 16.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus Ucenikom svoiem: Ako tko hochje dochi ſa mnom, nekse odrecce od sebbe istoga, i uſme kriſc svoj, i sljedi menne. Tkobo uſbudde htjetti sacjuvati ſcivot svoj, iſgubittichje gnega: a tko uſbudde iſgubitti ſcivot svoj radi menne, nachje gnega. Kojaboje korist cjovjeku, kadbi i vaskolik svjet dobio, ako duscju svoju budde iſgubiti? Illi kojuchje datti cjovjek ſamjenu ſa duscju svoju? Sinbo cjovjecjanski ima dochi u slavi Otza svoga s'Angelima svoiem: tadachje podati svakomu po djelieh gnegovieh.

OPCHJENSTVO
Jednoga Mucenika, ne Biskupa.

Sctenje Kgnigaa Mudrosti. *Mudr. Pog. 10.*

Pravednogaje priveo Gospodin po putieh upravnieh, i ukaſoje gnemu kragljestvo Boſcje, i podoje gnemu umstvo svetieh: obogatioje gnega u trudjeh, i podpunno obdarioje trude gnegove. U himbenosti varrajuchieh gnega, pristoje gnemu: i obogatioje gnega. Sacjuvogaje od nepriategljaa, i od ſavodechieh obraniojе gnega: i dobitnika ucinioje gnega u jaku ærvagnu, nekabi poſno, daje oda svieh najmoguchia mudros. Ona nije ostavila pravednoga prodana, neggogaje od grescnikaa oslobodila: i s'gnimje siscla u jammu, i u uſah nijese ſaboravila od gnega, dociemje gnemu doniela scibiku kragljestva, i moguchstvo protiva oneſiem, koji potlacivahu gnega: i laſcivze ukaſa one, koji oſloglasisce gnega, i poda gnemu slavu vjecnu Gospodin Bogh nasc.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 10.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus Ucenikom svoiem: Nemojte szjeniti, dasam doscjo mir postaviti na ſemgliju: Njesam doscjo mir staviti, neggo ratt. Doscjobosam raſluciti sina od Otza svoga, i kchjer od mattere svoje, i nevjestu od svekærve svoje: i nepriategli cjovjeka, domachi gnegovi. I tko gljubi Otza, illi matter vechma neggo menne, nije menne dostojan: i tko gljubi Sina, illi kchjer vechje neggo menne, nije menne dostojan. I tko ne uſimglje kriſc svoj, i sljedi menne, nije menne dostojan. I tko cjuva ſcivot svoj, iſgubitichjega: a tko budde iſgubitti ſcivot svoj radi menne, nachichje gnega. I tko prima vas, menne prima: a tko prima menne, prima onega, koije poslo menne. I tko prima Proroka kakono Proroka, platuchje Proroka primiti: i tko prima pravednoga u ime pravednoga, platuchje pravednoga primiti. I koigodjer datti budde popit cjascju vode studene jednomu od najmagnieh ovesieh, kakoono u ime Ucenika: u istinu govorim vama, nechje iſgubitti platu svoju.

OD ISTOGA OPCHJENSTVA.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Timoteu. *Tim. 2. Pog. 2.*

Pridraghi: spomenise, daje Gospodin Issukærst od sjemena Davidova uskærsnuo od mærtvieh po Evangeglju momu, radi koga ja tærpim tja do uſaa, kakoono ſlocinaz: alli rjec Boſcia nije sveſana. ſato svaka podnosim, radi iſabranieh, neka i oni steku spassegne, kojeje u Issukærstu, sa slavom nebeskom. A tisi sliedio moj nauk, moj nacin ſcivjenja, odlucegne, vjerru, dugoſcivstvo, gljubav, ustærpjenje, progonstva, mucenja, kojasu menni bila ucignena u Antiokii, u Ikoniu, i u Listrieh: Kojasam progognenja podnosio, i oda svieh oslobodioje menne Gospodin. I svi koji hochje bogomillo ſcivjeti u Issukærstu, tærpjetichje progonstva.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 21.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus Ucenikom svoiem: nisctaje sakriveno, scto nechje bit occitovano: ni skrovito, sctose nechje uſaſnati. Scto govorim vama u tminnah, rezite na svjetlosti: i scto na uho uscjujete, pripovjedajteværh strehaa. I nemojtese bojatti oneſieh, koji ubijaju tjelo, a duscju ne mogu ubitti: neggo vechma onegase bojte, koi moſce, i duscju, i tjelo pogubiti u oghgnu vjecnomu. Ne prodajulise dva vrabza ſa mjedenizu: i jedan od gnih nechje pasti na ſemglju beſ Otza vascega? A vlasi glave vasce svissu pribrojeni. Nemojtese dake bojatti: od mnoſieh vrabazaa viste bogli. Svaki dake, koi budde spovidjeti menne prid gljudima, spovidjetichju i ja gnega prid Otzem moiem, koije na nebesieh.

DRUGA KGNIGHA, I EVANGEGLJE

Na Opchjenstvo jednoga Mucen.

Sctenje Kgnighe B. Jakoba Apostola. *Jak. Pog. 1.*

Pridraſi: zjenite kako uſrok pravoga veseglja raſlika napastovanja u koja buddete upastiti: ſnajuchi, da kuscjagne vjerre vasce ustærpjenstvo djelluje. A ustærpjenstvo djello iſværsno ima. Ne-

ka buddete isværsni, i zjeloviti, u nicemu pomagnkajuchi. Ako kogod od vas ima potrebu od mudrosti, neka gnu prossi od Boga, koi daje svjema obilno, i ne prikara; i dattichjese gnemu: A neka prossi u vjerri, ne posumgnivsci iscta: tkobo sumgni, prilicjanje valu morskomu, usbugneuu i rasmamjenu od vjetra Neka ne zieni dake cjovjek oni, dachje primitti sctogod od Gospodina. Cjovjek dvostruk særzem, nestanovitje u svieh putieh svoieh. A nekase slavi brat snisceni u usviscegnu svomu: a bogataz u poniscenstvu svomu, erechje mimochi kakòono zvjet sjena: istekloboje sunze s'vruchinom, i osusciloje sjeno, i zvjet gnegov òdpade, i ugljudnost liza gnegova poghinu: tako i bogataz u putieh svoieh saghgnetichje. Blascen cjovjek, koi podnossi napastovagne: kadabo budde bitti kuscjan, primitichje krunnu scivota, kojuje obechjo Bogh oniem, koji gljube gnega.

DRUGA KGNIGA.

Sctenje Kgnighe B. Petra Apostola. *Pet. 1. Pog. 4.*

Pridrasi: Udionizi budduchi mucenjaa Issukærstovieh veselitese: nekase i u objavgljenju slave gnegove veselite, radujuchise. Akoste pogærdjeni radi imena Issukærstova, bittichjete blasceni: cjastbo, slava, i krepost Boscia, i dúh gnegov værh vas pociva. A neka nitko od vas tærpjet budde kako ubojza, illi lupesc, illi slorek, illi tughieh pohlepnik. Ako paka, kako kærstjanin, nekase ne srami: neggo neka radi toga Boga slavi. Vrjemeboje, da pocne sud od kuchje Boscie. I ako pærvo od nas, kojachje bitti sværha onesieh, koji ne vjerruju Bosciemu Evangeglju? I akochjese jedva pravedni sahraniti: nemilli, i grescnik gdjenochjese prikasati? Dake i ovi koji tærpe po hotjegnu Bosciemu, vjernomu stvoritegllju neka priporuce dusce svoje po dobriem djellima.

 Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Iv. Pog. 12.*

U onò vrjeme: Recce Jesus Ucenikom svoiem: U istinu, u istinu govorim vama: Ako særno pscenicno padsci na semglju, ne budde umrjeti, neplodno ostaje: Toli usbudde umrjeti, mnoghi plod donosi. Tko gljubi duscju svoju, isgubittichje gnu: a tko mærsi na duscju svoju na ovemu svjetu, u scivot vjecni cjuva gnu. Tko menne slusci, nekame sljedi; i ghdjenosam ja, ondichje i slusebenik moj bitti. A tko menne budde slusciti, posctovatichje gnega Otaz moj.

OPCHJENSTVO MUCENIKAA: U vrjeme Vasmeno.

Sctenje Kgnigaa Mudrosti. *Mudr. Pog. 5.*

Statichje pravedni u veliku stanovitstvu protiva onesiem, kojisu gnih obnevoglili, i kojisu oteli trude gnihove. Gledajuchi smutichjese bojasni strahovitom, i sacjuditichjese u nenadnosti ne ufana spassegna gnihova, govorechi u sebbi, pokajani, i zjech scjalosti usdiscjuchi: ovisu, koiem gnekada rugalismose i dærscjalismo sa bigljegh prikora. Mi bes pametni scivot gnih szjegnahomo mahnitost, i gnih særhu bes posctegna: evo kakosu ubrojeni meghju sinovima Bosciem, srechno nahodese meghju svetiem.

Illi Sctenje Kgnighe blaſcenoga Pavla Apostola Timoteu. (Spomenise) *kakoono u opchjenstvu jednoga Mucenika.*

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Iv. Pog. 15.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus Ucenikom svoiem: Jaſam loſa prava, a Otaz moj teſcjak jest. Svaki prut koi ne cini u menni plodda, dighnutichjega: a svaki, koi cini plod, oceistitchjega, neka plod vechi iſnese. Viste jur cisti radi govorenja, kojesam navjestio vama. Stojte u menni, i ja u vami. Kakoono prut ne moſce iſnjeti plod po sebbi istomu, ako ne budde stati na loſi: tako ni vi, ako ne buddete u menni stati. Jaſam loſa, vi prutje; tko stoi u menni, i ja u gnemu, taj cini plod mnoghi: beſ mennebo ne moſcete iscta uciniti. Ako tko u menni ne budde stati, bittichje iſværſcen, kakoono prut, i usahnutichje, i skuppitichjega, i na ogagn værchjega, i iſgorietichje. Ako buddete stati u menni, i rjeci moje u vami buddu stati: sctogod uſbuddete htjetti, prositichjete, i ucinitichjese vama.

OD VECHJE MUCENIKAA
U vrjeme Vaſmeno.

Sctenje Kgnighe B. Petra Apostola. *Pet. 1. Pog. 1.*

Blagoslovjen Bogh, i Otaz Gospodina nascega Issukærsta, koi po millosærdju svomu velikomu priporodioje nas na uffagne ſcivo, po uskærsnutju Issukærstovu od mærtvieh, na djedinu ne iſaghgnitivu, i ne ozkværgnenu, i ne isctetglivu, sahragnenu na nebesjeh ſa vas, koiste u kreposti Boſcjoj cjuvani po vjerri na spassegne, spravno ſa occittovatse u najposlednje vrjeme. U kojechjetese raddovati, ako malahno sada potrebuje ſcjałostivitise u raſlizieh napastovagnieh: neka kuscjagne vasce vjerre vechje prozjegneno od ſlata, kojese oghgnem kuscja, naghjese na pohvalu, i slavu, i cjas, na objavgljegne Issukærsta Gospodina nascega.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Iv. Pog. 15.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus Ucenikom svoiem: Jasam loſa, vi prutovi: tko stoi u menni, i ja u gnemu, ovi cini plod mnoghi; er beſ menne iscta ne moſcete ucinitti. Ako tko u menni ne budde stati, bittichje iſværſcen kakòono prut, i usahnutichje, i skuppitichjega, i na ogagn værchje, i iſgorjechje. Ako buddete stati u menni, i rjeci moje buddu pristati u vami: sctogodjer buddete htjetti, prositichjete, i ucinitichjese vama. U ovemuje bio proslavjen Otaz moj, da plod primnoghi donosete, i ucinitese moi Ucenizi. Kakoonoje gljubio menne Otaz, i jasam gljubio vas. Stojte u gljubavi mojom. Ako ſapovjedi moje buddete obsluſciti, statichjete u gljubavi mojom, kakoonosam i ja Otza moga ſapovjedi obsluſcio, i stoim u gnegovom gljubavi. Ovasam govorio vama, neka budde veseglje moje u vami, i vasce veseglje budde podpunno.

D R U G O S C T E N J E
I E V A N G E G L J E
U vrjeme Vaſmeno.

Sctenje Kgnigaa Occitovanja B. Ivanna Apostola. *Occitov. Pog. 19.*

U dni onè: ſa teſiemi ja Ivan ſacjuh kakoono glas mnosctvaa mnoſieh na nebbu, govorechieh: Al-

leluja: spassegne, i slava, i krepos Bogu nascemu jest: istinitabosu, i pravedna sudjenja gnegova, koije osudio bludnizu veliku, kojaje posctetila ʃemglju bludnosti svojom, i osvetioje kærv slugaa svoieh (prolitu) po rukah gne. I opeta rekosce: Alleluja. I dim gne uʃide u vjeke vjekaa. I paddosce nizze dvadesti i cetiri starza, i cetiri ʃcivine, i pokloniscese Bogu, sjedechjemu værh pristolja, govorechi Amen: Alleluja. I glás iʃ pristolja iʃide velechi: Hvale uʃdajte Bogu nascemu svi sluʃcbenizi gnegovi: i kojise gnega boite, malahni, i velizi. I ʃacjuh kako glás mnoсtva velika, i kakoono glás vodaa mnoʃieh, i kakoono glás gromovaa velizieh, koji govorahu: Alleluja: ugljegoje u kragljestvo Gospodin Bogh naso svemoguchi. Vesselimose, i uʃradujmose, i uʃdajmo slavu gnemu, ereje doscjo pir Jagagncev, i ʃcenaseje gnegova uredila. I podanoje gnoj dase ogærne odjechjom jasnom, i bielom. Odjechjabo, pravednostisu svetieh. I recce menni: Upisci: Blaʃceni, kojisu na veceru pira Jagagnceva ʃvani.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Iv. Pog. 16.*

U onò vrjeme: recce Jeʃus Ucenikom svoiem: U istinu, u istinu govorim vama: dachjete zviliti, i plakkati vi, a svjetchjese vesseliti: vichjetese ʃcjallostiviti: allichjese ʃcjallos vascja obratiti u vesseglje. ʃcena kad raghja, ʃcjallost ima, ereje dosclo gne dobba: a kadaje porodila djete, jurse ne spomegnuje od mukke radi vesseglja, erseje rodio cjovjek na svjet. I vi dake sada ʃaisto ʃcjallost imate, allichju opeta vidjeti vas, i veselitichjese særze vasce, i veseglje vasce itko nechje dighnuti od vas.

OPCHJENSTVO mnoʃieh Mucenikaa, iʃvan vremena Vaʃmenoga.

Sctenje Kgnigaa Mudrosti. *Mudr. Pog.* 3.

Pravednieh dusce u ruzisu Boʃcioj, i nechje doteghnuti gnih mucenstvo smærti. Prid occimi ludieh zjenilose, da umiru: i priminutje gnihovo, bi zjegneno tugovagne, i odalecenje od nas, poguba prem velika; a onisu u miru. I akosu prid gljudima mucenja tærpjeli, uffagne gnih punnoje neumærlosti. Radi mallieh mucegnaa, ʃa mnoʃieh dobaraa bittichje odredjeni: Boghboje gnih kuscjo, i nascjoihje dostojnich sebbe. Kakoono ʃlato u pechi iskuscjoje gnih, i kakoono svedbu posvetiliscta primioje gnih, i u vrjeme svoje bittichje utjesceni. Sjattichje pravedni, i kakoono iskre protjezatichje u tærstegnaku. Suditichje narode, i gospodovatichje nad pukovim, i kragljevatichje Gospodin gnihov u vjeke.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 24.*

U ono vrjeme: Recce Jeʃus Ucenikom svoiem: Kada buddete cjutti ratti, i pobugnenja, nemojtese bojatti: potrebuje pærvo, dase ucine ova, alli josc nechje bitti sværha. Tada govorasce gnima: Podignutichjese narod protiva narodu, i kragljestvo protiva kragljestvu: i bittichje trescgne velike po mjestieh, i kughe, i gladi, i strahochje na nebbu, i ʃlamenjachje bitti velika. Alli prie svega ovega, stavitichje rúke svoje na vas, i progonitichje, pridajuchi vas u skupsctine, i u tamnize, poteʃcjuchi prid kráglje, i vladaoze, radi imena moga. I ovo dogoditichje-

se vama ʃa svjedocjanstvo. Usadjeno dærʃcite u særzu vascemu ne raʃmiscgljati, kakochjete odgovarati. Jachjubo dati vama govoregne, i mudros, kojoj nechje mochi odoljeti, ni suprotivitise svi protivnizi vasci. A bittichjete pridani od roditegljaa, i od bratje, i od rodjakaa, i od priategljaa, i smærtichje umoriti gneke od vas: i bittichjete mærʃechi sviem gljudem, radi imena moga: i vlas od glave vasce nechje poghinuti. U ustærpjenju vascemu posvoichjete dusce vasce.

ISTOGA OPCHJENSTVA:
Drugo Sctenje s' Evangegljem.

Sctenje Kgnigaa Mudrosti.
Mudr. Pog. 5.

Pravednichje u vjeke ʃcivjeti, i pri Gospodinuje gnihova plata, i Priviscgni ima pomgnu od gnih. ʃatochje primiti dicno kragljestvo, i ljepu krunnu iʃ rúke Gospodinove: onbochje desnizom svojom pokriti gnih, i miscizom svojom svetom branitichje gnih. Gljubostvo gnegovo uʃetichje oruʃcje, i bruʃcjatichje stvoregne na osvetu nepriategljaa. Obuchje ʃa okloppe pravdu: i uʃetichje ʃa kazigu sud pravi. Uʃetichje sctit ne pridobitni, upravnost.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 6.*

U onò vrjeme: Slaʃechi Jeʃus s' gorè, sta na poglju, i mnoʃc Ucenikaa gnegovieh, i mnosctvo veliko púka od sve Judee, i Jeruʃalema, i Primorja, i Tira, i Sidona; koji bjehu doscli dabiga sluscjali, i dabi bili oʃdravgljeni od nemochii svoieh. I koji bjehu mucceni od duhovaa necistieh, bivahu oʃdravgljeni. I sva mnoʃc iskasce doteghnuti gnega: kreposbo iʃ gnega iʃlaʃasce, i oʃdravgljasce svieh. I on podighnuvsci occi na Ucenike svoje, govorasce: Blaʃceni uboʃi, ereje vasce kragljestvo Boʃcie. Blaʃceni, koji sada gladujete, erchjete bitti nassitjeni. Blaʃceni, koji sada placcete, erchjetese smiati. Blaʃcenichjete bitti, kada vas buddu nenavidjeti gljudi, i kad vas buddu raʃluciti, i pogærditi, i iʃgoniti ime vasce, kakoono ʃlo, radi Sina cjovjecjanskoga. Vesselittese u oni dán, i radujtèse; evo bo plata vascja mnogaje na nebbu.

ISTOGA OPCHJENSTVA
Trechje Sctenje s' Evangegljom.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola ʃcjudjellom. *ʃcjud. Pog. 10.*

Bratjo: spomenitese od predgnieh danaa, u koieh prosvjetgljeni, veliko ærvagne mucenja podnieliste. I kada ucinivscise prikaʃagne pogardaa, i tugovágnaa: a kada, uccigneni druʃcbenizi oneʃieh, koi u takomu bitju nahodiahuse. Er i sveʃaniem boglielistese, i ugrabjegne dobaraa vascieh primiliste s' vessegljem, ʃnaduchi da vi imate blago boglje, i nesværscivo. Nemojte dake iʃgubiti uʃdanzu vascju, koja ima veliku platu. Vamibo ustærpjenstvo potrebnoje: neka hotjenje Boʃcie cinechi, dostighnete obechjagne. Joscterbo malahno gnekoliko, koi ima dochi, dochje, i nechje kærtjeti. A pravedni moj ʃcive po vjerri.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 24.*

U onò vrjeme: Sjedechi Jeʃus na gorri Maslinskoj, pristupisce k' gnemu Ucenizi potajno govorechi: Rezi nama, kadachje ova bitti? I kojeje ʃlamegne doscjastja tvoga, i

sværhe svjeta? I odgovarajuchi Jesus, recce guima: Pasite, da vas kogod ne privarj. Mnosibo dochje u ime moje, govorechi: Jasam Issukærst: i mnoghechje privariti. Erbochjete sluscjati ratti, i bukku od ratti. Pasite ne smutitse: sasctobo trebuje, dase ova dogode, alli s' oviem ne sværscjuje. Podighnutichjebose narod protiva narodu, i kragljestvo protiva kragljestvu, i bittichje kughe, i glad, i semglje trescgna po mjestieh. A ova sva pocetzisu bollestii. Tadachje pridati vas na tugovagne, i ubiatichje vas: i bittichjete na omrasu sviem narodom radi imena moga. I tadachjese smutiti mnosi, i jedan drugoga isdavatichje, i marsietchjese meghju sobbom. I mnosi krivi Prorozi ustatichje, i privaritichje mnoghe. I budduchise obilna ucinilla opacina, ostinutichje gljubav mnosieh. A tko budde napredovati do sværhe, ovichje bitti spassen.

INA SCTENJA, I EVANGEGLIA mnosieh Mucenikaa.

Sctenje Kgnigaa Mudrosti. *Mudr. Pog. 10.*

Vratioje Bogh pravedniem platu trudaa svoieh; i vodioje gnih po putu samjernu: I bioje gnima sastor u dnevi, i sa svjetlost svjesdaa priko nochi. Priveoje gnih priko morra zærgljenoga, i pribrodioje gnih priko vode duboke. A nepriateglje gnihove potopioje u morru, i is dubine visoke isveoje gnih. Satosu pravedni useli pliene nemillieh: i spjevalisu, Gospodine, ime sveto tvoje, i dobitnizu rúku tvoju pohvalilisu inokupno, Gospodine Bosce nasc.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Rimjanom. *Rim. Pog. 5.*

Bratjo: Opravdani po vjerri, imajmo mir s'Bogom po Gospodinu nascemu Issukærstu: po komu imamo, i pristupagne po vjerri na millos ovu, u kojoj stoimo, i slavimose u uffagnu slave sinovaa Boscieh. A ne samo ovo, neggose, i slavimo u tugovanieh, snaduchi, da tugovagne, ustærpjenstvo djelluje, a ustærpjenstvo kuscjagne, a kuscjagne ufanzu, a ufanza ne sasramgljuje: gljubavbo Boscia raslilaseje u særzieh nascieh po Dúhu svetomu, koi podán bj nama.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Rimjanom. *Rim. Pog. 8.*

Bratjo: Mucenja ovoga vremena niesu sa slikovatse doscjastoj slavi, kojachjese ocitovati u nami. Cekagnebo stvorenja, objavgljegne sinovaa Boscieh ceka. Tasctiniboje podloscno stvoregne, ne po svomu hotjegnu, neggo onega, koigaje podloscio u uffagnu: erechje i isto stvoregne bitti oslobodjeno od podloscnosti rassutja, na slobodu slave sinovaa Boscieh; snamobo, da svako stvoregne usdisce, i u bolestima raghjagnu nahodise tja do sada. I ne samo stvoregna, neggo i mi isti pærvine Dúha imajuchi, i mi isti usdiscemo u nami, posignegne sinovaa Boscieh cekajuchi, odkupjegne tjela nascega.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Korintianom. *Kor. 1. Pog. 6.*

Bratjo: Ukascimo nas iste kakoono Boscie sluscbenike, u mnogu ustærpjenstvu, u tugovagnieh, u potrebah, u tjeskochjah, u udarzieh, u tamnizah, u pobunah, u trudieh, u bdjegnieh, u postieh, u cistochi, u

umstvu, u dugotærpjenju, u sladosti, u Duhu svetomu, u gljubavi ne himbenoj, u rjeci od istine, u kreposti Boscioj, s' oruscjem pravednosti ob desnu, i ob lievu: po slavi, i pogærdjenstvu; po osloglascenju, i dobru glasu: kakòono himbenizi, a istinizi; kakòono ne snanni a posnani: kakòono umiruchi, i evo scivemo: kakòono pedepsani, a ne umærtvjeni: kakòono scjalosni, a sveghjer veseli: kakòono potrebni, a mnoghe obogatujuchi: kakòono iscta ne imajuchi, a svaka posvojujuchi.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola scidovom. *scid. Pog. 11.*

Bratjo: Sveti po vjerri pridobilisu kragljestva, djellovalisu pravednost, dostighnulisu obechjanja, satisnulisu usta lavaa, sagasilisu naglost oghgna, ubjegnusce osctrinu macja, osdravisce od nemochii, jakise ucinisce u ratti, potjerasce vojske inostranazaa: primisce scene mærtve svoje uskærsnute. A gneki bilisu rasteghnuti, ne primajuchi oslobodjegne, nekabi boglje nasceli uskærsnutje. A gnekisu poruganja, i isbienja kuscjali, savisce i use, i tamnizze; kamegnem biahu pobjeni, biahu rasjeceni, napastovanisu bili, macem poghinulisu: Obhodilisu u jaghgnetinah, u koscjah kosieh, potrebni, potiscteni, oscjallostivjeni, kojieh dostojan ne bjesce svjet, po pustignah skitajuchise, po gorah, i spillah, i po jamah semglje. I ovi svi hvagljeni svjedocjanstvom vjerre naselisuse u Issukærstu Gospodinu nascemu.

Sctenje Kgnigaa Ocitovanja B. Ivana Apostola. *Oct. Pog. 5.*

U dni onè: Odgovorioje jedan od starieh, i recce menni: ovi, kojisu ogærnuti odjechjami bjeliem, kojinosu? I odklesu doscli? I rekoh gnemu: Gospodine moj, ti snasc. I recce mènni: Ovisu, kojisu doscli is tugovanja velicka, i opralisu odjechje svoje, i objelilisuih u kærvi Jagagnza. satosu prid pristoljem Bosciem, i slusce gnemu u dne, i u nochi u Zærkvi gnegovoj: i koi sjedi na pristolju, pribivatichje værh gnih. Nechje gladovatti, ni scedjati vechje; nichje paddati værh gnih sunze, ni niedna vruchina. Erechje Jagagnaz, koi po sred pristolja jest, vladati gnih, i vodittichje gnih na vrella vodena scivota, i otærtichje Bogh svaku susu s' occiju gnih.

 Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 5.*

U onò vrjeme: Videchi Jesus mnosctva, iside na gorru: i bivscise posadio, pristupisce k' gnemu Ucenizi gnegovi: i otvorivsci usta svoja, ucjasce gnih, govorechi: Blasceni ubosi duhom, gnihovoboje kragljestvo nebesko. Blasceni krotzi, onibochje posvoiti semglju. Blasceni, koji placcju, onibochje bitti utjesceni. Blasceni, koji gladuju, i scedjaju pravednost, onibochje bitti nasitjeni. Blasceni millosærdni, onibochje millosærdje dostighnuti. Blasceni cista særza, onibochje Boga vidjeti. Blasceni mirni, bittichjebo svani sinovi Boscii. Blasceni, koji progonstva tærpe radi pravednosti: gnihovoboje kragljestvo nebesko. Blasceniste, kada vas buddu kleti gljudi, i buddu vas progoniti, i lascjuchi buddu govoriti svako slo protiva vama zjechja menne. Veselitese, i radujtese, platabo vascia usmnoscita jest na nebesieh.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 21.*

U onò vrjeme: Odgovarajuchi Jeʃus, recce: hvale uʃdajem tebbi Otce, Gospodine nebba, i ʃemglje: eresi sakrio ova mudriem, i pametniem, i objaviosih malahniema. Takoje Otce, er tako bj tebbi ugodno. Svakasu menni pridana od Otza moga. I itko ne poʃna Sina, neggo Otaz; ni Otza poʃna kogod, neggo Sin, i oni komu budde htjetti Sin objaviti. Hodite k'menni svi, koji trudite, i napærtjeniste, i jachju vas pokrjepiti. Uʃmite jaram moj værh vas, i naucitese od menne, eresam krotak, i poniʃcena særza, i nachjete pokoj duscjami vasciem. Jarambo moj sladak jest, i bremme moje lagahno.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 11.*

U onò vrjeme: Govorasce Jeʃus Pisaozem, i Fariʃeom: Jaoh vama, koji gradite grobove Prorokaa; a Otzisuih vasci pobilli. Istinito svjedocite, da pristajete k' djellima Otazaa vascieh; Eresuih oni ʃaisto pobili, a vi gnima gradite grobove. ʃatoje i mudros Boʃcia rekla: Poslatichju k' gnima Proroke, i Apostole, i od gnihchje pobitti gneke, a gneke progonitichje. Nekase od naroda ovoga iʃiskuje kærv svieh Prorokaa, kojaje bila prolita od stvoregna svjeta: od kærvi Abellove, do kærvi Zakarine, koi poghinu meghju otarom, i Zærkvom. Ovako govorim vama, bittichje iskana od ovega naroda.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 10.*

U onò vrjeme: Recce Jeʃus Ucenikom svoiem: Tko vas sluscja, menne sluscja; i tko vas pogærdjuje, menne pogærdjuje: A tko menne pogærdjuje, pogærdjuje onega, koije poslo menne. I vratiscese sedamdesset i dva s' vesegljem, govorechi: Gospodine joscter huddobe podlagajuse nami u ime tvoje. I recce gnima: Gledah sottonu, kakoono trjes, s' nebba ghdje pada: Evosam do vami oblas plesati værli ʃmiaa, i sctipaozaa, i pridobitti svaku jakost nepriategljaa; i nechje vami niscta nauditi. Allise ʃaisto u ovomu nemojte veseliti, erse duhovi podlagaju vama: neggo veselitese, er imena vascja upisanasu na nebesieh.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 12.*

U onò vrjeme: Recce Jeʃus Ucenikom svoiem: Cjuvajtese od kvasa fariʃeoskoga, koije liʃimirstvo. Nisctaboje pokriveno, sctose ne odkrie, ni skrovito, sctose ne uʃaʃna. Er kojaste u tminnah govorili, bittichje reccena na svjetlosti: i sctosto na uho govorili u loʃenizah, pripovjedatichjese na strehah. Alli govorim vama priateglima moiem: Nemojtese pripadati od oneʃieh, koji ubiaju tjelo; a pak drugo nemogu ucciniti. A naucitchju vas kogase imate bojati: Bojtese onoga, koi pokli budde dighnut ʃcivot, ima oblas værchi u ogagn pakgljeni. Tako govorim vama, ovegase bojte. Ne prodajuli pet vrabazaa ʃa dvie mjedenize, i jedan od gnih nije ʃaboravgljen od Boga? Pacek i vlasi glave vasce svisu pribrojeni. Nemojte dake bojatise: od mnoʃieh vrabazaa viste vechje zjegneni. A govorim vama: svaki koigodjer budde spovjedati menne prid gljudima, i Sin cjovjecjanski spovjedatichje gnega prid Angelima Boʃciem.

OPCHJENSTVO
Spovjednika Biskupa.

Sctenje Kgnigaa Mudrosti.
Mudr. Pog. 44. 45.

Evo Svesctenik veliki, koi u dni svoje ugodioje Bogu, i nascjoseje pravedan: i u vrjeme rasærſcbe ucinioseje ſamiregne. Nijese nascjo prilicjan gnemu, koibi uſdærſcjo ſakon viscgnega. ſatogaje ſakletvom ucinio Gospodin rastjet u puku svomu. Blagosov svieh narodaa podo jest gnemu, i naredbenstvo svoje ukrjepioje værh glave gnegove. Poſnogaje u blagosovjeh svoieh: sahranioje gnemu millosærdje svoje, i nascjoje millos prid occima Gospodinoviem. Uſveliciogaje prid kraglimi; i podoje gnemu krunnu slave. Postavioje gnemu naredbenstvo vjekuvjecno: podoje gnemu Svesctenisctvo veliko; i blaſcenaje ucinio gnega u slavi. Da cini djello Svesctenisctva, i da ima pohvalu u ime gnegovo: i damu prikaſcjuje tamjan dostojni na miris sladosti.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 25.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus Ucenikom svoiem pricizu ovu: Cjovjek odhodechi u daleko mjesto, doſva slughe svoje, i prida gnima dobra svoja. I jednomu podda pet talenataa, a gnekomu dva, i gnekomu jedan, svakomu po vlasctitoj kreposti, i otide taj cjas. Poghje tad, koi pet talenataa bjesce primio, i tærgova scgnimi, i dobioje drughe pet. Takodjer, i koi dva bjesce primio, i dobioje druga dva. A koi bjesce primio jedan, poscjadsci ſakopa u ſemglju, i sakrioje pjeneſe gospodara svoga. A nakon vele vremena, doghje gospodar slugaa oneſieh; i postavioje raſlogh scgnimi. I pristupivsci, koi pet talenataa bjesce primio, prikaſa drughe pet talenataa, govorechi: Gospodine pet talenataa pridosi menni: Evo drughe pet saviscesam dobio. Recce gnemu gospodar svoj: Vesselise slugo dobri, i vjerni, eresi bio u mallieh vjeran, værh mnoſiehchju tebbe postaviti: uljeſi u veseglje gospodara tvoga. Pristupj tada, i koi dva talenta bjesce primio, i recce: Gospodaru dvasi talenta prido menni, evosam druga dva dobio. Recce gnemu gospodar gnegov: Vesselise slugo dobri, i vjerni, eresi bio værh mallieh vjeran, værh mnoſiehchju tebbe postaviti, uljeſi u vesseglje gospodara tvoga.

ISTOGA OPCHJENSTVA
Druga Missa.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola ſcidovom. *ſcid. Pog. 7.*

Bratjo; Mnoſisu bili ucigneni Svesctenizi, smærtbo ſabragnivasce gnima ſa duggo bivati: a Jeſus, er pribiva u vjeke, vjekuvjecno ima Svecenisctvo. ſato i spassiti u vjeke moſce one, koji pristupaju po gnemu istomu k'Bogu: Vaſda ſcivuchi ſa pomolitise ſa nas. Takibo pristojascese, dabi nama bio Poglaviza, svet, pravedan, ne ozkværgnen, raſlucen od grescnikaa, i uſviscen værh nebesaa. Koi nejma potrebu svaki dán, kakoono svesctenizi, pærvo ſa svoja sagrjescenja posvetilisceta prikaſati, a paka ſa puka. Ovoboje ucinio jednom, sebbe prikaſavsci, Issukærst Gospodin nasc.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 16.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus Ucenikom svoiem: Bditte, er ne ſnate, u koje dobba ima dochi Gospodin vasc. Alli ſnajte, da kadbi ſno Otaz od kuchje, u koje dobba lupeſc imobi dochi, bdiobi ſaisto, i nebi dopustio prokoppati kuchju svoju. ſato i vi buddite spravni; er ne ſnate, u koje dobba Sin cjovjecjanski ima dochi. I tko zjeniso, daje vjerni sluga, i pametni, kogaje postavio gospodar værh opchine svoje da poda gnima jestojsku na vrjeme? Blaſceni oni sluga, koga, kad budde dochi gospodar gnegov, buddega nachi tako cinechi. U istinu govorim vama, dachje værh svieh dobaraa svoieh postaviti gnega.

JOSCTER DRUGHE KGNIGHE, i Evangeglja.

Setenje Kgnighe B. Pavla Apostola ſcidovom. *ſcid. Pog. 5.*

Bratjo: Svaki Biskup iſ meghju gljudii iſabran, ſa korist gljudii odredjenje u oneſieh, koja utiscu Boga, neka prikaſcjuje dare, i posvetiliscta ſa grjehe. Koise pobogljeti uſmoſce s'neumjetniem i ſahodechiem: ſascto, i on jest obkruſcen s'nemochi: i ſato ima, kakoono ſa púk, tako joscter i ſa sebbe istoga prikaſcivati Posvetiliscte ſa grjehe. Nitko uſima sebbi taku cjas, neggo koije ſaſvan od Boga, kakòono Aron.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola ſcidovom. *ſcid. Pog. 13.*

Bratjo: Spomenitese od vladaozaa vascieh, kojisu vama govorili rjeec Boſcju; koieh raſgledajuchi sværhu ſcivota, nasljedujte vjerru. Issukært jucera, i danaska: on i u vjeke. Nauzimi raſliziemi, i inostraniemi nemojte bitti ſavodjeni. Najbogljeboje s'millosti pokriepiti særze, ne jestojskami, koje njesu korisne bile oniem, koisuih obsluſcivali. Imamo Otar, s'koga ne imaju oblast blagovati, koji sluſce Pribivalisctu. Oniehbo ſcivinaa koieh kærv unosise po Poglavizi, u sveta ſa grjeh, telesase saſciſcju iſvan pribivaliscta. ſato i Jeſus, nekabi posvetio po svojoj kærvi púk, iſvan vrataa mucen bj. Iſidimo dake k'gnemu iſvan pribivaliscta, pogærdjenstvo gnegovo nosechi. Ne imamobo ovdi stanovita grada, neggo doscjasti iſiskujemo. Po gnemu dake prikaſcimo posvetiliscte hvale vaſda Bogu, to jest, plod usnaa mascieh, koje spovjedaju ime gnegovo. A dobrocinstvo, i udionisctvo nemojte ſaboraviti: takiembose svedbam ſadobiva Bogh. Posluscni buddite vladaozim vasciem, i poniſcitese gnima. Onibo bde, kako raſlogh imajuchi datti ſa dusce vasce.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 11.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus Ucenikom svoiem. Nitkò uſceſce svjechju, i u sakriveno postavglja, ni pod starieh, neggo værh svjetgnaka, neka, koji ulaſe, svjetlos vidde. Svjechja tjela tvoga, okoje tvoje. Ako oko tvoje budde bitti priprosto, svechje tjelo tvoje bitti svjetlo. Toli uſbudde bitti opako, i tjelochje tvoje bitti tmasto. Paſi dake, da svjetlos, kojaje u tebbi, ne buddu tminne. Ako dake sve tjelo tvoje budde bitti svjetlo, ne imajuchi koigod dio tminaa, bittichje svjetlo svekoliko, i kakoono svjechja sjajnosti prosvjetlitichje tebbe.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Marku. *Mar. Pog. 13.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus Ucenikom svoiem: Paſite, bditte, i molite: ne ſnatebo, kad vrjeme jest. Kakòono cjovjek, koi daleko poscjadsck, ostavioje kuchju svoju: i podoje slugama svoiem oblast svaka ciniti, i vrataru ſapovidje, da bdi. Bditte dake: ne ſnatebo, kadachje gospodar od kuchje dochi: k'veccem, illi u ponochi, illi na pjevagne kokota, illi u jutro: neka, kada budde dochi iſnenadne, ne naghje vas spechi. A scto ja govorim vami, govorim svjema: Bditte.

OPCHJENSTVO NAUCITEGLJAA.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Timoteu. *Tim. 2. Pog. 4.*

Pridraghi: ſaklignemte prid Bogom, i Issukærstom, koi ima suditi ſcive i mærtve: ſa doscjastje, i kragljestvo gnegovo, pripovjedaj rjec, nukaj prigodno, neprigodno: povikuj, moli, karaj u svakomu ustærpjenstvu, i nauku. Dochjebo vrjeme, kad ſdravi nauk nechje podnositi, dalli po svoiem ſcegljam sakuppitichje sebbi nauciteglje, ſa sluscjat ugodna: i od istine odvrachjatichje cjuvegne, a na pricize obratichjese. A ti bdi, u svazieh trudi, djello ispugnaj Evangelskoga navjestnika, sluſcbenstvo tvoje iſpunni. Trjeſan buddi. Jurbo ja na posvetilisete odredjensan, i vrjeme rascignenja moga pristupa. Ærvosamse dobriem ærvanjem, tjek doværscih, vjerru uſdærſcjah. Od ostaloga menie krunna od pravde hragnena, kojuchjemi podati Gospodin u oni dan pravedni sudaz: alli ne samo menni, neggo i oneſiem, koji gljube doscjastje gnegovo.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 5.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus Ucenikom svoiem: Viste só ſemglje: Akoli só budde iſvjetriti, ciemchjese soliti? ſa nisctaje vrjedna unapried, neggo dasse iſværſce iſvan, i potlacci od gljudii. Viste svjetlos svjeta. Ne moſcese grad skritti værh gore postavgljen. Ni uſciſcju svjechju, i postavgljaju gnu pod starich, neggo værh svjetgnaka, neka svjetli svjema, kojisu u kuchi. Tako svjetlila svjetlos vascja prid gljudima, da vidde djella vascja dobra, i proslave Otza vascega, koije na nebesieh. Nemojte szjeniti, dasam doscjo raſværchi ſakon, illi Proroke; njesam doscjo raſværchi, neggo iſpunniti. U istinubo govorim vama, dokle ne mimoghje nebbo, i ſemglja, slovze jedno, illi jedan rjeſak nechje mimochi od ſakona, doklese svaka ucine. Tko dake pristupiti uſbudde jednu od ſapovjedii oveſieh najmagnieh, i budde ovako ucitti gljudi; najmagnichjese naſvatti u kragljestvu nebeskomu: a tko budde cinitti, i ucitti, ovichjese velik naſvatti u kragljestvu nebeskomu.

DRUGO SCTENJE Naucitegljaa.

Sctenje Kgnighaa Mudrosti. *Mudr. Pog. 39.*

Pravedni ranno probudjujuchise, særze svoje obratitchje k'Gospodinu, koigaje stvorio, i prid lizem Priviscgnega molitichjese. Otvorittichje usta svoja na molitvi, i ſa sagrjescenja svoja molitichjese. Akobo Gospodin veliki budde hotjetti, duhom raſuma napunnitichje gnega: i onchje kakòono daſcdize iſljevati

besjedenja svoje mudrosti: i na molitvi hvalitichje Gospodina: i onchje u djello postaviti svjetovagna, i nauke gnegove, i rasmiscgljatichje potajne sude gnegove. Onchje ocittu uciniti mudros nauka svega, i u sakonu naredbenstva Gospdinova slavitichjese. Pohvalitichje mnosi mudrost gnegovu, i u vjeke nechje bitti saboravjena. Nechjese smærsiti uspomena gnegova: i imechjese gnegovo glasiti od poroda do poroda. Mudros gnegovu pripovjedatichje narodi, i pohvalu gnegovu navjestivatichje Skupsctina.

OPCHJENSTVO
Spovjednika ne Biskupa.

Sctenje Kgnigaa Mudrosti.
Mudr. Pog. 31.

Blascen cjevjek, koise naghje bes oskværgnenja, i koi sa slatom ne otide, niti uffagne svoje postavi u pjenes, ni u blago. Tkoje ovi, i pohvalitichjemo gnega? Ucinioboje samjerna u scivot svoj, koije bio kuscjan u onemu, i isværstan jest, bittichjemu slava vjecna. Koije mogo sagrjesciti, i nije sagrjescio, uciniti sla, i nije ucinio: satosu utemeljena dobra gnegova u Gospodinu, i sadusscbine gnegove pripovjedatichje sva skupsctina Svetieh.

 Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 12.*

U onò vrjeme: Recce Jesus ucenikom svoiem: Neka buddu bozzi vasci pipasani, i svjechje goruchje u rukah vascieh, i vi prilicni gljudem, koji cekaju Gospodara svoga kadase povrati s' pira: neka, kada usbudde dochi, i pokuzzati, oncjas otvore gnemu. Blasceni sluscbenizi oni, koje, kad Gospodar budde dochi, budde nachi bdéchi: u istinu goverim vami, dachjese pripasati, i cinitichjeim posaditse, i odhodechi slusceitichje gnima. I ako usbudde dochi u drugo bdjenje, i ako u trechje bdjenje budde dochi, i tako usbudde nachi: blascenisu sluscbenizi oni. A ovo snajte, da kadabi snò Otaz od kuchje, u kojebi dobba doscjo lupesc, bdiobi saisto: i nebi dopustio prokopati kuchju svoju. I vi buddite pripravni: pokli u dobba kadase naimagne nadate, dochje Sin cjovjecjanski.

ISTOGA OPCHJENSTVA:
Druga Miasa.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Korintianom. *Kor. 1. Pog. 4.*

Bratjo: Prikasa ucinilismese svjetu, i Angelom, i gljudem. Mi ludi radi Issukærsta, a vi pametni u Issukærstu: mi nemochni, a vi jaki: vi plemeniti, a mi potiscteni. Tja do ovega dobba, i gladujemo, i scedni-mo, i golismo, i sauscnizamismo bjeni, i ne stannovitismo, i trudimo djellujuchi rukami nasciem: Prokli-gnanismo, i blagosivgljamo: progonstvo tærpimo, i ustærpjenismo: opsovanismo, i molimo: Kakoono smetlisсta ovega svjeta ucinilismose, svieh odmetiscte tja do sada. Ne piscem ova da vas sasramim: neggo kakòono sinove moje pridraghe vjescbam; u Issukærstu Gospodinu nascemu.

 Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 12.*

U onò vrjeme: Recce Jesus Ucenikom svoiem: Nemojtese bojatti malahno staddo: biloboje ugodno Otzu vascemu, datti vama kragljestvo. Prodajte, koja posvajate, i

chuite ʃaduʃcbinu. Ucinitè vama vrechize, kojese ne staraju, blago, koje na magne ne dohodi, na nebesieh: ghdjese ne pribliʃcja lupeʃc, niti grigna iʃgriʃa. Ghdjenoboje blago vasce, ondichje bitti i særze vasce.

JOSC DRUGO SCTENJE, i Evang. ʃa Spovjednika, ne Bisk.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Filipjanom. *Filip. Pog. 3.*

Bratjo: Kojesu menni bile dobiti, ovesam prozjenio, radi Issukærsta, sctette. Pacek szjenim da svaka, sctettesu pri uʃviscenu ʃnagnu Issukærsta Gospodina moga: ʃacchja koga svakasam szjenio sctette, i prosjegnujem kakoono smetlisc̀ta, da Issukærsta ʃadobijem: i naghjemse u gnemu ne imajuchi moju pravednost, kojaje od ʃakona, neggo onu, kojaje od vjerre Issukærstove: pravednost, kojaje od Boga u vjerri: ʃa poʃnati gnega, i krepos uskærsnutja gnegova, i udionisctvo mucegnaa gnegovieh, prilikovan smærti gnegovoj: jeda koiem nacinom doprem do uskærsnutja od mærtvieh. Ne dasam jurve primio, illi dasam jur iʃværstan: allise sillujem, jeda koiem nacinom uhitim, radi cessa biosam uhitjen od Issukærsta.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 19.*

Uonò vrjeme: Recce Jeʃus Ucenikom svoiem pricizu ovu: Cjovjek gneki plemeniti otide u dærʃejavu daleku uʃeti sebbi kragljestvo, i vratitse. I doʃvavsci deset slugaa svoieh, podda gnima deset pjeneʃaa, i recce gnima: Tærgujte, dokle doghjem. A gradjani gnegovi nenavidjahu gnega, i poslasce poklisare ʃa gnim, govorechi: Nechjemo, da ovi kragljuje værh nas. I ʃgodise, da buduchi posvoio kragljestvo, povratise, i naredioje, dabi bili doʃvani slughe, koiem podda pjeneʃe, nekabi uʃaʃno, koliko svaki bjesce bio dobio. I doghje pærvi govorechi: Gospodaru, pjeneʃ tvoj dobioje deset pjeneʃaa. I recce gnemu: Vesselise slugo dobri, biobosi u malahnu vjeran, bittichjesc imajuchi vlast værh deset gradovaa. I drughi doghje, govorechi: Gospodaru, pjeneʃ tvoj ucinioje pet pjeneʃaa. I ovemu recce: I ti buddi værh pet gradovaa. I ini doghje, govorechi: Gospodaru, evo tvoj pjeneʃ, kogasam dærʃejo postavgljena u ubruszu: Bojosambose tebbe, ersi cjovjek osctar: Uʃimase scto njesi postavio, i ʃegnesc scto njesi posio. Veli gnemu: po rjeci tvojom tebbe sudim, slugo hudi: ʃnosi dasam ja cjovjek osctar, uʃimajuchi scto njesam postavio, i ʃegnuchi scto njesam posio: a ʃascto njesi podo pjeneʃ moj na dobit, i ja doscjadsci s'dobitkom biobih iʃvadio gnega. I okolo stojechiem recce: Dighnitemu pjeneʃ, i podajte onemu, koi deset pjeneʃaa ima. I rekosce gnemu: Gospodaru, ima deset pjeneʃaa. A ja govorim vama: da svakomu, koi ima, dattichjese, i obilnovatichje: a od onega, koi ne ima, i scto ima, bittichje dighnuto od gnega.

ISTOGA OPCHJENSTVA: na Missi Opataa.

Sctenje Kgnighaa Mudrosti. *Mudr. Pog. 45.*

Obgljubjen od Boga, i od gljudii, kogaje uspomena u blagoslovu. Prilicnagaje ucinio svetiem u slavi, i uciniogaje velika, i strahovita nepriateglima, i na rjeci gnegove cjudotvorja utiscioje. Proslaviogaje

prid lizem kragljevaa, i podoje gnemu ʃapovjedi daih ponese púku svomu, i ukaʃoje gnemu slavu svoju. Po vjerri, i krotkosti gnegovoj, posvetioje gnega, i iʃabroje gnega iʃ megghju svieh gljudii. Sluscjoboje gnega, i glas gnegov, i uveoje gnega u oblak. I podoje gnemu na okorjec ʃapovjedi, i ʃakon ʃcivota, i naucegna.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 29.*

U onò vrjeme: Recce Pettar Jeʃussu: Evosmo mi ostavili svaka, i sljedilismo tebbe, sctochje dake bitti nama? A Jeʃus recce gnima: U istinu govorim vama: da vi, koiste sljedili menne, u priporodjenju, kada budde sidjeti Sin Ciovjecjanski na pristolju velicjanstva svoga, sidjetichjete i vi værh pristoljaa dvanes, sudechi dvanes koljenaa Iʃraellovieh. I svaki, koi budde ostaviti kuchju, illi bratju, illi sestre, illi Otza, illi ʃcenu, illi sinove, illi gnive radi imena moga, stokrat vechje primitichje, i ʃcivotchje vjecni posvoiti.

OPCHJENSTVO DJEVIZAA.

ʃa Djevizzu, i Mucenizu.

Sctenje Kgnighaa Mudrosti. *Mudr. Pog. 15.*

Hvalitichju tebbe Gospodine, kraglju, i proslavitichju tebbe Boga spasiteglja moga. Hvale uʃdatichju imenu tvomu, tibo biosi pomochnik, i ʃasctitnik menni. I oslobodiosi tjelo moje od poghinutja, od uʃe jeʃika neprava, i od usnaa onieh koji motrilisu laʃci, i prid lizem nepriategljaa moieh, uciniosise menni pomochnik. I iʃbaviosi menne po mnosctvu millosærdja imena tvoga od lavaa reʃcechieh pripravnieh ʃa proʃcdrietme: iʃ rukaa onieh, koji isctu duscju moju, i od padagna u suprotive, koje biahu obkruʃcile menne: od værline plamena, koiem biah obkruʃcena, i posred oghgna ne imah topline: od dubokoga jaʃa pakgljenoga, i od jeʃika ozkværgnena, i od rjeci laʃcive, od kraglja ʃlobna i od jeʃika nepravedna. Hvalitichje do smærti duscja moja Gospodina: otimgljescbo one, koji cekaju tebbe, i iʃbavgljasc gnih iʃ rukaa Poganikaa, Gospodine Boʃce nasc.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 25.*

U onò vrjeme: Recce Jeʃus Ucenikom svoiem pricizu ovu: Prilicnochje bitti kragljestvo nebesko deset djevizam, koje uʃimajuchi svjechje svoje, iʃidosce prema vjerreniku, i vjerrenizi. A pet od gnih bjehu lude, i pet pametne. Alli pet lude uʃamsci svjechje, ne uʃesce ulja sobbom: a pametne uʃesce ulja u sudjeh svojeh sa sviechjami. I kærtechi vjerrenik, ʃadriemasce sve, i ʃaspasce. O ponochja tad vikkase ucini: Evo vjerrenik grede, iʃidite prema gnemu. Tada ustasce sve djevize one, i uredisce svjechje svoje. I rekosce lude pametniema: dajte nama od ulja vascega, erese ugascjuju svjechje nasce. Odgovorisce pametne, govorechi: Da nebi ponestalo i nama, i vama; bogljeje da poghjete k'prodavaozem, i da kupite vama. A ciem gredjahu kupiti, doghje vjerrenik; i koje bjehu spravne, uljeʃosce sgnim na pir, i ʃatvoriscese vrata. Najposlie jur dohode i ostale djevize, govorechi: Gospodine, Gospodine, otvori nama. A on odgovarajuchi, recce: U istinu govorim vama, ne poʃnam vas. Bditte dake, ne ʃnatebo ni dana, ni cjassa.

DRUGA MISSA
ſa Djevizu, i Mucenizu.

Scteпje Kgnigaa Mudrosti.
Mudr. Pog. 51.

Gospodine Boſce moj uſvisiosi værh ſemglje pribivalisćte moje, i ſa smært tekuchju pomolilasamse. ſaſvalasam Gospodina Otza Gospodina moga, da ne ostavi menne breſ pomochi u dnevi tugovagna moga, i u vrjeme gospodovagna oholjeh. Hvalitichju ime tvoje beſ pristanka, i slavitichjuga s'uſdavagnem hvalaa, bilaboje usliscena molitva moja. I oslobodiosi menne od poghinutja, i oteosi menne od vremena opaka. Radi toga slavitichju tebbe, i hvaluchju dati tebbi, Gospodine Boſce nasc.

✠ **Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 13.***

U onò vrjeme: Recce Jeſus Ucenikom svoiem pricizu ovu: Prilicnoje kragljestvo nebesko blagu ſakrivenu u gnivi: koje, nahodechi cjovjek, sakriva, i radi gnega pun veseglja idde, i prodava svakolika, koja ima, i kupuje gnivu onu. Opeta prilicnoje kragljestvo nebesko cjovjeku tærgovzu, koi iscte draga kamenja dobra. I nascjadsci jedan draghi kami, otide i prodda svaka, kojaje imo, i kupiga. Opet prilicnoje kragljestvo nebesko mreſci værſcenoj u morre, koja kuppi svake værste ribaa. Koju, bivscise napunnila, isteghnuvsci, i uſ kraj sjedechi, iſabrasce dobre u sude, a ſloeeste iſvan værgosce. Takochje bitti na sværhu svjeta: iſitichje Angeli, i raſlucitichje ſle, od pravednieh, i værchichje gnih u pech oghgnenu: ondichje bitti plac, i skrippa ſubaa. Jesteli raſumjeli ova sva? Govore gnemu: Jesmo. Recce gnima: ſato ſvaki pisalaz umjetan u kragljestvu nebeskomu, prilicjan jest cjovjeku Otzu od kuchje, koi vaddi iſ blaga svoga nova, i stara.

ſA DJEVIZU SAMO.

Scteпje Kgnighe B. Pavla Apostola Korintianom. *Kor. 2. Pog. 10.*

Bratjo: Tkose slavi, nekase slavi u Gospodinu, niebo iſværstan koi sebbe istoga hvali: neggò oni, koga Bogh pohvali. Oh dabiste podnosili ſa mallo neumjetonstvo mojé, alli i podnosite menne. Gljubimbo vas, radi Boſcie gljubavi. ſaruciobosam vas ſa prikaſatvas, kakono cistu djevizu, samo jednomu cjovjeku, Issukærstu.

Evang. Prilicnoje kragljestvo nebesko deset djevizam, *Kakòono od s' gara.* na listu xvi.

JOSCTER ſA DJEVIZU SAMO.

Scteпje Kgnighe B. Pavla Apostola Korintianom. *Kor. 1. Pog. 7.*

Bratjo: Od Djevizaa ſapovjed Gospodinovu ne imam: alli vam davam svjett, kakoono budduchi steko millosærdje od Gospodina, da buddem vjeran. Dake szjenim, da ovo jest dobro radi sadagne potrebe: dobroboje cjovjeku ovako bitti. ſdruſcensi s'ſcenom? Nemoj iskatti raſdruſcegne. Slobodansi od ſcene? Nemoj iskatti ſcenu. Toli buddesc uſeti ſcenu, njesi sagrjescio. I akose budde udatti djeviza, nije sagrjescila: Allichje imati ovaki tugovagne putti. A ja prasctam vama. Ovo dake govorim, bratjo: vrjemeje kratko: ostaje, da, i koji imaju ſcene, buddu kakoono ne imajuchi, i koji placcju, kakóono ne placcjuchi: i koise vesele, kako ne veselechise:

i koji kupuju, kakoono ne posvojujuchi; i koise slusce oviem svjetom, kakoono ne sluscechise: mimohodibo slika ovoga svjeta. A hochju da vi buddete bes brinutja. Koje bes scene, brinnese onesiemi kojasu Gospodinova, kako, da ugodi Bogu. A koije s'scenom, brinnese svjetovniem, kako, da ugodi sceni, i rasdjegljen jest. I scena ne udata, i Djeviza misli kojasu Gospodinova, neka budde sveta, i tjelom, i duscjom, u Issukærstu Gospodinu nascemu.

Evang. Prilicnoje kragljestvo nebesko blagu sakrivenu. *na listu* xvii.

OPCHJENSTVO
sa Mucenizu ne Djevizu.

Sctenje. Hvalitichju tebbe. *na lis.* xvi.

Evang. Prilicnoje kragljestvo nebesko blagu sakrivenu. *na listu* xvii.

SA NI DJEVIZU,
ni Mucenizu.

Sctenje Kgnigaa Mudrosti.
Mudr. Pog. 31.

Scenu jaku tkochje nachi? Zjenaje gne kakoono stvarii donesenieh is daleka, i is najkrajnieh stranaa semglje. Usdase u gnu særze muscja gne, i od sapljegnenieh nechje imatti potrebu. Vrachjatichje gnemu dobro, a ne slo, u sve dni scivota svoga. Iskalaje vunne, i lanna; i djellovalaje po svjettu rukaa svoieh. Ucinilaseje prilicna plavi tærgovackoj, is daleka nosechi kruha svoga. I ob noch ustalaje, i podjelilaje hranu kuchniem svoiem, i jestojske slusebenizami svoiem. Ogledalaje gnivu, i kupilaje gnu: ploddom rukaa svoieh vinogradje nasadila. Pripasalaje s'jakosti boke svoje, i ukrjepilaje miscizu svoju. Okusilaje, i vidjelaje, daje dobra tærgovina gne: nechjese ugasiti u nochi svjechja gne. Ruku svoju prostrje na jakosna: i pærsti gne prihitisce vreteno. Rukuje svoju otvorila potrebnomu, i dlanne svoje prostærlaje k'ubogomu. Nechjese bojati sa kuchne svoje od studenii snjescjanieh. Svibosu gne domachi obuceni dvojemi haglinam. Scjarovitu haglinnu ucinillaje sebbi: platno, i grimis, odjechjaje gne. Plemenit bittichje na vratjeh musc gne, kada usbudde sasjestiti meghju vjechnizim mjesta. Platnoje ucinila, i prodalagaje, i pasje pridala Kananeu. Jakos, i dika odjechjaje gne, i smjejatichjese u dnevi najposledgnemu. Ustaje svoja otvorila mudrosti, i sakonje blagosti na gne jesiku. Rasgledalaje stupaje kuchje svoje, i kruha nije isprasno blagovala. Podigoscese sinovi gne, i priblascenu pripovjedasce gnu; i musc gne pohvalioje gnu. Mnoghe kchjeri skuppilesu bogatstva: tisi nadascla svekolike. Himbenaje ugljudnos, i tasctaje ljepota: scena, kojase boi Boga, onachje bitti pohvagljena. Podajte gnoj od plodda rukaa svoieh: i neka gnu hvale na vratjeh djella gne.

Evang. Prilicnoje kragljestvu nebesko blagu sakrivenu. *na listu* xvii.

JOSCTER DRUGO SCTENJE:
sa Udovizu.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Timoteu. *Tim. 1. Pog. 5.*

Pridraghi: udovize posctuj, kojesu udovize prave. Ako kojagod Udoviza ima sinove, illi unukke, pærvo nekase nauci kuchju svoju vladati, i samjenitu utjehu odavati roditeglim: ovoboje primgljeno prid Bogom. A kojaje prava udoviza, i o-

stavjena, neka uffa u Boga, i napreduje prositi i moliti u nochi, i u dne. Kojaboje u raskoscjah, ſcivuchi mærtvaje. I ovo ſapovidi, da buddu neſabavne. A ako kogod pomgne ne ima od svoieh, i navlasctito od domachieh, od vjerre odrekose, i gorrije od nevjernoga. Udoviza, nekase iſaberre ne magne od sceset godisctaa, kojaje bila jednoga muſcja ſcena, koja ima dobrieh djellaa svjedocjanstvo: akoje odhranila sinove, akoje putnika na pristagne privrjeſcila, akoje svetieh noghe umivala, akoje pomoch tærpechiem podala, akoje svako dobro djello nasljedovala.

OPCHJENSTVO POSVETJENJA Zærkve.

Sctenje Kgnigaa Occitovagna B. Ivanna Apostola. *Occit. Pog. 21.*

U dni onè: Vidjeh grad sveti, Jeruſalem novi, koi slaſasce s'nebba od Boga, spravan, kakòono vjerreniza muſcju svomu uresceena. I ſacjuh glas velik s'pristolja, koi govorasce: Evo pribivalisćte Boſcie s'gljudimi, i pribivatichje scgnimi. I onichje bitti púk gnegov, i isti Bogh s'gnimi, bittichje gnihov Bogh. I otærtichje Bogh svaku suſu s'occiju gnih: i smært nechje unaprjeda bitti, ni plakkagne, ni vapjegne, nitchje bitti bolesti unaprjeda, pærvabosu proscla. I recce, koi sjediasce na pristolju: Evo nova cinim svaka.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 19.*

U onò vrjeme: Budduchi uljeſo Jeſus u Jeriko grediasce po gnemu. I etto cjovjek imenom Zakeo: I ovi bjesce Poglaviza Zarinikaa, i on bogataz. I iskasce dabi vidio Jeſussa, tko bjesce: i ne mogasce od mnosetva; biascebo stassa malahna. I pritærcjavsci, uſajde na stabar smokve, dabiga vidio; onudarbo imasce prochi. I budduchi doscjo na mjesto Jeſus, uſgor pogledavsci, vidje gnega, i reccemu: Zakeo pospjescno sidi; danasbo trebuje, da ja pribivam u kuchi tvojoj. I pospjescno side, i primiga veselechise. I gledajuchi svi, mærmoscjahu, govorechi: dase bjesce u cjovjeka gresenika svratio. Stavsci tad Zakeo, recce Gospodinu: Evo polovizzu dobaraa moieh dajem ubosiem Gospodine, i akosam sctogodjer kogagod sctettovo, vrachjam cetvero struko. Reccemu Jeſus: danas spassenase ucini kuchja ova; erboje i ovi Sin Abramov. Doscjoboje Sin cjovjecjanski iskatti, i ucinitti spasseno scto bjesce poghinulo. *Vjerrujem.*

MISSE SAVJETNE.

MISSA SAVJETNA S. Trojstva.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Korintianom. *Kor. 2. Pog. 13.*

Bratjo: Veselitese, iſværsni buddite, tjescitese, jednako chjutite, mir imajte: i Bogh mira, i gljubavi bittichje s'vami. Millos Gospodina nascega Issukærsta, i gljubav Boſcia, i opchjegne Dúha svetoga buddi sa sviem vami. Amen.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Ivan. Pog. 25.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus Ucenikom svoiem: kada uſbudde dochi Utjescitegl, kogachju ja po-

slati vama od Otza, Dúha od istine, koi od Otza iʃhodi, onchje svjedocjanstvo iʃvestiti od menne: i vichjete svjedocjanstvo iʃvestiti, erste od pocetka samnom. Ovasam govorio vama, nekase ne smutite. Iʃ skupsctinaa istjeratichje vas: pacek doscloje doba, da svaki, koi ubie vas, szjeni, da cjasti Boga. I ovachje ciniti vama, ʃasctobo njesu poʃnali ni Otza, ni menne. Alisam ova reko vama, neka kad uʃbudde dochi ono dobba; spomenetese, dasam ja reko vama.

MISSA OD ANGELAA.

Sctenje Kgnigaa Ocittovanja B. Ivanna Apostola. ***Occit. Pog. 5.***

U dni onè: ʃacjuh glas Angelaa mnoʃieh u okolo pristolja, i ʃcivinaa, i starazaa, i bjesce broj gnihov tissuchja tissuchjaa, koji glasom veliziem govorahu: dostojanje Jagagnaz, koije bio ubjen, primiti krepos, i boʃcjanstvo, i mudros, i jakos, i cjâs, i slavu, i blagoslov. I svako stvoregne, kojeje na nebbu, i værh ʃemglje, i pod ʃemgljom, i kojasu u morru, i koja u gnemu, svieh ʃaciuh, govorechi, onomu koi sjedi na pristolju, i Jagagnzu blagoslov, i cjas, i slava, i oblast u vjeke vjekaa. A cetiri ʃcivine govorahu: Amen. I dvadesti i cetiri starza paddosee nizze, i pokloniscese ʃcivuchjemu u vjeke vjekaa.

Evang. *Iscti u pridnevje S. Andrie Apostola niʃce od polovize:* Vidje Jeʃus Natanaella, koi grediasce k'sebbi. *Uʃmi sve do sværhe.*

MISSA OD SS. APOSTOLAA
Petra, i Pavla.

Sctenje. *Iscti u srjedu po Duhovim:* Po rúke tad Apostolaa cignahuse.

Evang. *Od Opchjenstva Opataa:* Evosmo mi ostavili sva.

MISSA OD DUHA SVETOGA.

Sctenje. *Iscti o Utornik po Duhovim:* Budduchi cjulli Apostoli.

Evang. *Iscti na dàn Duhovaa:* Svaki koi menne gljubi.

MISSA OD PRISVETOGA
Tjela Gospodinova.

Iscti sve na svetkovinu Tjela Issukærstova.

MISSA OD KRIʃCJA

Iscti u Nedjegl. Zvjetnu: na listu 69. Issukærst ucinioseje ʃa nas poslusejan do smærti.

✠ **Sljedechja S. Evangeglja po Matteu.** ***Mat. Pog. 20.***

U onò vrjeme: Uʃe Jeʃus dvanes Ucenikaa svoieh na stranu, i reccę gnima: Evo iddemo u Jeruʃalem, i Sin cjovjecjanski bittichje pridan u ruke Poglavizaa Redovnickieh, i pisaozaa, i osuditichjega na smært, i pridatichjega Narodom da budde porugan, i bicevan, i na kriʃc pribjen: i u trechi dán uskærsnutichje.

MISSA OD MUKKE GOSPODINA
nascega Issukærsta.

Sctenje Zakarie Proroka. ***Zakar. Pog. 20.***

Ova govori Gospodin: Iʃlitichju værh kuchje Davidove, i værh pribivaozaa u Jeruʃalemu, duha millosti, i molitve: i gledatichje menne, kogasu probili: i plakkatichje værh gnega kakòonose placce sin jedinorodjeni, i bogljetichjese radi gnega, kakoonose obicjaje bogljeti

u smærti pærvorodjenoga. U dán oni bittichje plakkagne veliko u Jeruſalemu, i rjetichjese: Sctosu ranne te po sred rukaa tvoieh? I rjetichje: Oveſiemisam bio ragnen u kuchi onieh, koji gljubgljahu menne. Sabgljo podighnise protiva pastiru momu, i protiva cjovjeku ſdruſcenu menni, veli Gospodin vojskaa: Udarri pastira, i rastærkatichjese ovze, govori Gospodin svemoguchi.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Iv. Pog. 19.*

U onò vrjeme: ſnajuchi Jeſus, dasu jur sva doværscena: nekabise doværscilo pismo, recce: ſcedansam: *Iscti ostala, kakòono u Muzzi po Ivannu na sværsi. na listu 94.*

MISSA OD B. D. MARIE, od Doscjastja Gospodinova, do Porodjegna. *Iscti u srjedu od cetverieh vremenaa Doscjastja.*

Sctenje Iſaie Proroka *Iſaj. Pog. 9.*

U dni onè: Govorioje Gospodin Akazu, velechi: Prosi tebbi ſlamegne. *Iscti na listu 7.*

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 1.*

U onò vrjeme: Poslan bj Angeo Gabriel od Boga u grad od Galilee: *Iscti na istomu mjestu.* list. 7.

MISSA OD PORODJEGNA do occisctjegna.

Sctenje, i Evang. *Kakoono na drughoj Missi od Boſcichja.* list. 13.

MISSA OD OCCISTJENJA B. D. M. do Uskærsenja.

Sctenje Kgnigaa Mudrosti *Mudr. Pog. 14.*

Od pocetka, i prie vjekaa bieh stvorena, i ſa sve doscjaste vjeke jachju svegh bitti: i u pribivallisctu svetomu prid gnimsam sluſcila. I ovako u Sionu biah utværdjena, i u gradu posvetjenu takoghjersam pocinula, i u Jeruſalemu oblast moja. I ukorjenihse u púku slavnomu: i u djelu Boga moga, koije djedinstvo gnegovo: i u punnom skupsctini svetieh bj pribivagne moje.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 11.*

U onò vrjeme: Govorechi Jeſus mnosctvom, uſdighnuvsci glas gneka ſcena iſ meghju mnosctva, reece gnemu: Blaſcena utrobba, kojateje nosilla, i pærsi, kojesi sisso. A on recce: Pacek blaſceni, koji slusejaju rjec Boſcju, i obsluſcjoju gnu.

MISSA OD USKÆRSENJA do Dúhovaa.

Sctenje. *Kako u gorgnoj Missi* od pocetka.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Iavnnu. *Iv. Pog. 19.*

U onò vrjeme: Stahu kod kriſcja Jeſussova matti gnegova, i sestra mattere gnegove, Maria Kleofina, i Maria Mandaljena. Bivsci dake vidio Jeſus matter, i Ucenika koga gljubgljasce stojechi, govori matteri svojoj: ſcenno, etto Sina tvoga: Paka govori Uceniku: Etto mattere tvoje. I od onoga dobba uſe gnu Ucenik meghju svoje.

MISSA OD DUHOVAA do Dosciastja Gospodinova.

Sctenje, i Evangeglje. *Kakoono od occistjenja, do Uskærsegna.*

MISSA NAKON GODISCTE

Obragna, illi posvetjegna Biskupa.

Sctenje, Svakí Biskup. *Evangeglje* Bditte *u opchjenstvu spovjedn. Biskupa.* na listu xii.

MISSA ʃA DIGHNUTI neskIad Zærkve.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Effeʃianom. *Effeʃ. Pog. 4.*

Bratjo: Molim vas, da dostojno hoddite po nacinu pristojnu ʃaʃvagnu koiemste bili ʃaʃvaní, sa svakiem poniʃcenstvom, krotkosti, s' ustærpjenstvom podnosechise meghju vami u gljubavi: brinechise uʃdærʃcjati jedinstvo dúha po ʃaveʃaju mira. Jedno tjelo, jedan Dúh, kakòonoste ʃaʃvani na jedno uffagne ʃaʃvagna vascega. Jedan Gospodin, jedna vjerra, jedno kærsctegne. Jedan Bogh: i Otaz oda svieh, koije værh svieh, i po svieh, i u svieh nas. A svakomu od nas podata jest millos po mjerri darovagna Issukærstova: doklese susretemo svi po jedinstvu vjerre, i po ʃnagnu Sina Boʃciega, u cjovjeka iʃværsnoga, u mjerru ʃcivota podpunnosti Issukærstove: neka jurve njesmo mallahni, navodechise, i njesmo obnosceni od svakoga vjetra naucegna radi ʃlobbe gljudske, radi podhibnosti, na privaregne sagrjescenja: neggo istinu sljedechi u gljubavi, da rastemo u gnemu po svieh, koije glava Issukærst: iʃ koga sve tjelo sastavjeno, i sklopjeno po svakomu ʃglobbu posluʃcegna, po djellovanju na mjerru svakoga uda, cini usrasctenje tjela na iʃværsnost svoju po gljubavi. Ovo dake govorim, i svjedocim u Gospodinu: da jurve ne iddete, kakòono iddu i narodi u tasctini mislegna svoga, imajuchi raʃumak tminnami potmuscen, odværʃceni od ʃcivjegna po Bogu radi neʃnagna, kojeje u gnima radi sljepochje gnih særza: koji ne uffajuchi, pridalisu sebbe iste ʃa raʃbludnosti djellovati svaku necistochju na lakomos. A vi njestese tako naucilli u Issukærstu, akoste gnega sluscjali, i akoste u gnemu bili uvjeʃcbani, kakòonoje istina, u Issukærstu Gospodinu nascemu.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Iv. Pog. 17.*

U onò vrjeme: Uʃdighnuvsci Jeʃus Occi k'nebbu, recce: Otce sveti, sahrani gnih u ime tvoje, kojesi dao menni, neka buddu jedno, kakòono i mi. Budduchi ja s'gnimi, cjuvah gnih u ime tvoje. Sacjuvosam, kojesi dao menni; i nitko od gnih poghinuoje, neggo sin poghinutja, dase pismo ispunni. A sada k' tebbi gredem: i ova govorim budduchi na svjetu, da imaju veseglje moje ispugneno u sebbi istieh. Jasam prido gnima rjec tvoju, i svjetje gnih nenavidio, njesubo od svjeta, kakoono i ja njesam od svjeta. Ne molim, daih dighnese s' svjeta, neggo daih cjuvasc oda ʃla. Od svjeta njesu: kakoono í ja njesam od svjeta. Posveti gnih u istini. Rjec tvoja istina jest. Kakoonosi ti menne poslo na svjet, i jasam gnih poslo na svjet. I ʃa gnih ja posvechjujem menne istoga, neka buddu i oni posvechjeni u istini. A ʃa gnih ne molim samo, neggo i ʃa oneʃieh, koichje vjerrovati po rjeci

gnihovoj u menne: neka svi jedno buddu, kakòono ti Otce u menni, a ja u tebbi: neka i oni u nami buddu jedno: neka svjet vjerruje, dasi ti menne poslo. I ja slavu, kojusi dao menni, daosam gnima: neka buddu jedno, kakkoono i mi jedno jesmo. Ja u gnima, a ti u menni: neka buddu iʃværsceni u jedinstvu.

MISSA ʃA SVAKU POTREBU.

Sctenje Jeremie Proroka. *Jer. Pog. 14.*

Ako opacine nasçe buddunas obaditi: Gospodine imaj milosærdja radi imena tvoga. Mnogabosu odmetnutja nascja: protiva tebbi sagrjescillismo. Cekagne Iʃraellovo, spassitegljn gnegov u vrjeme tugovanja. A tisi u nami Gospodine, i mi nossimo ime tvoje: ne ostavi nas Gospodine Boʃce nasc.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Marku. *Mar. Pog. 21.*

U onò vrjeme: Recce Jeʃus Ucenikom svoiem: Imaite vjerru u Boga. U istinu govorim vama, da kogodjer budde rjeti ovoj gorri: Dighnise, i værʃise u morre: i ne budde posumgniti u særzu svomu, neggo budde vjerrovati, sctogodjer budde rjeti, ucinise, ucinitichjese gnemu. ʃa to govorim vama: Sva, kojagod molechi, prosite, vjerrujte dachjete primiti, i dogoditichjese vama. I kada buddete stati ʃa molitti, prostite, ako sctogod imate prottiva komugodi: neka i Otaz vasc, koije na nebesjeh, prostj vama grjehe vasce. Toli vi ne uʃbuddete prostiti; ni Otaz vasc, koije na nebesjeh, nechje prostiti vama grjehe vasce.

MISSA ʃA ODPUSCTEGNE grjehaa.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Rimjanom. *Rim. Pog. 7.*

Bratjo: Nasladjujemse u ʃakonu Boʃciemu, po unutærgnemu cjovjeku: a gledam drughi ʃakon u udjeh moieh, koise prottivi ʃakonu pameti moje, i koi suʃcgna menne cini u ʃakonu grjeha, koije u udjeh moieh. Nesrechna menne tkochje oslobodittì menne od ovega tjela smærti? Millos Boʃcia po Issukærstu Gospodinu nascemu.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 11.*

U onò vrjeme: Recce Jeʃus Ucenikom svoiem: Prossite, i bitichje podato vama: isctite, i nachichjete: kuzajte, i bittichje otvoreno vama. Svakibo koi prossi, prima: i koi iscte, nahoddi: i koi kuzza, otvoritichjese gnemu. I ako tko od vas u Otza prossi kruha, tolimuchje datti kami? Illi ribbu: tolichje ʃa ribbu datti gnemu ʃmiju? Alli ako budde prossiti jaje, tolimuchje podatti sctipavza? Ako dake vi bivsci ʃli, umjete dobra dagna datti sinovom vasciem: koliko vechje Otaz vasc s' nebba datichje duha dobroga, oniem koimuga prosse?

MISSA PROTTIVA Pogannikom.

Sctenje. *Kakòono u srjedu po Nedjegli drughoj Koriʃme.* Evang. *Kakòonò na Missi od letaniaa velikieh.*

MISSA U VRJEME RATTI.

Sctenje Jeremie Proroka. *Jer. Pog. 42.*

U dni onè: Pristupisce sve Poglavize bojnikaa, i rekosce Jere-

mii Proroku: Moli ʃa nas Gospodina Boga tvoga. I govorioje Gospodin Jeremii. I doʃva sve Poglavize bojnikaa, i vaskolik púk, od najmagnega, do naivechjega. I recce gnima: Ova govori Gospodin Bogh Iʃraellov, k'komuste poslali menne, nekabih prikaʃo molbe vasce prid lizem gnegoviem: Ako mirno buddete pribivati u ʃemgli ovoj, ponapravitchju vas, i nechju vas raʃrusciti, ussaditichju vas, i nechju iʃguliti: Ersamse jurve utaʃcio ʃlom, kogasam ucinio vama. Nemojtese bojatti kraglja Babilonie, kogase vi toliko strascite: nemojtese bojatti gnega, veli Gospodin: jasambo s'vami, da vas spassene ucinim, i oslobodim iʃ ruke gnegove. I uccinitchju millosærdje s'vami i pomillovatichju vas: i cinitichju da pribivate u ʃemgli vascjoj, veli Gospodin svemoguchi.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 24.*

U onò vrjeme: Pristupisce k'Jeʃussu Ucenizi potajno, govorechi. Rezi nama. *Iscti u Opchjenstvu Mucenikaa.* na listu xii.

MISSA ʃA MIR.

Sctenje Kgnighaa Makabeaa. *Mak. 2. Pog. 1.*

Bratij, koisu u Egiptu ʃcidovom poʃdrav navjesctuju i mir pravi, bratja ʃcidovi, kojisu u Jerusalemu, i u dærʃcjavi Judee. Udjelio vama Bogh milosti svoje, i spomenuose od naredbenstva svoga, kojeje govorio Abramu, i Iʃaku, i Jakobu slugami svoiem vjerniem: i dao vama særze svjema, da cjastite gnega, i iʃværscivate gnegovo hotjegne særzem veliziem, i duhom hotechiem. Otvorio særze vasce u ʃakonu svomu, i u ʃapovjedjeh svoieh, i ucinio mir. Usliscio molitve vasce, i pomiriose s'vami, i ne ostavio vas u ʃlo vrjeme Gospodin Bogh nasc.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu *Iv. Pog. 10.*

U onò vrjeme: Budduchi veccer: *Iscti u Nedjeglju u Bjeljeh.* na listu 128.

MISSA ʃA UCJUVATISE od pomorenja, illi od kughe.

Sctenje Kgnighaa Kragljevaa. *Kragl. 2. Pog. 24.*

U dni onè: Posla Gospodin kughu na Iʃraella od jutra, do vremena odlucena: i pomrjesce od puka od Dan, do Bersabee sedamdesset tissuchjaa gljudii. I bivsci prostro ruku svoju Angeo Gospodinov værh Jeruʃalema, dabiga raʃruscio: smillovase Gospodin værh ʃcjallosti puka svoga, i recce Angelu poraʃiteglju puka: Dostaje: sada usteghni ruku tvoju. A bjesce Angeo Gospodinov kod gumna Areuna Jevuʃea. I recce David Gospodinu, bivsci vidio Angela, koi udarasce púk: Jasam, koi sagrjescih, ja, koi opako djellovah: ovi kojisu ovze, sctosu ucinili? Nekse obrati, molim, ruka tvoja prottiva menni, i prottiva kuchi Otza moga. I doghje Gad Prorok k'Daviddu u dán oni, i reccemu: Poghi i uʃdighni ottar Gospodinu na gumnu Areuna Jevuʃea. I poghje David po rjeci Gadda, kojumu Gospodin bjesce naredio. I sagradioje ottar Gospodinu, i prikaʃa olokausta, i mirna: i smillovoseje Gospodin ʃemgli onoj, i usteghnuto bj porasegne od Iʃraella.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Luzi. *Luk. Pog. 4.*

U onò vrjeme: Iʃlaʃechi Jeʃus iʃ skupsctine: *Iscti u Cetværtak po nedjegli trechjoj Koriʃme.*

MISSA ʃA NEMOCHNIKE.

Sctenje Kgnighe B. Jakoba Apostola. *Jakob. Pog. 5.*

Pridraʃi: nahodilise meghju vami koigod ʃcjalostan? Neka molj. Jelli miran? Neka pjeva. Jelli nemochjan tkogod od vas? Uvedi Redovnike Zærkovne, i neka molle værh gnega, pomaʃavsciga uljem u ime Gospodinovo. I molitva vjerre sahranitchje nemochnika, i oblahscjatichje gnega Gospodin; i ako u grjesieh uʃbude, bittimuchje prosceteni. Ispovjedajte dake jedan drugomu grjehe vasce, i molite jedan ʃa drugoga, dase sahranite.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 8.*

U onò vrjeme: Budduchi uljeʃo Jeʃus u Kafarnaum. *Iscti u cetværtak pærvi Koriʃme.*

MISSA ʃA PUTNIKE.

Sctenje Kgnigaa Poroda. *Porod. Pog. 28.*

U dni onè: Iʃiscjadsci Jakob iʃ Bersabee, gredjasce u Haran. I bivsci doscjo na gneko mjesto, i hotechi ondi pocinuti nakon ʃapada suncjanoga, uʃe od kamenja, koja bjahu na ʃemgli, i postavivsci pod glavu svoju, ʃaspa na istomu mjestu. I vidje u snieh Gospodina, koimu govorasce: Jasam Gospodin Bogh Abrama Otza tvoga, i Bogh Iʃaka: ʃemglju, na kojoj spisc, datichju tebbi, i sjemmenu tvomu. I bittichje sjemme tvoje, kakòono prah ʃemglje, rasciritichjescse k'ʃapadu, i k'Istoku; i k'Sjeveru, i k'Poludnevi: i bittichje blagoslovjeni u tebbi, i u sjemmenu tvomu svi Narodi ʃemglje. I bittichju straʃcianin tvoj, kudgodjer buddesc prohoditi: i vratitichju tebbe u ovu ʃemglju: i nechjute pustiti, dokle ne buddem ispuniti svaka, koja rekoh. Ustavsci dake Jakob u jutro, uʃe kami, koga bjesce bio postavio pod glavu svoju, i uʃdighnuga na ʃlamenje, ulivsci ulja værh gnega. Uccinioje joscter ʃavjet, govorechi: Ako budde bitti Bogh samnom, i budde menne sacjuvati u putu, po komu ja iddem, i budde datti menni kruha ʃa blagovati, i haglinu ʃa odjestitse, i buddemse vratiti ʃdravo u kuchju Otza moga: bittichje Gospodin Bogh moj, i kami ovi, kogasam uʃdighnuo na ʃlamenje, ʃvatichjese kuchja Boʃcia, i oda svieh, koja buddesc datti menni, desetinechju pokloniti tebbi.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 10.*

U onò vrjeme: Recce Jeʃus Uccenikom svoiem: Poscjadsci, pripovjedajte, govorechi, pribliʃcjaloseje kragljestvo nebesko. Nemochnike oʃdravgljajte, mærtve uskærsnujte, gubavze occistujte, huddobe iʃgonite: millodarno dajte scto millodarno primiliste. Nemojte posvoiti ʃlata, ni srebra, ni pjeneʃaa u opassajeh vascieh, ni torbu u putu, ni dvie hagline, ni obuchje, ni sctap: dostojanboje teʃcjak hrane svoje. I u koigodjer grad, illi gradaz buddete uljestiti, upitajte, koje u gnemu dostojan: i ondi stojte, dokle iʃidete. A ulaʃechi u kuchju, poʃdravite gnu, govorechi: Mir ovoj kuchi. I ako

budde kuchja ona bitti dostojna, dochje mir vasc værh gne: toli ne uſbudde bitti dostojna, mirchjese vasc povratiti k' vama. I koigodjer ne budde primiti vas, ni uſbudde sluscjatti besjede vasce: iſlaſechi iſvan iſ kuchje, illi iſ grada, istresite prah s' nogaa vascjeh.

MISSA ſA VJERRENIKA,
i ſa vjerrenizu.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Efeſianom. *Efeſ. Pog. 5.*

Bratjo: Neka ſcene podloſcene buddu muſcevom svoiem, kakòono Gospodinu: muſcboje glava ſcene: kakòonoje Issukærst glava Zærkve: onje spassitegl tjela gne. Alli, kakòono Zærkva podloſcnaje Issukærstu, tako i ſcene muſcevom svoiem u svemu. Muſcevi gljubite ſcene vasce, kakòonoje Issukærs gljubio Zærkvu, i sebbeje istoga prido ſa gnu, nekabi gnu posvetio, cistechi opragnem vodde po rjeci ſcivota: nekabi iſveo sebbi Zærkvu slavnu, koja ne ima omærcegna, illi ærghje, illi sctogodjer tako, neggo da budde sveta, i ne ozkværgnena. Tako i muſcevi imaju gljubiti ſcene svoje, kakòono telesa svoja. Ko svoju ſcenu gljubi, sebbe istoga gljubi. Nitkoboje igda mærſio putt svoju: neggo gnu hrani, i goji, kakòono i Issukærst Zærkvu: udabosmo tjela gnegova, od putti gnegove, i od kostji gnegovieh. ſa ovochje cjovjek ostaviti Otza, i matter svoju, i ſdruſcitchjese k' ſceni svojoj: i bittichje dvoiza u putti jednoj. Svetotajstvoje ovo veliko, a ja govorim od Issukærsta, i od Zærkve. Radicessa svak od vas neka gljubi ſcenu svoju, kakòono sebbe istoga, a ſcena nekase boji muſcja svoga.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Matteu. *Mat. Pog. 19.*

U onò vrjeme: Pristupisce k' Jeſussu Fariſei iskuscjujuchi gnega, i govorechi: jelli dopuscteno cjovjeku odværchi ſcenu svoju ſa koimudrago uſrok? Koi odgovarajuchi, recce gnima; Njesteli sctilli, da oni koije stvorio cjovjeka od pocetka, muſcja, i ſcenu stvorioje gnih? I recce: radi ovega ostavitichje cjovjek Otza, i matter, i pridruſcitichjese k' ſceni svojoj, i bittichje dvoiza u jednoj putti. Dake jur njesu dvoiza, neggo jedna putt. Sctoje dake Bogh sadruſcio, neka cjovjeh ne rasluci.

Reksci (Otce nasc) *Misnik pærvo neggo recce* (oslobodi nas.)

Stojechi na strani ljevoj, prema vjerreniku, i vjerrenizi koi klece, prid otarom, govori værh gnih Molitve sljedechje.

Molimo.

Smillujse Gospodine, na proscegna nascja, i naredbam tvoiem, kojemsi rasplodjegne naroda cjovjecjanskoga odredio, blagh pristani: neka sctose po tebbi stvoriteglju ſdruſcjuje, tvojom pomochim buddese uſdærſcjati. Po Gospodinu nascemu Issukærstu. *i ost.*

Molimo.

Boſce, koi vlastim kreposti tvoje svasi od niscta ucinio: koi budduchi naredio svieh stvarii pocetke, cjovjeku ucignenomu na sliku Boſciu, ſatosi ne raſlucenu pomoch ſcene satvorio, nekabi ſcenskomu tjelu od muscke putti do pocetak, ucechi, da scto bjesce bilo ugodno iſ jednoga narediti, nikadar nebi bilo dopuscteno raſluciti: Boſce, koisi toliko iſværsnom otajnostim

ſcenidbeno sadruſcegne posvetio, nekabi sveto otajstvo Issukærsta, i Zærkve ſlamenovo u uvjettu vjencjagna: Boſce, po komuse ſcena s' muſcem sadruſcjuje, i druſcba na vlasctito naredjena, oniem blagosovom nadaruje, koja samo ni po pedepsagnu grjeha istocnoga, ni po ossudi potopa bj dighnuta: Pogledaj millostiv værh ove tvoje sluſcbenize, koja imajuchise sluciti muſckiem ſdruſcegnem, ſcjudi bitti tvoiem ſasctitjegnem bragnena: Neka budde u gnoj jaram obgljubjegna, i mira: vjernase, i cista ſarucila u Issukærstu, i bila svetieh ſcenaa nasljedniza: Neka budde gljubeſciva muſcju svomu, kako Rakela: mudra, kako Rebekka: dugoſciva, i vjerna, kako Sara: ne imo diela ikakva u gne cinegnieh oni, koi bj pocetak sagrjescegna: sveſana vjerrom i ſapovjedima uſdærſcjalase: jednomu odru pridruſcena, uklagnalase od doteghnutjaa neposctenieh: utværdila slabos svoju s' jakosti naucegna: Buddi u srameſcglivosti stavna, u stidu cjastna, uvjeſcbana nauzim nebeskiem: Buddi plodna djezom: Buddi pohvagljena, i pravedna: i pokoj Blaſcenieh, i nebesko kragljestvo stekla: i vidjeli obba dva sinove od sinovaa svoieh, tja do trechjega, i cetværtoga porodjegna: i dostighnula ſcjudjenu staros. Po istomu Gospodinu nascemu Issukærstu Sinu tvomu: Koi s'tobbom ſcive, i kragljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bogh, po sve vjeke vjekaa. Amen.

Tad Misnik vrativscise na sred ottara, govori (oslobodi) *i ostala po obicjai, i pokli budde uſeo kærv, pricestitichje vjerrenika, i vjerrenizu: i sværscivsci paka Missu, pærvo neggo púk blagosovi, obratitichjese k' vjerreniku, i k' vjerrenizi, i rietichje.*

Bogh Abraamov, Bogh Iſakov, Bogh Jakobov bio s' vami: i on ispunnio blagosov svoj u vami: neka vidite sinove sinovaa vascieh, tja do trechjega, i cetværtoga porodjegna: a poslie da imate ſcivot vjecni beſ sværhe, s' pomochi Gospodina nascega Issukærsta: koi s' Otzem, i s' Duhom svetiem ſcive, i kragljuje Bogh, po sve vjeke vjekaa. ℟. Amen.

MISSE SA MÆRTVE.

NA USPOMENU SVIEH vjernieh mærtvieh.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Korintianom. *Kor. 1. Pog. 15.*

Bratjo: Evo otajstvo govorim vama: svichjemo ſaisto uskærsnuti, allise nechjemo svi promjeniti. U cjas, u trenutje oka, na najposledgnu trubglju: ſveknutichjebo trubglja, i mærtvichje uskærsnuti ne raſpadeni: i michjemose promjeniti. Potrebujebo, da ovo raſrusceno obuce neraſruscnost; i ovo umærlo, da obuce neumærlost. A kad ovo umærlo budde obuchi neumærlost, tadachjese ispuniti govoregne kojeje upisano: Proſcdærtaje smært u pridobitju. Ghdjeje, smærti, dobitje tvoje? Ghdie smærti scigljak tvoj? Scigljak pak smærti grjeh jest: a krepost grjeha ſakon. Alli Bogu hvala, koije do nama pridobitje po Gospodinu nascemu Issukærstu.

SLJEDNIZA.

Dán od særſcbe ghgnevni bitchje,
Kad oghgnena værla silla
Vas svjet tuſcni popalitchje
David pravvi, i Sibilla.
Kolikochje bit treptjegne
Kada sudaz budde priti,
Kîchje nasce sam cinjegne
Sve po tanko htjet suditi?
Strascna trubglja cjutichjese
Po grobovjeh svjeta svega:
Svi narodi skupitchjese
Prid pristolje priviscgnega.
Smært, i narav ſapagnene
Veomachje ťad ostati
Kad uskærsnu gljudi, i ſcene
ſa odgovor sudzu datti.
Sviemachjese pismo iſnieti
U komuse ſdarſcjat hochje
Kakose ima svjet suditi
Ziech gljudskoga grjeha, i ſlochje.
Kad uſbudde Sudaz sjesti
Pedepsatchje strahovito:
Pridagnchjese sve iſvesti
Sctogod budde ſla skrovito.
Sctochju tuſcjan rjeti tada?
Pomoliti kogalichju?
Jaoh pravedne strah popada
A ja grescnik kakav bitchju?
Kraglju strascne velicnosti,
Tve spassegne svud svak glasi:
O moj Bosce od millosti
Sahranime tuſcna, i spassi.
Spomenise Gospodine
Dasam uſrok puta tvoga
Ne daj, da dúh moj poghinne
Na dán suda velikoga.
Isctuch menne s'nebba side
ſa spasitme podnie trude
Na ſcestoki kriſe uſide
Nemoj ſa man, da to budde.
Pravi sudce u osveti
Na mojuse duscju smilli
Prie negh buddesc pravdu iſrieti
Millos menni tvû podili.
Jaoh, jaucem kako hudi,
Grjehmi sramom obraſ morì;
Molechjemu blaghmi buddi,
Tve millosti blago otvori.
Priſamjernom tvôm millosti
Prostiosi Mandaljeni:
Cju lupeſcja sred ſcjallosti,
Uffagnesi dao i menni.
Molbe moje nedostoje:
Nu dopusti ti, blagh, menni,
ſada grescna, ghdi ſli stoje,
Ne parſcime plam oghgneni.
Raſlucime od koſlichjaa;
Stav s'jagagnzim duscju moju:
Millosærdja tvoga zjechja
Ob desnume postav tvoju.
Potlacivsci sve proklete,
Vjecni ogagn davsci gnima:
Rad millosti tvoje svete
ſaſovime s' blaſcenima.
Molim smerno, i sniſceno
Htjej mû sværhu ti vladati,
Jer priklono, i satreno
Særzechjuti prikaſati.
Gorkichjese plac ſacjuti,
Kada grescnik na sem sviti
Budde od niseta uskarnuti
ſa po tanko sudjen bitti.
Htjejmu Boſce ti prostiti:
Blagh Jeſusse buddi svima
Millosærdju nasc vlasctiti
Vjecni pokoj daruj gnima. Amen.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Iv. Pog. 5.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus mnosctvom ſcidovskiem: U istinu, u istinu govorim vama, dachje dochi dobba, pacek sadje, kad mærtvi cjuttichje glas Sina Boſciega: i koji buddu cjutti, ſcivjetichje. Kakobo Otaz ima ſcivot u sebbi istomu, takoje i Sinu dao imati ſcivot u sebbi istomu; i oblastje dao gnemu sud ciniti, ereje Sin cjovjecjanski. Nemojtese cjudditi od ovega, iddebo

dobba, u koje svi, kojisu u grobovjeh, cjuttichje glas Sina Boſciega: i iſitichje, kojisu dobra djella cinili, na uskærsnutje ſcivota: a kojisu ſla djellovali, na uskærsnutje ossudjegna.

NA DAN PRIMINUTJA,
illi ukopagna Mærza.

Sctenje Kgnighe B. Pavla Apostola Tesalonichjanom. *Tesal. 1. Pog. 4.*

Bratjo: Nechjemo, da vi buddete ne ſnanni od onieh, kojisu ſaspali, dase ne scjallostivite, kakoono i ostali, koji ne imaju uffagna. Akobo vjerrujemo, daje Jeſus umro, i uskærsnuo: tako, i Bogh one kojisu ſaspali po Jeſussu, privestichje s'gnime. Ovo dake vama govorimo po rjeci Gospodinovoj: da mi, koji ſcivemo, kojismo ostavgljeni ſa doscjastja Gospodinova, nechjemo dochi prid oneſiem, kojisu ſaspali. Istibo Gospodin na ſapovjed, i na glas Arkangela, i na ſvek trubglje Boscie sitichje s'nebba: i onji, koji u Issukærstu umærlisu uskærsnutichje pærvi. Paka mi, koji scivemo, kojismo ostavjeni, ſajedno s'gnima bitchjemo uſneseni værh oblakaa prema Issukærstu u ſraku, i takochjemo vaſda bitti s'Gospodinom. Dakese utjescite meghju vami s'rjecima oveſiem.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Iv. Pog. 11.*

U onò vrjeme: Recce Marta Jeſussu: Gospodine, da budesc bio ovdi, brat moj nebi bio umro. Alli i sada ſnám, da kojagodjer uſbuddesc prossiti od Boga, datichje tebbi Bogh. Govori gnoj Jeſus: Uskærsnutichje brat tvoj. Govori gnemu Marta: ſnám dachje uskærsnuti na uskærsnutje u najpokogni dán. Govori gnoj Jeſus: Ja-sam uskærsnutje i ſcivot: Tko u menne vjerruje, joscter da budde umro, ſcivjetichje: I svak, koi ſcive, i u menne vjerruje, nechje umrjeti u vjeke. Vjerrujescli ovo? Reccemu: ſaisto, Gospodine, jasam vjerrovala, dasi ti Issukærst Sin Boga ſcivoga, koisi doscjo na ovi svjet.

NAKON GODISCTE
od Priminutja.

Sctenje Kgnigaa Makabeaa.
Makab. 1. Pog. 12.

U dni onè: Cjovjek priaki Juda skupivsci pjeneſaa, posla dvanes tissuchjaa dramaa srebra u Jeruſalem, dabise prikaſalo posvetillisccte ſa grjehe mærtvieh, pravedno, i bogogljubno od uskærsnutja mislechi. (Er da nebi bio uffo, dachje uskærsnuti oni, koji bjehu poghinuli, ſaludnobise szjenilo, i tascto moliti ſa mærtve) I er raſmiscgljasce, da ſa onieh, koji bjehu umærli u bogogljubnosti sahragnivascese privelika millos. Sveta dake, i spassovnaje misao moliti ſa mærtve, dase od grjehaa raſdrjesce.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Iv. Pog. 6.*

U onò vrjeme: Recce Jeſus mnosctvom ſcidovaa: Sve, scto menni dava Otaz, k'menichje dochi: i onega, koi grede k'menni, nechju iſaghnati na dvor: siscjobosam s'nebba, ne da cinim hotjegne moje, neggo hotjegne onega, koije menne poslo. A ovoje hotjenje Otza, koije poslo menne: da od svega onega sctoje dao menni, ja iscta ne iſgubim,

neggo daga uskærsnem na najposledgni dán. I ovoje hotjenje Otza moga, koije menne poslo: da svak, koi vidi Sina, i u gnega vjerruje, ima ʃcivot vjecni: i jachjuga uskærsnuti u najposledgni dán.

NA MISSAH SVAKDAGNJEH MÆRTVIEH.

Sctenje Occittovanja B. Ivanna Apostola. *Iv. Pog. 14.*

U dni onè: ʃacjuh glas s' nebba, govorechi menni: Pisci: Blaʃceni mærtvi, koji u Gospodinu umiru. Od sad jurve govori dúh, neka pocivaju od trudaa svoieh: djellabo gnihova sljede gnih.

✠ Sljedechja S. Evangeglja po Ivannu. *Ivan. Pog. 6.*

U onò vrjeme: Recce Jeʃus mnosctvom ʃcidovaa: Jasam kruh ʃcivi, koisam siscjo s'nebba. Ako tko budde blagovati od ovega kruha, ʃcivjetichje u vjeke: i kruh, koichju ja datti, puttje moja ʃa ʃcivot svjeta. Natjezahuse dake ʃcidovi meghju sobom, govorechi: kojem nacinom ovi moʃce nama datti putt svoju ʃa blagovati? Recce dake gnima Jeʃus: U istinu, u istinu govorim vama: Ako ne uʃbuddete blagovati putt Sina cjovjecjanskoga, i ne buddete pitti gnegovu kærv, nechjete imatti ʃcivot u vami. Ko blaguje moju putt, i pie moju kærv, ima ʃcivot vjecni: i jachjuga uskærsnuti u najposledgni dán.

NACIN SA BLAGOSIVGLJATI VODDU U DAN NEDJEGLNI.

℣. Pomoch nascja u ime Gospodinovo.

℟. Koije ucinio nebbo, i ʃemglju.

ʃaklinjagne, i blagoslov solli, ako prie nije bila blagoslovjena.

Saklignam tebbe stvoregne solli, Bogom ✠ ʃciviem, Bogom ✠ praviem, Bogom ✠ svetiem: Bogom; koi ʃapovidje da buddesc ti værʃcena u voddu, nekabi bila neplodnos vode oʃdravjena: dase ucinisc sô ʃakleta na spassegne onieh, koji vjerruju: da buddesc svjema, koji uʃimaju tebbe ʃdravglje dusce, i tjela: i da pobjeghne, i odstupi od mjesta, u komu buddesc bitti prosuta, svaka nakasan, i ʃlobba, illi podhibnos hudobske privare, i svaki necisti dúh ʃaklet oneʃiem, koichje dochi suditi ʃcive, i mærtve, i sviet po oghgnu.

℟. Amen.

Molimo.

Neiʃmjerno pomillovanje tvoje, svemoguchi vjecni Boʃce, sniʃceno prossimo: da ovo stvoregne solli, kojesi na sluʃcbu naroda gljudskoga poddo, blago✠soviti, i po✠svetiti dostoiscse, neka budde sviema, kojiga uʃimaju spassegne pameti, i tjela: i sctogod od gne doteghnuto, illi possuto budde bitti, iʃbavgljeno budde od svake necistochje, i od svakoga nadskocegna hudobske opacinne. Po Gospodinu nascemu Issukærstu Sinu tvomu, koi s' tobbom ʃcive, i kragljuje u jedinstvu Duha Svetoga, Bogh, po sve vjeke vjekaa. Amen.

ʃaklinjagne vode.

Saklignam tebbe stvoregne vodè, u ime Boga ✠ Otza svemoguchjega, i u imme Issu ✠ kærsta Sina gnegova, Gospodina nascega, i u kreposti Dúha ✠ svetoga: dase ucinisc voda ʃakleta, ʃa proghnati svaku vlas nepriateglja, i istoga nepriateglja iskorjeniti, i iʃguliti uʃmoʃcesc s' Angelim svoiem odmetnizim, po kreposti istoga Gospodina nascega Issukærsta: koi ima dochi suditi ʃcive, i mærtve, i svjet po oghgnu. ℟. Amen.

Molimo.

Boʃce, koisi na spassegne naroda cjovjecjanskoga, najvechja otajstva u bitju vodaa satvorio: pristanni millostiv ʃaʃivagnima nasciem, i pærvostvorru ovemu pripravjenu ʃa mnogostrukieh occistjegnih, krepos tvoga blago ✠ sova ulji; neka stvoregne tvoje sluʃcechi tvoiem otajnostima, ʃa iʃaghnati huddobe, i nemochi otjerati, primi plod boʃcjanstvene millosti: da sctogod u kuchjah, illi u mjestjeh vjernjeh budde ova voda pokropitti, neka budde iʃbavgljeno od svake necistochje, i budde oslobodjeno od sctette: ne pribivo ondi dúh kuʃcgni, ni vjettarze otrovno: odbjeghle sve ʃasjede potajnoga nepriateglia: i akoje sctogod, scto ʃdravju onieh, koji pribivaju, ʃaviddi, illi pokoju, pokropgljegnem ove vodè, neka pobjeghne: da ʃdravglje ʃcjudjeno, po ʃaʃivagnu svetoga tvoga imena, od svieh protivnostii uʃbudde bragneno. Po Gospodinu nascemu Issukærstu. *i ost:*

Ovdi trikrat værʃi sô na nacin kriʃcja, govorechi jednom.

Smjescjagne solli, i vedde inokupno ucinillose u ime Otza ✠, i Sina ✠, i Dúha ✠ svetoga. ℟. Amen.

℣. Gospodin s' vami.

℟. I s' dúhom tvoiem.

Molimo.

Boʃce nepridobitne kreposti stvorce, neprimochnoga cesarstva kraglju, i vaʃda uʃveliceni pridobitnice: koi prottivnoga Gospodovanja jakosti slabisc: koi reʃcechjega nepriateglja bies qridobivasc; koi nepriateglske ʃlobnosti krepko obærvajesc: tebbe Gospodine predajuchi, prikloniti molimo, i prossimo, da ovo stvoregne solli, i vodde dostojno pogledasc, blagostiv prosvjetlisc, pomillovagna tvoga rossom posvetisc: neka, ghdjegod uʃbudde okropjena, po ʃaʃivagnu svetoga imena tvoga, svaka dosada necistoga dúha budde odaghnana i strah otrovne ʃmie daleko budde otjeran: a lize Dúha svetoga, nami millosærdje tvoje prossechjem, dostoise svuda bitti. Po Gospodinu nascemu: Issukærstu Sinu tvomu, koi s' tobbom scive i kragljuje u jedinstvu Dúha svetoga, Bogh, po sve vjeke vjekaa. ℟. Aemn.

BLAGOSOV JAGAGNZA
Vaʃmenoga.

℣. Pomoch nascja u ime Gospodinovo.

℟. Koije ucinio nebbo, i ʃemglju.

℣. Gospodin s' vami.

℟. I s' dúhom tvoiem.

Molimo.

Boʃce, koisi po sluʃcbeniku tvomu Moiʃessu, u oslobodjegnu púka tvoga iʃ Egipta ʃapovidio, dase ubie Jagagnaz, na priliku Gospodina nascega Issukærsta, i obba dva pragga od kuchjaa narediosi, dase pomaʃcju

kærvim istoga Jagagnza: takose dostoj blagoslo ✠ viti, i posve ✠ titi ovo stvoregne mesa, koje mi slughe tvoje na pohvalu tvoju blagovati ſcelimo, po uskærsnutju istoga Gospodina nascega Issukærsta: Koi s'tobbom ſcive, i kragljuje u vjeke vjekaa. ℟. Amen.

Paka pokropi voddom blagoslovjenom.

BLAGOSLOV JAJAA.

℣. Pomoch nascja u ime Gospodinovo.
℟. Koije ucinio nebbe, i ſemglju.
℣. Gospodin s'vami.
℟. I s'dúhom tvoiem.

Molimo.

Neka pomoſce Gospodine, molimote, millos tvoga blago ✠ slova ovo stvoregne jajaa: nekase ucini jestojska ſdrava vjernjem tvoiem koji gnih blaguju u uſdavagnu tvoieh hvalaa, radi uskærsnutja Gospodina nascega Issukærsta: Koi s'tobbom ſcive, i kragljuje u vjeke vjekaa. ℟. Amen.

I okropi voddom blagoslovjenom.

BLAGOSLOV KRUHA.

℣. Pomoch nascja u ime Gospodinovo.
℟. Koije ucinio nebbo, i ſemglju.
℣. Gospodin s'vami.
℟. I s'duhom tvoiem.

Molimo.

Gospodine Issukærste, koisi kruh Angeoski, kruh ſcivi vjecnoga ſcivota, dostojse blago ✠ sloviti kruh ovi, kakoonosi blagoslovio pet kruhaa u pustigni: da svi od gnega okusivsci, prime ſdravje tjela, i dusce. Koi ſcivesc, i kragljujesc u vjeke vjekaa. ℟. Amen.

Pokropi voddom blagoslovjenom.

DRUGHI BLAGOSLOV KRUHA.

℣. Pomoch nascja u ime Gospodinovo.
℟. Koije ucinio nebbo, i ſemglju.
℣. Gospodin s'vami.
℟. I s'duhom tvoiem.

Molimo.

Gospodine sveti, Otce svemoguchi, vjecni Boſce, dostojse blago ✠ sloviti ovi kruh, tvoiem svetiem duhovniem blagoslovom: neka budde sviem oniem, kojiga blaguju ſdravje pameti, i tjela: i protiva svakiem nemochima, i svakiem nepriateglskiem ſasjedam obrana. Po Gospodinu nascemu Issukærstu Sinu tvomu, kruhu ſcivomu, koije s'nebba siscjo, i podoje ſcivot, i ſdravje svjetu, i s'tobbom ſcive, i kragljuje u jedinstvu Dúha svetoga Bogh, po sve vjeke vjekaa. ℟. Amen.

Pokropi voddom blagoslovjenom.

BLAGOSLOV NOVJEH VOCHJAA.

Molimo.

Blago ✠ slovi, Gospodine ova nova vochjaa N. N. i dopusti: da koji od gnih u tvoje sveto ime buddu blagovati, steku ſdravje tjela, i dusce. Po Issukærstu Gospodinu nascemu. ℟. Amen.

Pokropi voddom Blagoslovjenom.

BLAGOSLOV SVAKE JESTOJSKE.

℣. Pomoch nascja u ime Gospodinovo.
℟. Koije ucinio nebbo, i ſemglju.
℣. Gospodin s'vami.
℟. I s'dúhom tvoiem.

Molimo.

Blago ✠ slovi, Gospodine stvorenje ovo N. N. neka budde ljek spassovni narodu cjovjecjanskomu: i dopusti po ſaſivanju svetoga imena tvoga; da kojigodjer od gnega buddu okusiti, tjela ſdravglje, a dusce obranu prime. Po Issukærstu Gospodinu nascemu. ℟. Amen.

Pokropi vodom blagoslovjenom.

BLAGOSLOV SVJECHJAA.

℣. Pomoch nascja u ime Gospodinovo.
℟. Koije ucinio nebbo, i ſemglju.
℣. Gospodin s'vami.
℟. I s'duhom tvoiem.

Molimo.

Gospodine Issukærste, Sinu Boga ſcivoga, blago ✠ slovi svjechje ove molbam nasciem: Ulji u gne Gospodine po kreposti svetoga kri✠ſcja, blagoslov nebeski, koisi gnih podo gljudskomu narodu ſa odgoniti tminne: i taki blagoslov ſlamegnem svetoga kri✠ſcja prime, neka u koiehgodjer mjestieh uſceſcene, illi postavgljene buddu, odstupe Poglavize tminaa, i uspredaju, i pobjeghnu pristrasceni sa sviem sluſcbenizim svoiem od oneſieh pribivallisctaa: i ne buddu smjet unaprjeda smetati, ni dosagivati oneſiem koji sluſce tebbi svemoguchjemu Bogu. Koi ſcivesc, i kragljujese po sve vjeke vjeka. ℟. Amen.

Pokropi vodom blagoslovjenom.

BLAGOSLOV MJESTA.

℣. Pomoch nascja u ime Gospodinovo.
℟. Koije ucinio nebbo, i ſemglju.
℣. Gospodin s'vami.
℟. I s'duhom tvoiem.

Molimo.

Blago ✠ slovi, Gospodine Boſce svemoguchi mjesto ovo, da budde u gnemu ſdravje, cistochja, pridobitje, krepos, poniſcenstvo, dobrota, i krotkost, ispunnos ſakona, i uſdavagne hvalaa Bogu Otzu, i Sinu, i Dúhu svetomu: i ovi blagoslov neka pribiva værh ovega mjesta, i værh pribivajuchieh u gnemu sada, i u sve vjeke vjekaa. ℟. Amen.

Pokropi vodom Blagosovgljenom.

BLAGOSOV NOVE KUCHJE.

℣. Pomoch nascia u ime Gospod.
℟. Koije ucinio nebbo, i ſemglju
℣. Gospodin s'vami.
℟. I s'duhom tvoiem.

Molimo.

Tebbe Otza Boga svemoguchjega, priklonito molimo ſa ovu kuchju, i ſa pribivaoze gne, i pokucstva: da gnu blago✠sloviti, i posve✠titi, i dobrjemi svazjemi dostoisćse uſmnoſciti: Podaj gnima, Gospodine od rosè nebeske obilnos, i od pritillosti ſemaglske, hranu ſcivota, i ſceglje poſcjude gnihove na iſværscegne tvoga smillovanja privedi. Na uljeſenje dake nasce blago ✠ sloviti, i posvetiti dostojse ovu kuchju, kakòonosise dostoju blagosloviti kuchju Abramovu, i Iſakovu, i Jakobovu: i meghju ſidim ove kuchje neka pribivaju Angeli tvoje svjetlosti, i gnu, i gne pribivaoze, neka cjuvaju. Po Issukærstu Gospodinu nascemu.
℟. Amen.

Pokropi vodom blagoslovjenom.

BLAGOSLOV LOſCNIZE.

℣. Pomoch nascja u ime Gospod.
℟. Koije ucinio nebbo, i ſemglju.
℣. Gospodin s'vami.
℟. I s'duhom tvoiem.

Molimo.

Blago ✠ slovi, Gospodine lescnizu ovu: neka svi oni, koji pribivaju u gnoj, u miru tvomu pristanu, i u tvomu hotjegnu pribivaju, i ostaraju, i usmnoscese na prodigljegne danaa, i doghju u kragljestvo nebesko. Po Issukærstu Gospodinu nascemu. ℟. Amen.

Pokropi vodom blagoslovjenom.

BLAGOSLOV NOVOGA BRODDA.

℣. Pomoch nascja u ime Gospodinovo.
℟. Koije ucinio nebbo, i semglju.
℣. Gospodin s'vami.
℟. I s'duhom tvoiem.

Molimo.

Smilujse Gospodine, molbam nasciem, i blago ✠ slovi brod ovi, desnizom tvojom svetom, i svjeh, kojise u gnemu buddu broditi, kakoonosise dostojo blagosloviti korabglju Noeovu, koja plivasce u potoppu: prusci gnima desnizu tvoju Gospodine, kakoonosi pruscio Blascenomu Petru hodechjemu værh morra: i poscgli svetoga Angela tvoga s'nebbesaa, koiga oslobodi, i sacjuva vasda od svjehkolizjeh poghibjaa, sa sviem, kojachje bitti u gnemu: i sluscbenike tvoje, odaghnavsci suprotivsctine, lukom vasda scjudjenom, i jedregnem tihiem uscjuvasc, i ucinivsci, i dobro doværscivsci posle svake, opeta s'dobriem vremenom, k'svoiema sa sviem vesegljem povratiti dostoiscse. Koi scivesc, i kragljujesc u vjeke vjekaa. ℟. Amen.

Pokropi vodom blagoslovjenom.

BLAGOSLOVI,

Koise ciniti imaju od Biskupaa, illi od onieh, koji imaju oblast.

BLAGOSLOV ODJECHJAA

Svesctenikaa u opchjeno.

℣. Pomoch nascja u ime Gospodinovo.
℟. Koije ucinio nebbo, i semglju.
℣. Gospodin s'vami.
℟. I s'duhom tvoiem.

Molimo.

Svemoguchi vjekuvjecni Bosce, koisi po Moisessu slusi tvomu naredio dasse ucine Poglavicke, Svesctenicke, illi Leviticke odjechje, sa ispunniti prid lizem tvoiem sluscbenisctvo gnihovo, na cjàs, i diku imena tvoga: pristanni pomillostiv na sasivanja nascja: da ove odjechje Svesctenicke, odisgara poljevajuchi millos tvoja, velickiem blagoslovom, po sluscbenstvu poniscenstva nascega iscis ✠ titi, blago ✠ sloviti, i posve ✠ titi dostoiscse: neka buddu na boscjanstvena cjastjegna, i sveta otajstva podobna, i blagoslovjena: oviema joscter svetiema odjechjam, Biskupi, i Svesctenizi, illi Leviti tvoji obuceni, oda svjeh potaknutjaa, illi napastovanjaa, necistjeh duhovaa oruscjani, i obragneni buddu dostojni bitti, i tvoiem sluscbam skladno, i pristojno, neka slusce, i prionu, i podaj da napreduju u ovjeh tebbi ugodno, i bogomillo. Po Issukærstu Gospodinu nascemu. Amen.

Molimo.

Bosce, ne pridobitne kreposti slavodobitnice, i svjeh stvarji stvoriteglju, i posvetiteglju: pogledaj millostiv molbe nasce: i ove odjechje Leviticke, Svesctenicke, i Biskup-

ske slave, koje imaju uʃcivati tvoji sluʃcbenizi, tvoiem ustimi, dostoiscse blago ✠ sloviti, i posve ✠ titi, i sve gnimse sluʃcechje, podobne tvoiem otajstvima, i tebbi sluʃcechje u gnih bogomillo, i pohvagljeno, dostoiscse uciniti mille. Po Gospodinu nascemu Issukærstu. *i ost.*

Molimo.

Gospodine Boʃce svemoguchi, koisi ʃapovidio, da Moiʃes sluga tvoj ucinj haglinne potrebne Poglavizam, Svesctenikom, i Levitim na sluʃcbu Pribivaliscta uvjetnoga; i napunniosi gnega duhom mudrosti ʃa to iʃværsciti: ove odjechje na sluʃcbu, i cjastjegne otajnosti tvoje, dostoiscse blago ✠ sloviti, posve ✠ titi, i svete ✠ uciniti: i sluʃcbenike otara tvoga, koji budduch oblaciti sedmeroga Dúha millostim, dostojno napunniti, i cistochje odjechjom, blaʃcenom neumærlosti dobrjeh djelaa ploddom sluʃcbenisctva pristojna cinisc obuchi. Po Issukærstu Gospodinu nascemu. Amen.

Pokropi vodom blagoslovjenom.

POSSOBITI BLAGOSLOV
svake odjechje.

℣. Pomoch nascja u ime Gospod.
℟. Koije ucinio nebbo, i ʃemglju.
℣. Gospodin s'vami.
℟. I s'duhom tvoiem.

Molimo.

Boʃce svemoguchi dobrjeh krepostji davaoce, i svjeh blagoslovaa obilni uljevaoce, prikloniti tebbe mollimo, da na ruke nasce, pomoch tvoga blagoslova uljesc, i ove bjecvize, i obuchje (*illi naglavak, illi koscjuglju, illi nadramenizu, illi narucnizu, illi tunicellu, illi dalmatiku, illi planitu*) na boʃcjanstveno cjastegne spravgljene kreposti Dúha svetoga, blago ✠ sloviti, i svete ✠ uciniti dostoiscse, i sviem, kojichjese gnom, illi gnimi sluʃciti, millos posvechjegna svetoga otajstva tvoga blagostiv dopusti: nekase prid lizem tvoiem sveti, neozkværgneni, i neprikoreni prikaʃeju, i pomoch millosærdja tvoga steku. Po Gospodinu nascemu Issukærstu Sinu tvomu, koi s'tobbom ʃcive, i kragljuje u jedinstvu Dúha svetoga Bogh, po sve vjeke vjekaa. Amen.

Pokropi vodom blagoslovjenom.

BLAGOSLOV UBRUSAA,
illi napaa Ottara.

℣. Pomoch nascja u ime Gospodinovo.
℟. Koije ucinio nebbo, i ʃemglju.
℣. Gospodin s'vami.
℟. I s'duhom tvoiem.

Molimo.

Usliscí Gospodine molbe nasce, i ove ubrusse svetoga Ottara, na sluʃcbu pripravne dostojse blago ✠ sloviti, i posve ✠ tit. Po Issukærstu Gospodinu nascemu. ℟. Amen.

Molimo.

Gospodine, Boʃce svemoguchi, koisi naucio Moiʃessa slughu tvoga, uciniti urescegna, i ubrusse, ʃa ceærdeset danaa, kojeje joscter i Maria iʃatkala, i ucinila na sluʃcegne sluʃcbenisctva Pribivalliscta uvjetnoga, dostojse blago ✠ sloviti, i posve ✠ titi, i svete ✠ uciniti ove ubrusse, ʃa pokrivati, i ʃaghærnuti Ottar prislavnoga Sina tvoga Gospodina nascega Issukærsta, koi s'tobbom ʃcive, i kragljuje u jedinstvu Dúha svetoga Bogh, po sve vjekaa. ℟. Amen.

Pokropi vodom blagoslovjenom.

BLAGOSLOV TELESNIKA (KORPORALA.)

℣. Pomoch nascja u ime Gospod.
℟. Kojie ucinio nebbo, i ſemglju.
℣. Gospodin s'vami.
℟. I s'duhom tvoiem.

Molimo.

Primillostivi Gospodine, kogaje ne iſreccena krepos, kogasu otajnosti skrovitiem ſamjernostima proslavjene: dopusti prossimo, da ovi ubrus blago✠slovom tvoga pomillovagna budde svet ucinitse, ſa posvetiti værh gnega tjelo, i kærv Boga, i Gospodina nascega Sina tvoga: Koi s'tobom ſcive, i kragljuje u jedinstvu Dúha svetoga Bogh, po sve vjeke vjekaa. ℟. Amen.

Molimo.

Svemoguchi vjekuvjecni Boſce, dostojse blago✠sloviti, posve✠titi, i svet ✠ uciniti ubrus ovi ſa pokriti, i ſamotati tjelo, i kærv Gospodina nascega Issukærsta Sina tvoga: Koi s'tobom ſcive, i kragljuje u jedinstvu, *i ost.* ℟. Amen.

Molimo.

Svemoguchi Boſce na nasce ruke pomoch tvoga blago✠slova ulji, neka po nascemu blago✠slovu ovi ubrus budde posvetitse, i ucinise od tjela, i kærvi Odkupiteglja nascega novi ubruſcich po millosti Dúha svetoga. Po istomu Gospodinu, *i ost.* ℟. Amen.
Pokropi vodom blagoslovjenom.

BLAGOSLOV BLUSTRA,
illi suda ſa shraniti svetotajstvo tjela Issukærstova.

℣. Pomoch nascja u ime Gospod.
℟. Koije ucinio nebbo, i ſemglju.
℣. Gospodin s'vami.
℟. I. duhom tvoiem.

Molimo.

Svemoguchi vjekuvjecni Boſce, velicjanstvo tvoje prikloniti prossimo, da sudcich ovi ſa Tjelo Sina tvoga Gospodina nascega Issukærsta, u gnemu hraniti ucignen, blago✠slovom tvoiem posvetiti dostojscse. Po istomu Gospod. nascemu, *i ost.*℟. Amen.
Pokropi vodom blagoslovjenom.

MOLITVA NA PODAGNU
Svetjeh Redovaa, kojase govori s' molitvom od Misse onega dnevi.

Molitva.

Uslisci, prossimo Gospodine, priklonitieh molbe, i bogomilliem særzem tebbe, koji sluſce, svakcjasniem bragnegnem cjuvaj: neka niedniem smechjami ne uſdærſcjani, slobodno posluſcegne vaſda cinimo, tvoiem sluſcbami. Po Gospodinu. *i ost.*

Molitva potajna.

Tvoiemi, prossimo Gospodine, otajnostimi ucini, da ove darove tebbi dostojniemi pametimi prikaſcemo. Po Gosp. nascemu, *i ost.*

Po pricestjegnu. Molitva.

Kojesi Gospodine tvoiemi svetotajstvima napito, nepristajniem pomochimi blagostiv uſdiſci: neka tvoga odkupgljegna plod, i otajnostimi primimo, i djellimi. Po Gospodinu. *i ost.*

S V Æ R H A.

